

MINISTARSTVO CIVILNIH POSLOVA
BOSNE I HERCEGOVINE

429

Na osnovu člana 28. stav 2. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 8/03, 35/03, 4/04, 17/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 i 18/24), po prethodno pribavljenom mišljenju Agencije za državnu službu Bosne i Hercegovine, broj 03-34-2-1141-8/23 od 30.4.2024. године, ministrica civilnih poslova donijela je

RJEŠENJE

O IMENOVANJU POMOĆNICE MINISTRICE U
SEKTORU ZA DRŽAVLJANSTVO I PUTNE ISPRAVE

- Nataša Sлагало**, imenuje se za pomoćnicu ministrice u Sektoru za državljanstvo i putne isprave u Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine, sa početkom rada od **15.5.2024.** године.
- Rukovodećoj državnoj službenici iz tačke 1. ovog rješenja pripada plaća iz **B6** platnog razreda državnih službenika.
- Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 04-34-1-2716/24
10. maja 2024. године
Sarajevo

Ministrica
Dr. sc. **Dubravka Bošnjak**, s. r.

Na temelju članka 28. stavak 2. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 8/03, 35/03, 4/04, 17/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 i 18/24), po prethodno pribavljenom mišljenju Agencije za državnu službu Bosne i Hercegovine, broj 03-34-2-1141-8/23 od 30.4.2024. године, ministrica civilnih poslova donijela je

RJEŠENJE

O IMENOVANJU POMOĆNICE MINISTRICE U
SEKTORU ZA DRŽAVLJANSTVO I PUTNE ISPRAVE

- Nataša Sлагало**, imenuje se za pomoćnicu ministrice u Sektoru za državljanstvo i putne isprave u Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine, sa početkom rada od **15.5.2024.** године.
- Rukovodećoj državnoj službenici iz tačke 1. ovog rješenja pripada plaća iz **B6** platnog razreda državnih službenika.
- Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 04-34-1-2716/24
10. svibnja 2024. године
Sarajevo

Ministrica
Dr. sc. **Dubravka Bošnjak**, v. r.

Na osnovu člana 28. stav 2. Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 8/03, 35/03, 4/04, 17/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 i 18/24), po prethodno pribavljenom mišljenju Agencije za državnu službu Bosne i Hercegovine, broj 03-34-2-1141-8/23 od 30.4.2024. године, ministarka civilnih poslova donijela je

RJEŠENJE

O IMENOVANJU POMOĆNICE MINISTARKE U
SEKTORU ZA DRŽAVLJANSTVO I PUTNE ISPRAVE

- Nataša Sлагало**, imenuje se za pomoćnicu ministarke u Sektoru za državljanstvo i putne isprave u Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine, sa početkom rada od **15.5.2024.** године.
- Rukovodećoj državnoj službenici iz tačke 1. ovog rješenja pripada plata iz **B6** platnog razreda državnih službenika.

На основу члана 28. став 2. Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 19/02, 8/03, 35/03, 4/04, 17/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/07, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 и 18/24), по претходно прибављеном мишљењу Агенције за државну службу Босне и Херцеговине, број 03-34-2-1141-8/23 од 30.4.2024. године, министарка цивилних послова донијела је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ПОМОЋНИКА МИНИСТАРКЕ У СЕКТОРУ ЗА ЗДРАВСТВО

1. **Јурица Араповић**, именује се за помоћника министарке у Сектору за здравство у Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине, са почетком рада од **20.5.2024.** године.
2. Руководитељем државном службенику из тачке 1. овог рјешења припада плата из **Б6** платног разреда државних службеника.
3. Ово рјешење ступа на снагу даном доношења и објављује се у "Службеном гласнику БиХ".

Број 04-34-1-2786/24
13. маја 2024. године
Сарајево

Министарка
Др сц. **Дубравка Бошњак**, с. р.

KONKURENCIJSKO VIJEĆE BOSNE I HERCEGOVINE

432

На основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (1) тачка д), а у веzi са члановима 12, 14, 16. и 18. Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), рјешавајући по Пријави концентрације привредног субјекта NLB Skladi d.o.o. Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija, zastupanog od strane advokata Džane Smilagić-Hromić i Ezmane Turković iz Advokatskog društva sa ograničenom odgovornošću "Marić & Co", Mehmeda Spahe 26, 71000 Sarajevo, koja је запримљена дана 27.11.2023. године, под бројем: UP-06-26-1-036-1/23, Конкуренцијско вijeće Босне и Херцеговине, на 7. (седмој) сједници одржаној дана 24.04.2024. године, донijело је

RJEŠENJE

1. Оцjenује се допуштеном концентрација која ће настати на тржишту управљања инвестиционим фондovima на територији Босне и Херцеговине, стичањем појединачне контроле привредног субјекта NLB Skladi d.o.o. Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija над привредним субјектом GENERALI INVESTMENTS AD, Bulevar partizanski odredi 14A-1/2, Skopje-Centar, 1000 Skopje, Republika Sjeverna Makedonija, kupovinom 100% ukupnog dioničkog kapitala.
2. Обавезује се привредни субјект NLB Skladi d.o.o. Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija да плати административну таксу у укупном износу од 5.000,00 KM у корист Буџета институција Босне и Херцеговине.
3. Ово Рјешење о концентрацији уписује се у Регистар концентрација.
4. Ово Рјешење је коначно и бит ће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласилима ентитета и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкуренцијско вijeće Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренцијско вijeće) запримило је дана 27.11.2023. године, под бројем: UP-06-26-1-036-1/23, Пријаву концентрације

(у даљем тексту: Пријава) привредног субјекта NLB Skladi d.o.o. Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija, (у даљем тексту: NLB Skladi или Подносилац пријаве), заступаног од стране адвоката Džane Smilagić-Hromić i Ezmane Turković iz Advokatskog društva sa ograničenom odgovornošću "Marić & Co", Mehmeda Spahe 26, 71000 Sarajevo, којом Подносилац пријаве стиће појединачну контролу над привредним субјектом GENERALI INVESTMENTS AD, Bulevar partizanski odredi 14A-1/2, Skopje-Centar, 1000 Skopje, Republika Sjeverna Makedonija (у даљем тексту: GENERALI INVESTMENTS или Циљно друштво).

Пријава се односи на стичање непосредне појединачне контроле привредног субјекта NLB Skladi над привредним субјектом GENERALI INVESTMENTS, куповином 100% ukupnog dioničkog kapitala, у смислу одредби члана 12. став (1) тачка б) под 1) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09 - у даљем тексту Закон).

Увидом у сву достављену документацију, утврђено је да је Пријава поднесена у прописаном року, у складу са чланом 16. став 1) Закона, али да није потпуна у смислу члана 30. Закона. У складу са тим Конкуренцијско вijeće је од Подносиоца пријаве затражило допуну Пријаве актима број UP-06-26-1-036-2/23 од 26.12.2023. године, број UP-06-26-1-036-6/23 од 12.02.2024. године и број UP-06-26-1-036-8/23 од 21.02.2024. године. Подносилац пријаве доставио је тражену допуну Пријаве подnescима запримљеним под бројем: UP-06-26-1-036-3/23 од 29.12.2023. године, под бројем: UP-06-26-1-036-4/23 од 03.01.2024. године, под бројем: UP-06-26-1-036-5/23 од 08.01.2024. године, под бројем: UP-06-26-1-036-7/23 од 19.02.2024. године, под бројем: UP-06-26-1-036-9/23 од 29.02.2024. године и под бројем: UP-06-26-1-036-11/23 од 07.03.2024. године.

Конкуренцијско вijeće је у складу са чланом 16. став (4) Закона, дана 18.03.2024. године под бројем: UP-06-26-1-036-12/23, донijело Обавјештење о пријави концентрације у којем су наведени подаци о концентрацији и позване све заинтересоване стране на достављање писаних коментара у веzi провођења исте. Наведено Обавјештење објављено је дана 22.03.2024. године у дневним новинама и на веб страници Конкуренцијског вijeća и на њега у датом року нису достављени коментари заинтересованих страна.

Према наводима Подносиоца пријаве, поред оcjене предметне концентрације од стране Конкуренцијског вijeća, захтев за оcjenu концентрације је поднесен надлежним конкуренцијским тијелима Сjeverне Мakedоније, Србије, Црне Горе и Косова.

Конкуренцијско вijeće је дана 23.04.2024. године, под бројем: UP-06-26-1-036-14/23, издало Потврду о пријему комплетне и уредне пријаве, у смислу члана 30. став (3) Закона.

1. Учесници концентрације

Учесници концентрације су привредни субјект NLB Skladi и привредни субјект GENERALI INVESTMENTS.

1.1. NLB Skladi (Подносилац пријаве)

Привредни субјект NLB Skladi, пуним називом NLB Skladi управљање преможења, d.o.o. са сједиштем на адреси Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija, према изводу из редовног судског и пословног регистра Словеније од 15.11.2023. године, уписан је под матичним бројем: 1876031000 и регистарским бројем: 13866000.

Власник привредног субјекта NLB Skladi је Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana, Republika Slovenija (у даљем тексту: NLB d.d. Ljubljana), са 100% власничког удјела.

Друштво је основано 18.12.2002. године, уписано у судски регистар 21.11.2003. године, а са радом је започело 01.01.2004. године. Друштво поседује дозволу Агенције за тржиште вриједносних папира за пружање услуга управљања инвестицијским

fondovima, dozvolu za pružanje usluga upravljanja finansijskim instrumentima, te dozvolu za pružanje nekih pomoćnih usluga. Osnovna djelatnost NLB Skladi je upravljanje fondovima.

Privredni subjekt NLB Skladi jedno je od najvećih društava za upravljanje imovinom u regiji Jugoistočne Evrope, osnovano sa ciljem centralizacije funkcija upravljanja imovinom za klijente i institucije.

Privredni subjekt NLB Skladi pripada NLB Grupi, koja je vodeća bankarska i finansijska grupacija sa sjedištem i ekskluzivnim strateškim interesom u regiji - Jugoistočna Evropa. Uz matičnu NLB, koja je javno dioničko društvo, grupu čini i šest banaka kćeri u Jugoistočnoj Evropi, nekoliko društava za pomoćne usluge (upravljanje imovinom, upravljanje nekretninama, leasing i dr.) te manji broj nestratiških podružnica koje su u procesu kontrolisanog zatvaranja. NLB Grupa pruža univerzalni model bankarstva i podržava klijente uslugama za pojedince i društva, te uslugama investicijskog bankarstva. Osim snažne prisutnosti na bankarskom tržištu, NLB Grupa želi razvijati i druge finansijske usluge u kojima vidi brojne mogućnosti za rast.

NLB Grupa je organizovana kao koncern, čije članice su prema vlasničkoj i organizacijskoj strukturi upravljanja: banke kćeri, finansijske organizacije i privredna društva, zajednički kontrolisana društva (joint venture) i povezana društva. Organizacija i broj članova grupe mogu se mijenjati, i to osnivanjem, preuzimanjem i spajanjem ili prestankom članova, u obliku prodaje kapitalnih ulaganja ili prestankom poslovanja (likvidacija društava).

Povezana društva NLB Grupe u Bosni i Hercegovini su:

- 1) NLB Banka a.d. Banja Luka, sa sjedištem na adresi ul. Milana Tepića br.4, 78000 Banja Luka, koja je prema aktuelnom izvodu iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Banjoj Luci broj 057-0-Reg-Z-23-005070 od 16.11.2023. godine, registrovana pod matičnim brojem: 3-31-00 i JIB brojem: 4400949970003.

Osnovne djelatnosti koje obavlja NLB Banka a.d. Banja Luka su univerzalne bankarske djelatnosti: primanje depozita, odobravanje kredita i ostalo gotovinsko poslovanje, finansijski leasing, ostala odobrenja kredita, ostale finansijske usluge osim osiguranja i mirovinskih fondova, posredovanje u poslovanju vrijednosnim papirima, ostale dodatne djelatnosti u finansijskim uslugama, osim djelatnosti osiguranja i mirovinskih fondova, kupovina i prodaja vlastitih nekretnina, iznajmljivanje i upravljanje vlastitim nekretninama ili nekretninama iznajmljenim, djelatnosti agenata i posrednika u osiguranju. Pored toga banka ima pravo obavljati sve vanjskotrgovinske poslove u okviru i za potrebe registrovane djelatnosti.

Uvidom u Centralni registar hartija od vrijednosti a.d. Banja Luka na dan 15.03.2024. godine, većinski vlasnik privrednog subjekta NLB Banka a.d. Banja Luka sa 99,8532% učešća u osnovnom kapitalu je privredni subjekt NLB d.d. Ljubljana, Republika Slovenija.

- 2) NLB Banka d.d. Sarajevo, sa sjedištem na adresi ul. Koševo br. 3, Sarajevo, Centar, 71000 Sarajevo, koja je prema aktuelnom izvodu iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu privrednog suda broj 065-0-RegZ-23-009215 od 01.09.2023. godine, registrovana pod matičnim brojem: 65-02-0003-15 (stari broj 1-516) i JIB brojem: 4209039610001.

Osnovne djelatnosti koje obavlja NLB Banka d.d. Sarajevo su univerzalne bankarske djelatnosti: primanje i polaganje depozita ili drugih povratnih sredstava, davanje i uzimanje kredita i zajmova, izdavanje jamstava i svih oblika jamstava; usluge domaćeg i međunarodnog platnog prometa i prenosa novca u skladu sa posebnim propisima, kupovina i prodaja deviza i plemenitih metala, izdavanje i upravljanje ponudama (uključujući

platne kartice, putničke čekove i bankovne mjenice), kupovina, prodaja i naplata potraživanja (faktoring, forfeting i dr.), kupovina i prodaja instrumenata tržišta novca za tuđi ili vlastiti račun, kupovina i prodaja vrijednosnih papira (brokersko-dilerski poslovi), usluge čuvanja sefa, posredovanje u poslovima osiguranja, u skladu sa propisima kojima se uređuje posredovanje u osiguranju, osim u osiguranju od odgovornosti za motorna vozila, te ostali poslovi koji prate pojedine bankovne poslove.

Uvidom u Registar vrijednosnih papira u Federaciji BiH Sarajevo na dan 15.03.2024. godine, većinski vlasnik privrednog subjekta NLB Banka d.d. Sarajevo sa 97,3363% vlasničkog udijela je privredni subjekt NLB d.d. Ljubljana, Republika Slovenija.

1.2. GENERALI INVESTMENTS (Ciljno društvo)

Privredni subjekt GENERALI INVESTMENTS, punim nazivom Društvo za upravljanje otvorenim i zatvorenim fondovima GENERALI, sa sjedištem na adresi Bulevar partizanski odredi 14A-1/2, Skopje-Centar, 1000 Skopje, Republika Sjeverna Makedonija, prema Centralnom registru Republike Sjeverne Makedonije, tekućem stanju Privrednog registra i registra ostalih pravnih lica broj 0805-50/150020230318573 na dan 13.11.2023. godine, registrovan je pod matičnim brojem: 6364578 i PIB (EDB) brojem: 4030008031852. Osnovna djelatnost GENERALI INVESTMENTS je upravljanje investicijskim fondovima.

Ukupan dionički kapital privrednog subjekta GENERALI INVESTMENTS iznosi 935.949,00 eura, a sastoji se od 93.594 običnih dionica, nominalne vrijednosti 10 eura po dionici. Većinski vlasnik privrednog subjekta GENERALI INVESTMENTS sa 92.024 dionica je privredni subjekt Generali Investments, družba za upravljanje, d.o.o., Dunajska cesta 63, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija (u daljem tekstu: Generali Investments Slovenija), privredno društvo organizovano u skladu sa pravom Slovenije, sa registrovanim matičnim brojem: 5834457000. Ostali vlasnici dionica su fizička lica: Laze Kamchev, jedinstveni matični broj 1610978483026, sa prebivalištem na adresi ul. Venijamin Machukovski 34-1/22, 1000 Skopje, Sjeverna Makedonija, sa 750 dionica, Vesna Karkinska, jedinstveni matični broj 2308979455080, sa prebivalištem na adresi Blvd. Jane Sandanski 74/17, 1000 Skopje, Sjeverna Makedonija, sa 500 dionica i Gjoko Shuklev, jedinstveni matični broj 1405983450109, sa prebivalištem na adresi Blvd. Jane Sandanski 107-3/25, 1000 Skopje, Sjeverna Makedonija, sa 300 dionica.

Privredni subjekt GENERALI INVESTMENTS osnovan je 2008. godine pod nazivom KD Fondovi. Njegova osnovna djelatnost je upravljanje imovinom, odnosno ostvarenje finansijskih povrata zavisno o strukturi upravljanih portfelja. KD Fondovi pridružili su se Generali Grupi u februaru 2019.godine, a ime je službeno promijenjeno u GENERALI INVESTMENTS u septembru 2019. godine. Ciljno društvo ima potencijal za distribuciju investicijskih proizvoda na tržištu Sjeverne Makedonije od strane NLB Banke Skopje i razvoj drugih distributivnih kanala. Međutim, budući da Ciljno društvo nije prisutno na tržištu Bosne i Hercegovine, nema ni plasmana investicijskih proizvoda na tržište Bosne i Hercegovine.

Privredni subjekt GENERALI INVESTMENTS nije aktivan u Bosni i Hercegovini i nema registrovana zavisna društva u Bosni i Hercegovini.

2. Pravni okvir ocjene koncentracije

Konkurencijsko vijeće u provođenju postupka ocjene dopuštenosti koncentracije primijenilo je odredbe Zakona, Odluke o načinu podnošenja prijave i kriterija za ocjenu koncentracija privrednih subjekata ("Službeni glasnik BiH", broj 34/10) i

Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", broj 18/06 i 34/10).

3. Pravni osnov i oblik koncentracije

Uz Prijavu je kao pravni osnov koncentracije dostavljen Ugovor o kupoprodaji udjela zaključen dana 10.11.2023. godine između kupca privrednog subjekta NLB Skladi i prodavaca privrednog subjekta Generali Investments Slovenija i fizičkih lica Laze Kamchev, Vesna Karkinska i Gjoko Shuklev, kojim privredni subjekt NLB Skladi stiče 100% ukupnog dioničkog kapitala u privrednom subjektu GENERALI INVESTMENTS.

Nakon provođenja koncentracije Podnosilac prijave će steći isključivu direktnu kontrolu nad Ciljnim društvom, dok će NLB Grupa steći indirektnu kontrolu.

U skladu sa navedenim, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je pravni oblik predmetne koncentracije sticanje kontrole jednog privrednog subjekta nad drugim privrednim subjektom kupovinom većine dionica osnovnog kapitala, u smislu odredbi člana 12. stav (1) tačka b) pod 1) Zakona o konkurenciji.

4. Obaveza prijave koncentracije

Obaveza prijave koncentracije privrednih subjekata sa sjedištem u inostranstvu, u smislu člana 14. stav (1) Zakona, u vezi sa članom 2. Odluke o načinu podnošenja prijave i kriterijumima za ocjenu koncentracija privrednih subjekata, postoji ako ukupan godišnji prihod svih učesnika koncentracije ostvaren prodajom roba i/ili usluga na svjetskom tržištu iznosi 100.000.000 KM po završnom računu u godini koja je prethodila koncentraciji i ako ukupan godišnji prihod svakog od najmanje dva privredna subjekta učesnika koncentracije ostvaren prodajom roba i/ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine iznosi najmanje 8.000.000,00 KM po završnom računu u godini koja je prethodila koncentraciji, ili ako je njihov zajednički udio na relevantnom tržištu veći od 40,00%.

U skladu navedenim, analizirani su podaci iz Prijave radi utvrđivanja postojanja uslova za obavezu prijave koncentracije, a vezano za ukupan godišnji prihod učesnika koncentracije u godini koja je prethodila koncentraciji (Tabela br. 1).

Tabela br. 1

Ukupan prihod učesnika u koncentraciji ostvaren u 2022. godini (KM)				
Privredni subjekt	NLB Skladi	NLB Grupa	GENERALI INVESTMENTS	Generali Grupa
Svijet	59.177.548,31	1.978.147.976,13	1.197.773,76	156.010.691.610,00
BiH	-	175.465.332,62	-	10.170.316,00

Izvor: podaci iz Prijave

Prema podacima iz Tabele br. 1, učesnici koncentracije u 2022. godini ostvarili su ukupan godišnji prihod koji podliježe obaveznoj prijavi koncentracije.

5. Relevantno tržište

Relevantno tržište koncentracije, u smislu člana 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, čini tržište određenih proizvoda/usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti na određenom geografskom tržištu.

Prema odredbi člana 4. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta u proizvodnom smislu, relevantno tržište obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim, pod prihvatljivim uslovima, imajući u vidu posebno njihove bitne karakteristike, kvalitet, uobičajenu namjenu, način upotrebe, uslove prodaje i cijene.

Prema članu 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno tržište u geografskom smislu obuhvata cjelokupnu ili dio teritorije Bosne i Hercegovine na kojem privredni subjekt djeluje u prodaji i/ili kupovini relevantnog proizvoda pod

jednakim ili dovoljno ujednačenim uslovima i koji to tržište bitno razlikuje od uslova tržišne konkurencije na susjednim geografskim tržištima.

Podnosilac prijave smatra da konačna definicija relevantnog tržišta može ostati otvorena, jer koncentracija neće imati uticaja na konkurenciju u Bosni i Hercegovini, ali istovremeno predlaže da se kao relevantno tržište proizvoda odredi upravljanje investicionim fondovima.

Konkurencijsko vijeće je u skladu sa navodima Podnosioca prijave da se aktivnosti učesnika u koncentraciji ne preklapaju, prilikom određivanja relevantnog tržišta proizvoda u obzir uzelo djelatnost Ciljnog društva, pa je za relevantno tržište koncentracije u proizvodnom smislu odredilo tržište upravljanja investicionim fondovima.

Učesnici u koncentraciji nisu registrovani, niti direktno posluju na teritoriji Bosne i Hercegovine, ali su prema navodima iz Prijave u mogućnosti da nude svoje usluge na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine, pa je shodno tome Konkurencijsko vijeće kao relevantno tržište koncentracije u geografskom smislu odredilo teritoriju Bosne i Hercegovine.

Slijedom navedenog, pod relevantnim tržištem koncentracije Konkurencijsko vijeće je odredilo tržište upravljanja investicionim fondovima na teritoriji Bosne i Hercegovine.

6. Analiza relevantnog tržišta

Podnosilac prijave navodi da zavisna društva NLB Grupe u Bosni i Hercegovini nisu aktivna na tržištu na kojem je aktivno Ciljno društvo i da nema horizontalnih niti vertikalnih preklapanja u pogledu poslovnih aktivnosti NLB Grupe i Ciljnog društva u Bosni i Hercegovini. S obzirom da učesnici u koncentraciji ne posluju na relevantnom tržištu, isti nemaju pristup podacima o veličini tržišta i drugim relevantnim podacima konkurenata.

Kako se radi o koncentraciji privrednih subjekata koji ne učestvuju na relevantnom tržištu, Konkurencijsko vijeće smatra da za ocjenu predmetne koncentracije nisu odlučujući podaci o drugim učesnicima i konkurenciji na relevantnom tržištu.

7. Ocjena koncentracije

Konkurencijsko vijeće je prilikom ispitivanja efekata koncentracije na konkurenciju u Bosni i Hercegovini, uzelo u obzir da Podnosilac prijave i Ciljno društvo nisu prisutni na relevantnom tržištu, tako da provođenje predmetne koncentracije ne može imati uticaj na relevantno tržište i njegovu strukturu.

U skladu sa navedenim, Konkurencijsko vijeće smatra da predmetna koncentracija ne može uzrokovati ograničavanje, sprečavanje ili narušavanje konkurencije na relevantnom tržištu upravljanja investicionim fondovima na teritoriji Bosne i Hercegovine, te je odlučilo kao u tački 1. dispozitiva ovog Rješenja.

8. Administrativna taksa

Podnosilac Prijave na ovo Rješenje, u skladu sa članom 2. Tarifni broj 107. tačka d) Odluke o visini administrativnih taksi u vezi sa procesnim radnjama pred Konkurencijskim vijećem ("Službeni glasnik BiH", br. 30/06, 18/11 i 75/18) je dužan platiti administrativnu taksu u ukupnom iznosu od 5.000,00 KM u korist Budžeta institucija Bosne i Hercegovine, kako je to navedeno u tački 2. dispozitiva ovog Rješenja.

9. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Rješenja nije dozvoljena žalba. Nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor pred sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema, odnosno objave ovog Rješenja.

Broj UP-06-26-1-036-16/23

24. aprila 2024. godine

Sarajevo

Predsjednica
Adisa Begić, s. r.

Na temelju članka 25. stavak (1) točka e), članka 42. stavak (1) točka d), a u svezi sa člancima 12, 14, 16. i 18. Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09), rješavajući po Prijavi koncentracije gospodarskog subjekta NLB Skladi d.o.o. Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija, zastupanog od strane odvjetnika Džane Smailagić-Hromić i Ezmane Turković iz Advokatskog društva sa ograničenom odgovornošću "Marić & Co", Mehmeda Spahe 26, 71000 Sarajevo, koja je zaprimljena dana 27.11.2023. godine, pod brojem UP-06-26-1-036-1/23, Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine, na 7. (sedmoj) sjednici održanoj dana 24.04.2024. godine, donijelo je

RJEŠENJE

- Ocjenjuje se dopuštenom koncentracija koja će nastati na tržištu upravljanja investicionim fondovima na teritoriju Bosne i Hercegovine, stjecanjem pojedinačne kontrole gospodarskog subjekta NLB Skladi d.o.o. Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija nad gospodarskim subjektom GENERALI INVESTMENTS AD, Bulevar partizanski odredi 14A-1/2, Skopje-Centar, 1000 Skopje, Republika Sjeverna Makedonija, kupovinom 100% ukupnog dioničkog kapitala.
- Obvezuje se gospodarski subjekt NLB Skladi d.o.o. Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija da plati administrativnu pristojbu u ukupnom iznosu od 5.000,00 KM u korist Proračuna institucija Bosne i Hercegovine.
- Ovo Rješenje o koncentraciji upisuje se u Registar koncentracija.
- Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Konkurencijsko vijeće Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Konkurencijsko vijeće) zaprimilo je dana 27.11.2023. godine, pod brojem UP-06-26-1-036-1/23, Prijavu koncentracije (u daljnjem tekstu: Prijava) gospodarskog subjekta NLB Skladi d.o.o. Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija, (u daljnjem tekstu: NLB Skladi ili Podnositelj prijave), zastupanog od strane odvjetnika Džane Smailagić-Hromić i Ezmane Turković iz Advokatskog društva sa ograničenom odgovornošću "Marić & Co", Mehmeda Spahe 26, 71000 Sarajevo, kojom Podnositelj prijave stječe pojedinačnu kontrolu nad gospodarskim subjektom GENERALI INVESTMENTS AD, Bulevar partizanski odredi 14A-1/2, Skopje-Centar, 1000 Skopje, Republika Sjeverna Makedonija (u daljnjem tekstu: GENERALI INVESTMENTS ili Ciljno društvo).

Prijava se odnosi na stjecanje neposredne pojedinačne kontrole gospodarskog subjekta NLB Skladi nad gospodarskim subjektom GENERALI INVESTMENTS, kupovinom 100% ukupnog dioničkog kapitala, u smislu odredbi članka 12. stavak (1) točka b) pod 1) Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09 - u daljnjem tekstu: Zakon).

Uvidom u svu dostavljenu dokumentaciju, utvrđeno je da je Prijava podnesena u propisanom roku, sukladno sa člankom 16. stavak 1) Zakona, ali da nije potpuna u smislu članka 30. Zakona. Sukladno sa tim Konkurencijsko vijeće je od Podnositelja prijave zatražilo dopunu Prijave aktima broj UP-06-26-1-036-2/23 od 26.12.2023. godine, broj UP-06-26-1-036-6/23 od 12.02.2024. godine i broj UP-06-26-1-036-8/23 od 21.02.2024. godine. Podnositelj prijave dostavio je traženu dopunu Prijave podnescima zaprimljenim pod brojem UP-06-26-1-036-3/23 od 29.12.2023. godine, pod brojem UP-06-26-1-036-4/23 od 03.01.2024. godine,

pod brojem UP-06-26-1-036-5/23 od 08.01.2024. godine, pod brojem UP-06-26-1-036-7/23 od 19.02.2024. godine, pod brojem UP-06-26-1-036-9/23 od 29.02.2024. godine i pod brojem UP-06-26-1-036-11/23 od 07.03.2024. godine.

Konkurencijsko vijeće je sukladno sa člankom 16. stavak (4) Zakona, dana 18.03.2024. godine pod brojem UP-06-26-1-036-12/23, donijelo Obavijest o prijavi koncentracije u kojem su navedeni podatci o koncentraciji i pozvane sve zainteresirane strane na dostavljanje pisanih komentara u svezi provođenja iste. Navedena Obavijest objavljena je dana 22.03.2024. godine u dnevnim novinama i na web stranici Konkurencijskog vijeća i na nju u danom roku nisu dostavljeni komentari zainteresiranih strana.

Prema navodima Podnositelja prijave, pored ocjene predmetne koncentracije od strane Konkurencijskog vijeća, zahtjev za ocjenu koncentracije je podnesen nadležnim konkurencijskim tijelima Sjeverne Makedonije, Srbije, Crne Gore i Kosova.

Konkurencijsko vijeće je dana 23.04.2024. godine, pod brojem UP-06-26-1-036-14/23, izdalo Potvrdu o primitku kompletne i uredne prijave, u smislu članka 30. stavak (3) Zakona.

1. Sudionici koncentracije

Sudionici koncentracije su gospodarski subjekt NLB Skladi i gospodarski subjekt GENERALI INVESTMENTS.

1.1. NLB Skladi (Podnositelj prijave)

Gospodarski subjekt NLB Skladi, punim nazivom NLB Skladi upravljanje premoženja, d.o.o. sa sjedištem na adresi Tivolska cesta 48, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija, prema izvratku iz redovitog sudskog i poslovnog registra Slovenije od 15.11.2023. godine, upisan je pod matičnim brojem 1876031000 i registarskim brojem 13866000.

Vlasnik gospodarskog subjekta NLB Skladi je Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana, Republika Slovenija (u daljem tekstu: NLB d.d. Ljubljana), sa 100% vlasničkog udjela.

Društvo je osnovano 18.12.2002. godine, upisano u sudski registar 21.11.2003. godine, a sa radom je započelo 01.01.2004. godine. Društvo posjeduje dozvolu Agencije za tržište vrijednosnih papira za pružanje usluga upravljanja investicijskim fondovima, dozvolu za pružanje usluga upravljanja finansijskim instrumentima, te dozvolu za pružanje nekih pomoćnih usluga. Osnovna djelatnost NLB Skladi je upravljanje fondovima.

Gospodarski subjekt NLB Skladi jedno je od najvećih društava za upravljanje imovinom u regiji Jugoistočne Europe, osnovano sa ciljem centralizacije funkcija upravljanja imovinom za klijente i institucije.

Gospodarski subjekt NLB Skladi pripada NLB Grupi, koja je vodeća bankarska i finansijska grupacija sa sjedištem i ekskluzivnim strateškim interesom u regiji - Jugoistočna Europa. Uz matičnu NLB, koja je javno dioničko društvo, grupu čini i šest banaka kćeri u Jugoistočnoj Europi, nekoliko društava za pomoćne usluge (upravljanje imovinom, upravljanje nekretninama, leasing i dr.) te manji broj nestratiških podružnica koje su u procesu kontroliranog zatvaranja. NLB Grupa pruža univerzalni model bankarstva i podržava klijente uslugama za pojedince i društva, te uslugama investicijskog bankarstva. Osim snažne prisutnosti na bankarskom tržištu, NLB Grupa želi razvijati i druge finansijske usluge u kojima vidi brojne mogućnosti za rast.

NLB Grupa je organizirana kao koncern, čije članice su prema vlasničkoj i organizacijskoj strukturi upravljanja: banke kćeri, finansijske organizacije i gospodarska društva, zajednički kontrolirana društva (joint venture) i povezana društva. Organizacija i broj članova grupe mogu se mijenjati, i to osnivanjem, preuzimanjem i spajanjem ili prestankom članova, u obliku prodaje kapitalnih ulaganja ili prestankom poslovanja (likvidacija društava).

Povezana društva NLB Grupe u Bosni i Hercegovini su:

- 1) NLB Banka a.d. Banja Luka, sa sjedištem na adresi ul. Milana Tepića br.4, 78000 Banja Luka, koja je prema aktualnom izvratku iz sudskog registra Okružnog privrednog suda u Banjoj Luci broj 057-0-Reg-Z-23-005070 od 16.11.2023. godine, registrirana pod matičnim brojem 3-31-00 i JIB brojem 4400949970003.

Temeljne djelatnosti koje obavlja NLB Banka a.d. Banja Luka su univerzalne bankarske djelatnosti: primanje depozita, odobravanje kredita i ostalo gotovinsko poslovanje, financijski leasing, ostala odobrenja kredita, ostale financijske usluge osim osiguranja i mirovinskih fondova, posredovanje u poslovanju vrijednosnim papirima, ostale dodatne djelatnosti u financijskim uslugama, osim djelatnosti osiguranja i mirovinskih fondova, kupovina i prodaja vlastitih nekretnina, iznajmljivanje i upravljanje vlastitim nekretninama ili nekretninama iznajmljenim, djelatnosti agenata i posrednika u osiguranju. Pored toga banka ima pravo obavljati sve vanjskotrgovinske poslove u okviru i za potrebe registrirane djelatnosti.

Uvidom u Centralni registar hartija od vrijednosti a.d. Banja Luka na dan 15.03.2024. godine, većinski vlasnik gospodarskog subjekta NLB Banka a.d. Banja Luka sa 99,8532% udjela u osnovnom kapitalu je gospodarski subjekt NLB d.d. Ljubljana, Republika Slovenija.

- 2) NLB Banka d.d. Sarajevo, sa sjedištem na adresi ul. Koševo br.3, Sarajevo, Centar, 71000 Sarajevo, koja je prema aktualnom izvratku iz sudskog registra Općinskog suda u Sarajevu privrednog suda broj 065-0-RegZ-23-009215 od 01.09.2023. godine, registrirana pod matičnim brojem 65-02-0003-15 (stari broj 1-516) i JIB brojem 4209039610001.

Osnovne djelatnosti koje obavlja NLB Banka d.d. Sarajevo su univerzalne bankarske djelatnosti: primanje i polaganje depozita ili drugih povratnih sredstava, davanje i uzimanje kredita i zajmova, izdavanje jamstava i svih oblika jamstava; usluge domaćeg i međunarodnog platnog prometa i prijenosa novca sukladno sa posebnim propisima, kupovina i prodaja deviza i plemenitih metala, izdavanje i upravljanje ponudama (uključujući platne kartice, putničke čekove i bankovne mjenice), kupovina, prodaja i naplata potraživanja (faktoriranje, forfeting i dr.), kupovina i prodaja instrumenata tržišta novca za tuđi ili vlastiti račun, kupovina i prodaja vrijednosnih papira (brokersko-dilerski poslovi), usluge čuvanja sefa, posredovanje u poslovima osiguranja, sukladno propisima kojima se uređuje posredovanje u osiguranju, osim u osiguranju od odgovornosti za motorna vozila, te ostali poslovi koji prate pojedine bankovne poslove.

Uvidom u Registar vrijednosnih papira u Federaciji BiH Sarajevo na dan 15.03.2024. godine, većinski vlasnik gospodarskog subjekta NLB Banka d.d. Sarajevo sa 97,3363% vlasničkog udijela je gospodarski subjekt NLB d.d. Ljubljana, Republika Slovenija.

1.2. GENERALI INVESTMENTS (Ciljno društvo)

Gospodarski subjekt GENERALI INVESTMENTS, punim nazivom Društvo za upravljanje otvorenim i zatvorenim fondovima GENERALI, sa sjedištem na adresi Bulevar partizanski odredi 14A-1/2, Skopje-Centar, 1000 Skopje, Republika Sjeverna Makedonija, prema Centralnom registru Republike Sjeverne Makedonije, tekućem stanju Privrednog registra i registra ostalih pravnih osoba broj 0805-50/150020230318573 na dan 13.11.2023. godine, registriran je pod matičnim brojem 6364578 i PIB (EDB) brojem 4030008031852. Osnovna djelatnost GENERALI INVESTMENTS je upravljanje investicijskim fondovima.

Ukupan dionički kapital gospodarskog subjekta GENERALI INVESTMENTS iznosi 935.949,00 eura, a sastoji se od 93.594 običnih dionica, nominalne vrijednosti 10 eura po dionici. Većinski vlasnik gospodarskog subjekta GENERALI INVESTMENTS sa 92.024 dionica je gospodarski subjekt Generali Investments, društvo za upravljanje, d.o.o., Dunajska cesta 63, 1000 Ljubljana, Republika Slovenija (u daljnjem tekstu: Generali Investments Slovenija), gospodarsko društvo organizirano sukladno sa pravom Slovenije, sa registriranim matičnim brojem 5834457000. Ostali vlasnici dionica su fizičke osobe: Laze Kamchev, jedinstveni matični broj 1610978483026, sa prebivalištem na adresi ul. Venijamin Machukovski 34-1/22, 1000 Skopje, Sjeverna Makedonija, sa 750 dionica, Vesna Karkinska, jedinstveni matični broj 2308979455080, sa prebivalištem na adresi Blvd. Jane Sandanski 74/17, 1000 Skopje, Sjeverna Makedonija, sa 500 dionica i Gjoko Shuklev, jedinstveni matični broj 1405983450109, sa prebivalištem na adresi Blvd. Jane Sandanski 107-3/25, 1000 Skopje, Sjeverna Makedonija, sa 300 dionica.

Gospodarski subjekt GENERALI INVESTMENTS osnovan je 2008. godine pod nazivom KD Fondovi. Njegova osnovna djelatnost je upravljanje imovinom, odnosno ostvarenje financijskih povrata ovisno o strukturi upravljanih portfelja. KD Fondovi pridružili su se Generali Grupi u februaru 2019.godine, a ime je službeno promijenjeno u GENERALI INVESTMENTS u septembru 2019. godine. Ciljno društvo ima potencijal za distribuciju investicijskih proizvoda na tržištu Sjeverne Makedonije od strane NLB Banke Skopje i razvoj drugih distributivnih kanala. Međutim, budući da Ciljno društvo nije prisutno na tržištu Bosne i Hercegovine, nema ni plasmana investicijskih proizvoda na tržište Bosne i Hercegovine.

Gospodarski subjekt GENERALI INVESTMENTS nije aktivan u Bosni i Hercegovini i nema registrirana ovisna društva u Bosni i Hercegovini.

2. Pravni okvir ocjene koncentracije

Konkurencijsko vijeće u provođenju postupka ocjene dopuštenosti koncentracije primijenilo je odredbe Zakona, Odluke o načinu podnošenja prijave i kriterija za ocjenu koncentracija gospodarskih subjekata ("Službeni glasnik BiH", broj 34/10) i Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", broj 18/06 i 34/10).

3. Pravni temelj i oblik koncentracije

Uz Prijavu je kao pravni temelj koncentracije dostavljen Ugovor o kupoprodaji udjela zaključen dana 10.11.2023. godine između kupca gospodarskog subjekta NLB Skladi i prodavatelja gospodarskog subjekta Generali Investments Slovenija i fizičkih osoba Laze Kamchev, Vesna Karkinska i Gjoko Shuklev, kojim gospodarski subjekt NLB Skladi stiče 100% ukupnog dioničkog kapitala u gospodarskom subjektu GENERALI INVESTMENTS.

Nakon provođenja koncentracije Podnositelj prijave će steći isključivu izravnu kontrolu nad Ciljnim društvom, dok će NLB Grupa steći neizravnu kontrolu.

Sukladno sa navedenim, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je pravni oblik predmetne koncentracije stjecanje kontrole jednog gospodarskog subjekta nad drugim gospodarskim subjektom kupovinom većine dionica temeljnih kapitala, u smislu odredbi članka 12. stavak (1) točka b) pod 1) Zakona o konkurenciji.

4. Obveza prijave koncentracije

Obveza prijave koncentracije gospodarskih subjekata sa sjedištem u inostranstvu, u smislu članka 14. stavak (1) Zakona, u svezi sa člankom 2. Odluke o načinu podnošenja prijave i kriterijumima za ocjenu koncentracija gospodarskih subjekata, postoji ako ukupan godišnji prihod svih sudionika koncentracije

ostvaren prodajom roba i/ili usluga na svjetskom tržištu iznosi 100.000.000 KM po završnom računu u godini koja je prethodila koncentraciji i ako ukupan godišnji prihod svakog od najmanje dva gospodarska subjekta sudionika koncentracije ostvaren prodajom roba i/ili usluga na tržištu Bosne i Hercegovine iznosi najmanje 8.000.000,00 KM po završnom računu u godini koja je prethodila koncentraciji, ili ako je njihov zajednički udjel na mjerodavnom tržištu veći od 40,00%.

Sukladno sa navedenim, analizirani su podaci iz Prijave radi utvrđivanja postojanja uvjeta za obvezu prijave koncentracije, a vezano za ukupan godišnji prihod sudionika koncentracije u godini koja je prethodila koncentraciji (Tablica br. 1).

Tablica br. 1

Ukupan prihod sudionika u koncentraciji ostvaren u 2022. godini (KM)				
Gospodarski subjekt	NLB Skladi	NLB Grupa	GENERALI INVEST-MENTS	Generali Grupa
Svijet	59.177.548,31	1.978.147.976,13	1.197.773,76	156.010.691.610,00
BiH	-	175.465.332,62	-	10.170.316,00

Izvor: podaci iz Prijave

Prema podatcima iz Tablice br. 1, sudionici koncentracije u 2022. godini ostvarili su ukupan godišnji prihod koji podliježe obvezi prijave koncentracije.

5. Mjerodavno tržište

Mjerodavno tržište koncentracije, u smislu članka 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, čini tržište određenih proizvoda/usluga koje su predmet obavljanja djelatnosti na određenom zemljopisnom tržištu.

Prema odredbi članka 4. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta u proizvodnom smislu, mjerodavno tržište obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim, pod prihvatljivim uvjetima, imajući u vidu posebno njihove bitne značajke, kvalitetu, uobičajenu namjenu, način uporabe, uvjete prodaje i cijene.

Prema članku 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno tržište u zemljopisnom smislu obuhvata cjelokupnu ili dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojem gospodarski subjekt djeluje u prodaji i/ili kupovini mjerodavnog proizvoda pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno razlikuje od uvjeta tržišne konkurencije na susjednim zemljopisnim tržištima.

Podnositelj prijave smatra da konačna definicija mjerodavnog tržišta može ostati otvorena, jer koncentracija neće imati utjecaja na konkurenciju u Bosni i Hercegovini, ali istovremeno predlaže da se kao mjerodavno tržište proizvoda odredi upravljanje investicionim fondovima.

Konkurencijsko vijeće je sukladno navodima Podnositelja prijave da se aktivnosti sudionika u koncentraciji ne preklapaju, prilikom određivanja mjerodavnog tržišta proizvoda u obzir uzelo djelatnost Ciljnog društva, pa je za mjerodavno tržište koncentracije u proizvodnom smislu odredilo tržište upravljanja investicionim fondovima.

Sudionici u koncentraciji nisu registrirani, niti izravno posluju na teritoriju Bosne i Hercegovine, ali su prema navodima iz Prijave u mogućnosti da nude svoje usluge na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine, pa je shodno tome Konkurencijsko vijeće kao mjerodavno tržište koncentracije u zemljopisnom smislu odredilo teritorij Bosne i Hercegovine.

Slijedom navedenog, pod mjerodavnim tržištem koncentracije Konkurencijsko vijeće je odredilo tržište upravljanja investicionim fondovima na teritoriju Bosne i Hercegovine.

6. Analiza mjerodavnog tržišta

Podnositelj prijave navodi da ovisna društva NLB Grupe u Bosni i Hercegovini nisu aktivna na tržištu na kojem je aktivno Ciljno društvo i da nema horizontalnih niti vertikalnih preklapanja u pogledu poslovnih aktivnosti NLB Grupe i Ciljnog društva u

Bosni i Hercegovini. S obzirom da sudionici u koncentraciji ne posluju na mjerodavnom tržištu, isti nemaju pristup podatcima o veličini tržišta i drugim mjerodavnim podatcima konkurenata.

Kako se radi o koncentraciji gospodarskih subjekata koji ne sudjeluju na mjerodavnom tržištu, Konkurencijsko vijeće smatra da za ocjenu predmetne koncentracije nisu odlučujući podatci o drugim sudionicima i konkurenciji na mjerodavnom tržištu.

7. Ocjena koncentracije

Konkurencijsko vijeće je prilikom ispitivanja učinaka koncentracije na konkurenciju u Bosni i Hercegovini, uzelo u obzir da Podnositelj prijave i Ciljno društvo nisu prisutni na mjerodavnom tržištu, tako da provođenje predmetne koncentracije ne može imati utjecaj na mjerodavno tržište i njegovu strukturu.

Sukladno sa navedenim, Konkurencijsko vijeće smatra da predmetna koncentracija ne može uzrokovati ograničavanje, sprječavanje ili narušavanje konkurencije na mjerodavnom tržištu upravljanja investicionim fondovima na teritoriju Bosne i Hercegovine, te je odlučilo kao u točki 1. izreke ovog Rješenja.

8. Administrativna pristojba

Podnositelj Prijave na ovo Rješenje, sukladno sa člankom 2. Tarifni broj 107. točka d) Odluke o visini administrativnih pristojbi u svezi sa procesnim radnjama pred Konkurencijskim vijećem ("Službeni glasnik BiH", br. 30/06, 18/11 i 75/18) je dužan platiti administrativnu pristojbu u ukupnom iznosu od 5.000,00 KM u korist Proračuna institucija Bosne i Hercegovine, kako je to navedeno u točki 2. izreke ovog Rješenja.

9. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovog Rješenja nije dozvoljen priziv.

Nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor pred sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana primitka, odnosno objave ovog Rješenja.

Broj UP-06-26-1-036-16/23

24. travnja 2024. godine
Sarajevo

Predsjednica
Adisa Begić, v. r.

На основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (1) тачка д), а у вези са члановима 12, 14, 16. и 18. Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), рјешавајући по Пријави концентрације привредног субјекта NLB Skladi д.о.о. Тиволска цеста 48, 1000 Љубљана, Република Словенија, заступаног од стране адвоката Џане Смаилагић-Хромић и Езмане Турковић из Адвокатског друштва са ограниченом одговорношћу "Марић & Со", Мехмеда Спахе 26, 71000 Сарајево, која је запримљена дана 27.11.2023. године, под бројем УП-06-26-1-036-1/23, Конкуренијски савјет Босне и Херцеговине, на 7. (седмој) сједници одржаној дана 24.04.2024. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

- Оцјењује се допуштеном концентрација која ће настати на тржишту управљања инвестиционим фондovima на територији Босне и Херцеговине, стицањем појединачне контроле привредног субјекта NLB Skladi д.о.о. Тиволска цеста 48, 1000 Љубљана, Република Словенија над привредним субјектом GENERALI INVESTMENTS АД, Булевар партизански одреди 14А-1/2, Скопје-Центар, 1000 Скопје, Република Сјеверна Македонија, куповином 100% укупног акционарског капитала.
- Обавезује се привредни субјекат NLB Skladi д.о.о. Тиволска цеста 48, 1000 Љубљана, Република Словенија да плати административну таксу у укупном износу од 5.000,00 КМ у корист Буџета институција Босне и Херцеговине.

3. Ово Рјешење о концентрацији уписује се у Регистар концентрација.
4. Ово Рјешење је коначно и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласницима ентитета и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Конкурентијски савјет Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкурентијски савјет) запримио је дана 27.11.2023. године, под бројем УП-06-26-1-036-1/23, Пријаву концентрације (у даљем тексту: Пријава) привредног субјекта NLB Skladi д.о.о. Тиволска цеста 48, 1000 Љубљана, Република Словенија, (у даљем тексту: NLB Skladi или Подносилац пријаве), заступаног од стране адвоката Цане Смаилагић-Хромић и Езмане Турковић из Адвокатског друштва са ограниченом одговорношћу "Marić & Co", Мехмеда Спахе 26, 71000 Сарајево, којом Подносилац пријаве стиче појединачну контролу над привредним субјектом GENERALI INVESTMENTS AD, Булевар партизански одреди 14А-1/2, Скопје-Центар, 1000 Скопје, Република Сјеверна Македонија (у даљем тексту: GENERALI INVESTMENTS или Циљно друштво).

Пријава се односи на стицање непосредне појединачне контроле привредног субјекта NLB Skladi над привредним субјектом GENERALI INVESTMENTS, куповином 100% укупног дионичког капитала, у смислу одредби члана 12. став (1) тачка б) под 1) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09 - у даљем тексту Закон).

Увидом у сву достављену документацију, утврђено је да је Пријава поднесена у прописаном року, у складу са чланом 16. став 1) Закона, али да није потпуна у смислу члана 30. Закона. У складу са тим Конкурентијски савјет је од Подносиоца пријаве затражио допуну Пријаве актира број УП-06-26-1-036-2/23 од 26.12.2023. године, број УП-06-26-1-036-6/23 од 12.02.2024. године и број УП-06-26-1-036-8/23 од 21.02.2024. године. Подносилац пријаве доставио је тражену допуну Пријаве поднесцима запримљеним под бројем УП-06-26-1-036-3/23 од 29.12.2023. године, под бројем УП-06-26-1-036-4/23 од 03.01.2024. године, под бројем УП-06-26-1-036-5/23 од 08.01.2024. године, под бројем УП-06-26-1-036-7/23 од 19.02.2024. године, под бројем УП-06-26-1-036-9/23 од 29.02.2024. године и под бројем УП-06-26-1-036-11/23 од 07.03.2024. године.

Конкурентијски савјет је у складу са чланом 16. став (4) Закона, дана 18.03.2024. године под бројем УП-06-26-1-036-12/23, донио Обавјештење о пријави концентрације у којем су наведени подаци о концентрацији и позване све заинтересоване стране на достављање писаних коментара у вези провођења исте. Наведено Обавјештење објављено је дана 22.03.2024. године у дневним новинама и на веб страници Конкурентијског савјета и на њега у датом року нису достављени коментари заинтересованих страна.

Према наводима Подносиоца пријаве, поред оцјене предметне концентрације од стране Конкурентијског савјета, захтјев за оцјену концентрације је поднесен надлежним конкурентијским тијелима Сјеверне Македоније, Србије, Црне Горе и Косова.

Конкурентијски савјет је дана 23.04.2024. године, под бројем УП-06-26-1-036-14/23, издао Потврду о пријему комплетне и уредне пријаве, у смислу члана 30. став (3) Закона.

1. Учесници концентрације

Учесници концентрације су привредни субјекат NLB Skladi и привредни субјекат GENERALI INVESTMENTS.

1.1. NLB Skladi (Подносилац пријаве)

Привредни субјекат NLB Skladi, пуним називом NLB Skladi управљање преможења, д.о.о. са сједиштем на адреси Тиволска цеста 48, 1000 Љубљана, Република Словенија, према изводу из редовног судског и пословног регистра Словеније од 15.11.2023. године, уписан је под матичним бројем 1876031000 и регистарским бројем 13866000.

Власник привредног субјекта NLB Skladi је Нова Љубљанска банка д.д., Љубљана, Република Словенија (у даљем тексту: НЛБ д.д. Љубљана), са 100% власничког учешћа.

Друштво је основано 18.12.2002. године, уписано у судски регистар 21.11.2003. године, а са радом је започело 01.01.2004. године. Друштво посједује дозволу Агенције за тржиште вриједносних папира за пружање услуга управљања инвестицијским фондовима, дозволу за пружање услуга управљања финансијским инструментима, те дозволу за пружање неких помоћних услуга. Основна дјелатност NLB Skladi је управљање фондовима.

Привредни субјекат NLB Skladi једно је од највећих друштава за управљање имовином у регији Југоисточне Европе, основано са циљем централизације функција управљања имовином за клијенте и институције.

Привредни субјекат NLB Skladi припада НЛБ Групи, која је водећа банкарска и финансијска групација са сједиштем и ексклузивним стратешким интересом у регији - Југоисточна Европа. Уз матичну НЛБ, која је јавно дионичко друштво, групу чини и шест банака кћери у Југоисточној Европи, неколико друштава за помоћне услуге (управљање имовином, управљање некретнинама, leasing и др.) те мањи број нестратешких подружница које су у процесу контролисаног затварања. НЛБ Група пружа универзални модел банкарства и подржава клијенте услугама за појединце и друштва, те услугама инвестицијског банкарства. Осим снажне присутности на банкарском тржишту, НЛБ Група жели развијати и друге финансијске услуге у којима види бројне могућности за раст.

НЛБ Група је организована као концерн, чије чланице су према власничкој и организацијској структури управљања: банке кћери, финансијске организације и привредна друштва, заједнички контролисана друштва (joint venture) и повезана друштва. Организација и број чланова групе могу се мијењати, и то оснивањем, преузимањем и спајањем или престанком чланова, у облику продаје капиталних улагања или престанком пословања (ликвидација друштава).

Повезана друштва НЛБ Групе у Босни и Херцеговини су:

- 1) НЛБ Банка а.д. Бања Лука, са сједиштем на адреси ул. Милана Тепића бр. 4, 78000 Бања Лука, која је према актуелном изводу из судског регистра Окружног привредног суда у Бањој Луци број 057-0-Рег-3-23-005070 од 16.11.2023. године, регистрована под матичним бројем 3-31-00 и ЈИБ бројем 4400949970003.

Основне дјелатности које обавља НЛБ Банка а.д. Бања Лука су универзалне банкарске дјелатности: примање депозита, одобравање кредита и остало готовинско пословање, финансијски leasing, остала одобрења кредита, остале финансијске услуге осим осигурања и мировинских фондова, посредовање у пословању вриједносним папирима, остале додатне дјелатности у финансијским услугама, осим дјелатности осигурања и мировинских фондова, куповина и продаја властитих некретнина, изнајмљивање и управљање властитим некретнинама или некретнинама изнајмљеним, дјелатности агената и посредника у осигурању. Поред тога

банка има право обављати све вањско-трговинске послове у оквиру и за потребе регистроване дјелатности.

Увидом у Централни регистар хартија од вриједности а.д. Бања Лука на дан 15.03.2024. године, већински власник привредног субјекта НЛБ Банка а.д. Бања Лука са 99,8532% учешћа у основном капиталу је привредни субјект НЛБ д.д. Љубљана, Република Словенија.

- 2) НЛБ Банка д.д. Сарајево, са сједиштем на адреси ул. Кошево бр. 3, Сарајево, Центар, 71000 Сарајево, која је према актуелном изводу из судског регистра Опћинског суда у Сарајеву привредног суда број 065-0-Per3-23-009215 од 01.09.2023. године, регистрована под матичним бројем 65-02-0003-15 (стари број 1-516) и ЈИБ бројем 4209039610001.

Основне дјелатности које обавља НЛБ Банка д.д. Сарајево су универзалне банкарске дјелатности: примање и полагање депозита или других повратних средстава, давање и узимање кредита и зајмова, издавање јамстава и свих облика јамстава; услуге домаћег и међународног платног промета и преноса новца у складу са посебним прописима, куповина и продаја девиза и племенитих метала, издавање и управљање понудама (укључујући платне картице, путничке чекове и банковне мјенице), куповина, продаја и наплата потраживања (факторинг, форфетинг и др.), куповина и продаја инструмената тржишта новца за туђи или властити рачун, куповина и продаја вриједносних папира (брокерско-дилерски послови), услуге чувања сефа, посредовање у пословима осигурања, у складу са прописима којима се уређује посредовање у осигурању, осим у осигурању од одговорности за моторна возила, те остали послови који прате поједине банковне послове.

Увидом у Регистар вриједносних папира у Федерацији БиХ Сарајево на дан 15.03.2024. године, већински власник привредног субјекта НЛБ Банка д.д. Сарајево са 97,3363% власничког учешћа је привредни субјекат НЛБ д.д. Љубљана, Република Словенија.

1.2. GENERALI INVESTMENTS (Циљно друштво)

Привредни субјекат GENERALI INVESTMENTS, пуним називом Друштво за управљање отвореним и затвореним фондовима GENERALI, са сједиштем на адреси Булевар партизански одреди 14А-1/2, Скопје-Центар, 1000 Скопје, Република Сјеверна Македонија, према Централном регистру Републике Сјеверне Македоније, текућем стању Привредног регистра и регистра осталих правних лица број 0805-50/150020230318573 на дан 13.11.2023. године, регистрован је под матичним бројем 6364578 и ПИБ (ЕДБ) бројем 4030008031852. Основна дјелатност GENERALI INVESTMENTS је управљање инвестицијским фондовима.

Укупан дионички капитал привредног субјекта GENERALI INVESTMENTS износи 935.949,00 еура, а састоји се од 93.594 обичних дионица, номиналне вриједности 10 еура по акцији. Већински власник привредног субјекта GENERALI INVESTMENTS са 92.024 акција је привредни субјекат Generali Investments, дружба за управљање, д.о.о., Дунајска цеста 63, 1000 Љубљана, Република Словенија (у даљем тексту: Generali Investments Словенија), привредно друштво организовано у складу са правом Словеније, са регистрованим матичним бројем 5834457000. Остали власници дионица су физичка лица: Лазе Камцхев, јединствени матични број 1610978483026, са пребивалиштем на адреси ул. Венијамин Мацхуковски 34-1/22, 1000 Скопје, Сјеверна Македонија, са 750 акција, Весна Каркинска, јединствени матични број 2308979455080, са пребивалиштем на адреси Блвд. Јане Сандански 74/17, 1000 Скопје, Сјеверна

Македонија, са 500 акција и Гјоко Схуклев, јединствени матични број 1405983450109, са пребивалиштем на адреси Блвд. Јане Сандански 107-3/25, 1000 Скопје, Сјеверна Македонија, са 300 дионица.

Привредни субјекат GENERALI INVESTMENTS основан је 2008. године под називом КД Фондови. Његова основна дјелатност је управљање имовином, односно остварење финансијских поврата зависно о структури управљаних портфеља. КД Фондови придружили су се Генерали Групи у фебруару 2019. године, а име је службено промијењено у GENERALI INVESTMENTS у септембру 2019. године. Циљно друштво има потенцијал за дистрибуцију инвестицијских производа на тржишту Сјеверне Македоније од стране НЛБ Банке Скопје и развој других дистрибутивних канала. Међутим, будући да Циљно друштво није присутно на тржишту Босне и Херцеговине, нема ни пласмана инвестицијских производа на тржиште Босне и Херцеговине.

Привредни субјекат GENERALI INVESTMENTS није активан у Босни и Херцеговини и нема регистрована зависна друштва у Босни и Херцеговини.

2. Правни оквир оцјене концентрације

Конкуренијски савјет у провођењу поступка оцјене допуштености концентрације примјенио је одредбе Закона, Одлуке о начину подношења пријаве и критеријума за оцјену концентрација привредних субјеката ("Службени гласник БиХ", број 34/10) и Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", број 18/06 и 34/10).

3. Правни основ и облик концентрације

Уз Пријаву је као правни основ концентрације достављен Уговор о купопродаји учешћа закључен дана 10.11.2023. године између купца привредног субјекта NLB Skladi и продаваца привредног субјекта Generali Investments Словенија и физичких лица Лазе Камцхев, Весна Каркинска и Гјоко Схуклев, којим привредни субјекат NLB Skladi стиче 100% укупног акционарског капитала у привредном субјекту GENERALI INVESTMENTS.

Након провођења концентрације Подносилац пријаве ће стећи искључиву директну контролу над Циљним друштвом, док ће НЛБ Група стећи индиректну контролу.

У складу са наведеним, Конкуренијски савјет је утврдио да је правни облик предметне концентрације стицање контроле једног привредног субјекта над другим привредним субјектом куповином већине акција основног капитала, у смислу одредби члана 12. став (1) тачка б) под 1) Закона о конкуренцији.

4. Обавеза пријаве концентрације

Обавеза пријаве концентрације привредних субјеката са сједиштем у иностранству, у смислу члана 14. став (1) Закона, у вези са чланом 2. Одлуке о начину подношења пријаве и критеријумима за оцјену концентрација привредних субјеката, постоји ако укупан годишњи приход свих учесника концентрације остварен продајом роба и/или услуга на свјетском тржишту износи 100.000.000 КМ по завршном рачуну у години која је претходила концентрацији и ако укупан годишњи приход сваког од најмање два привредна субјекта учесника концентрације остварен продајом роба и/или услуга на тржишту Босне и Херцеговине износи најмање 8.000.000,00 КМ по завршном рачуну у години која је претходила концентрацији, или ако је њихово заједничко учешће на релевантном тржишту веће од 40,00%.

У складу са наведеним, анализирани су подаци из Пријаве ради утврђивања постојања услова за обавезу пријаве концентрације, а везано за укупан годишњи приход учесника

концентрације у години која је претходила концентрацији (Табела бр. 1).

Табела бр. 1

Укупан приход учесника у концентрацији остварен у 2022. години (КМ)				
Привредни субјекат	NLB Skladi	НЛБ Група	GENERALI INVESTMENTS	Генерали Група
Свијет	59.177.548,31	1.978.147.976,13	1.197.773,76	156.010.691.610,00
БиХ	-	175.465.332,62	-	10.170.316,00

Извор: подаци из Пријаве

Према подацима из Табеле бр. 1, учесници концентрације у 2022. години остварили су укупан годишњи приход који подлијеже обавези пријаве концентрације.

5. Релевантно тржиште

Релевантно тржиште концентрације, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, чини тржиште одређених производа/услуга које су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта у производном смислу, релевантно тржиште обухвата све производе и/или услуге које потрошачи и/или корисници сматрају међусобно замјенивим, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене.

Према члану 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште у географском смислу обухвата целокупну или дио територије Босне и Херцеговине на којем привредни субјекат дјелује у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликује од услова тржишне конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Подносилац пријаве сматра да коначна дефиниција релевантног тржишта може остати отворена, јер концентрација неће имати утицаја на конкуренцију у Босни и Херцеговини, али истовремено предлаже да се као релевантно тржиште производа одреди управљање инвестиционим фондовима.

Конкуренијски савјет је у складу са наводима Подносиоца пријаве да се активности учесника у концентрацији не преклапају, приликом одређивања релевантног тржишта производа у обзир узео дјелатност Циљног друштва, па је за релевантно тржиште концентрације у производном смислу одредио тржиште управљања инвестиционим фондовима.

Учесници у концентрацији нису регистровани, нити директно послују на територији Босне и Херцеговине, али су према наводима из Пријаве у могућности да нуде своје услуге на цијелој територији Босне и Херцеговине, па је сходно томе Конкуренијски савјет као релевантно тржиште концентрације у географском смислу одредио територију Босне и Херцеговине.

Слиједом наведеног, под релевантним тржиштем концентрације Конкуренијски савјет је одредио тржиште управљања инвестиционим фондовима на територији Босне и Херцеговине.

6. Анализа релевантног тржишта

Подносилац пријаве наводи да зависна друштва НЛБ Групе у Босни и Херцеговини нису активна на тржишту на којем је активно Циљно друштво и да нема хоризонталних

нити вертикалних преклапања у погледу пословних активности НЛБ Групе и Циљног друштва у Босни и Херцеговини. С обзиром да учесници у концентрацији не послују на релевантном тржишту, исти немају приступ подацима о величини тржишта и другим релевантним подацима конкурената.

Како се ради о концентрацији привредних субјекта који не учествују на релевантном тржишту, Конкуренијски савјет сматра да за оцену предметне концентрације нису одлучујући подаци о другим учесницима и конкуренцији на релевантом тржишту.

7. Оцјена концентрације

Конкуренијски савјет је приликом испитивања ефеката концентрације на конкуренцију у Босни и Херцеговини, узео у обзир да Подносилац пријаве и Циљно друштво нису присутни на релевантном тржишту, тако да провођење предметне концентрација не може имати утицај на релевантно тржиште и његову структуру.

У складу са наведеним, Конкуренијски савјет сматра да предметна концентрација не може узроковати ограничавање, спречавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту управљања инвестиционим фондовима на територији Босне и Херцеговине, те је одлучио као у тачки 1. диспозитива овог Рјешења.

8. Административна такса

Подносилац Пријаве на ово Рјешење, у складу са чланом 2. Тарифни број 107. тачка д) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкуренијским савјетом ("Службени гласник БиХ", бр. 30/06, 18/11 и 75/18) је дужан платити административну таксу у укупном износу од 5.000,00 КМ у корист Бюдета институција Босне и Херцеговине, како је то наведено у тачки 2. диспозитива овог Рјешења.

9. Поука о правном лијеку

Против овог Рјешења није дозвољена жалба.

Незадовољна странка може покренути управни спор пред судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објаве овог Рјешења.

Број УП-06-26-1-036-16/23

24. априла 2024. године

Сарајево

Предсједница
Адиса Бегвић, с. р

433

На основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (1) у вези члана 4. став 1. тачка б), ц) и е) и члана 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), у поступку покренутом по Захтјеву за pokretanje поступка UP-06-26-3-011-1/21 од 10.03.2021. године, поднесеног од стране привредног субјекта Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo protiv Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd - Novi Beograd, R. Srbija, Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma prema članu 4. stav 1. tačka b), c) i e) i utvrđivanja zloupotrebe dominantnog položaja Arena Channels Group d.o.o., Bulevar Milutina Milankovića 9A, 11000 Beograd, R. Srbija prema članu 10. stav 2. tačka b), c) i d) Zakona o konkurenciji, Konkurencijsko vijeće na 7. (sedmoj) sjednici održanoj dana 24.04.2024.godine, је donijelo

RJEŠENJE

- Odbija se Zahtjev privrednog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo, podnesen protiv privrednog subjekta

- Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma prema članu 4. stav 1. tačka b), c) i e) Zakona o konkurenciji, kao neosnovan.
- Odbija se Zahtjev privrednog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo, podnesen protiv privrednog subjekta Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd - Novi Beograd, R. Srbija i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma prema članu 4. stav 1. tačka b), c) i e) Zakona o konkurenciji, kao neosnovan.
  - Odbija se Zahtjev privrednog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo, podnesen protiv privrednog subjekta Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd - Novi Beograd, R. Srbija radi utvrđivanja zloupotrebe dominantnog položaja iz člana 10. stav 2. tačka b), c) i d) Zakona o konkurenciji, kao neosnovan.
  - Odbija se zahtjev privrednog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo za naknadom troškova postupka.
  - Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Ovim Rješenjem se izvršava Presuda Suda Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Sud BiH), broj S1 3 U 042100 22 U od 22.12.2023 godine kojom je Sud BiH uvažio Tužbu privrednog subjekta Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo i poništio rješenje Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Konkurencijsko vijeće) broj UP-06-26-3-011-68/21.

Konkurencijsko vijeće je presudu Suda BiH zaprimilo dana 28.12.2023 godine pod podneskom broj UP-06-26-3-011-78/21 kojoj je Konkurencijskom vijeću naloženo da u ponovnom postupku donese rješenje u ovom predmetu.

U skladu sa članom 62. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10) kada Sud poništi konačni upravni akt protiv koga je pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donesen, a nadležna institucija je pri tome vezana pravnim shvatanjima Suda i primjedbama u pogledu postupka.

1. Stranke u postupku

Stranke u postupku su privredni subjekti Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo kao Podnosilac zahtjeva protiv Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd - Novi Beograd, R. Srbija, Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo.

1.1. Privredni subjekt TELEMACH d.o.o. Sarajevo - Telemach

Privredni subjekt Telemach društvo za pružanje usluga u oblasti telekomunikacija d.o.o. Sarajevo, ul.Džemala Bijedića br. 216., Sarajevo, registrovan je kod Opštinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem 65-01-0620-08. Njegov osnivač je Bosnia Broadband S.a.r.l. iz Luksemburga, Rue de Rollingergrund, L-2440 Luksemburg.

Privredni subjekt Telemach je privredno društvo koje djeluje kao operater digitalne i analogne kablovske televizije, kao pružalac usluga širokopojasnog interneta i kao operater fiksne telefonije u Bosni i Hercegovini.

1.2. Privredni subjekt Telekomunikacije Republike Srpske - Mtel a.d. Banja Luka

Privredni subjekt Telekomunikacije Republike Srpske, a.d. Banja Luka, Ulica Vuka Karadžića broj 2, Banja Luka (skraćena oznaka firme Telekom Srpske a.d. Banja Luka i Mtel a.d. Banja Luka) registrovan je u Okružnom privrednom sudu u Banja Luci pod matičnim brojem upisa 1-9317-00. Privredni subjekt Mtel je dio grupacije čije je matično društvo privredni subjekt Telekom Srbija a.d. Beograd, Takovska broj 2, Beograd, Republika Srbija sa udjelom od 65,01%, PREF a.d. Banja Luka sa 8,9%, Fond za restituciju RS a.d. Banja Luka 5,03%, DUIF Kristal Invest a.d. - OMIF Future Fund sa 3,3%, te ostali sa 17,76%. Privredni subjekt Mtel je jedan od tri nacionalna operatera na tržištu telekomunikacija u Bosni i Hercegovini koji nudi usluge iz oblasti mobilne telefonije, fiksne telefonije, digitalne televizije, Interneta i prenosa podataka.

1.3. Privredni subjekt Arena Channels Group d.o.o. 11070 Beograd - Novi Beograd, R. Srbija - ACG

Privredni subjekt Arena Channels Group d.o.o. 11070 Beograd- Novi Beograd, R. Srbija, ul. Vladimira Popovića 6 je registrovan pod matičnim brojem 20510293 pri Agenciji za privredne registre Republike Srbije koji je u 100% vlasništvu privrednog subjekta Telekom Srbija a.d. Beograd, Takovska broj 2, Beograd, Republika Srbija.

Privredni subjekt Arena Channels Group je emiter specijaliziranih sportskih televizijskih kanala pod brendom "Arena Sport" za tržište Bosne i Hercegovine.

1.4. Privredni subjekt BH Telecom d.o.o. Sarajevo - BH Telecom

Privredni subjekt akcionarsko društvo BH Telecom Sarajevo, ul. Franca Lehara br. 7., Sarajevo, registrovan je kod Opštinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem 65-02-0012-10 (stari broj I-23391). Osnovni kapital privrednog subjekta BH Telecom je podijeljen na 63.457.358 dionica, koje su u 90% u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, a 10% u vlasništvu Privatizacijskih investicijskih fondova i malih dioničara.

Osnovna registrovana djelatnost privrednog subjekta BH Telecom je obavljanje poslova iz kablovskih telekomunikacija.

2. Pravni okvir predmetnog postupka

Konkurencijsko vijeće je u toku postupka primijenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", br.18/06 i 34/10), Odluke u definisanju dominantnog položaja ("Službeni glasnik BiH", br. 18/06 i 34/10), Odluke o grupnom izuzeću sporazuma između privrednih subjekata koji djeluju na različitim nivoima proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi) ("Službeni glasnik BiH", br.18/06), odredbe Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH" br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16) (u daljem tekstu: ZUP) u smislu člana 26. Zakona.

Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između evropskih zajednica i njegovih država članica, s jedne strane i Bosne i Hercegovine s druge strane ("Službeni glasnik BiH - međunarodni ugovori" br. 10/08 - u daljem tekstu: Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju) odredba čl. 71. o primjeni kriterija i pravne stečevine Evropske unije, te člana 43. stav (1) Zakona, omogućuju Konkurencijskom vijeću u svrhu ocjene datog slučaja, da se može koristiti sudskom praksom Evropskog suda pravde i odlukama Evropske komisije.

3. Postupak po Zahtjevu za pokretanje postupka

U svom Zahtjevu, Podnosilac zahtjeva, opisuje činjenično stanje i okolnosti, te prilaže dokaze za koje smatra da potkrepljuju navedeno, a koje su razlog za podnošenje Zahtjeva, te ukratko navodi sljedeće:

- da podnose Zahtjev za pokretanje postupka protiv povezanih lica Telekom Srbija a.d., sa sjedištem na adresi Takovska 2, 11000 Beograd, Republika Srbija, koje je u konkretnom slučaju nastupalo putem svojih zavisnih društava, koja imaju pasivnu legitimaciju u ovom postupku i to: Arena Channels Group d.o.o. Beograd, sa sjedištem na adresi Bulevar Milutina Milankovića 9A, 11070 Beograd, Republika Srbija, koji je ranije poslovao pod nazivom HD-WIN d.o.o. Beograd (u daljem tekstu: "ACG"), Telekomunikacije Republike Srpske akcionarsko društvo Banja Luka, sa sjedištem na adresi Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka (u daljem tekstu: "Telekom Srpske"), a zajedno sa ACG i drugim povezanim licima: "Telekom Srbija Grupa" te njihovog konkurenta BH Telecom d.d. Sarajevo, sa sjedištem na adresi Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo ("BH Telecom");
- da predmetni zahtjev se podnosi u vezi sa zaključivanjem zabranjenog restriktivnog sporazuma, sa negativnim efektima na konkurenciju na relevantnom tržištu u Bosni i Hercegovini ("BiH") i zloupotrebom dominantnog položaja privrednog subjekta ACG (predmetni zahtjev: "Zahtjev");
- da je Telemach telekomunikacijska kompanija koja djeluje kao operater digitalne i analogne kablovske televizije, kao pružalac usluge širokopojasnog Interneta i kao operater fiksne telefonije;
- da su Protivne strane u postupku ACG i Telekom Srpske (kao dio Telekom Srbija Grupe) i BH Telecom;
- da je većinski vlasnik udjela u ACG-u i Telekomu Srpske telekomunikacijska kompanija "Telekom Srbija" a.d. Beograd, akcionarsko društvo sa sjedištem u Beogradu, Republika Srbija ("Telekom Srbija"). Telekom Srpske je jedan od tri dominantna (engl. "incumbent") operatera u BiH sa pretežnim prisustvom na teritoriji Republike Srpske, gdje na pojedinim tržištima (internet, fiksna telefonija, paketi telekomunikacijskih usluga) ima monopolni položaj;
- da je ACG između ostalih kanala, emiter specijalizovanih sportskih televizijskih kanala pod brendom "Arena Sport". U svrhu distribucije medijskih sadržaja na ovim kanalima, ACG je pribavio ekskluzivna prava za emitovanje nekih od najprestižnijih fudbalskih takmičenja u Evropi. Konkretno, ACG posjeduje ekskluzivna prava na emitovanje italijanske fudbalske lige ("Serie A"), fudbalske lige Francuske ("Ligue 1"), hrvatskog fudbalskog prvenstva (Hrvatski Telekom Prva liga), i srbijanske fudbalske lige (Linglong Tire Super liga Srbije) na teritoriji BiH. Dodatno, ACG posjeduje prava na emitovanje dva najpopularnija evropska klupska fudbalska takmičenja - UEFA Lige prvaka i UEFA Lige Evrope;
- da ACG također posjeduje prava i sponzor je najpopularnijeg fudbalskog takmičenja u BiH - Mtel Premijer Liga BiH, a koja je prethodno na tenderu organizovanom od strane Fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine ("N/FS BiH") kupio Telekom Srpske;
- da privredni subjekt BH Telecom, Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo, je registrovan kod Opštinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem subjekta: 65-02-0012-10. Osnovni kapital privrednog subjekta BH Telecom je podijeljen na 53.457.358 akcija, koje su u 90% vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, a 10% u vlasništvu investicijskih fondova i malih akcionara. Osnovna registrovana djelatnost privrednog subjekta BH Telecom je obavljanje telekomunikacijskih djelatnosti;
- da je N/FS BiH dana 12. juna 2020. godine objavio Javni poziv za prikupljanje ponuda za zaključenje sponzorskih aranžmana, koji se odnosio na utakmice Premijer lige BiH i "A" i "U-21" muške reprezentacije ("Javni poziv"), kojim se pozivaju zainteresovani pravni subjekti sa sjedištem na teritoriji BiH za dostavljanje pisma namjere i zaključivanje sponzorskog aranžmana sa N/FS BiH, za Premijer ligu BiH (od 1. jula 2020. do 30. juna 2023. godine) i muške "A" i "U-21" reprezentativne selekcije (od 1. januara 2021. do 31. decembra 2023. godine);
- da tekst Javnog poziva jasno predviđa da sponzorski ugovor sa N/FS BiH obuhvata "regulisanje prava prenosa/emitovanja, kao i eksploataciju sadržaja utakmica Premijer lige BiH". Na taj način, pravni subjekt koji bude odabran na osnovu Javnog poziva stiče prava emitovanja Premijer lige BiH za period od 1. jula 2020. do 30. juna 2023. godine, odnosno za sezone 2020/2121, 2021/2122 i 2022/2023;
- da na osnovu prikupljenih ponuda na Javni poziv, Izvršni odbor FS BiH je 17. jula 2020. godine razmatrao ponude za sponzorstvo Premijer lige BiH, te "A" i "U-21" reprezentacije;
- da prethodnih osam godina, generalni sponzor Premijer lige BiH bio je BH Telecom. Prema javno dostupnim informacijama, na javni poziv su ponude poslala tri ponuđača: Telekom Srpske, BH Telecom i United Media (povezano društvo Podnosioca zahtjeva);
- da na osnovu razmatranja ponuda od strane Izvršnog odbora N/FS BiH i prihvatanja ponude Telekom Srpske za sponzorstvo Premijer lige BiH, te "A" i "U-21" reprezentacije, 24. jula 2020. godine zaključen je ugovor između N/FS BiH i Telekom Srpske o sponzorstvu Premijer lige BiH, te "A" i "U-21" reprezentacije. Na osnovu ovog ugovora, Telekom Srpske je stekao prava emitovanja utakmica Premijer lige za sezone 2020/2121, 2021/2122. i 2022/2123, te shodno tome N/FS BiH zaključuje kako će na osnovu sponzorstva Telekom Srpske "omogućiti da Arena sport, kao regionalni lider u produkciji i emitovanju ekskluzivnih sportskih sadržaja, u paketu sportskih premijum sadržaja nacionalnih fudbalskih prvenstava prenosi utakmice Premijer lige BiH";
- da gore istaknuti navodi N/FS BiH u vezi sa emitovanjem utakmica Mtel Premijer lige BiH potvrđuju kako je još u vrijeme zaključivanja ugovora bilo jasno da će Telekom Srpske prenijeti prava emitovanja na povezani subjekt ACG, koji se u okviru Telekom Srbija grupe bavi emitovanjem sportskih sadržaja. Upravo na osnovu takvog prenosa prava emitovanja, ACG je stekla prava na emitovanje utakmica Mtel Premijer lige počevši od 1. kola u sezoni 2020/2021;
- da predmetni Zahtjev odnosi se na sporazum o djelimičnom prenosu prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH između privrednih subjekata Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom. Na taj način su prava emitovanja relevantnih utakmica podijeljena između Telekom Srbija (ACG) i BH Telecom koji zajednički nastupaju na tržištu, kao jedinim subjekata koji omogućavaju emitovanje utakmica Mtel Premijer lige BiH krajnjim korisnicima u BiH. Obzirom da su Telekom Srbija i ACG

- povezana društva u okviru Telekom Srbija grupe, jasno je kako su ugovorne strane (Telekom Srbija, putem povezanih lica i BH Telecom) istovremeno direktni konkurenti na tržištu distribucije audiovizuelnih medijskih usluga u BiH, ali i na drugim tržištima;
- da Sporazum između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecoma direktno ograničava tržišnu konkurenciju na tržištu emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH i to putem podjele tržišta i primjene različitih uslova za identične transakcije sa drugim privrednim subjektima, sve u skladu sa članom 4. stav 1. tačka b) i c) Zakona;
  - da pored navedenog, privredni subjekt ACG je dominantan na relevantnom tržištu emitovanja fudbalskog takmičenja Mtel Premijer lige BiH na teritoriji BiH. Naime, na osnovu stečenih prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH od strane Mela kao povezanog subjekta, ACG je stekao isključiva prava emitovanja i mogućnost samostalne kontrole emitovanja utakmica BH Premijer Lige, te stoga ima tržišni udio od 100%. Bez obzira na djelimični prenos prava emitovanja u korist BH Telecoma, ACG bi i na vertikalno nižem nivou tržišta zadržao tržišni udio značajno iznad zakonskog praga od 40%, zbog čega se pretpostavlja njegov dominantni položaj;
  - da uz zaključenje zabranjenog sporazuma koji nije pojedinačno izuzet od strane Vijeća, ACG i zloupotrebljava dominantni položaj tako što primjenjuje različite uslove poslovanja prema operaterima na silaznom tržištu, "čime ih dovodi u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj", te "ograničava tržište na štetu potrošača" u skladu sa odredbom člana 10. stav 2. tačka b) i c) Zakona;
  - da za određivanje relevantnog tržišta proizvoda bitno je razumijevanje oblasti emitovanja sportskih televizijskih kanala i njihove međuzamjenjivosti. Vijeće je u ranijoj praksi odlučivalo o uporedivim okolnostima relevantnog tržišta proizvoda pa je u jednoj od odluka definisalo relevantno tržište proizvoda kao tržište distribucije sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visokog kvaliteta koji uključuju i prenos Live paketa engleske Premijer lige. U pogledu takve definicije Vijeće je navelo: "Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da kada su u pitanju fudbalski sadržaji visokog kvaliteta da se radi o veoma diferenciranom proizvodu, koji nema uopšte ili nema adekvatnu zamjenu, odnosno, da krajnji korisnik koji npr. prati utakmice njemačke Bundeslige neće smatrati utakmice engleske Premijer lige adekvatnom zamjenom, i obratno. Dakle, krajnji korisnici usluge ne bi smatrali međusobno zamjenjivom, pod prihvatljivim uslovima, imajući u vidu posebno njihove bitne karakteristike, kvalitet, uobičajenu namjenu, način upotrebe, uslove prodaje i cijene, utakmice bilo koje ekskluzivne fudbalske lige (engleska, njemačka, talijanska, španska, francuska) ili drugih ekskluzivnih fudbalskih takmičenja (UEFA Liga prvaka, UEFA Liga Evrope)" - (Odluka Vijeća 05-26-3-002-179-II/13 od 16. decembra 2013. godine, str. 17.);
  - da iz takvog razumijevanja relevantnog tržišta slijedi da svako od navedenih ekskluzivnih fudbalskih takmičenja predstavlja zasebno relevantno tržište proizvoda. Posebno ističemo da je ovakav način određivanja relevantnog tržišta primijenjen i u kasnijim predmetima i praksi Vijeća (Odluka Vijeća 06-26-2-006-143-II/15 od 23. decembra 2015. godine; Odluka Vijeća 04-26-2-019-80-II/15 od 16.02.2016. godine; Odluka Vijeća 04-26-2-005-113-II/15 od 20.12.2017. godine);
  - da u skladu sa navedenim stavovima Vijeća, može se zaključiti kako fudbalsko takmičenje Mtel Premijer liga BiH predstavlja zasebno relevantno tržište proizvoda u odnosu na druga fudbalska takmičenja, i to zbog svojih bitnih karakteristika, kvaliteta, načina upotrebe, i sl.;
  - da po prirodni stvari, navijači koji prate određeno nacionalno fudbalsko takmičenje su prije svega koncentrisani u zemlji u kojoj se takmičenje odigrava, što objašnjava značaj koji gledatelji u BiH pridaju Mtel Premijer Ligi BiH;
  - da specifičnosti nacionalnih fudbalskih takmičenja jasno ukazuju kako ne postoji međusobna zamjenjivost između takvih takmičenja, pa tako recimo utakmica iz Mtel Premijer lige između Sarajeva i Željezničara ne predstavlja supstitut drugim derbi utakmicama nacionalnih takmičenja, kako iz regije poput utakmica Crvena zvezda - Partizan ili Dinamo Zagreb - Hajduk Split, tako i iz Evrope poput utakmica Real Madrid - Barcelona, Milan - Inter, Liverpool - Manchester United, itd.;
  - da navedeni način određivanja relevantnog proizvodnog tržišta kao nacionalnih fudbalskih takmičenja u skladu je sa praksom Evropske komisije, koja prepoznaje specifičnost nacionalnih takmičenja i nezamjenjivost u odnosu na druga fudbalska takmičenja;
  - da u skladu sa navedenim i prethodnom praksom Vijeća, Podnosilac zahtjeva određuje relevantno tržište proizvoda kao tržište televizijskog emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH;
  - da imajući u vidu da se televizijsko emitovanje utakmica Mtel Premijer lige BiH vrši na cjelokupnoj teritoriji BiH, Podnosilac zahtjeva predlaže da se relevantno geografsko tržište u pogledu relevantnog tržišta proizvoda odredi kao nacionalno, tj. tako da obuhvati cjelokupnu teritoriju BiH;
  - da naime, emitovanje utakmica Mtel Premijer lige BiH vrši se putem kanala Arena Sport u vlasništvu Telekom Srbija (odnosno ACG) i BH Telecom-ovog Moja TV Sport. U geografskom smislu, emitovanje se vrši na cjelokupnoj teritoriji BiH pod istim uslovima, te su fudbalski klubovi - učesnici u navedenom takmičenju sa teritorije čitave BiH, te zbog toga relevantno geografsko tržište predstavlja BiH. Ovakav način određivanja relevantnog geografskog tržišta je potvrđen u ranijoj praksi Vijeća koji se tiču distribucije fudbalskog sadržaja visoke kvalitete (Odluka Vijeća 05-26-3-002-179-II/13 od 16. decembra 2013. godine; Odluka Vijeća 06-26-2-006-143-II/15 od 23. decembra 2015. godine; Odluka Vijeća 04-26-2-019-80-II/15 od 16. februara 2016. godine; Odluka Vijeća 04-26-2-005-113-II/15 od 20. decembra 2017. godine);
  - da u skladu sa članom 27. Zakona, Vijeće će pokrenuti postupak po službenoj dužnosti ako postoji osnovana sumnja da se značajno sprečava, ograničava i narušava tržišna konkurencija. Telemach ima osnovanu sumnju da su Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom zaključili ekskluzivni sporazum - sporazum o djelimičnom prenosu prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH sa Telekom Srbija

- (ACG i/ili Telekom Srpske) na BH Telecom, koji efektivno predstavlja sporazum o zajedničkoj proizvodnji - horizontalni sporazum o podugovaranju, zaključen između direktnih konkurenata na tržištu emitovanja i distribucije medijskih sadržaja. Na intenzitet saradnje između konkurenata u konkretnom slučaju upućuje i činjenica da utakmice Mtel Premijer lige BiH koje emituje Moja TV Sport ustvari komentarišu komentatori Arena Sport kanala, što dokazuje zajedničku proizvodnju. Prema Smjernicama o horizontalnoj saradnji Evropske komisije (st. 152), sporazumi o horizontalnom podugovaranju predstavljaju i sporazume kojima se jedna ugovorna strana slaže da potpuno ili djelimično prestane sa proizvodnjom određenih proizvoda, što povjerava drugoj ugovornoj strani. U konkretnom slučaju, Telekom Srbija je odustala od emitovanja značajnog broja utakmica Premijer lige BiH, i takve aktivnosti povjerila BH Telecomu, kao svom direktnom konkurentu, kako u distribuciji medijskih sadržaja (jer su oba učesnika konkurentski operatori), tako i u proizvodnji i emitovanju medijskih sadržaja (jer je u prethodnom periodu BH Telecom emitovao relevantne utakmice i nadmetao se na tenderu za prava emitovanja);
- da naime, na osnovu ugovora između N/FS BiH i Telekom Srpske, Telekom Srpske je stekao prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH, počevši od prvog kola sezone 2020/2021. godine, odigranog 01.08.2020. Ova prava je najvjerovatnije odmah prenio na ACG. U prvih 7 kola, utakmice Mtel Premijer lige BiH je ekskluzivno emitovao kanal Arena Sport, da bi od 8. kola emitovanje pojedinih utakmica bilo prenijeto na kanal Moja TV Sport, koji emituje BH Telecom. Konkretno, utakmica Sarajevo - Željezničar, kao najpopularnija utakmica Mtel Premijer lige BiH (prema broju navijača dva kluba), bila je dostupna isključivo putem Moja TV Sport. Na taj način se od 8. kola pojedine utakmice Mtel Premijer lige BiH emituju na kanalima Arena Sport, a pojedine na platformi Moja TV Sport;
  - da navedeno jasno upućuje kako su Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom zaključili ekskluzivni sporazum o djelimičnom prenosu prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH. Navedeni ekskluzivni sporazum zaključen je potpuno netransparentno, bez objavljivanja javnog poziva ili informacije o mogućnostima djelimičnog prenosa prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH na druge subjekte. Na taj način je onemogućeno učešće drugih subjekata koji su nosioci dozvola za emitovanje, i čiji su kanali dostupni većem broju potrošača, odnosno korisnika, te je zaključen sporazum o zajedničkom tržišnom nastupu i podjeli tržišta između Telekom Srbija i BH Telecom;
  - da prema Smjernicama o horizontalnoj saradnji Evropske komisije, sporazumi o zajedničkoj proizvodnji dovode do usaglašavanja bitnih uslova konkurencije između učesnika na tržištu, odnosno povećavaju mogućnost koordinacije njihovog tržišnog nastupa, ostvarenju značajnih zajedničkih troškova, razmjenu povjerljivih informacija, te dovode do isključivanja trećih lica sa tržišta. Konkretno, prema aktima Evropske komisije, ovakav zajednički nastup ugovornim stranama omogućava da istisnu konkurente sa tržišta (naročito ukoliko imaju značajnu tržišnu poziciju, kao što je imaju BH Telecom i Telekom Srbija na nizu telekomunikacionih tržišta), primjera radi uskraćivanjem ključnih inputa za nastup na vertikalno nižem nivou tržišta, što su u konkretnom slučaju i učinili. U konkretnoj situaciji, legitimno se može postaviti pitanje nezavisnosti komercijalnog nastupa BH Telecom-a i intenziteta međusobne konkurencije sa Telekom Srbija u situaciji kada mu Telekom Srbija omogućava ključni input za poslovanje;
  - da navedeno jasno ukazuje kako je nastupila posljedica ograničavanja tržišta, a ovdje posebno ističemo, radi moguće argumentacije protivne strane, da, djelimičnim prenosom prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH sa ACG na BH Telecom nije ostvarena promocija ekonomskog razvoja, niti su potrošači omogućeni u pravičnom udjelu koristi u smislu člana 4. stav (3) Zakona. U tom smislu je sporno da li bi Vijeće i moglo pojedinačno izuzeti sporni ugovor, sve i da su ovi subjekti podnijeli isti Vijeću na proceduru pojedinačnog izuzeća (što prema dostupnim informacijama nije slučaj);
  - da naime, pogrešna bi bila tvrdnja da je djelimičnim prenosom prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanal Moja TV Sport omogućen alternativni kanal u emitovanju navedenih utakmica. Kanal Moja TV Sport je vlastiti kanal BH Telecoma koji emituje sadržaje isključivo korisnicima BH Telecoma. Dakle, saradnjom učesnika na tržištu su oštećeni, ne samo korisnici trećih lica (poput Podnosioca zahtjeva), nego čak i korisnici samog Mtel-a, kojima je onemogućen pristup prestižnim programskim sadržajima (koje je njihov pružalac usluga skupo platio);
  - da kako BH Telecom za kanal Moja TV Sport ne posjeduje dozvolu sektorskog regulatora za televizijsko emitovanje putem zemaljske radiodifuzije, niti dozvolu za televizijsko emitovanje putem drugih elektronskih komunikacijskih mreža, isti je u principu dostupan samo korisnicima BH Telecoma;
  - da jedini način kojim bi korisnici drugih operatera mogli pristupiti kanalu Moja TV Sport, no koji ne predstavlja televizijsko emitovanje, jeste usluga BH Telecoma pod nazivom Moja webTV prepaid. Navedena usluga je zapravo OTT usluga (OTT je skraćenica od Over-the-Top i odnosi se na raspon usluga koje se takmiče s osnovnim uslugama telekom operatora, a isporučuju se preko otvorenog Interneta, čime se zaobilazi operatorska infrastruktura pružanja i naplata usluge. Vidi više: Ž. Popović, "OTT usluge: prijetnja ili poslovna prilika za operatore?", Komunikacije - list dioničkog društva, p. 30, 2012.), te je time ograničena na one korisnike koji imaju pristup Internetu. Npr. korisnik-penzioner bilo kojeg operatera osim BH Telecoma koji ima samo uslugu distribucije medijskih sadržaja, a ne i pristup internetu, ne može nikako i nigdje pratiti utakmice Mtel Premijer lige BiH koji se emituju putem Moja TV Sport kanala. Ipak, na osnovu ove usluge, niti na bilo koji drugi način, televizijsko emitovanje utakmica Mtel Premijer lige BiH na Moja TV Sport nije omogućeno korisnicima van BH Telecom-ove mreže;
  - da dakle, televizijsko emitovanje utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanalu Moja TV Sport omogućeno je isključivo korisnicima usluga BH Telecoma. Pored toga, zaključivanje zabranjeno

- sporazuma je ograničilo tržište na štetu potrošača i na osnovu činjenice da je BH Telecom jedini operater u BiH koji u osnovnom paketu svojim korisnicima može ponuditi oba kanala na kojima se emituju utakmice Mtel Premijer lige BiH: Arena Sport i Moja TV Sport. Međutim, prije zaključivanja zabranjenog sporazuma, svi operateri koji su u svojoj ponudi distribuirali kanale Arena Sport imali su pristup svim utakmicama Mtel Premijer lige BiH, što je potom ograničeno u odnosu na pojedine sadržaje samo na korisnike BH Telecom-a;
- nadalje, da je Vijeće upoznato sa činjenicom kako Podnosilac zahtjeva od 1. januara 2021. godine u svojoj ponudi ne distribuiraju kanale Arena Sport, što indirektno doprinosi zaključku kako značajan broj potrošača, odnosno korisnika u BiH, nema načina za praćenje televizijskog emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH. Vrlo je indikativno da su Protivne strane nakon prestanka distribucije Arena Sport kanala od strane Podnosioca zahtjeva promijenile programsku politiku, pa su tako atraktivnije utakmice vraćene na kanal Arena Sport (npr. utakmica Sarajevo - Željezničar u jesenjoj polusezoni emitirana je putem Moja TV Sport kanala, a u proljetnom putem Arena Sport). Ovo ukazuje da Protivne strane zabranjeni sporazum koriste samo za sprečavanje korisnika Podnosioca zahtjeva da pristupe predmetnim sadržajima;
  - da imajući u vidu odredbu člana 5. Zakona, jasno je kako je zabranjeni sporazum između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom, kao direktnih konkurenata na različitim nivoima tržišta, morao proći prethodnu proceduru pojedinačnog izuzeća prije sprovođenja kako bi se smatrao valjanim. Ipak, koliko je poznato Podnosiocu zahtjeva i javno dostupno na web stranici Vijeća i u službenim glasicima, zaključeni zabranjeni sporazum nikada nije dostavljen Vijeću, odnosno nije tretiran po zakonskoj proceduri. Podnosilac zahtjeva svakako ističe da predstavljena argumentacija u ovom Zahtjevu jasno upućuje da ne postoji osnov iz člana 4 stav (3) Zakona, odnosno da zabranjeni sporazum ne ispunjava propisane uslove, te je vrlo sporno da li bi predmetni ugovor s obzirom na svoju prirodu uopšte ispunjavao uslove da bude pojedinačno izuzet, s obzirom da ne postoje legitimni argumenti kojima bi isti bio opravdan;
  - da je ACG je dominantan na relevantnom tržištu;
  - da je ranije u tački 3.1.2. Zahtjeva istaknuto kako je ACG ekskluzivno emitovao prvih 7 kola utakmice Mtel Premijer lige BiH, da bi od 8. kola emitovanje djelimično bilo prenijeto i na Moja TV Sport. Međutim, jasno je da je ovakvu odluku morao donijeti sam ACG, odnosno da je isti privredni subjekt imao mogućnost da samostalno odlučuje o načinu emitovanja 100% utakmica Mtel Premijer lige BiH. Bez obzira na taj djelimični prenos, ACG je i dalje dominantan na relevantnom tržištu televizijskog emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH na teritoriji BiH. Naime, većinu utakmica Mtel Premijer lige BiH i dalje emituje ACG, zbog čega je tržišni udio iznad zakonskog praga od 40%;

Mtel Premijer liga BiH 2020/2121		
Kanal	Broj mečeva*	Tržišni udio
Arena Sport	104	66,66%
Moja TV	52	33,33%
Ukupno	156	100,00 %

*Od 8. kola utakmice se emitiraju na kanalima Arena Sport (3 po kolu) i Moja TV Sport (2 po kolu). U vrijeme sačinjavanja Zahtjeva nije poznat raspored emitiranja drugog dijela sezone, pa se za potrebe ovog prikaza pretpostavlja da će se emitiranje nastaviti po dogovorenoj podjeli u omjeru 3:2.

- da je ACG zloupotrijebio dominantni položaj na relevantnom tržištu;
- da kao dominantni privredni subjekt, ACG ima posebne odgovornosti prilikom postupanja na relevantnom tržištu;
- da naime, prema odredbi člana 10. stav 2, tačka c) Zakona, zloupotreba dominantnog položaja se može manifestovati i u vidu "primjene različitih uslova za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime ih dovode u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj". U skladu sa navedenim, ACG je zaključivanjem tajnog i ekskluzivnog sporazuma o prenosu prava na emitovanje pojedinih utakmica sa BH Telecom-om, zloupotrijebio svoj dominantni položaj, jer drugim privrednim subjektima koji se bave emitiranjem nije transparentno i diskriminatorno niti ponudio zaključenje ugovorne saradnje. Nadalje, poduzetim aktivnostima ACG je postupio protivno članu 10. stav 2. tačka b) Zakona "ograničavanjem tržišta i tehničkog razvoja na štetu potrošača". Navedeno je posebno očigledno imajući u vidu da su postojali i treći učesnici zainteresovani za emitovanje relevantnih utakmica (odnosno, koji su se prijavili na tender za relevantna prava), koji su stoga u istom položaju kao BH Telecom;
- da imajući u vidu kako je zabranjeni sporazum tajan, te da njegovi detalji nisu poznati Podnosiocu zahtjeva, ovdje se može naglasiti kako je ACG bio dužan, u skladu sa svojim dominantnim položajem, ponuditi emitovanje i drugim konkurentima na tržištu emitovanja po istim uslovima, a tek naknadno po jasnim kriterijima uspostaviti ugovornu saradnju sa BH Telecom-om;
- da konkretni oblik zloupotrebe dominantnog položaja ACG-a dodatno odgovara i članu 9. stav 1. tačka e) Odluke o definisanju kategorija dominantnog položaja ("Službeni glasnik BiH", broj 18/06), gdje se kao jedan od oblika zloupotrebe dominantnog položaja predviđaju "proizvodna i tržišna ograničenja kao rezultat ekskluzivnih sporazuma";
- da tržišna ograničenja nastaju zaključivanjem ekskluzivnog sporazuma i djelimičnim prenosom prava emitovanja na BH Telecom, odnosno kanal Moja TV Sport. Tako je postupanje ACG-a rezultiralo zatvorenim televizijskim emitovanjem bitnih utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanalu Moja TV Sport, odnosno uskraćivanjem mogućnosti praćenja navedenih sadržaja korisnicima koji nisu korisnici usluga BH Telecom-a. Navedeno jasno upućuje kako je postupanje ACG-a za cilj i posljedice imalo isključivo ograničavanje tržišta, odnosno podjelu istoga, obzirom na već predstavljenu činjenicu o zatvorenom emitovanju utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanalu Moja TV Sport;
- da sporazum zaključen između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom-a predstavlja zabranjeni sporazum iz člana 4. stav 1. tačka b) i c) Zakona;
- da poslovni subjekti Telekom Srbija (odnosno, ACG i Telekom Srpske) i BH Telecom su bili dužni podnijeti zabranjeni sporazum Vijeću na pojedinačno izuzeće

- prije njegove primjene, a zbog kojeg propuštanja, kao i zbog negativnih efekata predmetnog sporazuma na ključne parametre tržišne konkurencije, se ima utvrditi zabranjeni sporazum iz člana 4. stav 1. tačka b) i c) Zakona;
- da je ACG zloupotrijebio dominantni položaj na tržištu televizijskog emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH i to: (a) ograničavanjem tržišta i tehničkog razvoja na štetu potrošača u smislu člana 10. stav 2. tačka b) Zakona putem djelimičnog prenosa prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH na BH Telecom-ov kanal Moja TV Sport; (b) diskriminacijom subjekata koji se bave televizijskim emitovanjem u smislu člana 10. stav 2. tačka c) Zakona putem onemogućavanja zainteresovanih subjekata u sticanju prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH po istim uslovima prema kojim je zaključena saradnja sa BH Telecom-om;
  - da putem predmetnog Zahtjeva, Podnosilac zahtjeva upućuje zahtjev da Vijeće donese zaključak o pokretanju postupka protiv ACG-a, Telekom Srpske i BH Telecom-a u vezi sa: (a) zaključivanjem zabranjenog sporazuma prema članu 4. stav 1. tačka b) i c) Zakona; (b) zloupotrebom dominantnog položaja ACG-a prema članu 10. stav 2. tačka b) i c) Zakona;
  - da u tom smislu, Podnosilac zahtjeva smatra da informacije sadržane u Zahtjevu predstavljaju dovoljan osnov da Vijeće utvrdi kako postoji osnovana sumnja da Protivne strane značajno sprečavaju, ograničavaju, odnosno narušavaju tržišnu konkurenciju u smislu člana 27. stav 2. Zakona;
  - da po pokretanju postupka protiv Protivnih strana, Podnosilac zahtjeva podnosi zahtjev da Vijeće utvrdi kako je sporazum između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom protivan Zakonu iz razloga što predstavlja zabranjeni sporazum iz člana 4. stav 1., tačka b) i c) Zakona;
  - da po pokretanju postupka protiv ACG-a i BH Telecom-a, Podnosilac zahtjeva podnosi zahtjev da Vijeće utvrdi kako je ACG zloupotrijebio dominantni položaj ograničavanjem tržišta i tehničkog razvoja na štetu potrošača u smislu člana 10. stav 2. tačka b) Zakona, te diskriminacijom subjekata koji se bave televizijskim emitovanjem u smislu člana 10. stav 2. tačka c) Zakona;
  - da ukoliko Vijeće ne utvrdi da je sporazum između BH Telecom-a i Mtel-a zabranjen i ništav, predlažemo da Vijeće izrekne mjere Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) u cilju omogućavanja i drugim zainteresiranim subjektima u sticanju prava televizijskog emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH, prema uslovima jednakim onim iz ugovornog odnosa između Protivnih strana;
  - da dalje, po provođenju postupka protiv ACG-a za zloupotrebu dominantnog položaja, Podnosilac zahtjeva podnosi zahtjev da Vijeće naloži ACG-u alternativno da: (a) u roku od 30 dana od prijema rješenja Vijeća kojim se ustanovljava da je ACG zloupotrijebio svoj dominantan položaj raskine važeći ugovor o djelimičnom prenosu prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH sa BH Telecom-om; ili (b) u roku od 30 dana od prijema rješenja Vijeća kojim se ustanovljava da je ACG zloupotrijebio svoj dominantan položaj ponudi svim zainteresovanim subjektima sticanje prava televizijskog emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH po jednakim i transparentnim uslovima, te nakon toga u narednih 10 dana zaključi ugovore sa svim zainteresovanim poslovnim subjektima;
  - da pored navedenog, Podnosilac zahtjeva ovim putem podnosi zahtjev za izricanjem novčane kazne privrednom subjektu BH Telecom zbog zaključivanja zabranjenog sporazuma, u smislu člana 48. stav 1. tačka a) Zakona. Zbog težih povreda Zakona, Podnosilac Zahtjeva podnosi istovremeno zahtjev za izricanjem jedinstvene novčane kazne privrednim subjektima ACG i Telekom Srpske zbog zaključivanja zabranjenog sporazuma, u smislu člana 48. stav 1. tačka a) Zakona, te zbog zloupotrebe dominantnog položaja u smislu člana 48. stav 1. tačka b) Zakona;
  - da Podnosilac zahtjeva ističe da predmet ovog konkretnog Zahtjeva nije utvrđivanje eventualnih nezakonitih radnji u vezi sa Javnim pozivom od 12. juna 2020. godine koji je objavio N/FS BiH. U tom smislu, United Media nije niti na koji način uključena u postupak koji se vodi po ovom Zahtjevu;
  - da je činjenica da prema javno dostupnim informacijama United Media dostavila najpovoljniju ponudu za prava na emitovanje u skladu sa Javnim pozivom N/FS BiH od 12. juna 2020. godine, no da je prema javno dostupnim informacijama Izvršni odbor N/FS BiH povezo više usluga (emitovanje, sponzorstvo lige, sponzorstvo drugih takmičenja, sponzorstvo reprezentacije, itd.) na Javnom pozivu i odabrao ponudu Telekom Srpske sa kojim je zaključen ugovor 24. jula 2020;
  - da Podnosilac zahtjeva nije komunicirao sa United Media o ovim temama, o uslovima Javnog poziva nema nikakvih saznanja izuzev informacija koje su objavljene u medijima, te iste nisu predmet ovog Zahtjeva, ali u svakom slučaju razumije interes Vijeća i za ovu temu i podržava eventualno poduzimanje radnji po službenoj dužnosti od strane Vijeća u utvrđivanju mogućih nezakonitosti koje se tiču Javnog poziva, kao što su povezivanje usluga koje međusobno nisu vezane, mogući kartelski dogovori određenih ponuđača, i sl;
  - da Podnosilac zahtjeva podsjeća Vijeće kako je predmet zabranjenog sporazuma pravo emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH, a da je Podnosilac zahtjeva distributer medijskih sadržaja, odnosno korisnik dozvole Regulatorne agencije za komunikacije BiH za distribuciju audiovizuelnih medijskih usluga i medijskih usluga radija. Dakle, Podnosilac zahtjeva se uopšte ne bavi emitovanjem, te je pitanje prije svega nejasno. U odnosu na navedenu činjenicu, Podnosilac zahtjeva se nije niti mogao obratiti prema ACG ili Telekom-u Srpske, jer su prava koja su stekli na osnovu ugovornog odnosa sa N/FS BiH i prenijeli na BH Telecom - prava emitovanja. Da bi se određeni sadržaj distribuirao, najprije mora biti emitovan putem nekog kanala - konkretan sadržaj uopšte nije emitovan putem bilo kojeg emitera, nego putem zatvorene mreže BH Telecoma, pa nije mogao biti ni distribuisan;
  - da BH Telecom konkretne sadržaje emitira putem svoga zatvorenog info (ili sličnog) kanala, na način kako to ne čini bilo koji drugi operater u BiH i šire (makar koliko je Podnosiocu zahtjeva poznato). Podnosilac zahtjeva nema namjeru, niti je u ovom postupku moguće, preispitivati regulatorne aspekte ovakvog načina emitovanja bez licence za emitovanje,

- ali u vezi sa pitanjem Vijeća potvrđuje da se time ne bavi niti Podnosilac zahtjeva, niti bilo koji drugi operater osim BH Telecoma, makar koliko je Podnosiocu zahtjeva poznato;
- da dodatno ističu da BH Telecom koji je stekao prava na osnovu predmetnog zabranjenog sporazuma ne vrši dalju prodaju tih prava, već ih emituje u svojoj mreži, pa se Podnosilac zahtjeva niti tom subjektu nije mogao obratiti za eventualno sublicenciranje;
  - da u vezi sa predmetom ugovora između Protivnih strana upućujemo Vijeće na dokaz 6 dostavljen uz Zahtjev, odnosno tekst Javnog poziva objavljenog od strane N/FS BiH koji definiše "regulisanje prava prenosa/emitovanja". Podnosiocu zahtjeva, kao distributeru, prava emitovanja nisu relevantna, jer ne raspolaže platformom, odnosno TV kanalom putem koje bi taj sadržaj emitovao;
  - da dakle, da bi Podnosilac zahtjeva emitovao predmetne sadržaje i obratio se ACG i/ili Telekomu Srpske i stekao prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH (da je takvo nešto uopšte bilo moguće), takvo emitovanje bi bilo moguće tek nakon dodatnih troškova koji bi omogućili emitovanje. Tu su, između ostalih, troškovi kreiranja TV kanala, opremanja u tehničkom i kadrovskom smislu, troškovi pribavljanja potrebnih dozvola, marketinga i sl.;
  - da takvo što Podnosilac zahtjeva nije imao niti ima u svojim poslovnim planovima (kao ni bilo koji drugi operater, po saznanjima Podnosioca zahtjeva). Prema saznanjima Podnosioca zahtjeva na osnovu javne komunikacije BH Telecoma, predmetna prava ustupljena su ekskluzivno BH Telecom-u i niko drugi ih nije mogao steći, ali ako Vijeće u preliminarnom ispitivanju Zahtjeva utvrdi da su Protivne strane postavile uslov operaterima za distribuciju predmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/ istovremenog emitiranja (koji može ispuniti samo BH Telecom, koji se jedini bavi emitovanjem na svom internom kanalu, bez dozvole sektorskog regulatora za emitovanje), to bi predstavljalo odvojenu povredu konkurencije iz člana 4. stav 1. tačka e) Zakona odnosno člana 10. stav 2. tačka d) Zakona, u vezi sa ostalim odredbama Zakona koje su već istaknute u Zahtjevu, te ukoliko Vijeće utvrdi postojanje takvog zahtjeva, Podnosilac zahtjeva opreza radi proširuje Zahtjev i na ove odredbe Zakona;
  - nadalje, Podnosilac zahtjeva ističe da predmetna prava nisu bila dostupna, ne samo Podnosiocu zahtjeva (koji ih ne bi ni mogao steći, jer se ne bavi emitovanjem), nego ni bilo kojem drugom pravnom subjektu. Naime, činjenica je da je BH Telecom objavio kako se radi o ekskluzivnom sporazumu o djelimičnom prenosu prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH, na osnovu kojeg ovaj operater ekskluzivno emituje ove utakmice, pa ih niko drugi nije ni mogao otkupiti, jer je ekskluzivnost od samog BH Telecoma naglašna kao bitan element prenosa tih utakmica;
  - da također, ugovor je zaključen potpuno netransparentno, bez objavljivanja javnog poziva ili informacije o mogućnostima djelimičnog prenosa prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH na druge subjekte, te postoji zloupotreba dominantnog položaja i u odnosu na kršenje obaveze objave transparentnih i nediskriminativnih uslova za prenos prava na nezavisna treća lica. Dakle, niko od subjekata na tržištu nije ni bio upoznat sa mogućnosti djelimičnog prenosa prava na zainteresirane

distributere - a prema marketinškoj komunikaciji BH Telecoma, takva mogućnost nije ni postojala za bilo koga drugog, jer je BH Telecom stekao ekskluzivna prava;

- da je javnost upoznata o dogovoru između ACG i/iii Telekom Srpske i BH Telecoma tek naknadno, odnosno kada je djelimični prenos prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH već ugovoren;
- da u takvoj situaciji ne bi imalo smisla obraćanje bilo kojeg poslovnog subjekta prema ACG i/ili Telekom Srpske, obzirom da su prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH već tada ekskluzivno prenesena na BH Telecom, te ih niko drugi nije ni mogao steći;
- da u konačnici, ekskluzivno ustupanje prava je i praksa kada je u pitanju emitovanje sportskih sadržaja, te nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera;
- da kako smatraju da je Zahtjev ovim kompletiran, mole Vijeće da izda potvrdu o kompletnosti, otvori postupak i donese odluke kako se u Zahtjevu predlaže.

Na osnovu dostavljene dokumentacije, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da nije moguće bez provedenog postupka utvrditi postojanje povrede Zakona na koje Podnosilac zahtjeva ukazuje, te je donijelo Zaključak o pokretanju postupka dana 17.05.2021. godine, pod brojem UP-06-26-3-011-6/21 (u daljem tekstu: Zaključak).

4. Postupak po Zaključku za pokretanje postupka

U skladu sa relevantnim odredbama Zakona, Konkurencijsko vijeće je dostavilo Zaključak, punomoćniku Podnosioca zahtjeva, advokatu Nihadu Sijerčiću dana 17.05.2021. godine, aktom broj UP-06-26-3-011-10/21. Konkurencijsko vijeće je u skladu sa članom 33. stav (1) Zakona, dostavilo Zaključak i Zahtjev privrednom subjektu Mtel, dana 17.05.2021. godine aktom broj UP-06-26-3-011-11/21, privrednom subjektu ACG-u aktom broj UP-06-26-3-011-11/21 i BH Telecom aktom broj UP-06-26-3-011-13/21.

Privredni subjekat Mtel je aktom zaprimljenim putem e-maila pod brojem UP-06-26-3-011-14/21 od dana 24.05.2021. godine zatražio dodatni rok za dostavljanje očitovanja, koji mu je i odobren aktom broj UP-06-26-3-011-14/21 od 26.05.2021. godine. U ostavljenom roku, privredni subjekat Mtel je dostavio svoje očitovanje aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-20/21 od 17.06.2021. godine u kojem navodi sljedeće:

- da je Podnosilac odgovora nije pasivno legitimisan u predmetnom postupku, imajući u vidu da: nije ugovorna strana u sporazumu o djelimičnom prijenosu prava na emitovanje utakmica Mtel Premijer lige BiH, koji je predmet Zahtjeva i da se radnja navodne zloupotrebe dominantnog položaja istaknuta u Zahtjevu ne odnosi na postupanje Mtel-a;
- da Podnosilac zahtjeva nema ekonomski ni pravni interes za pokretanje predmetnog postupka, imajući u vidu da: se ni Podnosilac zahtjeva ni njegova povezana lica nisu obraćala Mtel-u ni njegovim povezanim licima kako bi pribavila prava, bilo (re)emitovanja, bilo distribucije utakmica Mtel Premijer lige BiH i Podnosilac zahtjeva nije dokazao da je pretrpio bilo kakvu štetu uslijed zaključenja sporazuma o djelimičnom ustupanju prava emitovanja Mtel Premijer lige BiH;
- da Podnosilac zahtjeva nema direktni i individualni interes u predmetnom postupku, te ne može imati ni stranačku legitimaciju;
- da Zahtjevi Telemach-a su kontradiktorni i nerazumljivi, da naime, ukoliko Vijeće utvrdi da u

- konkretnom slučaju nije zaključen zabranjeni sporazum u smislu člana 4. Zakona, jasno je da nema ni radnje zloupotrebe dominantnog položaja od strane ACG-a. Sa druge strane, ukoliko bi Vijeće našlo da je zaključen zabranjeni sporazum (što ovdje nije slučaj), jedno te isto lice, u konkretnom slučaju ACG, ne može dva puta odgovarati za istu radnju, i za zaključenje zabranjenog sporazuma i za zloupotrebu dominantnog položaja zbog zaključenja takvog sporazuma;
- da Podnosilac odgovora ističe da je postupak po javnom pozivu za zaključenje sponzorskih aranžmana za utakmice Premijer lige BiH sproveden transparentno i u skladu sa propisima. Nije jasno kako je United Media Sarl mogla da učestvuje kao ponudač u proceduri za prikupljanje ponuda za sponzorske aranžmane emitovanja Premijer lige BiH, imajući u vidu da je United Media Sarl privredni subjekt registrovan u Luksemburgu, sa sjedištem na adresi 43, Boulevard Pierre Frieden, Luksemburg, a da je javni poziv bio otvoren za sve zainteresovane pravne subjekte sa sjedištem na teritoriji Bosne i Hercegovine;
  - da su netačni navodi Podnosioca zahtjeva da je njegov prijedlog određenja relevantnog tržišta u skladu sa praksom Vijeća i praksom Evropske komisije;
  - da dakle, nijedna od navodnih povreda konkurencije opisanih u Zahtjevu se ne može pripisati Podnosiocu odgovora. Takođe, Podnosilac odgovora nije potpisnik sporazuma o djelimičnom ustupanju prava emitovanja Mtel Premijer lige BiH, niti je u posjedu istog, te se ne može izjašnjavati o pravnoj prirodi i sadržini istog;
  - da je Telemach Zahtjevom tražio od Vijeća da pokrene postupak zbog zaključenja zabranjenog sporazuma iz člana 4. Zakona između ACG i/ili Mtel-a s jedne strane i BH Telecom-a s druge strane i zloupotrebe dominantnog položaja od strane ACG-a u smislu člana 10. Zakona;
  - da Podnosilac odgovora ističe da u predmetnom postupku nema pasivnu legitimaciju, budući da se nijedna od navedenih radnji navodnih povreda konkurencije ne odnosi na njega. Naime, Podnosilac odgovora nije ugovorna strana u sporazumu koji je predmet postupka niti mu se mogu pripisati radnje navodne zloupotrebe dominantnog položaja opisane u Zahtjevu;
  - da se postupak pred Vijećom protiv nekog fizičkog ili pravnog lica ima za cilj zaštitu konkurencije, odnosno utvrđivanje, sankcionisanje i sprječavanje akata ili radnji koje za cilj ili posljedicu imaju značajno narušavanje, ograničavanje i sprječavanje konkurencije na relevantnom tržištu. Dakle, preduslov za pasivnu legitimaciju u postupku zbog povrede konkurencije jeste učešće u navodnoj radnji povrede konkurencije, preciznije (1) učešće u zaključenju sporazuma čija se usklađenost sa pravilima konkurencije ispituje ili (2) preduzimanje radnji koje potencijalno predstavljaju zloupotrebu dominantnog položaja, što u ovom konkretnom predmetu nije slučaj
  - da kako navodi Telemach, predmetni Zahtjev se odnosi na sporazum o djelimičnom prijenosu prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH između ACG/MTEL-a i BH Telekom-a, koji, prema Telemach-u, predstavlja zabranjeni sporazum o zajedničkoj proizvodnji;
  - da Podnosilac odgovora nije strana u sporazumu koji je predmet Zahtjeva. Mtel je kako navodi i sam Podnosilac zahtjeva, nakon sprovedenog postupka po javnom pozivu, zaključio Ugovor o sponzorstvu sa Nogometnim/fudbalskim savezom Bosne i Hercegovine ("N/FS BiH") kojim je, između ostalog, stekao ekskluzivna prava prenosa svih utakmica Premijer lige BiH ("licencirani sadržaj");
  - da međutim, Ugovor o sponzorstvu nije predmet postupka niti je Zahtjev podnijen u vezi sa postupkom javnog poziva za zaključenje sponzorskih aranžmana za utakmice Premijer lige BiH;
  - da kako je na osnovu Ugovora o sponzorstvu, Mtel ovlašćen da bez ikakvih ograničenja dalje prenosi prava na licencirani sadržaj, te kako je emitovanje licenciranog sadržaja bilo moguće samo preko emitera audio-vizuelnog sadržaja, Mtel je u skladu sa pravilima javnog poziva i Ugovorom o sponzorstvu prenio prava na (re)emitovanje i eksploataciju sadržaja na ACG. Nakon što je ustupio podlicencu za prijenos/emitovanje i reemitovanje kao i eksploataciju sadržaja utakmica Mtel Premijer lige BiH, Mtel nije uticao niti uzimao učešća u daljem ustupanju/reemitovanju licenciranog sadržaja. Dakle, Mtel je u zakonitom i transparentnom postupku sprovedenom na osnovu javnog poziva stekao ekskluzivno pravo na licencirani sadržaj koje pravo je dalje ustupio ACG-u, što je poznato i samom Podnosiocu zahtjeva;
  - da nadalje, Podnosilac odgovora ističe da mu se ni Podnosilac zahtjeva niti bilo koje od njegovih povezanih lica koja posluju u okviru korporativne grupacije United Group, a koja posjeduju dozvolu za emitovanje, nisu obratila radi eventualne saradnje i ustupanja licenciranog sadržaja iako im je moralo biti poznato da ovakva mogućnost postoji, budući da tekstom javnog poziva nije bilo isključeno dalje ustupanje prava na emitovanje i eksploataciju licenciranog sadržaja;
  - da dakle, Mtel je nakon transparentne i zakonite procedure javnog poziva za sponzorske aranžmane za utakmice Premijer lige zaključio ugovor o sponzorstvu sa N/FS BiH. Konačno, Mtel nije ugovorna strana u sporazumu povodom koga je pokrenut predmetni postupak, te ne može biti pasivno legitimisan u pogledu radnji zaključenja navodno zabranjenog sporazuma iz člana 4. Zakona;
  - da predmetni Zahtjev, pored zabranjenog sporazuma, obuhvata i navodnu zloupotrebu dominantnog položaja od strane ACG. Kako se opisana radnja navodne zloupotrebe dominantnog položaja ne odnosi na postupanje Mtel-a, jasno je da isti ne može imati pasivnu legitimaciju ni u pogledu ovog zahtjeva Telemach-a;
  - da konačno, da bi fizičko ili pravno lice bilo pasivno legitimisano u upravnom postupku neophodno je da ima vezu sa konkretnom upravnom stvari, odnosno sa predmetom upravnog postupka;
  - da u konkretnom slučaju Mtel je povezan sa predmetom postupka samo utoliko što je povezano lice ACG-a, a to nikako ne može biti dovoljno da se protiv istog vodi postupak. Vođenje postupka protiv Mtel-a bi bio jedinstven slučaj u praksi Vijeća, u kome bi se postupak zbog zabranjenog sporazuma vodio protiv subjekta koji nije potpisnik istog. Ovakvo postupanje, osim što je protivno pravilima upravnog postupka i Zakonu o konkurenciji, protivno je i principima pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja jer bi postojala mogućnost vođenja postupka protiv svakog privrednog

- subjekta čije povezano lice je zaključilo sporazum čija se usklađenost sa pravilima konkurencije ispituje;
- da dalje, činjenica da je Mtel učestvovala u postupku javnog poziva, te zaključio ugovor o sponzorstvu sa N/FS BiH, nikako ne može voditi zaključku da isti u predmetnom postupku ima pasivnu legitimaciju. Ovo prije svega imajući u vidu da je sam Telemach jasno odredio u odnosu na koji sporazum podnosi Zahtjev, te precizirao da se Zahtjev ne odnosi na postupak javnog poziva;
  - da dakle, na osnovu svega gore navedenog, jasno je da se nijedna od radnji istaknutih u Zahtjevu ne može pripisati Mtel-u, te da isti nije pasivno legitimisan u predmetnom postupku;
  - da Podnosilac zahtjeva nema pravni ni ekonomski interes za pokretanje predmetnog postupka, te ne spada u krug lica koja su u skladu sa članom 27. stav 2. Zakona ovlašćena na podnošenje zahtjeva za pokretanje postupka pred Vijećem;
  - da aktivnu legitimaciju za pokretanje postupka može imati samo onaj učesnik na tržištu kome je navodnom povredom konkurencije (radnjom zloupotrebe dominantnog položaja ili zaključenjem restriktivnog sporazuma) povrijeđen ekonomski ili pravni interes;
  - da nepostojanje pravnog i ekonomskog interese za pokretanje predmetnog postupka na strani Telemach-a jasno proizilazi iz činjenice da (i) Telemah prema sopstvenom priznanju nije zatražio programski sadržaj koji je predmet sporazuma te da (ii) nije trpio nikakvu ekonomsku štetu usljed zaključenja predmetnog sporazuma;
  - da dodatno zaključak o nepostojanju pravnog i ekonomskog interesa na strani Telemach-a, te samim tim i nedostatak stranačke legitimacije za učešće u predmetnom postupku, potvrđen je praksom sudova Evropske unije. Naime, raspravljajući o stranačkoj legitimaciji, Sud pravde Evropske unije je ustanovio kriterijum "direktnog i pojedinačnog interesa" koji mora biti zadovoljen da bi pravnom ili fizičkom licu bilo priznato pravo da učestvuje u postupku;
  - da je navedeni kriterijum direktnog i pojedinačnog interesa ustanovljen je u predmetu Plaumann iz 1963. godine (tzv. Plaumann test), prema kome interes pravnog ili fizičkog lica za učešće u postupku postoji ukoliko neka radnja ili akt utiče na njega individualno na takav način koji to lice odvaja od svih drugih lica;
  - da primjena Plaumann testa čini neizostavni dio prakse sudova Evropske unije u svim slučajevima u kojima se raspravlja o postojanju interesa za vođenje postupka. Tako, u odluci Greenpeace International, Opšti sud Evropske unije je našao da Plaumann test "ostaje primjenljiv bez obzira na prirodu interesa podnosioca zahtjeva, bili oni ekonomski ili drugačiji";
  - da u istoj odluci, Opšti sud Evropske unije je zauzeo stav da podnosioci zahtjeva, u datom slučaju, a na osnovu kriterijuma ustanovljenih Plaumann testom, nemaju direktni i pojedinačni interes, te im nije priznao svojstvo stranke u postupku: "Okolnosti na koje se podnosioci zahtjeva pozivaju nisu dovoljne da ih diferenciraju od svih ostalih lica niti da ih razlikuju individualno na isti način kao što je to slučaj sa onim na koje se odluka odnosi"
- "Podnosioci zahtjeva stoga ne mogu da budu pogođeni osporenim odlukom na drugačiji način od bilo kog drugog ko je ili ko bi mogao u budućnosti da bude u istoj situaciji.";
- da ukoliko kriterijumi sadržane u Plaumann testu primijenimo na Podnosioca zahtjeva, jasno slijedi da odluka Vijeća u predmetnom postupku nije od direktnog uticaja na Telemach, a sve i ukoliko bi bila, ista ne bi uticala na poslovanje i položaj Telemach-a na tržištu na drugačiji način nego što bi to bio slučaj sa ostalim pravnim subjektima;
  - da pravni interes kao procesna pretpostavka za pokretanje postupka postoji u slučaju da od odluke u postupku zavisi zaštita nekog ugroženog subjektivnog prava te da shodno navedenom, Telemach bi bio legitimisan da podnese zahtjev za pokretanje postupka u vezi sa zaključenjem zabranjenog sporazuma koji ima negativne efekte po konkurenciju na relevantnom tržištu, samo u slučaju da ga se posljedice tog sporazuma neposredno tiču;
  - da međutim, Telemach potpuno suprotno teretu dokazivanja iz člana 36 stav 1. Zakona nije dokazao da je i koje je njegovo pravo dovedeno u pitanje navodnim povredama konkurencije istaknutim u Zahtjevu;
  - da naime, Zahtjevom su obuhvaćene navodne povrede konkurencije na tržištu televizijskog emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH. Međutim, Telemah nije emiter već distributer audiovizuelnih sadržaja. Drugim riječima, Podnosilac zahtjeva uopšte nije učesnik na tržištu koje je u Zahtjevu sam predložio kao relevantno. Po sopstvenim navodima, Telemach-u "kao distributeru, prava emitovanja nisu relevantna";
  - da ovom konstatacijom, Telemah je praktično priznao da nema nikakav interes za pokretanje predmetnog postupka, a nepostojanje ovog interesa dalje je detaljno objasnio u dopuni svog Zahtjeva, navodeći da: se uopšte ne bavi emitovanjem audiovizuelnog sadržaja, te nije ni mogao biti ugovorna strana u predmetnom sporazumu, da za njega nije moguće emitovanje predmetnog sadržaja (bar ne bez značajnih troškova, koje nema namjeru da učini), da u svojim poslovnim planovima nije imao niti ima namjeru da se bavi emitovanjem audio-vizuelnih sadržaja;
  - da Vijeće je uočilo činjenicu da Telemach uopšte nije učesnik na tržištu koje sam u Zahtjevu predlaže i s tim u vezi zatražio od Podnosioca zahtjeva da pojasni da li Zahtjev podnosi samostalno ili u svojstvu povezanog lica United Media Sarl koje je učestvovalo u postupku sprovedenom na osnovu javnog poziva;
  - da ipak, Podnosilac zahtjeva je u dopuni Zahtjeva istakao da u predmetnom postupku istupa samostalno, a ne kao povezano društvo United Media Sarl, kako slijedi: United Meta nije niti na koji način uključen u postupak koji se vodi po ovom Zahtjevu" Podnosilac zahtjeva nije komunicirao sa United Media o ovim temama, o uslovima Javnog poziva nema nikakvih saznanja izuzev informacija koje su objavljene u medijima, te iste nisu predmet ovog Zahtjeva;
  - da imajući sve navedeno u vidu, jasno je da Telemach nema pravni interes za vođenje predmetnog postupka;
  - da pravno ili fizičko lice posjeduje ekonomski interes za podnošenje zahtjeva pred Vijećem ukoliko može da dokaže da radnje navodne povrede konkurencije neposredno utiču na njegovo poslovanje, te da uslijed istih trpi štetu;
  - da međutim, Podnosilac zahtjeva nije pružio niti jedan dokaz u pogledu eventualne ili pretrpljene štete. Nejasno je kako bi Telemach uopšte mogao trpeti štetu

- uslijed zaključenja sporazuma čiji predmet, kako je sam istakao, za njega uopšte nije relevantan;
- da dakle, Podnosilac zahtjeva uopšte nije legitimisan za učešće u predmetnom postupku, imajući u vidu da: se ni Podnosilac zahtjeva ni njegova povezana lica nisu obraćala Podnosiocu odgovora u cilju ostvarivanja prava bilo emitovanja bilo distribuisanja utakmica Mtel Premijer Lige BiH, iako su ista znala (imajući u vidu javno objavljena pravila javnog poziva) da je Mtel stekao pravo prenosa/emitovanja i dalje eksploatacije predmetnog sadržaja, da za Podnosioca zahtjeva prava emitovanja koja su predmet Zahtjeva uopšte nisu relevantna, te odluka Vijeća u predmetnom postupku neće biti od značaja za njega, da Podnosilac zahtjeva nije pružio niti jedan dokaz o pretrpljenoj šteti uslijed navodnih povreda konkurencije istaknutih u Zahtjevu;
  - da iz svega navedenog jasno slijedi da Telemach nije dokazao postojanje svog ekonomskog ni pravnog interesa za vođenje postupka, te da ne može biti podnosilac zahtjeva u skladu sa članom 27 stav 2. Zakona;
  - da Podnosilac odgovora se ne može izjasniti o meritumu predmetnog Zahtjeva budući da nije ugovorna strana spornog sporazuma niti se na njega odnose radnje navodne zloupotrebe dominantnog položaja. Međutim, Podnosilac odgovora će ipak iznijeti svoja zapažanja u vezi sa pojedinim navodima iz Zahtjeva;
  - da Podnosilac zahtjeva nije siguran u svoje argumente u pogledu postojanja nekakvog "zabranjenog i tajnog ekskluzivnog sporazuma" između Telekoma Srbija, ACG, BH Telekoma i Mtel-a ukazuje i činjenica da se istovremeno sa zahtjevom Vijeću da utvrdi da je predmetni sporazum zabranjen u smislu člana 4. stav 1. tačke (b) i (c) Zakona o konkurenciji (tačka 6.2.1.), Podnosilac zahtjeva obratio Vijeću sa zahtjevom da utvrdi i da je ACG zloupotrijebio svoj dominantni položaj u smislu člana 10. stav 2. tačke (b) i (c) Zakona o konkurenciji (tačka 631.), pri čemu u Zahtjevu objašnjava da je "[...] ACG zaključivanjem tajnog i ekskluzivnog sporazuma, zloupotrijebio svoj dominantni položaj jer drugim privrednim subjektima koji se bave emitiranjem nije transparentno i diskriminatorski niti ponudio zaključenje ugovorne saradnje", odnosno da je na taj način "ograničio tržište i tehnički razvoj na štetu potrošača";
  - da ovako postavljeni zahtjevi ukazuju na potpuno nerazumijevanje materije zaštite konkurencije od strane Podnosioca zahtjeva, jer ukoliko Vijeće utvrdi da u konkretnom slučaju nije zaključen nekakav zabranjeni sporazum u smislu Zakona, jasno je da nema ni radnje zloupotrebe dominantnog položaja od strane ACG. Prvo isključuje drugo. Sa druge strane, ukoliko bi Vijeće utvrdilo da je u konkretnom slučaju zaključen zabranjeni sporazum (a nije), jedno te isto lice, u konkretnom slučaju ACG, ne može da bude odgovorno dva puta za istu radnju, i za zaključenje zabranjenog sporazuma i za zloupotrebu dominantnog položaja zbog zaključenja takvog sporazuma, a što je prijedlog Podnosioca zahtjeva (tačka 6.4.3.);
  - da u tom smislu, zahtjevi Telemach-a su kontradiktorni i nerazumljivi jer nije jasno šta se i od koga traži, odnosno ko bi trebalo da ispuni "mjeru u cilju omogućavanja i drugim zainteresiranim subjektima sticanje prava televizijskog emitovanja pod jednakim uslovima koji imaju Protivne strane" (6.4.1.) i nalog Vijeća da u roku od 30 dana od prijema rješenja Vijeća kojim se ustanovljava da je ACG zloupotrijebio svoj dominantan položaj ponudi svim zainteresiranim subjektima sticanje prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH pod jednakim i transparentnim uslovima" (6.42.);
  - da naime, nejasno je da li ove obaveze treba da ispune zajedno Telekom Srbije, Mtel i ACG, možda svako od njih odnosno samostalno? (tačka 6.4.1.), ili je po Podnosiocu zahtjeva obaveza isključivo na ACG (kako je navedeno u tački 6.42);
  - da dodatno iz svega ovoga je očigledno da ni u kom slučaju Mtel nikako ne može da ispuni ovako predložene mjere jer je isti svoja prava na emitovanje iz zaključenog Ugovora o sponzorstvu ranije ustupio ACG-u, te ih ne može ni nuditi "drugim zainteresiranim licima", a iz čega nesporno proizilazi da Mtel nije pasivno legitimisan u ovom postupku;
  - da takođe Podnosilac zahtjeva, čini se, ne zna šta hoće, što se i vidi u njegovom odgovoru na Zahtjev za dopunu zahtjeva, gdje na pitanje Vijeća da li se obraćao ACG/Telekom Srpske da traži da distribuira predmetne sadržaje, Telemach navodi da se on ne bavi emitovanjem, ali dalje ipak "objašnjava" da takvoj situaciji ne bi imalo smisla objašnjenje bilo kojeg poslovnog subjekta prema ACG i/ili Telekom Srpske, obzirom da su prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH već tada ekskluzivno prenesena na BH Telecom, te ih niko drugi nije ni mogao steći. U konačnici, ekskluzivno ustupanje prava je i praksa kada je u pitanju emitovanje sportskih sadržaja. Dakle Telemach u svom odgovoru Vijeću ukazuje da je "ekskluzivno ustupanje prava praksa kada je u pitanju emitovanje sportskih sadržaja a sa druge strane onemogućavanje takve prakse, tako što će se omogućiti drugim subjektima u tenderskom postupku da im se djelimično prenesu prava emitovanja Mtel Premijer lige BiH a što tvrdnje Podnosioca zahtjeva čini apsolutno kontradiktornim i logički neodrživim;
  - da nadalje, u pogledu navoda Podnosioca zahtjeva da je United Media Sarl dostavila najpovoljniju ponudu za prava na emitovanje, no da je izvršni odbor N/FS BiH povezo više usluga i izabrao ponudu Mtel-a, Podnosilac odgovora ističe da je pomenuta procedura po javnom pozivu sprovedena u potpunosti zakonito i transparentno, te da (koliko je Podnosiocu odgovora poznato) ostali učesnici uključujući i United Media Sarl nisu isticali prigovore. Dodatno, nije jasno kako je United Media Sarl, uopšte mogla biti učesnik u postupku po javnom pozivu imajući u vidu da je registrovana u Luksemburgu, a pravila javnog poziva jasno propisuju da je poziv otvoren za sve zainteresovane pravne subjekte sa sjedištem na teritoriji Bosne i Hercegovine;
  - da takođe, Podnosilac zahtjeva je nekonzistentan u svojim navodima o određenju relevantnog tržišta. Naime, Podnosilac zahtjeva relevantno tržište u različitim dijelovima Zahtjeva određuje na različit način. Tako, najprije predlaže Vijeću da relevantno tržište odredi kao "tržište televizijskog emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH", da bi zatim na pojedinim mjestima u Zahtjevu tržište odredio kao "tržište emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH", te da bi prilikom obrazlaganja navoda o zabranjenom sporazumu naveo da je predmetni sporazum zaključen

- između direktnih konkurenata "na tržištu emitovanja i distribucije medijskih sadržaja"
- da obrazlažući svoj prijedlog relevantnog tržišta proizvoda, Telemach se poziva na praksu Vijeća u kojoj je tržište određeno kao tržište distribucije sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visokog kvaliteta koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige. Međutim, sve i ukoliko bismo uzeli u obzir citiranu odluku Vijeća na koju se poziva protivna strana, a kojom je upravo Telemach-ovom povezanom licu, Sport Klub-u, utvrđena zloupotreba dominantnog položaja, jasno je da Telemach nije slijedio model iz citirane odluke prilikom predlaganja definicije relevantnog tržišta proizvoda, Naime, prema citiranoj odluci, relevantno tržište se ne odnosi na emitovanje, već na distribuciju programskog sadržaja. Isto tako, prema citiranoj odluci, ne pravi se razlika između "televizijskog" i "netelevisijskog" emitovanja, niti se istom tržište oganičava isključivo i samo na jedno posebno sportsko takmičenje već obuhvata distribuciju sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visokog kvaliteta koji uključuju prenos utakmica određenog sportskog takmičenja;
  - da nadalje, nisu tačni navodi Podnosioca zahtjeva prema kojima je određeno relevantnog tržišta proizvoda na nivou nacionalnih fudbalskih takmičenja u skladu sa praksom Evropske komisije, Naime, Podnosilac zahtjeva se ne poziva ni na jednu odluku Evropske komisije u ovom pogledu. Razlog tome leži u činjenici da takvo određenje relevantnog tržišta u praksi Evropske komisije ne postoji. Štaviše, odlučujući u postupcima ispitivanja povreda konkurencije povodom prodaje prava za emitovanje sportskog (fudbalskog) sadržaja (odluke UEFA Champion league; Premier league i Bundesliga), ni u jednom slučaju nije suzila relevantno tržište na jednu nacionalnu ligu;
  - da Mtel nije potpisnik niti je u posjedu predmetnog sporazuma o djelimičnom ustupanju prava na emitovanje utakmica Premijer lige BiH, te se o pravnoj prirodi i sadržini istog ne može izjašnjavati. Međutim, Podnosilac zahtjeva može iznijeti svoja zapažanja o navodima protivne strane o predmetnom sporazumu. Naime, navodi Telemach-a o predmetnom sporazumu su kontradiktorni budući da Telemach najprije navodi da je riječ o horizontalnom sporazumu, i to sporazumu o zajedničkoj proizvodnji, da bi zatim naveo da je riječ o sporazumu kojim se jedna ugovorna strana slaže da prestane sa proizvodnjom određenih proizvoda i to povjerava drugoj ugovornoj strani;
  - da Podnosilac zahtjeva se dalje pogrešno poziva na paragraf 152 Smjernica Evropske unije o horizontalnoj saradnji ("Smjernice") tako što isti ne parafrazira u cjelosti, odnosno izostavlja njegov bitan dio. Naime, u paragrafu 152 Smjernica je, između ostalog, navedeno: "Ugovori o specijalizaciji su sporazumi između dvije strane koje su aktivne na istom tržištu ili tržištima proizvoda, na osnovu kojih se jedna strana obavezuje da u potpunosti ili djelimično obustavi proizvodnju određenih proizvoda i da takve proizvode kupuje od druge strane, koja prihvata da proizvodi i isporučuje navedene proizvode";
  - da dakle, dva su uslova potrebna da bi se sporazum mogao definisati u skladu sa paragrafom 152 Smjernica i to (i) da jedna strana u cjelosti ili u djelimično odustane od proizvodnje koju povjerava drugoj strani, i (ii) da te proizvode kupuje od druge strane. U konkretnom slučaju, potrebno je da bude ispunjen uslov da ACG u cjelosti ili djelimično prestane sa emitovanjem licenciranog sadržaja i da isti kupuje od BH Telekom-a. Podnosilac zahtjeva je propustio da citira drugi uslov, odnosno obavezu ACG da kupuje proizvode od BH Telekom-a. Imajući u vidu da je očigledno da ACG ne kupuje licencirani sadržaj od BH Telekom-a, Ugovor ne ispunjava uslove da se definiše kao sporazum o horizontalnom podugovaranju u skladu sa paragrafom 152 Smjernica kako je Podnosilac zahtjeva predložio;
  - da iz navedenog jasno slijedi da su navodi Podnosioca zahtjeva u pogledu predmetnog sporazuma i definicije relevantnog tržišta kontradiktorni i potpuno neosnovani, te predlažu Vijeću da se donese Zaključak kojim se odbacuje predmetni zahtjev ili Rješenje kojim se isti odbija kao neosnovan.
- Privredni subjekat ACG je aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-17/21 dana 03.06.2021. godine zatražio dodatni rok za dostavljanje očitovanja, koji mu je i odobren aktom broj UP-06-26-3-011-19/21 od 03.06.2021. godine, te na osnovu zahtjeva zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-21/21 od 21.06.2021. godine, odobren je dodatni rok aktom broj UP-06-26-3-011-22/21 od 22.06.2021. godine. U ostavljenom roku, privredni subjekat ACG je dostavio svoje očitovanje aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-25/21 od 09.07.2021. godine u kojem navodi sljedeće:
- da Podnosilac zahtjeva zloupotrebljava svoja procesna ovlašćenja, imajući u vidu da zaključenje Sporazuma koristi kao povod za pokretanje predmetnog postupka, a zapravo nastoji da onemogući sprovođenje rezultata javnog tendera na kome je Mtel stekao prava na prenos i eksploataciju sadržaja Premijer lige BiH;
  - da je Podnosilac zahtjeva obmanuo Vijeće u pogledu svog nezavisnog postupanja u postupku. Naime, pokretanje predmetnog postupka rezultat je koordinacije sa United Media Sarl, povezanim licem Telemach-a, koje je učestvovalo u postupku sprovedenom po javnom pozivu;
  - da Zahtjev Telemach-a se pokazuje kao potpuno neosnovan, ako se ima u vidu da: (i) se ni Telemach a ni njegova povezana lica nisu obratila Podnosiocu odgovora u cilju otkupa prava na emitovanje, (ii) Telemach sam navodi da mu, kao distributeru, prava koja su predmet Sporazuma uopšte nisu relevantna i (iii) da je Telemach odbio zaključenje ugovora o distribuciji Arena Sport kanala putem koga bi svojim korisnicima mogao da omogući pristup utakmicama Mtel Premijer lige BiH;
  - da Telemach, u konkretnom slučaju, nije pravilno odredio relevantno tržište proizvoda. Predložena definicija relevantnog tržišta rezultat je Telemach-ovog nerazumjevanja razlike između emitovanja sportskih takmičenja, s jedne strane i distribucije TV kanala koji uključuju emitovanje sportskih takmičenja, s druge strane;
  - da Sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum u smislu člana 4. Zakona. Naime, Sporazum nema za cilj niti posljedicu podjelu tržišta, niti se istim bilo koji privredni subjekat stavlja u nepovoljan konkurentski položaj, te nije ni morao biti podnijen Vijeću na pojedinačno izuzeće. Naprotiv, Sporazum je prokompetitivnog karaktera, budući da se njime

- omogućava da prava na emitovanje jednog sportskog takmičenja realizuje više emitera. Pri tome, nijednom emiteru nije bila uskraćena mogućnost, da na isti način kao i BH Telecom, otkupi djelimično ustupanje prava na emitovanje licenciranog sadržaja;
- da Podnosilac odgovora ne uživa dominantan položaj na relevantnom tržištu, te isti nije ni mogao zloupotrijebiti. Podnosilac zahtjeva je prilikom procjene dominantnog položaja potpuno zanemario činjenicu da je u konkretnom slučaju riječ o specifičnom režimu sticanja prava, u kome se dominantan položaj ne može cijeliti samo na osnovu tržišnog učešća, već je potrebno u obzir uzeti i (i) specifičan način funkcionisanja tržišta, odnosno činjenicu da je riječ o pravima koja su pribavljena u postupku javnog tendera, kao i (ii) pravne barijere na koje učesnici na tržištu ne mogu uticati - samo jedan ponuđač može steći ekskluzivnu licencu;
  - da licencirani sadržaj je bio predmet javnog tendera na kome je mogao učestvovati svaki privredni subjekt, a nakon sprovedenog javnog tendera informacija o imaoju ekskluzivne licence bila je javno dostupna, te se svaki zainteresovani privredni subjekt mogao obratiti ACG-u u cilju otkupa licenciranog sadržaja. U slučaju da Telemach ili njegovo povezano lice koje se bavi emitovanjem imaju stvarnu namjeru da steknu prava na emitovanje utakmica Mtel Premijer lige, ACG ističe da je voljan da im odmah, pod istim uslovima kakvi su ugovoreni sa BH Telecom-om, ustupi raspoloživa prava na emitovanje Mtel Premijer lige;
  - da ACG nije imao obavezu objavljivanja javnog poziva za zaključenje Sporazuma, niti je bio u obavezi objavljivanja informacije o mogućnostima zaključenja ovakvog ugovora. Telemach, ali i njegova povezana lica koja imaju dozvolu za emitovanje, mogla su i morala znati da postoji mogućnost otkupa prava na emitovanje licenciranog sadržaja. Preciznije, svaki savjesni učesnik na tržištu razumno je mogao pretpostaviti da može tražiti otkup prava na emitovanje licenciranog sadržaja;
  - da na kraju, Podnosilac odgovora ističe da su zahtjevi Telemach-a kontradiktorni i nerazumljivi. Mjere čije je izricanje predložio, govore u prilog argumentu da Telemach ne razumije najbolje za šta tereti Podnosioca odgovora i ostale privredne subjekte protiv kojih je pokrenuo postupak, niti postavlja jasne zahtjeve po kojima bi bilo moguće postupiti;
  - da usvajanjem Telemach-ovog Zahtjeva da obaveže ACG da ugovor o prenosu prava emitovanja zaključi sa svim zainteresovanim privrednim subjektima, Vijeće bi, ne samo poništilo već i obesmisliło rezultat tenderskog postupka, u kome je na zakonit i transparentan način, Mtel stekao ekskluzivna prava na prenos/emitovanje i eksploataciju sadržaja Premijer lige BiH. S druge strane, ukoliko bi Vijeće u skladu sa zahtjevom Telemach-a naložilo raskid Sporazuma, isto bi za posljedicu imao isključenje učesnika sa konkretnog relevantnog tržišta i prouzrokovalo štetu za krajnje korisnike;
  - da naime, Telemach je iskoristio zaključenje sporazuma o nabavci ekskluzivnih prava na emitovanje utakmica Mtel Premijer lige BiH između ACG-a i BH Telecom-a, kao povod za pokretanje predmetnog postupka pred Vijećem, dok je stvarni cilj Telemach-a da onemogućí sprovedenje rezultata tenderskog postupka u kome je Mtel stekao ekskluzivna prava na prenos/emitovanje i eksploataciju Premijer lige BiH;
  - da je zaključenju Sporazuma prethodila javna tenderska procedura u kojoj je Nogometni/Fudbalski Savez Bosne i Hercegovine ("NS/FS BiH") pozvao sve zainteresovane subjekte da dostave ponude. Jedan od ponuđača u postupku po javnom pozivu bio je i privredni subjekt United Media Sarl (Luksemburg), povezano lice Podnosioca zahtjeva. Da je United Media Sarl uspjela da otkupi prava na utakmice Premijer lige BiH na pomenutom javnom tenderu, predmetni sadržaj bi se emitovao preko kanala Sport Klub, dok bi distribuciju vršio Telemach. Međutim, kako je tenderska procedura završena izborom Mtel-a kao najboljeg ponuđača, Telemach podnošenjem Zahtjeva u kome traži od Vijeća da ACG-u naloži zaključenje ugovora o ustupanju prava na emitovanje sa svim zainteresovanim subjektima, zapravo obesmišljava rezultat postupka sprovedenog po javnom pozivu;
  - da imajući u vidu da Zakon o javnim nabavkama BiH nalaže da se postupak po javnom pozivu sprovodi uz poštovanje principa pravedne i aktivne konkurencije, smatraju da su sva prava ponuđača uključujući United Media Sarl bila zaštićena, te da nema mjesta navodima Podnosioca zahtjeva u kojima iznosi primjedbe na ishod tenderske procedure;
  - da Vijeće je takođe uočilo činjenicu da, u konkretnom slučaju, nema osnova za pokretanje postupka od strane Telemach-a kao samostalnog subjekta, pa je od istog zatražilo da pojasni da li Zahtjev podnosi samostalno ili u svojstvu povezanog lica United Media Sarl, privredni subjekt koji je učestvovao u postupku sprovedenom na osnovu javnog poziva;
  - da s tim u vezi, Telemach je istakao da u predmetnom postupku istupa samostalno, a ne kao povezano lice United Media Sarl, te da "United Media nije niti na koji način uključena u postupak koji se vodi po ovom Zahtjevu" niti je Telemach "komunicirao sa United Media o ovim temama, o uslovima Javnog poziva nema nikakvih saznanja izuzev informacija koje su objavljene u medijima, te iste nisu predmet ovog Zahtjeva";
  - da međutim, nisu istiniti navodi Podnosioca zahtjeva da o postupku sprovedenom na osnovu javnog poziva nema nikakvih drugih saznanja osim onih objavljenih u medijima. Iz Zahtjeva proizilazi da Telemach raspolaže i informacijama o postupku po javnom pozivu koje nisu javno dostupne. Naime, na internet stranici NS/FS BiH objavljeno je da su razmatrane dostavljene ponude, ali ne i koji ponuđači su uputili ponude (dokaz: Objava sa internet stranice NS/FS BiH o održanoj 53. sednici izvršnog odbora NS/FS BiH, od 18. jula 2020. godine);
  - da prema tome, da se informisao samo iz javno dostupnih izvora, Telemach ne bi mogao znati pojedinosti o postupku po javnom pozivu koje je izneo u Zahtjevu, uključujući i informaciju o privrednim subjektima koji su uputili ponude;
  - da iz gore navedenog slijedi da nisu istiniti navodi Podnosioca zahtjeva prema kojima United Media Sarl nije ni na koji način uključena u predmetni postupak, te da Telemach nema nikakvih saznanja o postupku sprovedenom po javnom pozivu niti je o tome komunicirao sa United Media Sarl. Jasno je da u

- koordinaciji sa United Media Sarl, Telemach ovim postupkom zapravo nastoji da spreči ACG i Mtel da realizuju prava na emitovanje i eksploataciju sadržaja Premijer lige BiH;
- da još jedna potvrda da stvarni motiv za pokretanje postupka nije zaštita legitimnih interesa učesnika na tržištu jesu i navodi samog Telemach-a prema kojima sam navodi da je ekskluzivno ustupanje prava samo jednom emiteru u oblasti sportskih sadržaja uobičajena praksa i da "nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera ", ali Zahtjevom ipak od Vijeća traži da obaveže ACG da ugovor o prenosu prava na emitovanje zaključči sa svim zainteresovanim privrednim subjektima;
  - da predmetnim Zahtjevom, Telemach je pokrenuo još jedan u nizu postupaka koji ne predstavljaju ništa drugo do zloupotrebu procesnih ovlašćenja. Naime, Telemach u konkretnom slučaju, ne može imati nikakvih drugih interesa za vođenje postupka osim sabotiranja ACG-a i Mtel-a u realizaciji prava stečenih na javnom tenderu. Da Telemach predmetnim postupkom zapravo želi da poništi inače legalne i legitime rezultate postupka sprovedenog po javnom pozivu jasno proizilazi i iz činjenice (i) da se ni Telemach a ni njegova povezana lica nisu obratila Podnosiocu odgovora u cilju otkupa prava na emitovanje, da (ii) Telemach sam navodi da mu, kao distributeru, prava koja su predmet Sporazuma uopšte nisu relevantna, i da je (iii) Telemach odbio zaključenje ugovora o distribuciji Arena Sport kanala putem koga bi svojim korisnicima mogao da omogućiti pristup utakmicama Mtel Premijer lige BiH,
  - da na kraju, potvrdu da nema legitimne interese za podnošenje Zahtjeva dao je i sam Telemach, u dopuni Zahtjeva, u kojoj je detaljno objasnio da nema nikakvih interesa u vezi sa Sporazumom, navodeći da: se uopšte ne bavi emitovanjem audiovizuelnog sadržaja, te nije ni mogao biti ugovorna strana u Sporazumu, da za njega nije moguće emitovanje predmetnog sadržaja (bar ne bez značajnih troškova, koje nema namjeru da učini) i u svojim poslovnim planovima nije imao niti ima namjeru da se bavi emitovanjem audio-vizuelnog sadržaja.
  - da dakle, u konkretnom slučaju Telemach je: iskoristio Sporazum kao povod da pokrene postupak kojim će praktično poništiti rezultate postupka sprovedenog po javnom pozivu; obmanuo Vijeće u pogledu svog nezavisnog postupanja u postupku i nanio štetu ne samo akterima tenderskog postupka, NS/FS BiH, ACG-u, Mtel-u i BH Telecom-u već i krajnjim korisnicima;
  - da iz svega navedenog jasno slijedi da Telemach ne samo da nije uspio da dokaže da je legitimisan za podnošenje Zahtjeva u skladu sa članom 27 stav 3. Zakona, već je, naprotiv, učinio očiglednim da njegov motiv za podnošenje Zahtjeva može biti samo ostvarenje nelegitimnih ciljeva koji su u suprotnosti sa principima fer konkurencije i dobrobiti krajnjih korisnika;
  - da Podnosilac zahtjeva je predložio Vijeću da relevantno tržište proizvoda odredi kao tržište televizijskog emitovanja Mtel Premijer lige BiH. Iako sam navodi da je za određenje relevantnog tržišta bitno "razumjevanje oblasti emitovanja sportskih televizijskih kanala", iz obrazloženja predložene definicije proizilazi da Podnosilac zahtjeva ni sam ne razumije razliku između emitovanja sportskih takmičenja, s jedne strane i distribucije TV kanala koji uključuju emitovanje sportskih takmičenja, s druge strane;
  - da prvo, Podnosilac zahtjeva se poziva na raniju praksu Vijeća i navodi da je u "uporedivim okolnostima" tržište bilo određeno na nivou nacionalnog fudbalskog takmičenja. Jedina sličnost između citirane odluke i predmeta ovog postupka jeste činjenica da se u oba slučaja radilo o sportskim sadržajima visokog kvaliteta. Međutim, okolnosti iz predmeta u kome je donijeta citirana odluka i okolnosti ovog konkretnog slučaja nisu slične niti uporedive. Naime, u citiranoj odluci je predmet razmatranja Vijeća bila distribucija TV kanala Sport klub, a povreda se sastojala u nametanju posebnih uslova o minimalnom broju korisnika i primjeni različitih uslova u ugovorima o distribuciji prema CATV/IPTV i DTH operaterima. Dakle, nije bilo riječi o emitovanju sportskog sadržaja, niti o ustupanju prava na emitovanje pojedinih utakmica;
  - da u citiranoj odluci je tržište određeno kao "tržište distribucije sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visokog kvaliteta koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige". Navedena definicija ne opravdava stav Podnosioca zahtjeva da svako od "ekskluzivnih fudbalskih takmičenja predstavlja zasebno relevantno tržište proizvoda". Naime, u citiranoj odluci se tržište ne ograničava na jedno sportsko takmičenje, jer se sportsko takmičenje kao takvo ni ne može distribuisati, već je Vijeće definisalo tržište kao distribuciju sportskih kanala, /i to kanala koji prenose određenu vrstu sadržaja (fudbalski sadržaj visokog kvaliteta), uključujući ali ne ograničavajući se na prenos konkretnog sportskog takmičenja (u citiranom slučaju, engleske Premijer lige);
  - da drugo, Podnosilac zahtjeva ističe da je određenje "relevantnog proizvodnog tržišta kao nacionalnih fudbalskih takmičenja u skladu sa praksom Evropske komisije", pri čemu se ne poziva ni na jednu odluku niti na jedan primjer iz EU prakse. Razlog tome leži u činjenici što /takvo određenje relevantnog tržišta u praksi Evropske komisije ne postoji. Štaviše, Evropska komisija odlučujući u postupcima ispitivanja povreda konkurencije povodom prodaje prava za emitovanje sportskog (fudbalskog) sadržaja ni u jednom slučaju nije suzila relevantno tržište na jednu nacionalnu ligu (odluke (i) UEFA Champion league, (ii) Premier league i (iii) Bundesliga). Tako, u odluci UEFA Champions League, Evropska komisija određuje relevantno tržište na sljedeći način: "U ovom slučaju, Komisija je takođe stava da se relevantno tržište proizvoda može na odgovarajući način definisati kao tržište za sticanje prava emitovanja fudbalskih manifestacija koji se redovno igraju svake godine. Ova definicija bi u praksi uglavnom obuhvatala nacionalne sportske manifestacije prve i druge lige i kupa kao i UEFA Ligu šampiona i UEFA kup";
  - da dalje, Evropska komisija u Premier ligi - odluci u paragrafu 20. definiše relevantno tržište kao tržište sticanja prava na prenos fudbalskih utakmica vrhunskog kvaliteta, obuhvatajući i utakmice fudbalskih klubova koji igraju u Premier ligi, bez obzira na to da li se utakmice tih klubova odigravaju pod okriljem Premijer lige ili ne. Drugim rečima, relevantno tržište obuhvata prenos svih utakmica koje

- igraju fudbalski klubovi iz Premijer lige, što može da obuhvati (i) Premijer ligu, ali i (ii) sva ostala takmičenja u kojima ti klubovi učestvuju, kao što su nacionalni kupovi, evropski kupovi i prijateljske utakmice. Dakle, ni u ovom slučaju relevantno tržište nije ograničeno na prenos utakmica jednog nacionalnog prvenstva;
- da treće, Podnosilac zahtjeva navodi da su navijači koji prate određeno nacionalno fudbalsko takmičenje uglavnom koncentrisani u zemlji u kojoj se takmičenje odigrava. Navedeni argument, sam po sebi, može biti tačan, međutim ne može poslužiti kao dokaz da su (nacionalna) fudbalska takmičenja međusobno nezamenljiva, bez obzira na to gde su koncentrisani navijači koji prate određeno sportsko takmičenje i kakav značaj ono za njih ima, nezamjenljivost se u konkretnom slučaju ne može posmatrati iz perspektive "navijača" odnosno krajnjih korisnika. Kako je u konkretnom slučaju riječ o sticanju prava na emitovanje određenog broja utakmica Mtel Premijer lige, (ne)zamjenljivost je jedino ispravno procenjivati iz perspektive emitera koji pribavljaju prava na emitovanje sportskog sadržaja. U tom smislu, trebalo je da Telemach ponudi dokaze da potencijalni emiteri ne smatraju predmetno sportsko takmičenje zamjenljivim sa drugim sportskim takmičenjima, odnosno nacionalnim ligama;
  - da osim što u obrazloženju sopstvenog prijedloga za određenje relevantnog tržišta proizvoda Telemach ili uopšte ne daje argumente ili se poziva na argumente i praksu koji ne mogu biti relevantni u konkretnom slučaju, Telemach pokazuje nerazumjevanje predmetne materije i na taj način što, nakon davanja prijedloga za određenje relevantnog tržišta kao televizijskog emitovanja Mtel Premijer lige BiH, nadalje u Zahtjevu uvodi nove definicije relevantnog tržišta proizvoda onako kako mu u datim okolnostima odgovara, i to: "U tački 1.3.1. Zahtjeva, za potrebe definisanja predmetnog sporazuma kao horizontalnog sporazuma zaključenog između direktnih konkurenata, definiše tržište kao tržište "distribucije audiovizuelnih medijskih usluga u BiH" Zatim, u tački 3.1. Zahtjeva, ponovo obrazlažući pravnu kvalifikaciju predmetnog sporazuma, navodi novu definiciju tržišta, i to tržište emitovanja i distribucije medijskih sadržaja";
  - da određenje relevantnog tržišta na način kako je Telemach predložio u slučajevima poput ovog - kada su prava na emitovanje stečena putem javnih poziva, pri čemu učesnici u postupku po javnom pozivu ne mogu uticati na obim prava emitovanja koja će steći - vode u pravni nonsens. Naime, besmisleno je da: 1) Najprije kao ponuđač na javnom tenderu morate da ispunite uslove za učešće na istom, 2) A zatim bivate sankcionisani upravo zbog toga što ste ispunili uslove tenderske procedure i na zakonit način stekli prava emitovanja (koja inače i niste mogli steći nikako drugačije nego, kao ekskluzivna, za sve utakmice u okviru jednog sportskog takmičenja);
  - da neuspjela manipulacija definicijom relevantnog tržišta pokazuje se još besmislenijom ako se ima u vidu da sâm Telemach uopšte nije učesnik na tržištu čiju definiciju je sam predložio. Tako, Telemach u dopuni svog Zahtjeva od 6. aprila 2021. godine, objašnjava kako on nije emiter, već distributer medijskog sadržaja. Kako je detaljnije obrazloženo u odjeljku 1, nije opravdano ni smisljeno pokretanje postupka zbog navodne povrede konkurencije na tržištu emitovanja sportskih sadržaja od strane distributera medijskog sadržaja koji sâm priznaje da mu "prava emitovanja nisu relevantna";
  - da svoje navode o dominantnom položaju ACG-a, Telemach zasniva na argumentu da ACG kao imalac ekskluzivne licence odlučuje o načinu emitovanja 100% utakmica Mtel Premijer lige. Međutim, Telemach ovde propušta da navede da ACG nije mogao uticati na sopstveno tržišno učešće, odnosno na procenat prava koji će steći;
  - da obim u kome se ustupa ekskluzivna licenca, pa samim tim i procenat prava na emitovanje, zavisi od izvornog imaoča licence (u ovom slučaju NS/FS BiH). Upravo zbog ovakvih okolnosti, u kojima udio učesnika na tržištu zapravo ne može poslužiti kao osnov za zaključak da predmetni učesnik uživa dominantan položaj, u praksi tijela za zaštitu konkurencije analiziraju se i drugi faktori koji mogu poslužiti kao indikator tržišne snage, a zatim i dominantnog položaja;
  - da u tom smislu prilikom procjene eventualnog dominantnog položaja ACG-a, neophodno je uzeti u obzir i faktore poput načina funkcionisanja relevantnog tržišta i (ne)postojanje pravnih i stvarnih tržišnih barijera. U konkretnom slučaju, otkup prava na emitovanje predmetnog sadržaja ne funkcioniše na isti način kao što je to slučaj sa medijskim pravima čiji otkup nije uslovljen pravilima tendera. Takođe, činjenica da, prema pravilima procedure, samo jedan ponuđač može steći ekskluzivnu licencu za sve utakmice Mtel Premijer lige, ukazuje na postojanje pravne barijere za sve ostale učesnike u postupku sprovedenom po javnom pozivu. Podnosilac zahtjeva je i sam svjestan specifičnosti otkupa prava na emitovanje sportskih takmičenja i pravnih barijera koje u tom pogledu postoje, te tako priznaje: "U konačnici, ekskluzivno ustupanje prava je i praksa kada je u pitanju emitovanje sportskih sadržaja, te nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera;
  - da način funkcionisanja tržišta koja uključuju otkup prava na emitovanje sportskih takmičenja, kao i postojanje pravnih barijera koje nastaju kao rezultat činjenice da se bira samo jedan ponuđač, ukazuju na to da se u slučajevima kao što je ovaj postojanje dominantnog položaja ne može ocjenjivati na osnovu procenta u kome su ostvarena prava na emitovanje. Dakle, sve i ukoliko bi prihvatili definiciju relevantnog tržišta koju je predložio Telemach, ACG se ipak ne bi mogao smatrati dominantnim;
  - da naprotiv, dominantan položaj i akti njegove zloupotrebe bi se prije mogli pripisati Podnosiocu zahtjeva, imajući u vidu da isti koristi svoju tržišnu snagu protivno interesima krajnjih korisnika, i to tako što izbjegava zaključenje ugovora sa operaterima van sopstvene grupacije i uprkos padu kvaliteta svoje usluge zadržava ubjedljivo najviše cijene distribucije na tržištu u BiH;
  - da kako je naprijed navedeno, ACG ne uživa dominantan položaj na relevantnom tržištu, te nije ni mogao vršiti zloupotrebu istog. Međutim, bez obzira na to što nije mogao zloupotrebiti položaj koji suštinski nema, Podnosilac odgovora će se, opreza radi, izjasniti i na navode Podnosioca zahtjeva o zloupotrebi dominantnog položaja;

- da prema navodima Podnosioca zahtjeva, ACG je zloupotrijebio dominantni položaj time što nije, u skladu sa posebnim odgovornostima koje navodno ima, drugim privrednim subjektima ponudio zaključenje ugovora o djelimičnom ustupanju prava na emitovanje Mtel Premijer lige BiH. Najprije, Podnosilac odgovora ističe da se posebne odgovornosti na koje se poziva Telemach ne mogu tumačiti proizvoljno i tako da se pod njih podvede ono što Telemach-u u datim okolnostima odgovara. Naprotiv "posebnim odgovornostima" se naglašava obaveza dominantnog subjekta da ne narušava propisana pravila konkurencije;
- da u tom smislu, čak i da uživa dominantan položaj na relevantnom tržištu (što nije slučaj), ACG ne bi bio dužan da obavještava svakog emitera ponaosob niti sve emitere zajedno, putem javnog poziva, o mogućnostima otkupa prava na emitovanje pojedinih utakmica Mtel Premijer lige, već bi bio u obavezi da sve zainteresovane emitere koji mu se obrate tretira ravnopravno, da se uzdrži od nametanja neloyalne kupovne i prodajne cijene, i da ne uslovljava zaključenje ugovora dodatnim obavezama koje po svojoj prirodi ili trgovinskim običajima nemaju veze s predmetom ugovora;
- da drugim riječima, ACG nije imao obavezu objavljivanja javnog poziva za zaključenje Sporazuma niti je bio u obavezi objavljivanja informacije o mogućnostima zaključenja ovakvog ugovora. S druge strane Telemach, ali i njegova povezana lica koja imaju dozvolu za emitovanje, mogla su i morala znati da od ACG-a mogu zatražiti otkup prava na emitovanje pojedinih utakmica Mtel Premijer lige;
- da godinama unazad, Telemach i njegova povezana lica koja imaju dozvolu za emitovanje posluju na tržištu u BiH i upoznati su sa činjenicom da imalac ekskluzivne licence za emitovanje, po pravilu, ima pravo daljeg ustupanja podlicence ukoliko isto nije izričito isključeno. Dakle, imalac licence neće moći dalje da ustupa licencirani sadržaj samo u slučajevima u kojima mu je to ugovorom izričito zabranjeno ili je izvorni imalac prava ekskluzivno zadržao pravo da dalje ustupa licencu, što ovdje nije bio slučaj;
- da kako u konkretnom slučaju pravilima javnog poziva nije bila izričito isključena mogućnost podlicenciranja predmetnog sadržaja, već je naprotiv, javni poziv propisao da će biti regulisana prava prenosa/emitovanja kao i način eksploatacije sadržaja utakmica Premijer lige BiH, te kako je informacija o emiteru koji je prenosi Premijer ligu BiH bila javno dostupna, svaki zainteresovani učesnik na tržištu je razumno mogao pretpostaviti da postoji mogućnost otkupa prava na emitovanje licenciranog sadržaja;
- da Telemach i njegova povezana lica bi morala, na osnovu višegodišnjeg poslovanja u BiH u oblasti emitovanja i distribucije sportskih sadržaja, biti upoznata sa ustaljenom praksom u ovoj oblasti. Tako, opšte je poznato da pojedini izvorni imaoци licenci, poput UEFA, po pravilu zadržavaju ekskluzivno pravo na ustupanje prava na emitovanje, dok to nije slučaj sa nekim drugim imaoциma licenci, kao što je to na primer NS/ FS BiH;
- da dakle, svaki savjesni učesnik na tržištu je na osnovu javno dostupnog teksta javnog poziva NS/FS BiH i poslovne prakse u predmetnoj oblasti razumno mogao zaključiti da postoji ili bar može postojati mogućnost za otkup prava emitovanja licenciranog sadržaja;
- da potpuno su neosnovani navodi Podnosioca zahtjeva prema kojima je postupanje ACG-a rezultiralo zatvorenim televizijskim emitovanjem bitnih utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanalu Moja TV Sport;
- da imajući u vidu da poseduje ekskluzivnu licencu za emitovanje i ustupanje prava na emitovanje licenciranog sadržaja, ACG može ekskluzivna prava na emitovanje licenciranog sadržaja ustupiti delimično BH Telecom-u, a delimično drugom ili drugim učesnicima na tržištu;
- da u tom smislu, u slučaju da Telemach ili njegovo povezano lice koje se bavi emitovanjem imaju stvarnu nameru da steknu prava na emitovanje utakmica Mtel Premijer lige, ACG ističe da je voljan da im odmah, pod istim uslovima kakvi su ugovoreni sa BH Telecom-om, ustupi raspoloživa prava na emitovanje Mtel Premijer lige;
- da na kraju, Podnosilac zahtjeva je u dopuni Zahtjeva od 6. aprila 2021. godine, ACG-u stavio na teret još jedan vid zloupotrebe dominantnog položaja, i to zloupotrebu iz člana 10. stav 2. tačka d) Zakona, navodeći da bi postojala odvojena povreda konkurencije ukoliko bi Vijeće utvrdilo da je ACG postavljao "uslov operaterima za distribuciju predmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/istovremenog emitiranja;
- da potpuno su netačne tvrdnje Podnosioca zahtjeva da je ACG mogao izvršiti zloupotrebu dominantnog položaja postavljanjem uslova, tokom pregovora za distribuciju, da se prethodno ili istovremeno sa distribucijom vrši i emitovanje, samom Podnosiocu zahtjeva mora biti poznato da je ova tvrdnja netačna, budući da su Podnosilac zahtjeva i ACG vodili pregovore o distribuciji krajem 2020. godine, te da tokom pregovora nije bilo riječi o bilo kakvom uslovljavanju distribucije Arena Sport kanala prihvatanjem uslova da se najprije emituje Mtel Premijer liga, niti je Podnosilac zahtjeva dostavio bilo kakve dokaze koji potvrđuju ove tvrdnje;
- da dodatno, Podnosilac odgovora nije mogao učiniti povredu konkurencije iz člana 10. stav 2. tačka d) Zakona zaključenjem Sporazuma, budući da predmet istog nije distribucija sportskih sadržaja nego nabavka ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer lige BiH, te Sporazum nije ni mogao sadržavati uslov istovremenog ili prethodnog emitovanja i distribucijom TV sadržaja;
- da navodi Podnosioca zahtjeva u pogledu povrede konkurencije iz člana 4. Zakona su konfuzni i protivrječni. Naime, Podnosilac zahtjeva najprije navodi da Zahtjev podnosi na osnovu člana 4. stav 1. tačke b) i c) Zakona, a zatim citira tačke c) i d) navedenog člana (tačka 1.3.2. Zahtjeva). Dodatno Podnosilac zahtjeva u odjeljku naslovljenom "Zabranjeni sporazum" uopšte ne spominje povredu konkurencije iz člana 4 stav 1. tačka c) Zakona zbog koje je navodno podnio Zahtjev, već obrazlaže samo povredu iz tačke b) istog člana - ograničavanje tržišta;
- da takođe, Zahtjev je protivrječan u dijelu definicije Sporazuma, naime, Podnosilac zahtjeva istovremeno određuje Sporazum i kao horizontalni i kao vertikalni. Tako, u tački 3.1. Zahtjeva navodi da je reč o horizontalnom sporazumu o zajedničkoj proizvodnji, dok u tački 3.3. Zahtjeva tvrdi da je reč o

- ekskluzivnom (vertikalnom) sporazumu o djelimičnom prenosu prava emitovanja;
- da bez obzira na niz nelogičnosti sadržanih u navodima Telemach-a u dijelu o zaključenju zabranjenog sporazuma, Podnosilac odgovora će se ipak na iste izjasniti;
  - da prvo predmet Sporazuma je nabavka ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer lige BiH u fudbalu kao i regulisanje međusobnih prava i obaveza u vezi sa ustupanjem prava na prenos i emitovanje odgovarajućeg broja utakmica Mtel Premijer lige BiH za sezone 2020/21, 2021/22, 2022/23 ("licencirani sadržaj"). ACG je zadržao pravo da na svim kanalima i platformama na kojima je Arena Sport dostupna emituje utakmice čiji živ prenos je ustupio BH Telecom-u, i to 48 sati nakon živog prenosa (član 2 (3) Sporazuma);
  - da suprotno navodima Podnosioca zahtjeva, Sporazum nije morao biti podnjet Vijeću na pojedinačno izuzeće, budući da nije reč o zabranjenom sporazumu iz člana 4 stav (1) Zakona kojim se vrši podjela ili ograničavanje tržišta, kako će detaljnije biti obrazloženo u nastavku;
  - da neosnovani su navodi Podnosioca zahtjeva da su ugovorne strane Sporazumom izvršile podjelu tržišta. Prvo, podjela tržišta bi značila da ACG na jednom geografskom području, a BH Telecom na drugom vrši emitovanje Mtel Premijer lige, što ovdje nije slučaj;
  - da nadalje, nije izvršena ni podjela "proizvoda". Drugim riječima, ACG se nije odrekao prava na emitovanje utakmica koje je ustupio BH Telecom-u. Sve utakmice Mtel Premijer lige dostupne su u distributivnom sistemu ACG-a preko njegove internet platforme. Dodatno, ACG je zadržao i pravo emitovanja ustupljenih utakmica u repriznom terminu, 48 sati nakon završetka živog prenosa;
  - da u prilog činjenici da nema podjele tržišta govori i to da Sporazum ne sadrži klauzulu zabrane konkurencije. Dakle, ACG se nije obavezao da će se uzdržati od ustupanja prava emitovanja drugim emiterima. ACG može preostala prava emitovanja ustupiti nekom drugom učesniku na tržištu što jasno govori o tome da ne postoji dogovor o podjeli tržišta. U tom kontekstu, ACG je voljan da sadržaj za koji prava prenosa još uvijek nisu otkupljena proda nekom od zainteresovanih emitera, uključujući i povezana lica Podnosioca zahtjeva, pod uslovom da isti ispunjavaju standarde u pogledu kvaliteta produkcije;
  - da obe ugovorne strane su nakon zaključenja Sporazuma nastavile da samostalno vode svoju poslovnu politiku i samostalno donose komercijalne odluke, tako da ne može biti riječi o usaglašenom nastupu i podjeli tržišta;
  - da dodatno, Podnosilac zahtjeva nije obrazložio na koji način su zaključenjem Sporazuma navodno isključena treća lica sa tržišta u odsustvu Sporazuma, sva prava bi bila realizovana od strane ACG-a kao imaoca licence, aranžmani za podlicenciranje, kakav je i Sporazum, smatraju se poželjnim načinom da se izbjegnu negativne posljedice kolektivnog otkupa svih prava na emitovanje od strane jednog emitera. Drugim riječima, Sporazumom je spriječeno da prava na prenos pojedinih utakmica ostanu neiskorišćena;
  - da na kraju, a u pogledu navoda Podnosioca zahtjeva da je riječ o sporazumu o zajedničkoj proizvodnji, Podnosilac odgovora ističe da se Telemach pogrešno poziva na paragraf 152 Smjernica o horizontalnoj saradnji Evropske komisije tako što isti ne parafrazira u cijelosti, već namjerno izostavlja njegov bitan dio. Naime, u paragrafu 152 Smjernica je, između ostalog, navedeno: "Jednostrani ugovori o specijalizaciji su sporazumi između dvije strane koje su aktivne na istom tržištu ili tržištima proizvoda, na osnovu kojih se jedna strana obavezuje da u potpunosti ili djelimično obustavi proizvodnju određenih proizvoda i da takve proizvode kupuje od druge strane, koja prihvata da proizvodi i isporučuje navedene proizvode";
  - da dakle dva su uslova potrebna da bi se ugovor mogao podvesti pod paragraf 152 Smjernica, i to (i) da jedna strana u cijelosti ili u djelimično odustane od proizvodnje koju povjerava drugoj strani, i (ii) da te proizvode kupuje od druge strane. U konkretnom slučaju, ACG bi morao da u cijelosti ili djelimično prestane sa emitovanjem licenciranog sadržaja i da isti kupuje od BH Telecom-a, što nije slučaj. Podnosilac zahtjeva je propustio da citira drugi uslov, odnosno obavezu ACG-a da kupuje proizvode od BH Telecom-a, imajući u vidu da je očigledno da ACG ne kupuje licencirani sadržaj od BH Telecom-a. Sporazum ne može biti definisan kao sporazum o horizontalnom podugovaranju u skladu sa paragrafom 152 Smjernica kako je Podnosilac zahtjeva predložio;
  - da su netačni navodi Podnosioca zahtjeva da je zaključenjem Sporazuma korisnicima ACG-a, ali i drugih učesnika na tržištu uskraćen pristup predmetnim utakmicama. Naime, kako je već navedeno članom 2 (3) Sporazuma propisano je da ACG zadržava pravo emitovanja utakmica koje u živom prenosu emituje BH Telecom, i to 48 sati nakon živog prenosa. Ovo pravo se odnosi na sve platforme i kanale na kojima je Arena Sport dostupna. Utakmice Mtel Premijer lige koje su ustupljene BH Telecomu dostupne su i korisnicima ostalih operatera preko internet platforme Moja web TV. Dodatno, sve utakmice Mtel Premijer lige BiH su dostupne na internet platformi ACG-a;
  - da dodatno, hipotetički primjer u kome se Podnosilac zahtjeva poziva na korisnika-penzionera koji nema internet i nije korisnik BH Telecoma, ne može poslužiti kao dokaz povrede konkurencije, imajući u vidu da upravo taj korisnik-penzioner može pratiti predmetne utakmice u repriznom terminu na kanalu Arena Sport, u roku od 48 sati od živog prenosa. Dodatno, svoju brigu za korisnike-penzionere Telemach ili njegova povezana lica koja imaju dozvolu za emitovanje su mogla iskazati i time što bi se pobrinuli da istima obezbjede predmetni sportski sadržaj zaključenjem ugovora o distribuciji Arena Sport kanala sa ACG-om (što je Telemach odbio čak i nakon dobijanja ugovornih uslova kakve je sam tražio) ili upućivanjem upita o mogućnostima otkupa prava emitovanja;
  - da suprotno navodima Podnosioca zahtjeva, prenosom prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanal Moja TV Sport jeste omogućeno da se na dodatnom kanalu emituje dio licenciranog sadržaja, imajući u vidu da ustupljene utakmice mogu biti emitovane na oba kanala, pod uslovima propisanim članom 2(3) Sporazuma;
  - da nadalje, prema navodima Podnosioca zahtjeva, ACG i BH Telecom koriste Sporazum "samo za sprečavanje korisnika Podnosioca zahtjeva da pristupe predmetnim sadržajima". Ovi navodi su potpuno

- neosnovani ako se uzme u obzir da je licencirani sadržaj bio predmet javnog tendera na kome je mogao učestvovati svaki privredni subjekt sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, da je nakon sprovedenog javnog tendera informacija o imaoju ekskluzivne licence bila javno dostupna, te da se svaki zainteresovani privredni subjekt mogao obratiti ACG-u u cilju otkupa licenciranog sadržaja;
- da dakle, Podnosilac zahtjeva i njegova povezana lica su imala više prilika da obezbjede svojim korisnicima navedeni sadržaj ali to su propustili da učine, iz postupanja Podnosioca zahtjeva jasno slijedi da nastoji da posljedice sopstvenih poslovnih odluka pripise u krivicu ACG-u. Međutim, ACG nikako ne može biti odgovoran za poslovanje bilo kog učesnika na tržištu, pa tako ni povezanih lica Telemach-a, niti može snositi posljedice zbog činjenice da: 1) se ni Podnosilac zahtjeva ni njegova povezana lica nisu obratila ACG-u zahtjevom za upućivanje ponude, 2) je Podnosilac zahtjeva odbio da zaključi ugovor o distribuciji Arena Sport kanala, i to pod uslovima koje je sam zahtjevao;
  - da imajući u vidu navedeno, jasno je da su upravo Podnosilac zahtjeva i njegova povezana lica sopstvenim načinom poslovanja uskratili pojedinim svojim korisnicima sadržaje Mtel Premijer lige BiH;
  - da mjere čije je izricanje predložio Podnosilac zahtjeva govore u prilog argumentu da Podnosilac zahtjeva ne razumije najbolje za šta tereti Podnosioca odgovora i ostale privredne subjekte protiv kojih je pokrenuo postupak, niti postavlja jasne zahtjeve po kojima bi bilo moguće postupiti;
  - da najprije Telemach Zahtjevom traži od Vijeća da izrekne mjere u cilju omogućavanja i drugim zainteresovanim subjektima da steknu prava televizijskog emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH (tačka 6.4.1 Zahtjeva);
  - da usvajanjem Telemach-ovog Zahtjeva da obaveže ACG da ugovor o prenosu prava emitovanja zaključi sa svim zainteresovanim privrednim subjektima Vijeće bi suštinski poništilo rezultat tenderskog postupka, u kome je na zakonit i transparentan način, Mtel stekao ekskluzivna prava na prenos/emitovanje i eksploataciju sadržaja Premijer lige BiH. Postavljeni zahtjev nije u skladu sa prirodom prava koja su predmet ugovora, a na koju ni ACG ni Vijeće ne mogu uticati. Podnosilac zahtjeva bi i sam morao biti svjestan nemogućnosti da se uopšte postupi po njegovom zahtjevu, imajući u vidu da u dopuni Zahteva navodi da je "ekskluzivno ustupanje prava [je i] praksa kada je u pitanju emitovanje sportskih sadržaja, te nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera";
  - da ukoliko bi Vijeće, u skladu sa zahtjevom Telemach-a naložilo raskid Sporazuma, isti bi za posledicu imao isključenje učesnika i postavljanje barijera eventualnim budućim učesnicima na konkretnom relevantnom tržištu, a štetu bi trpeli i krajnji korisnici;
  - da Podnosilac zahtjeva nije siguran u svoje argumente u pogledu postojanja nekakvog "zabranjenog i tajnog ekskluzivnog sporazuma" između Telekoma Srbija, ACG, BH Telecom-a i Mtel-a ukazuje i činjenica da se istovremeno sa zahtjevom Vijeću da utvrdi da je Sporazum zabranjen u smislu člana 4. stav 1, tačke (b) i (c) Zakona (tačka 6.2.1. Zahtjeva), Podnosilac zahtjeva obratio Vijeću zahtjevajući da utvrdi i da je ACG zloupotrijebio svoj dominantni položaj u smislu člana 10. stav 2. tačke (b) i (c) Zakona (tačka 6.3.1. Zahtjeva), pri čemu u Zahtjevu objašnjava da je ".....ACG zaključivanjem tajnog i ekskluzivnog sporazuma zloupotrijebio svoj dominantni položaj";
  - da ovako postavljeni zahtjevi ukazuju na potpuno nerazumjevanje materije zaštite konkurencije od strane Podnosioca zahtjeva, jer ukoliko Vijeće utvrdi da u konkretnom slučaju nije zaključen nekakav zabranjeni sporazum u smislu Zakona, jasno je da nema ni radnje zloupotrebe dominantnog položaja od strane ACG, prvo isključuje drugo. Sa druge strane, ukoliko bi Vijeće utvrdilo da je u konkretnom slučaju zaključen zabranjeni sporazum (što ovdje nije slučaj), jedno te isto lice, u konkretnom slučaju ACG ne može da odgovara dva puta za istu radnju, i za zaključenje zabranjenog sporazuma i za zloupotrebu dominantnog položaja (tačka 6.4.3.)
  - da imajući u vidu sve napred navedeno, ACG predlaže Vijeću da donese Rješenje kojim se zahtjev privrednog subjekta Telemach odbija kao neosnovan. Privredni subjekat BH Telecom je aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-16/21 od dana 01.06.2021. godine zatražio dodatni rok za dostavljanje očitovanja, koji mu je i odobren aktom broj UP-06-26-3-011-18/21 od 03.06.2021. godine. U ostavljenom roku, privredni subjekat BH Telecom je dostavio svoje očitovanje aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-16/21 dana 07.07.2021. godine u kojem navodi sljedeće:
  - da Podnosilac zahtjeva u predmetnom postupku određuje relevantno tržište kao "tržište televizijskog emitovanja utakmica Mtel Premijer lige;
  - da kako je za određivanje relevantnog tržišta u proizvodnom smislu u ovom postupku bitno razumjevanje oblasti emitovanja sportskih TV kanala i njihove međuzamjenjivosti, iz navoda i argumentacije Podnosioca zahtjeva u pogledu prijedloga za određivanje granica proizvodnog tržišta, proizilazi pokušaj svjesnog dezavuisanja ili visok nivo nerazumjevanja osnovne razlike između funkcionisanja tržišta na kojima se obezbjeđuju "sirova prava" na prenos sportskih sadržaja, u odnosu na silazno tržište distribucije TV kanala putem kablovskih/IPTV operatera iz obrazloženja samog Zahtjeva proizilazi da Podnosilac zahtjeva svoj Zahtjev temelji na argumentaciji i praksi koja se odnosi na sasvim drugo tržište te dva različita tržišta posmatra istovjetno, što je dovelo do brojnih kontradiktornosti između navoda u Zahtjevu, nekonzistentnosti, te pozivanja na odluke Vijeća koje u konkretnom slučaju nisu primjenjive;
  - da naime u lancu od obezbjeđenja prava na prenos sportskih sadržaja do njihove distribucije krajnjem korisniku, postoje minimalno dva relevantna tržišta. Prvo od njih je tržište kupovine prava na TV prenos/emitovanje sportskog sadržaja, u svrhu njihove produkcije i emitovanja na TV kanalima. Na ovom tržištu međusobno konkurišu TV kanali, čiji je krajnji cilj obogaćivanje vlastitog programa, povećanje njegove vrijednosti i pozicioniranje na tržištu prodaje prava na distribuciju TV kanala operaterima/distributerima TV sadržaja, koje je u odnosu na prvo pomenuto tržište, silaznog karaktera;
  - da dakle, ovdje se radi o dva različita tržišta na kojima se zamjenjivost proizvoda posmatra od strane različitih konzumenata, zbog toga se ona ne mogu identifikovati u pogledu definisanja granica u proizvodnom smislu,

- na način kako je to predložio Podnosilac zahtjeva. Naime prema praksi Vijeća i Evropske komisije tržište distribucije sportskih TV kanala (silazno tržište) može da se ograniči na uži način tj. na konkretno takmičenje (premier liga), dok Podnosilac zahtjeva koristeći analogiju, takav princip ograničavanja tržišta primjenjuje i na uzlazno tržište emitovanja, što je potpuno pogrešno i neutemeljeno;
- da to potvrđuje i praksa Evropske komisije gdje je u svim slučajevima, u predmetima koji se odnose na ustupanje prava na emitovanje sportskih sadržaja, tržište određeno u mnogo širim granicama, u odnosu na silazno tržište distribucije, i to kao "...tržište pribavljanja prava na TV emitovanje fudbalskih događaja koji se odigravaju redovito svake godine";
  - da tako je u odluci Evropske komisije od 23. jula 2003. godine u predmetu broj COMP/C.2-37.398 povodom ispitivanja usklađenosti sa pravom Unije zajedničke prodaje komercijalnih prava UEFA Lige šampiona, Evropska komisija vrlo jasno napravila distinkciju između ova dva tržišta, te konstatovala slijedeće: "U ovom slučaju, Komisija je takode uzela u obzir da relevantno tržište u proizvodnom smislu može biti ispravno definisano kao tržište nabavke prava na emitovanje fudbalskih takmičenja koji se odigravaju redovito svake godine. Ova definicija bi u praksi uglavnom uključivala nacionalnu prvu i drugu ligu, - kup takmičenja, UEFA Liga prvaka i UEFA Evropska liga (nekadašnji UEFA kup). Prava na emitovanje fudbalskog sadržaja kreiraju specifičan imidž za TV kanal i omogućavaju mu da dosegne specifičnu publiku na maloprodajnom nivou koji ga diferenciraju od ostalih kanala koji to ne mogu";
  - da tako da na isti način Komisija je u slučaju Newscorp/ Telepiù, relevantno tržište u proizvodnom smislu označila kao "tržište kupovine ekskluzivnih prava na emitovanje fudbalskih takmičenja koja se odigravaju redovito svake godine, a na kojima učestvuju nacionalni timovi (nacionalne lige, primarno Premier liga i kupovi, UEFA Liga prvaka i UEFA kup)";
  - da su ova tržišta različita pokazuje i činjenica da se prava za emitovanje premium sportskih sadržaja na uzlaznom tržištu redovno prodaju na ekskluzivnoj osnovi, što je u toj industriji opšte prihvaćeno, jer se na taj način obezbjeđuje posebnost, konkurentnost i pozicioniranje TV kanala na tržištu. Ako bi svi TV kanali imali iste programe, konkurencija između njih ne bi ni postojala. Navedeno potvrđuje i sam Podnosilac zahtjeva u svom podnesku od dana 05.04.2021. godine, a u kojem navodi "U konačnici, ekskluzivno ustupanje prava je i praksa kada je u pitanju emitovanje sportskih sadržaja, te nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera";
  - da navedeno znači da ekskluzivna kupovina prava na emitovanje premium sportskih sadržaja ne samo da ne predstavlja a priori narušavanje tržišta, već je u poslovnoj praksi uobičajena a praktiraju je također i povezana lica Podnosioca zahtjeva na isti način (United Media putem kanala Sport Klub i Nova BH). Stoga začuđuje zašto Podnosilac zahtjeva tekst Zahtjeva čini potpuno nekonzistentnim, te naprijed citiranu vlastitu konstataciju, navodi u potpunoj kontradikciji sa njegovim prijedlogom da Vijeće naloži da se sporazum o djelimičnom ustupanju prava na emitovanje između BH Telecoma i ACG raskine, te da ACG ta prava ponudi svima pod jednakim i transparentnim uslovima. Ukoliko bi takvo nešto i bilo prihvaćeno od strane Vijeća, jasno je da to ne bi išlo u prilog niti povezanim licima Podnosioca zahtjeva, koji bi slijedom takve nove prakse, bili obavezani svim zainteresovanim subjektima na tržištu ponuditi prava koja su ona ekskluzivno nabavila, što bi oni vrlo vjerovatno željeli izbjeći;
  - da podsjećamo da je povezano lice Podnosioca zahtjeva (United Media) podnijelo protiv BH Telecom-a prigovor RAK-u zbog slučajnog propusta u zatamnjenju jedne jedine utakmice, koja je ekskluzivno emitovana na kanalu u vlasništvu United Media. U prigovoru United Media tom prilikom se navodi: "Za potrebe svoje programske šeme, Podnosilac prijave kupuje prava na emitovanje raznih sportskih sadržaja od njihovog vlasnika - raznih sportskih asocijacija i njihovih agenata. Tako je Podnosilac prijave kupio ekskluzivna prava za emitovanje Kvalifikacionih utakmica za FIFA World Cup 2022 Qatar ("Katar 2022") ("Zaštićeni sadržaj"), između ostalog, za teritoriju BiH i jedini ima licencu za emitovanje Zaštićenog sadržaja na teritoriji BiH i isti emituje putem TV kanala Sport Klub i/ili Nova BH za utakmice reprezentacija Bosne i Hercegovine, Srbije i Hrvatske (dokaz: Kopija Prigovora United Media S.ar.[Luksemburg protiv BH Telecom-a od dana 10.04.2021 godine);
  - da i ne samo da se sportska prava pribavljaju ekskluzivno, već je kod povezanih lica Podnosioca zahtjeva prisutna i praksa da prenose prava emitovanja sa kanala Sport Klub na kanal Nova BH a da pri tome ista nisu transparentno ponuđena drugim učesnicima na istom tržištu. Navedena praksa je u direktnom sukobu sa postavljenim Zahtjevom. Nesporna je i činjenica da prenos prava sa Sport kluba na Novu BH ima za direktni cilj narušavanje silaznog tržišta na kojem posluju BH Telecom i Telemach (povezano lice Sport Kluba i Nove BH), kao konkurenti i to na način da se korisnicima BH Telecom-a (koji je nakon provedenih postupaka pred Konkurencijskim vijećem BiH, u kojim je utvrđeno narušavanje konkurencije na tržištu od strane United Media uspio da zaključi ugovor za distribuciju Sport klub kanala) onemoguću praćenje najatraktivnijih sadržaja koji se prebacuju na novi komercijalni kanal Nova BH te se time direktno pogoduje Telemach-u i nastoji prisiliti BH Telecom da ponovo plati dodatni kanal kako bi sadržaj koji je već platio kroz Sport klub bio dostupan korisnicima;
  - da za razliku od prava na emitovanje, prava za distribuciju kanala na silaznom tržištu prodaju se na neekskluzivnoj osnovi, jer uskraćivanje emitovanja cijelog TV kanala koji emituje značajan sadržaj sa aspekta krajnjeg korisnika, može da uzrokuje zatvaranje tržišta, te praksa Konkurencijskog vijeća potvrđuje da se ta tržišta mogu posmatrati uže u odnosu na uzlazno tržište emitovanja;
  - da određujući relevantno tržište u konkretnom slučaju kao "tržište televizijskog emitovanja utakmica Mtel premier lige", Podnosilac zahtjeva pokušava postići stvaranje nove prakse da se i uzlazno tržište nabavke prava na emitovanje sportskog sadržaja, posmatra jednako usko kao i tržišta koja su silazna u odnosu na njega. Međutim, takvo nešto nije pravilno i protivno je

- i praksi Konkurencijskog vijeća BiH, koja je ustanovljena odlukom od 16. decembra 2013. godine. Podnosilac zahtjeva se u svom Zahtjevu poziva na istu ovu odluku u kojoj je Vijeće "odredilo da mjerodavno tržište proizvoda i/ili usluga u konkretnom slučaju predstavlja tržište distribucije sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini";
- da prije svega, u tom slučaju ne radi se o tržištu emitovanja nego distribucije, pa je referiranje na ovu odluku nepravilno. Dodatno, Podnosilac zahtjeva pri tome propušta da navede i ostatak teksta iste odluke koji eksplicitno o tome i govori, odnosno negira mogućnost poređenja ova dva tržišta, pa tako Vijeće navodi slijedeće "(Protivna strana). također ukazuje i na praksu Evropske komisije u predmetima ustupanja prava na emitovanje sportskih sadržaja (predmet broj COMP/C.2-37.398) gdje je kao relevantno tržište određeno tržište pribavljanja prava na TV emitovanje fudbalskih događaja koji se odigravaju redovno svake godine". ...Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da se radi o predmetima koji su bazirani na različitim činjeničnom osnovu pribavljanju TV prava za emitovanje sportskih događaja, koji kao takvi ne mogu biti mjerodavni za konkretan slučaj. U konkretnom slučaju radi se o prodaji prava za distribuciju/reemitiranje TV kanala koji nude sportske sadržaje, a ne o otkupu prava za sportske sadržaje koji će predstavljati sadržaj pojedinog TV kanala, tako da su navodi Protivne strane o mogućnosti međusobnog konkurisanja TV kanala prihvatljivi, ali irelevantni za predmetni slučaj;
  - da dakle Podnosilac zahtjeva ne razlikuje uzlazno i silazno tržište na području emitovanja i distribucije sportskog fudbalskog sadržaja i pokušava da ih identificira. Pogrešno utvrđivanje relevantnog tržišta u proizvodnom smislu vodi do potpuno pogrešnog toka postupka pred Konkurencijskim vijećem, te BH Telecom na ovom mjestu želi skrenuti pažnju na to da, sve i da je BH Telecom emiter i da je prava nabavljao na tržištu na kojem se obezbjeđuju prava na emitovanje sportskih događaja, to tržište ne bi moglo biti određeno toliko usko (premijer liga) kao što je to predložio Podnosilac zahtjeva. Na osnovu relevantnih odluka Evropske komisije i Konkurencijskog vijeća, tržište kupovine prava na emitovanje određuje se mnogo šire i obuhvata sva takmičenja koja se odigravaju tokom jedne godine, pa u tom slučaju učešće sadržaja prava na emitovanje Mtel Premier Lige, a time još manje kupljenog sadržaja u okviru sporazuma BHT/Arena, ne predstavlja niti blizu značajno tržišno učešće u odnosu na sve ostale sadržaje koji spadaju u tu kategoriju (TV emitovanje fudbalskih događaja koji se odigravaju redovito svake godine);
  - da je evidentno da je servis Moja TV Sport stvorio zabunu o ulozi BH Telecoma kod Podnosioca zahtjeva, što je samim tim rezultiralo dodatnim pitanjima koje je Vijeće uputilo Podnosiocu zahtjeva;
  - da je neosporno među stranama da BH Telecom ne posjeduje dozvolu Regulatorne agencije za komunikacije BiH za emitovanje, odnosno da nije emiter u regulatornom smislu. U kontekstu vrsta tržišta opisanih u dijelu I ovog akta, BH Telecom ne može da djeluje u ulozi TV kanala, pa tako ne može biti učesnik na tržištu kupovine prava na (uzlaznom) tržištu za nabavku prava na emitovanje, kao niti na (silaznom) tržištu prodaje prava na distribuciju TV kanala drugim distributerima. BH Telecom, kao nosilac RAK dozvole za distribuciju audiovizuelnih usluga i medijskih usluga radija, na silaznom tržištu može biti učesnik samo kao kupac prava na distribuciju TV kanala;
  - da dakle, BH Telecom kao telekom operater, jednako kao i Podnosilac zahtjeva, na tržištu nastoji da se diferencira raznovrsnom ponudom TK usluga i sadržaja koji putem tih usluga nudi svojim korisnicima. Između ostalog kao što je Podnosilac zahtjeva otkupio prava na plasiranje ekskluzivnih serija koje su on-demand dostupne na njegovoj platformi, tako je i BH Telecom nabavio pravo na emitovanje određenog broja utakmica Mtel Premier Lige, koje su korisnicima BH Telecom-a dostupne na Moja TV platformi, pod nazivom MojaTV Sport. Opše poznato je da je BH Telecom u prethodnoj periodu od unazad 8 godina bio ekskluzivni sponzor Fudbalskog saveza i da je bio nosilac prava na emitovanje većine utakmica Premijer lige, koje su se na identičan način eksploatisale na platformi BH Telecoma i to Podnosilac zahtjeva nije nikada osporavao niti je navedeno bilo osporavano od strane nadležnog regulatora;
  - da dakle istina je da BH Telecom nabavlja prava za određene audiovizuelne sadržaje koje uslovno rečeno emituje, ali ne u ulozi emitera u regulatornom smislu, nego na svojoj IPTV platformi na kojoj plasira sadržaje korisnicima usluga Moja TV i Pay per View, što se čini u okviru saglasnosti RAK-a. Osim utakmica, tu se ubrajaju sadržaji poput filmova (za vrijeme Sarajevo Film Festivala) i koncerata (npr. koncert Dine Merlina za Novodišnju noć). Budući da se navedeno "emitiranje" vrši sezonski i periodično, ono se ne može smatrati emitiranjem u onom smislu u kojem to vrše emiteri koji imaju dozvolu RAK-a što je i sam regulator potvrdio svojim aktom, broj 03-29-2059-3/15 od dana 16.09.2015. godine. Dakle netačna je svaka tvrdnja u Zahtjevu u kojoj Podnosilac zahtjeva servis BH Telecoma pod nazivom Moja TV Sport naziva TV kanalom (dokazi: Akt Regulatorne agencije za komunikacije broj 03-29-2059-1/15 od 20.08.2015. godine, Akt BH Telecoma broj 02.25.1-19339/15-1 od dana 31.08.2015- godine, Akt Regulatorne agencije za komunikacije, broj 03-29-2059-3/15 od 16.09.2015. godine);
  - da na osnovu naprijed navedenog a u vezi sa ugovorom koji je zaključen sa ACG-om, BH Telecom je od ACG kupio prava za emitovanje pojedinih utakmica Mtel Premier lige, ali navedeni ugovorni odnos se po svojoj pravnoj prirodi ne smatra kupovinom prava na emitovanje u horizontalnom odnosu tržišnih učesnika na istom nivou, iz razloga što BH Telecom ova prava nije kupovao za potrebe nabavke sadržaja za vlastiti kanal, već za potrebe svoje platforme odnosno servisa koji je dostupan neposredno njegovim korisnicima besplatno, a posredno i svim ostalim korisnicima, putem Pay-per-View servisa po jako povoljnoj cijeni od 1,99 KM za praćenje događaja u realnom vremenu u trajanju do 180 minuta;
  - da dakle, kako servis Moja TV Sport nije TV kanal: a BH Telecom ne djeluje niti na uzlaznom niti na silaznom tržištu, koja su opisana u dijelu I ovog akta, to BH Telecom u konkretnom slučaju ne može niti

- hipotetički biti u poziciji da bude učesnik zabranjenog sporazuma iz člana 4. stav 1. Zakona pa samim tim nije pasivno legitimisan u ovom postupku;
- da BH Telecom d.d. Sarajevo i ACG su zaključile su Ugovor o nabavci ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica mtel Premijer lige Bosne i Hercegovine u fudbalu broj 01-19-1965/20 od dana 04.12.2020. godine;
  - da je BH Telecom kojim slučajem vlasnik TV kanala koji posjeduje dozvolu RAK-a za emitovanje u tom slučaju bi se moglo govoriti eventualno o horizontalnom sporazumu između ACG-a i tog kanala;
  - da imajući u vidu činjenicu da se ACG i BH Telecom d.d. Sarajevo bave sa dvije različite djelatnosti, odnosno da ACG emituje televizijske sadržaje putem svojih kanala, a da BH Telecom distribuira televizijske programe proizvedene od strane TV kanala, očigledno je da se u konkretnom slučaju, radi o vertikalnom sporazumu. Također, imajući u vidu gore iznesene bitne elemente Ugovora između Arene i BH Telecom-a, može se zaključiti da se radi o neregipročnom vertikalnom sporazumu između konkurentnih privrednih subjekata. Nadalje, obzirom da BH Telecom nema vlastiti TV kanal na kojem bi emitovao TV sadržaje, nego emitovanje živog prenosa odabranih fudbalskih utakmica po Ugovoru vrši na svojoj zatvorenoj platformi kao i putem Pay per View sistema, jasno je da BH Telecom ne nudi usluge koje bi bile konkurentne uslugama Arene na području njenog djelovanja, stoga, radi se o neregipročnom vertikalnom sporazumu između privrednih subjekata koji su međusobni konkurentni, ali na koji se primjenjuje grupno izuzeće, u smislu člana 6. stav 2. tačka c) Odluke Konkurencijskog vijeća BiH o grupnom izuzeću sporazuma između privrednih subjekata koji djeluju na različitim nivoima proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi) (sl.glasnik BiH br: 1 8/06);
  - da relevantne odredbe predmetne Odluke Konkurencijskog vijeća (Sl. Glasnik BiH br: 18/06) su: Član 2. (Pojam vertikalnog sporazuma): Vertikalni sporazumi obuhvataju sporazume ili zajedničko djelovanje između dva i više privrednih subjekata koji djeluju na različitim nivoima proizvodnje odnosno distribucije a odnose se na uslove pod kojima privredni subjekti mogu kupovati, prodavati i/ preprodavati određene proizvode ili usluge;
  - da član 6. (Vertikalni sporazum privrednih subjekata koji međusobno konkurišu): Grupno izuzeće, u smislu čl. 3. i 4. ove Odluke, ne primjenjuju se na vertikalne sporazume sklopljene između privrednih subjekata koji su međusobno konkurenti : Grupno izuzeće, u smislu stava (1) ovoga člana, se primjenjuju na vertikalne sporazume sklopljene između privrednih subjekata koji su međusobno konkurenti koji ne garantuju jednaka prava i obaveze svakoj od strana (neregipročni vertikalni sporazumi) i ako: kupac nema ukupni godišnji prihod veći od 4.000.000 KM ili je dobavljač ujedno proizvođač i distributer proizvoda, dok je kupac samo distributer proizvoda koji su predmet sporazuma, ali ne proizvodi konkurentne proizvode (iz sporazuma) ili je dobavljač davaoc usluga na nekoliko nivou trgovine, dok kupac ne daje konkurentne usluge na nivou trgovine na kojoj kupuje usluge iz predmetnog sporazuma;
  - da prema tome, radi se o neregipročnom vertikalnom sporazumu koji je obuhvaćen grupnim izuzećem, a ne kako to Podnosilac zahtjeva nastoji prikazati kao horizontalni sporazum kojim konkurenti imaju za cilj zatvoriti ili podijeliti tržište. U prilog stavu o pravnoj prirodi Ugovora između BH Telecoma i ACG-a ide i stav koje je Konkurencijsko vijeće zauzelo svojim Zaključkom broj 03-26-3-016-13-11/13 od 28.11.2013. godine u kojem je konstatovao: Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je također ocijenilo da se ugovor između privrednog subjekta HD-VIN i privrednog subjekta "Spotfive", kojim je omogućeno ekskluzivno pravo prenosa nogometnih utakmica Turska-Hrvatska i Hrvatska-Turska iz 2011. godine, per se ne može smatrati zabranjenim sporazumom iz člana 4. stav (1) tačka b) Zakona, obzirom da je takva vrsta ugovora o isključivoj distribuciji obuhvaćena i regulisana članom 7. stav (1) tačka b) Zakona, te pobliže definisana Odlukom o skupnom izuzeću sporazuma između privrednih subjekata koj djeluju na različitim nivoima proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi) ("Službeni glasnik BiH" broj 18/06");
  - da s tim u vezi, neosnovani su navodi Podnosioca zahtjeva da su ACG-a i BH Telecom zaključili horizontalni sporazum o podugovaranju (tačka 3.1 Zahtjeva), jer nije tačno da su ugovorne strane međusobni konkurenti. Potpuno je paušalna i tvrdnja, koja se odnosi na iste komentatore utakmica produciranih od strane Arena Sport i BH Telecom, a kojom tvrdnjom se pokušava insinuirati navodna zajednička proizvodnja. Naime, kao što je vidljivo iz odredbi Ugovora, Arena Sport je postavila uslove pod kojima se ustupaju prava na prenos a koji se odnose na visoki nivo detaljno razrađenih tehničkih resursnih i grafičkih standarda produkcije. Razlog navedenom je između ostalog i činjenica da je ACG zadržala pravo na korištenje materijala svih utakmica koje realizira BH Telecom (član 4. Ugovora), iz kojeg razloga je i odabir izvođača produkcije morao proći kontrolu ispunjenosti od strane ACG-a (tzv. endorsment). Odabir izvođača za usluge produkcije izvršen je u skladu sa internim Pravilnikom o nabavkama BH Telecom-a, u koju je svrhu BH Telecom objavio Javni poziv na svojoj službenoj web stranici (dokaz: Javni poziv za prekvatifikaciju za dostavljanje ponuda vršenja usluga produkcije i prijenosa utakmica mtel Premijer Lige BIH u Kantonu i van Kantona Sarajevo za potrebe multimedijalnih servisa BH Telecoma d.d. Sarajevo);
  - da pored toga, poziv za dostavu ponuda je i e-mailom upućen svim potencijalnim ponuđačima na tržištu, te je na osnovu okončanog postupka nabavka između ponuđača koji su se javili na endorsment tj. oni koji su tehnički mogli zadovoljiti sve propisane produkcijske standarde javnog poziva, izabran ponuđač Advans d.o.o. Iz navedenog je vidljivo da je BH Telecom nabavku usluga produkcije izvršio samostalno, vlastitim sredstvima, prema standardima koje je propisao vlasnik prava, te da ni na koji način nije imao dogovor sa ACG-a u smislu zajedničke proizvodnje /produceranja prenosa utakmica;
  - da je BH Telecom smatra da ugovor koji je zaključen između BH Telecom-a i ACG-a nije prouzrokovao negativne efekte za korisnike Podnosioca zahtjeva, iz razloga što predmet sporazuma ne predstavlja

- nezamjenjivi sadržaj niti po obimu (33 % ukupnog sadržaja m:tel Premijer lige) niti po atraktivnosti sa aspekta korisnika (pravo odabira 3. i 4. utakmice). Osim toga, u periodu zaključenja predmetnog ugovora korisnici Telemacha su sve utakmice mogli pratiti putem TV kanala Arena Sport BiH i Pay per view servisa BH, dakle, korisnici Telemacha nisu ni na koji način mogli osjetiti posljedice zaključenja ugovora između BH Telecom-a i ACG-a. Na osnovu prethodno navedenog smatramo da predmetni ugovor nije prouzrokovao značajnu prednost BH Telecom-a u odnosu na Podnosioca zahtjeva te isto potvrđujemo sa dva važna argumenta: 1. Arena Sport je u svom programu emitovala utakmice koje su ekvivalent utakmicama za koje je BH Telecom otkupio ekskluzivna prava. Arena Sport je pored činjenice što je prenosila veći broj utakmica m:tel Premijer lige u odnosu na BH Telecom (BH Telecom je stekao prava na dvije od šest utakmica po kolu), takođe prenosila utakmice svih timova učesnika, te je ekskluzivno prenosila i najatraktivniju utakmicu, a to je derbi utakmica FK Sarajevo - FK Željezničar, i to dana 28.09.2020 godine na TV kanalu Arena Sport BiH, što je suprotno netačnim navodima Podnosioca zahtjeva iz tačke 3.2 da je utakmica Sarajevo - Željezničar bila dostupna isključivo putem Moja TV Sport. Navedene činjenice opovrgavaju i konstrukciju Podnosioca zahtjeva (tačka 3.10 Zahtjeva) da su protivne strane nakon prestanka distribucije Arena Sport kanala od strane Podnosioca zahtjeva promijenile programsku šemu na primjeru derbija Sarajevo - Željezničar. Dakle, BH Telecom nema ekskluzivnost u prenosu utakmica između pojedinih timova, već pravo odabira 3. i 4. utakmice, nakon što Arena izvrši prvi odabir;
- da stopa rasta/prirasta broja korisnika BH Telecom-a nakon početka primjene ugovora sa ACG-om nije povećana što znači da navedeni sporazum ni na koji način nije BH Telecom doveo u tržišnu prednost u odnosu na Podnosioca zahtjeva. Na osnovu podataka iz tabele ispod možemo potvrditi da je stopa rasta u periodu realizacije predmetnog ugovora (od septembra 2020 godine) generalno niža od stope rasta koju je BH Telecom bilježio u istom periodu 2019. godine;
  - da indikativan je isključivi interes Podnosioca zahtjeva za derbi utakmice FK Željezničar - FK Sarajevo, pa tako iste pominje u tačkama 2.1.5, 3.2. i 3.10. svog Zahtjeva za pokretanje postupka. Isto upućuje da je pravi motiv Podnosioca zahtjeva otvaranje emitovanja utakmica između dva navedena tima (kao najgledanijih utakmica na području gdje Podnosilac zahtjeva ima najveću koncentraciju na način kako je to Podnosilac zahtjeva neuspješno pokušao sa slučajem prenosa fudbalskih utakmica Turska-Hrvatska i Hrvatska-Turska iz 2011. godine);
  - da s tim u vezi, BH Telecom nalazi nužnim da ukaže na naivnost i paušalnost tvrdnje Podnosioca zahtjeva, iznesenu u tački 3.8. njegovog Zahtjeva koja glasi: "Npr. Korisnik-penzioner bilo kojeg operatera osim BH Telecom-a koji ima samo uslugu distribucije medijskih sadržaja, a ne i pristup internetu, ne može nikako i nigdje pratiti utakmice m:tel Premijer lige BiH koje se emituju putem Moja TV Sport kanala. Prilikom iznošenja prednje tvrdnje, na kojoj Podnosilac temelji hipotezu o uskraćenosti korisnika samog Podnosioca zahtjeva i drugih distributera da prate pojedine od utakmica koje se prenose direktno na Moja TV Sport,

Podnosilac zahtjeva propušta navesti bilo kakav dokaz, npr. broj vlastitih korisnika koji imaju samo uslugu distribucije medijskih sadržaja, a ne i uslugu pristupa internetu kod samog Podnosioca zahtjeva ili nekog trećeg operatera. Upitno je da li takvi uopšte postoje u bazi Podnosioca zahtjeva, pa sve i de postoje, pretpostavlja se da su incidentni slučajevi, iako se navedeno označava kao primjer relevantan za značajno narušavanje tržišta;

- da konačno, sva lica koja imaju interes da gledaju predmetne utakmice koje se emituju na platformi Moja TV, imaju priliku gledati reprize tih utakmica na Arena Sport kanalima, jer je članom 2. stav 3. Ugovora o nabavci ekskluzivnih sadržaja za prenos/emitovanje utakmica m:tel Premijer lige Bosne i Hercegovine od 04.12.2020. godine, predviđeno da Arena zadržava prava emitiranja utakmica, koje živom prenosu emituje BH Telecom i to 48 h nakon živog prenosa, te da se to pravo odnosi na sve platforme i kanale na kojima je Arena dostupna. Dakle, dostupnost utakmica prenesenih na platformi Moja TV uživo je mnogo šira nego što nastoji prikazati Podnosilac zahtjeva, te ovisno od programske šeme Arena Sport kanala, reprize istih usluga mogu gledati svi oni kojima je dostupan Arena Sport kanal. Prema tome, Arena Sport je u svom programu emitovala utakmice koje su ekvivalent utakmicama za koje je BH Telecom otkupio ekskluzivna TV prava prenosa uživo;
- da Podnosilac zahtjeva iznosi također u najmanju ruku paušalnu, tendencioznu i neozbiljnu tezu u stavu 3.4 svog Zahtjeva koja glasi: "U konkretnoj situaciji, legitimno se može postaviti pitanje nezavisnosti komercijalnog nastupa BH Telecom-a i intenziteta međusobne konkurencije sa Telekom Srbija u situaciji kada mu Telekom Srbija omogućava ključni input za poslovanje". Podnosilac zahtjeva polazi od teze da su utakmice m:tel Premijer lige BiH, koje se uživo emituju na Moja TV platformi, ključni input za poslovanje BH Telecom-a. Takva teza je neodrživa jer, kao što je gore navedeno članom 1. Ugovora o nabavci ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica m:tel Premijer lige Bosne i Hercegovine od 04.12.2020 godine, predviđeno da će BH Telecom imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prenos. Dakle radi se o prenosu samo prava na emitovanje (u živom prenosu) manjeg dijela utakmica m:tel Premijer lige, koje same po sebi ne mogu biti ključni input za poslovanje BH Telecom-a na tržištu distribucije TV kanala, jer je veći dio utakmica istog takmičenja dostupan svim gledaocima u BiH koji imaju u programskoj ponudi svojih operatera i Arena Sport kanal. Iz toga razloga, niti jedna tvrdnja Podnosioca zahtjeva koja se odnosi na djelovanje na štetu potrošača, ograničavanje tržišta u vezi sa "must have" sadržajem, nije tačna i utemeljena;
- da Podnosilac zahtjeva čak navodi da postoji osnovana sumnja da je došlo do značajnog sprječavanja, ograničavanja i narušavanja tržišne konkurencije, a ne nudi niti jedan dokaz ili pokazatelj da je došlo i do najmanjeg poremećaja na tržištu;
- da dakle sve prethodno navedeno potvrđuje da BH Telecom potpisivanjem ugovora sa ACG-om nije stekao bilo kakvu konkurentsku prednost u odnosu na Podnosioca zahtjeva. Drugim riječima, osim pukih navoda, Podnosilac zahtjeva nije ponudio niti jedan

- dokaz koji upućuje na to da je baš sporazum između ACG-a i BH Telecom-a ugrozio njegovu poziciju na tržištu, a što se protivnim stranama stavlja na teret;
- da Podnosilac zahtjeva i sam u Zahtjevu za pokretanje postupka priznaje da od 01.01.2021. godine ne distribuira kanale Arene Sport. U konkretnom slučaju radi se o samostalnoj poslovnoj odluci Podnosioca zahtjeva, koja je u svakom slučaju imala određene posljedice po njegovo poslovanje;
  - da je bitno istaći i da su korisnici usluge Telemach-a timove učesnike takmičenja mogli pratiti i putem TV kanala Arena Sport. U nastavku izdvajaju samo neke od atraktivnih utakmica koje su, nakon početka primjene Ugovora između BH Telecom-a i ACG-a, ekskluzivno emitovane na TV kanalu Arena Sport: utakmica FK Sarajevo - FK Željezničar emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.11.2020. godine (gradski derbi), utakmica FK Željezničar - HŠK Zrinjski emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 28.10.2020 godine, utakmica HŠK Zrinjski - NK Široki Brijeg emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.11.2020. godine, utakmica FK Borac Banja Luka - FK Velež emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.10.2020. godine, utakmica FK Sarajevo - NK Široki Brijeg emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 17.10.2020. godine, utakmica HŠK Zrinjski - FK Velež emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 31.10.2020. godine (gradski derbi), utakmica FK Borac Banja Luka - FK Željezničar emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 09.11.2020. godine;
  - da sve prethodno navedeno ide u prilog argumentaciji da su korisnici Telemach-a u periodu zaključenja "spornog" ugovora imali mogućnost gledanja atraktivnih utakmica m:tel Premijer lige u okviru TV paketa, a dalje je BH Telecom istim pretplaticima osigurao mogućnost gledanja preostale dvije utakmice putem pay per view servisa pri čemu istu praksu ne primjenjuju povezana društva Podnosioca zahtjeva a tako korisnicima BH Telecom nije omogućeno praćenje utakmica reprezentacije Bosne i Hercegovine kroz Pay per-view servis, a sve u cilju prisile BH Telecom-a da usljed pritiska korisnika u svoju ponudu uvrsti dodatni kanal Nova BH na koju je nakon zaključivanja ugovora između BH Telecom-a i Sport kluba izvršeno prebacivanje prava na emitovanje sadržaja;
  - da dakle, nema sumnje da je korisnik Telemach-a u periodu od zaključenja sporazuma između Arene i BH Telecom-a imao mogućnost gledanja svih utakmica m:tel Premijer lige, bez potrebe mijenjanja pružaoca TV usluge. Kada je u pitanju trenutak od kada je Podnosilac zahtjeva donio odluku da iz svoje ponude isključi Arena Sport pakete i dalje je u odnosu na sadržaj koji je obezbijeden sporazumom, za korisnike Telemach-a sve ostalo nepromijenjeno, jer im je isti sadržaj sve vrijeme dostupan kroz povoljnu uslugu BH Telecom-a pay per view, što znači da BH Telecom nije zatvorio ili ograničio dostupnost tog sadržaja za korisnike Podnosioca zahtjeva. Dakle, jasno je da nema osnova za tvrdnju da su ACG i BH Telecom podijelili tržište, kako to paušalno argumentuje Podnosilac zahtjeva;
  - da je nesporno i za samog podnosioca zahtjeva (tačka 1.2.9. Zahtjeva) da je BH Telecom dostavio ponudu na Javni poziv Fudbalskog saveza BiH od 12.06.2020. godine, kao jedan od ukupno tri ponuđača uz Telekom Srpske i United Media, te da je pokušao samostalno pribaviti pravo prenosa/emitovanja i eksploatacije sadržaja utakmica Premijer lige BiH. Po predmetnom javnom pozivu najpovoljnija ponuda je bila ponuda Telekomunikacija Srpske. Nesporno je za Podnosioca zahtjeva, također, da je prethodnih osam godina generalni sponzor Premijer lige BiH bio BH Telecom. Dakle, procedura javnog poziva koju za odabir generalnog sponzora vrši Fudbalski savez Bosne i Hercegovine, sama po sebi podrazumijeva da više privrednih subjekata može dostaviti svoje ponude i da te onaj čija je ponuda najpovoljnija biti odabrana;
  - da je ovom prilikom bitno istaći i da je ne tako davno, u periodu kada je utakmice Premijer lige realizovao BHRT, javnost imala mogućnost gledanja samo jedne ili dvije utakmice Premijer lige u nogometu. Ulaskom BH Telecom-a u ovaj segment (sponzorski ugovor sa Fudbalskim savezom Bosne i Hercegovine) broj utakmica za koje se realizuje TV prenos značajno je povećan te su gledaoci imali priliku pratiti pet od šest utakmica po takmičarskom kolu i to na način da je BH Telecom putem servisa MojaTV Sport realizovao dva TV prenosa te daljim sublicenciranjem TV prava, BHRT realizovao jedan TV prenos i Arena Sport dva TV prenosa po takmičarskom kolu;
  - da sve navedene utakmice su bile dostupne potencijalnim gledaocima u Bosni i Hercegovini a na primjeru MojaTV Sport servisa i gledaocima van Bosne i Hercegovine. U tom periodu Podnosilac zahtjeva nije podnosio zahtjeve sa ciljem utvrđivanja zloupotrebe dominantnog položaja ili zabranjenih sporazuma sa ciljem podjele tržišta, iako je situacija oko prava prenosa/emitovanja utakmica Premijer lige BiH bila identična. Vjerovatno je to posljedica činjenice da je i sam Podnosilac zahtjeva imao u svojoj ponudi kanala i Arena Sport kanal. Sada nakon što je Podnosilac zahtjeva donio poslovnu odluku da ne reemituje signal Arena Sport kanala, posljedice svoje poslovne odluke nastoji prikazati kao rezultat navodnog poremećaja tržišta. Konačno, čudi činjenica da Telemach u ovom postupku osporava radnje koje je i sam, odnosno njegovo povezano društvo Sport Klub, preuzimalo prilikom prenosa ekskluzivnog sportskog sadržaja sa TV kanala Sport Klub na TV kanal Nova Sport. Paralelno s ovim aktivnostima United Media je izvršila prenos prava na distribuciju utakmica fudbalske reprezentacije Bosne i Hercegovine u okviru utakmica kvalifikacija za UEFA Euro 2020 i takmičenja Liga nacija na TV kanal Nova BH. Pri tome je ključna razlika u tome što su u tom slučaju u pitanju bile utakmice koje su ocijenjene kao visoko diferencirane u svim odlukama, dok se Premijer liga BiH nigdje nije spominjala;
  - da koliko je Zahtjev tendenciozan ilustruje slijedeći potpuno neosnovani navod u tački 3.9: "Pored toga, zaključivanje zabranjenog sporazuma je ograničio tržište na štetu potrošača i na osnovu činjenice da je BH Telecom jedini operater u BiH koji u osnovnom paketu svojim korisnicima može ponuditi oba kanala na kojima se emituju utakmice Mtel Premijer lige: Arena Sport i Moja TV Sport"
  - da iz navedenog nije jasno, prema kojim metodama logičkog zaključivanja je Podnosilac zahtjeva izveo zaključak, da je činjenica što je sam odlučio vlastite korisnike uskratiti za sadržaj koji se nudi na kanalu

Arena Sport dovela do ograničavanja tržišta na štetu potrošača od strane BH Telecom-a. BH Telecom nije imao uticaj na to što trenutno jedini u ponudi ima sve atraktivne sportske sadržaje, već su na to uticali ostali operateri na tržištu, koji su na osnovu svojih poslovnih procjena donijeli odluke o tome koje kanale će uvrstiti u ponudu svojih korisničkih paketa;

- da dakle činjenica da je trenutno većina utakmica Premier lige korisnicima Podnosioca zahtjeva nedostupna je posljedica njegove vlastite poslovne odluke da ne produži ugovor o distribuciji kanala Arena Sport a ne sporazuma zaključenog između BH Telecom-a i Arena iz čega proizilazi da Podnosilac zahtjeva pokušava posljedice vlastitih poslovnih odluka predstaviti kao ograničenje i podjelu tržišta na teret Protivnih strana;
- da pod tačkom 1.3.2. Podnosilac zahtjeva tereti BH Telecom da je sa ACG zaključio zabranjeni sporazum iz člana 4. Zakona o konkurenciji stav (1), tačke b) i c). Međutim, vrlo je teško razlučiti koje tačno povrede Podnosilac zahtjeva smatra da su učinjene, budući da tekst "podjela tržišta i primjena različitih uslova za identične transakcije sa drugim privrednim subjektima" ne korespondira sa tačkama b) i c) u članu 4. stav (1), na koje se Podnosilac zahtjeva pozvao, a koje utvrđuju "b) ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja; c) podjelu tržišta ili izvora snabdijevanja;
- da dodatno, na strani 3. podneska od 05.04.2021 godine, Podnosilac zahtjeva proširuje svoj Zahtjev i na član 4. stav (1), tačka e) koja se odnosi na "e) zaključivanje takvih sporazuma kojima se druga strana uslovljava da prihvati dodatne obaveze koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u vezi s predmetom sporazuma". Iz Ugovora je vidljivo da isti ne sadrži takve uslove, pa je navedena tvrdnja takođe potpuno neutemeljena i proizvoljna;
- da međutim, BH Telecom niti ne smatra relevantnim koju od posebnih vidova povreda utvrđenih u članu 4. Podnosilac zahtjeva označava kao osnov podnošenja Zahtjeva, ako se ima u vidu da Podnosilac zahtjeva nije ponudio niti naznaku, a kamoli dokaz o tome da su ispunjeni opšti uslovi iz člana 4. stav (1) Zakona da bi se neki sporazum smatrao zabranjenim. Drugim riječima, da bi sporazum između ACG-a i BH Telecom-a bio zabranjen, pod uslovom da su ugovorne strane uopšte u horizontalnom odnosu učesnika na tržištu, najprije je potrebno kumulativno dokazati da je isti za cilj i posljedicu imao sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na relevantnom tržištu, a koji se odnose na neku od formi tog narušavanja. Suprotno tome, osim netačnih i tendencioznih tvrdnji koje su imale za cilj da sporazum između ACG-a i BH Telecom-a predstave kao grubo kršenje zakona, Podnosilac zahtjeva nije učinio očiglednim niti cilj niti posljedicu koja je za njega na tržištu nastala kao direktna posljedica djelovanja Protivnih strana, a ne njegovih vlastitih poslovnih odluka.
- da na osnovu svega naprijed navedenog, kako je jasno da BH Telecom nije pasivno legitimisan u ovom postupku, iz razloga što nije učesnik na relevantnom tržištu, te kako je jasno da se u konkretnom ugovornom odnosu između BH Telecom-a i ACG-a ne radi o horizontalnom sporazumu između konkurenata niti se radi o nabavci ključnih inputa, kao

i da u odnosu na Podnosioca zahtjeva taj sporazum nije imao za cilj i posljedicu sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije, koja je za njega na tržištu nastala kao direktna posljedica djelovanja Protivnih strana, a ne vlastitih poslovnih odluka Podnosioca zahtjeva, to BH Telecom predlaže da Konkurencijsko vijeće, nakon ocjene svih iznesenih okolnosti i dokaza, donese Rješenje kojim, u odnosu na prijavljeni BH Telecom d.d. Sarajevo, odbija Zahtjev Telemach-a o pokretanju postupka, a radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma u skladu sa članom 4. stav 1. tačke b) i c) Zakona o konkurenciji.

Navedeni odgovori Protivnih strana - ACG-a, Mtel-ai BH Telecom-a dostavljeni su privrednom subjektu Telemach aktom broj UP-06-26-3-011-29/21 od 22.07.2021. godine na upoznavanje i eventualno očitovanje, na koje privredni subjekat Telemach nije se očitovao.

5. Produženje roka za donošenje konačnog rješenja

S obzirom na okolnosti u predmetnom postupku zbog proglašene pandemije virusa COVID-19 koji je uticao na rad Konkurencijskog vijeća, opsežnost konkretnog predmetnog postupka kao i činjenice da je za utvrđivanje stanja i ocjenu dokaza potrebno izvršiti dodatne analize, Konkurencijsko vijeće je procijenilo da neće biti u mogućnosti donijeti konačno rješenje u roku od 4 mjeseca odnosno 6 mjeseca od dana donošenja Zaključka o pokretanju postupka, kako je propisano članom 41. stav (1) pod a) i c) Zakona.

Konkurencijsko vijeće je stoga ocijenilo da je rok za donošenje konačnog rješenja po Zaključku o pokretanju postupka koji se odnosi na utvrđivanja kršenja odredbi člana 4. stav 1. tačka b), c) i e) i člana 10. stav 2. tačka b), c) i d) Zakona potrebno produžiti za dodatna 3 (tri) mjeseca u smislu člana 41. stav (2) Zakona.

Konkurencijsko vijeće je na 91. (devedesetprvoj) sjednici održanoj dana 31.08.2021. godine, donijelo Zaključak o produženju roka za donošenje rješenja broj UP-06-26-3-011-37/21, koji je dostavljen dana 13.09.2021. godine Podnosiocu zahtjeva aktom broj UP-06-26-3-011-38/21, aktom broj UP-06-26-3-011-39/21 advokatskom društvu Marić (zastupnici privrednih subjekata Mtel i ACG-a) i aktom broj UP-06-26-3-011-40/21.

6. Zahtjevi za uvid u spis

Privredni subjekat ACG putem advokatskog društva Marić & Co je ovom organu u više navrata upućivao zahtjeve za uvid u spis i to aktima broj UP-06-26-3-011-28/21 od 15.07.2021. godine, UP-06-26-3-011-32/21 od 26.07.2021. godine, UP-06-26-3-011-41/21 od 30.09.2021. godine, UP-06-26-3-011-45/21 od 12.10.2021. godine i UP-06-26-3-011-59/21 od 11.11.2021. godine.

Konkurencijsko vijeće je navedene zahtjeve razmotrilo i odobrilo iste aktima: UP-06-26-3-011-30/21 od 22.07.2021. godine i UP-06-26-3-011-33/21 od 26.07.2021. godine (promjena datuma) - UP-06-26-3-011-35/21 od 24.08.2021. godine - uvid u spis izvršen dana 26.08.2021. godine - akt broj UP-06-26-3-011-36/21, UP-06-26-3-011-43/21 od 05.10.2021. godine, UP-06-26-3-011-46/21 od 13.10.2021. godine - uvid u spis izvršen dana 18.10.2020. godine - akt broj UP-06-26-3-011-47/21, UP-06-26-3-011-60/21 od 17.11.2021. godine - nije pristupljeno.

Također, na usmenoj raspravi održanoj 19.10.2021. godine punomoćnik privrednog subjekta Telemach je izvršio uvid u predmetni spis.

7. Relevantno tržište

Relevantno tržište, u smislu člana 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta čini tržište određenih proizvoda/usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti na određenom geografskom tržištu.

Prema odredbi člana 4. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno tržište proizvoda obuhvaća sve proizvode i/ili usluge koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivim s obzirom na njihove bitne karakteristike, kvalitet, namjenu, cijenu ili način upotrebe.

Prema odredbi člana 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta, relevantno geografsko tržište obuhvaća cjelokupan ili značajan dio teritorije Bosne i Hercegovine na kojoj privredni subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini relevantne usluge pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uslovima i koji to tržište bitno razlikuju od uslova konkurencije na susjednim geografskim tržištima.

Prilikom definisanja relevantnog tržišta u predmetnom postupku Konkurencijsko vijeće je uzelo u obzir sve specifičnosti posmatranog tržišta, te složenost tržišta u smislu njegove vertikalne povezanosti u lancu distribucije medijskog sadržaja posmatranom "odozgo prema dole".

Konkurencijsko vijeće je prije svega utvrdilo kako ACG ima ekskluzivno pravo na prenos, emitovanje i reemitovanje svih utakmica Premijer lige BiH za period koji obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023 u živom i/ili odloženom prenosu u cjelosti ili djelomično, te da je dodatno Mtel prenio ACG-u ekskluzivno pravo sublicenciranja predmetnog sadržaja.

Konkurencijsko vijeće je prilikom određivanja relevantnog tržišta uzelo u obzir sam predmet postupka koji je pokrenut zbog zaključenja Ugovora o nabavci/prodaji ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u fudbalu koji je zaključen između ACG-a i BH Telecom-a.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odredilo da relevantno tržište proizvoda i/ili usluga u konkretnom slučaju predstavlja tržište prodaje ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u fudbalu.

Relevantno geografsko tržište obuhvata cjelokupnu ili značajan dio teritorije Bosne i Hercegovine na kojem privredni subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini relevantnog proizvoda pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uslovima i koji to tržište bitno razlikuju od uslova konkurencije na susjednim geografskim tržištima.

U konkretnom slučaju relevantno geografsko tržište je Bosna i Hercegovina, jer stranke u postupku djeluju ili imaju mogućnost da djeluju na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine.

Slijedom navedenoga, relevantno tržište predmetnog postupka je tržište prodaje ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u fudbalu u Bosni i Hercegovini.

8. Usmena rasprava i dalji tok postupka

U daljem toku postupka, budući da se radi o postupku sa strankama sa suprotnim interesima, Konkurencijsko vijeće je zakazalo usmenu raspravu, u skladu sa članom 39. Zakona, za dan 19.10. 2021. godine (pozivi dostavljeni Podnosiocu zahtjeva aktom broj UP-06-26-3-011-42/21, Mtel-u i ACG-u aktom broj UP-06-26-3-011-43/21 i BH Telecom aktom broj UP-06-26-3-011-44/21 dana 05.10.2021. godine).

Usmena rasprava održana je u prostorijama Konkurencijskog vijeća o čemu je sačinjen Zapisnik broj UP-06-26-3-011-48/21.

Na usmenoj raspravi Podnosilac zahtjeva i Protivne strana u postupku su ostali pri dosadašnjim iskazima, kao i dali dodatna pojašnjenja, odgovorili na postavljena pitanja, te raspravljali o

predmetu postupka, a na osnovu dokaza koji su dostavljeni u postupku.

Na usmenoj raspravi stranke u postupku su se obavezale dostaviti dodatne odgovore na postavljena pitanja, što je evidentirano zapisnikom.

Tako je privredni subjekat Telemach dana 26.10.2021. godine podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-50/21 dostavilo odgovor u vezi pitanja koje je postavljeno na usmenoj raspravi a odnosi se na činjenicu da li su izgubili pravo na emitovanje Arene (Sport) u vrijeme kada je Arena (Sport) dobila pravo na prenos Premijer lige i da li su u to vrijeme imali pritužbe na prenos tog sadržaja, te koliko su mjeseci emitovali navedene sadržaje.

U vezi s tim, ističu da su na usmenoj raspravi istakli kako su pravo na emitovanje TV kanala Arena Sport izgubili nekoliko mjeseci nakon što je ACG stekao prava na prenos Premijer Lige BiH. Nadalje preciziraju da je informacija o zaključenom ugovoru Mtel-a i Fudbalskog saveza BiH objavljena 24.7.2020. godine, te da nakon te informacije prve utakmice Premijer Lige BiH prema zaključenom ugovoru emitovane su na TV kanalima Arena Sport od 01.08.2020. godine. Na osnovu ugovorne saradnje između ACG i Telemach, TV kanali su u mreži Telemach-a bili dostupni sve do 31.12.2020. godine, odnosno kanali Arena Sport sa utakmicama Premijer lige BiH na osnovu zaključenog ugovora između Mtel-a i NSBiH distribuisani su putem Podnosioca zahtjeva u periodu od avgusta do kraja decembra 2020. godine. U navedenom periodu nisu imali pritužbe na emitovanje utakmica Premijer lige BiH, jer u prvih 7. kola u sezoni 2020/2021 nije bilo problema u emitovanju ovih sadržaja na kanalima ACG-a. Kako su i istakli u Zahtjevu, postupanje protivno Zakonu i pravilima konkurencije nastupa tek od 8. kola u sezoni 2020/2021, kada ACG vrši djelimični prenos prava emitovanja na BH Telecom putem zabranjenog sporazuma koji je predmet ovog postupka. Nakon što je izvršen takav djelimičan prenos prava emitovanja, a potom uslijed uskraćivanja OTT prava iz ponude prema Telemach-u, od 01.01. 2021. godine i potpuno onemogućena distribucija TV kanala Arena Sport od strane Podnosioca zahtjeva, te je pristupio pokretanju postupka pred Vijećem. Dalje navode, da nije bilo vremena za prepisku u vezi sa navedenim događajima, jer su protivne strane u vrlo kratkom vremenu provele predmetne aktivnosti, ne ostavljajući Podnosiocu zahtjeva nikakvo vrijeme da na iste reaguje na bilo koji drugi način osim pokretanja postupka pred Vijećem (dokaz: raspored utakmica 1. kola Premijer lige BiH 2020/21 uz podatke o emiteru).

U preostalom dijelu odgovora privredni subjekat Telemach je dao i izjašnjenje na odgovore Protivnih strana po Zahtjevu i Zaključku o pokretanju postupka.

Privredni subjekat ACG je dana 27.10.2021. godine podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-51/21 dostavilo odgovor u vezi pitanja koje je postavljeno na usmenoj raspravi a odnosi se na informaciju o ugovoru kojim su ustupljena prava na emitovanje Highlights sa utakmica Mtel Premijer lige. U vezi s tim, dostavili su informaciju da su 15.09.2020. godine zaključili Ugovor o dostavljanju sadržaja i to Highlights-a i drugih materijala Mtel Premijer lige, kojim je ACG ustupio privrednom subjektu Nova BH neeksluzivna prava na emitovanje istaknutih trenutaka sa utakmica i drugih materijala Mtel Premijer lige za sezonu 2020/21, te su za sezonu 2021/2021 zaključili isti takav ugovor 16.08.2021. godine. Također su naveli da suprotno tvrdnjama Telemach-a, nemaju zakonsku obavezu da ustupe pravo na emitovanje Highlights-a, već da se navedeno pravo ustupa na komercijalnoj osnovi.

Nadalje, navode u poslovnoj praksi, prilikom prenosa prava na licenciranje sadržaj, emiteri koji su zainteresovani za otkup prava na emitovanje se prvi obraćaju imaoću prava (prilog navedenog tvrdnji dostavljena je prepiska koja je prethodila

zaključenju navedenih ugovora sa BHTV koja predstavlja potvrdu da su emiteri ti koji iniciraju pregovore).

ACG u dostavljenom podnesku ističe da je Mtel prenio na ACG ekskluzivno pravo na prenos, emitovanje i reemitovanje svih utakmica Premijer lige BiH za period koji obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023 u živom i/ili odloženom prenosu u cjelosti ili djelomično, te da je dodatno Mtel prenio ACG-u ekskluzivno pravo sublicenciranja predmetnog sadržaja. Stoga obaveza davanja saglasnosti na dalje ustupanje licenciranog sadržaja nije predviđena, te ACG samostalno, kao nosilac ekskluzivne licence za emitovanje i ustupanje prava na emitovanje licenciranih sadržaja, ustupa pravo na emitovanje pojedinih utakmica Mtel Premijer lige zainteresovanim emiterima. U konačnici navode, da je sporazum o djelimičnom ustupanju prava na emitovanje pojedinih utakmica je spriječeno da prava na prenos pojedinih utakmica ostanu neiskorišćena.

Privredni subjekat Mtel je podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-52/21 od 28.10.2021. godine dostavio odgovor u vezi informacije koje je na usmenoj raspravi zatražena a odnosila se na činjenicu da li je ACG zatražila od Mtel-a tražila odobrenje da dio prava ustupi BH Telecom-u.

U vezi navedenog, ACG navodi da nije tražio odobrenje Mtel-a da ustupi dio prava na BH Telecom, niti je imala obavezu da navedeno odobrenje traži, te da prava i obaveze ACG-a i Mtel-a regulisane se međusobnim ugovorom, kojim je između ostalog, predviđeno pravo ACG-a na ustupanje prava emitovanja drugim emiterima, bez obaveze traženja bilo kakvog odobrenja traženja bilo kakvog odobrenja ili saglasnosti. Smatraju da svojim postupanjem nisu na bilo koji način prekoračili ugovorna prava i obaveze, te je njeno djelovanje u okvirima zaključenog ugovora, kao i djelovanje Mtel-a, koji nije bio dužan da vrši kontrolu eventualnog prenosa prava na druge emitere, niti je imao prava da interveniše u slučaju takvog prenosa.

Privredni subjekat BH Telecom je podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-53/21 od 05.11.2021. godine dostavio odgovor u vezi činjenica koje su zatražena na usmenoj raspravi (a precizirane aktom Konkurencijskog vijeća broj UP-06-26-3-011-49/21 od 25.10.2021. godine) a odnosi se na broj korisnika za fudbalske sadržaje koji su predmet sporazuma sa ACG-om putem Pay per View servisa, kao i podatak da li je BH Telecom kada je bio nosilac ekskluzivnih prava za prenos utakmica Premijer Lige BiH ista prava prenosio drugima i pod kojim uslovima.

BH Telecom je u svom odgovoru naveo da putem Pay per View usluge svim zainteresovanim građanima koji ne moraju biti korisnici BH Telecom usluga, omogućio online praćenje odabranog viedo sadržaja u realnom vremenu (utakmice, koncerti i sl.) te da se plaćanje navedenog servisa vršio jednokratno za svaki pojedinačni video sadržaj u zavisnosti o kojem događaju je riječ, a kada su u pitanju utakmice Mtel Premijer lige, građani su imali 2 opcije za korištenje usluge i to: 1) Kategorija 1 : praćenje događaja (utakmice) u realnom vremenu, pri čemu je sadržaj dostupan pola sata prije početka utakmice i traje 180 minuta (3 sata) po cijeni od 1,99 KM po događaju (utakmici) i 2) Kategorija 2 : praćenje događaja (utakmice) u realnom vremenu uz mogućnost naknadnog gledanja, pri čemu je sadržaj dostupan pola sata prije početka događaja (utakmice) i traje 24 sata od početka događaja (utakmice) uz mogućnost neograničenog broja ponovnih pregleda kupljenih sadržaja u naredna 24 sata, kao i uz dodatni bonus 5 dana korištenja Moja web tv usluge po cijeni od 3,99 KM po događaju (utakmici).

Nadalje navode da je značajna karakteristika da navedeni servis omogućuje korisnicima koji inače nisu korisnici IPTV usluge (Moja TV) niti bilo koje druge usluge BH Telecom-a, da gledaju sadržaje prikazivane na Moja TV samo na osnovu zahtjeva i plaćene cijene. Dakle utakmice Mtel Premijer Lige BiH,

prikazivane putem servisa BH Telecom-a pod nazivom Moja tv Sport, nisu bile zatvorene za građane koji nisu korisnici usluga BH Telecom-a, te su takva lica mogla nastaviti koristiti usluge svog dotadašnjeg kablovskog operatera, a predmetne utakmice gledati putem Pay per View servisa.

Od bitnog navode i da u periodu kada su oni bili nosioci ekskluzivnih prava na prenos utakmica Premijer Lige BiH, da su u svakom takmičarskom kolu jednu utakmicu ustupali besplatno BHT-u, pri čemu se vodilo računa da u jednoj takmičarskoj sezoni na BHT-u budu prikazani svi klubovi učesnici takmičenja.

Također navode da je BH Telecom raspisivao javni poziv s ciljem prodaje prava prenosa drugim zainteresovanim emiterima, te da su uz naknadu ustupljena TV emiterima Nova BH i TV1/O Kanal, internet portalima SportCentar, SportSport, kao i privrednom subjektu HD WIN d.o.o. Beograd.

Navedene podneske Konkurencijsko vijeće je prosljedilo Podnosiocu zahtjeva aktom broj UP-06-26-3-011-56/21 od 15.11.2021. godine, te je privredni subjekat Telemach aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-61/21 od 24.11.2021. godine izjasnio se ostaje u potpunosti kod svog Zahtjeva kao i da Ugovor koji Nova BH ima sa ACG-om u vezi highlights-a (isječaka) sa fudbalskih utakmica su za potpuno različite proizvode.

Privredni subjekat BH Telecom podneskom zaprimljenim dana 29.11.2021. godine pod brojem UP-06-26-3-011-62/21 dostavio je očitovanje na zahtjev Konkurencijskog vijeća u vezi konstatacije privrednog subjekta Telemach u odgovoru zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-50/21 od 26.10.2021. godine da postoji mogućnost da je BH Telecom prije zaključenja ugovora (decembar 2020) prenosio nekoliko kola bez ugovora i besplatno. U navedenom odgovoru dostavljeni su dokazi da su za ustupljene medijske sadržaje dostavljene fakture BH Telecomu za mjesec septembar, oktobar, novembar, decembar 2020. godine i da su iste plaćene. Nadalje navode da prije Zaključenja Ugovora broj 01-19-1965/20 od 04.12.2020 godine je prethodila određena procedura pregovaranja koja je uključivala obraćanje i ponudu BH Telecom-a ACG-u, odobrenje sredstava za nabavku, pregovarački postupak i dr., da je postupak pregovaranja trajao nekoliko mjeseci, te da je uobičajeno da u procesu nabavke roba i usluga BH Telecom-a sasvim uobičajeno da postupak nabavke traje jednako dugo koliko i predmetni postupak. (kao dokaz navedenom dostavljena je Ponuda BH Telecom-a od 13.08.2020. godine, Izjava ACG-a o ekskluzivnosti od 07.09.2020. godine, Odluka o odobrenju sredstava od 11.09.2020. godine, Obrazloženje o odabiru pregovaračkog postupka i prijedlog potencijalnog ponuđača od 14.09.2020. godine i Poziv za dostavljanje ponude putem pregovaračkog postupka od 17.09.2020. godine).

Privredni subjekat ACG-a podneskom zaprimljenim dana 29.11.2021. godine pod brojem UP-06-26-3-011-63/21 dostavio je očitovanje na zahtjev Konkurencijskog vijeća (na iste činjenice kao i BH Telecom), te naveo bez obzira što je Ugovor između ACG-a i BH Telecom-a zaključen 04.12.2020. godine, u kojem je navedeno između ostalog da su se ugovorne saglasile o bitnim elementima ugovora, što je konstatovano i Ugovorom u tački 8. gdje je navedeno da se prava koja je BH Telecom stekao na osnovu ovog ugovora primjenjuje od 19.09.2020 .godine pa do završetka takmičarske sezone. (dostavljeni dokazi u vezi hronologije koja je prethodila potpisivanju Ugovora, fakture i dr.)

9. Presuda Suda Bosne i Hercegovine

Konkurencijsko vijeće je dana 28.12.2023 godine zaprimilo Presudu Suda BiH broj S1 3 U 042100 22 U od 22.12.2023 godine kojom je Tužba uvažava i osporeno Rješenje broj UP-06-26-3-011-68/21 kojim se Zahtjev za pokretanje postupka podnesenog od strane privrednog subjekta Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo protiv Arena Channels

Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd - Novi Beograd, R. Srbija, Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma prema članu 4. stav 1. tačka b), c) i e) i utvrđivanja zloupotrebe dominantnog položaja Arena Channels Group d.o.o., Bulevar Milutina Milankovića 9A, 11000 Beograd, R. Srbija prema članu 10. stav 2. tačka b), c) i d) Zakona o konkurenciji, odbija kao neosnovan, poništava i vraća na ponovni postupak, te se nalaže da u roku od 15 dana od dana prijema presude na ime sudskih troškova isplati 380,80 KM privrednom subjektu Telemach.

U navedenoj Presudi između ostalog je navedeno, da prema stanju u spisu, sudsko vijeće zaključuje da tuženi Konkurencijsko vijeće u postupku po zahtjevu privrednog subjekta Telemacha kao Tužioca, nije postupio u skladu sa relevantnim odredbama Zakona o konkurenciji, odnosno, u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku, a posebno imajući u vidu član 9., u vezi sa članom 13. citiranog zakona, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari, i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Stoga, Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, iz razloga jer su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, izveden je pogrešan i nepravilan zaključak, na način da je tuženi odbio zahtjev Tužioca za utvrđivanje postojanja zabranjenog sporazuma i utvrđivanja zloupotrebe dominantnog položaja. Osim toga, prema ocijeni sudskog vijeća, tuženi nije ocijenio da li je privredni subjekt ACG zloupotrebio dominantan položaj, iz razloga što nije pružio ugovor sa tužiocem i time uskratio pravo korisnicima usluga tužioca da trpe štetu plaćanjem usluga korištenjem platforme Pay per View, ukoliko žele gledati sportski sadržaj Arene sport, i da na taj način potrošači tužioca trpe štetu.

Sudsko vijeće nije moglo sa sigurnošću ispitati, zakonitost i pravilnost osporenog rješenja, niti je moglo raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, zato što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, izveden pogrešan i nepravilan zaključak, na način, što je tuženi samo paušalno odbio tužiočev zahtjev. Tuženi nije odgovorio na navode iz podneska od 25.10.2021. godine, o neprimjenjivosti Odluke o vertikalnim sporazumima, odnosno neispunjenosti uslova za izuzeće u okviru predmetnih okolnosti, a tuženi nije razmatrao argumentaciju o izuzeću predmetnog sporazuma, niti je obrazložio osnove prema kojem je predmetni sporazum obuhvaćen nekim od grupnih izuzeća iz člana 7. Zakona o konkurenciji, iako je to dužan učiniti u smislu odredbe člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, zbog čega je ovaj sud tužbu uvažio, osporeno rješenje poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje, primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima. U ponovnom postupku tuženi će cijeliti sve navode tužioca u ovoj upravnoj stvari i dati razloge iz kojih prihvata ili ne svaki od datih argumenata, u smislu odredbe člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

10. Postupanje po Presudi Suda BiH

Postupajući po presudi Suda BiH, a na osnovu zaprimljenog dopisa privrednog subjekta Telemach broj UP-06-26-3-011-68/21 od 03.01.2024 godine kojim obavještavaju da ostaju pri podnesenom zahtjevu i potražuju sudkse troškove, te je Konkurencijsko vijeće izvršilo uplatu istih u ostavljenom roku od 15 dana.

U istom dopisu, privredni subjekat Telemach između ostalog dodatno obavještava da je konkretni zabranjeni sporazum provoden još i uz kršenje sektorskih propisa, te je sektorski regulator (Regulatorna agencija za komunikacije - u daljem tekstu

RAK) zabranio privrednom subjektu BH Telecom da emitira sadržaje putem svog info kanala i kažnjavajući ovog poslovnog subjekta zbog takve prakse. (dokaz: Rješenje RAK-a od 25.01.2023 godine i Obavijest RAK-a od 06.02.2023 godine).

Navedena Presuda zajedno sa očitovanjem privrednog subjekta Telemach proslijeđeno je dana 30.01.2024 godine privrednim subjektima Mtel i ACG-u aktom broj UP-06-26-3-011-81/21 i BH Telecom-u aktom broj UP-06-26-3-011-80/21.

Privredni subjekat Mtel je dana 08.02.2024 godine aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-86/21 naveo da ostaje pri svemu što je iznio tokom postupka, te da Mtel nije ugovorna strana u ugovoru koji su zaključili privredni subjekti ACG i BH Telecom koji su za predmet ima nabavku/prodaju ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer lige BiH u fudbalu. Kako je ovaj organ i naveo u osporenom rješenju, ACG nije tražio odobrenje od Mtel da ustupi dio prava na BH Telecom, niti je ACG to odobrenje tražio. Prava i obaveze ACG i Mtel su regulisane međusobnim ugovorom, kojim je između ostalog predviđeno pravo ACG-a na ustupanje prava emitovanja drugim emiterima bez obaveze traženja bilo kakvog odobrenja ili saglasnosti. S tim u vezi ističu da nisu sklopili zabranjeni sporazum iz člana 4. Zakona o konkurenciji, te da nije zloupotrebio ni dominantni položaj iz člana 10. jer se predmetni postupak nije odnosio na Mtel u vezi povrede konkurencije. Također, navode da Rješenje RAK-a nije obuhvaćen vremenskim okvirom postupka predmetnog postupka i da kao takvi ne mogu biti ističani od strane Telemach-a.

Privredni subjekat ACG je dopisom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-85/21 dana 08.02.2024 godine između ostalog je naveo i sljedeće:

- da nisu ispunjeni uslovi da predmetni sporazum bude podniet na pojedinačno izuzeće, niti da se razmatra njegova usaglašenost sa pravilima o grupnim izuzećima;
- da u Presudi je ukazano na propust Vijeća da cijeni Telemach-ove navode iz podneska od 25.10.2021 godine u pogledu neispunjenosti uslova za izuzeće Sporazuma o nabavci ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer lige BiH koji je zaključen između BH Telecom i ACG prema Odluci o grupnom izuzeću sporazuma između privrednih subjekata koji djeluju na različitim nivoima proizvodnje odnosno distribucije;
- da u tom smislu ukazujemo da je Vijeće takve navode cijeno, ali posredno, činjenicom da je utvrdilo da Sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum u smislu člana 4. stav 1. tačka b), c) i e) Zakona o konkurenciji. Onog trenutka kada se utvrdi da bilo koji sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum, nestaje potreba za daljim ispitivanjem uslova za izuzeće takvog sporazuma;
- da ispitivanje ispunjenosti uslova za izuzeće svakog sporazuma sprovodi se kroz postavljanje određenih pitanja: te ukoliko je odgovor na pitanje Da li sporazum predstavlja zabranjeni sporazum iz člana 4. Zakona odričan, sporazum nije zabranjen i bespredmetno je svako dalje ispitivanje uslova za izuzeće. Ista situacija je bila u predmetnom postupku, te Vijeće nije bilo dužno da posebno obrazlaže navode iz podneska od 25. oktobra 2021. godine imajući u vidu da je utvrdilo da Sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum u smislu člana 4. stav 1. tač. b), c) i e) Zakona;
- da u cilju izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, ACG ističe da ostaje pri svojim dosadašnjim iznijetim navodima u postupku pred Vijećem u pogledu

- činjenice da Sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum u smislu člana 4. stav 1. tačka b), c) i e) Zakona što je utvrdilo i samo Vijeće u svom rješenju;
- da ukratko još jednom ukazuju (i) da je Sporazumom podlicenciran manji dio (33%) utakmica Premijer lige BiH; (ii) da je ACG zadržao prava emitovanja utakmica koje su ustupljena BH Telecom-u; (iii) da Sporazum ne sadrži klauzulu zabrane konkurencije, te se predmetna prava mogu ustupiti i drugim učesnicima na tržištu; (iv) odlukom Telemach-a od 01.01. 2021. godine njegovi korisnici su onemogućeni da gledaju utakmice Premijer lige BiH;
  - da Telemach nema aktivnu legitimaciju da ukazuje da je Sporazum morao biti podnjet na pojedinačno izuzeće saglasno članu 5. Zakona niti da li je obuhvaćen grupnim izuzećima iz člana 7. Zakona;
  - da na ovom mjestu također podsjećaju na praksu Vijeća i Suda prema kojoj je samo strankama u sporazumu dozvoljeno podnošenje zahtjeva za pojedinačno izuzeće, te posljedično drugi subjekti koji nisu potpisnici sporazuma nisu aktivno legitimisani ispitivati da li je isti podlegao obavezi podnošenja na pojedinačno izuzeće saglasno članu 5. Zakona, odnosno da ti je obuhvaćen grupnim izuzećima iz člana 7. Zakona (dokaz: citirani navodi iz donesenih Rješenja Konkurencijskog vijeća);
  - dodatno ACG upućuje Vijeće na svoje dosadašnje navode o nepostojanju pravnog/ekonomskog interesa za vođenje postupka imajući u vidu da se Telemach, kao telekomunikacioni operater i distributer medijskog sadržaja, ne bavi emitovanjem audiovizuelnog sadržaja, te nije ni mogao biti ugovorna strana;
  - da Sud u Presudi navodi kako Vijeće nije ocijenilo da li je ACG zloupotrebio dominantan položaj iz razloga što nije produžio ugovor sa Telemach-om i da li korisnici usluga Telemach-a trpe štetu činjenicom da plaćaju uslugu korišćenja platforme Pay per View ukoliko žele da gledaju sportski sadržaj Arene sport;
  - da u tom smislu, ukazuju da su Arena Sport kanali krajem 2020. godine bili zastupljeni na cijeloj teritoriji BiH kod svih operatera koji su to zatražili, uključujući i Telemach. Međutim, Telemach je odlučio da od 31. decembra 2020. godine raskine poslovnu saradnju i ostavi svoje korisnike bez sadržaja kako sportskih sadržaja koje emituju Arena Sport kanali, tako i Premijer lige BiH;
  - da Telemach je više od tri godine distribuirao Arena Sport kanale po osnovu ugovora o distribuciji zaključenog 31.03.2017. godine. Prema tome, utakmice Premijer lige BiH koje prenosi Arena Sport bile su dostupne Telemach-ovim korisnicima od 1. avgusta 2020. do isteka ugovora o distribuciji, 31.12.2020. godine. U decembru 2020. godine, ACG je Telemach-u ponudio nastavak poslovne saradnje pod istim uslovima kakvi su bili ponudeni i ostalim operatorima. Telemach je ovu ponudu odbio i uslovio zaključenje ugovora nižom cijenom, na šta je ACG morao pristati budući da Telemach kao dominantan učesnik na tržištu može nametati nelojalne kupovne cijene. Međutim čak i ovakvu ponudu koja je sadržala uslove kakve je sam zahtijevao Telemach je, bez obrazloženja, odbio;
  - da sve ovo navode s obzirom na činjenicu da se povodom prekida saradnje već vodio postupak po zahtjevu Telemach-a, u kojem je Vijeće utvrdilo da ACG nije zloupotrebio dominantan položaj i nakon toga Sud je potvrdio predmetnu odluku Vijeća tako što je odbio tužbu Telemach-a. Sve to Telemach-u nije bilo dovoljno, već je uložio zahtjev za preispitivanje sudske odluke koji je također odbijen od strane apelacionog upravnog vijeća Suda;
  - da dakle, u pogledu naloga Suda iz Presude, ukazujemo da je isti nesprovodiv i da prekid saradnje između ACG i Telemach-a u pogledu distribucije Arena Sport kanala za Vijeće predstavlja presudenu stvar (res iudicata);
  - da u cilju izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, ACG ističe da ostaje pri svojim dosadašnjim iznijetim navodima u postupku pred Vijećem u pogledu činjenice da nije zloupotrebjen dominantan položaj u smislu člana 10. stav 2. tačka b), c) i d) Zakona;
  - da isticanje Obavijesti i Rješenja RAK je bespredmetno i zabranjeno u predmetnom postupku. Naime, isticanje novih činjenica u konkretnom postupku je suprotno osnovnim procesnim pravilima iz Zakona o upravnom postupku ("ZUP") i Zakona o upravnim sporovima ("ZUS");
  - da član 220. stav 2. ZUP-a predviđa da se u žalbi mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi ali je žalilac dužan da obrazloži zbog čega ih nije iznio u prvostepenom postupku. Budući da je predmetni upravni postupak jednostepen, nije bilo moguće istaći žalbu, ali se isti princip shodno može primijeniti u postupku po pravnom lijeku. Prema tome, Telemach je bio dužan da obrazloži zbog čega nije istakao nove činjenice tokom trajanja prvostepenog postupka;
  - da ne samo da Telemach nije obrazložio isticanje novih činjenica, nego to ne bi ni bilo moguće. Ovo je zato što su Obavijest i Rešenje RAK-a donijeti na početku 2023. godine - više od godinu dana nakon okončanja prvostepenog postupka pred Vijećem koji obuhvata jesen 2020. godine pa sve do donošenja rješenja od 16. decembra 2021. godine;
  - da dodatno, Obavijest i Rješenje RAK-a ne ispunjavaju osnovni uslov da bi se smatrale novim činjenicama u postupku, a to je da ih je Telemach mogao saznati tokom trajanja postupka - što očigledno nije moguće. Shodno tome, činjenice koje u potpunosti izlaze izvan vremenskog okvira postupka i ne smiju da se ističu u konkretnom slučaju;
  - da pored ovoga, još i član 34. stav 1. ZUS-a propisuje da sud rješava spor na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku. Prema tome isticanje novih činjenica koje su nastale nakon pravomoćnog okončanja upravnog postupka nije moguće isticati u naknadnom postupku po pravnom lijeku. Budući da je Telemach upravo to pokušao u predmetnom postupku, treba mu uskratiti takvu zloupotrebu procesnih prava;
  - da činjenični osnov svake odluke vezuje se za stanje spornog materijalno pravnog odnosa u vrijeme zaključenja prvostepenog postupka. Stoga se kao nove činjenice mogu uzeti samo one činjenice koje su postojale prije nego što je prvostepeni postupak okončan;
  - da je navedeno potvrđeno i praksom Vrhovnog suda Federacije BiH: " da u tužbi se ne mogu iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi, osim ako nesumnjivo ukazuju da je činjenično stanje očigledno drugačije od onoga koje je utvrđeno u upravnom postupku i pod uslovom da tužilac pruži dokaze da ih bez svoje krivice nije mogao iznijeti, odnosno predložiti do okončanja upravnog postupka" (presuda

Vrhovnog suda Federacije BiH broj 09 0 U 016792 15 Uvp od 02.11.2017. godine;

- da uzimanjem u obzir novih činjenica koje su vremenski nastale nakon okončanja prvostepenog upravnog postupka uspostavila bi se potpuno nova praksa u cjelosti suprotna Zakonu o upravnom postupku, Zakonu o upravnim sporovima, kao i pozitivnim pravnim normama. Dodatno, insistiranje na ocjeni takvih dokaza koji ni ne pridonose drugačijem rješavanju postupka dovodi u zabludu postupajući organ skrećući pažnju sa samog predmeta ovog postupka;
- da Telemach nije obrazložio na koji način su Obavijest i Rješenje RAK-a relevantni u pogledu ocjene da li je došlo do kršenja konkurencije na tržištu BiH u konkretnom slučaju. Telemach proizvoljno i paušalno ističe: "Ovim je dokazana i očita neosnovanost navoda Protivnih strana da je i Telemach trebao tražiti emitovanje spornih sadržaja na svom info kanalu;
- da tokom čitavog postupka pred Vijećem ACG je ukazivao da Telemach nema pravni/ekonomski interes, a ne da je Telemach trebao tražiti utakmice Premijer liga BiH na svom info kanalu;
- da nadalje Obavijest i Rješenje RAK-a nisu u nadležnosti Vijeća, te je o njima bespredmetno raspravljati u ovom postupku. Osim toga, suprotno navodima Telemach-a, Rješenje RAK-a nije kaznilo BH Telecom zbog emitovanja sportskih sadržaja na informativnim kanalima (takve konstatacije jednostavno nema u Rješenju), pa se takvo tumačenje Telemach-a mora ocijeniti kao tendenciozno i neosnovano;
- da je u nadležnosti Vijeća je da utvrđuje da li dolazi do ograničenja konkurencije na tržištu BiH, a ne da li su privredni subjekti imali dozvolu da emituju određene sadržaje. Dodatno, Obavijest i Rješenje RAK-a obuhvataju utakmice Svjetskog prvenstva u Kataru i ne mogu se dovesti u vezu sa predmetni postupak odnosi na utakmice Premijer tige BiH. Na kraju, ističemo da je prema javno dostupnim podacima evidentno da je BH Telecom stekao potrebnu dozvolu od RAK-a;
- da imajući u vidu sve navedeno, predlažemo da Vijeće donese odluku kojom će odbiti predmetni zahtjev Telemach-a i utvrditi da ACG nije povredio član 4. stav 1. tačka b), c) i e) i člana 10. stav 2, b), c) i d) Zakona.

Privredni subjekat BH Telecom je dana 09.02.2024 godine je dopisom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-87/21 u kojem između ostalog navodi sljedeće:

- da su BH Telecom d.d. Sarajevo i Arena Channels Group d.o.o. Beograd, R. Srbija zaključile Ugovor o nabavci ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica m:tel Premijer lige Bosne i Hercegovine, dana 04.12.2020. godine. Članom 1. predmetnog Ugovora kao predmet istog je definisana nabavka ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica m:tel Premijer lige Bosne i Hrecegovine i to dvije utakmice po svakom kolu, odnosno maksimalno 66 utakmica po sezoni. Istim članom je određeno da će Arena vršiti izbor predmetnih utakmica koja će biti emitovane, a da će BH Telecom d.d. imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prenos. Članom /2. Ugovora je definisano da Arena ustupa BH Telecomu ekskluzivna televizijska prava, te da BH Telecom /nema prava daljeg sublicenciranja

trećim licima. Također je predviđeno da Arena zadržava pravo /emitiranja utakmica, koje u živom prenosu emituje BH Telecom i to 48 sati nakon živog prenosa;

- da BH Telecom u vrijeme zaključenja Ugovora sa ACG-a od 04.12.2020 godine nije posjedovao dozvolu RAK-a za emitiranje pa samim tim nije bio /emiter niti je djelovao na tržištu prodaje kanala drugim opreaterima. BH Telecom je međutim u okviru saglasnosti RAK-a za pružanje usluga video-on-demand, nabavljao prava za određene audiovizuelne sadržaje koje je uslovno rečeno emitovao, ali ne u ulozi emitera u regulatornom smislu, na svojoj IPTV platformi. Osim utakmica, tu su se ubrajali sadržaji poput filmova (za vrijeme Sarajevo Film Festivala) i koncerata (npr koncert Dine Merlina za Novodišnju noć). Budući da se navedeno "emitiranje" vršilo sezonski i periodično, ono se ne može smatrati emitiranjem u onom smislu u kojem to vrše emiteri koji imaju dozvolu RAK-a, što je i sam regulator potvrdio svojim aktom, broj 03-29-2059-3/15 od dana 16.09.2015. godine. (dokaz: akt Regulatorne agencije za komunikacije, broj 03-29-2059-1115 od 20.08.2015. godine, akt Regulatorne agencije za komunikacije, broj 03-29-2059-3115 od 16.09.2015. godine);
- da imajući u vidu činjenicu da se ACG i BH Telecom bave sa dvije različite djelatnosti, odnosno da ACG emituje televizijske sadržaje putem svoje grupe kanala, a da BH Telecom distribuira televizijske programe proizvedene od strane TV kanala, očigledno je da se u konkretnom slučaju, radi o vertikalnom sporazumu. Naime, u lancu od obezbjeđenja prava na prenos sportskih sadržaja do njihove distribucije krajnjem korisniku, postoje tri relevantna tržišta. Prvo od njih je tržište proizvodnje sportskog sadržaja i prodaje prava na njihovo emitovanje, na kome konkurišu sportske asocijacije i veletrgovci medijskih sadržaja, drugo tržište je tržište emitovanja, na kome međusobno konkurišu nosioci dozvola za emitovanje (TV kanali), čiji je krajnji cilj obogaćivanje vlastitog programa, povećanje njegove vrijednosti i pozicioniranje na tržištu prodaje prava na distribuciju TV kanala operaterima/distributerima TV sadržaja, koje je treće, silazno tržište u odnosu na gore pomenuta dva tržišta.
- da nadalje obzirom da BH Telecom, u vrijeme zaključenja predmetnog Ugovora i prenosa utakmica Premijer lige BiH, nije posjedovao vlastiti TV kanal na kojem bi emitovao TV sadržaje, nego emitovanje živog prenosa odabranih nogometnih utakmica po Ugovoru vršio na svojoj zatvorenoj platformi, kao i putem pay per view sistema, jasno je da BH Telecom nije nudio usluge koje bi bile konkurentne uslugama Arene na području njenog djelovanja. Djelovanje Arene obuhvata, dakle prometovanje pravima na emitovanje sportskih medijskih sadržaja, te silazno tržište proizvodnje TV kanala i njihove prodaje. U slučaju konkretnog Ugovora između BH Telecoma i Arene, Arena figurira kao veletrgovac medijskim pravima na sportske sadržaje, kao što je to bio u slučaju u Ugovoru između privrednog subjekta HD-VIN i privrednog subjekta "Sportfive", te se dakle u konkretnom slučaju radi o Sporazumu o isključivoj distribuciji, na koji se primjenjuje grupno izuzeće, u smislu člana 3, tačka a) Odluke Konkurencijskog vijeća BiH o grupnom izuzeću sporazuma između

privrednih subjekata koji djeluju na različitim nivoima proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi). U prilogu stavu o pravnoj prirodi Ugovora između BH Telecoma i ACG-a ide i stav koje je Konkurencijsko vijeće zauzelo svojim Zaključkom broj 03-26-3-016-13-11/13 od 28.11.2013. godine, u kojem je konstatovao: "Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće također ocijenilo da se ugovor između privrednog subjekta HD- VIN i privrednog subjekta "Sportfive", kojim je omogućeno ekskluzivno pravo prenosa nogometnih utakmica Turska-Hrvatska i Hrvatska-Turska iz 2011. godine, per se ne može smatrati zabranjenim sporazumom iz člana 4. stav (1) tačka b) Zakona, obzirom da je takva vrsta ugovora o distribuciji obuhvaćena i regulisana članom 7. stav (1) tačka b) Zakona, te pobliže definisana Odlukom o grupnom izuzeću sporazuma između privrednih subjekata koji djeluju na različitim nivoima proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi) - citirani član 2. i 6. Odluke;

- da prema tome, i u takvoj hipotetičkoj situaciji radilo bi se o neregipročnom vertikalnom sporazumu koji je obuhvaćen grupnim izuzećem, a ne kako to Podnosilac zahtjeva nastoji prikazati kao horizontalni sporazum kojim konkurentni imaju za cilj zatvoriti ili podijeliti tržište.
- da u pogledu sadržaja podneska Telemacha od 03.01.2024. godine, kao i prijedloga dokaza iz istog Podneska, odnosno Rješenja RAK-a, broj UP1: 05-29-1-972122 od 25.01.2023. godine, BH Telecom ističe: RAK je Rješenjem, broj UP1 : 05-29-1-972122 od 25.01.2023. godine utvrdila da je BH Telecom d.d. Sarajevo bez dozvole Regulatorne agencije za komunikacije pružao usluge emitovanja utakmica Svjetskog prvenstva u fudbalu Katar 2022 kao i drugih različitih programskih sadržaja putem servisa MY TV, te je za utvrđeno kršenje izrekao sankciju - novčanu kaznu BH Telecomu d.d. Sarajevo, kao pravnom licu, u iznosu od 15.000,00 KM, te generalnom direktoru BH Telecoma, kao odgovornom licu u pravnom licu, u iznosu od 2.000,00 KM.
- da dakle, činjenična i pravna situacija koja je tretirana predmetnim Rješenjem RAK-a je sasvim različita u odnosu na činjenične i pravne aspekte koji su prisutni u konkretnom postupku pred Konkurencijskim vijećem. Naime, RAK je u predmetnom Rješenju i postupku povrede pravila tretirao pitanje emitovanja utakmica Svjetskog prvenstva u fudbalu Katar 2022 na MY TV servisu BH Telecoma u toku 2022. godine, dok je u postupku pred Konkurencijskim vijećem tretirano pitanje prikazivanja utakmica Premijer lige BiH na Moja TV Sport servisu BH Telecoma tokom 2021. godine, a na osnovu saglasnosti Agencije za pružanje audiovizuelne usluge na zahtjev. Prethodno potvrđuje i Vijeće RAK-a u svom Rješenju, broj UP2: 05-29-8-1123 od 29.08.2023. godine, kojim je odlučila o žalbi BH Telecoma na Rješenje iste Agencije od 25.01.2023. godine. Naime, u obrazloženju pomenutog drugostepenog Rješenja od 29.08.2023. godine, Regulatorna agencija konstatuje sljedeće: "S obzirom na činjenicu da je predmet prvostepenog postupka bio isključivo servis/usluga žalioca pod nazivom MY TV, čiji je sadržaj Agencija analizirala krajem 2022. godine u predmetnom prvostepenom postupku i na osnovu kojeg je utvrđeno da je žalioc pružao uslugu emitovanja utakmica Svjetskog prvenstva u fudbalu

Katar 2022, kao i drugih različitih sadržaja, bez propisane dozvole za emitovanje koju izdaje Agencija, Vijeće Agencije je ocijenilo da su bez značaja za rješavanje predmetne upravne stvari žalbeni navodi koji se odnosi na žaliteljev servis/uslugu Moja TV Sport, koju je Žalilac pružao ranije u okviru izdate Saglasnosti Agencije za pružanje audiovizuelne medijske usluge na zahtjev (VOD), a čiji sadržaji nisu bili predmet analize provedene u prvostepenom postupku ....(dokaz. Rješenje RAK-a UP2: 05-29-8-1123 od 29.08.2023. godine);

Navedena izjašnjenja dostavljena su privrednom subjektu Telemach-u aktom broj UP-06-26-3-011-88/21 dana 12.02.2024 godine, te je privredni subjekat Telemach aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-88/21 dana 23.02.2024 godine naveo da ostaje pri svemu i da samo radi sumiranja ukratko ponavlja izjašnjenje na ponovljene navode Protivnih strana kako sledi:

a) u odnosu na navode poslovnog subjekta BH Telecom:

- sporazumi zaključeni između konkurenata (Telekom Srbija Grupa i BH Telecom Grupa) ne mogu biti izuzeti po osnovu Odluke o grupnom izuzeću sporazuma između privrednih subjekata koji djeluju na različitim nivoima proizvodnje odnosno distribucije/vertikalni sporazumi/, kako je to jasno istaknuto u članu 6 stav (l) predmetne Odluke, iz koje je potpuno jasno da se grupno izuzeće, u smislu te Odluke, ne primjenjuje na vertikalne sporazume sklopljene između privrednih subjekata koji su međusobno konkurentni;
- da prema tome, svi restriktivni sporazumi između članica ove dvije grupe (uključujući sporni sporazum) morali su biti predmet pojedinačnog izuzeća od zabrane, koje nesporno nikad nije ni traženo. Prema tome, svi sporazumi koji su predmet ovog postupka su zabranjeni i ništavi, a njihovom realizacijom su Protivne strane povrijedile pravo konkurencije;
- da o pravnoj prirodi spornih sporazuma i razlozima zašto su isti zabranjeni dato je detaljno objašnjenje tokom upravnog postupka i upravnog spora, a posebno na str. 2-9 podneska Podnosioca zahtjeva od 25.10.2021. godine, te iz razloga ekonomičnosti postupka upućuju na navedeni podnesak;
- da navodi kojima BH Telecom nastoji relativizirati da je sporni sporazum provoden još i uz teško kršenje sektorskih propisa (što je utvrđeno dostavljenim aktima sektorskog regulatora, koji su u međuvremenu postali i pravomoćni) potpuno su bespredmetni, jer se radi o pitanju koje je u međuvremenu meritorno riješeno od nadležnog upravnog organa (Regulatorne agencije za komunikacije BiH) i Vijeće je u pogledu te činjenice (da je nelicencirano emitovanje koje je vršio BH Telecom zakonom zabranjeno, pa je sporni sporazum provoden nelicenciranim emitovanjem protivno sektorskim propisima) vezano za odluku Regulatorne agencije za komunikacije BiH i drugačije ne može ni odlučiti. Navodi o nekim ranijim drugačijim mišljenjima pojedinih službenika sektorskog regulatora su irelevantni, jer se u upravnim postupcima odlučuje konačnim upravnim aktima, te bilo kakva mišljenja nemaju nikakav značaj, osim ako im posebni propis ne daje takav značaj (što ovdje nije slučaj).

b) u odnosu na navode poslovnog subjekta Mtel:

- jedina odbrana Mtel-a se sastoji u navodima da je sporne aktivnosti poduzimalo njegovo povezano lice

ACG, a ne sam Mtel iz čega Mtel posredno potvrđuje da je svjestan kako je sporazum ACG/BH Telecom zabranjen sporazum;

- da kako je Mtel prvi titular prava emitovanja utakmica Premijer lige BiH, po opštim principima obligacionih odnosa (član 753), ostaje odgovoran za radnje lica kojima je podugovorilo svoja prava/obaveze, pa tako u ovom slučaju i za radnje ACG. Tako i Mtel, po ocjeni Podnosioca zahtjeva, odgovara za zaključenje zabranjenog sporazuma ACG sa BH Telecom-om. Naime, kada bi se usvojilo drugačije stanovište, svaki bi subjekt mogao izbjeći kažnjavanje za povrede konkurencije tako što bi prilikom zaključenja zabranjenih sporazuma sa konkurentima uključilo posrednika. Obaveza je Mtel-a (kao kupca prava) da osigura da se emitovanje sadržaja koji je kupio vrši u skladu sa svim zakonima koji su primjenjivi u BiH, a puštanje te obaveze podrazumijeva odgovornost ovog poslovnog subjekta za povrede prava konkurencije.

c) u odnosu na navode poslovnog subjekta ACG:

- da u vezi sa navodima o primjeni Odluke o grupnom izuzeću sporazuma između privrednih subjekata koji djeluju na različitim nivoima proizvodnje odnosno distribucije /vertikalni sporazumi/ i zabranjenosti sporazuma između članica Telekom Srbija Grupe i BH Telecom Grupe, upućuju (kao i u odnosu na navode BH Telecoma) na podnesak od 25.10.2021. godine, te druge navode iznesene u dosadašnjem toku postupka i jasne instrukcije iz Presude;
- da u vezi sa procesnim ovlaštenjima Podnosioca zahtjeva, ističu da su isti bespredmetni kako je detaljno pojašnjeno na str. 9/10 podneska od 25.10.2021. godine. Naime, Zakon o konkurenciji svakom poslovnom subjektu dopušta podnošenje zahtjeva za pokretanje postupka, a nakon što se postupak pokrene - isti vodi Vijeće, a podnosioci zahtjeva imaju status stranke. Dakle, pravo Podnosioca zahtjeva se crpi iz izričitih zakonskih odredbi, te nisu potrebni nikakvi dodatni dokazi na te okolnosti;
- da su posebno nelogični navodi ACG da pravni interes za /pokretanje postupka nema konkurent čija su dva najveća konkurenta zaključila zabranjeni /sporazum kojim njega i njegove korisnike isključuju sa tržišta (po navodima ACG ispada da niko i nikad ne bi mogao podnijeti zahtjev za pokretanje postupka - jer ako to pravo nema /konkurent u odnosu na zabranjeni sporazum njegova dva najveća konkurenta, postavlja se pitanje kada bi i ko po ACG uopšte mogao podnositi takve zahtjeve). Dalje su isti navodi nelogični i kada se ima u vidu da je ova upravna stvar u međuvremenu ocjenjivana i od strane Suda BiH, pa da je Sud BiH smatrao da Podnosilac zahtjeva nema procesna ovlaštenja da podnese Zahtjev i vrši radnje koje je vršio u postupku, potvrdio bi sporno Rješenje ili bi isto preinačio tako da se Zahtjev odbacuje. Kako Sud BiH, ne samo da nije učinio ništa slično, nego je potvrdio sve navode Podnosioca zahtjeva, jasno je da Sud BiH smatra da je Podnosilac zahtjeva imao pravo da Zahtjev podnese, te da je isti osnovan;
- da ACG svjesno manipuliše i u ovaj predmet pokušava uvesti odluke Vijeća iz sasvim drugog predmeta koji se vodio pred Vijećem u odnosu na sasvim druge okolnosti. Pitanje zloupotrebe dominantnog položaja u ovom postupku se odnosi na konkretne radnje u vezi sa

spornim emitovanjem BH Premijer lige, koje i jesu predmet ovog a ne nekog drugog postupka, o kojim okolnostima ne odlučuje Vijeće ni u jednom drugom, osim u ovom postupku. Okolnost da je Vijeće smatralo da u nekom drugom predmetu ACG nije zloupotrijebio dominantan položaj nemaju nikakav značaj. Okolnosti postojanja dominantnog položaja i njegove zloupotrebe su detaljno pojašnjeni na str. 10/11 podneska od 25.10.2021. godine;

- da u vezi sa navodima da okolnost kako je zabranjeni sporazum provoden još i nelicenciranim emitiranjem od strane BH Telecom nema nikakav značaj za ovaj postupak, te da nije u dosadašnjem toku postupka isticano kako je Podnosilac zahtjeva mogao na isti način emitovati /sporni sporazum, ističemo da je lako utvrditi da isti nisu tačni uvidom u str. 47/48 poništenog Rješenja, a u kojim je Vijeće prihvatilo navode Protivnih strana - naime, jedino pitanje koje je Vijeće razmatralo dovodeći u pitanje Zahtjev od početka postupka (vidjeti akt Vijeća od 01.04.2021. godine) bilo je zašto se Podnosilac zahtjeva nije obratio ACG da na isti način /distribuiraju sporne sadržaje. Vijeće na str. 47/48 poništenog Rješenja detaljno elaborira (i /praktično samo na tome zasniava sporno Rješenje) navode Protivnih strana da drugih zainteresiranih za ovakav način podugovaranja/emitiranja nije bilo - Podnosilac zahtjeva sve vrijeme tvrdi da nije ni moglo biti zainteresiranih za takav način podugovaranja kada je isti protivan zakonu i sektorski regulator je sada to konačno i pravomoćno utvrdio;
- da prema tome, kompletna "odbrana" Protivnih strana je nakon odluke sektorskog regulatora potpuno bespredmetna. Netačni su navodi ACG da se radi o nekim novim okolnostima koje nisu postojale u vrijeme vođenja postupka - BH Telecom sve vrijeme na isti sporan način emitira sadržaje i svima je to bilo poznato, samo je sektorski regulator u međuvremenu tu praksu i sankcionisao, što predstavlja samo potvrdu navoda koje je Podnosilac zahtjeva iznio cijelim tokom postupka;
- zbog svega navedenog, Podnosilac zahtjeva smatra da navodi Protivnih strana (ACG, BH Telecom i Mtel) ni u jednom dijelu ne negiraju postojanje povreda konkurencije na koje se u Zahtjevu ukazuje, te predlažemo da Vijeće, u skladu sa odredbama Zakona, donese rješenje kojim će Zahtjev usvojiti u cijelosti, s tim da se zahtjev za naknadu troškova postupka ovina dopunjava i za troškove sastava ovog podneska u iznosu od 240 KM + PDV.

11. Utvrđeno činjenično stanje i ocjena dokaza

Nakon sagledavanja relevantnih činjenica i dokaza utvrđenih tokom postupka kao i činjenica iznijetih na usmenoj raspravi u vezi sa Sporazumom koji je predmet ovog postupka, uvažavajući preporuke Suda BiH navedene u presudi, te savjesnom i detaljnom ocjenom svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo slijedeće:

- da je Podnosilac zahtjeva privredni subjekt Telemach upisan u Registar Općinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem 65-01-0620-08 (stari broj 1-18109) registrovan na adresi ul. Džemala Bijedića br. 216 Sarajevo Ilidža, koji je djeluje kao operater digitalne i analogne kablanske televizije, kao pružalac usluge širokopojasnog interneta i kao operater fiksne telefonije;

- da je protivna strana Mtel registrovan u Okružnom privrednom sudu u Banja Luci pod matičnim brojem upisa 1-9317-00. Privredni subjekt Mtel je dio grupacije čije je matično društvo privredni subjekt Telekom Srbija a.d. Beograd, Republika Srbija sa udjelom od 65,01%, koji nudi usluge iz oblasti mobilne telefonije, fiksne telefonije, digitalne televizije, Interneta i prenosa podataka.
- da je protivna strana u postupku telekomunikacijska kompanija Arena Channels Group d.o.o. Beograd, registrovana u Agenciji za privredne registre Republike Srbije pod matičnim brojem 20510293 na adresi Vladimira Popovića 6, 11070, Beograd-Novi Beograd, koja je ranije poslovala pod nazivom HD-WIN d.o.o. Beograd, te da je većinski vlasnik udjela u ACG-u telekomunikacijska kompanija "Telekom Srbija" a.d. Beograd, Republika Srbija;
- da je protivna privredni subjekt BH Telecom d.d. Sarajevo, ul. Franca Lehara br. 7., Sarajevo, registrovan je kod Općinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem 65-02-0012-10 (stari broj I-23391) koje su u 90% u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine i osnovna registrovana djelatnost privrednog subjekta BH Telecom je obavljanje poslova iz kablovskih telekomunikacija.
- da je ACG vlasnik ekskluzivnih prava na emitiranje sadržaja sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju prenos italijanske fudbalske lige, francuske fudbalske lige, Mtel Premijer Lige BiH, te UEFA Lige prvaka i UEFA Lige Europe koje emituje pod brendom "Arena sport" za područje Bosne i Hercegovine;
- da je Izvršni odbor Fudbalskog saveza BiH donio je odluku da privredni subjekt Mtel bude novi sponzor saveza za Premijer ligu BiH te, "A" i "U21" selekcije BiH. Ova odluka ozvaničena je potpisivanjem ugovora koji je upriličen u Sarajevu, 24. jula;
- da je privredni subjekt Mtel u postupku sprovedenom na osnovu javnog poziva Fudbalskog saveza BiH stekao ekskluzivno pravo na licencirani sadržaj s obzirom da samo jedan ponuđač može steći ekskluzivnu licencu za sve utakmice Premijer lige;
- da je Mtel u skladu Ugovorom o sponzorstvu prenio na ACG ekskluzivno pravo na prenos, emitovanje i reemitovanje svih utakmica Premijer lige BiH za period koji obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023 u živom i/ili odloženom prenosu u cjelosti ili djelomično, te da je dodatno Mtel prenio ACG-u ekskluzivno pravo sublicenciranja predmetnog sadržaja;
- da putem Arena sport, u paketu sportskih premijum sadržaja nacionalnih fudbalskih prvenstava prenosi utakmice Premijer lige BiH, utakmice Kupa BiH, te Prve lige RS i Prve lige FBiH;
- da su se utakmice Mtel Premijer lige BiH počele prikazivati na kanalima Arena Sport od 01.08.2020. godine;
- da ACG ima zaključene ugovore sa velikim brojem operatera u BiH, te da su do kraja 2020. godine bili zastupljeni kod svih operatera na cijeloj teritoriji BiH uključujući i Telemach;
- da je Telemach distribuirao više od 3 godine Arena Sport kanale, kao i da mu je ponuđeno u decembru da distribuiše navedene kanale uključujući i putem OTT servisa pod istim uslovima kakvi su bili ponuđeni u drugim operaterima;
- da ACG posluje na tržištu BiH 13 godina i da jedino povezana društva United Media jedino nisu produžila saradnju sa njima kada su postale dio navedene grupacije;
- da na osnovu ugovorne saradnje između ACG i Telemach, TV kanali su u mreži Telemach-a bili dostupni sve do 31.12.2020. godine, odnosno kanali Arena Sport sa utakmicama Mtel Premijer lige BiH na osnovu zaključenog ugovora između Mtel-a i NSBiH distribuisani su putem Telemacha u periodu od avgusta do kraja decembra 2020. godine;
- da u periodu od avgusta do kraja decembra 2020. godine privredni subjekt Telemach nije imao primjedbe na emitovanje utakmica Premijer lige BiH;
- da od 01.01.2021. godine privredni subjekt Telemach je prekidom poslovne saradnje sa ACG-om prestao da distribuiše Arena Sport kanale, odnosno u njegovoj ponudi nema više Arena Sport kanala;
- da prestankom distribucije Arena Sport kanala, privredni subjekt Telemach je svojim korisnicima ujedno i uskratio praćenje fudbalskih utakmica Mtel Premijer Lige BiH;
- da iako je na snazi bio ugovor između Telemach-a i ACG-a kada je BH Telecom počeo sa emitovanjem fudbalskih utakmica Mtel Premijer Lige BiH (19.09.2020. godine), Telemach se nije niti jednom obratio privrednom subjektu ACG sa prigovorom u vezi prenosa prava na emitovanje određenih utakmica na BH Telecom, iako su i tada navodno njegovi potrošači bili uskraćeni za određeni broj utakmica;
- da privrednom subjektu Telemach kao distributeru, prava emitovanja nisu relevantna, jer ne raspolaže platformom, odnosno TV kanalom putem koje bi taj sadržaj emitovao;
- da privredni subjekt Telemach nije imao niti ima u svojim poslovnim planovima namjeru da stiče navedena prava emitovanja s obzirom da je distributer medijskih sadržaja te da se uopšte ne bavi emitovanjem, i to bi iziskivalo dodatne troškove;
- da su se utakmice Mtel Premijer lige BiH ekskluzivno emitovale jedino na kanalima Arena Sport-prvih 7 kola, te da je od 8. kola emitovanje nekih utakmica počelo se prikazivati i na platformi BH Telecom-a Moja TV Sport;
- da su privredni subjekti ACG i BH Telecom zaključili Ugovor o nabavci/prodaji ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u fudbalu dana 04.12.2020. godine a koji se primjenjuje od 19.09.2020. godine;
- da se drugi privredni subjekti nisu obraćali privrednom subjektu ACG u vezi mogućnosti otkupa određenih utakmica Mtel Premijer lige Bosne i Hercegovine, niti su upućivali kasnije prigovore u vezi navedenog ustupanja fudbalskih utakmica;
- da je BH Telecom osim navedenog Ugovora zaključivao i Ugovore o distribuciji Arena sport kanala sa ACG-om počev od 2011. godine;
- da je predmetni Ugovor zaključen na osnovu inicijative zainteresovanog privrednog subjekta BH Telecom što je vidljivo iz pisane korespondencije koja je dostavljena kao dokaz navedenoj tvrdnji;
- da je članom 1. Ugovora o nabavci ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer lige Bosne i Hercegovine predviđeno da će BH Telecom imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon

- što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prenos;
- da je ACG zadržao pravo da na svim kanalima i platformama na kojima je Arena Sport dostupna emituje utakmice čiji živ prenos je ustupio BH Telecom-u, i to 48 sati nakon živog prenosa (član 2 (3) Ugovora);
  - da BH Telecom određeni broj utakmica Mtel Premier Lige emituje putem Moja TV platforme pod nazivom MojaTV Sport;
  - da BH Telecom na svojoj IPTV platformi plasira sadržaje korisnicima usluga putem Moja TV i Pay per View servisa;
  - da BH Telecom plasira navedene fudbalske sadržaje putem platforme odnosno servisa Moja TV koji je dostupan neposredno njegovim korisnicima besplatno, a posredno i svim ostalim korisnicima, putem Pay-per-View servisa po cijeni od 1,99 KM za praćenje događaja u realnom vremenu u trajanju do 180 minuta;
  - da jedini ovakav ugovor ACG ima sa BH Telecom-om, odnosno nije im se niko javljao da je zainteresovan;
  - da su na navedeni način zaključeni i sporazumi kojima je ACG ustupio pravo na emitovanje Highlights Mtel Premijer Lige BiH svim privrednim subjektima koji su iskazali interesovanje uključujući i Novu BH povezano lice privrednog subjekta Telemach;
  - da je ACG voljan da sadržaj za koji prava prenosa još uvijek nisu otkupljena proda nekom od zainteresovanih emitera, uključujući i povezana lica Podnosioca zahtjeva, pod uslovom da isti ispunjavaju standarde u pogledu kvaliteta produkcije;
  - da je BH Telecom u prethodnim periodu od unazad 8 godina bio ekskluzivni sponzor Fudbalskog saveza i da je bio nosilac prava na emitovanje većine utakmica Premijer lige, koje su se na identičan način eksploatisale na platformi BH Telecom-a;
  - da je BH Telecom raspisivao javni poziv s ciljem prodaje prava prenosa drugim zainteresovanim emiterima, te da su uz naknadu ustupljena TV emiterima Nova BH i TV1/O Kanal, internet portalima SportCentar, SportSport, kao i privrednom subjektu HD WIN d.o.o. Beograd;
  - da je RAK donio Rješenje broj UP1:05-29-1-972/22 od 25.01.2023 godine kojim se utvrđuje da je BH Telecom pružao usluge emitovanja utakmica Svjetskog prvenstva u Kataru 2022 godine kao i drugih različitih programskih sadržaja putem servisa MY TV bez dozvole RAK-a;

Podnosilac zahtjeva je pokrenuo postupak kako bi Konkurencijsko vijeće utvrdilo da li je Sporazum između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom protivan Zakonu iz razloga što predstavlja zabranjeni sporazum iz člana 4. stav 1., tačka b) i c) Zakona te da se utvrdi kako je ACG zloupotrijebio dominantni položaj ograničavanjem tržišta i tehničkog razvoja na štetu potrošača u smislu člana 10. stav 2. tačka b) Zakona, kao i na utvrđivanje postojanja diskriminacije subjekata koji se bave televizijskim emitovanjem u smislu člana 10. stav 2. tačka c) Zakona.

Podnosilac zahtjeva je dodatno proširio zahtjev u vezi člana 4. stav 1. tačka e) odnosno člana 10. stav 2. tačka d) Zakona ukoliko su Protivne strane postavile uslov operaterima za distribuciju predmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/ istovremenog emitiranja (koji može ispuniti samo BH Telecom), koji se jedini bavi emitovanjem na svom internom kanalu.

Zabranjeni sporazum

Članom 4. stav (1) Zakona o konkurenciji propisano je da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja i prešutni dogovori privrednih subjekata, kao i odluke i drugi akti privrednih subjekata, koji za cilj i posljedicu imaju sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na relevantnom tržištu, a koji se odnose na:

- b) Ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvoja ili ulaganja;
- c) Podjelu tržišta ili izvora snabdijevanja;
- e) Zaključivanje takvih sporazuma kojima se druga strana uslovljava da prihvati dodatne obaveze koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u vezi sa predmetom sporazuma.

Sporazumi zabranjeni u skladu sa stavom (1) člana 4. Zakona o konkurenciji su ništavni.

Također, članom 101. Ugovora o funkcionisanju Evropske unije, sa kojim je usklađen član 4. Zakona o konkurenciji, zabranjuju se zajednička djelovanja preduzetnika koji štete postojećoj ili potencijalnoj tržišnoj konkurenciji, a u konačnici potrošačima.

Zabranjenim sporazumima se prvenstveno nastoji ostale tržišne učesnike/konkurente isključiti s tržišta, kako bi stvorili mogućnost povisivanja cijena, te ostvarivanja dodatne dobiti.

Dakle, zabranjeni su sporazumi između preduzetnika, privrednih subjekata koji su stvarni ili potencijalni konkurenti na tržištu, a zabranom su obuhvaćeni kako horizontalni, tako i vertikalni sporazumi.

Nadalje, navedenim članom 101. Ugovora o funkcionisanju Evropske unije se zabranjuje antikonkurencijsko ponašanje koje nastaje kao rezultat usklađene volje dva ili više preduzetnika, a što se je i usaglašeno u sudskoj praksi Evropske unije, obzirom da je Evropski sud u presudi donesenoj u predmetu: "Bayer AG v. Commission of the European Communities" od dana 26.10.2000. godine, utvrdio da je koncept sporazuma u smislu člana 85. stav 1 Ugovora o Evropskoj zajednici (član 101. Ugovor o funkcionisanju Evropske unije), usmjeren na postojanje volje između najmanje dvije strane. Odnosno, neophodna je usklađena volja privrednih subjekata i namjera za štetnim postupanjem.

Konkurencijsko vijeće je prije svega razmatralo osnovanost pokretanja postupka protiv privrednog subjekta Mtel na koje je Podnosilac zahtjeva ukazivao, te s obzirom da mu prije svega nije bila poznata činjenica ko su ugovorne strane u potpisanom Ugovoru, postupak je označavao da pokreće protiv Mtel i/ili ACG, te pritom isticao da je riječ o povezanim licima u okviru iste grupacije, te da je privredni subjekat Mtel morao biti upoznat sa navedenim i da kao takav snosi odgovornost za radnje lica kojima je podgovorilo svoja prava/obaveze, pa tako u ovom slučaju i za radnje ACG.

U vezi navoda Podnosioca zahtjeva, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je Ugovor o nabavci ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u fudbalu označenog kao Sporazum zbog kojeg je i pokrenut postupak pred ovim organom zaključen između privrednih subjekata ACG-a kao nosioca prava i BH Telecoma kao kupca.

Nadalje, privredni subjekat Mtel u svom Izjašnjenju zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-52/21 od 28.10.2021. godine naveo da privredni subjekat ACG nije tražio odobrenje Mtel-a da ustupi dio prava na BH Telecom, niti je imao obavezu da navedeno odobrenje traži, te da su prava i obaveze ACG-a i Mtel-a regulisana međusobnim ugovorom, kojim je između ostalog, predviđeno pravo ACG-a na ustupanje prava emitovanja drugim emiterima, bez obaveze traženja bilo kakvog odobrenja ili saglasnosti.

Također privredni subjekat Mtel-a je naveo da nije bio dužan da vrši kontrolu eventualnog prenosa prava na druge emitere, niti

je imao prava da interveniše u slučaju takvog prenosa a uzelo se u obzir i činjenica da je privredni subjekat Telemach bio u ugovornom odnosu sa ACG-om u vezi distribucije Arena sport kanala a ne sa privrednim subjektom Mtel, iz čega prozili da je privredni subjekat Mtel nije bio učesnik na relevantnom tržištu.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 1. dispozitiva ovog Rješenja.

Zabranjeni sporazum - ACG i BH Telecom

U vezi navoda Podnosioca zahtjeva da je zaključivanjem predmetnog Sporazuma, došlo do ograničavnaja tržišta u smislu člana 4. stav 1. tačka b) Zakona jer nije omogućeno drugim privrednim subjektima da iskažu zainteresovanost za predmetne sadržaje, te da je navedeni sporazum zaključen netransparentno je neosnovana.

Iako je teret dokazivanja na stranci koja je podnijela zahtjev za pokretanje postupka u skladu sa članom 36. Zakona, privredni subjekat Telemach nije dostavio niti jedan dokaz da se obraćao privrednom subjektu ACG-u kojim bi tražio podlicenciranje sadržaja čiji je ACG ekskluzivni nosilac prava. Takođe, Podnosilac zahtjeva nije dokazao ni da su drugi privredni subjekti na tržištu Bosne i Hercegovine tražili navedene sadržaje, niti da su se žalili iz razloga što je BH Telecom otkupio dio prava od privrednog subjekta ACG-a, odnosno nije dokazao postojanje zainteresovanosti od strane trećih strana.

U vezi pitanja transparentnosti na koji ukazuje privredni subjekat Telemach, Konkurencijsko vijeće je uzelo prije svega u obzir da je licencirani sadržaj bio predmet Javnog tendera na kome je mogao učestvovati svaki privredni subjekt sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, kao i da je nakon sprovedenog javnog tendera informacija o imaoju ekskluzivne licence bila javno dostupna, te da se svaki zainteresovani privredni subjekt se mogao obratiti ACG-u u cilju otkupa licenciranog sadržaja.

U prilog ovog tvrdnji ističemo da je sam privredni subjekat Telemach u svom Zahtjevu za pokretanje postupka navodio decido da njemu kao distributeru prava emitovanja nisu relevantna jer ne raspolaže sa platformom, odnosno TV kanalom putem kojeg bi taj sadržaj emitovao, te i kad bi se odlučio na taj poslovni potez, iziskivalo bi dodatne troškove. Pri tome je isticao da nije imao niti ima u svojim poslovnim planovima navedeno a prema njegovim saznanjima ni bilo koji drugi operater.

Također, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je do navedenog ugovornog odnosa došlo tako što je privredni subjekat BH Telecom iskazao interes i prvi se samoinicijativno obratio privrednom subjektu ACG sa Ponudom od 13.08.2020. godine, kao i da je prethodila određena procedura pregovaranja koja je uključivala osim navedene ponude, i odobrenje sredstava za nabavku, pregovarački postupak i dr., odnosno da je postupak pregovaranja trajao nekoliko mjeseci, prije zaključenja samog Ugovora broj 01-19-1965/20 od 04.12.2020 godine.

Također, privredni subjekat ACG je u postupku izjavio da može preostala prava emitovanja koja još uvijek nisu otkupljena prodati nekom od zainteresovanih emitera, uključujući i povezana lica Podnosioca zahtjeva, ukoliko postoji njihova zainteresovanost.

Konstatacija privrednog subjekta Telemach-a da li je privredni subjekat BH Telecom uopšte platio prava za nekoliko kola ove lige prije nego što je zaključio Ugovor i da li je na ovaj način nekom drugom poslovnom subjektu ponuđeno da prenosi utakmice na ovaj način što ukazuje na potpunu netransparentnost kao i koordinativan odnos između Protivnih strana, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je pomenuta konstatacija potpuno neosnovana i netačna, s obzirom da su privredni subjekti ACG i BH Telecom dostavili dokaze o ispostavljenim i plaćenim faktura za mjesec septembar, oktobar, novembar i decembar 2020. godine, kao i cjelokupnu poslovnu korespondenciju koja je

prethodila zaključenju Ugovora. Iz navedenog proizilazi da s obzirom da Ugovor iako je zaključen u decembru 2020. godine primjenjuje se od 19.09.2020. godine, te shodno tome su navedene fakture ispostavljene i plaćene od strane BH Telecom-a počev od mjeseca septembra 2020. godine za ustupljene medijske sadržaje.

U odnosu na tvrdnje da su navedenom saradnjom oštećeni korisnici privrednog subjekta Telemach pa čak i korisnici samog Mtel-a, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da navedenom saradnjom odnosno potpisivanjem predmetnog ugovora nikako nisu mogli biti oštećeni korisnici privrednog subjekta Telemach s obzirom da od 01.01.2021. godine odlukom o prekidu poslovanja sa ACG-om privredni subjekat Telemach više ne distribuiše Arena Sport kanale, te njegovim korisnicima između ostalog nisu dostupne ni utakmice Mtel Premijer Lige, kao i da privredni subjekat Telemach ne može istupati u ime trećih lica uključujući i korisnike Mtel-a, samim time nema ni zakonsku osnovu odnosno nije ovlašten da iznosi tvrdnje u ime trećih lica, koje pritom nisu potkrijepljene nikakvim dokazima.

Sam privredni subjekat Telemach navodi da nije imao nikakvih primjedbi na prenos fudbalskih utakmica za prvih 7. kola, već smatra da ustupanjem određenog broja utakmica počev od 8. kola BH Telecom-u, nastaje problem jer navedeno postupanje je protivno pravilima konkurencije.

Također, Telemach-ova tvrdnja da je pravni interes da prijavi navedeni sporazum jer je riječ o njegovu dva najveća konkurenta, Konkurencijsko vijeće smatra neprihvatljivom s obzirom da u toku cijelog postupka nije uspio da dokaže postojanje pravnog i ekonomskog interesa za pokretanje predmetnog postupka odnosno da trpi nekakvu štetu, imajući u vidu činjenicu da prema sopstvenom priznanju se nisu obraćali ACG-u i da nisu zainteresovani za navedene sadržaje, te je prekidom saradnje sa ACG-om svojim potrošačima je uskratio mogućnost praćenja utakmica Mtel Premijer Lige.

Naime, imajući u vidu da je ugovorni odnos Telemach-a i ACG trajao još puna 3 mjeseca nakon što je BH Telecom počeo sa emitovanjem fudbalskih utakmica koje su bile predmet sadržaja Sporazuma, ukazuje na činjenicu da navedeni sadržaj privredni subjekat Telemach nije smatrao atraktivnim za svoje pretplatnike kao ni sami pretplatnici, jer u toku cijelog postupka privredni subjekat Telemach nije niti spomenuo niti dostavio dokaz da su postojali prigovori/žalbe njegovih pretplatnika u vezi istog.

Na navod iz podneska privrednog subjekta Telemach od 25.10.2021 godine koji se odnosi na ocjenu navedenog sporazuma u smislu njegovog pojedinačnog izuzeća i o neprimjenjivosti Odluke o vertikalnim sporazumima, koju je ovaj organ u prethodnom rješenju propustio da detaljno obrazloži (pozvali smo se samo na odredbe član 5. i 7. Zakona) a Sud BiH skrenuo pažnju, navodimo sljedeće:

Podnosilac zahtjeva je u samom Zahtjevu, ali i tokom cijelog postupka tvrdnjom da je Protivna strana bila obavezna da Sporazum podnese Konkurencijskom vijeću na pojedinačno izuzeće od zabrane, pokušavao da nametne Konkurencijskom vijeću da izvrši ocjenu da li je predmetni sporazum moguće pojedinačno izuzeti od zabrane.

Naime, Konkurencijsko vijeće napominje da predmet postupka nije bilo utvrđivanje da li je Protivna strana trebala podnijeti Sporazum Konkurencijskom vijeću na pojedinačno izuzeće od zabrane, kao ni da li Sporazum potpada pod određena grupna izuzeća, što je Protivna strana pokušavala dokazati.

Podnošenje zahtjeva za pojedinačno izuzeće sporazuma od zabrane, u skladu sa članom 5. stav (1) Zakona, dozvoljeno je samo strankama u sporazumu. S obzirom da Podnosilac zahtjeva nije stranka u Sporazumu i da Konkurencijsko vijeće na pojedinačna i grupna izuzeća sporazuma od zabrane pazi po službenoj dužnosti, navodi obe strane u postupku vezani za

izuzeća Sporazuma od zabrane neće se posebno obrazlagati ni utvrđivati.

Da bi se mogao pokrenuti postupak pred Konkurencijskim vijećem, u skladu sa članom 27. stav (3) Zakona, potrebno je da privredni subjekt koji podnosi zahtjev dokaže svoj pravni ili ekonomski interes.

S obzirom da Podnosilac zahtjeva uz Zahtjev nije dostavio Sporazum, iako je na njemu teret dokazivanja u skladu sa članom 36. Zakona, Konkurencijsko vijeće bez pokretanja postupka i pribavljanja Sporazuma nije moglo da utvrdi postojanje pravnog ili ekonomskog interesa Podnosioca zahtjeva. Nakon pokretanja postupka i uvida u Sporazum, te svih kasnijih radnji Podnosioca zahtjeva, Konkurencijsko vijeće nije utvrdilo postojanje pravnog ili ekonomskog interesa za pokretanje predmetnog postupka. Naime, Podnosilac zahtjeva nije dostavio niti jedan validan dokaz da se obraćao privrednom subjektu ACG-u da traži podlicenciranje sadržaja koji je predmet Sporazuma, niti da je odbijeno uspostavljanje poslovne suradnje po pitanju Sporazuma, od strane ACG-a. Takođe, Podnosilac zahtjeva nije dokazao ni da su drugi privredni subjekti na tržištu Bosne i Hercegovine tražili navedene sadržaje.

Ovakav stav Konkurencijsko vijeće je je zauzelo i u postupcima koji su vođeni protiv United Media i dr. koji su okončani Rješenjem broj UP-03-26-3-008-53/21 od 04.04.2022 godine i Rješenjem broj UP-02-26-3-009-49/21 od 14.03.2022 godine.

Presudama Suda BiH broj. S1 3 U 042807 22 U od 17.11.2023 godine i broj S1 3 U 042709 22 U od 16.11.2023 godine (kojim su navedena Rješenja potvrđena) je konstatovano sljedeće: - citiramo " Nije osnovan niti je od uticaja prigovor tužioca da je protivna strana bila u obavezi da sporazum podnese Konkurencijskom vijeću na pojedinačno ili grupno izuzeće od zabrane. Vijeće cijeni pravilno da je tuženi (Konkurencijsko vijeće) utvrdio da takav zahtjev nije trebalo ni razmatrati obzirom da tužilac nije stranka u sporazumu i obzirom da tuženi na grupna izuzeća pazi po službenoj dužnosti. Kako bi se mogao pokrenuti postupak potrebno je da privredni subjekat dokaže svoj pravni i ekonomski interes u skladu sa članom 27. Zakona.

Stoga, što se tiče odredbi člana 4. stav (1) tačka b) Zakona, Podnosilac zahtjeva u toku cijelog postupka nije dokazao da postoje bilo kakva ograničenja ili narušavanja konkurencije koja su učinak zaključenog Sporazuma.

U vezi dijela Zahtjeva privrednog subjekta Telemach da je potpisanim Sporazumom/Ugovorom izvršena podjela tržišta u skladu sa članom 4. stav 1. tačka c) Zakona između privrednih subjekata ACG i BH Telecoma jer su prava emitovanja podjeljena je neosnovana i nije potkrijepljena niti jednim dokazom.

Naime, Konkurencijsko vijeće je utvrdio da je ekskluzivna prava na prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer lige BiH putem Javnog tendera stekao privredni subjekat Mtel u konkurenciji sa privrednim subjektima BH Telecom i United media i to za period koji obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023.

Mtel je navedena prava prenio na privrednog subjekta ACG, koji je kao ekskluzivni nosilac prava na emitovanje sadržaja sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju prenos italijanske fudbalske lige, francuske fudbalske lige, te UEFA Lige prvaka i UEFA Lige Evrope koje emituje pod brendom "Arena sport" za područje Bosne i Hercegovine, počeo prenositi i utakmice Mtel Premijer Lige BiH od 01.08.2020 godine i da je kao takav bi dostupan svim njegovim pretplatnicima/krajnjim potrošačima uključujući i pretplatnike privrednog subjekta Telemach kao i pretplatnike drugih operatera s kojima ima zaključen ugovor o distribuciji Arena sport kanala.

Uvidom u predmetni Ugovor, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da članom 1 . Ugovora predviđeno da će BH Telecom

imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prenos. Dakle radi se o prenosu prava na emitovanje (u živom prenosu) manjeg dijela utakmica mtel Premijer lige (oko 33%), jer je veći dio utakmica istog takmičenja dostupan svim gledaocima u BiH koji imaju u programskoj ponudi svojih operatera i Arena Sport kanal.

ACG kao ekskluzivni nosilac prava na emitovanje utakmica Mtel Premijer Lige BiH je prvih 7. kola emitovao navedene utakmice ekskluzivno putem Arena Sport kanala, te da je Zaključenjem Ugovora broj 01-19-1965/20 od 04.12.2020 godine sa BH Telecom-om koji se primjenjuje od 19.09.2020. godine, od 8. kola određeni broj utakmica ustupio BH Telecom-u koje se emituju putem platforme Moja TV Sport (2 po kolu) gdje je BH Telecom imao pravo odabira 3. i 4. utakmice.

Nadalje, sklopljenim Ugovorom ACG se nije odrekao prava na emitovanje utakmica koje je ustupio BH Telecom-u. Sve utakmice Mtel Premijer lige dostupne su u distributivnom sistemu ACG-a preko njegove internet platforme. Dodatno, ACG je zadržao i pravo emitovanja ustupljenih utakmica u repriznom terminu, 48 sati nakon završetka živog prenosa, te ustupljene utakmice pored korisnika BH Telecom-a koji iste mogu pratiti preko platforme Moja Tv Sport, drugi korisnici iste mogu pratiti putem Per pay view servisa uz plaćanje od 1,99 KM (180 minuta) po emitovanom sadržaju/utakmici.

Naime, sublicenciranje odnosno djelomično ustupanje ekskluzivnih prava nije neka novina (primjer austrijski javni servis ORF osigurao je paket najzanimljivijih događaja i utakmica uživo iz Bundeslige nakon što je dogovorio ugovor o podlicenci sa Sky pay-TV mrežom - jun 2022 godine) i smatra se poželjnim načinom da se prava na prenos pojedinih utakmica iskoriste.

ACG kao nosilac ekskluzivnih prava na prenos utakmica Mtel Premijer Lige BiH preko kanala Arena sport nije prenosio sve utakmice koje su se odigravale u navedenoj ligi, već određeni broj koje je smatrao zanimljivim i značajnim za njegove gledaoce, te su prava na prenos pojedinih utakmica ostala neiskorišćena.

Naime, potpisivanjem Ugovora ACG sa BH Telecom-om i ustupanjem 2 utakmice po kolu, potrošači su stekli mogućnost da gledaju više različitih utakmica, nego što je to bio slučaj prije potpisivanja ugovora.

Ustupanjem određenog manjeg broja utakmica Mtel Premijer lige BiH (oko 33%) BH Telecomu, koje je BH Telecom emitovao putem Moja TV Sport i putem Pay per view servisa ne može predstavljati podjelu tržišta, kako navodi Podnosilac zahtjeva jer potrošačima koji nisu pretplatnici BH Telecoma nije ni na koji način uskraćeno praćenje navedenih sadržaja, već upravo suprotno, omogućeno je gledanje utakmica koje ACG putem svog kanala Arena sport ne bi prenosio, te su se iste mogle gledati u repriznom terminu na kanalima Arena sport.

Konstatacija privrednog subjekta Telemach, da je navedenim ustupanjem izvršena geografska podjela tržišta na način da BH Telecom emituje primarno utakmice klubova sa sjedištem koje pokriva BH Telecom, a ostale Arena Sport je neutemeljena i ničim dokazana.

Naime, potrošači koji su pretplatnici Mtel-a ili nekih drugih operatera sa kojima ACG ima zaključene ugovore i koji prenose sadržaje sa Arena Sport kanala uključujući i utakmice Mtel premijer lige kao i korisnici usluga BH Telecoma Moja TV sport žive na području cijele BiH (ako posmatramo po sjedištu operatera koji prenose sadržaje Arene sport- Banjaluka, Tuzla, Doboj... i prema dostupnosti usluge Moja TV Sport) i pretpostavlja se da su im različita interesovanja.

Da se prenos utakmica vršio bez obzira na sjedište klubova koje pokriva Arena Sport/ BH Telecom ukazuje i podatak utakmica FK Sarajevo - FK Željezničar emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.11.2020. godine (gradski derbi),

utakmica FK Źeljezničar - HŠK Zrinjski emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 28.10.2020 godine, utakmica HŠK Zrinjski - NK Široki Brijeg emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.11.2020. godine, utakmica FK Borac Banja Luka - FK Velež emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.10.2020. godine, utakmica FK Sarajevo - NK Široki Brijeg emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 17.10.2020. godine, utakmica HŠK Zrinjski - FK Velež emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 31.10.2020. godine (gradski derbi), utakmica FK Borac Banja Luka - FK Źeljezničar emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 09.11.2020. godine, da je za dan 17.4.2021 godine fudbalski meč FK Sarajevo - Borac prenosila Arena Sport, FK Mladost - FK Tuzla City Moja Tv Sport, za dan 18.4.2021 godine FK Široki Brijeg - FK Velež Arena Sport itd.

U prilog tvrdnji o dostupnosti navedenih sadržaja je i pojašnjenje privrednog subjekta BH Telecom zaprimljeno pod brojem UP-06-26-3-11-67/21 od dana 13.12.2021. godine a koji se odnosi na upit u vezi razlike između platforme EON OTT koju posjeduje privredni subjekat Telemach i Pay per view koju posjeduje BH Telecom, navode da pretpostavljaju da pod OTT uslugom podrazumijeva se EON mobilna aplikacija, koja je uključena u sve EON pakete, te da istu mogu koristiti samo korisnici/pretplatnici nekog od postojećih paketa Telemach-ove kablovske televizije.

Nadalje navode da platformu Pay per view BH Telecom-a mogu koristiti sva lica, odnosno i lica koji nisu njihovi korisnici i pregledati sadržaj na ograničeni vremenski period, te da je navedena usluga slična usluzi Video Klub Telemach-a, s tim što Video klubu Telemacha mogu pristupiti samo korisnici Telemach-a, dok usluzi Pay per view mogu i ona lica koja nisu korisnici bilo koje usluge BH Telecom-a.

U prilog tome su i dostavljeni podaci BH Telecom-a o gledanosti Mtel utakmica putem Per pay wiew servisa za period septembar 2020. godina do 26.10.2021. godine prema kojim je ukupno 10.682 lica gledalo navedene utakmice, ide u prilog tome da i drugi korisnici koji nisu korisnici BH Telecom usluga, su pratili određene utakmice koje su smatrali interesantnim, a koje ne bi imali mogućnost da prate s obzirom da Arena sport ne prenosi sve utakmice Mtel Premijer lige.

Djelimičnim prenosom prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH na BH Telecom koji je iste emitovao putem kanala Moja TV Sport i putem Pay per view servisa omogućen je alternativni kanal u emitovanju navedenih sadržaja čime je potrošačima omogućeno da gledaju utakmice koje ne bi bile emitovane putem Arena Sport kanala i to se ne može smatrati podjelom tržišta na način kako to navodi Podnosilac zahtjeva.

Dokaz koji je dostavio privredni subjekat Telemach podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-11-79/21 od dana 03.01.2024. godine a odnosi se na Obavijest i Rješenje izdato do strane RAK-a od 25.01.2023 godine kojim se kažnjava privredni subjekat BH Telecom jer je bez dozvole sektorskog regulatora pružao usluge emitovanja Svjetskog prvenstva Katar 2022 kao i drugih sadržaja putem Moja TV nije relevantno za predmetni postupak i nema nikakvog uticaja na utvrđivanje postojanja zabranjenog sporazuma i isti se nije uzimao u razmatranje.

Dakle, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo u predmetnom postupku da Sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum u smislu odredbi člana 4. stav 1. tačka c) Zakona.

Naknadno, privredni subjekat Telemach proširuje Zahtjev i na utvrđivanje povrede odredbi člana 4. stav 1. tačka e) Zakona, odnosno člana 10. stav 2. tačka d) Zakona, da Konkurencijsko vijeće preeliminarno utvrdi da li su Protivne strane postavile uslov operaterima za distribuciju preedmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/istovremenog emitiranja.

Konkurencijsko vijeće eventualne povrede odredbi člana 4. stav 1. tačka e) Zakona na koje ukazuje privredni subjekat Telemach nije moglo utvrditi, s obzirom da je predmet zaključenog Sporazuma nabavka ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer lige, te isti ne sadrži odredbe koji se odnose na uslov istovremenog ili prethodnog emitovanja i distribucije.

Na osnovu uvida i analize svih činjenica i dokaza iznesenih u ovom postupku, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da Podnosilac zahtjeva nije uspio dokazati da su ACG i BH Telecom sklapanjem predmetnog Ugovora, kao i radnjama vezanim za njegovu pripremu, provođenje i realizaciju, zaključili zabranjeni sporazum iz člana 4. stav (1) tačke b), c) i e) Zakona.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 2. dispozitiva ovog Rješenja.

Zloupotreba dominantnog položaja ACG-a

Član 9. stav (1) Zakona propisuje da privredni subjekat ima dominantan položaj na relevantnom tržištu roba ili usluga, ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati u značajnoj mjeri nezavisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, također uzimajući u obzir udio tog privrednog subjekta na tržištu, učešće koje na tom tržištu imaju njegovi konkurenti, kao i pravne i druge zapreke za ulazak drugih privrednih subjekata na tržište.

Član 9. stav (2) Zakona pretpostavlja da privredni subjekat ima dominantan položaj na tržištu roba ili usluga ako na relevantnom tržištu ima udjel veći od 40,0%.

Član 2. Odluke o definisanju kategorije dominantnog položaja dalje razrađuje pojam dominantnog položaja, te određuje da privredni subjekat na relevantnom tržištu proizvoda ili usluga ima dominantan položaj, kada se zbog svoje tržišne snage može ponašati i djelovati u značajnoj mjeri nezavisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, i na taj način ograničava ili sprječava efikasnu konkurenciju.

Prije svega, u ovom postupku se pristupilo ispitivanju postojanja dominantnog položaja od strane privrednog subjekta ACG.

Uvidom u dostavljenu dokumentaciju i analizom iste, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo, kako su ispunjeni svi zahtjevi iz člana 9. stav (1) i (2) Zakona o konkurenciji, koji se odnose na utvrđivanje dominantnog položaja, te da ACG na relevantnom tržištu proizvoda u Bosni i Hercegovini ima dominantni položaj.

Konkurencijsko vijeće je neosporno u predmetnom postupku utvrdilo da je privredni subjekat Mtel u skladu sa Ugovorom o sponzorstvu prenio na ACG ekskluzivno pravo na prenos, emitovanje i reemitovanje svih utakmica Premijer lige BiH za period koji obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023 u živom i/ili odloženom prenosu u cjelosti ili djelomično, te da je dodatno Mtel prenio ACG-u ekskluzivno pravo sublicenciranja predmetnog sadržaja.

Prema tome, kako je ACG jedini i isključivi nosilac prava na prenos, emitovanje i reemitovanje svih utakmica Premijer lige BiH uključujući i sublicenciranje odnosno prodaju ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u fudbalu u Bosni i Hercegovini, koji predstavlja relevantni proizvod u predmetnom postupku, te je Konkurencijsko vijeće utvrdilo da isti ima dominantni položaj na relevantnom tržištu u Bosni i Hercegovini.

Međutim, ovdje treba istaći specifičnost samog dominantnog položaja koji se ne može cijeliti samo na osnovu tržišnog učešća, već je potrebno u obzir uzeti i specifičan način funkcionisanja tržišta, odnosno činjenicu da je riječ o pravima koja su pribavljena u postupku javnog poziva/tendera, kao i pravne barijere na koje učesnici na tržištu ne mogu uticati - samo jedan ponuđač je mogao

steći ekskluzivnu licencu na osnovu koje mu je dozvoljeno da vrši ustupanje/prodaju prava na emitovanje utakmica licenciranog sadržaja.

U skladu sa zakonskim propisima koji uređuju pravila, mjere i postupke zaštite tržišne konkurencije, da bi bila riječ o sprečavanju, ograničavanju ili narušavanju tržišne konkurencije zloupotrebom dominantnog položaja moraju istovremeno biti ispunjena dva uslova, i to da je privredni subjekt u dominantnom položaju u smislu člana 9. Zakona, te da taj dominantni položaj zloupotrebljuje u smislu člana 10. Zakona.

Član 10. stav (2) tačke b), c), i d) Zakona propisuje da je zabranjena zloupotreba dominantnog položaja i to b) ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvoja na štetu potrošača, c) primjenjujući različite uslove za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime ih dovode u neravnotežan i nepovoljan konkurencijski položaj; d) zaključujući sporazume kojima se uslovljava da druga stranka prihvati dodatne obaveze koje po svojoj naravi ili prema trgovinskom običaju nemaju veze s predmetom takvog sporazuma.

Zloupotrebom dominantnog položaja, pored kriterija propisanih u članu 10. Zakona, smatraju se i slučajevi propisani članom 9. Odluke.

U konkretnom slučaju, odnosno u predmetnom Zahtjevu privredni subjekt Telemach navodi kako postoji zloupotreba dominantnog položaja, a koja se očituje na način da ACG je zaključivanjem tajnog i ekskluzivnog sporazuma o prenosu prava na emitovanje pojedinih utakmica sa BH Telecom-om, zloupotrijebio svoj dominantni položaj ograničavanjem tržišta i tehničkog razvoja na štetu potrošača u smislu člana 10. stav 2. tačka b) Zakona i tako što primjenjuje različite uslove poslovanja prema operaterima na silaznom tržištu čime ih dovodi u neravnotežan i nepovoljan konkurentski položaj u smislu člana 10. stav 2. tačka c) Zakona kao i da ukoliko su Protivne strane postavile uslov operaterima za distribuciju predmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/ istovremenog emitiranja (koji može ispuniti samo BH Telecom), koji se jedini bavi emitovanjem na svom internom kanalu predstavljalo bi ujedno i povredu člana 10. stav 2. tačka d).

U vezi tvrdnje da je privredni subjekat ACG zloupotrijebio dominantni položaj i na štetu potrošača smislu člana 10. stav 2. tačka b) Zakona djelimičnim ustupanjem prava na prenos određenih fudbalskih utakmica BH Telecom-u koji iste emituje putem platforme Moja TV Sport, ovaj organ nije mogao utvrditi povredu na koju Podnosilac zahtjeva ukazuje iz razloga što su navedeni sadržaji dostupni i na svim kanalima i platformama na kojima je Arena Sport dostupna odnosno emituje utakmice čiji živi prenos je ustupio BH Telecom-u, i to 48 sati nakon živog prenosa (član 2 (3) Sporazuma), te da zainteresovani korisnici putem Pay per View servisa istima mogu pristupiti uz novčanu naknadu, dok korisnici Telemacha ne mogu pristupiti nijednom fudbalskom sadržaju koji se emituje putem Arena Sport kanala uključujući i utakmice Mtel Premijer Lige s obzirom da iste Telemach ne distribuiše od 01.01.2021. godine.

U vezi navedenog privredni subjekat ACG u svom izjašnjenju zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-67/21 dana 13.12.2021. godine navodi da ima zaključene ugovore sa velikim brojem operatera u BiH, te da su do kraja 2020. godine bili zastupljeni kod svih operatera na cijeloj teritoriji BiH uključujući i Telemach, te da nakon isteka poslovne saradnje Telemach kao i njegova povezana društva (članice United Media Group) nisu produžila poslovnu saradnju sa ACG-om.

Nadalje se navodi da utakmice Mtel Premijer lige BiH koje su dostupne putem Arena sport kanala i koje distribuiraju skoro svi operateri u BiH, su dostupne i putem Moja TV Sport i platforme Moja web tv koja je dostupna korisnicima svih internet

operatera, te smatraju da nije došlo do ograničavanja tržišta na štetu krajnjih korisnika.

U navedenom izjašnjenju poređenja radi navode da prenos određenih utakmica (npr. kvalifikacije za euro 2020) na koje su članice United Media imale ekskluzivna prava prenosa nisu bile dostupne svim građanima BiH, već samo ograničenom broju korisnika.

U vezi stava Suda BiH da Konkurencijsko vijeće nije ocijenilo da li je privredni subjekat ACG zloupotrebio dominantan položaj iz razloga što nije produžio ugovor sa privrednim subjektom Telemach i time njegovim korisnicima/pretplatnicima uskratio pravo na sportske sadržaje Arene Sport, te da ukoliko isti žele gledati moraju plaćati korištenje platforme Pay per View čime kao potrošači Telemacha trpe štetu navodimo sljedeće:

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo na osnovu dostavljene korespondencije da je privredni subjekat Telemach odlučio da prekine saradnju sa privrednim subjektom ACG koji se odnose na distribuciju Arena sport kanala počev od 01.01.2021 godine čime je 303 957 pretplatnika (broj pretplatnika bez povezanih društava - izvor RAK - godišnji izvještaj za 2020 godinu) ostavio bez kanala Arena Sport a samim time i bez sportskih sadržaja koji su emitovani putem ovih kanala.

Iz navedenog proizilazi Zaključak, da su korisnici/pretplatnici tv paketa koje nudi privredni subjekat Telemach, njegovom odlukom/poslovnom politikom lišeni kompletne ponude Arena sport kanala, uključujući i fudbalske utakmice Mtel premijer lige BiH koje su prenešene putem ovog kanala.

U prilog navedenom ide i činjenica da je prekidom saradnje sa ACG-om od strane privrednog subjekta Telemach, koja je nastupila od 01.01.2021 godine, korisnici njihovih usluga uputili više od stotinu žalbi Ombudsmenu za zaštitu potrošača koji su ugovore sa privrednim subjektom Telemach zaključivali u prvom redu zbog spomenutih kanala i ekskluzivnih sportskih sadržaja, te je Ombudsman za zaštitu potrošača dao Preporuku broj 01-24-1-131/21 od 08.01.2021 godine te citiramo:

"Uzevši u obzir dugoročnu praksu "zatamnjanja" kanala gdje korisnici usluga plaćaju iste iznose računa za neisporučeni sadržaj, na nepoštenu poslovnu praksu i kršenje Zakona o zaštiti potrošača u BiH razlikovanjem novih i postojećih korisnika kod mjesečnih obveza, najnovije postupanje Telemacha predstavlja još jedan primjer nepoštene poslovne prakse kojom se krše prava potrošača te ovim putem skrećemo posebnu pozornost potrošačima na njihovo pravo na izbor prilikom odabira telekom operatera u svakom trenutku.

Ovakve "promjene šeme" koje u biti predstavljaju takvu promjenu predmeta ugovora da on više ne ispunjava svrhu zbog koje je zaključen, predstavljaju najgrublju povredu prava potrošača i povredu načela savjesnosti i poštenja u ugovornim odnosima" - izvor: www.ozp.gov.ba.

Navodi privrednog subjekta Telemach da nakon što je izvršen djelomični prenos prava emitovanja a potom su mu uskraćena i OTT prava iz ponude koja je upućena prema Telemachu od 01.01.2021 godine čime je potpuno onemogućena distribucija TV kanala Arena sport, zbog čega je i pokrenuo ovaj postupak i postupak u vezi ponude za OTT uslugu jer nije imao vremena za prepisku sa ACG-om je neosnovana.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da postupak koji je pokrenut pred ovim organom u vezi OTT prava (i drugih tehnologija) koju su navodno uskraćena privrednom subjektu Telemach misleći pritom na ponuđeni Cjenovnik od strane privrednog subjekta ACG, te da je to razlog zašto je prekinuo saradnju sa ACG-om, je rezultiralo donošenjem Rješenja broj UP-05-26-2-010-79/21 od 28.10.2021 godine kojim se odbija zahtjev privrednog subjekta Telemach kao neosnovan. Navedeno Rješenje

je povrdeno i Presudom Suda BiH broj S1 3 U 41730 22 od 05.09.2023 godine.

Iz svega navedenog proizilazi zaključak da je privredni subjekat Telemach svojom poslovnom politikom/odlukom da ne produži saradnju sa ACG-om od dana 01.01.2021 godine svojim potrošačima/pretplatnicima uskratilo prava praćenja kanala Arena Sport a samim time i mogućnosti gledanja utakmica Mtel premijer lige, a ne ACG kako je prikazano.

Jedina mogućnost da prate neke od utakmica Mtel Premijer lige, pretplatnicima Telemacha od 01.01.2021 godine je putem servis Pay per View koji omogućuje korisnicima koji inače nisu korisnici IPTV usluge (Moja TV) niti bilo koje druge usluge BH Telecom-a, da gledaju sadržaje prikazivane na Moja TV samo na osnovu zahtjeva i plaćene cijene. Dakle utakmice Mtel Premijer Lige BiH, prikazivane putem servisa BH Telecom-a pod nazivom Moja TV Sport, nisu zatvorene za građane koji nisu korisnici usluga BH Telecom-a, te su takva lica mogla nastaviti koristiti usluge svog dotadašnjeg kablovskog operatera, a predmetne utakmice gledati putem Pay per View servisa.

S obzirom na sve utvrđene činjenice i ocjenu dokaza navedenih u predmetnom postupku a posebno činjenice da privredni subjekat Telemach od 01.01.2021 godine zbog prekida saradnje sa ACG-om ne distribuiše kanale Arena Sport pa samim time njegovi potrošači ne mogu pratiti ni utakmice Mtel Premijer Lige, da se nije obraćao privrednom subjektu ACG u vezi ustupanja djelimičnih prava na prenos utakmica niti ima namjeru jer bi to iziskivalo dodatne troškove, da su ustupljene utakmice BH Telecom-u dostupne pored njihovih korisnika i drugim potrošačima putem Per pay wiew servisa uz određenu novčanu naknadu, Konkurencijsko vijeće nije utvrdilo zloupotrebu dominantnog položaja iz člana 10. stav 2. tačka b) Zakona .

Također, Telemach navodi da je privredni subjekat ACG zloupotrijebio svoj dominantni položaj u smislu člana 10. stav 2. tačka c) jer drugim privrednim subjektima koji se bave emitiranjem nije transparentno i diskriminativno niti ponudio zaključnje ugovorne saradnje, u smislu da je navedeno posebno očigledno imajući u vidu da su postojali i treći učesnici zainteresovani za emitovanje relevantnih utakmica (odnosno, koji su se prijavili na tender NS/FS BiH za relevantna prava), koji su stoga u istom položaju kao BH Telecom.

Konkurencijsko vijeće je tokom provođenja postupka utvrdilo da putem javnog poziva/tendera Fudbalskog saveza BiH samo jedan ponuđač je mogao steći ekskluzivno pravo na licencirani sadržaj tj. pravo na emitovanje za sve utakmice Premijer lige BiH sa pravom sublicenciranja, a koje je pravo stekao privredni subjekat Mtel koje je stečeno pravo prenio na privredni subjekat ACG (svoje povezano društvo).

Imajući u vidu navedeno, ovdje treba odvojeno posmatrati postupak javnog poziva/tendera Fudbalskog saveza BiH kojim je jedan ponuđač stekao ekskluzivno pravo na licencirani sadržaj i postupak ustupanja dijela tog ekskluzivnog prava (sublicenciranja) od strane nosioca tog ekskluzivnog prava a koji Ugovorom o sponzorstvu nije bio zabranjen.

Objavom Fudbalskog saveza BiH da je navedena prava stekao privredni subjekat Mtel, te da će navedeni sadržaji biti dostupni putem Arena Sport kanala, svaki zainteresovani privredni subjekat se mogao obratiti privrednom subjektu Mtel-u (koji bi ga uputio na ACG s obzirom da je navedena prava prenio na njega) ili privrednom subjektu ACG sa zahtjevom u vezi otkupa određenog broja fudbalskih utakmica.

Privredni subjekti koji su zainteresovani za sticanje prava, bilo da je riječ o emitovanju ili distribuciji mogu zatražiti ponudu od imaoa prava, te nijednom emiteru ukoliko bi bio zainteresovan nije zabranjeno da na isti način kao i BH Telecom, otkupi djelimično ustupanje prava na emitovanje licenciranog sadržaja.

U vezi istog, uvidom u dostavljenu poslovnu korespondenciju Konkurencijsko vijeće je razmatralo i utvrdilo da se privredni subjekat BH Telecom se samoinicijativno obratio privrednom subjektu ACG sa Ponudom od 13.08.2020. godine privrednom subjektu ACG kojoj je iskazao interes za otkup određenog broja utakmica, kao i da je prethodila određena procedura pregovaranja koja je uključivala osim navedene ponude, i odobrenje sredstava za nabavku, pregovarački postupak i dr., odnosno da je postupak pregovaranja trajao nekoliko mjeseci, prije zaključenja samog Ugovora broj 01-19-1965/20 od 04.12.2020 godine.

Iz navedenog proizilazi da nakon što je sam BH Telecom iskazao interes za kupovinu navedenih prava, ovom privrednom subjektu je ustupljena licenca za prenos i emitovanje dvije utakmice Mtel Premijer lige BiH, te da će po kolu BH Telecom imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prenos.

U vezi prava sublicenciranja, BH Telecom u svom izjašnjenju je naveo da je u prethodnim periodu od unazad 8 godina bio ekskluzivni sponzor Fudbalskog saveza i da je bio nosilac prava na emitovanje većine utakmica Premijer lige, koje su se na identičan način eksploatisale na platformi BH Telecom-a te da su uz naknadu ustupljena TV emiterima Nova BH i TV1/O Kanal, internet portalima SportCentar, SportSport, kao i privrednom subjektu HD WIN d.o.o. Beograd.

Konkurencijsko vijeće je posebno cijenilo činjenicu da se privredni subjekat Telemach nije nikada obraćao niti Mtel-u niti ACG za ustupanjem dijela prava na prenos/emitovanje fudbalskih utakmica Premijer lige BiH, da im se do sada jedino obratio privredni subjekat BH Telecom te činjenicu da je privredni subjekat ACG tokom postupka u više navrata naveo da u slučaju da Telemach ili njegovo povezano lice koje se bavi emitovanjem imaju stvarnu namjeru da steknu prava na emitovanje utakmica Mtel Premijer lige, ACG ističe da je voljan da im odmah, pod istim uslovima kakvi su ugovoreni sa BH Telecom-om, ustupi raspoloživa prava na emitovanje utakmica Mtel Premijer lige.

Privredni subjekat Telemach svojom konstatacijom da njemu kao distributeru prava emitovanja nisu relevantna i da ih nema u svojim poslovnim planovima a prema njegovim saznanjima niti ni bilo koji drugi operater predstavlja upravu suprotno u odnosu na njegovu tvrdnju da su postojali treći učesnici zainteresovani za emitovanje relevantnih utakmica (odnosno, koji su se prijavili na tender NS/FS BiH za relevantna prava) koji su u istom položaju kao BH Telecom, te u smislu člana 36. Zakona nije dokazao kao osnovanu.

U prilog tome je i činjenica da drugih zainteresovanih do sada nije bilo u vezi ustupanja prava na emitovanje utakmica, te da su isti način kako je i zaključen i Ugovor sa BH Telecom-om, zaključeni i sporazumi/ugovori kojima je ACG ustupio pravo na emitovanje Highlights (isječke fudbalskih sadržaja) Mtel Premijer Lige BiH svim privrednim subjektima koji su iskazali interesovanje uključujući i Novu BH povezano lice privrednog subjekta Telemach, pod istim uslovima.

S obzirom da je privredni subjekat ACG zaključivao ugovore na osnovu iskazane zainteresovanosti kako privrednog subjekta BH Telecom, tako i drugih operatera (u vezi prava na emitovanje Highlights uključujući i Novu BH povezano društvo Telemach-a), te to što nije raspisivao javni poziv ne može se prihvatiti kao namjera privrednog subjekta ACG da primjeni različite uslove za istu ili sličnu vrstu poslova sa ostalim stranama, čime ih dovode u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj u smislu člana 10. stav 1. tačka c) Zakona, na koje se poziva privredni subjekat Telemach.

Naknadno, privredni subjekat Telemach proširuje Zahtjev i na utvrđivanje povrede odredbi člana 4. stav 1. tačka e) Zakona, odnosno člana 10. stav 2. tačka d) Zakona, da Konkurencijsko

vijeće preliminarano utvrdi da li su Protivne strane postavile uslov operaterima za distribuciju preedmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/istovremenog emitiranja.

Konkurencijsko vijeće eventualne povrede odredbi člana 10. stav 2. tačka d) Zakona na koje ukazuje privredni subjekat Telemach nije moglo utvrditi, s obzirom da je predmet zaključenog Sporazuma nabavka ekskluzivnih prava za prenos/emitovanje utakmica Mtel Premijer lige, te isti ne sadrži odredbe koji se odnose na uslov istovremenog ili prethodnog emitovanja i distribucije.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 4. dispozitiva ovog Rješenja.

12. Troškovi postupka

Članom 105. stav 1. Zakona o upravnom postupku je propisano da u pravilu svaka stranka snosi svoje troškove postupka (koji uključuju i troškove za pravno zastupanje), a članom 105. stav 2. istog Zakona je propisano da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranici nadoknaditi opravdane troškove koji su nastali u postupku.

Prema odredbi člana 105. stav (3) Zakona o upravnom postupku troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju se samo u slučajevima kad je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano.

Članom 108. stav 1) istog Zakona je propisano da u rješenju kojim se postupak završava, organ koji donosi rješenje određuje ko snosi troškove postupka, njihov iznos i kome se i u kojem roku imaju isplatiti. Konkurencijsko vijeće je prilikom izračuna ukupnih troškova postupka, uzelo u obzir odredbe Zakona o upravnom postupku, i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službene novine Federacije BiH", br. 22/04 i 24/04) (u daljem tekstu: Tarifa).

Punomoćnik Podnosioca zahtjeva je aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-50/21 od 26.10.2021. godine dostavio je Zahtjev za naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 4.904,00 KM sa uključenim iznosom PDV-a i to: Zahtjev za pokretanje postupka - 240,00 KM, Podnesak od 05.04.2021. godine - 240,00 KM, Podnesak od 01.07.2021. godine - 240,00 KM, Podnesak od 25.10.2021. godine - 240,00 KM, pristup na usmenu raspravu - 240,00 KM (plus 17% PDV na sve navedeno), taksa na zahtjev po članu 4. i 10. Zakona - 2.000,00 KM i taksa na rješenje - 3.000,00 KM.

Dodatno je podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-79/21 od 03.01.2024 godine dopunio troškove postupka u iznosu od 240,00 KM+PDV, kao i podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-89/21 od 23.02.2024 godine za dodatnih 240,00 KM+PDV.

Konkurencijsko vijeće je odbilo zahtjev Podnosioca zahtjeva za nadoknadu troškova postupka, budući da navedeni privredni subjekt nije uspio u postupku, te stoga nema pravo na nadoknadu troškova postupka, u smislu Zakona o upravnom postupku.

Sljedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u tački 4. dispozitiva ovog Rješenja

Privredni subjekat ACG zastupan po advokatu Ezmani Turković iz advokatskog društva Marić & Co dostavio je Zahtjev za naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 4.650,00 KM plus PDV 17% i to: Odgovor Mtel-a od 17.06.2021. godine - 930,00 KM, Odgovor ACG-a od 08.07.2021. godine - 930,00 KM, Uvid u spis 26.08.2021. godine - 465,00 KM, Uvid u spis 11.10.2021. godine - 465,00 KM, pristup usmenoj raspravi - 930,00 KM, Odgovor ACG-a od 26.10.2021. godine - 930,00 KM. Kao osnov za obračun uzeta je vrijednost prosječne obračunate plate u FBIH u iznosu od 930,00 KM u skladu sa Tarifom.

Privredni subjekat Mtel zastupan po advokatu Đorđu Jugoviću, aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-52/21 od 28.10.2021. godine dostavio Zahtjev za naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 491,40 KM sa uključenim iznosom PDV-a i to Odgovor na Zaključak - 240,00 KM+40,80 KM (17% PDV-a) i pristup na usmenu raspravu - 180,00 KM + 30,60 KM (17% PDV-a).

Privredni subjekat BH Telecom nije dostavio svoj zahtjev za naknadu troškova.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da visina troškova obračunata u Troškovniku Punomoćnika ACG-a nije obračunata u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službene novine Federacije BiH", broj 22/04 i 24/04), te se isti priznaju u sljedećem iznosu: Odgovor Mtel-a od 17.06.2021. godine - 240,00 KM, Odgovor ACG-a od 08.07.2021. godine - 240,00 KM, Uvid u spis 26.08.2021. godine - 30,00 KM, Uvid u spis 11.10.2021. godine - 30,00 KM, pristup usmenoj raspravi - 300,00 KM, Odgovor ACG-a od 26.10.2021. godine - 240,00 KM te se isti priznaju u iznosu od 1.080,00 KM sa uključenim PDV-om od 183,60 KM što iznosi 1.263,60 KM.

Punomoćniku privrednog subjekta Mtel priznaju se svi podneseni troškovi u iznosu od 491,40 KM sa uključenim iznosom PDV-a.

Navedeni troškovi privrednih subjekata ACG i Mtel u utvrđenim iznosima uplaćeni su od strane Podnosioca zahtjeva u ovom postupku na Rješenje Konkurencijskog vijeća broj UP-06-26-3-011-68/21 od 16.12.2021. godine.

13. Administrativna taksa

U skladu sa članom 2. tarifni broj 107. stav (1) tačka f) i tačka g) Odluke o visini administrativnih taksi u vezi sa procesnim radnjama pred Konkurencijskim vijećem ("Službeni glasnik BiH", broj 30/06, 18/11 i 75/18) Podnosilac zahtjeva je na ovo Rješenje obavezan platiti administrativnu taksu u iznosu od 3.000,00 KM u korist Budžeta institucija Bosne i Hercegovine.

Administrativna taksa u iznosu od 3.000,00 KM je u ovom postupku uplaćena dana 22. decembra 2021. godine na Rješenje Konkurencijskog vijeća broj UP-06-26-3-011-68/21 od 16.12.2021. godine.

14. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovoga Rješenja nije dozvoljena žalba.

Nezadovoljna stranka može pokrenuti Upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema, odnosno objavljivanja ovoga Rješenja.

Broj UP-06-26-3-011-90/21

24. aprila 2024. godine

Sarajevo

Predsjednica

Adisa Begić, s. r.

Na temelju članka 25. stavak (1) točka e), članka 42. stavak (1) u svezi članka 4. stavak 1. točka b), c) i e) i članka 10. stavak 2. točka b), c) i d) Zakona o konkurenciji ("Službeni glasnik BiH", br. 48/05, 76/07 i 80/09), u postupku pokrenutom po Zahtjevu za pokretanje postupka UP-06-26-3-011-1/21 od 10.03.2021. godine, podnesenog od strane gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo protiv Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd - Novi Beograd, R. Srbija, Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma prema članku 4. stavak 1. točka b), c) i e) i utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja Arena Channels Group d.o.o., Bulevar Milutina Milankovića 9A, 11000 Beograd, R. Srbija prema članku 10. stavak 2. točka b), c) i d) Zakona o konkurenciji,

Konkurencijsko vijeće, na 7. (sedmoj) sjednici održanoj dana 24.04.2024. godine, je donijelo

RJEŠENJE

- Odbija se Zahtjev gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo, podnesen protiv gospodarskog subjekta Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma prema članku 4. stavak 1. točka b), c) i e) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen.
- Odbija se Zahtjev gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo, podnesen protiv gospodarskog subjekta Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd - Novi Beograd, R. Srbija i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma prema članku 4. stavak 1. točka b), c) i e) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen.
- Odbija se Zahtjev gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo, podnesen protiv gospodarskog subjekta Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd - Novi Beograd, R. Srbija radi utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja iz članka 10. stavak 2. točka b), c) i d) Zakona o konkurenciji, kao neutemeljen.
- Odbija se zahtjev gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Sarajevo za naknadom troškova postupka.
- Ovo Rješenje je konačno i bit će objavljeno u "Službenom glasniku BiH", službenim glasilima entiteta i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Ovim Rješenjem se izvršava Presuda Suda Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Sud BiH), broj S1 3 U 042100 22 U od 22.12.2023 godine kojom je Sud BiH uvažio Tužbu gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo i poništio rješenje Konkurencijskog vijeća Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Konkurencijsko vijeće) broj UP-06-26-3-011-68/21.

Konkurencijsko vijeće je presudu Suda BiH zaprimilo dana 28.12.2023 godine pod podneskom broj UP-06-26-3-011-78/21 kojoj je Konkurencijskom vijeću naloženo da u ponovnom postupku donese rješenje u ovom predmetu.

Sukladno sa člankom 62. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10) kada Sud poništi konačni upravni akt protiv koga je pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništen akt donesen, a nadležna institucija je pri tome vezana pravnim shvatanjima Suda i primjedbama u pogledu postupka.

1. Stranke u postupku

Stranke u postupku su gospodarski subjekti Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo kao Podnositelj zahtjeva protiv Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd - Novi Beograd, R. Srbija, Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo.

1.1. Gospodarski subjekt TELEMACH d.o.o. Sarajevo - Telemach

Gospodarski subjekt Telemach društvo za pružanje usluga u oblasti telekomunikacija d.o.o. Sarajevo, ul. Džemala Bijedića br. 216., Sarajevo, registriran je kod Općinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem 65-01-0620-08. Njegov osnivač je Bosnia Broadband S.a.r.l. iz Luksemburga, Rue de Rollingergrund, L-2440 Luksemburg.

Gospodarski subjekt Telemach je gospodarsko društvo koje djeluje kao operater digitalne i analogne kableske televizije, kao

pružatelj usluga širokopolasnog interneta i kao operater fiksne telefonije u Bosni i Hercegovini.

1.2. Gospodarski subjekt Telekomunikacije Republike Srpske - Mtel a.d. Banja Luka

Gospodarski subjekt Telekomunikacije Republike Srpske, a.d. Banja Luka, Ulica Vuka Karadžića broj 2, Banja Luka (skraćena oznaka firme Telekom Srpske a.d. Banja Luka i Mtel a.d. Banja Luka) registriran je u Okružnom privrednom sudu u Banja Luci pod matičnim brojem upisa 1-9317-00. Gospodarski subjekt Mtel je dio grupacije čije je matično društvo gospodarski subjekt Telekom Srbija a.d. Beograd, Takovska broj 2, Beograd, Republika Srbija sa udjelom od 65,01%, PREF a.d. Banja Luka sa 8,9%, Fond za restituciju RS a.d. Banja Luka 5,03%, DUIF Kristal Invest a.d. - OMIF Future Fund sa 3,3%, te ostali sa 17,76%. Gospodarski subjekt Mtel je jedan od tri nacionalna operatera na tržištu telekomunikacija u Bosni i Hercegovini koji nudi usluge iz oblasti mobilne telefonije, fiksne telefonije, digitalne televizije, Interneta i prijenosa podataka.

1.3. Gospodarski subjekt Arena Channels Group d.o.o. 11070 Beograd- Novi Beograd, R. Srbija - ACG

Gospodarski subjekt Arena Channels Group d.o.o. 11070 Beograd- Novi Beograd, R. Srbija, ul. Vladimira Popovića 6 je registriran pod matičnim brojem 20510293 pri Agenciji za privredne registre Republike Srbije koji je u 100% vlasništvu gospodarskog subjekta Telekom Srbija a.d. Beograd, Takovska broj 2, Beograd, Republika Srbija.

Gospodarski subjekt Arena Channels Group je emiter specijaliziranih sportskih televizijskih kanala pod brendom "Arena Sport" za tržište Bosne i Hercegovine.

1.4. Gospodarski subjekt BH Telecom d.o.o. Sarajevo - BH Telecom

Gospodarski subjekt dioničko društvo BH Telecom Sarajevo, ul. Franca Lehara br. 7., Sarajevo, registrovan je kod Općinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem 65-02-0012-10 (stari broj I-23391). Temeljni kapital gospodarskog subjekta BH Telecom je podijeljen na 63.457.358 dionica, koje su u 90% u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, a 10% u vlasništvu Privatizacijskih investicijskih fondova i malih dioničara.

Temeljna registrirana djelatnost gospodarskog subjekta BH Telecom je obavljanje poslova iz kableskih telekomunikacija.

2. Pravni okvir predmetnog postupka

Konkurencijsko vijeće je u tijeku postupka primijenilo odredbe Zakona, Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta ("Službeni glasnik BiH", br.18/06 i 34/10), Odluke u definiranju vladajućeg položaja ("Službeni glasnik BiH", br. 18/06 i 34/10), Odluke o skupnom izuzeću sporazuma između gospodarskih subjekata koji djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi) ("Službeni glasnik BiH", br.18/06), odredbe Zakona o upravnom postupku ("Službeni glasnik BiH" br. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16) (u daljnjem tekstu: ZUP) u smislu članka 26. Zakona.

Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između europskih zajednica i njegovih država članica, s jedne strane i Bosne i Hercegovine s druge strane ("Službeni glasnik BiH - međunarodni ugovori" br. 10/08 - u daljnjem tekstu: Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju) odredba čl. 71. o primjeni kriterija i pravne stečevine Europske unije, te članka 43. stavak (1) Zakona, omogućuju Konkurencijskom vijeću u svrhu ocjene danog slučaja, da se može koristiti sudskom praksom Europskog suda pravde i odlukama Europske komisije.

3. Postupak po Zahtjevu za pokretanje postupka

U svom Zahtjevu, Podnositelj zahtjeva, opisuje činjenično stanje i okolnosti, te prilaže dokaze za koje smatra da potkrepljuju

navedeno, a koje su razlog za podnošenje Zahtjeva, te ukratko navodi sljedeće:

- da podnose Zahtjev za pokretanje postupka protiv povezanih osoba Telekom Srbija a.d., sa sjedištem na adresi Takovska 2, 11000 Beograd, Republika Srbija, koje je u konkretnom slučaju nastupalo putem svojih zavisnih društava, koja imaju pasivnu legitimaciju u ovom postupku i to: Arena Channels Group d.o.o. Beograd, sa sjedištem na adresi Bulevar Milutina Milankovića 9A, 11070 Beograd, Republika Srbija, koji je ranije poslovao pod nazivom HD-WIN d.o.o. Beograd (u daljem tekstu: "ACG"), Telekomunikacije Republike Srpske akcionarsko društvo Banja Luka, sa sjedištem na adresi Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka (u daljem tekstu: "Telekom Srpske"), a zajedno sa ACG i drugim povezanim osobama: "Telekom Srbija Grupa" te njihovog konkurenta BH Telecom d.d. Sarajevo, sa sjedištem na adresi Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo ("BH Telecom");
- da predmetni zahtjev se podnosi u svezi sa zaključivanjem zabranjenog restriktivnog sporazuma, sa negativnim učincima na konkurenciju na mjerodavnom tržištu u Bosni i Hercegovini ("BiH") i zlouporabom vladajućeg položaja gospodarskog subjekta ACG (predmetni zahtjev: "Zahtjev");
- da je Telemach telekomunikacijska kompanija koja djeluje kao operater digitalne i analogne kabelaške televizije, kao pružatelj usluge širokopolasnog Interneta i kao operater fiksne telefonije;
- da su Protivne strane u postupku ACG i Telekom Srpske (kao dio Telekom Srbije Grupe) i BH Telecom;
- da je većinski vlasnik udjela u ACG-u i Telekomu Srpske telekomunikacijska kompanija "Telekom Srbija" a.d. Beograd, akcionarsko društvo sa sjedištem u Beogradu, Republika Srbija ("Telekom Srbija"). Telekom Srpske je jedan od tri vladajuća (engl. "incumbent") operatera u BiH sa pretežnim prisustvom na teritoriji Republike Srpske, gdje na pojedinim tržištima (internet, fiksna telefonija, paketi telekomunikacijskih usluga) ima monopolistički položaj;
- da je ACG između ostalih kanala, emiter specijaliziranih sportskih televizijskih kanala pod brendom "Arena Sport". U svrhu distribucije medijskih sadržaja na ovim kanalima, ACG je pribavio ekskluzivna prava za emitiranje nekih od najprestižnijih fudbalskih takmičenja u Evropi. Konkretno, ACG posjeduje ekskluzivna prava na emitiranje italijanske nogometne lige ("Serie A"), fudbalske lige Francuske ("Ligue 1"), hrvatskog nogometnog prvenstva (Hrvatski Telekom Prva liga), i srbijanske fudbalske lige (Linglong Tire Super liga Srbije) na teritoriju BiH. Dodatno, ACG posjeduje prava na emitiranje dva najpopularnija europska klupska fudbalska takmičenja - UEFA Lige prvaka i UEFA Lige Evrope;
- da ACG također posjeduje prava i sponzor je najpopularnijeg nogometnog takmičenja u BiH - Mtel Premijer Liga BiH, a koja je prethodno na tenderu organiziranom od strane Fudbalskog saveza Bosne i Hercegovine ("N/FS BiH") kupio Telekom Srpske;
- da gospodarski subjekt BH Telecom, Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo, je registriran kod Općinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem subjekta: 65-02-0012-10. Temeljni kapital gospodarskog subjekta BH Telecom je podijeljen na 53.457.358 akcija, koje su u 90% vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine, a 10% u vlasništvu investicijskih fondova i malih dioničara. Temeljna registrirana djelatnost gospodarskog subjekta BH Telecom je obavljanje telekomunikacijskih djelatnosti;
- da je N/FS BiH dana 12. lipnja 2020. godine objavio Javni poziv za prikupljanje ponuda za zaključenje sponzorskih aranžmana, koji se odnosio na utakmice Premijer lige BiH i "A" i "U-21" muške reprezentacije ("Javni poziv"), kojim se pozivaju zainteresirani pravni subjekti sa sjedištem na teritoriju BiH za dostavljanje pisma namjere i zaključivanje sponzorskog aranžmana sa N/FS BiH, za Premijer ligu BiH (od 1. srpnja 2020. do 30. lipnja 2023. godine) i muške "A" i "U-21" reprezentativne selekcije (od 1. siječnja 2021. do 31. prosinca 2023. godine);
- da tekst Javnog poziva jasno predviđa da sponzorski ugovor sa N/FS BiH obuhvata "reguliranje prava prenosa/emitiranja, kao i eksploataciju sadržaja utakmica Premijer lige BiH". Na taj način, pravni subjekt koji bude odabran na temelju Javnog poziva stječe prava emitiranja Premijer lige BiH za period od 1. srpnja 2020. do 30. lipnja 2023. godine, odnosno za sezone 2020/2121, 2021/2122 i 2022/2023;
- da na temelju prikupljenih ponuda na Javni poziv, Izvršni odbor FS BiH je 17. jula 2020. godine razmatrao ponude za sponzorstvo Premijer lige BiH, te "A" i "U-21" reprezentacije;
- da prethodnih osam godina, generalni sponzor Premijer lige BiH bio je BH Telecom. Prema javno dostupnim informacijama, na javni poziv su ponude poslala tri ponuđača: Telekom Srpske, BH Telecom i United Media (povezano društvo Podnositelja zahtjeva);
- da na temelju razmatranja ponuda od strane Izvršnog odbora N/FS BiH i prihvatanja ponude Telekom Srpske za sponzorstvo Premijer lige BiH, te "A" i "U-21" reprezentacije, 24. srpnja 2020. godine zaključen je ugovor između N/FS BiH i Telekom Srpske o sponzorstvu Premijer lige BiH, te "A" i "U-21" reprezentacije. Na temelju ovog ugovora, Telekom Srpske je stekao prava emitiranja utakmica Premijer lige za sezone 2020/2121, 2021/2122. i 2022/2123, te shodno tome N/FS BiH zaključuje kako će na temelju sponzorstva Telekom Srpske "omogućiti da Arena sport, kao regionalni lider u produkciji i emitiranju ekskluzivnih sportskih sadržaja, u paketu sportskih premijum sadržaja nacionalnih fudbalskih prvenstava prenosi utakmice Premijer lige BiH";
- da gore istaknuti navodi N/FS BiH u svezi sa emitiranjem utakmica Mtel Premijer lige BiH potvrđuju kako je još u vrijeme zaključivanja ugovora bilo jasno da će Telekom Srpske prenijeti prava emitiranja na povezani subjekt ACG, koji se u okviru Telekom Srbije grupe bavi emitiranjem sportskih sadržaja. Upravo na temelju takvog prijenosa prava emitiranja, ACG je stekla prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige počevši od 1. kola u sezoni 2020/2021;
- da predmetni Zahtjev odnosi se na sporazum o djelimičnom prijenosu prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH između gospodarskih subjekata Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom. Na taj način su prava emitiranja relevantnih utakmica podijeljena između Telekom Srbije (ACG) i BH Telecom koji zajednički nastupaju na tržištu, kao jedinini subjekata koji omogućavaju emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH krajnjim korisnicima

- u BiH. Obzirom da su Telekom Srbija i ACG povezana društva u okviru Telekom Srbija grupe, jasno je kako su ugovorne strane (Telekom Srbija, putem povezanih lica i BH Telecom) istovremeno izravni konkurenti na tržištu distribucije audiovizualnih medijskih usluga u BiH, ali i na drugim tržištima;
- da Sporazum između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecoma izravno ograničava tržišnu konkurenciju na tržištu emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH i to putem podjele tržišta i primjene različitih uvjeta za identične transakcije sa drugim gospodarskim subjektima, sve sukladno članku 4. stavak 1. točka b) i c) Zakona;
  - da pored navedenog, gospodarski subjekt ACG je vladajući na mjerodavnom tržištu emitiranja nogometnog takmičenja Mtel Premijer lige BiH na teritoriju BiH. Naime, na temelju stečenih prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH od strane Mtela kao povezanog subjekta, ACG je stekao isključiva prava emitiranja i mogućnost samostalne kontrole emitiranja utakmica BH Premijer Lige, te stoga ima tržišni udjel od 100%. Bez obzira na djelimični prijenos prava emitiranja u korist BH Telecoma, ACG bi i na vertikalno nižem nivou tržišta zadržao tržišni udjel značajno iznad zakonskog praga od 40%, zbog čega se pretpostavlja njegov vladajući položaj;
  - da uz zaključenje zabranjenog sporazuma koji nije pojedinačno izuzet od strane Vijeća, ACG i zloupotrebljuje vladajući položaj tako što primjenjuje različite uvjete poslovanja prema operaterima na silaznom tržištu, "čime ih dovodi u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj", te "ograničava tržište na štetu potrošača" sukladno sa odredbom članka 10. stavak 2. točka b) i c) Zakona;
  - da za određivanje mjerodavnog tržišta proizvoda bitno je razumijevanje oblasti emitiranja sportskih televizijskih kanala i njihove međuzamjenjivosti. Vijeće je u ranijoj praksi odlučivalo o uporedivim okolnostima mjerodavnog tržišta proizvoda pa je u jednoj od odluka definiralo mjerodavno tržište proizvoda kao tržište distribucije sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige. U pogledu takve definicije Vijeće je navelo: "Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da kada su u pitanju nogometni sadržaji visoke kvalitete da se radi o veoma diferenciranom proizvodu, koji nema uopće ili nema adekvatnu zamjenu, odnosno, da krajnji korisnik koji npr. prati utakmice njemačke Bundeslige neće smatrati utakmice engleske Premijer lige adekvatnom zamjenom, i obratno. Dakle, krajnji korisnici usluge ne bi smatrali međusobno zamjenjivom, pod prihvatljivim uvjetima, imajući u vidu posebno njihove bitne značajke, kvalitetu, uobičajenu namjenu, način uporabe, uvjete prodaje i cijene, utakmice bilo koje ekskluzivne fudbalske lige (engleska, njemačka, talijanska, španska, francuska) ili drugih ekskluzivnih nogometnih takmičenja (UEFA Liga prvaka, UEFA Liga Evrope)" - (Odluka Vijeća 05-26-3-002-179-II/13 od 16. prosinca 2013. godine, str. 17..);
  - da iz takvog razumijevanja mjerodavnog tržišta slijedi da svako od navedenih ekskluzivnih nogometnih takmičenja predstavlja zasebno mjerodavno tržište proizvoda. Posebno ističemo da je ovakav način određivanja mjerodavnog tržišta primijenjen i u kasnijim predmetima i praksi Vijeća (Odluka Vijeća 06-26-2-006-143-II/15 od 23. prosinca 2015. godine; Odluka Vijeća 04-26-2-019-80-II/15 od 16.02.2016. godine; Odluka Vijeća 04-26-2-005-113-II/15 od 20.12.2017. godine);
  - da sukladno navedenim stavovima Vijeća, može se zaključiti kako nogometno takmičenje Mtel Premijer liga BiH predstavlja zasebno mjerodavno tržište proizvoda u odnosu na druga nogometna takmičenja, i to zbog svojih bitnih karakteristika, kvalitete, načina uporabe, i sl.;
  - da po prirodi stvari, navijači koji prate određeno nacionalno nogometno takmičenje su prije svega koncentrirani u zemlji u kojoj se takmičenje odigrava, što objašnjava značaj koji gledatelji u BiH pridaju Mtel Premijer Ligi BiH;
  - da specifičnosti nacionalnih nogometnih takmičenja jasno ukazuju kako ne postoji međusobna zamjenjivost između takvih takmičenja, pa tako recimo utakmica iz Mtel Premijer lige između Sarajeva i Željezničara ne predstavlja supstitut drugim derbi utakmicama nacionalnih takmičenja, kako iz regije poput utakmica Crvena zvezda - Partizan ili Dinamo Zagreb - Hajduk Split, tako i iz Evrope poput utakmica Real Madrid - Barcelona, Milan - Inter, Liverpool - Manchester United, itd;
  - da navedeni način određivanja mjerodavnog proizvodnog tržišta kao nacionalnih nogometnih takmičenja sukladan je sa praksom Europske komisije, koja prepoznaje specifičnost nacionalnih takmičenja i nezamjenjivost u odnosu na druga nogometna takmičenja;
  - da sukladno sa navedenim i prethodnom praksom Vijeća, Podnositelj zahtjeva određuje mjerodavno tržište proizvoda kao tržište televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH;
  - da imajući u vidu da se televizijsko emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH vrši na cjelokupnom teritoriju BiH, Podnositelj zahtjeva predlaže da se mjerodavno zemljopisno tržište u pogledu mjerodavnog tržišta proizvoda odredi kao nacionalno, tj. tako da obuhvati cjelokupan teritorij BiH;
  - da naime, emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH vrši se putem kanala Arena Sport u vlasništvu Telekom Srbija (odnosno ACG) i BH Telecom-ovog Moja TV Sport. U zemljopisnom smislu, emitiranje se vrši na cjelokupnom teritoriju BiH pod istim uvjetima, te su nogometni klubovi - sudionici u navedenom takmičenju sa teritorija čitave BiH, te zbog toga mjerodavno zemljopisno tržište predstavlja BiH. Ovakav način određivanja mjerodavnog zemljopisnog tržišta je potvrđen u ranijoj praksi Vijeća koji se tiču distribucije nogometnog sadržaja visoke kvalitete (Odluka Vijeća 05-26-3-002-179-II/13 od 16. prosinca 2013. godine; Odluka Vijeća 06-26-2-006-143-II/15 od 23. prosinca 2015. godine; Odluka Vijeća 04-26-2-019-80-II/15 od 16. veljače 2016. godine; Odluka Vijeća 04-26-2-005-113-II/15 od 20. prosinca 2017. godine);
  - da sukladno sa člankom 27. Zakona, Vijeće će pokrenuti postupak po službenoj dužnosti ako postoji utemeljena sumnja da se značajno sprječava, ograničava i narušava tržišna konkurencija. Telemach ima osnovanu sumnju da su Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom zaključili ekskluzivni

- sporazum - sporazum o djelimičnom prijenosu prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH sa Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) na BH Telecom, koji efektivno predstavlja sporazum o zajedničkoj proizvodnji - horizontalni sporazum o podugovaranju, zaključen između izravnih konkurenata na tržištu emitiranja i distribucije medijskih sadržaja. Na intenzitet suradnje između konkurenata u konkretnom slučaju upućuje i činjenica da utakmice Mtel Premijer lige BiH koje emitira Moja TV Sport ustvari komentarišu komentatori Arena Sport kanala, što dokazuje zajedničku proizvodnju. Prema Smjernicama o horizontalnoj suradnji Europske komisije (st. 152), sporazumi o horizontalnom podugovaranju predstavljaju i sporazume kojima se jedna ugovorna strana slaže da potpuno ili djelimično prestane sa proizvodnjom određenih proizvoda, što povjerava drugoj ugovornoj strani. U konkretnom slučaju, Telekom Srbija je odustala od emitiranja značajnog broja utakmica Premijer lige BiH, i takve aktivnosti povjerila BH Telecomu, kao svom izravnom konkurentu, kako u distribuciji medijskih sadržaja (jer su oba sudionika konkurentski operatori), tako i u proizvodnji i emitiranju medijskih sadržaja (jer je u prethodnom periodu BH Telecom emitirao mjerodavne utakmice i nadmetao se na tenderu za prava emitiranja);
- da naime, na temelju ugovora između N/FS BiH i Telekom Srpske, Telekom Srpske je stekao prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH, počevši od prvog kola sezone 2020/2021. godine, odigranog 01.08.2020. Ova prava je najvjerovatnije odmah prenio na ACG. U prvih 7 kola, utakmice Mtel Premijer lige BiH je ekskluzivno emitirao kanal Arena Sport, da bi od 8. kola emitiranje pojedinih utakmica bilo prenijeto na kanal Moja TV Sport, koji emitira BH Telecom. Konkretno, utakmica Sarajevo - Željezničar, kao najpopularnija utakmica Mtel Premijer lige BiH (prema broju navijača dva kluba), bila je dostupna isključivo putem Moja TV Sport. Na taj način se od 8. kola pojedine utakmice Mtel Premijer lige BiH emituju na kanalima Arena Sport, a pojedine na platformi Moja TV Sport;
  - da navedeno jasno upućuje kako su Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom zaključili ekskluzivni sporazum o djelimičnom prijenosu prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH. Navedeni ekskluzivni sporazum zaključen je potpuno netransparentno, bez objavljivanja javnog poziva ili informacije o mogućnostima djelimičnog prijenosa prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na druge subjekte. Na taj način je onemogućeno sudjelovanje drugih subjekata koji su nositelji dozvola za emitiranje, i čiji su kanali dostupni većem broju potrošača, odnosno korisnika, te je zaključen sporazum o zajedničkom tržišnom nastupu i podjeli tržišta između Telekom Srbija i BH Telecom;
  - da prema Smjernicama o horizontalnoj suradnji Europske komisije, sporazumi o zajedničkoj proizvodnji dovode do usuglašavanja bitnih uvjeta konkurencije između sudionika na tržištu, odnosno povećavaju mogućnost koordinacije njihovog tržišnog nastupa, ostvarenju značajnih zajedničkih troškova, razmjeni povjerljivih informacija, te dovode do isključivanja trećih osoba sa tržišta. Konkretno, prema aktima Europske komisije, ovakav zajednički nastup ugovornim stranama omogućava da istisnu konkurente sa tržišta (naročito ukoliko imaju značajnu tržišnu poziciju, kao što je imaju BH Telecom i Telekom Srbija na nizu telekomunikacionih tržišta), primjera radi uskraćivanjem ključnih inputa za nastup na vertikalno nižoj razini tržišta, što su u konkretnom slučaju i učinili. U konkretnoj situaciji, legitimno se može postaviti pitanje neovisnosti komercijalnog nastupa BH Telecom-a i intenziteta međusobne konkurencije sa Telekom Srbija u situaciji kada mu Telekom Srbija omogućava ključni input za poslovanje;
  - da navedeno jasno ukazuje kako je nastupila posljedica ograničavanja tržišta, a ovdje posebno ističemo, radi moguće argumentacije protivne strane, da, djelimičnim prijenosom prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH sa ACG na BH Telecom nije ostvarena promocija ekonomskog razvitka, niti su potrošači omogućeni u pravičnom udjelu koristiti u smislu članka 4. stavak (3) Zakona. U tom smislu je sporno da li bi Vijeće i moglo pojedinačno izuzeti sporni ugovor, sve i da su ovi subjekti podnijeli isti Vijeću na proceduru pojedinačnog izuzeća (što prema dostupnim informacijama nije slučaj);
  - da naime, pogrešna bi bila tvrdnja da je djelimičnim prijenosom prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanal Moja TV Sport omogućen alternativni kanal u emitiranju navedenih utakmica. Kanal Moja TV Sport je vlastiti kanal BH Telecoma koji emitira sadržaje isključivo korisnicima BH Telecoma. Dakle, suradnjom sudionika na tržištu su oštećeni, ne samo korisnici trećih lica (poput Podnositelja zahtjeva), nego čak i korisnici samog Mtel-a, kojima je onemogućen pristup prestižnim programskim sadržajima (koje je njihov pružatelj usluga skupo platio);
  - da kako BH Telecom za kanal Moja TV Sport ne posjeduje dozvolu sektorskog regulatora za televizijsko emitiranje putem zemaljske radiodifuzije, niti dozvolu za televizijsko emitiranje putem drugih elektronskih komunikacijskih mreža, isti je u principu dostupan samo korisnicima BH Telecoma;
  - da jedini način kojim bi korisnici drugih operatera mogli pristupiti kanalu Moja TV Sport, no koji ne predstavlja televizijsko emitiranje, jeste usluga BH Telecoma pod nazivom Moja webTV prepaid. Navedena usluga je zapravo OTT usluga (OTT je skraćenica od Over-the-Top i odnosi se na raspon usluga koje se takmiče s osnovnim uslugama telekom operatora, a isporučuju se preko otvorenog Interneta, čime se zaobilazi operaterska infrastruktura pružanja i naplata usluge. Vidi više: Ž. Popović, "OTT usluge: prijatna ili poslovna prilika za operatore?", Komunikacije - list dioničkog društva, p. 30, 2012.), te je time ograničena na one korisnike koji imaju pristup Internetu. Npr. korisnik-penzioner bilo kojeg operatera osim BH Telecoma koji ima samo uslugu distribucije medijskih sadržaja, a ne i pristup internetu, ne može nikako i nigdje pratiti utakmice Mtel Premijer lige BiH koji se emitiraju putem Moja TV Sport kanala. Ipak, na temelju ove usluge, niti na bilo koji drugi način, televizijsko emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH na Moja TV Sport nije omogućeno korisnicima van BH Telecom-ove mreže;
  - da dakle, televizijsko emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanalu Moja TV Sport

omogućeno je isključivo korisnicima usluga BH Telecoma. Pored toga, zaključivanje zabranjenog sporazuma je ograničilo tržište na štetu potrošača i na temelju činjenice da je BH Telecom jedini operater u BiH koji u osnovnom paketu svojim korisnicima može ponuditi oba kanala na kojima se emitiraju utakmice Mtel Premijer lige BiH: Arena Sport i Moja TV Sport. Međutim, prije zaključivanja zabranjenog sporazuma, svi operateri koji su u svojoj ponudi distribuirali kanale Arena Sport imali su pristup svim utakmicama Mtel Premijer lige BiH, što je potom ograničeno u odnosu na pojedine sadržaje samo na korisnike BH Telecom-a;

- nadalje, da je Vijeće upoznato sa činjenicom kako Podnositelj zahtjeva od 1. siječnja 2021. godine u svojoj ponudi ne distribuira kanale Arena Sport, što indirektno doprinosi zaključku kako značajan broj potrošača, odnosno korisnika u BiH, nema načina za praćenje televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH. Vrlo je indikativno da su Protivne strane nakon prestanka distribucije Arena Sport kanala od strane Podnositelja zahtjeva promijenile programsku politiku, pa su tako atraktivnije utakmice vraćene na kanal Arena Sport (npr. utakmica Sarajevo - Željezničar u jesenjoj polusezoni emitirana je putem Moja TV Sport kanala, a u proljetnom putem Arena Sport). Ovo ukazuje da Protivne strane zabranjeni sporazum koriste samo za sprječavanje korisnika Podnositelja zahtjeva da pristupe predmetnim sadržajima;
- da imajući u vidu odredbu članka 5. Zakona, jasno je kako je zabranjeni sporazum između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom, kao izravnih konkurenata na različitim razinama tržišta, morao proći prethodnu proceduru pojedinačnog izuzeća prije sprovođenja kako bi se smatrao valjanim. Ipak, koliko je poznato Podnositelju zahtjeva i javno dostupno na web stranici Vijeća i u službenim glasilcima, zaključeni zabranjeni sporazum nikada nije dostavljen Vijeću, odnosno nije tretiran po zakonskoj proceduri. Podnositelj zahtjeva svakako ističe da predstavljena argumentacija u ovom Zahtjevu jasno upućuje da ne postoji temelj iz članka 4 stavak (3) Zakona, odnosno da zabranjeni sporazum ne ispunjava propisane uvjete, te je vrlo sporno da li bi predmetni ugovor s obzirom na svoju prirodu uopće ispunjavao uvjete da bude pojedinačno izuzet, s obzirom da ne postoje legitimni argumenti kojima bi isti bio opravdan;
- da je ACG je vladajući na mjerodavnom tržištu;
- da je ranije u točki 3.1.2. Zahtjeva istaknuto kako je ACG ekskluzivno emitirao prvih 7 kola utakmice Mtel Premijer lige BiH, da bi od 8. kola emitiranje djelimično bilo prenijeto i na Moja TV Sport. Međutim, jasno je da je ovakvu odluku morao donijeti sam ACG, odnosno da je isti gospodarski subjekt imao mogućnost da samostalno odlučuje o načinu emitiranja 100% utakmica Mtel Premijer lige BiH. Bez obzira na taj djelimični prijenos, ACG je i dalje vladajući na mjerodavnom tržištu televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na teritoriju BiH. Naime, većinu utakmica Mtel Premijer lige BiH i dalje emituje ACG, zbog čega je tržišni udjel iznad zakonskog praga od 40%;

Mtel Premijer liga BiH 2020/2121		
Kanal	Broj mečeva*	Tržišni udjel
Arena Sport	104	66,66%

Moja TV	52	33,33%
Ukupno	156	100,00 %

*Od 8. kola utakmice se emitiraju na kanalima Arena Sport (3 po kolu) i Moja TV Sport (2 po kolu). U vrijeme sačinjavanja Zahtjeva nije poznat raspored emitiranja drugog dijela sezone, pa se za potrebe ovog prikaza pretpostavlja da će se emitiranje nastaviti po dogovorenoj podjeli u omjeru 3:2.

- da je ACG zloupotrijebio vladajući položaj na mjerodavnom tržištu;
- da kao vladajući gospodarski subjekt, ACG ima posebne odgovornosti prilikom postupanja na mjerodavnom tržištu;
- da naime, prema odredbi članka 10. stavak 2, točka c) Zakona, zlouporaba vladajućeg položaja se može manifestovati i u vidu "primjene različitih uvjeta za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime ih dovode u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj". Sukladno sa navedenim, ACG je zaključivanjem tajnog i ekskluzivnog sporazuma o prijenosu prava na emitiranje pojedinih utakmica sa BH Telecom-om, zloupotrijebio svoj vladajući položaj, jer drugim gospodarskim subjektima koji se bave emitiranjem nije transparentno i diskriminatorski niti ponudio zaključenje ugovorne saradnje. Nadalje, poduzetim aktivnostima ACG je postupio protivno članku 10. stavak 2. tačka b) Zakona "ograničavanjem tržišta i tehničkog razvoja na štetu potrošača". Navedeno je posebno očigledno imajući u vidu da su postojali i treći sudionici zainteresirani za emitiranje mjerodavnih utakmica (odnosno, koji su se prijavili na tender za relevantna prava), koji su stoga u istom položaju kao BH Telecom;
- da imajući u vidu kako je zabranjeni sporazum tajan, te da njegovi detalji nisu poznati Podnositelju zahtjeva, ovdje se može naglasiti kako je ACG bio dužan, sukladno sa svojim vladajućim položajem, ponuditi emitiranje i drugim konkurentima na tržištu emitiranja po istim uvjetima, a tek naknadno po jasnim kriterijima uspostaviti ugovornu suradnju sa BH Telecom-om;
- da konkretni oblik zlouporabe vladajućeg položaja ACG-a dodatno odgovara i članku 9. stavak 1. točka e) Odluke o definiranju kategorija vladajućeg položaja ("Službeni glasnik BiH", broj 18/06), gdje se kao jedan od oblika zlouporabe vladajućeg položaja predviđaju "proizvodna i tržišna ograničenja kao rezultat ekskluzivnih sporazuma";
- da tržišna ograničenja nastaju zaključivanjem ekskluzivnog sporazuma i djelimičnim prijenosom prava emitiranja na BH Telecom, odnosno kanal Moja TV Sport. Tako je postupanje ACG-a rezultiralo zatvorenim televizijskim emitiranjem bitnih utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanalu Moja TV Sport, odnosno uskraćivanjem mogućnosti praćenja navedenih sadržaja korisnicima koji nisu korisnici usluga BH Telecom-a. Navedeno jasno upućuje kako je postupanje ACG-a za cilj i posljedice imalo isključivo ograničavanje tržišta, odnosno podjelu istoga, obzirom na već predstavljenu činjenicu o zatvorenom emitiranju utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanalu Moja TV Sport;
- da sporazum zaključen između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom-a predstavlja zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak 1. točka b) i c) Zakona;

- da poslovni subjekti Telekom Srbija (odnosno, ACG i Telekom Srpske) i BH Telecom su bili dužni podnijeti zabranjeni sporazum Vijeću na pojedinačno izuzeće prije njegove primjene, a zbog kojeg propuštanja, kao i zbog negativnih učinaka predmetnog sporazuma na ključne parametre tržišne konkurencije, se ima utvrditi zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak 1. točka b) i c) Zakona;
- da je ACG zlorabio vladajući položaj na tržištu televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH i to: (a) ograničavanjem tržišta i tehničkog razvoja na štetu potrošača u smislu članka 10. stavak 2. točka b) Zakona putem djelimičnog prijenosa prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na BH Telecom-ov kanal Moja TV Sport; (b) diskriminacijom subjekata koji se bave televizijskim emitiranjem u smislu članka 10. stavak 2. točka c) Zakona putem onemogućavanja zainteresiranih subjekata u stjecanju prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH po istim uvjetima prema kojim je zaključena suradnja sa BH Telecom-om;
- da putem predmetnog Zahtjeva, Podnositelj zahtjeva upućuje zahtjev da Vijeće donese zaključak o pokretanju postupka protiv ACG-a, Telekom Srpske i BH Telecom-a u svezi sa: (a) zaključivanjem zabranjenog sporazuma prema članku 4. stavak 1. točka b) i c) Zakona; (b) zlorabom vladajućeg položaja ACG-a prema članku 10. stavak 2. točka b) i c) Zakona;
- da u tom smislu, Podnositelj zahtjeva smatra da informacije sadržane u Zahtjevu predstavljaju dovoljan osnov da Vijeće utvrdi kako postoji osnovana sumnja da Protivne strane značajno sprečavaju, ograničavaju, odnosno narušavaju tržišnu konkurenciju u smislu članka 27. stavak 2. Zakona;
- da po pokretanju postupka protiv Protivnih strana, Podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev da Vijeće utvrdi kako je sporazum između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom protivan Zakonu iz razloga što predstavlja zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak 1., točka b) i c) Zakona;
- da po pokretanju postupka protiv ACG-a i BH Telecom-a, Podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev da Vijeće utvrdi kako je ACG zlorabio vladajući položaj ograničavanjem tržišta i tehničkog razvoja na štetu potrošača u smislu članka 10. stavak 2. točka b) Zakona, te diskriminacijom subjekata koji se bave televizijskim emitiranjem u smislu članka 10. stavak 2. točka c) Zakona;
- da ukoliko Vijeće ne utvrdi da je sporazum između BH Telecom-a i Mtel-a zabranjen i ništav, predlažemo da Vijeće izrekne mjere Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) u cilju omogućavanja i drugim zainteresiranim subjektima u stjecanju prava televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH, prema uvjetima jednakim onim iz ugovornog odnosa između Protivnih strana;
- da dalje, po provođenju postupka protiv ACG-a za zlorabu vladajućeg položaja, Podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev da Vijeće naloži ACG-u alternativno da: (a) u roku od 30 dana od prijema rješenja Vijeća kojim se ustanovljava da je ACG zlorabio svoj vladajući položaj raskine važeći ugovor o djelimičnom prijenosu prava emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH sa BH Telecom-om; ili (b) u roku od 30 dana od prijema rješenja Vijeća kojim se ustanovljava da je ACG zlorabio svoj dominantan položaj ponudi svim zainteresiranim subjektima sticanje prava televizijskog emitovanja utakmica Mtel Premijer lige BiH po jednakim i transparentnim uvjetima, te nakon toga u narednih 10 dana zaključi ugovore sa svim zainteresiranim poslovnim subjektima;
- da pored navedenog, Podnositelj zahtjeva ovim putem podnosi zahtjev za izricanjem novčane kazne gospodarskom subjektu BH Telecom zbog zaključivanja zabranjenog sporazuma, u smislu članka 48. stavak 1. točka a) Zakona. Zbog težih povreda Zakona, Podnositelj Zahtjeva podnosi istovremeno zahtjev za izricanjem jedinstvene novčane kazne gospodarskim subjektima ACG i Telekom Srpske zbog zaključivanja zabranjenog sporazuma, u smislu članka 48. stavak 1. točka a) Zakona, te zbog zlorabe vladajućeg položaja u smislu članka 48. stavak 1. točka b) Zakona;
- da Podnositelj zahtjeva ističe da predmet ovog konkretnog Zahtjeva nije utvrđivanje eventualnih nezakonitih radnji u svezi sa Javnim pozivom od 12. lipnja 2020. godine koji je objavio N/FS BiH. U tom smislu, United Media nije niti na koji način uključena u postupak koji se vodi po ovom Zahtjevu;
- da je činjenica da prema javno dostupnim informacijama United Media dostavila najpovoljniju ponudu za prava na emitiranje sukladno sa Javnim pozivom N/FS BiH od 12. lipnja 2020. godine, no da je prema javno dostupnim informacijama Izvršni odbor N/FS BiH povezoao više usluga (emitiranje, sponzorstvo lige, sponzorstvo drugih takmičenja, sponzorstvo reprezentacije, itd.) na Javnom pozivu i odabrao ponudu Telekoma Srpske sa kojim je zaključen ugovor 24. srpnja 2020;
- da Podnositelj zahtjeva nije komunicirao sa United Media o ovim temama, o uvjetima Javnog poziva nema nikakvih saznanja izuzev informacija koje su objavljene u medijima, te iste nisu predmet ovog Zahtjeva, ali u svakom slučaju razumije interes Vijeća i za ovu temu i podržava eventualno poduzimanje radnji po službenoj dužnosti od strane Vijeća u utvrđivanju mogućih nezakonitosti koje se tiču Javnog poziva, kao što su povezivanje usluga koje međusobno nisu vezane, mogući kartelski dogovori određenih ponuđača, i sl;
- da Podnositelj zahtjeva podsjeća Vijeće kako je predmet zabranjenog sporazuma pravo emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH, a da je Podnositelj zahtjeva distributer medijskih sadržaja, odnosno korisnik dozvole Regulatorne agencije za komunikacije BiH za distribuciju audiovizualnih medijskih usluga i medijskih usluga radija. Dakle, Podnositelj zahtjeva se uopće ne bavi emitiranjem, te je pitanje prije svega nejasno. U odnosu na navedenu činjenicu, Podnositelj zahtjeva se nije niti mogao obratiti prema ACG ili Telekom-u Srpske, jer su prava koja su stekli na temelju ugovornog odnosa sa N/FS BiH i prenijeli na BH Telecom - prava emitiranja. Da bi se određeni sadržaj distribuirao, najprije mora biti emitiran putem nekog kanala - konkretan sadržaj uopće nije emitiran putem bilo kojeg emitera, nego putem zatvorene mreže BH Telecoma, pa nije mogao biti ni distribuiran;
- da BH Telecom konkretne sadržaje emitira putem svoga zatvorenog info (ili sličnog) kanala, na način kako to ne čini bilo koji drugi operater u BiH i šire

- (makar koliko je Podnositelju zahtjeva poznato). Podnositelj zahtjeva nema namjeru, niti je u ovom postupku moguće, preispitivati regulatorne aspekte ovakvog načina emitiranja bez licence za emitiranje, ali u svezi sa pitanjem Vijeća potvrđuje da se time ne bavi niti Podnositelj zahtjeva, niti bilo koji drugi operater osim BH Telecoma, makar koliko je Podnositelju zahtjeva poznato;
- da dodatno ističu da BH Telecom koji je stekao prava na osnovu predmetnog zabranjenog sporazuma ne vrši dalju prodaju tih prava, već ih emitira u svojoj mreži, pa se Podnositelj zahtjeva niti tom subjektu nije mogao obratiti za eventualno sublicenciranje;
  - da u svezi sa predmetom ugovora između Protivnih strana upućujemo Vijeće na dokaz 6 dostavljen uz Zahtjev, odnosno tekst Javnog poziva objavljenog od strane N/FS BiH koji definiše "reguliranje prava prijenosa/emitiranja". Podnositelju zahtjeva, kao distributeru, prava emitiranja nisu mjerodavna, jer ne raspolaže platformom, odnosno TV kanalom putem koje bi taj sadržaj emitirao;
  - da dakle, da bi Podnositelj zahtjeva emitirao predmetne sadržaje i obratio se ACG i/ili Telekomu Srpske i stekao prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH (da je takvo nešto uopće bilo moguće), takvo emitiranje bi bilo moguće tek nakon dodatnih troškova koji bi omogućili emitiranje. Tu su, između ostalih, troškovi kreiranja TV kanala, opremanja u tehničkom i kadrovskom smislu, troškovi pribavljanja potrebnih dozvola, marketinga i sl.;
  - da takvo što Podnositelj zahtjeva nije imao niti ima u svojim poslovnim planovima (kao ni bilo koji drugi operater, po saznanjima Podnositelja zahtjeva). Prema saznanjima Podnositelja zahtjeva na temelju javne komunikacije BH Telecoma, predmetna prava ustupljena su ekskluzivno BH Telecom-u i niko drugi ih nije mogao steći, ali ako Vijeće u preliminarnom ispitivanju Zahtjeva utvrdi da su Protivne strane postavile uvjet operaterima za distribuciju predmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/ istovremenog emitiranja (koji može ispuniti samo BH Telecom, koji se jedini bavi emitiranjem na svom internom kanalu, bez dozvole sektorskog regulatora za emitiranje), to bi predstavljalo odvojenu povredu konkurencije iz članka 4. stavak 1. točka e) Zakona odnosno članka 10. stavak 2. točka d) Zakona, u svezi sa ostalim odredbama Zakona koje su već istaknute u Zahtjevu, te ukoliko Vijeće utvrdi postojanje takvog zahtjeva, Podnositelj zahtjeva opreza radi proširuje Zahtjev i na ove odredbe Zakona;
  - nadalje, Podnositelj zahtjeva ističe da predmetna prava nisu bila dostupna, ne samo Podnositelju zahtjeva (koji ih ne bi ni mogao steći, jer se ne bavi emitiranjem), nego ni bilo kojem drugom pravnom subjektu. Naime, činjenica je da je BH Telecom objavio kako se radi o ekskluzivnom sporazumu o djelimičnom prijenosu prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH, na temelju kojeg ovaj operater ekskluzivno emitira ove utakmice, pa ih niko drugi nije ni mogao otkupiti, jer je ekskluzivnost od samog BH Telecoma naglašna kao bitan element prijenosa tih utakmica;
  - da također, ugovor je zaključen potpuno netransparentno, bez objavljivanja javnog poziva ili informacije o mogućnostima djelimičnog prenosa prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na druge subjekte, te postoji zlouporaba vladajućeg

položaja i u odnosu na kršenje obveze objave transparentnih i nediskriminativnih uvjeta za prijenos prava na neovisne treće osobe. Dakle, nitko od subjekata na tržištu nije ni bio upoznat sa mogućnosti djelimičnog prijenosa prava na zainteresirane distributere - a prema marketinškoj komunikaciji BH Telecoma, takva mogućnost nije ni postojala za bilo koga drugog, jer je BH Telecom stekao ekskluzivna prava;

- da je javnost upoznata o dogovoru između ACG i/iii Telekom Srpske i BH Telecoma tek naknadno, odnosno kada je djelimični prijenos prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH već ugovoren;
- da u takvoj situaciji ne bi imalo smisla obraćanje bilo kojeg poslovnog subjekta prema ACG i/ili Telekomu Srpske, obzirom da su prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH već tada ekskluzivno prenesena na BH Telecom, te ih niko drugi nije ni mogao steći;
- da u konačnici, ekskluzivno ustupanje prava je i praksa kada je u pitanju emitiranje sportskih sadržaja, te nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera;
- da kako smatraju da je Zahtjev ovim kompletnim, mole Vijeće da izda potvrdu o kompletnosti, otvori postupak i donese odluke kako se u Zahtjevu predlaže.

Na temelju dostavljene dokumentacije, Konkurencijsko vijeće je ocijenilo da nije moguće bez provedenog postupka utvrditi postojanje povrede Zakona na koje Podnositelj zahtjeva ukazuje, te je donijelo Zaključak o pokretanju postupka dana 17.05.2021. godine, pod brojem UP-06-26-3-011-6/21 (u daljnjem tekstu: Zaključak).

4. Postupak po Zaključku za pokretanje postupka

Sukladno sa mjerodavnim odredbama Zakona, Konkurencijsko vijeće je dostavilo Zaključak, punomoćniku Podnositelja zahtjeva, odvjetniku Nihadu Sijerčiću dana 17.05.2021. godine, aktom broj UP-06-26-3-011-10/21. Konkurencijsko vijeće je sukladno članku 33. stavak (1) Zakona, dostavilo Zaključak i Zahtjev gospodarskom subjektu Mtel, dana 17.05.2021. godine aktom broj UP-06-26-3-011-11/21, gospodarskom subjektu ACG-u aktom broj UP-06-26-3-011-11/21 i BH Telecom aktom broj UP-06-26-3-011-13/21.

Gospodarski subjekt Mtel je aktom zaprimljenim putem e-maila pod brojem UP-06-26-3-011-14/21 od dana 24.05.2021. godine zatražio dodatni rok za dostavljanje očitovanja, koji mu je i odobren aktom broj UP-06-26-3-011-14/21 od 26.05.2021. godine. U ostavljenom roku, gospodarski subjekt Mtel je dostavio svoje očitovanje aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-20/21 od 17.06.2021. godine u kojem navodi sljedeće:

- da je Podnositelj odgovora nije pasivno legitimiran u predmetnom postupku, imajući u vidu da: nije ugovorna strana u sporazumu o djelimičnom prijenosu prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH, koji je predmet Zahtjeva i da se radnja navodne zlouporabe vladajućeg položaja istaknuta u Zahtjevu ne odnosi na postupanje Mtel-a;
- da Podnositelj zahtjeva nema ekonomski ni pravni interes za pokretanje predmetnog postupka, imajući u vidu da: se ni Podnositelj zahtjeva ni njegova povezana lica nisu obraćala Mtel-u ni njegovim povezanim licima kako bi pribavila prava, bilo (re)emitiranja, bilo distribucije utakmica Mtel Premijer lige BiH i Podnositelj zahtjeva nije dokazao da je pretrpio bilo kakvu štetu uslijed zaključenja sporazuma o djelimičnom ustupanju prava emitiranja Mtel Premijer lige BiH;

- da Podnositelj zahtjeva nema izravni i individualni interes u predmetnom postupku, te ne može imati ni stranačku legitimaciju;
- da Zahtjevi Telemach-a su kontradiktorni i nerazumljivi, da naime, ukoliko Vijeće utvrdi da u konkretnom slučaju nije zaključen zabranjeni sporazum u smislu članka 4. Zakona, jasno je da nema ni radnje zlouporabe vladajućeg položaja od strane ACG-a. Sa druge strane, ukoliko bi Vijeće našlo da je zaključen zabranjeni sporazum (što ovdje nije slučaj), jedno te isto lice, u konkretnom slučaju ACG, ne može dva puta odgovarati za istu radnju, i za zaključenje zabranjenog sporazuma i za zlouporabu vladajućeg položaja zbog zaključenja takvog sporazuma;
- da Podnositelj odgovora ističe da je postupak po javnom pozivu za zaključenje sponzorskih aranžmana za utakmice Premijer lige BiH sproveden transparentno i sukladno sa propisima. Nije jasno kako je United Media Sarl mogla da sudjeluje kao ponuđač u proceduri za prikupljanje ponuda za sponzorske aranžmane emitiranja Premijer lige BiH, imajući u vidu da je United Media Sarl gospodarski subjekt registriran u Luksemburgu, sa sjedištem na adresi 43, Boulevard Pierre Frieden, Luksemburg, a da je javni poziv bio otvoren za sve zainteresirane pravne subjekte sa sjedištem na teritoriju Bosne i Hercegovine;
- da su netočni navodi Podnositelja zahtjeva da je njegov prijedlog određenja mjerodavnog tržišta sukladno sa praksom Vijeća i praksom Europske komisije;
- da dakle, nijedna od navodnih povreda konkurencije opisanih u Zahtjevu se ne može pripisati Podnositelju odgovora. Također, Podnositelj odgovora nije potpisnik sporazuma o djelimičnom ustupanju prava emitiranja Mtel Premijer lige BiH, niti je u posjedu istog, te se ne može izjašnjavati o pravnoj prirodi i sadržini istog;
- da je Telemach Zahtjevom tražio od Vijeća da pokrene postupak zbog zaključenja zabranjenog sporazuma iz članka 4. Zakona između ACG i/ili Mtel-a s jedne strane i BH Telecom-a s druge strane i zlouporabe vladajućeg položaja od strane ACG-a u smislu članka 10. Zakona;
- da Podnositelj odgovora ističe da u predmetnom postupku nema pasivnu legitimaciju, budući da se nijedna od navedenih radnji navodnih povreda konkurencije ne odnosi na njega. Naime, Podnositelj odgovora nije ugovorna strana u sporazumu koji je predmet postupka niti mu se mogu pripisati radnje navodne zlouporabe vladajućeg položaja opisane u Zahtjevu;
- da se postupak pred Vijećom protiv neke fizičke ili pravne osobe ima za cilj zaštitu konkurencije, odnosno utvrđivanje, sankcioniranje i sprječavanje akata ili radnji koje za cilj ili posljedicu imaju značajno narušavanje, ograničavanje i sprječavanje konkurencije na mjerodavnom tržištu. Dakle, preduvjet za pasivnu legitimaciju u postupku zbog povrede konkurencije jeste sudjelovanje u navodnoj radnji povrede konkurencije, preciznije (1) sudjelovanje u zaključenju sporazuma čija se usklađenost sa pravilima konkurencije ispituje ili (2) preduzimanje radnji koje potencijalno predstavljaju zlouporabu vladajućeg položaja, što u ovom konkretnom predmetu nije slučaj da kako navodi Telemach, predmetni Zahtjev se odnosi na sporazum o djelimičnom prijenosu prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH između ACG/MTEL-a i BH Telekom-a, koji, prema Telemach-u, predstavlja zabranjeni sporazum o zajedničkoj proizvodnji;
- da Podnositelj odgovora nije strana u sporazumu koji je predmet Zahtjeva. Mtel je kako navodi i sam Podnositelj zahtjeva, nakon sprovedenog postupka po javnom pozivu, zaključio Ugovor o sponzorstvu sa Nogometnim/fudbalskim savezom Bosne i Hercegovine ("N/FS BiH") kojim je, između ostalog, stekao ekskluzivna prava prijenosa svih utakmica Premijer lige BiH ("licencirani sadržaj");
- da međutim, Ugovor o sponzorstvu nije predmet postupka niti je Zahtjev podniet u svezi sa postupkom javnog poziva za zaključenje sponzorskih aranžmana za utakmice Premijer lige BiH;
- da kako je na temelju Ugovora o sponzorstvu, Mtel ovlašćen da bez ikakvih ograničenja dalje prenosi prava na licencirani sadržaj, te kako je emitiranje licenciranog sadržaja bilo moguće samo preko emitera audio-vizualnog sadržaja, Mtel je sukladno sa pravilima javnog poziva i Ugovorom o sponzorstvu prenio prava na (re)emitiranje i eksploataciju sadržaja na ACG. Nakon što je ustupio podlicencu za prijenos/emitiranje i reemitiranje kao i eksploataciju sadržaja utakmica Mtel Premijer lige BiH, Mtel nije uticao niti uzimao učešća u daljnjem ustupanju/reemitiranju licenciranog sadržaja. Dakle, Mtel je u zakonitom i transparentnom postupku sprovedenom na temelju javnog poziva stekao ekskluzivno pravo na licencirani sadržaj koje pravo je dalje ustupio ACG-u, što je poznato i samom Podnositelju zahtjeva;
- da nadalje, Podnositelj odgovora ističe da mu se ni Podnositelj zahtjeva niti bilo koje od njegovih povezanih osoba koja posluju u okviru korporativne grupacije United Group, a koja posjeduju dozvolu za emitiranje, nisu obratila radi eventualne suradnje i ustupanja licenciranog sadržaja iako im je moralo biti poznato da ovakva mogućnost postoji, budući da tekstom javnog poziva nije bilo isključeno daljnje ustupanje prava na emitiranje i eksploataciju licenciranog sadržaja;
- da dakle, Mtel je nakon transparentne i zakonite procedure javnog poziva za sponzorske aranžmane za utakmice Premijer lige zaključio ugovor o sponzorstvu sa N/FS BiH. Konačno, Mtel nije ugovorna strana u sporazumu povodom koga je pokrenut predmetni postupak, te ne može biti pasivno legitimiran u pogledu radnji zaključenja navodno zabranjenog sporazuma iz članka 4. Zakona;
- da predmetni Zahtjev, pored zabranjenog sporazuma, obuhvata i navodnu zlouporabu vladajućeg položaja od strane ACG. Kako se opisana radnja navodne zlouporabe vladajućeg položaja ne odnosi na postupanje Mtel-a, jasno je da isti ne može imati pasivnu legitimaciju ni u pogledu ovog zahtjeva Telemach-a;
- da konačno, da bi fizička ili pravna osoba bila pasivno legitimirana u upravnom postupku neophodno je da ima vezu sa konkretnom upravnom stvari, odnosno sa predmetom upravnog postupka;
- da u konkretnom slučaju Mtel je povezan sa predmetom postupka samo utoliko što je povezana osoba ACG-a, a to nikako ne može biti dovoljno da se protiv istog vodi postupak. Vođenje postupka protiv Mtel-a bi bio jedinstven slučaj u praksi Vijeća, u kome

- bi se postupak zbog zabranjenog sporazuma vodio protiv subjekta koji nije potpisnik istog. Ovakvo postupanje, osim što je protivno pravilima upravnog postupka i Zakonu o konkurenciji, protivno je i principima pravne sigurnosti i legitimnih očekivanja jer bi postojala mogućnost vođenja postupka protiv svakog gospodarskog subjekta čija povezana osoba je zaključila sporazum čija se usklađenost sa pravilima konkurencije ispituje;
- da dalje, činjenica da je Mtel sudjelovao u postupku javnog poziva, te zaključio ugovor o sponzorstvu sa N/FS BiH, nikako ne može voditi zaključku da isti u predmetnom postupku ima pasivnu legitimaciju. Ovo prije svega imajući u vidu da je sam Telemach jasno odredio u odnosu na koji sporazum podnosi Zahtjev, te precizirao da se Zahtjev ne odnosi na postupak javnog poziva;
  - da dakle, na temelju svega gore navedenog, jasno je da se nijedna od radnji istaknutih u Zahtjevu ne može pripisati Mtel-u, te da isti nije pasivno legitimiran u predmetnom postupku;
  - da Podnositelj zahtjeva nema pravni ni ekonomski interes za pokretanje predmetnog postupka, te ne spada u krug osoba koja su sukladno članku 27. stavak 2. Zakona ovlaštena na podnošenje zahtjeva za pokretanje postupka pred Vijećem;
  - da aktivnu legitimaciju za pokretanje postupka može imati samo onaj sudionik na tržištu kome je navodnom povredom konkurencije (radnjom zlouporabe vladajućeg položaja ili zaključenjem restriktivnog sporazuma) povrijeđen ekonomski ili pravni interes;
  - da nepostojanje pravnog i ekonomskog interese za pokretanje predmetnog postupka na strani Telemach-a jasno proizilazi iz činjenice da (i) Telemah prema sopstvenom priznanju nije zatražio programski sadržaj koji je predmet sporazuma te da (ii) nije trpio nikakvu ekonomsku štetu usljed zaključenja predmetnog sporazuma;
  - da dodatno zaključak o nepostojanju pravnog i ekonomskog interesa na strani Telemach-a, te samim tim i nedostatak stranačke legitimacije za sudjelovanje u predmetnom postupku, potvrđen je praksom sudova Europske unije. Naime, raspravljajući o stranačkoj legitimaciji, Sud pravde Europske unije je ustanovio kriterij "izravnog i pojedinačnog interesa" koji mora biti zadovoljen da bi pravnoj ili fizičkoj osobi bilo priznato pravo da sudjeluje u postupku;
  - da je navedeni kriterij izravnog i pojedinačnog interesa ustanovljen je u predmetu Plaumann iz 1963. godine (tzv. Plaumann test), prema kome interes pravne ili fizičke osobe za sudjelovanje u postupku postoji ukoliko neka radnja ili akt utječe na njega individualno na takav način koji tu osobu odvađa od svih drugih osoba;
  - da primjena Plaumann testa čini neizostavni dio prakse sudova Europske unije u svim slučajevima u kojima se raspravlja o postojanju interesa za vođenje postupka. Tako, u odluci Greenpeace International, Opći sud Europske unije je našao da Plaumann test "ostaje primjenljiv bez obzira na prirodu interesa podnositelja zahtjeva, bili oni ekonomski ili drugačiji";
  - da u istoj odluci, Opći sud Europske unije je zauzeo stav da podnositelji zahtjeva, u danom slučaju, a na temelju kriterija ustanovljenih Plaumann testom, nemaju izravni i pojedinačni interes, te im nije priznao svojstvo stranke u postupku: "Okolnosti na koje se podnositelji zahtjeva pozivaju nisu dovoljne da ih diferenciraju od svih ostalih osoba niti da ih razlikuju individualno na isti način kao što je to slučaj sa onim na koje se odluka odnosi"
- Podnositelji zahtjeva stoga ne mogu da budu pogođeni osporenom odlukom na drugačiji način od bilo kog drugog ko je ili ko bi mogao u budućnosti da bude u istoj situaciji;
- da ukoliko kriterijume sadržane u Plaumann testu primijenimo na Podnositelja zahtjeva, jasno slijedi da odluka Vijeća u predmetnom postupku nije od izravnog utjecaja na Telemach, a sve i ukoliko bi bila, ista ne bi utjecala na poslovanje i položaj Telemach-a na tržištu na drugačiji način nego što bi to bio slučaj sa ostalim pravnim subjektima;
  - da pravni interes kao procesna pretpostavka za pokretanje postupka postoji u slučaju da od odluke u postupku zavisi zaštita nekog ugroženog subjektivnog prava te da shodno navedenom, Telemach bi bio legitimiran da podnese zahtjev za pokretanje postupka u svezi sa zaključenjem zabranjenog sporazuma koji ima negativne učinke po konkurenciju na mjerodavnom tržištu, samo u slučaju da ga se posljedice tog sporazuma neposredno tiču;
  - da međutim, Telemach potpuno suprotno teretu dokazivanja iz članka 36 stavak 1. Zakona nije dokazao da je i koje je njegovo pravo dovedeno u pitanje navodnim povredama konkurencije istaknutim u Zahtjevu;
  - da naime, Zahtjevom su obuhvaćene navodne povrede konkurencije na tržištu televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH. Međutim, Telemah nije emiter već distributer audiovizualnih sadržaja. Drugim riječima, Podnositelj zahtjeva uopće nije sudionik na tržištu koje je u Zahtjevu sam predložio kao mjerodavno. Po sopstvenim navodima, Telemach-u "kao distributeru, prava emitiranja nisu mjerodavna";
  - da ovom konstatacijom, Telemah je praktično priznao da nema nikakav interes za pokretanje predmetnog postupka, a nepostojanje ovog interesa dalje je detaljno objasnio u dopuni svog Zahtjeva, navodeći da: se uopće ne bavi emitiranjem audiovizualnog sadržaja, te nije ni mogao biti ugovorna strana u predmetnom sporazumu, da za njega nije moguće emitiranje predmetnog sadržaja (bar ne bez značajnih troškova, koje nema namjeru da učini), da u svojim poslovnim planovima nije imao niti ima namjeru da se bavi emitiranjem audio-vizualnih sadržaja;
  - da Vijeće je uočilo činjenicu da Telemach uopće nije sudionik na tržištu koje sam u Zahtjevu predlaže i s tim u svezi zatražio od Podnositelja zahtjeva da pojasni da li Zahtjev podnosi samostalno ili u svojstvu povezane osobe United Media Sarl koje je sudjelovalo u postupku sprovedenom na osnovu javnog poziva;
  - da ipak, Podnositelj zahtjeva je u dopuni Zahtjeva istakao da u predmetnom postupku istupa samostalno, a ne kao povezano društvo United Media Sarl, kako slijedi: United Meta nije niti na koji način uključena u postupak koji se vodi po ovom Zahtjevu" Podnositelj zahtjeva nije komunicirao sa United Media o ovim temama, o uvjetima Javnog poziva nema nikakvih saznanja izuzev informacija koje su objavljene u medijima, te iste nisu predmet ovog Zahtjeva;
  - da imajući sve navedeno u vidu, jasno je da Telemach nema pravni interes za vođenje predmetnog postupka;

- da pravna ili fizička osoba posjeduje ekonomski interes za podnošenje zahtjeva pred Vijećem ukoliko može da dokaže da radnje navodne povrede konkurencije neposredno utječu na njegovo poslovanje, te da uslijed istih trpi štetu;
- da međutim, Podnositelj zahtjeva nije pružio niti jedan dokaz u pogledu eventualne ili pretrpljene štete. Nejasno je kako bi Telemach uopće mogao trpjeti štetu uslijed zaključenja sporazuma čiji predmet, kako je sam istakao, za njega uopće nije mjerodavan;
- da dakle, Podnositelj zahtjeva uopće nije legitimiran za sudjelovanje u predmetnom postupku, imajući u vidu da: se ni Podnositelj zahtjeva ni njegove povezane osobe nisu obraćala Podnositelju odgovora u cilju ostvarivanja prava bilo emitiranja bilo distribuiranja utakmica Mtel Premijer Lige BiH, iako su ista znala (imajući u vidu javno objavljena pravila javnog poziva) da je Mtel stekao pravo prijenosa/emitiranja i dalje eksploatacije predmetnog sadržaja, da za Podnositelja zahtjeva prava emitiranja koja su predmet Zahtjeva uopće nisu mjerodavna, te odluka Vijeća u predmetnom postupku neće biti od značaja za njega, da Podnositelj zahtjeva nije pružio niti jedan dokaz o pretrpljenoj šteti uslijed navodnih povreda konkurencije istaknutih u Zahtjevu;
- da iz svega navedenog jasno slijedi da Telemach nije dokazao postojanje svog ekonomskog ni pravnog interesa za vođenje postupka, te da ne može biti podnositelj zahtjeva sukladno sa člankom 27 stavak 2. Zakona;
- da Podnositelj odgovora se ne može izjasniti o meritumu predmetnog Zahtjeva budući da nije ugovorna strana spornog sporazuma niti se na njega odnose radnje navodne zlouporabe vladajućeg položaja. Međutim, Podnositelj odgovora će ipak iznijeti svoja zapažanja u svezi sa pojedinim navodima iz Zahtjeva;
- da Podnositelj zahtjeva nije siguran u svoje argumente u pogledu postojanja nekakvog "zabranjenog i tajnog ekskluzivnog sporazuma" između Telekoma Srbija, ACG, BH Telekoma i Mtel-a ukazuje i činjenica da se istovremeno sa zahtjevom Vijeću da utvrdi da je predmetni sporazum zabranjen u smislu članka 4. stavak 1. točke (b) i (c) Zakona o konkurenciji (točka 6.2.1.), Podnositelj zahtjeva obratio Vijeću sa zahtjevom da utvrdi i da je ACG zloupotrijebio svoj vladajući položaj u smislu članka 10. stavak 2. točke (b) i (c) Zakona o konkurenciji (točka 631.), pri čemu u Zahtjevu objašnjava da je "[...] ACG zaključivanjem tajnog i ekskluzivnog sporazuma, zloupotrijebio svoj vladajući položaj, jer drugim gospodarskim subjektima koji se bave emitiranjem nije transparentno i diskriminatorno niti ponudio zaključenje ugovorne suradnje", odnosno da je na taj način "ograničio tržište i tehnički razvoj na štetu potrošača";
- da ovako postavljene zahtjevi ukazuju na potpuno nerazumijevanje materije zaštite konkurencije od strane Podnositelja zahtjeva, jer ukoliko Vijeće utvrdi da u konkretnom slučaju nije zaključen nekakav zabranjeni sporazum u smislu Zakona, jasno je da nema ni radnje zlouporabe vladajućeg položaja od strane ACG. Prvo isključuje drugo. Sa druge strane, ukoliko bi Vijeće utvrdilo da je u konkretnom slučaju zaključen zabranjeni sporazum (a nije), jedno te isto lice, u konkretnom slučaju ACG, ne može da bude odgovorno dva puta za istu radnju, i za zaključenje zabranjenog sporazuma i za zlouporabu vladajućeg položaja zbog zaključenja takvog sporazuma, a što je prijedlog Podnositelja zahtjeva (točka 6.4.3.);
- da u tom smislu, zahtjevi Telemach-a su kontradiktorni i nerazumljivi jer nije jasno šta se i od koga traži, odnosno ko bi trebalo da ispuni "mjeru u cilju omogućavanja i drugim zainteresiranim subjektima stjecanje prava televizijskog emitiranja pod jednakim uvjetima koji imaju Protivne strane" (6.4.1.) i nalog Vijeća da u roku od 30 dana od prijema rješenja Vijeća kojim se ustanovljava da je ACG zloupotrijebio svoj vladajući položaj ponudi svim zainteresiranim subjektima stjecanje prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH pod jednakim i transparentnim uvjetima" (6.42.);
- da naime, nejasno je da li ove obveze treba da ispune zajedno Telekom Srbije, Mtel i ACG, možda svako od njih odnosno samostalno? (točka 6.4.1.), ili je po Podnositelju zahtjeva obveza isključivo na ACG (kako je navedeno u točki 6.42);
- da dodatno iz svega ovoga je očigledno da ni u kom slučaju Mtel nikako ne može da ispuni ovako predložene mjere jer je isti svoja prava na emitiranje iz zaključenog Ugovora o sponzorstvu ranije ustupio ACG-u, te ih ne može ni nuditi "drugim zainteresiranim licima", a iz čega nesporno proizilazi da Mtel nije pasivno legitimisan u ovom postupku;
- da također Podnositelj zahtjeva, čini se, ne zna što hoće, što se i vidi u njegovom odgovoru na Zahtjev za dopunu zahtjeva, gdje na pitanje Vijeća da li se obraćao ACG/Telekom Srpske da traži da distribuira predmetne sadržaje, Telemach navodi da se on ne bavi emitiranjem, ali dalje ipak "objašnjava" da takvoj situaciji ne bi imalo smisla objašnjenje bilo kojeg poslovnog subjekta prema ACG i/ili Telekomu Srpske, obzirom da su prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH već tada ekskluzivno prenesena na BH Telecom, te ih niko drugi nije ni mogao steći. U konačnici, ekskluzivno ustupanje prava je i praksa kada je u pitanju emitiranje sportskih sadržaja. Dakle Telemach u svom odgovoru Vijeću ukazuje da je "ekskluzivno ustupanje prava praksa kada je u pitanju emitiranje sportskih sadržaja a sa druge strane onemogućavanje takve prakse, tako što će se omogućiti drugim subjektima u tenderskom postupku da im se djelimično prenesu prava emitiranja Mtel Premijer lige BiH a što tvrdnje Podnositelja zahtjeva čini apsolutno kontradiktornim i logički neodrživim;
- da nadalje, u pogledu navoda Podnositelja zahtjeva da je United Media Sarl dostavila najpovoljniju ponudu za prava na emitiranje, no da je izvršni odbor N/FS BiH povezao više usluga i izabrao ponudu Mtel-a, Podnositelj odgovora ističe da je pomenuta procedura po javnom pozivu sprovedena u potpunosti zakonito i transparentno, te da (koliko je Podnositelju odgovora poznato) ostali sudionici uključujući i United Media Sarl nisu isticali prigovore. Dodatno, nije jasno kako je United Media Sarl, uopće mogla biti sudionik u postupku po javnom pozivu imajući u vidu da je registrovana u Luksemburgu, a pravila javnog poziva jasno propisuju da je poziv otvoren za sve zainteresirane pravne subjekte sa sjedištem na teritoriju Boske i Hercegovine;
- da također, Podnositelj zahtjeva je nekonzistentan u svojim navodima o određenju mjerodavnog tržišta. Naime, Podnositelj zahtjeva mjerodavno tržište u

- različitim dijelovima Zahtjeva određuje na različiti način. Tako, najprije predlaže Vijeću da mjerodavno tržište odredi kao "tržište televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH", da bi zatim na pojedinim mjestima u Zahtjevu tržište odredio kao "tržište emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH", te da bi prilikom obrazlaganja navoda o zabranjenom sporazumu naveo da je predmetni sporazum zaključen između izravnih konkurenata "na tržištu emitiranja i distribucije medijskih sadržaja"
- da obrazlažući svoj prijedlog mjerodavnog tržišta proizvoda, Telemach se poziva na praksu Vijeća u kojoj je tržište određeno kao tržište distribucije sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige. Međutim, sve i ukoliko bismo uzeli u obzir citiranu odluku Vijeća na koju se poziva protivna strana, a kojom je upravo Telemach-ovom povezanom licu, Sport Klub-u, utvrđena zlouporaba vladajućeg položaja, jasno je da Telemach nije slijedio model iz citirane odluke prilikom predlaganja definicije mjerodavnog tržišta proizvoda, Naime, prema citiranoj odluci, mjerodavno tržište se ne odnosi na emitiranje, već na distribuciju programskog sadržaja. Isto tako, prema citiranoj odluci, ne pravi se razlika između "televizijskog" i "netelevizijskog" emitiranja, niti se istom tržište ograničava isključivo i samo na jedno posebno sportsko takmičenje već obuhvata distribuciju sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju prijenos utakmica određenog sportskog takmičenja;
  - da nadalje, nisu točni navodi Podnosioca zahtjeva prema kojima je određeno mjerodavnog tržišta proizvoda na razini nacionalnih fudbalskih takmičenja sukladno sa praksom Europske komisije, Naime, Podnositelj zahtjeva se ne poziva ni na jednu odluku Europske komisije u ovom pogledu. Razlog tome leži u činjenici da takvo određeno mjerodavnog tržišta u praksi Europske komisije ne postoji. Štaviše, odlučujući u postupcima ispitivanja povreda konkurencije povodom prodaje prava za emitiranje sportskog (nogometnog) sadržaja (odluke UEFA Champion league; Premier league i Bundesliga), ni u jednom slučaju nije suzila mjerodavno tržište na jednu nacionalnu ligu;
  - da Mtel nije potpisnik niti je u posjedu predmetnog sporazuma o djelimičnom ustupanju prava na emitiranje utakmica Premijer lige BiH, te se o pravnoj prirodi i sadržini istog ne može izjašnjavati. Međutim, Podnositelj zahtjeva može iznijeti svoja zapažanja o navodima protivne strane o predmetnom sporazumu. Naime, navodi Telemach-a o predmetnom sporazumu su kontradiktorni budući da Telemach najprije navodi da je riječ o horizontalnom sporazumu, i to sporazumu o zajedničkoj proizvodnji, da bi zatim naveo da je riječ o sporazumu kojim se jedna ugovorna strana slaže da prestane sa proizvodnjom određenih proizvoda i to povjerava drugoj ugovornoj strani;
  - da Podnositelj zahtjeva se dalje pogrešno poziva na paragraf 152 Smjernica Europske unije o horizontalnoj suradnji ("Smjernice") tako što isti ne parafrazira u cjelosti, odnosno izostavlja njegov bitan dio. Naime, u paragrafu 152 Smjernica je, između ostalog, navedeno: "Ugovori o specijalizaciji su sporazumi između dvije strane koje su aktivne na istom tržištu ili tržištima proizvoda, na osnovu kojih se jedna strana obvezuje da u potpunosti ili djelimično obustavi proizvodnju određenih proizvoda i da takve proizvode kupuje od druge strane, koja prihvata da proizvodi i isporučuje navedene proizvode";
  - da dakle, dva su uvjeta potrebna da bi se sporazum mogao definirati sukladno sa paragrafom 152 Smjernica i to (i) da jedna strana u cjelosti ili u djelimično odustane od proizvodnje koju povjerava drugoj strani, i (ii) da te proizvode kupuje od druge strane. U konkretnom slučaju, potrebno je da bude ispunjen uvjet da ACG u cjelosti ili djelimično prestane sa emitiranjem licenciranog sadržaja i da isti kupuje od BH Telekom-a. Podnositelj zahtjeva je propustio da citira drugi uvjet, odnosno obvezu ACG da kupuje proizvode od BH Telekom-a. Imajući u vidu da je očigledno da ACG ne kupuje licencirani sadržaj od BH Telekom-a, Ugovor ne ispunjava uvjete da se definiše kao sporazum o horizontalnom podugovaranju sukladno sa paragrafom 152 Smjernica kako je Podnositelj zahtjeva predložio;
  - da iz navedenog jasno slijedi da su navodi Podnosioca zahtjeva u pogledu predmetnog sporazuma i definicije mjerodavnog tržišta kontradiktorni i potpuno neutemeljeni, te predlažu Vijeću da se donese Zaključak kojim se odbacuje predmetni zahtjev ili Rješenje kojim se isti odbija kao neutemeljen.
- Gospodarski subjekt ACG je aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-17/21 dana 03.06.2021. godine zatražio dodatni rok za dostavljanje očitovanja, koji mu je i odobren aktom broj UP-06-26-3-011-19/21 od 03.06.2021. godine, te na temelju zahtjeva zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-21/21 od 21.06.2021. godine, odobren je dodatni rok aktom broj UP-06-26-3-011-22/21 od 22.06.2021. godine. U ostavljenom roku, gospodarski subjekt ACG je dostavio svoje očitovanje aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-25/21 od 09.07.2021. godine u kojem navodi slijedeće:
- da Podnositelj zahtjeva zlouporabljuje svoja procesna ovlašćenja, imajući u vidu da zaključenje Sporazuma koristi kao povod za pokretanje predmetnog postupka, a zapravo nastoji da onemogući sprovođenje rezultata javnog tendera na kome je Mtel stekao prava na prijenos i eksploataciju sadržaja Premijer lige BiH;
  - da je Podnositelj zahtjeva obmanuo Vijeće u pogledu svog neovisnog postupanja u postupku. Naime, pokretanje predmetnog postupka rezultat je koordinacije sa United Media Sarl, povezanom osobom Telemach-a, koje je sudjelovalo u postupku sprovedenom po javnom pozivu;
  - da Zahtjev Telemach-a se pokazuje kao potpuno neutemeljen, ako se ima u vidu da: (i) se ni Telemach a ni njegove povezane osobe nisu obratila Podnositelju odgovora u cilju otkupa prava na emitovanje, (ii) Telemach sam navodi da mu, kao distributeru, prava koja su predmet Sporazuma uopće nisu mjerodavna i (iii) da je Telemach odbio zaključenje ugovora o distribuciji Arena Sport kanala putem koga bi svojim korisnicima mogao da omogući pristup utakmicama Mtel Premijer lige BiH;
  - da Telemach, u konkretnom slučaju, nije pravilno odredio mjerodavno tržište proizvoda. Predložena definicija mjerodavnog tržišta rezultat je Telemach-ovog nerazumjevanja razlike između emitiranja sportskih takmičenja, s jedne strane i distribucije TV kanala koji uključuju emitiranje sportskih takmičenja, s druge strane;

- da Sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum u smislu članka 4. Zakona. Naime, Sporazum nema za cilj niti posljedicu podjelu tržišta, niti se istim bilo koji gospodarski subjekt stavlja u nepovoljan konkurentski položaj, te nije ni morao biti podniet Vijeću na pojedinačno izuzeće. Naprotiv, Sporazum je prokompetitivnog karaktera, budući da se njime omogućava da prava na emitiranje jednog sportskog takmičenja realizuje više emitera. Pri tome, nijednom emiteru nije bila uskraćena mogućnost, da na isti način kao i BH Telecom, otkupi djelimično ustupanje prava na emitiranje licenciranog sadržaja;
- da Podnositelj odgovora ne uživa vladajući položaj na mjerodavnom tržištu, te isti nije ni mogao zlouporabiti. Podnositelj zahtjeva je prilikom procjene vladajućeg položaja potpuno zanemario činjenicu da je u konkretnom slučaju riječ o specifičnom režimu stjecanja prava, u kome se vladajući položaj ne može cijeliti samo na temelju tržišnog udjela, već je potrebno u obzir uzeti i (i) specifičan način funkcioniranja tržišta, odnosno činjenicu da je riječ o pravima koja su pribavljena u postupku javnog tendera, kao i (ii) pravne barijere na koje sudionici na tržištu ne mogu utjecati - samo jedan ponuđač može steći ekskluzivnu licencu;
- da licencirani sadržaj je bio predmet javnog tendera na kome je mogao sudjelovati svaki gospodarski subjekt, a nakon sprovedenog javnog tendera informacija o imatelju ekskluzivne licence bila je javno dostupna, te se svaki zainteresirani gospodarski subjekt mogao obratiti ACG-u u cilju otkupa licenciranog sadržaja. U slučaju da Telemach ili njegovo povezano lice koje se bavi emitiranjem imaju stvarnu namjeru da steknu prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige, ACG ističe da je voljan da im odmah, pod istim uvjetima kakvi su ugovoreni sa BH Telecom-om, ustupi raspoloživa prava na emitiranje Mtel Premijer lige;
- da ACG nije imao obvezu objavljivanja javnog poziva za zaključenje Sporazuma, niti je bio u obvezi objavljivanja informacije o mogućnostima zaključenja ovakvog ugovora. Telemach, ali i njegova povezana lica koja imaju dozvolu za emitiranje, mogla su i morala znati da postoji mogućnost otkupa prava na emitiranje licenciranog sadržaja. Preciznije, svaki savjesni sudionik na tržištu razumno je mogao pretpostaviti da može tražiti otkup prava na emitiranje licenciranog sadržaja;
- da na kraju, Podnositelj odgovora ističe da su zahtjevi Telemach-a kontradiktorni i nerazumljivi. Mjere čije je izricanje predložio, govore u prilog argumentu da Telemach ne razumije najbolje za šta tereti Podnositelja odgovora i ostale gospodarske subjekte protiv kojih je pokrenuo postupak, niti postavlja jasne zahtjeve po kojima bi bilo moguće postupiti;
- da usvajanjem Telemach-ovog Zahtjeva da obaveže ACG da ugovor o prijenosu prava emitiranja zaključi sa svim zainteresiranim gospodarskim subjektima, Vijeće bi, ne samo poništilo već i obesmisliło rezultat tenderskog postupka, u kome je na zakonit i transparentan način, Mtel stekao ekskluzivna prava na prijenos/emitiranje i eksploataciju sadržaja Premijer lige BiH. S druge strane, ukoliko bi Vijeće sukladno sa zahtjevom Telemach-a naložilo raskid Sporazuma, isto bi za posledicu imao isključenje sudionika sa konkretnog mjerodavnog tržišta i prouzrokovalo štetu za krajnje korisnike;
- da naime, Telemach je iskoristio zaključenje sporazuma o nabavci ekskluzivnih prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH između ACG-a i BH Telecom-a, kao povod za pokretanje predmetnog postupka pred Vijećem, dok je stvarni cilj Telemach-a da onemogući sprovođenje rezultata tenderskog postupka u kome je Mtel stekao ekskluzivna prava na prijenos/emitiranje i eksploataciju Premijer lige BiH;
- da je zaključenju Sporazuma prethodila javna tenderska procedura u kojoj je Nogometni/Fudbalski Savez Bosne i Hercegovine ("NS/FS BiH") pozvao sve zainteresirane subjekte da dostave ponude. Jedan od ponuđača u postupku po javnom pozivu bio je i gospodarski subjekt United Media Sarl (Luksenburg), povezano lice Podnositelja zahtjeva. Da je United Media Sarl uspjela da otkupi prava na utakmice Premijer lige BiH na pomenutom javnom tenderu, predmetni sadržaj bi se emitirao preko kanala Sport Klub, dok bi distribuciju vršio Telemach. Međutim, kako je tenderska procedura završena izborom Mtel-a kao najboljeg ponuđača, Telemach podnošenjem Zahtjeva u kome traži od Vijeća da ACG-u naloži zaključenje ugovora o ustupanju prava na emitiranje sa svim zainteresiranim subjektima, zapravo obesmišljava rezultat postupka sprovedenog po javnom pozivu;
- da imajući u vidu da Zakon o javnim nabavama BiH nalaže da se postupak po javnom pozivu sprovodi uz poštovanje principa pravedne i aktivne konkurencije, smatraju da su sva prava ponuđača uključujući United Media Sarl bila zaštićena, te da nema mjesta navodima Podnositelja zahtjeva u kojima iznosi primjedbe na ishod tenderske procedure;
- da Vijeće je također uočilo činjenicu da, u konkretnom slučaju, nema temelja za pokretanje postupka od strane Telemach-a kao samostalnog subjekta, pa je od istog zatražilo da pojasni da li Zahtjev podnosi samostalno ili u svojstvu povezane osobe United Media Sarl, gospodarski subjekt koji je sudjelovao u postupku sprovedenom na temelju javnog poziva;
- da s tim u svezi, Telemach je istakao da u predmetnom postupku istupa samostalno, a ne kao povezano lice United Media Sarl, te da "United Media nije niti na koji način uključena u postupak koji se vodi po ovom Zahtjevu" niti je Telemach "komunicirao sa United Media o ovim temama, o uvjetima Javnog poziva nema nikakvih saznanja izuzev informacija koje su objavljene u medijima, te iste nisu predmet ovog Zahtjeva";
- da međutim, nisu istiniti navodi Podnositelja zahtjeva da o postupku sprovedenom na temelju javnog poziva nema nikakvih drugih saznanja osim onih objavljenih u medijima. Iz Zahtjeva proizilazi da Telemach raspolaže i informacijama o postupku po javnom pozivu koje nisu javno dostupne. Naime, na internet stranici NS/FS BiH objavljeno je da su razmatrane dostavljene ponude, ali ne i koji ponuđači su uputili ponude (dokaz: Objava sa internet stranice NS/FS BiH o održanoj 53. sednici izvršnog odbora NS/FS BiH, od 18. srpnja 2020. godine);
- da prema tome, da se informirao samo iz javno dostupnih izvora, Telemach ne bi mogao znati pojedinosti o postupku po javnom pozivu koje je izneo u Zahtjevu, uključujući i informaciju o gospodarskim subjektima koji su uputili ponude;

- da iz gore navedenog slijedi da nisu istiniti navodi Podnosioca zahtjeva prema kojima United Media Sarl nije ni na koji naoin ukljuena u predmetni postupak, te da Telemach nema nikakvih saznanja o postupku sprovedenom po javnom pozivu niti je o tome komunicirao sa United Media Sarl. Jasno je da u koordinaciji sa United Media Sarl, Telemach ovim postupkom zapravo nastoji da spreai ACG i Mtel da realizuju prava na emitiranje i eksploataciju sadržaja Premijer lige BiH;
- da još jedna potvrda da stvarni motiv za pokretanje postupka nije zaštita legitimnih interesa sudionika na tržištu jesu i navodi samog Telemach-a prema kojima sam navodi da je ekskluzivno ustupanje prava samo jednom emiteru u oblasti sportskih sadržaja uobičajena praksa i da "nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera ", ali Zahtjevom ipak od Vijeća traži da obveže ACG da ugovor o prijenosu prava na emitiranje zaključi sa svim zainteresiranim gospodarskim subjektima;
- da predmetnim Zahtjevom, Telemach je pokrenuo još jedan u nizu postupaka koji ne predstavljaju ništa drugo do zlouporabu procesnih ovlašćenja. Naime, Telemach u konkretnom slučaju, ne može imati nikakvih drugih interesa za vođenje postupka osim sabotiranja ACG-a i Mtel-a u realizaciji prava stečenih na javnom tenderu. Da Telemach predmetnim postupkom zapravo želi da poništi inače legalne i legitime rezultate postupka sprovedenog po javnom pozivu jasno proizilazi i iz činjenice (i) da se ni Telemach a ni njegova povezana lica nisu obratila Podnosiocu odgovora u cilju otkupa prava na emitiranje, da (ii) Telemach sam navodi da mu, kao distributeru, prava koja su predmet Sporazuma uopće nisu mjerodavna, i da je (iii) Telemach odbio zaključenje ugovora o distribuciji Arena Sport kanala putem koga bi svojim korisnicima mogao da omogućiti pristup utakmicama Mtel Premijer lige BiH,
- da na kraju, potvrdu da nema legitimne interese za podnošenje Zahtjeva dao je i sam Telemach, u dopuni Zahtjeva, u kojoj je detaljno objasnio da nema nikakvih interesa u svezi sa Sporazumom, navodeći da: se uopće ne bavi emitiranjem audiovizualnog sadržaja, te nije ni mogao biti ugovorna strana u Sporazumu, da za njega nije moguće emitiranje predmetnog sadržaja (bar ne bez značajnih troškova, koje nema namjeru da učini) i u svojim poslovnim planovima nije imao niti ima namjeru da se bavi emitiranjem audio-vizualnog sadržaja.
- da dakle, u konkretnom slučaju Telemach je: iskoristio Sporazum kao povod da pokrene postupak kojim će praktično poništiti rezultate postupka sprovedenog po javnom pozivu; obmanuo Vijeće u pogledu svog neovisnog postupanja u postupku i nanio štetu ne samo akterima tenderskog postupka, NS/FS BiH, ACG-u, Mtel-u i BH Telecom-u već i krajnjim korisnicima;
- da iz svega navedenog jasno slijedi da Telemach ne samo da nije uspio da dokaže da je legitimiran za podnošenje Zahtjeva sukladno članku 27 stavak 3. Zakona, već je, naprotiv, učinio očiglednim da njegov motiv za podnošenje Zahtjeva može biti samo ostvarenje nelegitimnih ciljeva koji su u suprotnosti sa principima fer konkurencije i dobiti krajnjih korisnika;
- da Podnositelj zahtjeva je predložio Vijeću da mjerodavno tržište proizvoda odredi kao tržište televizijskog emitiranja Mtel Premijer lige BiH. Iako sam navodi da je za određenje mjerodavnog tržišta bitno "razumjevanje oblasti emitiranja sportskih televizijskih kanala", iz obrazloženja predložene definicije proizilazi da Podnositelj zahtjeva ni sam ne razumije razliku između emitiranja sportskih takmičenja, s jedne strane i distribucije TV kanala koji uključuju emitiranje sportskih takmičenja, s druge strane;
- da prvo, Podnositelj zahtjeva se poziva na raniju praksu Vijeća i navodi da je u "uporedivim okolnostima" tržište bilo određeno na razini nacionalnog nogometnog takmičenja. Jedina sličnost između citirane odluke i predmeta ovog postupka jeste činjenica da se u oba slučaja radilo o sportskim sadržajima visoke kvalitete. Međutim, okolnosti iz predmeta u kome je donijeta citirana odluka i okolnosti ovog konkretnog slučaja nisu slične niti uporedive. Naime, u citiranoj odluci je predmet razmatranja Vijeća bila distribucija TV kanala Sport klub, a povreda se sastojala u nametanju posebnih uvjeta o minimalnom broju korisnika i primjeni različitih uvjeta u ugovorima o distribuciji prema CATV/IPTV i DTH operaterima. Dakle, nije bilo riječi o emitiranju sportskog sadržaja, niti o ustupanju prava na emitiranje pojedinih utakmica;
- da u citiranoj odluci je tržište određeno kao "tržište distribucije sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige". Navedena definicija ne opravdava stav Podnosioca zahtjeva da svako od "ekskluzivnih fudbalskih takmičenja predstavlja zasebno relevantno tržište proizvoda". Naime, u citiranoj odluci se tržište ne ograničava na jedno sportsko takmičenje, jer se sportsko takmičenje kao takvo ni ne može distribuisati, već je Vijeće definiralo tržište kao distribuciju sportskih kanala, /i to kanala koji prenose određenu vrstu sadržaja (fudbalski sadržaj visoke kvalitete), uključujući ali ne ograničavajući se na prijenos konkretnog sportskog takmičenja (u citiranom slučaju, engleske Premijer lige);
- da drugo, Podnositelj zahtjeva ističe da je određenje "relevantnog proizvodnog tržišta kao nacionalnih fudbalskih takmičenja u skladu sa praksom Evropske komisije", pri čemu se ne poziva ni na jednu odluku niti na jedan primjer iz EU prakse. Razlog tome leži u činjenici što /takvo određenje mjerodavnog tržišta u praksi Evropske komisije ne postoji. Štaviše, Evropska komisija odlučujući u postupcima ispitivanja povreda konkurencije povodom prodaje prava za emitiranje sportskog (nogometnog) sadržaja ni u jednom slučaju nije suzila mjerodavno tržište na jednu nacionalnu ligu (odluke (i) UEFA Champion league, (ii) Premier league i (iii) Bundesliga). Tako, u odluci UEFA Champions League, Evropska komisija određuje mjerodavno tržište na sljedeći naoin: "U ovom slučaju, Komisija je također stala da se mjerodavno tržište proizvoda može na odgovarajući naoin definirati kao tržište za stjecanje prava emitiranja nogometnih manifestacija koji se redovito igraju svake godine. Ova definicija bi u praksi uglavnom obuhvatala nacionalne sportske manifestacije prve i druge lige i kupa kao i UEFA Ligu šampiona i UEFA kup";
- da daljnje, Evropska komisija u Premier ligi - odluci u paragrafu 20. definira mjerodavno tržište kao tržište

- stjecanja prava na prijenos utakmica vrhunske kvalitete, obuhvatajući i utakmice nogometnih klubova koji igraju u Premijer ligi, bez obzira na to da li se utakmice tih klubova odigravaju pod okriljem Premijer lige ili ne. Drugim rečima, mjerodavno tržište obuhvata prijenos svih utakmica koje igraju nofometni klubovi iz Premijer lige, što može da obuhvati (i) Premijer ligu, ali i (ii) sva ostala takmičenja u kojima ti klubovi sudjeluju, kao što su nacionalni kupovi, europski kupovi i prijateljske utakmice. Dakle, ni u ovom slučaju mjerodavno tržište nije ograničeno na prijenos utakmica jednog nacionalnog prvenstva;
- da treće, Podnositelj zahtjeva navodi da su navijači koji prate određeno nacionalno nogometno takmičenje uglavnom koncentrirani u zemlji u kojoj se takmičenje odigrava. Navedeni argument, sam po sebi, može biti točan, međutim ne može poslužiti kao dokaz da su (nacionalna) nogometna takmičenja međusobno nezamjenljiva, bez obzira na to gde su koncentrisani navijači koji prate određeno sportsko takmičenje i kakav značaj ono za njih ima, nezamjenljivost se u konkretnom slučaju ne može posmatrati iz perspektive "navijača" odnosno krajnjih korisnika. Kako je u konkretnom slučaju riječ o stjecanju prava na emitiranje određenog broja utakmica Mtel Premijer lige, (ne)zamjenljivost je jedino ispravno procenjivati iz perspektive emitera koji pribavljaju prava ne emitiranje sportskog sadržaja. U tom smislu, trebalo je da Telemach ponudi dokaze da potencijalni emiteri ne smatraju predmetno sportsko takmičenje zamjenljivim sa drugim sportskim takmičenjima, odnosno nacionalnim ligama;
  - da osim što u obrazloženju sopstvenog prijedloga za određenje mjerodavnog tržišta proizvođa Telemach ili uopće ne daje argumente ili se poziva na argumente i praksu koji ne mogu biti mjerodavni u konkretnom slučaju, Telemach pokazuje nerazumjevanje predmetne materije i na taj način što, nakon davanja prijedloga za određenje mjerodavnog tržišta kao televizijskog emitiranja Mtel Premijer lige BiH, nadalje u Zahtjevu uvodi nove definicije mjerodavnog tržišta proizvođa onako kako mu u datim okolnostima odgovara, i to: "U tački 1.3.1. Zahtjeva, za potrebe definiranja predmetnog sporazuma kao horizontalnog sporazuma zaključenog između izravnih konkurenata, definira tržište kao tržište "distribucije audiovizualnih medijskih usluga u BiH" Zatim, u tački 3.1. Zahtjeva, ponovo obrazlažući pravnu kvalifikaciju predmetnog sporazuma, navodi novu definiciju tržišta, i to tržište emitiranja i distribucije medijskih sadržaja";
  - da određenje mjerodavnog tržišta na način kako je Telemach predložio u slučajevima poput ovog - kada su prava na emitiranje stečena putem javnih poziva, pri čemu sudionici u postupku po javnom pozivu ne mogu utjecati na obim prava emitiranja koja će steći - vode u pravni nonsens. Naime, besmisleno je da: 1) Najprije kao ponuđač na javnom tenderu morate da ispunite uvjete za sudjelovanje na istom, 2) A zatim bivate sankcionirani upravo zbog toga što ste ispunili uvjete tenderske procedure i na zakonit način stekli prava emitiranja (koja inače i niste mogli steći nikako drugačije nego, kao ekskluzivna, za sve utakmice u okviru jednog sportskog takmičenja);
  - da neuspjela manipulacija definicijom mjerodavnog tržišta pokazuje se još besmislenijom ako se ima u vidu da sâm Telemach uopće nije sudionik na tržištu čiju definiciju je sam predložio. Tako, Telemach u dopuni svog Zahtjeva od 6. travnja 2021. godine, objašnjava kako on nije emiter, već distributer medijskog sadržaja. Kako je detaljnije obrazloženo u odjeljku 1, nije opravdano ni smisljeno pokretanje postupka zbog navodne povrede konkurencije na tržištu emitiranja sportskih sadržaja od strane distributera medijskog sadržaja koji sâm priznaje da mu "prava emitiranja nisu relevantna";
  - da svoje navode o vladajućem položaju ACG-a, Telemach zasniva na argumentu da ACG kao imatelj ekskluzivne licence odlučuje o načinu emitiranja 100% utakmica Mtel Premijer lige. Međutim, Telemach ovde propušta da navede da ACG nije mogao utjecati na sopstveni tržišni udjel, odnosno na procenat prava koji će steći;
  - da obim u kome se ustupa ekskluzivna licenca, pa samim tim i procenat prava na emitiranje, ovisi od izvornog imatelja licence (u ovom slučaju NS/FS BiH). Upravo zbog ovakvih okolnosti, u kojima udjel sudionika na tržištu zapravo ne može poslužiti kao temelj za zaključak da predmetni sudionik uživa vladajući položaj, u praksi tijela za zaštitu konkurencije analiziraju se i drugi faktori koji mogu poslužiti kao indikator tržišne snage, a zatim i vladajućeg položaja;
  - da u tom smislu prilikom procjene eventualnog vladajućeg položaja ACG-a, neophodno je uzeti u obzir i faktore poput načina funkcioniranja mjerodavnog tržišta i (ne)postojanje pravnih i stvarnih tržišnih barijera. U konkretnom slučaju, otkup prava na emitiranje predmetnog sadržaja ne funkcioniše na isti način kao što je to slučaj sa medijskim pravima čiji otkup nije uvjetovan pravilima tendera. Također, činjenica da, prema pravilima procedure, samo jedan ponuđač može steći ekskluzivnu licencu za sve utakmice Mtel Premijer lige, ukazuje na postojanje pravne barijere za sve ostale sudionike u postupku sprovedenom po javnom pozivu. Podnositelj zahtjeva je i sam svjestan specifičnosti otkupa prava na emitiranje sportskih takmičenja i pravnih barijera koje u tom pogledu postoje, te tako priznaje: "U konačnici, ekskluzivno ustupanje prava je i praksa kada je u pitanju emitiranje sportskih sadržaja, te nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera;
  - da način funkcioniranja tržišta koja uključuju otkup prava na emitiranje sportskih takmičenja, kao i postojanje pravnih barijera koje nastaju kao rezultat činjenice da se bira samo jedan ponuđač, ukazuju na to da se u slučajevima kao što je ovaj postojanje vladajućeg položaja ne može ocjenjivati na temelju procenta u kome su ostvarena prava na emitiranje. Dakle, sve i ukoliko bi prihvatili definiciju mjerodavnog tržišta koju je predložio Telemach, ACG se ipak ne bi mogao smatrati vladajućim;
  - da naprotiv, vladajući položaj i akti njegove zlouporabe bi se prije mogli pripisati Podnositelju zahtjeva, imajući u vidu da isti koristi svoju tržišnu snagu protivno interesima krajnjih korisnika, i to tako što izbjegava zaključenje ugovora sa operaterima van sopstvene grupacije i uprkos padu kvaliteta svoje usluge zadržava ubjedljivo najviše cijene distribucije na tržištu u BiH;
  - da kako je naprijed navedeno, ACG ne uživa vladajući položaj na mjerodavnom tržištu, te nije ni mogao vršiti zlouporabu istog. Međutim, bez obzira na to što nije

- mogao zloruporabiti položaj koji suštinski nema, Podnositelj odgovora će se, opreza radi, izjasniti i na navode Podnositelja zahtjeva o zloruporabi vladajućeg položaja;
- da prema navodima Podnositelja zahtjeva, ACG je zloruporabio vladajući položaj time što nije, sukladno posebnim odgovornostima koje navodno ima, drugim gospodarskim subjektima ponudio zaključenje ugovora o djelimičnom ustupanju prava na emitiranje Mtel Premijer lige BiH. Najprije, Podnositelj odgovora ističe da se posebne odgovornosti na koje se poziva Telemach ne mogu tumačiti proizvoljno i tako da se pod njih podvede ono što Telemach-u u datim okolnostima odgovara. Naprotiv "posebnim odgovornostima" se naglašava obveza vladajućeg subjekta da ne narušava propisana pravila konkurencije;
  - da u tom smislu, čak i da uživa vladajući položaj na mjerodavnom tržištu (što nije slučaj), ACG ne bi bio dužan da obavještava svakog emitera ponaosob niti sve emitere zajedno, putem javnog poziva, o mogućnostima otkupa prava na emitiranje pojedinih utakmica Mtel Premijer lige, već bi bio u obvezi da sve zainteresirane emitere koji mu se obrate tretira ravnopravno, da se uzdrži od nametanja neloyalne kupovne i prodajne cijene, i da ne uvjetuje zaključenje ugovora dodatnim obvezama koje po svojoj prirodi ili trgovinskim običajima nemaju veze s predmetom ugovora;
  - da drugim riječima, ACG nije imao obvezu objavljivanja javnog poziva za zaključenje Sporazuma niti je bio u obvezi objavljivanja informacije o mogućnostima zaključenja ovakvog ugovora. S druge strane Telemach, ali i njegova povezana lica koja imaju dozvolu za emitiranje, mogla su i morala znati da od ACG-a mogu zatražiti otkup prava na emitiranje pojedinih utakmica Mtel Premijer lige;
  - da godinama unazad, Telemach i njegova povezana lica koja imaju dozvolu za emitiranje posluju na tržištu u BiH i upoznati su sa činjenicom da imatelj ekskluzivne licence za emitiranje, po pravilu, ima pravo daljeg ustupanja podlicence ukoliko isto nije izričito isključeno. Dakle, imatelj licence neće moći dalje da ustupa licencirani sadržaj samo u slučajevima u kojima mu je to ugovorom izričito zabranjeno ili je izvorni imalac prava ekskluzivno zadržao pravo da dalje ustupa licencu, što ovdje nije bio slučaj;
  - da kako u konkretnom slučaju pravilima javnog poziva nije bila izričito isključena mogućnost podlicenciranja predmetnog sadržaja, već je naprotiv, javni poziv propisao da će biti regulirana prava prijenosa/emitiranja kao i način eksploatacije sadržaja utakmica Premijer lige BiH, te kako je informacija o emiteru koji je prenosi Premijer ligu BiH bila javno dostupna, svaki zainteresirani sudionik na tržištu je razumno mogao pretpostaviti da postoji mogućnost otkupa prava na emitiranje licenciranog sadržaja;
  - da Telemach i njegova povezana lica bi morala, na temelju višegodišnjeg poslovanja u BiH u oblasti emitiranja i distribucije sportskih sadržaja, biti upoznata sa ustaljenom praksom u ovoj oblasti. Tako, opće je poznato da pojedini izvorni imatelji licenci, poput UEFA, po pravilu zadržavaju ekskluzivno pravo na ustupanje prava na emitiranje, dok to nije slučaj sa nekim drugim imateljima licenci, kao što je to na primjer NS/ FS BiH;
  - da dakle, svaki savjesni sudionik na tržištu je na temelju javno dostupnog teksta javnog poziva NS/FS BiH i poslovne prakse u predmetnoj oblasti razumno mogao zaključiti da postoji ili bar može postojati mogućnost za otkup prava emitiranja licenciranog sadržaja;
  - da potpuno su neutemeljeni navodi Podnositelja zahtjeva prema kojima je postupanje ACG-a rezultiralo zatvorenim televizijskim emitiranjem bitnih utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanalu Moja TV Sport;
  - da imajući u vidu da poseduje ekskluzivnu licencu za emitiranje i ustupanje prava na emitiranje licenciranog sadržaja, ACG može ekskluzivna prava na emitiranje licenciranog sadržaja ustupiti delimično BH Telecom-u, a delimično drugom ili drugim sudionicima na tržištu;
  - da u tom smislu, u slučaju da Telemach ili njegovo povezano lice koje se bavi emitiranjem imaju stvarnu namjeru da steknu prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige, ACG ističe da je voljan da im odmah, pod istim uvjetima kakvi su ugovoreni sa BH Telecom-om, ustupi raspoloživa prava na emitiranje Mtel Premijer lige;
  - da na kraju, Podnositelj zahtjeva je u dopuni Zahtjeva od 6. travnja 2021. godine, ACG-u stavio na teret još jedan vid zloruporabe vladajućeg položaja, i to zloruporabu iz članka 10. stavak 2. točka d) Zakona, navodeći da bi postojala odvojena povreda konkurencije ukoliko bi Vijeće utvrdilo da je ACG postavljao "uvjet operaterima za distribuciju predmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/istovremenog emitiranja;
  - da potpuno su netočne tvrdnje Podnositelja zahtjeva da je ACG mogao izvršiti zloruporabu položaja postavljanjem uvjeta, tijekom pregovora za distribuciju, da se prethodno ili istovremeno sa distribucijom vrši i emitiranje, samom Podnositelju zahtjeva mora biti poznato da je ova tvrdnja netočna, budući da su Podnositelj zahtjeva i ACG vodili pregovore o distribuciji krajem 2020. godine, te da tijekom pregovora nije bilo riječi o bilo kakvom uvjetovanju distribucije Arena Sport kanala prihvatanjem uvjeta da se najprije emitira Mtel Premijer liga, niti je Podnositelj zahtjeva dostavio bilo kakve dokaze koji potvrđuju ove tvrdnje;
  - da dodatno, Podnositelj odgovora nije mogao učiniti povredu konkurencije iz članka 10. stavak 2. točka d) Zakona zaključenjem Sporazuma, budući da predmet istog nije distribucija sportskih sadržaja nego nabava ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH, te Sporazum nije ni mogao sadržavati uvjet istovremenog ili prethodnog emitiranja i distribucijom TV sadržaja;
  - da navodi Podnositelja zahtjeva u pogledu povrede konkurencije iz članka 4. Zakona su konfuzni i protivrječni. Naime, Podnositelj zahtjeva najprije navodi da Zahtjev podnosi na temelju članka 4. stavak 1. točke b) i c) Zakona, a zatim citira točke c) i d) navedenog članka (točka 1.3.2. Zahtjeva). Dodatno Podnositelj zahtjeva u odjeljku naslovljenom "Zabranjeni sporazum" uopće ne spominje povredu konkurencije iz članka 4 stavak 1. točka c) Zakona zbog koje je navodno podnio Zahtjev, već obrazlaže samo povredu iz točke b) istog članka - ograničavanje tržišta;

- da također, Zahtjev je protivrječan u dijelu definicije Sporazuma, naime, Podnositelj zahtjeva istovremeno određuje Sporazum i kao horizontalni i kao vertikalni. Tako, u točki 3.1. Zahtjeva navodi da je reč o horizontalnom sporazumu o zajedničkoj proizvodnji, dok u točki 3.3. Zahtjeva tvrdi da je reč o ekskluzivnom (vertikalnom) sporazumu o djelimičnom prijenosu prava emitiranja;
- da bez obzira na niz nelogičnosti sadržanih u navodima Telemach-a u dijelu o zaključenju zabranjenog sporazuma, Podnositelj odgovora će se ipak na iste izjasniti;
- da prvo predmet Sporazuma je nabavka ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH u fudbalu kao i reguliranje međusobnih prava i obveza u svezi sa ustupanjem prava na prijenos i emitiranje odgovarajućeg broja utakmica Mtel Premijer lige BiH za sezone 2020/21, 2021/22, 2022/23 ("licencirani sadržaj"). ACG je zadržao pravo da na svim kanalima i platformama na kojima je Arena Sport dostupna emituje utakmice čiji živ prijenos je ustupio BH Telecom-u, i to 48 sati nakon živog prijenosa (članak 2 (3) Sporazuma);
- da suprotno navodima Podnositelja zahtjeva, Sporazum nije morao biti podnijen Vijeću na pojedinačno izuzeće, budući da nije reč o zabranjenom sporazumu iz članka 4 stavak (1) Zakona kojim se vrši podjela ili ograničavanje tržišta, kako će detaljnije biti obrazloženo u nastavku;
- da neutemeljeni su navodi Podnositelja zahtjeva da su ugovorne strane Sporazumom izvršile podjelu tržišta. Prvo, podjela tržišta bi značila da ACG na jednom zemljopisnom području, a BH Telecom na drugom vrši emitiranje Mtel Premijer lige, što ovdje nije slučaj;
- da nadalje, nije izvršena ni podjela "proizvoda". Drugim riječima, ACG se nije odrekao prava na emitiranje utakmica koje je ustupio BH Telecom-u. Sve utakmice Mtel Premijer lige dostupne su u distributivnom sustavu ACG-a preko njegove internet platforme. Dodatno, ACG je zadržao i pravo emitiranja ustupljenih utakmica u repriznom terminu, 48 sati nakon završetka živog prijenosa;
- da u prilog činjenici da nema podjele tržišta govori i to da Sporazum ne sadrži klauzulu zabrane konkurencije. Dakle, ACG se nije obvezao da će se uzdržati od ustupanja prava emitiranja drugim emiterima. ACG može preostala prava emitiranja ustupiti nekom drugom sudioniku na tržištu što jasno govori o tome da ne postoji dogovor o podjeli tržišta. U tom kontekstu, ACG je voljan da sadržaj za koji prava prijenosa još uvijek nisu otkupljena proda nekom od zainteresiranih emitera, uključujući i povezana lica Podnositelja zahtjeva, pod uvjetom da isti ispunjavaju standarde u pogledu kvalitete produkcije;
- da obje ugovorne strane su nakon zaključenja Sporazuma nastavile da samostalno vode svoju poslovnu politiku i samostalno donose komercijalne odluke, tako da ne može biti riječi o usaglašenom nastupu i podjeli tržišta;
- da dodatno, Podnositelj zahtjeva nije obrazložio na koji način su zaključenjem Sporazuma navodno isključena treća lica sa tržišta u odsustvu Sporazuma, sva prava bi bila realizirana od strane ACG-a kao imatelja licence, aranžmani za podlicenciranje, kakav je i Sporazum, smatraju se poželjnim načinom da se izbjegnu negativne posljedice kolektivnog otkupa svih prava na emitiranje od strane jednog emitera. Drugim riječima, Sporazumom je spriječeno da prava na prijenos pojedinih utakmica ostanu neiskorišćena:
- da na kraju, a u pogledu navoda Podnositelja zahtjeva da je riječ o sporazumu o zajedničkoj proizvodnji, Podnositelj odgovora ističe da se Telemach pogrešno poziva na paragraf 152 Smjernica o horizontalnoj suradnji Europske komisije tako što isti ne parafrazira u cijelosti, već namjerno izostavlja njegov bitan dio. Naime, u paragrafu 152 Smjernica je, između ostalog, navedeno: "Jednostrani ugovori o specijalizaciji su sporazumi između dvije strane koje su aktivne na istom tržištu ili tržištima proizvoda, na temelju kojih se jedna strana obvezuje da u potpunosti ili djelimično obustavi proizvodnju određenih proizvoda i da takve proizvode kupuje od druge strane, koja prihvata da proizvodi i isporučuje navedene proizvode";
- da dakle dva su uvjeta potrebna da bi se ugovor mogao podvesti pod paragraf 152 Smjernica, i to (i) da jedna strana u cijelosti ili u djelimično odustane od proizvodnje koju povjerava drugoj strani, i (ii) da te proizvode kupuje od druge strane. U konkretnom slučaju, ACG bi morao da u cijelosti ili djelimično prestane sa emitiranjem licenciranog sadržaja i da isti kupuje od BH Telecom-a, što nije slučaj. Podnositelj zahtjeva je propustio da citira drugi uvjet, odnosno obvezu ACG-a da kupuje proizvode od BH Telecom-a, imajući u vidu da je očigledno da ACG ne kupuje licencirani sadržaj od BH Telecom-a, Sporazum ne može biti definiran kao sporazum o horizontalnom podugovaranju sukladno sa paragrafom 152 Smjernica kako je Podnositelj zahtjeva predložio;
- da su netočni navodi Podnositelja zahtjeva da je zaključenjem Sporazuma korisnicima ACG-a, ali i drugih sudionika na tržištu uskraćen pristup predmetnim utakmicama. Naime, kako je već navedeno člankom 2 (3) Sporazuma propisano je da ACG zadržava pravo emitiranja utakmica koje u živom prijenosu emitira BH Telecom, i to 48 sati nakon živog prijenosa. Ovo pravo se odnosi na sve platforme i kanale na kojima je Arena Sport dostupna. Utakmice Mtel Premijer lige koje su ustupljene BH Telecomu dostupne su i korisnicima ostalih operatera preko internet platforme Moja web TV. Dodatno, sve utakmice Mtel Premijer lige BiH su dostupne na internet platformi ACG-a;
- da dodatno, hipotetički primjer u kome se Podnositelj zahtjeva poziva na korisnika-penzionera koji nema internet i nije korisnik BH Telecoma, ne može poslužiti kao dokaz povrede konkurencije, imajući u vidu da upravo taj korisnik-penzioner može pratiti predmetne utakmice u repriznom terminu na kanalu Arena Sport, u roku od 48 sati od živog prijenosa, Dodatno, svoju brigu za korisnike-penzionere Telemach ili njegova povezana lica koja imaju dozvolu za emitiranje su mogla iskazati i time što bi se pobrinuli da istima obezbjede predmetni sportski sadržaj zaključenjem ugovora o distribuciji Arena Sport kanala sa ACG-om (što je Telemach odbio čak i nakon dobijanja ugovornih uslova kakve je sam tražio) ili upućivanjem upita o mogućnostima otkupa prava emitiranja;
- da suprotno navodima Podnositelja zahtjeva, prijenosom prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na kanal Moja TV Sport jeste omogućeno da se na dodatnom kanalu emitira dio licenciranog

- sadržaja, imajući u vidu da ustupljene utakmice mogu biti emitirane na oba kanala, pod uvjetima propisanim člankom 2(3) Sporazuma;
- da nadalje, prema navodima Podnositelja zahtjeva, ACG i BH Telecom koriste Sporazum "samo za sprečavanje korisnika Podnositelja zahtjeva da pristupe predmetnim sadržajima". Ovi navodi su potpuno neutemeljeni ako se uzme u obzir da je licencirani sadržaj bio predmet javnog tendera na kome je mogao sudjelovati svaki gospodarski subjekt sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, da je nakon sprovedenog javnog tendera informacija o imatelju ekskluzivne licence bila javno dostupna, te da se svaki zainteresovani gospodarski subjekt mogao obratiti ACG-u u cilju otkupa licenciranog sadržaja;
  - da dakle, Podnositelj zahtjeva i njegova povezana lica su imala više prilika da obezbjeđe svojim korisnicima navedeni sadržaj ali to su propustili da učine, iz postupanja Podnositelja zahtjeva jasno sledi da nastoji da posljedice sopstvenih poslovnih odluka pripíše u krivicu ACG-u. Međutim, ACG nikako ne može biti odgovoran za poslovanje bilo kog sudionika na tržištu, pa tako ni povezanih lica Telemach-a, niti može snositi posljedice zbog činjenice da: 1) se ni Podnositelj zahtjeva ni njegova povezana lica nisu obratila ACG-u zahtjevom za upućivanje ponude, 2) je Podnositelj zahtjeva odbio da zaključi ugovor o distribuciji Arena Sport kanala, i to pod uvjetima koje je sam zahtjevao;
  - da imajući u vidu navedeno, jasno je da su upravo Podnositelj zahtjeva i njegova povezana lica sopstvenim načinom poslovanja uskratili pojedinim svojim korisnicima sadržaje Mtel Premijer lige BiH;
  - da mjere čije je izricanje predložio Podnositelj zahtjeva govore u prilog argumentu da Podnositelj zahtjeva ne razumije najbolje za šta tereti Podnositelja odgovora i ostale gospodarske subjekte protiv kojih je pokrenuo postupak, niti postavlja jasne zahtjeve po kojima bi bilo moguće postupiti;
  - da najprije Telemach Zahtjevom traži od Vijeća da izrekne mjere u cilju omogućavanja i drugim zainteresiranim subjektima da steknu prava televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH (točka 6.4.1 Zahtjeva);
  - da usvajanjem Telemach-ovog Zahtjeva da obveže ACG da ugovor o prijenosu prava emitiranja zaključi sa svim zainteresiranim gospodarskim subjektima Vijeće bi suštinski poništilo rezultat tenderskog postupka, u kome je na zakonit i transparentan način, Mtel stekao ekskluzivna prava na prijenos/emitiranje i eksploataciju sadržaja Premijer lige BiH. Postavljeni zahtjev nije sukladan sa prirodom prava koja su predmet ugovora, a na koju ni ACG ni Vijeće ne mogu utjecati. Podnositelj zahtjeva bi i sam morao biti svjestan nemogućnosti da se uopšte postupi po njegovom zahtjevu, imajući u vidu da u dopuni Zahteva navodi da je "ekskluzivno ustupanje prava [je i] praksa kada je u pitanju emitiranje sportskih sadržaja, te nije uobičajeno ni poznato da se isti emitiraju putem više emitera";
  - da ukoliko bi Vijeće, sukladno sa zahtjevom Telemach-a naložilo raskid Sporazuma, isti bi za posledicu imao isključenje sudionika i postavljanje barijera eventualnim budućim sudionicima na konkretnom mjerodavnom tržištu, a štetu bi trpeli i krajnji korisnici;
  - da Podnositelj zahtjeva nije siguran u svoje argumente u pogledu postojanja nekakvog "zabranjenog i tajnog ekskluzivnog sporazuma" između Telekoma Srbija, ACG, BH Telecom-a i Mtel-a ukazuje i činjenica da se istovremeno sa zahtjevom Vijeću da utvrdi da je Sporazum zabranjen u smislu članka 4. stavak 1, točke (b) i (c) Zakona (točka 6.2.1. Zahtjeva), Podnositelj zahtjeva obratio Vijeću zahtjevajući da utvrdi i da je ACG zloupotrijebio svoj vladajući položaj u smislu članka 10. stavak 2. točke (b) i (c) Zakona (točka 6.3.1. Zahtjeva), pri čemu u Zahtjevu objašnjava da je ".....ACG zaključivanjem tajnog i ekskluzivnog sporazuma zloupotrijebio svoj vladajući položaj";
  - da ovako postavljene zahtjevi ukazuju na potpuno nerazumjevanje materije zaštite konkurencije od strane Podnositelja zahtjeva, jer ukoliko Vijeće utvrdi da u konkretnom slučaju nije zaključen nekakav zabranjeni sporazum u smislu Zakona, jasno je da nema ni radnje zloupotrebe vladajućeg položaja od strane ACG, prvo isključuje drugo. Sa druge strane, ukoliko bi Vijeće utvrdilo da je u konkretnom slučaju zaključen zabranjeni sporazum (što ovdje nije slučaj), jedno te isto lice, u konkretnom slučaju ACG ne može da odgovara dva puta za istu radnju, i za zaključenje zabranjenog sporazuma i za zloupotrabu vladajućeg položaja (točka 6.4.3.)
  - da imajući u vidu sve napred navedeno, ACG predlaže Vijeću da donese Rješenje kojim se zahtjev gospodarskog subjekta Telemach odbija kao neutemeljen.
- Gospodarski subjekt BH Telecom je aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-16/21 od dana 01.06.2021. godine zatražio dodatni rok za dostavljanje očitovanja, koji mu je i odobren aktom broj UP-06-26-3-011-18/21 od 03.06.2021. godine. U ostavljenom roku, gospodarski subjekt BH Telecom je dostavio svoje očitovanje aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-16/21 dana 07.07.2021. godine u kojem navodi sljedeće:
- da Podnositelj zahtjeva u predmetnom postupku određuje mjerodavno tržište kao "tržište televizijskog emitiranja utakmica Mtel Premijer lige;
  - da kako je za određivanje mjerodavnog tržišta u proizvodnom smislu u ovom postupku bitno razumjevanje oblasti emitiranja sportskih TV kanala i njihove međuzamjenjivosti, iz navoda i argumentacije Podnositelja zahtjeva u pogledu prijedloga za određivanje granica proizvodnog tržišta, proizilazi pokušaj svjesnog dezavuisanja ili visoka razina nerazumjevanja osnovne razlike između funkcioniranja tržišta na kojima se obezbjeđuju "sirova prava" na prijenos sportskih sadržaja, u odnosu na silazno tržište distribucije TV kanala putem kablinskih/IPTV operatera iz obrazloženja samog Zahtjeva proizilazi da Podnositelj zahtjeva svoj Zahtjev temelji na argumentaciji i praksi koja se odnosi na sasvim drugo tržište te dva različita tržišta posmatra istovjetno, što je dovelo do brojnih kontradiktornosti između navoda u Zahtjevu, nekonzistentnosti, te pozivanja na odluke Vijeća koje u konkretnom slučaju nisu primjenjive;
  - da naime u lancu od obezbjeđenja prava na prijenos sportskih sadržaja do njihove distribucije krajnjem korisniku, postoje minimalno dva mjerodavna tržišta. Prvo od njih je tržište kupovine prava na TV prijenos/emitiranje sportskog sadržaja, u svrhu njihove produkcije i emitiranja na TV kanalima. Na ovom tržištu međusobno konkurišu TV kanali, čiji je krajnji

- cilj obogaćivanje vlastitog programa, povećanje njegove vrijednosti i pozicioniranje na tržištu prodaje prava na distribuciju TV kanala operaterima/distributerima TV sadržaja, koje je u odnosu na prvo pomenuto tržište, silaznog karaktera;
- da dakle, ovdje se radi o dva različita tržišta na kojima se zamjenjivost proizvoda posmatra od strane različitih konzumenata, zbog toga se ona ne mogu identifikovati u pogledu definiranja granica u proizvodnom smislu, na način kako je to predložio Podnositelj zahtjeva. Naime prema praksi Vijeća i Europske komisije tržište distribucije sportskih TV kanala (silazno tržište) može da se ograniči na uži način tj. na konkretno takmičenje (premier liga), dok Podnositelj zahtjeva koristeći analogiju, takav princip ograničavanja tržišta primjenjuje i na uzlazno tržište emitiranja, što je potpuno pogrešno i neutemeljeno;
  - da to potvrđuje i praksa Europske komisije gdje je u svim slučajevima, u predmetima koji se odnose na ustupanje prava na emitiranje sportskih sadržaja, tržište određeno u mnogo širim granicama, u odnosu na silazno tržište distribucije, i to kao "...tržište pribavljanja prava na TV emitiranje nogometnih događaja koji se odigravaju redovito svake godine";
  - da tako je u odluci Europske komisije od 23. srpanj 2003. godine u predmetu broj COMP/C.2-37.398 povodom ispitivanja usklađenosti sa pravom Unije zajedničke prodaje komercijalnih prava UEFA Lige šampiona, Europska komisija vrlo jasno napravila distinkciju između ova dva tržišta, te konstatala slijedeće: "U ovom slučaju, Komisija je također uzela u obzir da mjerodavno tržište u proizvodnom smislu može biti ispravno definirano kao tržište nabave prava na emitiranje nogometnih takmičenja koji se odigravaju redovito svake godine. Ova definicija bi u praksi uglavnom uključivala nacionalnu prvu i drugu ligu, - kup takmičenja, UEFA Liga prvaka i UEFA Europska liga (nekadašnji UEFA kup). Prava na emitiranje nogometnog sadržaja kreiraju specifičan imidž za TV kanal i omogućavaju mu da dosegne specifičnu publiku na maloprodajnoj razini koji ga diferenciraju od ostalih kanala koji to ne mogu";
  - da tako da na isti način Komisija je u slučaju Newscorp/ Telepiù, mjerodavno tržište u proizvodnom smislu označila kao "tržište kupovine ekskluzivnih prava na emitiranje nogometnih takmičenja koja se odigravaju redovito svake godine, a na kojima sudjeluju nacionalni timovi (nacionalne lige, primarno Premier liga i kupovi, UEFA Liga prvaka i UEFA kup)";
  - da su ova tržišta različita pokazuje i činjenica da se prava za emitiranje premium sportskih sadržaja na uzlaznom tržištu redovito prodaju na ekskluzivnoj osnovi, što je u toj industriji opće prihvaćeno, jer se na taj način obezbjeđuje posebnost, konkurentnost i pozicioniranje TV kanala na tržištu. Ako bi svi TV kanali imali iste programe, konkurencija između njih ne bi ni postojala. Navedeno potvrđuje i sam Podnositelj zahtjeva u svom podnesku od dana 05.04.2021. godine, a u kojem navodi "U konačnici, ekskluzivno ustupanje prava je i praksa kada je u pitanju emitiranje sportskih sadržaja, te nije uobičajeno ni poznato da se isti emituju putem više emitera";
  - da navedeno znači da ekskluzivna kupovina prava na emitiranje premium sportskih sadržaja ne samo da ne predstavlja a priori narušavanje tržišta, već je u poslovnoj praksi uobičajena a prakticiraju je također i povezana lica Podnositelja zahtjeva na isti način (United Media putem kanala Sport Klub i Nova BH). Stoga začuđuje zašto Podnositelj zahtjeva tekst Zahtjeva čini potpuno nekonzistentnim, te naprijed citiranu vlastitu konstataciju, navodi u potpunoj kontradikciji sa njegovim prijedlogom da Vijeće naloži da se sporazum o djelimičnom ustupanju prava na emitiranje između BH Telecoma i ACG raskine, te da ACG ta prava ponudi svima pod jednakim i transparentnim uvjetima. Ukoliko bi takvo nešto i bilo prihvaćeno od strane Vijeća, jasno je da to ne bi išlo u prilog niti povezanim licima Podnositelja zahtjeva, koji bi slijedom takve nove prakse, bili obvezani svim zainteresiranim subjektima na tržištu ponuditi prava koja su ona ekskluzivno nabavila, što bi oni vrlo vjerovatno željeli izbjeći;
  - da podsjećamo da je povezano lice Podnositelja zahtjeva (United Media) podnijelo protiv BH Telecom-a prigovor RAK-u zbog slučajnog propusta u zatamnjivanju jedne jedine utakmice, koja je ekskluzivno emitirana na kanalu u vlasništvu United Media. U prigovoru United Media tom prilikom se navodi: "Za potrebe svoje programske šeme, Podnositelj prijave kupuje prava na emitiranje raznih sportskih sadržaja od njihovog vlasnika - raznih sportskih asocijacija i njihovih agenata. Tako je Podnositelj prijave kupio ekskluzivna prava za emitiranje Kvalifikacionih utakmica za FIFA World Cup 2022 Qatar ("Katar 2022") ("Zaštićeni sadržaj"), između ostalog, za teritorij BiH i jedini ima licencu za emitiranje Zaštićenog sadržaja na teritoriju BiH i isti emitira putem TV kanala Sport Klub i/ili Nova BH za utakmice reprezentacija Bosne i Hercegovine, Srbije i Hrvatske (dokaz: Kopija Prigovora United Media S.a.r.l. Luksemburg protiv BH Telecom-a od dana 10.04.2021. godine);
  - da i ne samo da se sportska prava pribavljaju ekskluzivno, već je kod povezanih lica Podnositelja zahtjeva prisutna i praksa da prenose prava emitiranja sa kanala Sport Klub na kanal Nova BH i a da pri tome ista nisu transparentno ponuđena drugim sudionicima na istom tržištu. Navedena praksa je u izravnom sukobu sa postavljenim Zahtjevom. Nesporna je i činjenica da prijenos prava sa Sport kluba na Novu BH ima za izravni cilj narušavanje silaznog tržišta na kojem posluju BH Telecom i Telemach (povezano lice Sport Kluba i Nove BH), kao konkurenti i to na način da se korisnicima BH Telecom-a (koji je nakon provedenih postupaka pred Konkurencijskim vijećem BiH, u kojim je utvrđeno narušavanje konkurencije na tržištu od strane United Media uspio da zaključi ugovor za distribuciju Sport klub kanala) onemouči praćenje najatraktivnijih sadržaja koji se prebacuju na novi komercijalni kanal Nova BH te se time izravno pogoduje Telemach-u i nastoji prisiliti BH Telecom da ponovo plati dodatni kanal kako bi sadržaj koji je već platio kroz Sport klub bio dostupan korisnicima;
  - da za razliku od prava na emitiranje, prava za distribuciju kanala na silaznom tržištu prodaju se na neekskluzivnoj osnovi, jer uskraćivanje emitovanja cijelog TV kanala koji emitira značajan sadržaj sa aspekta krajnjeg korisnika, može da uzrokuje zatvaranje tržišta, te praksa Konkurencijskog vijeća

- potvrđuje da se ta tržišta mogu posmatrati uže u odnosu na uzlazno tržište emitiranja;
- da određujući mjerodavno tržište u konkretnom slučaju kao "tržište televizijskog emitiranja utakmica Mtel premier lige", Podnositelj zahtjeva pokušava postići stvaranje nove prakse da se i uzlazno tržište nabave prava na emitiranje sportskog sadržaja, posmatra jednako usko kao i tržišta koja su silazna u odnosu na njega. Međutim, takvo nešto nije pravilno i protivno je i praksi Konkurencijskog vijeća BiH, koja je ustanovljena odlukom od 16. prosinca 2013. godine. Podnositelj zahtjeva se u svom Zahtjevu poziva na istu ovu odluku u kojoj je Vijeće "odredilo da mjerodavno tržište proizvoda i/ili usluga u konkretnom slučaju predstavlja tržište distribucije sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju i prijenos Live paketa engleske Premijer lige u Bosni i Hercegovini";
  - da prije svega, u tom slučaju ne radi se o tržištu emitiranja nego distribucije, pa je referiranje na ovu odluku nepravilno. Dodatno, Podnositelj zahtjeva pri tome propušta da navede i ostatak teksta iste odluke koji eksplicitno o tome i govori, odnosno negira mogućnost poređenja ova dva tržišta, pa tako Vijeće navodi slijedeće "(Protivna strana). .također ukazuje i na praksu Evropske komisije u predmetima ustupanja prava na emitovanje sportskih sadržaja (predmet broj COMP/C.2-37.398) gdje je kao relevantno tržište određeno tržište pribavljanja prava na TV emitovanje fudbalskih događaja koji se odigravaju redovno svake godine". Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da se radi o predmetima koji su bazirani na različitom činjeničnom osnovu pribavljanju TV prava za emitiranje sportskih događaja, koji kao takvi ne mogu biti mjerodavni za konkretan slučaj. U konkretnom slučaju radi se o prodaji prava za distribuciju/reemitiranje TV kanala koji nude sportske sadržaje, a ne o otkupu prava za sportske sadržaje koji će predstavljati sadržaj pojedinog TV kanala, tako da su navodi Protivne strane o mogućnosti međusobnog konkurisanja TV kanala prihvatljivi, ali irelevantni za predmetni slučaj;
  - da dakle Podnositelj zahtjeva ne razlikuje uzlazno i silazno tržište na području emitiranja i distribucije sportskog fudbalskog sadržaja i pokušava da ih identificira. Pogrešno utvrđivanje mjerodavnog tržišta u proizvodnom smislu vodi do potpuno pogrešnog tijeka postupka pred Konkurencijskim vijećem, te BH Telecom na ovom mjestu želi skrenuti pažnju na to da, sve i da je BH Telecom emiter i da je prava nabavljao na tržištu na kojem se obezbjeđuju prava na emitiranje sportskih događaja, to tržište ne bi moglo biti određeno toliko usko (premier liga) kao što je to predložio Podnositelj zahtjeva. Na temelju mjerodavnih odluka Evropske komisije i Konkurencijskog vijeća, tržište kupovine prava na emitiranja određuje se mnogo šire i obuhvata sva takmičenja koja se odigravaju tokom jedne godine, pa u tom slučaju udjel sadržaja prava na emitiranje Mtel Premier Lige, a time još manje kupljenog sadržaja u okviru sporazuma BHT/Arena, ne predstavlja niti blizu značajan tržišni udjel u odnosu na sve ostale sadržaje koji spadaju u tu kategoriju (TV emitiranje nogometnih događaja koji se odigravaju redovito svake godine);
  - da je evidentno da je servis Moja TV Sport stvorio zabunu o ulozi BH Telecoma kod Podnositelja zahtjeva, što je samim tim rezultiralo dodatnim pitanjima koje je Vijeće uputilo Podnositelju zahtjeva; da je neosporno među stranama da BH Telecom ne posjeduje dozvolu Regulatorne agencije za komunikacije BiH za emitiranje, odnosno da nije emiter u regulatornom smislu. U kontekstu vrsta tržišta opisanih u dijelu I ovog akta, BH Telecom ne može da djeluje u ulozi TV kanala, pa tako ne može biti sudionik na tržištu kupovine prava na (uzlaznom) tržištu za nabavu prava na emitiranje, kao niti na (silaznom) tržištu prodaje prava na distribuciju TV kanala drugim distributerima. BH Telecom, kao nositelj RAK dozvole za distribuciju audiovizualnih usluga i medijskih usluga radija, na silaznom tržištu može biti sudionik samo kao kupac prava na distribuciju TV kanala;
  - da dakle, BH Telecom kao telekom operater, jednako kao i Podnositelj zahtjeva, na tržištu nastoji da se diferencira raznovrsnom ponudom TK usluga i sadržaja koji putem tih usluga nudi svojim korisnicima. Između ostalog kao što je Podnositelj zahtjeva otkupio prava na plasiranje ekskluzivnih serija koje su on-demand dostupne na njegovoj platformi, tako je i BH Telecom nabavio pravo na emitiranje određenog broja utakmica Mtel Premier Lige, koje su korisnicima BH Telecom-a dostupne na Moja TV platformi, pod nazivom MojaTV Sport. Opće poznato je da je BH Telecom u prethodnim periodu od unazad 8 godina bio ekskluzivni sponzor Fudbalskog saveza i da je bio nositelj prava na emitiranje većine utakmica Premijer lige, koje su se na identičan način eksploatisale na platformi BH Telecoma i to Podnositelj zahtjeva nije nikada osporavao niti je navedeno bilo osporavano od strane nadležnog regulatora;
  - da dakle istina je da BH Telecom nabavlja prava za određene audiovizualne sadržaje koje uvjetno rečeno emituje, ali ne u ulozi emitera u regulatornom smislu, nego na svojoj IPTV platformi na kojoj plasira sadržaje korisnicima usluga Moja TV i Pay per View, što se čini u okviru suglasnosti RAK-a. Osim utakmica, tu se ubrajaju sadržaji poput filmova (za vrijeme Sarajevo Film Festivala) i koncerata (npr. koncert Dine Merlina za Novodišnju noć). Budući da se navedeno "emitiranje" vrši sezonski i periodično, ono se ne može smatrati emitiranjem u onom smislu u kojem to vrše emiteri koji imaju dozvolu RAK-a što je i sam regulator potvrdio svojim aktom, broj 03-29-2059-3/15 od dana 16.09.2015. godine. Dakle netočna je svaka tvrdnja u Zahtjevu u kojoj Podnositelj zahtjeva servis BH Telecoma pod nazivom Moja TV Sport naziva TV kanalom (dokazi: Akt Regulatorne agencije za komunikacije broj 03-29-2059-1/15 od 20.08.2015. godine, Akt BH Telecoma broj 02.25.1-19339/15-1 od dana 31.08.2015- godine, Akt Regulatorne agencije za komunikacije, broj 03-29-2059-3/15 od 16.09.2015. godine);
  - da na temelju naprijed navedenog a u svezi sa ugovorom koji je zaključen sa ACG-om, BH Telecom je od ACG kupio prava za emitiranje pojedinih utakmica Mtel Premier lige, ali navedeni ugovorni odnos se po svojoj pravnoj prirodi ne smatra kupovinom prava na emitiranje u horizontalnom odnosu tržišnih sudionika na istom nivou, iz razloga što BH Telecom ova prava nije kupovao za potrebe nabave sadržaja za vlastiti kanal, već za potrebe svoje

- platforme odnosno servisa koji je dostupan neposredno njegovim korisnicima besplatno, a posredno i svim ostalim korisnicima, putem Pay-per-View servisa po jako povoljnoj cijeni od 1,99 KM za praćenje događaja u realnom vremenu u trajanju do 180 minuta;
- da dakle, kako servis Moja TV Sport nije TV kanal: a BH Telecom ne djeluje niti na uzlaznom niti na silaznom tržištu, koja su opisana u dijelu I ovog akta, to BH Telecom u konkretnom slučaju ne može niti hipotetički biti u poziciji da bude sudionik zabranjenog sporazuma iz članka 4. stavak 1. Zakona pa samim tim nije pasivno legitimiran u ovom postupku;
  - da BH Telecom d.d. Sarajevo i ACG su zaključile su Ugovor o nabavi ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica mtel Premijer lige Bosne i Hercegovine u nogometu broj 01-19-1965/20 od dana 04.12.2020. godine;
  - da je BH Telecom kojim slučajem vlasnik TV kanala koji posjeduje dozvolu RAK-a za emitiranje u tom slučaju bi se moglo govoriti eventualno o horizontalnom sporazumu između ACG-a i tog kanala;
  - da imajući u vidu činjenicu da se ACG i BH Telecom d.d. Sarajevo bave sa dvije različite djelatnosti, odnosno da ACG emitira televizijske sadržaje putem svojih kanala, a da BH Telecom distribuira televizijske programe proizvedene od strane TV kanala, očigledno je da se u konkretnom slučaju, radi o vertikalnom sporazumu. Također, imajući u vidu gore iznesene bitne elemente Ugovora između Arene i BH Telecom-a, može se zaključiti da se radi o neregipročnom vertikalnom sporazumu između konkurentnih gospodarskih subjekata. Nadalje, obzirom da BH Telecom nema vlastiti TV kanal na kojem bi emitirao TV sadržaje, nego emitiranje živog prijenosa odabranih nogometnih utakmica po Ugovoru vrši na svojoj zatvorenoj platformi kao i putem Pay per View sustava, jasno je da BH Telecom ne nudi usluge koje bi bile konkurentne uslugama Arene na području njenog djelovanja, stoga, radi se o neregipročnom vertikalnom sporazumu između gospodarskih subjekata koji su međusobni konkurentni, ali na koji se primjenjuje skupno izuzeće, u smislu članka 6. stavak 2. točka c) Odluke Konkurencijskog vijeća BiH o skupnom izuzeću sporazuma između gospodarskih subjekata koji djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi) ("Službeni glasnik BiH", br: 18/06);
  - da mjerodavne odredbe predmetne Odluke Konkurencijskog vijeća ("Službeni glasnik BiH", br: 18/06) su: Član 2. (Pojam vertikalnog sporazuma): Vertikalni sporazumi obuhvataju sporazume ili zajedničko djelovanje između dva i više gospodarskih subjekata koji djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije a odnose se na uvjete pod kojima gospodarski subjekti mogu kupovati, prodavati i/ili preprodavati određene proizvode ili usluge;
  - da članak 6. (Vertikalni sporazum gospodarskih subjekata koji međusobno konkurišu): Skupno izuzeće, u smislu čl. 3. i 4. ove Odluke, ne primjenjuju se na vertikalne sporazume sklopljene između gospodarskih subjekata koj su međusobno konkurenti : Skupno izuzeće, u smislu stavka (1) ovoga članka, se primjenjuju na vertikalne sporazume sklopljene između gospodarskih subjekata koji su međusobno konkurenti koji ne garantuju jednaka prava i obveze svakoj od strana (neregipročni vertikalni sporazumi) i ako: kupac nema ukupni godišnji prihod veći od 4.000.000 KM ili je dobavljač ujedno proizvođač i distributer proizvoda, dok je kupac samo distributer proizvoda koji su predmet sporazuma, ali ne proizvodi konkurentne proizvode (iz sporazuma) ili je dobavljač davatelj usluga na nekoliko razina trgovine, dok kupac ne daje konkurentne usluge na razini trgovine na kojoj kupuje usluge iz predmetnog sporazuma;
  - da prema tome, radi se o neregipročnom vertikalnom sporazumu koji je obuhvaćen skupnim izuzećem, a ne kako to Podnositelj zahtjeva nastoji prikazati kao horizontalni sporazum kojim konkurenti imaju za cilj zatvoriti ili podijeliti tržište. U prilog stavu o pravnoj prirodi Ugovora između BH Telecoma i ACG-a ide i stav koje je Konkurencijsko vijeće zauzelo svojim Zaključkom broj 03-26-3-016-13-11/13 od 28.11.2013. godine u kojem je konstatovao: Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće je također ocijenilo da se ugovor između gospodarskog subjekta HD-VIN i gospodarskog subjekta "Spotfive", kojim je omogućeno ekskluzivno pravo prijenosa nogometnih utakmica Turska-Hrvatska i Hrvatska-Turska iz 2011. godine, per se ne može smatrati zabranjenim sporazumom iz članka 4. stavak (1) točka b) Zakona, obzirom da je takva vrsta ugovora o isključivoj distribuciji obuhvaćena i regulirana člankom 7. stavak (1) točka b) Zakona, te pobliže definirana Odlukom o skupnom izuzeću sporazuma između gospodarskih subjekata koj djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi) ("Službeni glasnik BiH" broj 18/06)";
  - da s tim u svezi, neutemeljeni su navodi Podnositelja zahtjeva da su ACG-a i BH Telecom zaključili horizontalni sporazum o podugovaranju (točka 3.1 Zahtjeva), jer nije točno da su ugovorne strane međusobni konkurenti. Potpuno je paušalna i tvrdnja, koja se odnosi na iste komentatore utakmica produciranih od strane Arena Sport i BH Telecom, a kojom tvrdnjom se pokušava insinuirati navodna zajednička proizvodnja. Naime, kao što je vidljivo iz odredbi Ugovora, Arena Sport je postavila uvjete pod kojima se ustupaju prava na prijenos a koji se odnose na visoku razinu detaljno razrađenih tehničkih resursnih i grafičkih standarda produkcije. Razlog navedenom je između ostalog i činjenica da je ACG zadržala pravo na korištenje materijala svih utakmica koje realizira BH Telecom (članak 4. Ugovora), iz kojeg razloga je i odabir izvođača produkcije morao proći kontrolu ispunjenosti od strane ACG-a (tzv. endorsement). Odabir izvođača za usluge produkcije izvršen je sukladno sa internim Pravilnikom o nabavama BH Telecom-a, u koju je svrhu BH Telecom objavio Javni poziv na svojoj službenoj web stranici (dokaz: Javni poziv za pretkvatifikaciju za dostavljanje ponuda vršenja usluga produkcije i prijenosa utakmica mtel Premijer Lige BiH u Kantonu i van Kantona Sarajevo za potrebe multimedijalnih servisa BH Telecoma d.d. Sarajevo);
  - da pored toga, poziv za dostavu ponuda je i e-mailom upućen svim potencijalnim ponuđačima na tržištu, te je na temelju okončanog postupka nabava između ponuđača koji su se javili na endorsement tj. oni koji su tehnički mogli zadovoljiti sve propisane produkcijske standarde javnog poziva, izabran ponuđač Advans d.o.o. Iz navedenom je vidljivo da je BH Telecom

- nabavu usluga produkcije izvršio samostalno, vlastitim sredstvima, prema standardima koje je propisao vlasnik prava, te da ni na koji način nije imao dogovor sa ACG-a u smislu zajedničke proizvodnje /produciranja prijenosa utakmica;
- da je BH Telecom smatra da ugovor koji je zaključen između BH Telecom-a i ACG-a nije prouzrokovao negativne učinke za korisnike Podnositelja zahtjeva, iz razloga što predmet sporazuma ne predstavlja nezamjenjivi sadržaj niti po opsegu (33 % ukupnog sadržaja mtel Premijer lige) niti po atraktivnosti sa aspekta korisnika (pravo odabira 3. i 4. utakmice). Osim toga, u razdoblju zaključenja predmetnog ugovora korisnici Telemacha su sve utakmice mogli pratiti putem TV kanala Arena Sport BiH i Pay per view servisa BH, dakle, korisnici Telemacha nisu ni na koji način mogli osjetiti posljedice zaključenja ugovora između BH Telecom-a i ACG-a. Na osnovu prethodno navedenog smatramo da predmetni ugovor nije prouzrokovao značajnu prednost BH Telecom-a u odnosu na Podnositelja zahtjeva te isto potvrđujemo sa dva važna argumenta: 1. Arena Sport je u svom programu emitirala utakmice koje su ekvivalent utakmicama za koje je BH Telecom otkupio ekskluzivna prava. Arena Sport je pored činjenice što je prenosila veći broj utakmica m:tel Premijer lige u odnosu na BH Telecom (BH Telecom je stekao prava na dvije od šest utakmica po kolu), također prenosila utakmice svih timova sudionika, te je ekskluzivno prenosila i najatraktivniju utakmicu, a to je derbi utakmica FK Sarajevo - FK Željezničar, i to dana 28.09.2020 godine na TV kanalu Arena Sport BiH, što je suprotno netočnim navodima Podnositelja zahtjeva iz točke 3.2 da je utakmica Sarajevo - Željezničar bila dostupna isključivo putem Moja TV Sport. Navedene činjenice opovrgavaju i konstrukciju Podnositelja zahtjeva (točka 3.10 Zahtjeva) da su protivne strane nakon prestanka distribucije Arena Sport kanala od strane Podnositelja zahtjeva promijenile programsku šemu na primjeru derbija Sarajevo - Željezničar. Dakle, BH Telecom nema ekskluzivnost u prijenosu utakmica između pojedinih timova, već pravo odabira 3. i 4. utakmice, nakon što Arena izvrši prvi odabir;
  - da stopa rasta/prirasta broja korisnika BH Telecom-a nakon početka primjene ugovora sa ACG-om nije povećana što znači da navedeni sporazum ni na koji način nije BH Telecom doveo u tržišnu prednost u odnosu na Podnositelja zahtjeva. Na temelju podataka iz tablice ispod možemo potvrditi da je stopa rasta u periodu realizacije predmetnog ugovora (od rujna 2020 godine) generalno niža od stope rasta koju je BH Telecom bilježio u istom razdoblju 2019. godine;
  - da indikativan je isključivi interes Podnositelja zahtjeva za derbi utakmice FK Željezničar - FK Sarajevo, pa tako iste pominje u tačkama 2.1.5, 3.2. i 3.10. svog Zahtjeva za pokretanje postupka. Isto upućuje da je pravi motiv Podnositelja zahtjeva otvaranje emitiranja utakmica između dva navedena tima (kao najgledanijih utakmica na području gdje Podnositelja zahtjeva ima najveću koncentraciju na način kako je to Podnositelja zahtjeva neuspješno pokušao sa slučajem prijenosa nogometnih utakmica Turska-Hrvatska i Hrvatska-Turska iz 2011. godine);
  - da s tim u svezi, BH Telecom nalazi nužnim da ukaže na naivnost i paušalnost tvrdnje Podnositelja zahtjeva, iznesenu u točki 3.8. njegovog Zahtjeva koja glasi:

"Npr. Korisnik-penzioner bilo kojeg operatera osim BH Telecom-a koji ima samo uslugu distribucije medijskih sadržaja, a ne i pristup internetu, ne može nikako i nigdje pratiti utakmice mtel Premijer lige BiH koje se emitiraju putem Moja TV Sport kanala. Prilikom iznošenja prednje tvrdnje, na kojoj Podnositelj temelji hipotezu o uskraćenosti korisnika samog Podnositelja zahtjeva i drugih distributera da prate pojedine od utakmica koje se prenose izravno na Moja TV Sport, Podnositelj zahtjeva propušta navesti bilo kakav dokaz, npr. broj vlastitih korisnika koji imaju samo uslugu distribucije medijskih sadržaja, a ne i uslugu pristupa internetu kod samog Podnositelja zahtjeva ili nekog trećeg operatera. Uputno je da li takvi uopće postoje u bazi Podnositelja zahtjeva, pa sve i de postoje, pretpostavlja se da su incidentni slučajevi, iako se navedeno označava kao primjer mjerodavan za značajno narušavanje tržišta;

- da konačno, sve osobe koje imaju interes da gledaju predmetne utakmice koje se emitiraju na platformi Moja TV, imaju priliku gledati reprize tih utakmica na Arena Sport kanalima, jer je člankom 2. stavak 3. Ugovora o nabavi ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica m:tel Premijer lige Bosne i Hercegovine od 04.12.2020. godine, predviđeno da Arena zadržava prava emitiranja utakmica, koje živom prijenosu emitiraju BH Telecom i to 48 h nakon živog prijenosa, te da se to pravo odnosi na sve platforme i kanale na kojima je Arena dostupna. Dakle, dostupnost utakmica prenesenih na platformi Moja TV uživo je mnogo šira nego što nastoji prikazati Podnositelj zahtjeva, te ovisno od programske šeme Arena Sport kanala, reprize istih usluga mogu gledati svi oni kojima je dostupan Arena Sport kanal. Prema tome, Arena Sport je u svom programu emitirala utakmice koje su ekvivalent utakmicama za koje je BH Telecom otkupio ekskluzivna TV prava prijenosa uživo;
- da Podnositelj zahtjeva iznosi također u najmanju ruku paušalnu, tendencioznu i neozbiljnu tezu u stavku 3.4 svog Zahtjeva koja glasi: "U konkretnoj situaciji, legitimno se može postaviti pitanje neovisnosti komercijalnog nastupa BH Telecom-a i intenziteta međusobne konkurencije sa Telekom Srbija u situaciji kada mu Telecom Srbija omogućava ključni input za poslovanje". Podnositeljem zahtjeva polazi od teze da su utakmice m:tel Premijer lige BiH, koje se uživo emitiraju na Moja TV platformi, ključni input za poslovanje BH Telecom-a. Takva teza je neodrživa jer, kao što je gore navedeno člankom 1. Ugovora o nabavi ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica m:tel Premijer lige Bosne i Hercegovine od 04.12.2020 godine, predviđeno da će BH Telecom imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prenos. Dakle radi se o prijenosu samo prava na emitiranje (u živom prijenosu) manjeg dijela utakmica mtel Premijer lige, koje same po sebi ne mogu biti ključni input za poslovanje BH Telecom-a na tržištu distribucije TV kanala, jer je veći dio utakmica istog takmičenja dostupan svim gledateljima u BiH koji imaju u programskoj ponudi svojih operatera i Arena Sport kanal. Iz toga razloga, niti jedna tvrdnja Podnositelja zahtjeva koja se odnosi na djelovanje na štetu potrošača, ograničavanje tržišta u svezi sa "must have" sadržajem, nije točna i utemeljena;

- da Podnositelj zahtjeva čak navodi da postoji utemeljena sumnja da je došlo do značajnog sprječavanja, ograničavanja i narušavanja tržišne konkurencije, a ne nudi niti jedan dokaz ili pokazatelj da je došlo i do najmanjeg poremećaja na tržištu;
- da dakle sve prethodno navedeno potvrđuje da BH Telecom potpisivanjem ugovora sa ACG-om nije stekao bilo kakvu konkurentsku prednost u odnosu na Podnositelja zahtjeva. Drugim riječima, osim pukih navoda, Podnositelj zahtjeva nije ponudio niti jedan dokaz koji upućuje na to da je baš sporazum između ACG-a i BH Telecom-a ugrozio njegovu poziciju na tržištu, a što se protivnim stranama stavlja na teret;
- da Podnositelj zahtjeva i sam u Zahtjevu za pokretanje postupka priznaje da od 01.01.2021. godine ne distribuiraju kanale Arena Sport. U konkretnom slučaju radi se o samostalnoj poslovnoj odluci Podnositelja zahtjeva, koja je u svakom slučaju imala određene posljedice po njegovo poslovanje;
- da je bitno istaći i da su korisnici usluge Telemach-a timove sudionika takmičenja mogli pratiti i putem TV kanala Arena Sport. U nastavku izdvajaju samo neke od atraktivnih utakmica koje su, nakon početka primjene Ugovora između BH Telecom-a i ACG-a, ekskluzivno emitirane na TV kanalu Arena Sport: utakmica FK Sarajevo - FK Željezničar emitirana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.11.2020. godine (gradski derbi), utakmica FK Željezničar - HŠK Zrinjski emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 28.10.2020 godine, utakmica HŠK Zrinjski - NK Široki Brijeg emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.11.2020. godine, utakmica FK Borac Banja Luka - FK Velež emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.10.2020. godine, utakmica FK Sarajevo - NK Široki Brijeg emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 17.10.2020. godine, utakmica HŠK Zrinjski - FK Velež emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 31.10.2020. godine (gradski derbi), utakmica FK Borac Banja Luka - FK Željezničar emitirana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 09.11.2020. godine;
- da sve prethodno navedeno ide u prilog argumentaciji da su korisnici Telemach-a u razdoblju zaključenja "spornog" ugovora imali mogućnost gledanja atraktivnih utakmica m:tel Premijer lige u okviru TV paketa, a dalje je BH Telecom istim pretplatnicima osigurao mogućnost gledanja preostale dvije utakmice putem pay per view servisa pri čemu istu praksu ne primjenjuju povezana društva Podnositelja zahtjeva a tako korisnicima BH Telecom nije omogućeno praćenje utakmica reprezentacije Bosne i Hercegovine kroz Pay per-view servis, a sve u cilju prisile BH Telecom-a da usljed pritiska korisnika u svoju ponudu uvrsti dodatni kanal Nova BH na koju je nakon zaključenja ugovora između BH Telecom-a i Sport kluba izvršeno prebacivanje prava na emitiranje sadržaja;
- da dakle, nema sumnje da je korisnik Telemach-a u periodu od zaključenja sporazuma između Arene i BH Telecom-a imao mogućnost gledanja svih utakmica m:tel Premijer lige, bez potrebe mijenjanja pružatelja TV usluge. Kada je u pitanju trenutak od kada je Podnositelj zahtjeva donio odluku da iz svoje ponude isključi Arena Sport pakete i dalje je u odnosu na sadržaj koji je obezbijeden sporazumom, za korisnike Telemach-a sve ostalo nepromijenjeno, jer im je isti sadržaj sve vrijeme dostupan kroz povoljnu uslugu BH Telecom-a pay per view, što znači da BH Telecom nije zatvorio ili ograničio dostupnost tog sadržaja za korisnike Podnositelja zahtjeva. Dakle, jasno je da nema temelja za tvrdnju da su ACG i BH Telecom podijelili tržište, kako to paušalno argumentuje Podnositelj zahtjeva;
- da je nesporno i za samog podnositelja zahtjeva (točka 1.2.9. Zahtjeva) da je BH Telecom dostavio ponudu na Javni poziv Nogometnog saveza BiH od 12.06.2020. godine, kao jedan od ukupno tri ponuđača uz Telekom Srpske i United Media, te da je pokušao samostalno pribaviti pravo prijenosa/emitiranja i eksploatacije sadržaja utakmica Premijer lige BiH. Po predmetnom javnom pozivu najpovoljnija ponuda je bila ponuda Telekomunikacija Srpske. Nesporno je za Podnositelja zahtjeva, također, da je prethodnih osam godina generalni sponzor Premijer lige BiH bio BH Telecom. Dakle, procedura javnog poziva koju za odabir generalnog sponzora vrši Nogometni savez Bosne i Hercegovine, sama po sebi podrazumijeva da više gospodarskih subjekata može dostaviti svoje ponude i da te onaj čija je ponuda najpovoljnija biti odabrana;
- da je ovom prilikom bitno istaći i da je ne tako davno, u razdoblju kada je utakmice Premijer lige realizirao BHRT, javnost imala mogućnost gledanja samo jedne ili dvije utakmice Premijer lige u nogometu. Ulaskom BH Telecom-a u ovaj segment (sponzorski ugovor sa Nogometnim savezom Bosne i Hercegovine) broj utakmica za koje se realizuje TV prijenos značajno je povećan te su gledatelji imali priliku pratiti pet od šest utakmica po takmičarskom kolu i to na način da je BH Telecom putem servisa MojaTV Sport realizirao dva TV prijenosa te daljim sublicenciranjem TV prava, BHRT realizirao jedan TV prijenos i Arena Sport dva TV prijenosa po takmičarskom kolu;
- da sve navedene utakmice su bile dostupne potencijalnim gledateljima u Bosni i Hercegovini a na primjeru MojaTV Sport servisa i gledateljima van Bosne i Hercegovine. U tom razdoblju Podnositelj zahtjeva nije podnosio zahtjeve sa ciljem utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja ili zabranjenih sporazuma sa ciljem podjele tržišta, iako je situacija oko prava prijenosa/emitiranja utakmica Premijer lige BiH bila identična. Vjerovatno je to posljedica činjenice da je i sam Podnositelj zahtjeva imao u svojoj ponudi kanala i Arena Sport kanal. Sada nakon što je Podnositelj zahtjeva donio poslovnu odluku da ne reemitira signal Arena Sport kanala, posljedice svoje poslovne odluke nastoji prikazati kao rezultat navodnog poremećaja tržišta. Konačno, čudi činjenica da Telemach u ovom postupku osporava radnje koje je i sam, odnosno njegovo povezano društvo Sport Klub, preuzimalo prilikom prenosa ekskluzivnog sportskog sadržaja sa TV kanala Sport Klub na TV kanal Nova Sport. Paralelno s ovim aktivnostima United Media je izvršila prijenos prava na distribuciju utakmica nogometne reprezentacije Bosne i Hercegovine u okviru utakmica kvalifikacija za UEFA Euro 2020 i takmičenja Liga nacija na TV kanal Nova BH. Pri tome je ključna razlika u tome što su u tom slučaju u pitanju bile utakmice koje su ocijenjene kao visoko diferencirane u svim odlukama, dok se Premijer liga BiH nigdje nije spominjala;
- da koliko je Zahtjev tendenciozan ilustruje slijedeći potpuno neosnovani navod u točki 3.9: "Pored toga,

- zaključivanje zabranjenog sporazuma je ograničilo tržište na štetu potrošača i na osnovu činjenice da je BH Telecom jedini operater u BiH koji u osnovnom paketu svojim korisnicima može ponuditi oba kanala na kojima se emitiraju utakmice Mtel Premijer lige: Arena Sport i Moja TV Sport"
- da iz navedenog nije jasno, prema kojim metodama logičkog zaključivanja je Podnositelj zahtjeva izveo zaključak, da je činjenica što je sam odlučio vlastite korisnike uskratiti za sadržaj koji se nudi na kanalu Arena Sport dovela do ograničavanja tržišta na štetu potrošača od strane BH Telecom-a. BH Telecom nije imao utjecaj na to što trenutno jedini u ponudi ima sve atraktivne sportske sadržaje, već su na to utjecali ostali operateri na tržištu, koji su na temelju svojih poslovnih procjena donijeli odluke o tome koje kanale će uvrstiti u ponudu svojih korisničkih paketa;
  - da dakle činjenica da je trenutno većina utakmica Premier lige korisnicima Podnositelja zahtjeva nedostupna je posljedica njegove vlastite poslovne odluke da ne produži ugovor o distribuciji kanala Arena Sport a ne sporazuma zaključenog između BH Telecom-a i Arena iz čega proizilazi da Podnositelj zahtjeva pokušava posljedice vlastitih poslovnih odluka predstaviti kao ograničenje i podjelu tržišta na teret Protivnih strana;
  - da pod točkom 1.3.2. Podnositelj zahtjeva tereti BH Telecom da je sa ACG zaključio zabranjeni sporazum iz članka 4. Zakona o konkurenciji stavak (1), točke b) i c). Međutim, vrlo je teško razlučiti koje točno povrede Podnositelj zahtjeva smatra da su učinjene, budući da tekst "podjela tržišta i primjena različitih uvjeta za identične transakcije sa drugim gospodarskim subjektima" ne korespondira sa točkama b) i c) u članku 4. stavak (1), na koje se Podnositelj zahtjeva pozvao, a koje utvrđuju "b) ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvitka ili ulaganja; c) podjelu tržišta ili izvora opskrbe;
  - da dodatno, na strani 3. podneska od 05.04.2021 godine, Podnositelj zahtjeva proširuje svoj Zahtjev i na članak 4. stavak (1), točka e) koja se odnosi na "e) zaključivanje takvih sporazuma kojima se druga strana uvjetuje da prihvati dodatne obveze koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u vezi s predmetom sporazuma". Iz Ugovora je vidljivo da isti ne sadrži takve uslove, pa je navedena tvrdnja takođe potpuno neutemeljena i proizvoljna;
  - da međutim, BH Telecom niti ne smatra relevantnim koju od posebnih vidova povreda utvrđenih u članku 4. Podnositelj zahtjeva označava kao osnov podnošenja Zahtjeva, ako se ima u vidu da Podnosilac zahtjeva nije ponudio niti naznaku, a kamoli dokaz o tome da su ispunjeni opći uvjetima iz članka 4. stavak (1) Zakona da bi se neki sporazum smatrao zabranjenim. Drugim riječima, da bi sporazum između ACG-a i BH Telecom-a bio zabranjen, pod uvjetom da su ugovorne strane uopšte u horizontalnom odnosu sudionika na tržištu, najprije je potrebno kumulativno dokazati da je isti za cilj i posljedice imao sprečavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na neku od formi tog narušavanja. Suprotno tome, osim netočnih i tendencioznih tvrdnji koje su imale za cilj da sporazum između ACG-a i BH Telecom-a predstave kao grubo kršenje zakona, Podnositelj zahtjeva nije učinio očiglednim niti cilj niti posljedice koja je za njega na

tržištu nastala kao izravna posljedica djelovanja Protivnih strana, a ne njegovih vlastitih poslovnih odluka.

- da na temelju svega naprijed navedenog, kako je jasno da BH Telecom nije pasivno legitimiran u ovom postupku, iz razloga što nije sudionik na mjerodavnom tržištu, te kako je jasno da se u konkretnom ugovornom odnosu između BH Telecom-aa i ACG-a ne radi o horizontalnom sporazumu između konkurenata niti se radi o nabavi ključnih inputa, kao i da u odnosu na Podnositelja zahtjeva taj sporazum nije imao za cilj i posljedice sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije, koja je za njega na tržištu nastala kao izravna posljedica djelovanja Protivnih strana, a ne vlastitih poslovnih odluka Podnositelja zahtjeva, to BH Telecom predlaže da Konkurencijsko vijeće, nakon ocjene svih iznesenih okolnosti i dokaza, donese Rješenje kojim, u odnosu na prijavljeni BH Telecom d.d. Sarajevo, odbija Zahtjev Telemach-a o pokretanju postupka, a radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma sukladno članku 4. stavak 1. točke b) i c) Zakona o konkurenciji.

Navedeni odgovori Protivnih strana - ACG-a, Mtel-ai BH Telecom-a dostavljeni su gospodarskom subjektu Telemach aktom broj UP-06-26-3-011-29/21 od 22.07.2021. godine na upoznavanje i eventualno očitovanje, na koje gospodarski subjekt Telemach nije se očitovao.

5. Produljenje roka za donošenje konačnog rješenja

S obzirom na okolnosti u predmetnom postupku zbog proglašene pandemije virusa COVID-19 koji je utjecao na rad Konkurencijskog vijeća, opsežnost konkretnog predmetnog postupka kao i činjenice da je za utvrđivanje stanja i ocjenu dokaza potrebno izvršiti dodatne analize, Konkurencijsko vijeće je procijenilo da neće biti u mogućnosti donijeti konačno rješenje u roku od 4 mjeseca odnosno 6 mjeseca od dana donošenja Zaključka o pokretanju postupka, kako je propisano člankom 41. stavak (1) pod a) i c) Zakona.

Konkurencijsko vijeće je stoga ocijenilo da je rok za donošenje konačnog rješenja po Zaključku o pokretanju postupka koji se odnosi na utvrđivanja kršenja odredbi članka 4. stavak 1. točka b), c) i e) i članka 10. stavak 2. točka b), c) i d) Zakona potrebno produljiti za dodatna 3 (tri) mjeseca u smislu članka 41. stavak (2) Zakona.

Konkurencijsko vijeće je na 91. (devedesetprvoj) sjednici održanoj dana 31.08.2021. godine, donijelo Zaključak o produljenju roka za donošenje rješenja broj UP-06-26-3-011-37/21, koji je dostavljen dana 13.09.2021. godine Podnositelju zahtjeva aktom broj UP-06-26-3-011-38/21, aktom broj UP-06-26-3-011-39/21 odvjetničkom društvu Marić (zastupnici gospodarskih subjekata Mtel i ACG-a) i aktom broj UP-06-26-3-011-40/21.

6. Zahtjevi za uvid u spis

Gospodarski subjekt ACG putem odvjetničkog društva Marić & Co je ovom organu u više navrata upućivao zahtjeve za uvid u spis i to aktima broj UP-06-26-3-011-28/21 od 15.07.2021. godine, UP-06-26-3-011-32/21 od 26.07.2021. godine, UP-06-26-3-011-41/21 od 30.09.2021. godine, UP-06-26-3-011-45/21 od 12.10.2021. godine i UP-06-26-3-011-59/21 od 11.11.2021. godine.

Konkurencijsko vijeće je navedene zahtjeve razmotrilo i odobrilo iste aktima: UP-06-26-3-011-30/21 od 22.07.2021. godine i UP-06-26-3-011-33/21 od 26.07.2021. godine (promjena datuma) - UP-06-26-3-011-35/21 od 24.08.2021. godine - uvid u spis izvršen dana 26.08.2021. godine - akt broj UP-06-26-3-011-

36/21, UP-06-26-3-011-43/21 od 05.10.2021. godine, UP-06-26-3-011-46/21 od 13.10.2021. godine - uvid u spis izvršen dana 18.10.2020. godine - akt broj UP-06-26-3-011-47/21, UP-06-26-3-011-60/21 od 17.11.2021. godine - nije pristupljeno.

Također, na usmenoj raspravi održanoj 19.10.2021. godine punomoćnik gospodarskog subjekta Telemach je izvršio uvid u predmetni spis.

7. Mjerodavno tržište

Mjerodavno tržište, u smislu članka 3. Zakona, te čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta čini tržište određenih proizvoda/usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti na određenom zemljopisnom tržištu.

Prema odredbi članka 4. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno tržište proizvoda obuhvaća sve proizvode i/ili usluge koje potrošači smatraju međusobno zamjenjivim s obzirom na njihove bitne značajke, kvalitetu, namjenu, cijenu ili način uporabe.

Prema odredbi članka 5. Odluke o utvrđivanju mjerodavnog tržišta, mjerodavno zemljopisno tržište obuhvaća cjelokupan ili značajan dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojem gospodarski subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini mjerodavne usluge pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno razlikuju od uvjeta konkurencije na susjednim zemljopisnim tržištima.

Prilikom definiranja mjerodavnog tržišta u predmetnom postupku Konkurencijsko vijeće je uzelo u obzir sve specifičnosti posmatranog tržišta, te složenost tržišta u smislu njegove vertikalne povezanosti u lancu distribucije medijskog sadržaja posmatranom "odozgo prema dole".

Konkurencijsko vijeće je prije svega utvrdilo kako ACG ima ekskluzivno pravo na prijenos, emitiranje i reemitiranje svih utakmica Premijer lige BiH za razdoblje koji obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023 u živom i/ili odloženom prijenosu u cjelosti ili djelomično, te da je dodatno Mtel prenio ACG-u ekskluzivno pravo sublicenciranja predmetnog sadržaja.

Konkurencijsko vijeće je prilikom određivanja mjerodavnog tržišta uzelo u obzir sam predmet postupka koji je pokrenut zbog zaključenja Ugovora o nabavi/prodaji ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u nogometu koji je zaključen između ACG-a i BH Telecom-a.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odredilo da mjerodavno tržište proizvoda i/ili usluga u konkretnom slučaju predstavlja tržište prodaje ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u nogometu.

Mjerodavno zemljopisno tržište obuhvata cjelokupan ili značajan dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojem gospodarski subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini mjerodavnog proizvoda pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uvjetima i koji to tržište bitno razlikuju od uvjeta konkurencije na susjednim zemljopisnim tržištima.

U konkretnom slučaju mjerodavno zemljopisno tržište je Bosna i Hercegovina, jer stranke u postupku djeluju ili imaju mogućnost da djeluju na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine.

Slijedom navedenoga, mjerodavno tržište predmetnog postupka je tržište prodaje ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u nogometu u Bosni i Hercegovini.

8. Usmena rasprava i daljnji tijek postupka

U daljnjem tijeku postupka, budući da se radi o postupku sa strankama sa suprotnim interesima, Konkurencijsko vijeće je zakazalo usmenu raspravu, sukladno članku 39. Zakona, za dan 19.10. 2021. godine (pozivi dostavljeni Podnosiocu zahtjeva aktom broj UP-06-26-3-011-42/21, Mtel-u i ACG-u aktom broj

UP-06-26-3-011-43/21 i BH Telecom aktom broj UP-06-26-3-011-44/21 dana 05.10.2021. godine).

Usmena rasprava održana je u prostorijama Konkurencijskog vijeća o čemu je sačinjen Zapisnik broj UP-06-26-3-011-48/21.

Na usmenoj raspravi Podnositelj zahtjeva i Protivne strana u postupku su ostali pri dosadašnjim iskazima, kao i dali dodatna pojašnjenja, odgovorili na postavljena pitanja, te raspravljali o predmetu postupka, a na temelju dokaza koji su dostavljeni u postupku.

Na usmenoj raspravi stranke u postupku su se obvezale dostaviti dodatne odgovore na postavljena pitanja, što je evidentirano zapisnikom.

Tako je gospodarski subjekat Telemach dana 26.10.2021. godine podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-50/21 dostavio odgovor u svezi pitanja koje je postavljeno na usmenoj raspravi a odnosi se na činjenicu da li su izgubili pravo na emitiranje Arene (Sport) u vrijeme kada je Arena (Sport) dobila pravo na prijenos Premijer lige i da li su u to vrijeme imali pritužbe na prijenos tog sadržaja, te koliko su mjeseci emitirali navedene sadržaje.

U svezi s tim, ističu da su na usmenoj raspravi istakli kako su pravo na emitiranje TV kanala Arena Sport izgubili nekoliko mjeseci nakon što je ACG stekao prava na prijenos Premijer Lige BiH. Nadalje preciziraju da je informacija o zaključenom ugovoru Mtel-a i Fudbalskog saveza BiH objavljena 24.7.2020. godine, te da nakon te informacije prve utakmice Premijer Lige BiH prema zaključenom ugovoru emitirane su na TV kanalima Arena Sport od 01.08.2020. godine. Na temelju ugovorne suradnje između ACG i Telemach, TV kanali su u mreži Telemach-a bili dostupni sve do 31.12.2020. godine, odnosno kanali Arena Sport sa utakmicama Premijer lige BiH na osnovu zaključenog ugovora između Mtel-a i NSBiH distribuisani su putem Podnosioca zahtjeva u razdoblju od kolovoza do kraja prosinca 2020. godine. U navedenom razdoblju nisu imali pritužbe na emitiranje utakmica Premijer lige BiH, jer u prvih 7. kola u sezoni 2020/2021 nije bilo problema u emitiranju ovih sadržaja na kanalima ACG-a. Kako su i istakli u Zahtjevu, postupanje protivno Zakonu i pravilima konkurencije nastupa tek od 8. kola u sezoni 2020/2021, kada ACG vrši djelimični prijenos prava emitiranja na BH Telecom putem zabranjenog sporazuma koji je predmet ovog postupka. Nakon što je izvršen takav djelimičan prijenos prava emitiranja, a potom uslijed uskraćivanja OTT prava iz ponude prema Telemach-u, od 01.01.2021. godine i potpuno onemogućena distribucija TV kanala Arena Sport od strane Podnosioca zahtjeva, te je pristupio pokretanju postupka pred Vijećem. Dalje navode, da nije bilo vremena za prepisku u svezi sa navedenim događajima, jer su protivne strane u vrlo kratkom vremenu provele predmetne aktivnosti, ne ostavljajući Podnosiocu zahtjeva nikakvo vrijeme da na iste reaguje na bilo koji drugi način osim pokretanja postupka pred Vijećem (dokaz: raspored utakmica 1. kola Premijer lige BiH 2020/21 uz podatke o emiteru).

U preostalom dijelu odgovora gospodarski subjekat Telemach je dao i izjašnjenje na odgovore Protivnih strana po Zahtjevu i Zaključku o pokretanju postupka.

Gospodarski subjekat ACG je dana 27.10.2021. godine podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-51/21 dostavio odgovor u svezi pitanja koje je postavljeno na usmenoj raspravi a odnosi se na informaciju o ugovoru kojim su ustupljena prava na emitiranje Highlights sa utakmica Mtel Premijer lige. U svezi s tim, dostavili su informaciju da su 15.09.2020. godine zaključili Ugovor o dostavljanju sadržaja i to Highlights-a i drugih materijala Mtel Premijer lige, kojim je ACG ustupio gospodarskom subjektu Nova BH neeksluzivna prava na emitiranje istaknutih trenutaka sa utakmica i drugih materijala

Mtel Premijer lige za sezonu 2020/21, te su za sezonu 2021/2021 zaključili isti takav ugovor 16.08.2021. godine. Također su naveli da suprotno tvrdnjama Telemach-a, nemaju zakonsku obvezu da ustupe pravo na emitiranje Highlights-a, već da se navedeno pravo ustupa na komercijalnoj osnovi.

Nadalje, navode u poslovnoj praksi, prilikom prijenosa prava na licencirani sadržaj, emiteri koji su zainteresirani za otkup prava na emitiranje se prvi obraćaju imatelju prava (prilog navedenoj tvrdnji dostavljena je prepiska koja je prethodila zaključenju navedenih ugovora sa BHTV koja predstavlja potvrdu da su emiteri ti koji iniciraju pregovore).

ACG u dostavljenom podnesku ističe da je Mtel prenio na ACG ekskluzivno pravo na prijenos, emitiranje i reemitiranje svih utakmica Premijer lige BiH za razdoblje koje obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023 u živom i/ili odloženom prenosu u cjelosti ili djelomično, te da je dodatno Mtel prenio ACG-u ekskluzivno pravo sublicenciranja predmetnog sadržaja. Stoga obveza davanja suglasnosti na dalje ustupanje licenciranog sadržaja nije predviđena, te ACG samostalno, kao nositelj ekskluzivne licence za emitiranje i ustupanje prava na emitiranje licenciranih sadržaja, ustupa pravo na emitiranje pojedinih utakmica Mtel Premijer lige zainteresiranim emiterima. U konačnici navode, da je sporazum o djelimičnom ustupanju prava na emitiranje pojedinih utakmica je spriječeno da prava na prijenos pojedinih utakmica ostanu neiskorišćena.

Gospodarski subjekt Mtel je podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-52/21 od 28.10.2021. godine dostavio odgovor u svezi informacije koje je na usmenoj raspravi zatražena a odnosila se na činjenicu da li je ACG zatražila od Mtel-a tražila odobrenje da dio prava ustupi BH Telecom-u.

U svezi navedenog, ACG navodi da nije tražio odobrenje Mtel-a da ustupi dio prava na BH Telecom, niti je imala obvezu da navedeno odobrenje traži, te da prava i obveze ACG-a i Mtel-a regulirane se međusobnim ugovorom, kojim je između ostalog, predviđeno pravo ACG-a na ustupanje prava emitiranja drugim emiterima, bez obveze traženja bilo kakvog odobrenja traženja bilo kakvog odobrenja ili suglasnosti. Smatraju da svojim postupanjem nisu na bilo koji način prekoračili ugovorna prava i obveze, te je njeno djelovanje u okvirima zaključenog ugovora, kao i djelovanje Mtel-a, koji nije bio dužan da vrši kontrolu eventualnog prijenosa prava na druge emitere, niti je imao prava da intervenira u slučaju takvog prijenosa.

Gospodarski subjekt BH Telecom je podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-53/21 od 05.11.2021. godine dostavio odgovor u svezi činjenica koje su zatražena na usmenoj raspravi (a precizirane aktom Konkurencijskog vijeća broj UP-06-26-3-011-49/21 od 25.10.2021. godine) a odnosi se na broj korisnika za nogometne sadržaje koji su predmet sporazuma sa ACG-om putem Pay per View servisa, kao i podatak da li je BH Telecom kada je bio nositelj ekskluzivnih prava za prijenos utakmica Premijer Lige BiH ista prava prenosio drugima i pod kojim uvjetima.

BH Telecom je u svom odgovoru naveo da putem Pay per View usluge svim zainteresiranim građanima koji ne moraju biti korisnici BH Telecom usluga, omogućio online praćenje odabranog viedo sadržaja u realnom vremenu (utakmice, koncerti i sl.) te da se plaćanje navedenog servisa vršilo jednokratno za svaki pojedinačni video sadržaj u ovisnosti o kojem događaju je riječ, a kada su u pitanju utakmice Mtel Premijer lige, građani su imali 2 opcije za korištenje usluge i to: 1) Kategorija 1 : praćenje događaja (utakmice) u realnom vremenu, pri čemu je sadržaj dostupan pola sata prije početka utakmice i traje 180 minuta (3 sata) po cijeni od 1,99 KM po događaju (utakmici) i 2) Kategorija 2 : praćenje događaja (utakmice) u realnom vremenu uz mogućnost naknadnog gledanja, pri čemu je sadržaj dostupan pola sata prije početka događaja (utakmice) i traje 24 sata od početka

događaja (utakmice) uz mogućnost neograničenog broja ponovnih pregleda kupljenih sadržaja u naredna 24 sata, kao i uz dodatni bonus 5 dana korištenja Moja web tv usluge po cijeni od 3,99 KM po događaju (utakmici).

Nadalje navode da je značajna karakteristika da navedeni servis omogućuje korisnicima koji inače nisu korisnici IPTV usluge (Moja TV) niti bilo koje druge usluge BH Telecom-a, da gledaju sadržaje prikazivane na Moja TV samo na temelju zahtjeva i plaćene cijene. Dakle utakmice Mtel Premijer Lige BiH, prikazivane putem servisa BH Telecom-a pod nazivom Moja tv Sport, nisu bile zatvorene za građane koji nisu korisnici usluga BH Telecom-a, te su takve osobe mogle nastaviti koristiti usluge svog dotadašnjeg kablenskog operatera, a predmetne utakmice gledati putem Pay per View servisa.

Od bitnog navode i da u razdoblju kada su oni bili nositelji ekskluzivnih prava na prijenos utakmica Premijer Lige BiH, da su u svakom takmičarskom kolu jednu utakmicu ustupali besplatno BHT-u, pri čemu se vodilo računa da u jednoj takmičarskoj sezoni na BHT-u budu prikazani svi klubovi sudionici takmičenja.

Također navode da je BH Telecom raspisivao javni poziv s ciljem prodaje prava prijenosa drugim zainteresiranim emiterima, te da su uz naknadu ustupljena TV emiterima Nova BH i TV1/O Kanal, internet portalima SportCentar, SportSport, kao i gospodarskom subjektu HD WIN d.o.o. Beograd.

Navedene podneske Konkurencijsko vijeće je prosljedilo Podnositelju zahtjeva aktom broj UP-06-26-3-011-56/21 od 15.11.2021. godine, te je gospodarski subjekt Telemach aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-61/21 od 24.11.2021. godine izjasnio se ostaje u potpunosti kod svog Zahtjeva kao i da Ugovor koji Nova BH ima sa ACG-om u vezi highlights-a (isječaka) sa nogometnih utakmica su za potpuno različite proizvode.

Gospodarski subjekt BH Telecom podneskom zaprimljenim dana 29.11.2021. godine pod brojem UP-06-26-3-011-62/21 dostavio je očitovanje na zahtjev Konkurencijskog vijeća u svezi konstatacije gospodarskog subjekta Telemach u odgovoru zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-50/21 od 26.10.2021. godine da postoji mogućnost da je BH Telecom prije zaključenja ugovora (prosinac 2020) prenosio nekoliko kola bez ugovora i besplatno. U navedenom odgovoru dostavljeni su dokazi da su za ustupljene medijske sadržaje dostavljene fakture BH Telecomu za mjesec rujan, listopad, studeni, prosinac 2020. godine i da su iste plaćene. Nadalje navode da prije Zaključenja Ugovora broj 01-19-1965/20 od 04.12.2020 godine je prethodila određena procedura pregovaranja koja je uključivala obraćanje i ponudu BH Telecom-a ACG-u, odobrenje sredstava za nabavu, pregovarački postupak i dr., da je postupak pregovaranja trajao nekoliko mjeseci, te da je uobičajeno da u procesu nabave roba i usluga BH Telecom-a sasvim uobičajeno da postupak nabave traje jednako dugo koliko i predmetni postupak. (kao dokaz navedenom dostavljena je Ponuda BH Telecom-a od 13.08.2020. godine, Izjava ACG-a o ekskluzivnosti od 07.09.2020. godine, Odluka o odobrenju sredstava od 11.09.2020. godine, Obrazloženje o odabiru pregovaračkog postupka i prijedlog potencijalnog ponuđača od 14.09.2020. godine i Poziv za dostavljanje ponude putem pregovaračkog postupka od 17.09.2020. godine).

Gospodarski subjekt ACG-a podneskom zaprimljenim dana 29.11.2021. godine pod brojem UP-06-26-3-011-63/21 dostavio je očitovanje na zahtjev Konkurencijskog vijeća (na iste činjenice kao i BH Telecom), te naveo bez obzira što je Ugovor između ACG-a i BH Telecom-a zaključen 04.12.2020. godine, u kojem je navedeno između ostalog da su se ugovorne suglasile o bitnim elementima ugovora, što je konstatirano i Ugovorom u točki 8. gdje je navedeno da se prava koja je BH Telecom stekao na temelju ovog ugovora primjenjuje od 19.09.2020. godine pa do

završetka takmičarske sezone. (dostavljeni dokazi u svezi hronologije koja je prethodila potpisivanju Ugovora, fakture i dr.)

9. Presuda Suda Bosne i Hercegovine

Konkurencijsko vijeće je dana 28.12.2023 godine zaprimilo Presudu Suda BiH broj S1 3 U 042100 22 U od 22.12.2023 godine kojom je Tužba uvažava i osporeno Rješenje broj UP-06-26-3-011-68/21 kojim se Zahtjev za pokretanje postupka podnesenog od strane gospodarskog subjekta Telemach BH d.o.o. Džemala Bijedića 216, 71000 Sarajevo protiv Arena Channels Group d.o.o., Vladimira Popovića 6, 11070 Beograd - Novi Beograd, R. Srbija, Telekomunikacije Republike Srpske a.d., Vuka Karadžića 2, 78000 Banja Luka i BH Telecom a.d. Franca Lehara 7, 71000 Sarajevo radi utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma prema članku 4. stavak 1. točka b), c) i e) i utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja Arena Channels Group d.o.o., Bulevar Milutina Milankovića 9A, 11000 Beograd, R. Srbija prema članku 10. stavak 2. točka b), c) i d) Zakona o konkurenciji, odbija kao neutemljen, poništava i vraća na ponovni postupak, te se nalaže da u roku od 15 dana od dana primitka presude na ime sudskih troškova isplati 380,80 KM gospodarskom subjektu Telemach.

U navedenoj Presudi između ostalog je navedeno, da prema stanju u spisu, sudsko vijeće zaključuje da tuženi Konkurencijsko vijeće u postupku po zahtjevu gospodarskog subjekta Telemacha kao Tužitelja, nije postupio sukladno sa mjerodavnim odredbama Zakona o konkurenciji, odnosno, sukladno sa odredbama Zakona o upravnom postupku, a posebno imajući u vidu članak 9., u svezi sa člankom 13. citiranog zakona, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari, i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Stoga, Sud nije mogao raspraviti spor na temelju činjenica utvrđenih u upravnom postupku, iz razloga jer su one u bitnim točkama nepotpuno utvrđene, izveden je pogrešan i nepravilan zaključak, na način da je tuženi odbio zahtjev Tužitelja za utvrđivanje postojanja zabranjenog sporazuma i utvrđivanja zlouporabe vladajućeg položaja. Osim toga, prema ocijeni sudskog vijeća, tuženi nije ocijenio da li je gospodarski subjekt ACG zloupotrebio vladajući položaj, iz razloga što nije produljio ugovor sa tužiteljem i time uskratio pravo korisnicima usluga tužitelja da trpe štetu plaćanjem usluga korištenjem platforme Pay per View, ukoliko žele gledati sportski sadržaj Arene sport, i da na taj način potrošači tužitelja trpe štetu.

Sudsko vijeće nije moglo sa sigurnošću ispitati, zakonitost i pravilnost osporenog rješenja, niti je moglo raspraviti spor na temelju činjenica utvrđenih u upravnom postupku, zato što su one u bitnim točkama nepotpuno utvrđene, izveden pogrešan i nepravilan zaključak, na način, što je tuženi samo paušalno odbio tužiteljev zahtjev. Tuženi nije odgovorio na navode iz podneska od 25.10.2021. godine, o neprimjenjivosti Odluke o vertikalnim sporazumima, odnosno neispunjenosti uvjeta za izuzeće u okviru predmetnih okolnosti, a tuženi nije razmatrao argumentaciju o izuzeću predmetnog sporazuma, niti je obrazložio osnove prema kojem je predmetni sporazum obuhvaćen nekim od skupnih izuzeća iz članka 7. Zakona o konkurenciji, iako je to dužan učiniti u smislu odredbe članka 200. stavak 2. Zakona o upravnom postupku.

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, zbog čega je ovaj sud tužbu uvažio, osporeno rješenje poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje, primjenom odredbe članka 37. stavak 2. u svezi sa člankom 34. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima. U ponovnom postupku tuženi će cijeliti sve navode tužitelja u ovoj upravnoj stvari i dati razloge iz kojih prihvata ili ne svaki od datih argumenata, u smislu odredbe članka 200. stavak 2. Zakona o upravnom postupku.

10. Postupanje po Presudi Suda BiH

Postupajući po presudi Suda BiH, a na temelju zaprimljenog dopisa gospodarskog subjekta Telemach broj UP-06-26-3-011-68/21 od 03.01.2024 godine kojim obavještavaju da ostaju pri podnesenom zahtjevu i potražuju sudske troškove, te je Konkurencijsko vijeće izvršilo uplatu istih u ostavljenom roku od 15 dana.

U istom dopisu, gospodarski subjekt Telemach između ostalog dodatno obavještava da je konkretni zabranjeni sporazum provoden još i uz kršenje sektorskih propisa, te je sektorski regulator (Regulatorna agencija za komunikacije - u daljnjem tekstu RAK) zabranio gospodarskom subjektu BH Telecom da emitira sadržaje putem svog info kanala i kažnjavajući ovog poslovnog subjekta zbog takve prakse. (dokaz: Rješenje RAK-a od 25.01.2023 godine i Obavijest RAK-a od 06.02.2023 godine).

Navedena Presuda zajedno sa očitovanjem gospodarskog subjekta Telemach proslijeđeno je dana 30.01.2024 godine gospodarskim subjektima Mtel i ACG-u aktom broj UP-06-26-3-011-81/21 i BH Telecom-u aktom broj UP-06-26-3-011-80/21.

Gospodarski subjekt Mtel je dana 08.02.2024 godine aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-86/21 naveo da ostaje pri svemu što je iznio tijekom postupka, te da Mtel nije ugovorna strana u ugovoru koji su zaključili gospodarski subjekti ACG i BH Telecom koji su za predmet ima nabavu/prodaju ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH u fudbalu. Kako je ovaj organ i naveo u osporenom rješenju, ACG nije tražio odobrenje od Mtel da ustupi dio prava na BH Telecom, niti je ACG to odobrenje tražio. Prava i obveze ACG i Mtel su regulirane međusobnim ugovorom, kojim je između ostalog predviđeno pravo ACG-a na ustupanje prava emitiranja drugim emiterima bez obveze traženja bilo kakavog odobrenja ili suglasnosti. S tim u svezi ističu da nisu sklopili zabranjeni sporazum iz članka 4. Zakona o konkurenciji, te da nije zloupotrebio ni vladajući položaj iz članka 10. jer se predmetni postupak nije odnosio na Mtel u svezi povrede konkurencije. Također, navode da Rješenje RAK-a nije obuhvaćeno vremenskim okvirom postupka predmetnog postupka i da kao takvi ne mogu biti isticali od strane Telemach-a.

Gospodarski subjekt ACG je dopisom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-85/21 dana 08.02.2024 godine između ostalog je naveo i slijedeće:

- da nisu ispunjeni uvjeti da predmetni sporazum bude podniet na pojedinačno izuzeće, niti da se razmatra njegova usuglašenost sa pravilima o skupnim izuzećima;
- da u Presudi je ukazano na propust Vijeća da cijeni Telemach-ove navode iz podneska od 25.10.2021 godine u pogledu neispunjenosti uvjeta za izuzeće Sporazuma o nabavi ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH koji je zaključen između BH Telecom i ACG prema Odluci o skupnom izuzeću sporazuma između gospodarskih subjekata koji djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije;
- da u tom smislu ukazujemo da je Vijeće takve navode cijnilo, ali posredno, činjenicom da je utvrdilo da Sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum u smislu članka 4. stavak 1. točka b), c) i e) Zakona o konkurenciji. Onog trenutka kada se utvrdi da bilo koji sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum, nestaje potreba za daljnjim ispitivanjem uvjeta za izuzeće takvog sporazuma;
- da ispitivanje ispunjenosti uvjeta za izuzeće svakog sporazuma sprovodi se kroz postavljanje određenih pitanja: te ukoliko je odgovor na pitanje da li sporazum predstavlja zabranjeni sporazum iz članka 4. Zakona

- odričan, sporazum nije zabranjen i bespredmetno je svako daljnje ispitivanje uvjeta za izuzeće. Ista situacija je bila u predmetnom postupku, te Vijeće nije bilo dužno da posebno obrazlaže navode iz podneska od 25. listopada 2021. godine imajući u vidu da je utvrdilo da Sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum u smislu članka 4. stavak 1. toč. b), c) i e) Zakona;
- da u cilju izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, ACG ističe da ostaje pri svojim dosadašnjim iznijetim navodima u postupku pred Vijećem u pogledu činjenice da Sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum u smislu članka 4. stavak 1. točka b), c) i e) Zakona što je utvrdilo i samo Vijeće u svom rješenju;
  - da ukratko još jednom ukazuju (i) da je Sporazumom podlicenciran manji dio (33%) utakmica Premijer lige BiH; (ii) da je ACG zadržao prava emitiranja utakmica koje su ustupljena BH Telecom-u; (iii) da Sporazum ne sadrži klauzulu zabrane konkurencije, te se predmetna prava mogu ustupiti i drugim sudionicima na tržištu; (iv) odlukom Telemach-a od 01.01. 2021. godine njegovi korisnici su onemogućeni da gledaju utakmice Premijer lige BiH;
  - da Telemach nema aktivnu legitimaciju da ukazuje da je Sporazum morao biti podnjet na pojedinačno izuzeće suglasno članku 5. Zakona niti da li je obuhvaćen skupnim izuzećima iz članka 7. Zakona;
  - da na ovom mjestu također podsjećaju na praksu Vijeća i Suda prema kojoj je samo strankama u sporazumu dozvoljeno podnošenje zahtjeva za pojedinačno izuzeće, te posljedično drugi subjekti koji nisu potpisnici sporazuma nisu aktivno legitimirani ispitivati da li je isti podlegao obvezi podnošenja na pojedinačno izuzeće suglasno članku 5. Zakona, odnosno da ti je obuhvaćen skupnim izuzećima iz članka 7. Zakona (dokaz: citirani navodi iz donesenih Rješenja Konkurencijskog vijeća);
  - dodatno ACG upućuje Vijeće na svoje dosadašnje navode o nepostojanju pravnog/ekonomskog interesa za vođenje postupka imajući u vidu da se Telemach, kao telekomunikacioni operater i distributer medijskog sadržaja, ne bavi emitiranjem audiovizualnog sadržaja, te nije ni mogao biti ugovorna strana;
  - da Sud u Presudi navodi kako Vijeće nije ocijenilo da li je ACG zlorabio vladajući položaj iz razloga što nije produljio ugovor sa Telemach-om i da li korisnici usluga Telemach-a trpe štetu činjenicom da plaćaju uslugu korišćenja platforme Pay per View ukoliko žele da gledaju sportski sadržaj Arene sport;
  - da u tom smislu, ukazuju da su Arena Sport kanali krajem 2020. godine bili zastupljeni na cijeloj teritoriji BiH kod svih operatera koji su to zatražili, uključujući i Telemach. Međutim, Telemach je odlučio da od 31. prosinca 2020. godine raskine poslovnu suradnju i ostavi svoje korisnike bez sadržaja kako sportskih sadržaja koje emitiraju Arena Sport kanali, tako i Premijer lige BiH;
  - da Telemach je više od tri godine distribuirao Arena Sport kanale po osnovu ugovora o distribuciji zaključenog 31.03.2017. godine. Prema tome, utakmice Premijer lige BiH koje prenosi Arena Sport bile su dostupne Telemach-ovim korisnicima od 1. kolovoza 2020. do isteka ugovora o distribuciji, 31.12.2020. godine. U prosincu 2020. godine, ACG je Telemach-u ponudio nastavak poslovne suradnje pod istim uvjetima kakvi su bili ponudeni i ostalim operatorima. Telemach je ovu ponudu odbio i uvjetovao zaključenje ugovora nižom cijenom, na šta je ACG morao pristati budući da Telemach kao dvladajući sudionik na tržištu može nametati nelojalne kupovne cijene. Međutim čak i ovakvu ponudu koja je sadržala uvjete kakve je sam zahtijevao Telemach je, bez obrazloženja, odbio;
  - da sve ovo navode s obzirom na činjenicu da se povodom prekida suradnje već vodio postupak po zahtjevu Telemach-a, u kojem je Vijeće utvrdilo da ACG nije zlorabio vladajući položaj i nakon toga Sud je potvrdio predmetnu odluku Vijeća tako što je odbio tužbu Telemach-a. Sve to Telemach-u nije bilo dovoljno, već je uložio zahtjev za preispitivanje sudske odluke koji je također odbijen od strane apelacionog upravnog vijeća Suda;
  - da dakle, u pogledu naloga Suda iz Presude, ukazujemo da je isti nesprovodiv i da prekid suradnje između ACG i Telemach-a u pogledu distribucije Arena Sport kanala za Vijeće predstavlja presudenu stvar (res iudicata);
  - da u cilju izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, ACG ističe da ostaje pri svojim dosadašnjim iznijetim navodima u postupku pred Vijećem u pogledu činjenice da nije zlorabljivan vladajući položaj u smislu članka 10. stavak 2. točka b), c) i d) Zakona;
  - da isticanje Obavijesti i Rješenja RAK je bespredmetno i zabranjeno u predmetnom postupku. Naime, isticanje novih činjenica u konkretnom postupku je suprotno temeljnim procesnim pravilima iz Zakona o upravnom postupku ("ZUP") i Zakona o upravnim sporovima ("ZUS");
  - da članak 220. stavak 2. ZUP-a predviđa da se u žalbi mogu iznositi nove činjenice i novi dokazi ali je žalitelj dužan da obrazloži zbog čega ih nije iznio u prvostepenom postupku. Budući da je predmetni upravni postupak jednostepen, nije bilo moguće istaći žalbu, ali se isti princip shodno može primjeniti u postupku po pravnom lijeku. Prema tome, Telemach je bio dužan da obrazloži zbog čega nije istakao nove činjenice tijekom trajanja prvostepenog postupka;
  - da ne samo da Telemach nije obrazložio isticanje novih činjenica, nego to ne bi ni bilo moguće. Ovo je zato što su Obavijest i Rešenje RAK-a donijeti na početku 2023. godine - više od godinu dana nakon okončanja prvostepenog postupka pred Vijećem koji obuhvata jesen 2020. godine pa sve do donošenja rješenja od 16. prosinca 2021. godine;
  - da dodatno, Obavijest i Rješenje RAK-a ne ispunjavaju osnovni uvjet da bi se smatrale novim činjenicama u postupku, a to je da ih je Telemach mogao saznati tijekom trajanja postupka - što očigledno nije moguće. Shodno tome, činjenice koje u potpunosti izlaze izvan vremenskog okvira postupka i ne smiju da se ističu u konkretnom slučaju;
  - da pored ovoga, još i članak 34. stavak 1. ZUS-a propisuje da sud rješava spor na osnovu činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku. Prema tome isticanje novih činjenica koje su nastale nakon pravomoćnog okončanja upravnog postupka nije moguće isticati u naknadnom postupku po pravnom lijeku. Budući da je Telemach upravo to pokušao u predmetnom postupku, treba mu uskratiti takvu zlorabitu procesnih prava;
  - da činjenični osnov svake odluke vezuje se za stanje spornog materijalno pravnog odnosa u vrijeme

zaključenja prvostepenog postupka. Stoga se kao nove činjenice mogu uzeti samo one činjenice koje su postojale prije nego što je prvostepeni postupak okončan;

- da je navedeno potvrđeno i praksom Vrhovnog suda Federacije BiH: " da u tužbi se ne mogu iznositi nove činjenice i predlagati novi dokazi, osim ako nesumnjivo ukazuju da je činjenično stanje očigledno drugačije od onoga koje je utvrđeno u upravnom postupku i pod uvjetom da tužitelj pruži dokaze da ih bez svoje krivice nije mogao iznijeti, odnosno predložiti do okončanja upravnog postupka" (presuda Vrhovnog suda Federacije BiH broj 09 0 U 016792 15 Uvp od 02.11.2017. godine;
- da uzimanjem u obzir novih činjenica koje su vremenski nastale nakon okončanja prvostepenog upravnog postupka uspostavila bi se potpuno nova praksa u cjelosti suprotna Zakonu o upravnom postupku, Zakonu o upravnim sporovima, kao i pozitivnim pravnim normama. Dodatno, insistiranje na ocjeni takvih dokaza koji ni ne pridonose drugačijem rješavanju postupka dovodi u zabludu postupajući organ skrećući pažnju sa samog predmeta ovog postupka;
- da Telemach nije obrazložio na koji način su Obavijest i Rješenje RAK-a mjerodavni u pogledu ocjene da li je došlo do kršenja konkurencije na tržištu BiH u konkretnom slučaju. Telemach proizvoljno i paušalno ističe: "Ovim je dokazana i očita neosnovanost navoda Protivnih strana da je i Telemach trebao tražiti emitovanje spornih sadržaja na svom info kanalu;
- da tijekom čitavog postupka pred Vijećem ACG je ukazivao da Telemach nema pravni/ekonomski interes, a ne da je Telemach trebao tražiti utakmice Premijer liga BiH na svom info kanalu;
- da nadalje Obavijest i Rješenje RAK-a nisu u nadležnosti Vijeća, te je o njima bespredmetno raspravljati u ovom postupku. Osim toga, suprotno navodima Telemach-a, Rješenje RAK-a nije kaznilo BH Telecom zbog emitiranja sportskih sadržaja na informativnim kanalima (takve konstatacije jednostavno nema u Rješenju), pa se takvo tumačenje Telemach-a mora ocijeniti kao tendenciozno i neutemeljeno;
- da je u nadležnosti Vijeća je da utvrđuje da li dolazi do ograničenja konkurencije na tržištu BiH, a ne da li su gospodarski subjekti imali dozvolu da emitiraju određene sadržaje. Dodatno, Obavijest i Rješenje RAK-a obuhvataju utakmice Svjetskog prvenstva u Kataru i ne mogu se dovesti u vezu sa predmetni postupak odnosi na utakmice Premijer tige BiH. Na kraju, ističemo da je prema javno dostupnim podacima evidentno da je BH Telecom stekao potrebnu dozvolu od RAK-a;
- da imajući u vidu sve navedeno, predlažemo da Vijeće donese odluku kojom će odbiti predmetni zahtjev Telemach-a i utvrditi da ACG nije povredio članak 4. stavak 1. točka b), c) i e) i članka 10. stavak 2, b), c) i d) Zakona.

Gospodarski subjekt BH Telecom je dana 09.02.2024 godine je dopisom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-87/21 u kojem između ostalog navodi sljedeće:

- da su BH Telecom d.d. Sarajevo i Arena Channels Group d.o.o. Beograd, R. Srbija zaključile Ugovor o nabavi ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranja utakmica m:tel Premijer lige Bosne i Hercegovine,

dana 04.12.2020. godine. Člankom 1. predmetnog Ugovora kao predmet istog je definirana nabava ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica m:tel Premijer lige Bosne i Hercegovine i to dvije utakmice po svakom kolu, odnosno maksimalno 66 utakmica po sezoni. Istim člankom je određeno da će Arena vršiti izbor predmetnih utakmica koja će biti emitirane, a da će BH Telecom d.d. imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV renos. Člankom 2. Ugovora je definirano da Arena ustupa BH Telecomu ekskluzivna televizijska prava, te da BH Telecom nema prava daljnjeg sublicenciranja trećim osobama. Također je predviđeno da Arena zadržava pravo emitiranja utakmica, koje u živom prijenosu emitira BH Telecom i to 48 sati nakon živog prijenosa;

- da BH Telecom u vrijeme zaključenja Ugovora sa ACG-a od 04.12.2020 godine nije posjedovao dozvolu RAK-a za emitiranje pa samim tim nije bio emiter niti je djelovao na tržištu prodaje kanala drugim operaterima. BH Telecom je međutim u okviru saglasnosti RAK-a za pružanje usluga video-on-demand, nabavljao prava za određene audiovizualne sadržaje koje je uvjetno rečeno emitirao, ali ne u ulozi emitera u regulatornom smislu, na svojoj IPTV platformi. Osim utakmica, tu su se ubrajali sadržaji poput filmova (za vrijeme Sarajeva Film Festivala) i koncerata (npr koncert Dine Merlina za Novodišnju noć). Budući da se navedeno "emitiranje" vršilo sezonski i periodično, ono se ne može smatrati emitiranjem u onom smislu u kojem to vrše emiteri koji imaju dozvolu RAK-a, što je i sam regulator potvrdio svojim aktom, broj 03-29-2059-3/15 od dana 16.09.2015. godine. (dokaz: akt Regulatorne agencije za komunikacije, broj 03-29-2059-1115 od 20.08.2015. godine, akt Regulatorne agencije za komunikacije, broj 03-29-2059-3115 od 16.09.2015. godine);
- da imajući u vidu činjenicu da se ACG i BH Telecom bave sa dvije različite djelatnosti, odnosno da ACG emitira televizijske sadržaje putem svoje grupe kanala, a da BH Telecom distribuira televizijske programe proizvedene od strane TV kanala, očigledno je da se u konkretnom slučaju, radi o vertikalnom sporazumu. Naime, u lancu od obezbjeđenja prava na prijenos sportskih sadržaja do njihove distribucije krajnjem korisniku, postoje tri mjerodavna tržišta. Prvo od njih je tržište proizvodnje sportskog sadržaja i prodaje prava na njihovo emitiranje, na kome konkurišu sportske asocijacije i veletrgovci medijskih sadržaja, drugo tržište je tržište emitiranja, na kome međusobno konkuriraju nositelji dozvola za emitiranje (TV kanali), čiji je krajnji cilj obogaćivanje vlastitog programa, povećanje njegove vrijednosti i pozicioniranje na tržištu prodaje prava na distribuciju TV kanala operaterima/distributerima TV sadržaja, koje je treće, silazno tržište u odnosu na gore pomenuta dva tržišta.
- da nadalje obzirom da BH Telecom, u vrijeme zaključenja predmetnog Ugovora i prijenosa utakmica Premijer lige BiH, nije posjedovao vlastiti TV kanal na kojem bi emitirao TV sadržaje, nego emitiranje živog prijenosa odabranih nogometnih utakmica po Ugovoru vršio na svojoj zatvorenoj platformi, kao i putem pay per view sustava, jasno je da BH Telecom nije nudio usluge koje bi bile konkurentne uslugama Arene na

području njenog djelovanja. Djelovanje Arene obuhvata, dakle prometovanje pravima na emitiranje sportskih medijskih sadržaja, te silazno tržište proizvodnje TV kanala i njihove prodaje. U slučaju konkretnog Ugovora između BH Telecoma i Arene, Arena figurira kao veletrgovac medijskim pravima na sportske sadržaje, kao što je to bio u slučaju u Ugovoru između gospodarskog subjekta HD-VIN i gospodarskog subjekta "Sportfive", te se dakle u konkretnom slučaju radi o Sporazumu o isključivoj distribuciji, na koji se primjenjuje skupno izuzeće, u smislu članka 3, točka a) Odluke Konkurencijskog vijeća BiH o skupnom izuzeću sporazuma između gospodarskih subjekata koji djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi). U prilog stavu o pravnoj prirodi Ugovora između BH Telecoma i ACG-a ide i stav koje je Konkurencijsko vijeće zauzelo svojim Zaključkom broj 03-26-3-016-13-11/13 od 28.11.2013. godine, u kojem je konstatirao: "Uvidom u podneseni Zahtjev, Konkurencijsko vijeće također ocijenilo da se ugovor između gospodarskog subjekta HD-VIN i gospodarskog subjekta "Sportfive", kojim je omogućeno ekskluzivno pravo prijenosa nogometnih utakmica Turska-Hrvatska i Hrvatska-Turska iz 2011. godine, per se ne može smatrati zabranjenim sporazumom iz članka 4. stavak (1) točka b) Zakona, obzirom da je takva vrsta ugovora o distribuciji obuhvaćena i regulirana člankom 7. stavak (1) točka b) Zakona, te pobliže definirana Odlukom o skupnom izuzeću sporazuma između gospodarskih subjekata koji djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije (vertikalni sporazumi) - citirani članak 2. i 6. Odluke;

- da prema tome, i u takvoj hipotetičkoj situaciji radilo bi se o nerecipročnom vertikalnom sporazumu koji je obuhvaćen skupnim izuzećem, a ne kako to Podnositelj zahtjeva nastoji prikazati kao horizontalni sporazum kojim konkurentni imaju za cilj zatvoriti ili podijeliti tržište.
- da u pogledu sadržaja podneska Telemacha od 03.01.2024. godine, kao i prijedloga dokaza iz istog Podneska, odnosno Rješenja RAK-a, broj UP1: 05-29-1-972122 od 25.01.2023. godine, BH Telecom ističe: RAK je Rješenjem, broj UP1 : 05-29-1-972122 od 25.01.2023. godine utvrdila da je BH Telecoma d.d. Sarajevo bez dozvole Regulatorne agencije za komunikacije pružao usluge emitiranja utakmica Svjetskog prvenstva u nogometu Katar 2022 kao i drugih različitih programskih sadržaja putem servisa MY TV, te je za utvrđeno kršenje izrekao sankciju - novčanu kaznu BH Telecomu d.d. Sarajevo, kao pravnom licu, u iznosu od 15.000,00 KM, te generalnom direktoru BH Telecoma, kao odgovornoj osobi u pravnom licu, u iznosu od 2.000,00 KM.
- da dakle, činjenična i pravna situacija koja je tretirana predmetnim Rješenjem RAK-a je sasvim različita u odnosu na činjenične i pravne aspekte koji su prisutni u konkretnom postupku pred Konkurencijskim vijećem. Naime, RAK je u predmetnom Rješenju i postupku povrede pravila tretirao pitanje emitiranja utakmica Svjetskog prvenstva u nogometu Katar 2022 na MY TV servisu BH Telecoma u tijeku 2022. godine, dok je u postupku pred Konkurencijskim vijećem tretirano pitanje prikazivanja utakmica Premijer lige BiH na Moja TV Sport servisu BH Telecoma tokom 2021.

godine, a na temelju suglasnosti Agencije za pružanje audiovizualne usluge na zahtjev. Prethodno potvrđuje i Vijeće RAK-a u svom Rješenju, broj UP2: 05-29-8-1123 od 29.08.2023. godine, kojim je odlučila o žalbi BH Telecoma na Rješenje iste Agencije od 25.01.2023. godine. Naime, u obrazloženju pomenutog drugostepenog Rješenja od 29.08.2023. godine, Regulatorna agencija konstatuje sljedeće: "S obzirom na činjenicu da je predmet prvostepenog postupka bio isključivo servis/usluga žalioca pod nazivom MY TV, čiji je sadržaj Agencija analizirala krajem 2022. godine u predmetnom prvostepenom postupku i na osnovu kojeg je utvrđeno da je žalitelj pružao uslugu emitiranja utakmica Svjetskog prvenstva u nogometu Katar 2022, kao i drugih različitih sadržaja, bez propisane dozvole za emitiranje koju izdaje Agencija, Vijeće Agencije je ocijenilo da su bez značaja za rješavanje predmetne upravne stvari žalbeni navodi koji se odnosi na žaliteljev servis/uslugu Moja TV Sport, koju je Žalitelj pružao ranije u okviru izdane Suglasnosti Agencije za pružanje audiovizualne medijske usluge na zahtjev (VOD), a čiji sadržaji nisu bili predmet analize provedene u prvostepenom postupku ....(dokaz. Rješenje RAK-a UP2: 05-29-8-1123 od 29.08.2023. godine);

Navedena izjašnjenja dostavljena su gospodarskom subjektu Telemach-u aktom broj UP-06-26-3-011-88/21 dana 12.02.2024 godine, te je gospodarski subjekt Telemach aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-88/21 dana 23.02.2024 godine naveo da ostaje pri svemu i da samo radi sumiranja ukratko ponavlja izjašnjenje na ponovljene navode Protivnih strana kako slijedi:

a) u odnosu na navode poslovnog subjekta BH Telecom:

- sporazumi zaključeni između konkurenata (Telekom Srbija Grupa i BH Telecom Grupa) ne mogu biti izuzeti po osnovu Odluke o skupnom izuzeću sporazuma između gospodarskih subjekata koji djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije/vertikalni sporazumi/, kako je to jasno istaknuto u članku 6 stavak (1) predmetne Odluke, iz koje je potpuno jasno da se skupno izuzeće, u smislu te Odluke, ne primjenjuje na vertikalne sporazume sklopljene između gospodarskih subjekata koji su međusobno konkurentni;
- da prema tome, svi restriktivni sporazumi između članica ove dvije grupe (uključujući sporni sporazum) morali su biti predmet pojedinačnog izuzeća od zabrane, koje nesporno nikad nije ni traženo. Prema tome, svi sporazumi koji su predmet ovog postupka su zabranjeni i ništavi, a njihovom realizacijom su Protivne strane povrijedile pravo konkurencije;
- da o pravnoj prirodi spornih sporazuma i razlozima zašto su isti zabranjeni dato je detaljno objašnjenje tijekom upravnog postupka i upravnog spora, a posebno na str. 2-9 podneska Podnositelja zahtjeva od 25.10.2021. godine, te iz razloga ekonomičnosti postupka upućuju na navedeni podnesak;
- da navodi kojima BH Telecom nastoji relativizirati da je sporni sporazum provoden još i uz teško kršenje sektorskih propisa (što je utvrđeno dostavljenim aktima sektorskog regulatora, koji su u međuvremenu postali i pravomoćni) potpuno su bespredmetni, jer se radi o pitanju koje je u međuvremenu meritorno riješeno od nadležnog upravnog organa (Regulatorne agencije za komunikacije BiH) i Vijeće je u pogledu te činjenice (da je nelicencirano emitiranje koje je vršio

BH Telecom zakonom zabranjeno, pa je sporni sporazum provoden nelicenciranim emitovanjem protivno sektorskim propisima) vezano za odluku Regulatora agencije za komunikacije BiH i drugačije ne može ni odlučiti. Navodi o nekim ranijim drugačijim mišljenjima pojedinih službenika sektorskog regulatora su irelevantni, jer se u upravnim postupcima odlučuje konačnim upravnim aktima, te bilo kakva mišljenja nemaju nikakav značaj, osim ako im posebni propis ne daje takav značaj (što ovdje nije slučaj).

b) u odnosu na navode poslovnog subjekta Mtel:

- jedina odbrana Mtel-a se sastoji u navodima da je sporne aktivnosti poduzimalo njegovo povezano lice ACG, a ne sam Mtel iz čega Mtel posredno potvrđuje da je svjestan kako je sporazum ACG/BH Telecom zabranjen sporazum;
- da kako je Mtel prvi titular prava emitiranja utakmica Premijer lige BiH, po općim principima obligacionih odnosa (član 753), ostaje odgovoran za radnje osoba kojima je podugovorilo svoja prava/obveze, pa tako u ovom slučaju i za radnje ACG. Tako i Mtel, po ocjeni Podnosioca zahtjeva, odgovara za zaključenje zabranjenog sporazuma ACG sa BH Telecom-om. Naime, kada bi se usvojilo drugačije stanovište, svaki bi subjekt mogao izbjeći kažnjavanje za povrede konkurencije tako što bi prilikom zaključenja zabranjenih sporazuma sa konkurentima uključilo posrednika. Obveza je Mtel-a (kao kupca prava) da osigura da se emitiranje sadržaja koji je kupio vrši sukladno sa svim zakonima koji su primjenjivi u BiH, a propuštanje te obveze podrazumijeva odgovornost ovog poslovnog subjekta za povrede prava konkurencije.

c) u odnosu na navode poslovnog subjekta ACG:

- da u svezi sa navodima o primjeni Odluke o skupnom izuzeću sporazuma između gospodarskih subjekata koji djeluju na različitim razinama proizvodnje odnosno distribucije /vertikalni sporazumi/ i zabranjenosti sporazuma između članica Telekom Srbija Grupe i BH Telecom Grupe, upućuju (kao i u odnosu na navode BH Telecoma) na podnesak od 25.10.2021. godine, te druge navode iznesene u dosadašnjem tijeku postupka i jasne instrukcije iz Presude;
- da u svezi sa procesnim ovlastima Podnosioca zahtjeva, ističu da su isti bespredmetni kako je detaljno pojašnjeno na str. 9/10 podneska od 25.10.2021. godine. Naime, Zakon o konkurenciji svakom poslovnom subjektu dopušta podnošenje zahtjeva za pokretanje postupka, a nakon što se postupak pokrene - isti vodi Vijeće, a podnosioci zahtjeva imaju status stranke. Dakle, pravo Podnosioca zahtjeva se crpi iz izričitih zakonskih odredbi, te nisu potrebni nikakvi dodatni dokazi na te okolnosti;
- da su posebno nelogični navodi ACG da pravni interes za pokretanje postupka nema konkurent čija su dva najveća konkurenta zaključila zabranjeni sporazum kojim njega i njegove korisnike isključuju sa tržišta (po navodima ACG ispada da niko i nikad ne bi mogao podnijeti zahtjev za pokretanje postupka - jer ako to pravo nema konkurent u odnosu na zabranjeni sporazum njegova dva najveća konkurenta, postavljajući se pitanje kada bi i ko po ACG uopšte mogao podnijeti takve zahtjeve). Dalje su isti navodi

nelogični i kada se ima u vidu da je ova upravna stvar u međuvremenu ocjenjivana i od strane Suda BiH, pa da je Sud BiH smatrao da Podnositelj zahtjeva nema procesne ovlasti da podnese Zahtjev i vrši radnje koje je vršio u postupku, potvrdio bi sporno Rješenje ili bi isto preinačio tako da se Zahtjev odbacuje. Kako Sud BiH, ne samo da nije učinio ništa slično, nego je potvrdio sve navode Podnosioca zahtjeva, jasno je da Sud BiH smatra da je Podnositelj zahtjeva imao pravo da Zahtjev podnese, te da je isti utemeljen;

- da ACG svjesno manipulira i u ovaj predmet pokušava uvesti odluke Vijeća iz sasvim drugog predmeta koji se vodio pred Vijećem u odnosu na sasvim druge okolnosti. Pitanje zlouporabe vladajućeg položaja u ovom postupku se odnosi na konkretne radnje u svezi sa spornim emitiranjem BH Premijer lige, koje i jesu predmet ovog a ne nekog drugog postupka, o kojim okolnostima ne odlučuje Vijeće ni u jednom drugom, osim u ovom postupku. Okolnost da je Vijeće smatralo da u nekom drugom predmetu ACG nije zloupotrijebio vladajući položaj nemaju nikakav značaj. Okolnosti postojanja vladajućeg položaja i njegove zlouporabe su detaljno pojašnjeni na str. 10/11 podneska od 25.10.2021. godine;
- da u svezi sa navodima da okolnost kako je zabranjeni sporazum provoden još i nelicenciranim emitiranjem od strane BH Telecom nema nikakav značaj za ovaj postupak, te da nije u dosadašnjem tijeku postupka isticano kako je Podnositelj zahtjeva mogao na isti način emitirati sporni sporazum, ističemo da je lako utvrditi da isti nisu točni uvidom u str. 47/48 poništenog Rješenja, a u kojim je Vijeće prihvatilo navode Protivnih strana - naime, jedino pitanje koje je Vijeće razmatralo dovodeći u pitanje Zahtjev od početka postupka (vidjeti akt Vijeća od 01.04.2021. godine) bilo je zašto se Podnositelj zahtjeva nije obratio ACG da na isti način distribuira sporne sadržaje. Vijeće na str. 47/48 poništenog Rješenja detaljno elaborira (i praktično samo na tome zasniva sporno Rješenje) navode Protivnih strana da drugih zainteresiranih za ovakav način podugovaranja/emitiranja nije bilo - Podnositelj zahtjeva sve vrijeme tvrdi da nije ni moglo biti zainteresiranih za takav način podugovaranja kada je isti protivan zakonu i sektorski regulator je sada to konačno i pravomoćno utvrdio;
- da prema tome, kompletna "odbrana" Protivnih strana je nakon odluke sektorskog regulatora potpuno bespredmetna. Netočni su navodi ACG da se radi o nekim novim okolnostima koje nisu postojale u vrijeme vođenja postupka - BH Telecom sve vrijeme na isti sporan način emitira sadržaje i svima je to bilo poznato, samo je sektorski regulator u međuvremenu tu praksu i sankcionirao, što predstavlja samo potvrdu navoda koje je Podnositelj zahtjeva iznosio cijelim tijekom postupka;
- zbog svega navedenog, Podnositelj zahtjeva smatra da navodi Protivnih strana (ACG, BH Telecom i Mtel) ni u jednom dijelu ne negiraju postojanje povreda konkurencije na koje se u Zahtjevu ukazuje, te predlažemo da Vijeće, sukladno odredbama Zakona, donese rješenje kojim će Zahtjev usvojiti u cijelosti, s tim da se zahtjev za naknadu troškova postupka ovina dopunjava i za troškove sastava ovog podneska u iznosu od 240 KM + PDV.

11. Utvrđeno činjenično stanje i ocjena dokaza

Nakon sagledavanja mjerodavnih činjenica i dokaza utvrđenih tijekom postupka kao i činjenica iznijetih na usmenoj raspravi u svezi sa Sporazumom koji je predmet ovog postupka, uvažavajući preporuke Suda BiH navedene u presudi, te savjesnom i detaljnom ocjenom svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo slijedeće:

- da je Podnositelj zahtjeva gospodarski subjekt Telemach upisan u Registar Općinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem 65-01-0620-08 (stari broj 1-18109) registriran na adresi ul. Džemala Bijedića br. 216 Sarajevo Ilidža, koji je djeluje kao operater digitalne i analogne kablanske televizije, kao pružatelj usluge širokopojsnog interneta i kao operater fiksne telefonije;
- da je protivna strana Mtel registrovan u Okružnom privrednom sudu u Banja Luci pod matičnim brojem upisa 1-9317-00. Gospodarski subjekt Mtel je dio grupacije čije je matično društvo gospodarski subjekt Telekom Srbija a.d. Beograd, Republika Srbija sa udjelom od 65,01%, koji nudi usluge iz oblasti mobilne telefonije, fiksne telefonije, digitalne televizije, Interneta i prijenosa podataka.
- da je protivna strana u postupku telekomunikaciona kompanija Arena Channels Group d.o.o. Beograd, registrirana u Agenciji za privredne registre Republike Srbije pod matičnim 39 brojem 20510293 na adresi Vladimira Popovića 6, 11070, Beograd-Novi Beograd, koja je ranije poslovala pod nazivom HD-WIN d.o.o. Beograd, te da je većinski vlasnik udjela u ACG-u telekomunikaciona kompanija "Telekom Srbija" a.d. Beograd, Republika Srbija;
- da je protivna gospodarski subjekt BH Telecom d.d. Sarajevo, ul. Franca Lehara br. 7., Sarajevo, registriran je kod Općinskog suda u Sarajevu pod matičnim brojem 65-02-0012-10 (stari broj I-23391) koje su u 90% u vlasništvu Federacije Bosne i Hercegovine i temeljna registrirana djelatnost gospodarskog subjekta BH Telecom je obavljanje poslova iz kablaskih telekomunikacija.
- da je ACG vlasnik ekskluzivnih prava na emitiranje sadržaja sportskih kanala sa nogometnim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju prijenos italijanske nogometne lige, francuske nogometne lige, Mtel Premijer Lige BiH, te UEFA Lige prvaka i UEFA Lige Europe koje emitira pod brendom "Arena sport" za područje Bosne i Hercegovine;
- da je Izvršni odbor Fudbalskog saveza BiH donio je odluku da gospodarski subjekat Mtel bude novi sponzor saveza za Premijer ligu BiH te, "A" i "U21" selekcije BiH. Ova odluka ozvaničena je potpisivanjem ugovora koji je upriličen u Sarajevu, 24. srpnja;
- da je gospodarski subjekt Mtel u postupku sprovedenom na temelju javnog poziva Fudbalskog saveza BiH stekao ekskluzivno pravo na licencirani sadržaj s obzirom da samo jedan ponuđač može steći ekskluzivnu licencu za sve utakmice Premijer lige;
- da je Mtel sukladno Ugovoru o sponzorstvu prenio na ACG ekskluzivno pravo na prijenos, emitiranje i reemitiranje svih utakmica Premijer lige BiH za razdoblje koje obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023 u živom i/ili odloženom prijenosu u cjelosti ili djelomično, te da je dodatno Mtel prenio ACG-u ekskluzivno pravo sublicenciranja predmetnog sadržaja;
- da putem Arena sport, u paketu sportskih premijum sadržaja nacionalnih nogometnih prvenstava prenosi utakmice Premijer lige BiH, utakmice Kupa BiH, te Prve lige RS i Prve lige FBiH;
- da su se utakmice Mtel Premijer lige BiH počele prikazivati na kanalima Arena Sport od 01.08.2020. godine;
- da ACG ima zaključene ugovore sa velikim brojem operatera u BiH, te da su do kraja 2020. godine bili zastupljeni kod svih operatera na cijelom teritoriju BiH uključujući i Telemach;
- da je Telemach distribuirao više od 3 godine Arena Sport kanale, kao i da mu je ponuđeno u prosincu da distribuirao navedene kanale uključujući i putem OTT servisa pod istim uvjetima kakvi su bili ponuđeni i drugim operaterima;
- da ACG posluje na tržištu BIH 13 godina i da jedino povezana društva United Media jedino nisu produžila suradnju sa njima kada su postale dio navedene grupacije;
- da na temelju ugovorne suradnje između ACG i Telemach, TV kanali su u mreži Telemach-a bili dostupni sve do 31.12.2020. godine, odnosno kanali Arena Sport sa utakmicama Mtel Premijer lige BiH na osnovu zaključenog ugovora između Mtel-a i NSBiH distribuirani su putem Telemacha u razdoblju od kolovoza do kraja prosinca 2020. godine;
- da u razdoblju od kolovoza do kraja prosinca 2020. godine gospodarski subjekt Telemach nije imao primjedbe na emitiranje utakmica Premijer lige BiH: da od 01.01.2021. godine gospodarski subjekt Telemach je prekidom poslovne suradnje sa ACG-om prestao da distribuirao Arena Sport kanale, odnosno u njegovoj ponudi nema više Arena Sport kanala;
- da prestankom distribucije Arena Sport kanala, gospodarski subjekt Telemach je svojim korisnicima ujedno i uskratio praćenje nogometnih utakmica Mtel Premijer Lige BiH;
- da iako je na snazi bio ugovor između Telemach-a i ACG-a kada je BH Telecom počeo sa emitiranjem nogometnih utakmica Mtel Premijer Lige BiH (19.09.2020. godine), Telemach se nije niti jednom obratio gospodarskom subjektu ACG sa prigovorom u svezi prijenosa prava na emitiranje određenih utakmica na BH Telecom, iako su i tada navodno njegovi potrošači bili uskraćeni za određeni broj utakmica;
- da gospodarskom subjektu Telemach kao distributeru, prava emitiranja nisu mjerodavna, jer ne raspolaže platformom, odnosno TV kanalom putem koje bi taj sadržaj emitirao;
- da gospodarski subjekt Telemach nije imao niti ima u svojim poslovnim planovima namjeru da stiče navedena prava emitiranja s obzirom da je distributer medijskih sadržaja te da se uopće ne bavi emitiranjem, i to bi iziskivalo dodatne troškove;
- da su se utakmice Mtel Premijer lige BiH ekskluzivno emitirale jedino na kanalima Arena Sport-prvih 7 kola, te da je od 8. kola emitiranje nekih utakmica počelo se prikazivati i na platformi BH Telecom-a Moja TV Sport;
- da su gospodarski subjekti ACG i BH Telecom zaključili Ugovor o nabavi/prodaji ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u fudbalu dana 04.12.2020. godine a koji se primjenjuje od 19.09.2020. godine;

- da se drugi gospodarski subjekti nisu obraćali gospodarskom subjektu ACG u svezi mogućnosti otkupa određenih utakmica Mtel Premijer lige Bosne i Hercegovine, niti su upućivali kasnije prigovore u svezi navedenog ustupanja nogometnih utakmica;
- da je BH Telecom osim navedenog Ugovora zaključivao i Ugovore o distribuciji Arena sport kanala sa ACG-om počev od 2011. godine;
- da je predmetni Ugovor zaključen na temelju inicijative zainteresiranog gospodarskog subjekta BH Telecom što je vidljivo iz pisane korespondencije koja je dostavljena kao dokaz navedenoj tvrdnji;
- da je člankom 1. Ugovora o nabavi ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer lige Bosne i Hercegovine predviđeno da će BH Telecom imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prijenos;
- da je ACG zadržao pravo da na svim kanalima i platformama na kojima je Arena Sport dostupna emitira utakmice čiji živ prijenos je ustupio BH Telecom-u, i to 48 sati nakon živog prijenosa (članak 2 (3) Ugovora);
- da BH Telecom određeni broj utakmica Mtel Premier Lige emituje putem Moja TV platforme pod nazivom MojaTV Sport;
- da BH Telecom na svojoj IPTV platformi plasira sadržaje korisnicima usluga putem Moja TV i Pay per View servisa;
- da BH Telecom plasira navedene nogometne sadržaje putem platforme odnosno servisa Moja TV koji je dostupan neposredno njegovim korisnicima besplatno, a posredno i svim ostalim korisnicima, putem Pay-per-View servisa po cijeni od 1,99 KM za praćenje događaja u realnom vremenu u trajanju do 180 minuta;
- da jedini ovakav ugovor ACG ima sa BH Telecom-om, odnosno nije im se niko javljao da je zainteresovan;
- da su na navedeni način zaključeni i sporazumi kojima je ACG ustupio pravo na emitiranje Highlights Mtel Premijer Lige BiH svim gospodarskim subjektima koji su iskazali interesiranje uključujući i Novu BH povezano lice gospodarskog subjekta Telemach;
- da je ACG voljan da sadržaj za koji prava prijenosa još uvijek nisu otkupljena proda nekom od zainteresiranih emitera, uključujući i povezane osobe Podnosioca zahtjeva, pod uvjetom da isti ispunjavaju standarde u pogledu kvalitete produkcije;
- da je BH Telecom u prethodnim razdoblju od unazad 8 godina bio ekskluzivni sponzor Fudbalskog saveza i da je bio nositelj prava na emitiranje većine utakmica Premijer lige, koje su se na identičan način eksploatirale na platformi BH Telecom-a;
- da je BH Telecom raspisivao javni poziv s ciljem prodaje prava prijenosa drugim zainteresiranim emiterima, te da su uz naknadu ustupljena TV emiterima Nova BH i TV1/O Kanal, internet portalima SportCentar, SportSport, kao i gospodarskom subjektu HD WIN d.o.o. Beograd;
- da je RAK donio Rješenje broj UP1:05-29-1-972/22 od 25.01.2023 godine kojim se utvrđuje da je BH Telecom pružao usluge emitiranja utakmica Svjetskog prvenstva u Kataru 2022 godine kao i drugih različitih programskih sadržaja putem servisa MY TV bez dozvole RAK-a;

Podnositelj zahtjeva je pokrenuo postupak kako bi Konkurencijsko vijeće utvrdilo da li je Sporazum između Telekom Srbija (ACG i/ili Telekom Srpske) i BH Telecom protivan Zakonu iz razloga što predstavlja zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak 1., točka b) i c) Zakona te da se utvrdi kako je ACG zloupotrijebio vladajući položaj ograničavanjem tržišta i tehničkog razvitka na štetu potrošača u smislu članka 10. stavak 2. točka b) Zakona, kao i na utvrđivanje postojanja diskriminacije subjekata koji se bave televizijskim emitiranjem u smislu članka 10. stavak 2. točka c) Zakona.

Podnositelj zahtjeva je dodatno proširio zahtjev u svezi članka 4. stavak 1. točka e) odnosno članka 10. stavak 2. točka d) Zakona ukoliko su Protivne strane postavile uvjet operaterima za distribuciju predmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/istovremenog emitiranja (koji može ispuniti samo BH Telecom), koji se jedini bavi emitiranjem na svom internom kanalu.

Zabranjeni sporazum

Člankom 4. stavak (1) Zakona o konkurenciji propisano je da su zabranjeni sporazumi, ugovori, pojedine odredbe sporazuma ili ugovora, zajednička djelovanja i prešutni dogovori gospodarskih subjekata, kao i odluke i drugi akti gospodarskih subjekata, koji za cilj i posljedicu imaju sprječavanje, ograničavanje ili narušavanje tržišne konkurencije na mjerodavnom tržištu, a koji se odnose na:

- b) Ograničavanje i kontrolu proizvodnje, tržišta, tehničkog razvitka ili ulaganja;
- c) Podjelu tržišta ili izvora opskrbe;
- e) Zaključivanje takvih sporazuma kojima se druga strana uvjetuje da prihvati dodatne obveze koje po svojoj prirodi ili običajima u trgovini nisu u svezi sa predmetom sporazuma.

Sporazumi zabranjeni sukladno stavku (1) članka 4. Zakona o konkurenciji su ništavni.

Također, člankom 101. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, sa kojim je usklađen članak 4. Zakona o konkurenciji, zabranjuju se zajednička djelovanja poduzetnika koji štete postojećoj ili potencijalnoj tržišnoj konkurenciji, a u konačnici potrošačima.

Zabranjenim sporazumima se prvenstveno nastoji ostale tržišne sudionike/konkurente isključiti s tržišta, kako bi stvorili mogućnost povisivanja cijena, te ostvarivanja dodatne dobiti.

Dakle, zabranjeni su sporazumi između poduzetnika, gospodarskih subjekata koji su stvarni ili potencijalni konkurenti na tržištu, a zabranom su obuhvaćeni kako horizontalni, tako i vertikalni sporazumi.

Nadalje, navedenim člankom 101. Ugovora o funkcioniranju Europske unije se zabranjuje antikonkurencijsko ponašanje koje nastaje kao rezultat usklađene volje dva ili više poduzetnika, a što se je i usuglašeno u sudskoj praksi Europske unije, obzirom da je Europski sud u presudi donesenoj u predmetu: "Bayer AG v. Commission of the European Communities" od dana 26.10.2000. godine, utvrdio da je koncept sporazuma u smislu članka 85. stavak 1 Ugovora o Europskoj zajednici (članak 101. Ugovor o funkcioniranju Europske unije), usmjeren na postojanje volje između najmanje dvije strane. Odnosno, neophodna je usklađena volja gospodarskih subjekata i namjera za štetnim postupanjem.

Konkurencijsko vijeće je prije svega razmatralo utemeljenost pokretanja postupka protiv gospodarskog subjekta Mtel na koje je Podnositelj zahtjeva ukazivao, te s obzirom da mu prije svega nije bila poznata činjenica ko su ugovorne strane u potpisanom Ugovoru, postupak je označavao da pokreće protiv Mtel i/ili ACG, te pritom isticao da je riječ o povezanim osobama u okviru iste grupacije, te da je gospodarski subjekt Mtel morao biti upoznat sa navedenim i da kao takav snosi odgovornost za

radnje osoba kojima je podugovorio svoja prava/obveze, pa tako u ovom slučaju i za radnje ACG.

U svezi navoda Podnositelja zahtjeva, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je Ugovor o nabavi ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u nogometu označenog kao Sporazum zbog kojeg je i pokrenut postupak pred ovim organom zaključen između gospodarskih subjekata ACG-a kao nositelja prava i BH Telecoma kao kupca.

Nadalje, gospodarski subjekt Mtel u svom Izjašnjenju zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-52/21 od 28.10.2021. godine naveo da gospodarski subjekt ACG nije tražio odobrenje Mtel-a da ustupi dio prava na BH Telecom, niti je imao obvezu da navedeno odobrenje traži, te da su prava i obveze ACG-a i Mtel-a regulirana međusobnim ugovorom, kojim je između ostalog, predviđeno pravo ACG-a na ustupanje prava emitiranja drugim emiterima, bez obveze traženja bilo kakvog odobrenja ili suglasnosti.

Također gospodarski subjekt Mtel-a je naveo da nije bio dužan da vrši kontrolu eventualnog prijenosa prava na druge emitere, niti je imao prava da intervenira u slučaju takvog prijenosa a uzelo se u obzir i činjenica da je gospodarski subjekt Telemach bio u ugovornom odnosu sa ACG-om u vezi distribucije Arena sport kanala a ne sa gospodarskim subjektom Mtel, iz čega prozilazi da gospodarski subjekt Mtel nije bio sudionik na mjerodavnom tržištu.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 1. izreke ovog Rješenja.

Zabranjeni sporazum - ACG i BH Telecom

U svezi navoda Podnositelja zahtjeva da je zaključivanjem predmetnog Sporazuma, došlo do ograničavnaja tržišta u smislu članka 4. stavak 1. točka b) Zakona jer nije omogućeno drugim gospodarskim subjektima da iskažu zainteresiranost za predmetne sadržaje, te da je navedeni sporazum zaključen netransparentno je neutemeljena.

Iako je teret dokazivanja na stranci koja je podnijela zahtjev za pokretanje postupka sukladno sa člankom 36. Zakona, gospodarski subjekt Telemach nije dostavio niti jedan dokaz da se obraćao gospodarskom subjektu ACG-u kojim bi tražio podlicenciranje sadržaja čiji je ACG ekskluzivni nositelj prava. Također, Podnositelj zahtjeva nije dokazao ni da su drugi gospodarski subjekti na tržištu Bosne i Hercegovine tražili navedene sadržaje, niti da su se žalili iz razloga što je BH Telecom otkupio dio prava od gospodarskog subjekta ACG-a, odnosno nije dokazao postojanje zainteresiranosti od strane trećih strana.

U svezi pitanja transparentnosti na koji ukazuje gospodarski subjekt Telemach, Konkurencijsko vijeće je uzelo prije svega u obzir da je licencirani sadržaj bio predmet Javnog tendera na kome je mogao sudjelovati svaki gospodarski subjekt sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, kao i da je nakon sprovedenog javnog tendera informacija o imatelju ekskluzivne licence bila javno dostupna, te da se svaki zainteresirani gospodarski subjekt se mogao obratiti ACG-u u cilju otkupa licenciranog sadržaja.

U prilog ovoj tvrdnji ističemo da je sam gospodarski subjekt Telemach u svom Zahtjevu za pokretanje postupka navodio decidno da njemu kao distributeru prava emitiranja nisu mjerodavna jer ne raspolaže sa platformom, odnosno TV kanalom putem kojeg bi taj sadržaj emitirana, te i kad bi se odlučio na taj poslovni potez, iziskivalo bi dodatne troškove. Pri tome je isticao da nije imao niti ima u svojim poslovnim planovima navedeno a prema njegovim saznanjima ni bilo koji drugi operater.

Također, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je do navedenog ugovornog odnosa došlo tako što je gospodarski subjekt BH Telecom iskazao interes i prvi se samoinicijativno obratio gospodarskom subjektu ACG sa Ponudom od 13.08.2020. godine, kao i da je prethodila određena procedura pregovaranja

koja je uključivala osim navedene ponude, i odobrenje sredstava za nabavu, pregovarački postupak i dr., odnosno da je postupak pregovaranja trajao nekoliko mjeseci, prije zaključenja samog Ugovora broj 01-19-1965/20 od 04.12.2020 godine.

Također, gospodarski subjekt ACG je u postupku izjavio da može preostala prava emitiranja koja još uvijek nisu otkupljena prodati nekom od zainteresiranih emitera, uključujući i povezana lica Podnositelja zahtjeva, ukoliko postoji njihova zainteresiranost.

Konstatacija gospodarskog subjekta Telemach-a da li je gospodarski subjekt BH Telecom uopće platio prava za nekoliko kola ove lige prije nego što je zaključio Ugovor i da li je na ovaj način nekom drugom poslovnom subjektu ponudeno da prenosi utakmice na ovaj način što ukazuje na potpunu netransparentnost kao i koordinativan odnos između Protivnih strana, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da je pomenuta konstatacija potpuno neutemeljena i netočna, s obzirom da su gospodarski subjekti ACG i BH Telecom dostavili dokaze o ispostavljenim i plaćenim faktura za mjesec rujna, listopad, studeni i prosinac 2020. godine, kao i cjelokupnu poslovnu korespondenciju koja je prethodila zaključenju Ugovora. Iz navedenog proizilazi da s obzirom da Ugovor iako je zaključen u prosincu 2020. godine primjenjuje se od 19.09.2020. godine, te shodno tome su navedene fakture ispostavljene i plaćene od strane BH Telecom-a počev od mjeseca rujna 2020. godine za ustupljene medijske sadržaje.

U odnosu na tvrdnje da su navedenom saradnjom oštećeni korisnici gospodarskog subjekta Telemach pa čak i korisnici samog Mtel-a, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da navedenom saradnjom odnosno potpisivanjem predmetnog ugovora nikako nisu mogli biti oštećeni korisnici gospodarskog subjekta Telemach s obzirom da od 01.01.2021. godine odlukom o prekidu poslovanja sa ACG-om gospodarski subjekt Telemach više ne distribuira Arena Sport kanale, te njegovim korisnicima između ostalog nisu dostupne ni utakmice Mtel Premijer Lige, kao i da gospodarski subjekt Telemach ne može istupati u ime trećih osoba uključujući i korisnike Mtel-a, samim time nema ni zakonski temelj odnosno nije ovlašten da iznosi tvrdnje u ime trećih osoba, koje pritom nisu potkrijepljene nikakvim dokazima.

Sam gospodarski subjekt Telemach navodi da nije imao nikakvih primjedbi na prijenos nogometnih utakmica za prvih 7. kola, već smatra da ustupanjem određenog broja utakmica počev od 8. kola BH Telecom-u, nastaje problem jer navedeno postupanje je protivno pravilima konkurencije.

Također, Telemach-ova tvrdnja da je pravni interes da prijavi navedeni sporazum jer je riječ o njegovu dva najveća konkurenta, Konkurencijsko vijeće smatra neprihvatljivom s obzirom da u tijeku cijelog postupka nije uspio da dokaže postojanje pravnog i ekonomskog interesa za pokretanje predmetnog postupka odnosno da trpi nekakvu štetu, imajući u vidu činjenicu da prema sopstvenom priznanju se nisu obraćali ACG-u i da nisu zainteresirani za navedene sadržaje, te je prekidom suradnje sa ACG-om svojim potrošačima je uskratilo mogućnost praćenja utakmica Mtel Premijer Lige.

Naime, imajući u vidu da je ugovorni odnos Telemach-a i ACG trajao još puna 3 mjeseca nakon što je BH Telecom počeo sa emitiranjem nogometnih utakmica koje su bile predmet sadržaja Sporazuma, ukazuje na činjenicu da navedeni sadržaj gospodarski subjekt Telemach nije smatrao atraktivnim za svoje pretplatnike kao ni sami pretplatnici, jer u tijeku cijelog postupka gospodarski subjekt Telemach nije niti spomenuo niti dostavio dokaz da su postojali prigovori/žalbe njegovih pretplatnika u svezi istog.

Na navod iz podneska gospodarskog subjekta Telemach od 25.10.2021 godine koji se odnosi na ocjenu navedenog sporazuma u smislu njegovog pojedinačnog izuzeća i o neprimjenjivosti Odluke o vertikalnim sporazumima, koju je ovaj organ u prethodnom rješenju propustio da detaljno obrazloži (pozvali smo

se samo na odredbe član 5. i 7. Zakona) a Sud BiH skrenuo pažnju, navodimo sljedeće:

Podnositelj zahtjeva je u samom Zahtjevu, ali i tijekom cijelog postupka tvrdnjom da je Protivna strana bila obvezna da Sporazum podnese Konkurencijskom vijeću na pojedinačno izuzeće od zabrane, pokušavao da nametne Konkurencijskom vijeću da izvrši ocjenu da li je predmetni sporazum moguće pojedinačno izuzeti od zabrane.

Naime, Konkurencijsko vijeće napominje da predmet postupka nije bilo utvrđivanje da li je Protivna strana trebala podnijeti Sporazum Konkurencijskom vijeću na pojedinačno izuzeće od zabrane, kao ni da li Sporazum potpada pod određena grupa izuzeća, što je Protivna strana pokušavala dokazati.

Podnošenje zahtjeva za pojedinačno izuzeće sporazuma od zabrane, sukladno sa člankom 5. stavak (1) Zakona, dozvoljeno je samo strankama u sporazumu. S obzirom da Podnositelj zahtjeva nije stranka u Sporazumu i da Konkurencijsko vijeće na pojedinačna i grupna izuzeća sporazuma od zabrane pazi po službenoj dužnosti, navodi obe strane u postupku vezani za izuzeća Sporazuma od zabrane neće se posebno obrazlagati ni utvrđivati.

Da bi se mogao pokrenuti postupak pred Konkurencijskim vijećem, sukladno sa člankom 27. stavak (3) Zakona, potrebno je da gospodarski subjekt koji podnosi zahtjev dokaže svoj pravni ili ekonomski interes.

S obzirom da Podnositelj zahtjeva uz Zahtjev nije dostavio Sporazum, iako je na njemu teret dokazivanja sukladno sa člankom 36. Zakona, Konkurencijsko vijeće bez pokretanja postupka i pribavljanja Sporazuma nije moglo da utvrdi postojanje pravnog ili ekonomskog interesa Podnositelja zahtjeva. Nakon pokretanja postupka i uvida u Sporazum, te svih kasnijih radnji Podnositelja zahtjeva, Konkurencijsko vijeće nije utvrdilo postojanje pravnog ili ekonomskog interesa za pokretanje predmetnog postupka. Naime, Podnositelj zahtjeva nije dostavio niti jedan validan dokaz da se obraćao gospodarskom subjektu ACG-u da traži podlicenciranje sadržaja koji je predmet Sporazuma, niti da je odbijeno uspostavljanje poslovne suradnje po pitanju Sporazuma, od strane ACG-a Također, Podnositelj zahtjeva nije dokazao ni da su drugi gospodarski subjekti na tržištu Bosne i Hercegovine tražili navedene sadržaje.

Ovakav stav Konkurencijsko vijeće je je zauzelo i u postupcima koji su vođeni protiv United Media i dr. koji su okončani Rješenjem broj UP-03-26-3-008-53/21 od 04.04.2022 godine i Rješenjem broj UP-02-26-3-009-49/21 od 14.03.2022 godine.

Presudama Suda BiH broj. S1 3 U 042807 22 U od 17.11.2023 godine i broj S1 3 U 042709 22 U od 16.11.2023 godine (kojim su navedena Rješenja potvrđena) je konstatovano sljedeće: - citiramo " Nije utemeljen niti je od uticaja prigovor tužitelja da je protivna strana bila u obvezi da sporazum podnese Konkurencijskom vijeću na pojedinačno ili skupno izuzeće od zabrane. Vijeće cijeni pravilno da je tuženi (Konkurencijsko vijeće) utvrdio da takav zahtjev nije trebalo ni razmatrati obzirom da tužitelj nije stranka u sporazumu i obzirom da tuženi na skupna izuzeća pazi po službenoj dužnosti. Kako bi se mogao pokrenuti postupak potrebno je da gospodarski subjekt dokaže svoj pravni i ekonomski interes sukladno sa člankom 27. Zakona.

Stoga, što se tiče odredbi članka 4. stavak (1) točka b) Zakona, Podnositelj zahtjeva u tijeku cijelog postupka nije dokazao da postoje bilo kakva ograničenja ili narušavanja konkurencije koja su učinak zaključenog Sporazuma.

U svezi dijela Zahtjeva gospodarskog subjekta Telemach da je potpisanim Sporazumom/Ugovorom izvršena podjela tržišta sukladno sa člankom 4. stavak 1. točka c) Zakona između gospodarskih subjekata ACG i BH Telecoma jer su prava

emitiranja podjeljena je neutemeljena i nije potkrijepljena niti jednim dokazom.

Naime, Konkurencijsko vijeće je utvrdio da je ekskluzivna prava na prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer lige BiH putem Javnog tendera stekao gospodarski subjekt Mtel u konkurenciji sa gospodarskim subjektima BH Telecom i United media i to za period koji obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023.

Mtel je navedena prava prenio na gospodarskog subjekta ACG, koji je kao ekskluzivni nositelj prava na emitiranje sadržaja sportskih kanala sa fudbalskim sadržajima visoke kvalitete koji uključuju prijenos italijanske nogometne lige, francuske nogometne lige, te UEFA Lige prvaka i UEFA Lige Europe koje emitira pod brendom "Arena sport" za područje Bosne i Hercegovine, počeo prenositi i utakmice Mtel Premijer Lige BiH od 01.08.2020 godine i da je kao takav bi dostupan svim njegovim pretplatnicima/krajnjim potrošačima uključujući i pretplatnike gospodarskog subjekta Telemach kao i pretplatnike drugih operatera s kojima ima zaključen ugovor o distribuciji Arena sport kanala.

Uvidom u predmetni Ugovor, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da člankom 1 . Ugovora predviđeno da će BH Telecom imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prijenos. Dakle radi se o prijenosu prava na emitiranje (u živom prijenosu) manjeg dijela utakmica mtel Premijer lige (oko 33%), jer je veći dio utakmica istog takmičenja dostupan svim gledateljima u BiH koji imaju u programskoj ponudi svojih operatera i Arena Sport kanal.

ACG kao ekskluzivni nositelj prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH je prvih 7. kola emitiraju navedene utakmice ekskluzivno putem Arena Sport kanala, te da je Zaključenjem Ugovora broj 01-19-1965/20 od 04.12.2020 godine sa BH Telecom-om koji se primjenjuje od 19.09.2020. godine, od 8. kola određeni broj utakmica ustupio BH Telecom-u koje se emitiraju putem platforme Moja TV Sport (2 po kolu) gdje je BH Telecom imao pravo odabira 3. i 4. utakmice.

Nadalje, sklopljenim Ugovorom ACG se nije odrekao prava na emitiranje utakmica koje je ustupio BH Telecom-u. Sve utakmice Mtel Premijer lige dostupne su u distributivnom sistemu ACG-a preko njegove internet platforme. Dodatno, ACG je zadržao i pravo emitiranja ustupljenih utakmica u repriznom terminu, 48 sati nakon završetka živog prijenosa, te ustupljene utakmice pored korisnika BH Telecom-a koji iste mogu pratiti preko platforme Moja Tv Sport, drugi korisnici iste mogu pratiti putem Per pay view servisa uz plaćanje od 1,99 KM (180 minuta) po emitiranom sadržaju/utakmici.

Naime, sublicenciranje odnosno djelomično ustupanje ekskluzivnih prava nije neka novina (primjer austrijski javni servis ORF osigurao je paket najzanimljivijih događaja i utakmica uživo iz Bundeslige nakon što je dogovorio ugovor o podlicenci sa Sky pay-TV mrežom - lipanj 2022 godine) i smatra se poželjnim načinom da se prava na prijenos pojedinih utakmica iskoriste.

ACG kao nositelj ekskluzivnih prava na prijenos utakmica Mtel Premijer Lige BiH preko kanala Arena sport nije prenosio sve utakmice koje su se odigravale u navedenoj ligi, već određeni broj koje je smatrao zanimljivim i značajnim za njegove gledatelje, te su prava na prijenos pojedinih utakmica ostala neiskorišćena.

Naime, potpisivanjem Ugovora ACG sa BH Telecom-om i ustupanjem 2 utakmice po kolu, potrošači su stekli mogućnost da gledaju više različitih utakmica, nego što je to bio slučaj prije potpisivanja ugovora.

Ustupanjem određenog manjeg broja utakmica Mtel Premijer lige BiH (oko 33%) BH Telecomu, koje je BH Telecom emitirao putem Moja TV Sport i putem Pay per view servisa ne

može predstavljati podjelu tržišta, kako navodi Podnositelj zahtjeva jer potrošačima koji nisu pretplatnici BH Telecoma nije ni na koji način uskraćeno praćenje navedenih sadržaja, već upravo suprotno, omogućeno je gledanje utakmica koje ACG putem svog kanala Arena sport ne bi prenosio, te su se iste mogle gledati u repriznom terminu na kanalima Arena sport.

Konstatacija gospodarskog subjekta Telemach, da je navedenim ustupanjem izvršena zemljopisna podjela tržišta na način da BH Telecom emitira primarno utakmice klubova sa sjedištem koje pokriva BH Telecom, a ostale Arena Sport je neutemeljena i ničim dokazana.

Naime, potrošači koji su pretplatnici Mtel-a ili nekih drugih operatera sa kojima ACG ima zaključene ugovore i koji prenose sadržaje sa Arena Sport kanala uključujući i utakmice Mtel premijer lige kao i korisnici usluga BH Telecoma Moja TV sport žive na području cijele BiH (ako posmatramo po sjedištu operatera koji prenose sadržaje Arene sport- Banjaluka, Tuzla, Doboj... i prema dostupnosti usluge Moja TV Sport) i pretpostavlja se da su im različita interesiranja.

Da se prijenos utakmica vršio bez obzira na sjedište klubova koje pokriva Arena Sport/ BH Telecom ukazuje i podatak utakmica FK Sarajevo - FK Željezničar emitirana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.11.2020. godine (gradski derbi), utakmica FK Željezničar - HŠK Zrinjski emitirana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 28.10.2020 godine, utakmica HŠK Zrinjski - NK Široki Brijeg emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.11.2020. godine, utakmica FK Borac Banja Luka - FK Velež emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 04.10.2020. godine, utakmica FK Sarajevo - NK Široki Brijeg emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 17.10.2020. godine, utakmica HŠK Zrinjski - FK Velež emitovana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 31.10.2020. godine (gradski derbi), utakmica FK Borac Banja Luka - FK Željezničar emitirana na TV kanalu Arena Sport BiH dana 09.11.2020. godine, da je za dan 17.4.2021 godine fudbalski meč FK Sarajevo - Borac prenosila Arena Sport, FK Mladost - FK Tuzla City Moja TV Sport, za dan 18.4.2021 godine FK Široki Brijeg - FK Velež Arena Sport itd.

U prilog tvrdnji o dostupnosti navedenih sadržaja je i pojašnjenje gospodarskog subjekta BH Telecom zaprimljeno pod brojem UP-06-26-3-11-67/21 od dana 13.12.2021. godine a koji se odnosi na upit u vezi razlike između platforme EON OTT koju posjeduje gospodarski subjekt Telemach i Pay per view koju posjeduje BH Telecom, navode da pretpostavljaju da pod OTT uslugom podrazumijeva se EON mobilna aplikacija, koja je uključena u sve EON pakete, te da istu mogu koristiti samo korisnici/pretplatnici nekog od postojećih paketa Telemach-ove kableske televizije.

Nadalje navode da platformu Pay per view BH Telecom-a mogu koristiti sve osobe, odnosno i osobe koje nisu njihovi korisnici i pregledati sadržaj na ograničeno vremensko razdoblje, te da je navedena usluga slična usluzi Video Klub Telemach-a, s tim što Video klubu Telemacha mogu pristupiti samo korisnici Telemach-a, dok usluzi Pay per view mogu i one osobe koja nisu korisnici bilo koje usluge BH Telecom-a.

U prilog tome su i dostavljeni podatci BH Telecom-a o gledanosti Mtel utakmica putem Per pay wiew servisa za razdoblje rujan 2020. godina do 26.10.2021. godine prema kojim je ukupno 10.682 osoba gledalo navedene utakmice, ide u prilog tome da i drugi korisnici koji nisu korisnici BH Telecom usluga, su pratili određene utakmice koje su smatrali interesantnim, a koje ne bi imali mogućnost da prate s obzirom da Arena sport ne prenosi sve utakmice Mtel Premijer lige.

Djelimičnim prijenosom prava emitiranja utakmica Mtel Premijer lige BiH na BH Telecom koji je iste emitirao putem kanala Moja TV Sport i putem Pay per view servisa omogućen je alternativni kanal u emitiranju navedenih sadržaja čime je

potrošačima omogućeno da gledaju utakmice koje ne bi bile emitirane putem Arena Sport kanala i to se ne može smatrati podjelom tržišta na način kako to navodi Podnositelj zahtjeva.

Dokaz koji je dostavio gospodarski subjekt Telemach podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-11-79/21 od dana 03.01.2024. godine a odnosi se na Obavijest i Rješenje izdato do strane RAK-a od 25.01.2023 godine kojim se kažnjava gospodarski subjekt BH Telecom jer je bez dozvole sektorskog regulatora pružao usluge emitiraja Svjetskog prvenstva Katar 2022 kao i drugih sadržaja putem Moja TV nije mjerodavno za predmetni postupak i nema nikakvog utjecaja na utvrđivanje postojanja zabranjenog sporazuma i isti se nije uzimao u razmatranje.

Dakle, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo u predmetnom postupku da Sporazum ne predstavlja zabranjeni sporazum u smislu odredbi članka 4. stavak 1. točka c) Zakona.

Naknadno, gospodarski subjekt Telemach proširuje Zahtjev i na utvrđivanje povrede odredbi članka 4. stavak 1. točka e) Zakona, odnosno članka 10. stavak 2. točka d) Zakona, da Konkurencijsko vijeće preliminarno utvrdi da li su Protivne strane postavile uvjet operaterima za distribuciju preedmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/istovremenog emitiranja.

Konkurencijsko vijeće eventualne povrede odredbi članka 4. stavak 1. točka e) Zakona na koje ukazuje gospodarski subjekt Telemach nije moglo utvrditi, s obzirom da je predmet zaključenog Sporazuma nabava ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer lige, te isti ne sadrži odredbe koji se odnose na uvjet istovremenog ili prethodnog emitiranja i distribucije.

Na temelju uvida i analize svih činjenica i dokaza iznesenih u ovom postupku, kako pojedinačno, tako i u njihovoj međusobnoj vezi, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da Podnositelj zahtjeva nije uspio dokazati da su ACG i BH Telecom sklapanjem predmetnog Ugovora, kao i radnjama vezanim za njegovu pripremu, provođenje i realizaciju, zaključili zabranjeni sporazum iz članka 4. stavak (1) točke b), c) i e) Zakona.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 2. izreke ovog Rješenja.

Zlouporeba vladajućeg položaja ACG-a

Članak 9. stavak (1) Zakona propisuje da gospodarski subjekt ima vladajući položaj na mjerodavnom tržištu roba ili usluga, ako se zbog svoje tržišne snage može ponašati u značajnoj mjeri neovisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, također uzimajući u obzir udjel tog gospodarskog subjekta na tržištu, udjel koji na tom tržištu imaju njegovi konkurenti, kao i pravne i druge zapreke za ulazak drugih gospodarskih subjekata na tržište.

Članak 9. stavak (2) Zakona pretpostavlja da gospodarski subjekt ima vladajući položaj na tržištu roba ili usluga ako na mjerodavnom tržištu ima udjel veći od 40,0%.

Članak 2. Odluke o definiranju kategorije vladajućeg položaja daljnje razrađuje pojam vladajućeg položaja, te određuje da gospodarski subjekt na mjerodavnom tržištu proizvoda ili usluga ima vladajući položaj, kada se zbog svoje tržišne snage može ponašati i djelovati u značajnoj mjeri neovisno od stvarnih ili mogućih konkurenata, kupaca, potrošača ili dobavljača, i na taj način ograničava ili sprječava učinkovitu konkurenciju.

Prije svega, u ovom postupku se pristupilo ispitivanju postojanja vladajućeg položaja od strane gospodarskog subjekta ACG.

Uvidom u dostavljenu dokumentaciju i analizom iste, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo, kako su ispunjeni svi zahtjevi iz člana 9. stavak (1) i (2) Zakona o konkurenciji, koji se odnose na utvrđivanje vladajućeg položaja, te da ACG na mjerodavnom tržištu proizvoda u Bosni i Hercegovini ima vladajući položaj.

Konkurencijsko vijeće je neosporno u predmetnom postupku utvrdilo da je gospodarski subjekt Mtel sukladno sa Ugovorom o sponzorstvu prenio na ACG ekskluzivno pravo na prijenos, emitiranje i reemitiranje svih utakmica Premijer lige BiH za razdoblje koje obuhvata takmičarske sezone 2020/21, 2021/22 i 2020/2023 u živom i/ili odloženom prijenosu u cjelosti ili djelomično, te da je dodatno Mtel prenio ACG-u ekskluzivno pravo sublicenciranja predmetnog sadržaja.

Prema tome, kako je ACG jedini i isključivi nositelj prava na prijenos, emitiranje i reemitiranje svih utakmica Premijer lige BiH uključujući i sublicenciranje odnosno prodaju ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer Lige BiH u nogometu u Bosni i Hercegovini, koji predstavlja mjerodavni proizvod u predmetnom postupku, te je Konkurencijsko vijeće utvrdilo da isti ima vladajući položaj na mjerodavnom tržištu u Bosni i Hercegovini.

Međutim, ovdje treba istaći specifičnost samog vladajućeg položaja koji se ne može cijeniti samo na temelju tržišnog udjela, već je potrebno u obzir uzeti i specifičan način funkcioniranja tržišta, odnosno činjenicu da je riječ o pravima koja su pribavljena u postupku javnog poziva/tendera, kao i pravne barijere na koje sudionici na tržištu ne mogu utjecati - samo jedan ponuđač je mogao steći ekskluzivnu licencu na temelju koje mu je dozvoljeno da vrši ustupanje/prodaju prava na emitiranje utakmica licenciranog sadržaja.

Sukladno zakonskim propisima koji uređuju pravila, mjere i postupke zaštite tržišne konkurencije, da bi bila riječ o sprječavanju, ograničavanju ili narušavanju tržišne konkurencije zlouporabom vladajućeg položaja moraju istovremeno biti ispunjena dva uvjeta, i to da je gospodarski subjekt u vladajućem položaju u smislu članka 9. Zakona, te da taj vladajući položaj zlouporabljuje u smislu članka 10. Zakona.

Članak 10. stavak (2) točke b), c), i d) Zakona propisuje da je zabranjena zlouporaba vladajućeg položaja i to b) ograničavanje proizvodnje, tržišta ili tehničkog razvitka na štetu potrošača, c) primjenjujući različite uvjete za istu ili sličnu vrstu poslova s ostalim stranama, čime ih dovode u neravnopravan i nepovoljan konkurencijski položaj; d) zaključujući sporazume kojima se uvjetuje da druga stranka prihvati dodatne obveze koje po svojoj naravi ili prema trgovinskom običaju nemaju veze s predmetom takvog sporazuma.

Zlouporabom vladajućeg položaja, pored kriterija propisanih u članku 10. Zakona, smatraju se i slučajevi propisani člankom 9. Odluke.

U konkretnom slučaju, odnosno u predmetnom Zahtjevu gospodarski subjekt Telemach navodi kako postoji zlouporaba vladajućeg položaja, a koja se očituje na način da ACG je zaključivanjem tajnog i ekskluzivnog sporazuma o prijenosu prava na emitiranje pojedinih utakmica sa BH Telecom-om, zloupotrijebio svoj vladajući položaj ograničavanjem tržišta i tehničkog razvitka na štetu potrošača u smislu članka 10. stavak 2. točka b) Zakona i tako što primjenjuje različite uvjete poslovanja prema operaterima na silaznom tržištu čime ih dovodi u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj u smislu članka 10. stavak 2. točka c) Zakona kao i da ukoliko su Protivne strane postavile uslov operaterima za distribuciju predmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/ istovremenog emitiranja (koji može ispuniti samo BH Telecom), koji se jedini bavi emitiranjem na svom internom kanalu predstavljalo bi ujedno i povredu članka 10. stavak 2. točka d).

U svezi tvrdnje da je gospodarski subjekt ACG zloupotrijebio vladajući položaj i na štetu potrošača smislu članka 10. stavak 2. točka b) Zakona djelimičnim ustupanjem prava na prijenos određenih nogometnih utakmica BH Telecom-u koji iste emitira putem platforme Moja TV Sport, ovaj organ nije mogao utvrditi povredu na koju Podnositelj zahtjeva ukazuje iz razloga što su

navedeni sadržaji dostupni i na svim kanalima i platformama na kojima je Arena Sport dostupna odnosno emitira utakmice čiji živi prijenos je ustupio BH Telecom-u, i to 48 sati nakon živog prijenosa (članak 2 (3) Sporazuma), te da zainteresirani korisnici putem Pay per View servisa istima mogu pristupiti uz novčanu naknadu, dok korisnici Telemacha ne mogu pristupiti nijednom nogometnom sadržaju koji se emitira putem Arena Sport kanala uključujući i utakmice Mtel Premijer Lige s obzirom da iste Telemach ne distribuira od 01.01.2021. godine.

U svezi navedenog gospodarski subjekt ACG u svom izjašnjenju zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-67/21 dana 13.12.2021. godine navodi da ima zaključene ugovore sa velikim brojem operatera u BiH, te da su do kraja 2020. godine bili zastupljeni kod svih operatera na cijelom teritoriju BiH uključujući i Telemach, te da nakon isteka poslovne suradnje Telemach kao i njegova povezana društva (članice United Media Group) nisu produljile poslovnu suradnju sa ACG-om.

Nadalje se navodi da utakmice Mtel Premijer lige BiH koje su dostupne putem Arena sport kanala i koje distribuiraju skoro svi operateri u BiH, su dostupne i putem Moja TV Sport i platforme Moja web tv koja je dostupna korisnicima svih internet operatera, te smatraju da nije došlo do ograničavanja tržišta na štetu krajnjih korisnika.

U navedenom izjašnjenju poređenja radi navode da prijenos određenih utakmica (npr. kvalifikacije za euro 2020) na koje su članice United Media imale ekskluzivna prava prijenosa nisu bile dostupne svim građanima BiH, već samo ograničenom broju korisnika.

U svezi stava Suda BiH da Konkurencijsko vijeće nije ocijenilo da li je gospodarski subjekt ACG zloupotrijebio vladajući položaj iz razloga što nije produljio ugovor sa gospodarskim subjektom Telemach i time njegovim korisnicima/pretplatnicima uskratio pravo na sportske sadržaje Arene Sport, te da ukoliko isti žele gledati moraju plaćati korištenje platforme Pay per View čime kao potrošači Telemacha trpe štetu navodimo sljedeće:

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo na temelju dostavljene korespondencije da je gospodarski subjekt Telemach odlučio da prekine suradnju sa gospodarskim subjektom ACG koji se odnose na distribuciju Arena sport kanala počev od 01.01.2021 godine čime je 303 957 pretplatnika (broj pretplatnika bez povezanih društava - izvor RAK - godišnje izvješće za 2020 godinu) ostavio bez kanala Arena Sport a samim time i bez sportskih sadržaja koji su emitirani putem ovih kanala.

Iz navedenog proizilazi Zaključak, da su korisnici/pretplatnici tv paketa koje nudi gospodarski subjekt Telemach, njegovom odlukom/poslovnom politikom lišeni kompletne ponude Arena sport kanala, uključujući i nogometne utakmice Mtel premijer lige BiH koje su prenošene putem ovog kanala.

U prilog navedenom ide i činjenica da je prekidom suradnje sa ACG-om od strane gospodarskog subjekta Telemach, koja je nastupila od 01.01.2021 godine, korisnici njihovih usluga uputili više od stotinu žalbi Ombudsmenu za zaštitu potrošača koji su ugovore sa gospodarskim subjektom Telemach zaključivali u prvom redu zbog spomenutih kanala i ekskluzivnih sportskih sadržaja, te je Ombudsmen za zaštitu potrošača dao Preporuku broj 01-24-1-131/21 od 08.01.2021 godine te citiramo:

"Uzevši u obzir dugoročnu praksu "zatamnivanja" kanala gdje korisnici usluga plaćaju iste iznose računa za neisporečeni sadržaj, na nepoštenu poslovnu praksu i kršenje Zakona o zaštiti potrošača u BiH razlikovanjem novih i postojećih korisnika kod mjesečnih obveza, najnovije postupanje Telemacha predstavlja još jedan primjer nepoštena poslovne prakse kojom se krše prava potrošača te ovim putem skrećemo posebnu pozornost potrošačima na njihovo pravo na izbor prilikom odabira telekom operatera u svakom trenutku.

Ovakve "promjene šeme" koje u biti predstavljaju takvu promjenu predmeta ugovora da on više ne ispunjava svrhu zbog koje je zaključen, predstavljaju najgrublju povredu prava potrošača i povredu načela savjesnosti i poštenja u ugovornim odnosima" - izvor: www.ozp.gov.ba.

Navodi gospodarskog subjekta Telemach da nakon što je izvršen djelomični prijenos prava emitiranja a potom su mu uskraćena i OTT prava iz ponude koja je upućena prema Telemachu od 01.01.2021 godine čime je potpuno onemogućena distribucija TV kanala Arena sport, zbog čega je i pokrenuo ovaj postupak i postupak u svezi ponude za OTT uslugu jer nije imao vremena za prepisku sa ACG-om je neutemeljena.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da postupak koji je pokrenut pred ovim organom u vezi OTT prava (i drugih tehnologija) koju su navodno uskraćena privrednom subjektu Telemach misleći pritom na ponuđeni Cjenovnik od strane gospodarskog subjekta ACG, te da je to razlog zašto je prekinuo suradnju sa ACG-om, je rezultiralo donošenjem Rješenja broj UP-05-26-2-010-79/21 od 28.10.2021 godine kojim se odbija zahtjev gospodarskog subjekta Telemach kao neutemeljen. Navedeno Rješenje je površeno i Presudom Suda BiH broj S1 3 U 41730 22 od 05.09.2023 godine.

Iz svega navedenog proizilazi zaključak da je gospodarski subjekt Telemach svojom poslovnom politikom/odlukom da ne produži saradnju sa ACG-om od dana 01.01.2021 godine svojim potrošačima/pretplatnicima uskratilo prava praćenja kanala Arena Sport a samim time i mogućnosti gledanja utakmica Mtel premijer lige, a ne ACG kako je prikazano.

Jedina mogućnost da prate neke od utakmica Mtel Premijer lige, pretplatnicima Telemacha od 01.01.2021 godine je putem servis Pay per View koji omogućuje korisnicima koji inače nisu korisnici IPTV usluge (Moja TV) niti bilo koje druge usluge BH Telecom-a, da gledaju sadržaje prikazivane na Moja TV samo na osnovu zahtjeva i plaćene cijene. Dakle utakmice Mtel Premijer Lige BiH, prikazivane putem servisa BH Telecom-a pod nazivom Moja TV Sport, nisu zatvorene za građane koji nisu korisnici usluga BH Telecom-a, te su takve osobe mogle nastaviti koristiti usluge svog dotadašnjeg kablenskog operatera, a predmetne utakmice gledati putem Pay per View servisa.

S obzirom na sve utvrđene činjenice i ocjenu dokaza navedenih u predmetnom postupku a posebno činjenice da gospodarski subjekt Telemach od 01.01.2021.godine zbog prekida suradnje sa ACG-om ne distribuira kanale Arena Sport pa samim time njegovi potrošači ne mogu pratiti ni utakmice Mtel Premijer Lige, da se nije obraćao gospodarskom subjektu ACG u svezi ustupanja djelimičnih prava na prijenos utakmica niti ima namjeru jer bi to iziskivalo dodatne troškove, da su ustupljene utakmice BH Telecom-u dostupne pored njihovih korisnika i drugim potrošačima putem Per pay wiew servisa uz određenu novčanu naknadu, Konkurencijsko vijeće nije utvrdilo zlouporabu vladajućeg položaja iz članka 10. stavak 2. točka b) Zakona .

Također, Telemach navodi da je gospodarski subjekt ACG zloupotrijebio svoj vladajući položaj u smislu članka 10. stavak 2. točka c) jer drugim gospodarskim subjektima koji se bave emitiranjem nije transparentno i diskriminatorno niti ponudio zaključenje ugovorne suradnje, u smislu da je navedeno posebno očigledno imajući u vidu da su postojali i treći sudionici zainteresirani za emitiranje mjerodavnih utakmica (odnosno, koji su se prijavili na tender NS/FS BiH za mjerodavna prava), koji su stoga u istom položaju kao BH Telecom.

Konkurencijsko vijeće je tijekom provođenja postupka utvrdilo da putem javnog poziva/tendera Fudbalskog saveza BiH samo jedan ponuđač je mogao steći ekskluzivno pravo na licencirani sadržaj tj. pravo na emitiranje za sve utakmice Premijer lige BiH sa pravom sublicenciranja, a koje je pravo stekao

gospodarski subjekt Mtel koje je stečeno pravo prenio na gospodarski subjekt ACG (svoje povezano društvo).

Imajući u vidu navedeno, ovdje treba odvojeno posmatrati postupak javnog poziva/tendera Fudbalskog saveza BiH kojim je jedan ponuđač stekao ekskluzivno pravo na licencirani sadržaj i postupak ustupanja dijela tog ekskluzivnog prava (sublicenciranja) od strane nositelja tog ekskluzivnog prava a koji Ugovorom o sponzorstvu nije bio zabranjen.

Objavom Fudbalskog saveza BiH da je navedena prava stekao gospodarski subjekt Mtel, te da će navedeni sadržaji biti dostupni putem Arena Sport kanala, svaki zainteresirani gospodarski subjekt se mogao obratiti gospodarskom subjektu Mtel-u (koji bi ga uputio na ACG s obzirom da je navedena prava prenio na njega) ili gospodarskom subjektu ACG sa zahtjevom u svezi otkupa određenog broja nogometnih utakmica.

Gospodarski subjekti koji su zainteresirani za stjecanje prava, bilo da je riječ o emitiranju ili distribuciji mogu zatražiti ponudu od imatelja prava, te nijednom emiteru ukoliko bi bio zainteresiran nije zabranjeno da na isti način kao i BH Telecom, otkupi djelimično ustupanje prava na emitiranje licenciranog sadržaja.

U svezi istog, uvidom u dostavljenu poslovnu korespondenciju Konkurencijsko vijeće je razmatralo i utvrdilo da se gospodarski subjekt BH Telecom samoinicijativno obratio gospodarskim subjektu ACG sa Ponudom od 13.08.2020. godine gospodarskom subjektu ACG kojoj je iskazao interes za otkup određenog broja utakmica, kao i da je prethodila određena procedura pregovaranja koja je uključivala osim navedene ponude, i odobrenje sredstava za nabavu, pregovarački postupak i dr., odnosno da je postupak pregovaranja trajao nekoliko mjeseci, prije zaključenja samog Ugovora broj 01-19-1965/20 od 04.12.2020 godine.

Iz navedenog proizilazi da nakon što je sam BH Telecom iskazao interes za kupovinu navedenih prava, ovom gospodarskom subjektu je ustupljena licenca za prijenos i emitiranje dvije utakmice Mtel Premijer lige BiH, te da će po kolu BH Telecom imati pravo trećeg i četvrtog izbora utakmica, nakon što Arena izvrši odabir prve dvije utakmice u svakom kolu za TV prijenos.

U svezi prava sublicenciranja, BH Telecom u svom izjašnjenju je naveo da je u prethodnim razdoblju od unazad 8 godina bio ekskluzivni sponzor Fudbalskog saveza i da je bio nositelj prava na emitiranje većine utakmica Premijer lige, koje su se na identičan način eksploatirale na platformi BH Telecom-a te da su uz naknadu ustupljena TV emiterima Nova BH i TV1/O Kanal, internet portalima SportCentar, SportSport, kao i gospodarskom subjektu HD WIN d.o.o. Beograd.

Konkurencijsko vijeće je posebno cijenilo činjenicu da se gospodarski subjekt Telemach nije nikada obraćao niti Mtel-u niti ACG za ustupanjem dijela prava na prijenos/emitiranje nogometnih utakmica Premijer lige BiH, da im se do sada jedino obratio gospodarski subjekt BH Telecom te činjenicu da je gospodarski subjekt ACG tijekom postupka u više navrata naveo da u slučaju da Telemach ili njegova povezana osoba koja se bavi emitiranjem imaju stvarnu namjeru da steknu prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige, ACG ističe da je voljan da im odmah, pod istim uvjetima kakvi su ugovoreni sa BH Telecom-om, ustupi raspoloživa prava na emitiranje utakmica Mtel Premijer lige.

Gospodarski subjekat Telemach svojom konstatacijom da njemu kao distributeru prava emitiranja nisu mjerodavna i da ih nema u svojim poslovnim planovima a prema njegovim saznanjima niti ni bilo koji drugi operater predstavlja upravo suprotno u odnosu na njegovu tvrdnju da su postojali treći sudionici zainteresirani za emitiranje mjerodavnih utakmica (odnosno, koji su se prijavili na tender NS/FS BiH za mjerodavna

prava) koji su u istom položaju kao BH Telecom, te u smislu članka 36. Zakona nije dokazao kao utemljenu.

U prilog tome je i činjenica da drugih zainteresiranih do sada nije bilo u svezi ustupanja prava na emitiranje utakmica, te da su isti način kako je i zaključen i Ugovor sa BH Telecom-om, zaključeni i sporazumi/ugovori kojima je ACG ustupio pravo na emitiranje Highlights (isječke nogometnih sadržaja) Mtel Premijer Lige BiH svim gospodarskim subjektima koji su iskazali interesiranje uključujući i Novu BH povezanu osobu gospodarskog subjekta Telemach, pod istim uvjetima.

S obzirom da je gospodarski subjekt ACG zaključivao ugovore na temelju iskazane zainteresiranosti kako gospodarskog subjekta BH Telecom, tako i drugih operatera (u svezi prava na emitiranje Highlights uključujući i Novu BH povezano društvo Telemach-a), te to što nije raspisivao javni poziv ne može se prihvatiti kao namjera gospodarskog subjekta ACG da primjeni različite uvjete za istu ili sličnu vrstu poslova sa ostalim stranama, čime ih dovode u neravnopravan i nepovoljan konkurentski položaj u smislu članka 10. stavak 1. točka c) Zakona, na koje se poziva gospodarski subjekt Telemach.

Naknadno, gospodarski subjekt Telemach proširuje Zahtjev i na utvrđivanje povrede odredbi članka 4. stavak 1. točka e) Zakona, odnosno članka 10. stavak 2. točka d) Zakona, da Konkurencijsko vijeće preliminarno utvrdi da li su Protivne strane postavile uvjet operaterima za distribuciju preedmetnih sadržaja u vidu njihovog prethodnog/istovremenog emitiranja.

Konkurencijsko vijeće eventualne povrede odredbi članka 10. stavak 2. točka d) Zakona na koje ukazuje gospodarski subjekt Telemach nije moglo utvrditi, s obzirom da je predmet zaključenog Sporazuma nabava ekskluzivnih prava za prijenos/emitiranje utakmica Mtel Premijer lige, te isti ne sadrži odredbe koji se odnose na uvjet istovremenog ili prethodnog emitiranja i distribucije.

Imajući u vidu navedeno, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 4. izreke ovog Rješenja.

12. Troškovi postupka

Člankom 105. stavak 1. Zakona o upravnom postupku je propisano da u pravilu svaka stranka snosi svoje troškove postupka (koji uključuju i troškove za pravno zastupanje), a člankom 105. stavak 2. istog Zakona je propisano da kada u postupku sudjeluju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su nastali u postupku.

Prema odredbi članka 105. stavak (3) Zakona o upravnom postupku troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju se samo u slučajevima kad je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano.

Člankom 108. stavak 1) istog Zakona je propisano da u rješenju kojim se postupak završava, organ koji donosi rješenje određuje ko snosi troškove postupka, njihov iznos i kome se i u kojem roku imaju isplatiti. Konkurencijsko vijeće je prilikom izračuna ukupnih troškova postupka, uzelo u obzir odredbe Zakona o upravnom postupku, i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Službene novine Federacije BiH", br. 22/04 i 24/04) (u daljnjem tekstu: Tarifa).

Punomoćnik Podnositelj zahtjeva je aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-50/21 od 26.10.2021. godine dostavio je Zahtjev za naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 4.904,00 KM sa uključenim iznosom PDV-a i to: Zahtjev za pokretanje postupka - 240,00 KM, Podnesak od 05.04.2021. godine - 240,00 KM, Podnesak od 01.07.2021. godine - 240,00 KM, Podnesak od 25.10.2021. godine - 240,00 KM, pristup na usmenu raspravu - 240,00 KM (plus 17% PDV na sve navedeno), taksa na zahtjev po članku 4. i 10. Zakona - 2.000,00 KM i pristojba na rješenje - 3.000,00 KM.

Dodatno je podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-79/21 od 03.01.2024 godine dopunio troškove postupka u iznosu od 240,00 KM+PDV, kao i podneskom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-89/21 od 23.02.2024 godine za dodatnih 240,00 KM+PDV.

Konkurencijsko vijeće je odbilo zahtjev Podnositelja zahtjeva za nadoknadu troškova postupka, budući da navedeni gospodarski subjekt nije uspio u postupku, te stoga nema pravo na nadoknadu troškova postupka, u smislu Zakona o upravnom postupku.

Slijedom navedenog, Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u točki 4. izreke ovog Rješenja

Gospodarski subjekt ACG zastupan po odvjetniku Ezmani Turković iz odvjetničkog društva Marić & Co dostavio je Zahtjev za naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 4.650,00 KM plus PDV 17% i to: Odgovor Mtel-a od 17.06.2021. godine - 930,00 KM, Odgovor ACG-a od 08.07.2021. godine - 930,00 KM, Uvid u spis 26.08.2021. godine - 465,00 KM, Uvid u spis 11.10.2021. godine - 465,00 KM, pristup usmenoj raspravi - 930,00 KM, Odgovor ACG-a od 26.10.2021. godine - 930,00 KM. Kao osnov za obračun uzeta je vrijednost prosječne obračunate plate u FBiH u iznosu od 930,00 KM sukladno sa Tarifom.

Gospodarski subjekt Mtel zastupan po odvjetniku Đorđu Jugoviću, aktom zaprimljenim pod brojem UP-06-26-3-011-52/21 od 28.10.2021. godine dostavio Zahtjev za naknadu troškova postupka u ukupnom iznosu od 491,40 KM sa uključenim iznosom PDV-a i to Odgovor na Zaključak - 240,00 KM+40,80 KM (17% PDV-a) i pristup na usmenu raspravu - 180,00 KM +30,60 KM (17% PDV-a).

Gospodarski subjekt BH Telecom nije dostavio svoj zahtjev za naknadu troškova.

Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da visina troškova obračunata u Troškovniku Punomoćnika ACG-a nije obračunata sukladno sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Službene novine Federacije BiH", broj 22/04 i 24/04), te se isti priznaju u sljedećem iznosu: Odgovor Mtel-a od 17.06.2021. godine - 240,00 KM, Odgovor ACG-a od 08.07.2021. godine - 240,00 KM, Uvid u spis 26.08.2021. godine - 30,00 KM, Uvid u spis 11.10.2021. godine - 30,00 KM, pristup usmenoj raspravi - 300,00 KM, Odgovor ACG-a od 26.10.2021. godine - 240,00 KM te se isti priznaju u iznosu od 1.080,00 KM sa uključenim PDV-om od 183,60 KM što iznosi 1.263,60 KM.

Punomoćniku gospodarskog subjekta Mtel priznaju se svi podneseni troškovi u iznosu od 491,40 KM sa uključenim iznosom PDV-a.

Navedeni troškovi gospodarskih subjekata ACG i Mtel u utvrđenim iznosima uplaćeni su od strane Podnositelja zahtjeva u ovom postupku na Rješenje Konkurencijskog vijeća broj UP-06-26-3-011-68/21 od 16.12.2021. godine.

13. Administrativna pristojba

Sukladno članku 2. tarifni broj 107. stavak (1) točka f) i točka g) Odluke o visini administrativnih pristojbi u svezi sa procesnim radnjama pred Konkurencijskim vijećem ("Službeni glasnik BiH", broj 30/06, 18/11 i 75/18) Podnositelj zahtjeva je na ovo Rješenje obavezan platiti administrativnu pristojbu u iznosu od 3.000,00 KM u korist Proračuna institucija Bosne i Hercegovine.

Administrativna pristojba u iznosu od 3.000,00 KM je u ovom postupku uplaćena dana 22. prosinca 2021. godine na Rješenje Konkurencijskog vijeća broj UP-06-26-3-011-68/21 od 16.12.2021. godine.

14. Pouka o pravnom lijeku

Protiv ovoga Rješenja nije dozvoljen priziv.

Nezadovoljna stranka može pokrenuti Upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine у roku од 30 дана од дана primitka, odnosno objavlјivanja ovoga Rјешенја.

Broj UP-06-26-3-011-90/21
24. travnja 2024. godine
Sarajevo

Predsjednica
Adisa Begić, v. r.

На основу члана 25. став (1) тачка е), члана 42. став (1) у вези члана 4. став 1. тачка б), ц) и е) и члана 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији ("Службени гласник БиХ", бр. 48/05, 76/07 и 80/09), у поступку покренутом по Захтјеву за покретање поступка УП-06-26-3-011-1/21 од 10.03.2021. године, поднесеног од стране привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Џемала Биједића 216, 71000 Сарајево против Arena Channels Group д.о.о., Владимира Поповића 6, 11070 Београд - Нови Београд, Р. Србија, Телекомуникације Републике Српске а.д., Вука Караџића 2, 78000 Бања Лука и БХ Телеком а.д. Франца Лехара 7, 71000 Сарајево ради утврђивања постојања забрањеног споразума према члану 4. став 1. тачка б), ц) и е) и утврђивања злоупотребе доминантног положаја Arena Channels Group д.о.о., Булевар Милутина Миланковића 9А, 11000 Београд, Р. Србија према члану 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији, Конкуренијски савјет, на 7. (седмој) сједници одржаној дана 24.04.2024.године, је донио

РЈЕШЕЊЕ

- Одбија се Захтјев привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Сарајево, поднесен против привредног субјекта Телекомуникације Републике Српске а.д., Вука Караџића 2, 78000 Бања Лука и БХ Телеком а.д. Франца Лехара 7, 71000 Сарајево ради утврђивања постојања забрањеног споразума према члану 4. став 1. тачка б), ц) и е) Закона о конкуренцији, као неоснован.
- Одбија се Захтјев привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Сарајево, поднесен против привредног субјекта Arena Channels Group д.о.о., Владимира Поповића 6, 11070 Београд - Нови Београд, Р. Србија и БХ Телеком а.д. Франца Лехара 7, 71000 Сарајево ради утврђивања постојања забрањеног споразума према члану 4. став 1. тачка б), ц) и е) Закона о конкуренцији, као неоснован.
- Одбија се Захтјев привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Сарајево, поднесен против привредног субјекта Arena Channels Group д.о.о., Владимира Поповића 6, 11070 Београд - Нови Београд, Р. Србија ради утврђивања злоупотребе доминантног положаја из члана 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији, као неоснован.
- Одбија се захтјев привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Сарајево за накнадом трошкова поступка.
- Ово Рјешење је коначно и биће објављено у "Службеном гласнику БиХ", службеним гласницима ентитета и Брчко дистрикта Босне и Херцеговине.

Образложење

Овим Рјешењем се извршава Пресуда Суда Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Суд БиХ), број С1 3 У 042100 22 У од 22.12.2023 године којом је Суд БиХ уважио Тужбу привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Џемала Биједића 216, 71000 Сарајево и поништио рјешење Конкуренијског савјета Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Конкуренијски савјет) број УП-06-26-3-011-68/21.

Конкуренијски савјет је пресуду Суда БиХ запримио дана 28.12.2023 године под поднеском број УП-06-26-3-011-78/21 којој је Конкуренијском савјету наложено да у поновном поступку донесе рјешење у овом предмету.

У складу са чланом 62. Закона о управним споровима Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 19/02, 88/07, 83/08 и 74/10) када Суд поништи коначни управни акт против кога је покренут управни спор, предмет се враћа у стање у коме се налазио прије него што је поништени акт донесен, а надлежна институција је при томе везана правним схватањима Суда и примједбама у погледу поступка.

1. Странке у поступку

Странке у поступку су привредни субјекти Telemach ВН д.о.о. Џемала Биједића 216, 71000 Сарајево као Подносилац захтјева против Arena Channels Group д.о.о., Владимира Поповића 6, 11070 Београд - Нови Београд, Р. Србија, Телекомуникације Републике Српске а.д., Вука Караџића 2, 78000 Бања Лука и БХ Телеком а.д. Франца Лехара 7, 71000 Сарајево.

1.1. Привредни субјекат TELEMACH д.о.о. Сарајево - Telemach

Привредни субјекат Telemach друштво за пружање услуга у области телекомуникација д.о.о. Сарајево, ул.Џемала Биједића бр. 216., Сарајево, регистрован је код Општинског суда у Сарајеву под матичним бројем 65-01-0620-08. Његов оснивач је Bosnia Broadband S.a.r.l. из Луксембурга, Rue de Rollingergund, L- 2440 Луксембург.

Привредни субјекат Telemach је привредно друштво које дјелује као оператер дигиталне и аналогне кабловске телевизије, као пружалац услуга широкопојасног интернета и као оператер фиксне телефоније у Босни и Херцеговини.

1.2. Привредни субјекат Телекомуникације Републике Српске - Мтел а.д. Бања Лука

Привредни субјекат Телекомуникације Републике Српске, а.д. Бања Лука, Улица Вука Караџића број 2, Бања Лука (скраћена ознака фирме Телеком Српске а.д. Бања Лука и Мтел а.д. Бања Лука) регистрован је у Округном привредном суду у Бања Луци под матичним бројем уписа 1-9317-00. Привредни субјекат Мтел је дио групације чије је матично друштво привредни субјекат Телеком Србија а.д. Београд, Таковска број 2, Београд, Република Србија са учешћем од 65,01%, ПРЕФ а.д. Бања Лука са 8,9%, Фонд за реституцију РС а.д. Бања Лука 5,03%, ДУИФ Кристал Инвест а.д. - ОМIF Future Fund са 3,3%, те остали са 17,76%. Привредни субјекат Мтел је један од три национална оператера на тржишту телекомуникација у Босни и Херцеговини који нуди услуге из области мобилне телефоније, фиксне телефоније, дигиталне телевизије, Интернета и преноса података.

1.3. Привредни субјекат Arena Channels Group д.о.о. 11070 Београд- Нови Београд, Р. Србија - ACG

Привредни субјекат Arena Channels Group д.о.о. 11070 Београд- Нови Београд, Р. Србија, ул. Владимира Поповића 6 је регистрован под матичним бројем 20510293 при Агенцији за привредне регистре Републике Србије који је у 100% власништву привредног субјекта Телеком Србија а.д. Београд, Таковска број 2, Београд, Република Србија.

Привредни субјекат Arena Channels Group је емитер специјализованих спортских телевизијских канала под брендом "Арена Спорт" за тржиште Босне и Херцеговине.

1.4. Привредни субјекат БХ Телеком д.о.о. Сарајево - БХ Телеком

Привредни субјекат акционарско друштво БХ Телеком Сарајево, ул. Франца Лехара бр. 7., Сарајево, регистрован је код Општинског суда у Сарајеву под матичним бројем 65-02-0012-10 (стари број 1-23391). Основни капитал привредног субјекта БХ Телеком је подијељен на 63.457.358 акција, које

су у 90% у власништву Федерације Босне и Херцеговине, а 10% у власништву Приватизацијских инвестицијских фондова и малих акционара.

Основна регистрована дјелатност привредног субјекта БХ Телеком је обављање послова из кабловских телекомуникација.

2. Правни оквир предметног поступка

Конкуренијски савјет је у току поступка примијенио одредбе Закона, Одлуке о утврђивању релевантног тржишта ("Службени гласник БиХ", бр.18/06 и 34/10), Одлуке у дефинисању доминантног положаја ("Службени гласник БиХ", бр. 18/06 и 34/10), Одлуке о групном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције (вертикални споразуми) ("Службени гласник БиХ", бр.18/06), одредбе Закона о управном поступку ("Службени гласник БиХ" бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16) (у даљем тексту: ЗУП) у смислу члана 26. Закона.

Споразум о стабилизацији и придруживању између европских заједница и његових држава чланица, с једне стране и Босне и Херцеговине с друге стране ("Службени гласник БиХ - међународни уговори" бр. 10/08 - у даљем тексту: Споразум о стабилизацији и придруживању) одредба чл. 71. о примјени критерија и правне стечевине Европске уније, те члана 43. став (1) Закона, омогућују Конкуренијском савјету у сврху оцјене датог случаја, да се може користити судском праксом Европског суда правде и одлукама Европске комисије.

3. Поступак по Захтјеву за покретање поступка

У свом Захтјеву, Подносилац захтјева, описује чињенично стање и околности, те прилаже доказе за које сматра да поткрепљују наведено, а које су разлог за подношење Захтјева, те укратко наводи сљедеће:

- да подносе Захтјев за покретање поступка против повезаних лица Телеком Србија а.д., са сједиштем на адреси Таковска 2, 11000 Београд, Република Србија, које је у конкретном случају наступало путем својих зависних друштава, која имају пасивну легитимацију у овом поступку и то: Аgеnа Channels Group д.о.о. Београд, са сједиштем на адреси Булевар Милутина Миланковића 9А, 11070 Београд, Република Србија, који је раније пословао под називом HD-WIN д.о.о. Београд (у даљем тексту: "АСG"), Телекомуникације Републике Српске акционарско друштво Бања Лука, са сједиштем на адреси Вука Караџића 2, 78000 Бања Лука (у даљем тексту: "Телеком Српске"), а заједно са АСG и другим повезаним лицима: "Телеком Србија Група" те њиховог конкурента БХ Телеком д.д. Сарајево, са сједиштем на адреси Франца Лехара 7, 71000 Сарајево ("БХ Телеком");
- да предметни захтјев се подноси у вези са закључивањем забрањеног рестриктивног споразума, са негативним ефектима на конкуренцију на релевантном тржишту у Босни и Херцеговини ("БиХ") и злоупотребом доминантног положаја привредног субјекта АСG (предметни захтјев: "Захтјев");
- да је Telemach телекомуникацијска компанија која дјелује као оператер дигиталне и аналогне кабловске телевизије, као пружалац услуге широкопојасног Интернета и као оператер фиксне телефоније;
- да су Противне стране у поступку АСG и Телеком Српске (као дио Телеком Србија Групе) и БХ Телеком;
- да је већински власник учешћа у АСG-у и Телекому Српске телекомуникацијска компанија "Телеком Србија" а.д. Београд, акционарско друштво са сједиштем у Београду, Република Србија ("Телеком Србија"). Телеком Српске је један од три доминантна (енгл. "incumbent") оператера у БиХ са претежним присуством на територији Републике Српске, гдје на појединим тржиштима (интернет, фиксна телефонија, пакети телекомуникацијских услуга) има монополски положај;
- да је АСG између осталих канала, емитер специјализованих спортских телевизијских канала под брeндом "Арена Спорт". У сврху дистрибуције медијских садржаја на овим каналима, АСG је прибавио ексклузивна права за емитовање неких од најпрестижнијих фудбалских такмичења у Европи. Конкретно, АСG посједује ексклузивна права на емитовање италијанске фудбалске лиге ("Serie A"), фудбалске лиге Француске ("Ligue 1"), хрватског фудбалског првенства (Хрватски Телеком Прва лига), и србијанске фудбалске лиге (Linglong Tige Супер лига Србије) на територији БиХ. Додатно, АСG посједује права на емитовање два најпопуларнија европска клупска фудбалска такмичења - УЕФА Лиге првака и УЕФА Лиге Европе;
- да АСG такође посједује права и спонзор је најпопуларнијег фудбалског такмичења у БиХ - Мтел Премијер Лига БиХ, а која је претходно на тендеру организованом од стране Фудбалског савеза Босне и Херцеговине ("Н/ФС БиХ") купио Телеком Српске;
- да привредни субјекат БХ Телеком, Франца Лехара 7, 71000 Сарајево, је регистрован код Општинског суда у Сарајеву под матичним бројем субјекта: 65-02-0012-10. Основни капитал привредног субјекта БХ Телецом је подијељен на 53.457.358 акција, које су у 90% власништву Федерације Босне и Херцеговине, а 10% у власништву инвестицијских фондова и малих акционара. Основна регистрована дјелатност привредног субјекта БХ Телеком је обављање телекомуникацијских дјелатности;
- да је Н/ФС БиХ дана 12. јуна 2020. године објавио Јавни позив за прикупљање понуда за закључење спонзорских аранжмана, који се односио на утакмице Премијер лиге БиХ и "А" и "У-21" мушке репрезентације ("Јавни позив"), којим се позивају заинтересовани правни субјекти са сједиштем на територији БиХ за достављање писма намјере и закључивање спонзорског аранжмана са Н/ФС БиХ, за Премијер лигу БиХ (од 1. јула 2020. до 30. јуна 2023. године) и мушке "А" и "У-21" репрезентативне селекције (од 1. јануара 2021. до 31. децембра 2023. године);
- да текст Јавног позива јасно предвиђа да спонзорски уговор са Н/ФС БиХ обухвата "регулисање права преноса/емитовања, као и експлоатацију садржаја утакмица Премијер лиге БиХ". На тај начин, правни субјекат који буде одабран на основу Јавног позива стиче права емитовања Премијер лиге БиХ за период од 1. јула

2020. до 30. јуна 2023. године, односно за сезоне 2020/2121, 2021/2122 и 2022/2023;
- да на основу прикупљених понуда на Јавни позив, Извршни одбор ФС БиХ је 17. јула 2020. године разматрао понуде за спонзорство Премијер лиге БиХ, те "А" и "У-21" репрезентације;
  - да претходних осам година, генерални спонзор Премијер лиге БиХ био је БХ Телеком. Према јавно доступним информацијама, на јавни позив су понуде послала три понуђача: Телеком Српске, БХ Телеком и United Media (повезано друштво Подносиоца захтјева);
  - да на основу разматрања понуда од стране Извршног одбора Н/ФС БиХ и прихватања понуде Телеком Српске за спонзорство Премијер лиге БиХ, те "А" и "У-21" репрезентације, 24. јула 2020. године закључен је уговор између Н/ФС БиХ и Телеком Српске о спонзорству Премијер лиге БиХ, те "А" и "У-21" репрезентације. На основу овог уговора, Телеком Српске је стекао права емитовања утакмица Премијер лиге за сезоне 2020/2121, 2021/2122. и 2022/2123, те сходно томе Н/ФС БиХ закључује како ће на основу спонзорства Телеком Српске "омогућити да Арена спорт, као регионални лидер у продукцији и емитовању ексклузивних спортских садржаја, у пакету спортских премијум садржаја националних фудбалских првенстава преноси утакмице Премијер лиге БиХ";
  - да горе истакнути наводи Н/ФС БиХ у вези са емитовањем утакмица Мтел Премијер лиге БиХ потврђују како је још у вријеме закључивања уговора било јасно да ће Телеком Српске пренијети права емитовања на повезани субјекат АСГ, који се у оквиру Телеком Србија групе бави емитовањем спортских садржаја. Управо на основу таквог преноса права емитовања, АСГ је стекла права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге почевши од 1. кола у сезони 2020/2021;
  - да предметни Захтјев односи се на споразум о дјелимичном преносу права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ између привредних субјеката Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телеком. На тај начин су права емитовања релевантних утакмица подијелена између Телеком Србија (АСГ) и БХ Телеком који заједнички наступају на тржишту, као јединих субјеката који омогућавају емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ крајњим корисницима у БиХ. Обзиром да су Телеком Србија и АСГ повезана друштва у оквиру Телеком Србија групе, јасно је како су уговорне стране (Телеком Србија, путем повезаних лица и БХ Телеком) истовремено директни конкуренти на тржишту дистрибуције аудиовизуелних медијских услуга у БиХ, али и на другим тржиштима;
  - да Споразум између Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телекома директно ограничава тржишну конкуренцију на тржишту емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ и то путем подјеле тржишта и примјене различитих услова за идентичне трансакције са другим привредним субјектима, све у складу са чланом 4. став 1. тачка б) и ц) Закона;
  - да поред наведеног, привредни субјекат АСГ је доминантан на релевантном тржишту емитовања фудбалског такмичења Мтел Премијер лиге БиХ на територији БиХ. Наиме, на основу стечених права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ од стране Мтела као повезаног субјекта, АСГ је стекао искључива права емитовања и могућност самосталне контроле емитовања утакмица БХ Премијер Лиге, те стога има тржишно учешће од 100%. Без обзира на дјелимични пренос права емитовања у корист БХ Телекома, АСГ би и на вертикално нижем нивоу тржишта задржао тржишно учешће значајно изнад законског прага од 40%, због чега се претпоставља његов доминантни положај;
  - да уз закључење забрањеног споразума који није појединачно изузет од стране Савјета, АСГ и злоупотребава доминантни положај тако што примјењује различите услове пословања према оператерима на силазној тржишту, "чиме их доводи у неравноправан и неповољан конкурентски положај", те "ограничава тржиште на штету потрошача" у складу са одредбом члана 10. став 2. тачка б) и ц) Закона;
  - да за одређивање релевантног тржишта производа битно је разумијевање области емитовања спортских телевизијских канала и њихове међузамјенивости. Савјет је у ранијој пракси одлучивао о упоредивим околностима релевантног тржишта производа па је у једној од одлука дефинисало релевантно тржиште производа као тржиште дистрибуције спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују и пренос Ливе пакета енглеске Премијер лиге. У погледу такве дефиниције Савјет је навео: "Конкурентски савјет је оцијенио да када су у питању фудбалски садржаји високог квалитета да се ради о веома диференцираном производу, који нема уопште или нема адекватну замјену, односно, да крајњи корисник који нпр. прати утакмице њемачке Бундеслиге неће сматрати утакмице енглеске Премијер лиге адекватном замјеном, и обратно. Дакле, крајњи корисници услуге не би сматрали међусобно замјенивом, под прихватљивим условима, имајући у виду посебно њихове битне карактеристике, квалитет, уобичајену намјену, начин употребе, услове продаје и цијене, утакмице било које ексклузивне фудбалске лиге (енглеска, њемачка, талијанска, шпанска, француска) или других ексклузивних фудбалских такмичења (УЕФА Лига првака, УЕФА Лига Европе)" - (Одлука Савјета 05-26-3-002-179-II/13 од 16. децембра 2013. године, стр. 17.);
  - да из таквог разумијевања релевантног тржишта слиједи да свако од наведених ексклузивних фудбалских такмичења представља засебно релевантно тржиште производа. Посебно истичемо да је овакав начин одређивања релевантног тржишта примијењен и у каснијим предметима и пракси Савјета (Одлука Савјета 06-26-2-006-143-II/15 од 23. децембра 2015. године; Одлука Савјета 04-26-2-019-80-II/15 од 16.02.2016. године; Одлука Савјета 04-26-2-005-113-II/15 од 20.12.2017. године);
  - да у складу са наведеним ставовима Савјета, може се закључити како фудбалско такмичење Мтел Премијер лига БиХ представља засебно

- релевантно тржиште производа у односу на друга фудбалска такмичења, и то због својих битних карактеристика, квалитета, начина употребе, и сл.;
- да по природи ствари, навијачи који прате одређено национално фудбалско такмичење су прије свега концентрисани у земљи у којој се такмичење одиграва, што објашњава значај који гледаоци у БиХ придају Мтел Премијер Лиги БиХ;
  - да специфичности националних фудбалских такмичења јасно указују како не постоји међусобна замјењивост између таквих такмичења, па тако рецимо утакмица из Мтел Премијер лиге између Сарајева и Жељезничара не представља супститут другим дерби утакмицама националних такмичења, како из регије попут утакмица Црвена звезда - Партизан или Динамо Загреб - Хајдук Сплит, тако и из Европе попут утакмица Реал Мадрид - Barcelona, Милан - Интер, Liverpool - Manchester United, итд;
  - да наведени начин одређивања релевантног производног тржишта као националних фудбалских такмичења у складу је са праксом Европске комисије, која препознаје специфичност националних такмичења и незамјењивост у односу на друга фудбалска такмичења;
  - да у складу са наведеним и претходном праксом Савјета, Подносилац захтјева одређује релевантно тржиште производа као тржиште телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ;
  - да имајући у виду да се телевизијско емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ врши на цјелокупној територији БиХ, Подносилац захтјева предлаже да се релевантно географско тржиште у погледу релевантног тржишта производа одреди као национално, тј. тако да обухвати цјелокупну територију БиХ;
  - да наиме, емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ врши се путем канала Арена Спорт у власништву Телеком Србија (односно АСГ) и БХ Телеком-овог Моја ТВ Спорт. У географском смислу, емитовање се врши на цјелокупној територији БиХ под истим условима, те су фудбалски клубови - учесници у наведеном такмичењу са територије читаве БиХ, те због тога релевантно географско тржиште представља БиХ. Овакав начин одређивања релевантног географског тржишта је потврђен у ранијој пракси Савјета који се тичу дистрибуције фудбалског садржаја високе квалитете (Одлука Савјета 05-26-3-002-179-II/13 од 16. децембра 2013. године; Одлука Савјета 06-26-2-006-143-II/15 од 23. децембра 2015. године; Одлука Савјета 04-26-2-019-80-II/15 од 16. фебруара 2016. године; Одлука Савјета 04-26-2-005-113-II/15 од 20. децембра 2017. године);
  - да у складу са чланом 27. Закона, Савјет ће покренути поступак по службеној дужности ако постоји основана сумња да се значајно спречава, ограничава и нарушава тржишна конкуренција. Telemach има основану сумњу да су Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телеком закључили ексклузивни споразум - споразум о дјелимичном преносу права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ са Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) на БХ Телеком, који ефективно представља споразум о заједничкој производњи - хоризонтални споразум о подуговавању, закључен између директних конкурената на тржишту емитовања и дистрибуције медијских садржаја. На интензитет сарадње између конкурената у конкретном случају упућује и чињеница да утакмице Мтел Премијер лиге БиХ које емитује Моја ТВ Спорт уствари коментаришу коментатори Арена Спорт канала, што доказује заједничку производњу. Према Смјерницама о хоризонталној сарадњи Европске комисије (ст. 152), споразуми о хоризонталном подуговавању представљају и споразуме којима се једна уговорна страна слаже да потпуно или дјелимично престане са производњом одређених производа, што повјерава другој уговорној страни. У конкретном случају, Телеком Србија је одустала од емитовања значајног броја утакмица Премијер лиге БиХ, и такве активности повјерила БХ Телекому, као свом директном конкуренту, како у дистрибуцији медијских садржаја (јер су оба учесника конкурентски оператори), тако и у производњи и емитовању медијских садржаја (јер је у претходном периоду БХ Телеком емитовао релевантне утакмице и надметао се на тендеру за права емитовања);
  - да наиме, на основу уговора између Н/ФС БиХ и Телеком Српске, Телеком Српске је стекао права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, почевши од првог кола сезоне 2020/2021. године, одиграног 01.08.2020. Ова права је највјероватније одмах пренио на АСГ. У првих 7 кола, утакмице Мтел Премијер лиге БиХ је ексклузивно емитовао канал Арена Спорт, да би од 8. кола емитовање појединих утакмица било пренијето на канал Моја ТВ Спорт, који емитује БХ Телеком. Конкретно, утакмица Сарајево - Жељезничар, као најпопуларнија утакмица Мтел Премијер лиге БиХ (према броју навијача два клуба), била је доступна искључиво путем Моја ТВ Спорт. На тај начин се од 8. кола поједине утакмице Мтел Премијер лиге БиХ емитују на каналима Арена Спорт, а поједине на платформи Моја ТВ Спорт;
  - да наведено јасно упућује како су Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телеком закључили ексклузивни споразум о дјелимичном преносу права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ. Наведени ексклузивни споразум закључен је потпуно нетранспарентно, без објављивања јавног позива или информације о могућностима дјелимичног преноса права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на друге субјекте. На тај начин је онемогућено учешће других субјеката који су носиоци дозвола за емитовање, и чији су канали доступни већем броју потрошача, односно корисника, те је закључен споразум о заједничком тржишном наступу и подјели тржишта између Телеком Србија и БХ Телеком;
  - да према Смјерницама о хоризонталној сарадњи Европске комисије, споразуми о заједничкој производњи доводе до усаглашавања битних услова конкуренције између учесника на тржишту, односно повећавају могућност координације њиховог тржишног наступа, остварењу значајних заједничких трошкова, размјени повјерљивих информација, те доводе до искључивања трећих

- лица са тржишта. Конкретно, према актима Европске комисије, овакав заједнички наступ уговорним странама омогућава да истисну конкуренте са тржишта (нарочито уколико имају значајну тржишну позицију, као што је имају БХ Телеком и Телеком Србија на низу телекомуникационих тржишта), примјера ради ускраћивањем кључних инпута за наступ на вертикално нижем нивоу тржишта, што су у конкретном случају и учинили. У конкретној ситуацији, легитимно се може поставити питање независности комерцијалног наступа БХ Телеком-а и интензитета међусобне конкуренције са Телеком Србија у ситуацији када му Телеком Србија омогућава кључни инпут за пословање;
- да наведено јасно указује како је наступила посљедица ограничавања тржишта, а овдје посебно истичемо, ради могуће аргументације противне стране, да, дјелимичним преносом права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ са АСГ на БХ Телеком није остварена промоција економског развоја, нити су потрошачи омогућени у правичном удјелу користи у смислу члана 4. став (3) Закона. У том смислу је спорно да ли би Савјет и могло појединачно изузети спорни уговор, све и да су ови субјекти поднијели исти Савјету на процедуру појединачног изузећа (што према доступним информацијама није случај);
  - да наине, погрешна би била тврдња да је дјелимичним преносом права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на канал Моја ТВ Спорт омогућен алтернативни канал у емитовању наведених утакмица. Канал Моја ТВ Спорт је властити канал БХ Телекома који емитује садржаје искључиво корисницима БХ Телекома. Дакле, сарадњом учесника на тржишту су оштећени, не само корисници трећих лица (попут Подносиоца захтјева), него чак и корисници самог Мтел-а, којима је онемогућен приступ престижним програмским садржајима (које је њихов пружалац услуга скупо платио);
  - да како БХ Телеком за канал Моја ТВ Спорт не посједује дозволу секторског регулатора за телевизијско емитовање путем земаљске радиодифузије, нити дозволу за телевизијско емитовање путем других електронских комуникацијских мрежа, исти је у принципу доступан само корисницима БХ Телекома;
  - да једини начин којим би корисници других оператера могли приступити каналу Моја ТВ Спорт, но који не представља телевизијско емитовање, јесте услуга БХ Телекома под називом Моја webTV rpreaid. Наведена услуга је заправо ОТТ услуга (ОТТ је скраћеница од Over-the-Top и односи се на распон услуга које се такмиче с основним услугама телеком оператора, а изпоручују се преко отвореног Интернета, чиме се забилази оператерска инфраструктура пружања и наплата услуге. Види више: Ж. Поповић, "ОТТ услуге: пријетња или пословна прилика за оператере?", Комуникације - лист акционарског друштва, п. 30, 2012.), те је тиме ограничена на оне кориснике који имају приступ Интернету. Нпр. корисник-пензионер било којег оператера осим БХ Телекома који има само услугу дистрибуције медијских садржаја, а не и приступ интернету, не може никако и нигдје пратити утакмице Мтел Премијер лиге БиХ који се емитују путем Моја ТВ Спорт канала. Ипак, на основу ове услуге, нити на било који други начин, телевизијско емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на Моја ТВ Спорт није омогућено корисницима ван БХ Телеком-ове мреже;
  - да дакле, телевизијско емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на каналу Моја ТВ Спорт омогућено је искључиво корисницима услуга БХ Телекома. Поред тога, закључивање забрањеног споразума је ограничило тржиште на штету потрошача и на основу чињенице да је БХ Телеком једини оператер у БиХ који у основном пакету својим корисницима може понудити оба канала на којима се емитују утакмице Мтел Премијер лиге БиХ: Арена Спорт и Моја ТВ Спорт. Међутим, прије закључивања забрањеног споразума, сви оператери који су у својој понуди дистрибуирали канале Арена Спорт имали су приступ свим утакмицама Мтел Премијер лиге БиХ, што је потом ограничено у односу на поједине садржаје само на кориснике БХ Телеком-а;
  - надаље, да је Савјет упознат са чињеницом како Подносилац захтјева од 1. јануара 2021. године у својој понуди не дистрибуира канале Арена Спорт, што индиректно доприноси закључку како значајан број потрошача, односно корисника у БиХ, нема начина за праћење телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ. Врло је индикативно да су Противне стране након престанка дистрибуције Арена Спорт канала од стране Подносиоца захтјева промијениле програмску политику, па су тако атрактивније утакмице враћене на канал Арена Спорт (нпр. утакмица Сарајево - Жељезничар у јесењој полусезони емитирана је путем Моја ТВ Спорт канала, а у прољетном путем Арена Спорт). Ово указује да Противне стране забрањени споразум користе само за спречавање корисника Подносиоца захтјева да приступе предметним садржајима;
  - да имајући у виду одредбу члана 5. Закона, јасно је како је забрањени споразум између Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телеком, као директних конкурентата на различитим нивоима тржишта, морао проћи претходну процедуру појединачног изузећа прије спровођења како би се сматрао ваљаним. Ипак, колико је познато Подносиоцу захтјева и јавно доступно на веб страници Савјета и у службеним гласницима, закључени забрањени споразум никада није достављен Савјету, односно није третиран по законској процедури. Подносилац захтјева свакако истиче да представљена аргументација у овом Захтјеву јасно упућује да не постоји основ из члана 4 став (3) Закона, односно да забрањени споразум не испуњава прописане услове, те је врло спорно да ли би предметни уговор с обзиром на своју природу уопште испуњавао услове да буде појединачно изузет, с обзиром да не постоје легитимни аргументи којима би исти био оправдан;
  - да је АСГ је доминантан на релевантном тржишту;
  - да је раније у тачки 3.1.2. Захтјева истакнуто како је АСГ ексклузивно емитовао првих 7 кола

утакмице Мтел Премијер лиге БиХ, да би од 8. кола емитовање дјелимично било пренијето и на Моја ТВ Спорт. Међутим, јасно је да је овакву одлуку морао донијети сам АСГ, односно да је исти привредни субјекат имао могућност да самостално одлучује о начину емитовања 100% утакмица Мтел Премијер лиге БиХ. Без обзира на тај дјелимични пренос, АСГ је и даље доминантан на релевантном тржишту телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на територији БиХ. Наиме, већину утакмица Мтел Премијер лиге БиХ и даље емитује АСГ, због чега је тржишно учешће изнад законског прага од 40%;

Мтел Премијер лига БиХ 2020/2121		
Канал	Број мечева*	Тржишно учешће
Арена Спорт	104	66,66%
Моја ТВ	52	33,33%
Укупно	156	100,00 %

*Од 8. кола утакмице се емитују на каналима Арена Спорт (3 по колу) и Моја ТВ Спорт (2 по колу). У вријеме сачињавања Захтјева није познат распоред емитурања другог дијела сезоне, па се за потребе овог приказа претпоставља да ће се емитурање наставити по договореној подјели у омјеру 3:2.

- да је АСГ злоупотребио доминантни положај на релевантном тржишту;
- да као доминантни привредни субјект, АСГ има посебне одговорности приликом поступања на релевантном тржишту;
- да наиме, према одредби члана 10. став 2, тачка ц) Закона, злоупотреба доминантног положаја се може манифестовати и у виду "примјене различитих услова за исту или сличну врсту послова с осталим странама, чиме их доводе у неравноправан и неповољан конкурентски положај". У складу са наведеним, АСГ је закључивањем тајног и ексклузивног споразума о преносу права на емитовање појединих утакмица са БХ Телеком-ом, злоупотребио свој доминантни положај, јер другим привредним субјектима који се баве емитурањем није транспарентно и дискриминаторно нити понудио закључење уговорне сарадње. Надаље, подузетим активностима АСГ је поступио противно члану 10. став 2. тачка б) Закона "ограничавањем тржишта и техничког развоја на штету потрошача". Наведено је посебно очигледно имајући у виду да су постојали и трећи учесници заинтересовани за емитовање релевантних утакмица (односно, који су се пријавили на тендер за релевантна права), који су стога у истом положају као БХ Телеком;
- да имајући у виду како је забрањени споразум тајан, те да његови детаљи нису познати Подносиоцу захтјева, овдје се може нагласити како је АСГ био дужан, у складу са својим доминантним положајем, понудити емитовање и другим конкурентима на тржишту емитовања по истим условима, а тек накнадно по јасним критеријумима успоставити уговорну сарадњу са БХ Телеком-ом;
- да конкретни облик злоупотребе доминантног положаја АСГ-а додатно одговара и члану 9. став 1. тачка е) Одлуке о дефинисању категорија доминантног положаја ("Службени гласник БиХ", број 18/06), гдје се као један од облика злоупотребе

доминантног положаја предвиђају "производна и тржишна ограничења као резултат ексклузивних споразума";

- да тржишна ограничења настају закључивањем ексклузивног споразума и дјелимичним преносом права емитовања на БХ Телеком, односно канал Моја ТВ Спорт. Тако је поступање АСГ-а резултирало затвореним телевизијским емитовањем битних утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на каналу Моја ТВ Спорт, односно ускраћивањем могућности праћења наведених садржаја корисницима који нису корисници услуга БХ Телеком-а. Наведено јасно упућује како је поступање АСГ-а за циљ и последицу имало искључиво ограничавање тржишта, односно подјелу истога, обзиром на већ представљену чињеницу о затвореном емитовању утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на каналу Моја ТВ Спорт;
- да споразум закључен између Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телеком-а представља забрањени споразум из члана 4. став 1. тачка б) и ц) Закона;
- да пословни субјекти Телеком Србија (односно, АСГ и Телеком Српске) и БХ Телеком су били дужни поднијети забрањени споразум Савјету на појединачно изузеће прије његове примјене, а због којег пропуштања, као и због негативних ефеката предметног споразума на кључне параметре тржишне конкуренције, се има утврдити забрањени споразум из члана 4. став 1. тачка б) и ц) Закона;
- да је АСГ злоупотребио доминантни положај на тржишту телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ и то: (а) ограничавањем тржишта и техничког развоја на штету потрошача у смислу члана 10. став 2. тачка б) Закона путем дјелимичног преноса права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на БХ Телеком-ов канал Моја ТВ Спорт; (б) дискриминацијом субјеката који се баве телевизијским емитовањем у смислу члана 10. став 2. тачка ц) Закона путем онемогућавања заинтересованих субјеката у стицању права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ по истим условима према којим је закључена сарадња са БХ Телеком-ом;
- да путем предметног Захтјева, Подносилац захтјева упућује захтјев да Савјет донесе закључак о покретању поступка против АСГ-а, Телеком Српске и БХ Телеком-а у вези са: (а) закључивањем забрањеног споразума према члану 4. став 1. тачка б) и ц) Закона; (б) злоупотребом доминантног положаја АСГ-а према члану 10. став 2. тачка б) и ц) Закона;
- да у том смислу, Подносилац захтјева сматра да информације садржане у Захтјеву представљају довољан основ да Савјет утврди како постоји основана сумња да Противне стране значајно спречавају, ограничавају, односно нарушавају тржишну конкуренцију у смислу члана 27. став 2. Закона;
- да по покретању поступка против Противних страна, Подносилац захтјева подноси захтјев да Савјет утврди како је споразум између Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телеком противан Закону из разлога што представља

- збрањени споразум из члана 4. став 1., тачка б) и ц) Закона;
- да по покретању поступка против АСГ-а и БХ Телеком-а, Подносилац захтјева подноси захтјев да Савјет утврди како је АСГ злоупотребио доминантни положај ограничавањем тржишта и техничког развоја на штету потрошача у смислу члана 10. став 2. тачка б) Закона, те дискриминацијом субјеката који се баве телевизијским емитовањем у смислу члана 10. став 2. тачка ц) Закона;
  - да уколико Савјет не утврди да је споразум између БХ Телеком-а и Мтел-а забрањен и ништав, предлажемо да Савјет изрекне мјере Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) у циљу омогућавања и другим заинтересираним субјектима у стицању права телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, према условима једнаким оним из уговорног односа између Противних страна;
  - да даље, по провођењу поступка против АСГ-а за злоупотребу доминантног положаја, Подносилац захтјева подноси захтјев да Савјет наложи АСГ-у алтернативно да: (а) у року од 30 дана од пријема рјешења Савјета којим се установљава да је АСГ злоупотребио свој доминантан положај раскине важећи уговор о дјелимичном преносу права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ са БХ Телеком-ом; или (б) у року од 30 дана од пријема рјешења Савјета којим се установљава да је АСГ злоупотребио свој доминантан положај понуди свим заинтересованим субјектима стицање права телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ по једнаким и транспарентним условима, те након тога у наредних 10 дана закључи уговоре са свим заинтересованим пословним субјектима;
  - да поред наведеног, Подносилац захтјева овим путем подноси захтјев за изрицањем новчане казне привредном субјекту БХ Телеком због закључивања забрањеног споразума, у смислу члана 48. став 1. тачка а) Закона. Због тежих повреда Закона, Подносилац Захтјева подноси истовремено захтјев за изрицањем јединствене новчане казне привредним субјектима АСГ и Телеком Српске због закључивања забрањеног споразума, у смислу члана 48. став 1. тачка а) Закона, те због злоупотребе доминантног положаја у смислу члана 48. став 1. тачка б) Закона;
  - да Подносилац захтјева истиче да предмет овог конкретног Захтјева није утврђивање евентуалних незаконитих радњи у вези са Јавним позивом од 12. јуна 2020. године који је објавио Н/ФС БиХ. У том смислу, United Media није нити на који начин укључена у поступак који се води по овом Захтјеву;
  - да је чињеница да према јавно доступним информацијама United Media доставила најповољнију понуду за права на емитовање у складу са Јавним позивом Н/ФС БиХ од 12. јуна 2020. године, но да је према јавно доступним информацијама Извршни одбор Н/ФС БиХ повезао више услуга (емитовање, спонзорство лиге, спонзорство других такмичења, спонзорство репрезентације, итд.) на Јавном позиву и одабрао понуду Телекома Српске са којим је закључен уговор 24. јула 2020;
  - да Подносилац захтјева није комуницирао са United Media о овим темама, о условима Јавног позива нема никаквих сазнања изузев информација које су објављене у медијима, те исте нису предмет овог Захтјева, али у сваком случају разумије интерес Савјета и за ову тему и подржава евентуално подузимање радњи по службеној дужности од стране Савјета у утврђивању могућих незаконитости које се тичу Јавног позива, као што су повезивање услуга које међусобно нису везане, могући картелски договори одређених понуђача, и сл;
  - да Подносилац захтјева подсећа Савјет како је предмет забрањеног споразума право емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, а да је Подносилац захтјева дистрибутер медијских садржаја, односно корисник дозволе Регулаторне агенције за комуникације БиХ за дистрибуцију аудиовизуелних медијских услуга и медијских услуга радија. Дакле, Подносилац захтјева се уопште не бави емитовањем, те је питање прије свега нејасно. У односу на наведену чињеницу, Подносилац захтјева се није нити могао обратити према АСГ или Телеком-у Српске, јер су права која су стекли на основу уговорног односа са Н/ФС БиХ и пренијели на БХ Телеком - права емитовања. Да би се одређени садржај дистрибуирао, најприје мора бити емитован путем неког канала - конкретан садржај уопште није емитован путем било којег емитера, него путем затворене мреже БХ Телекома, па није могао бити ни дистрибуисан;
  - да БХ Телеком конкретне садржаје емитира путем свога затвореног инфо (или сличног) канала, на начин како то не чини било који други оператер у БиХ и шире (макар колико је Подносиоцу захтјева познато). Подносилац захтјева нема намјеру, нити је у овом поступку могуће, преиспитивати регулаторне аспекте оваквог начина емитовања без лиценце за емитовање, али у вези са питањем Савјета потврђује да се тиме не бави нити Подносилац захтјева, нити било који други оператер осим БХ Телекома, макар колико је Подносиоцу захтјева познато;
  - да додатно истичу да БХ Телеком који је стекао права на основу предметног забрањеног споразума не врши даљу продају тих права, већ их емитује у својој мрежи, па се Подносилац захтјева нити том субјекту није могао обратити за евентуално сублиценцирање;
  - да у вези са предметом уговора између Противних страна упућујемо Савјет на доказ б достављен уз Захтјев, односно текст Јавног позива објављеног од стране Н/ФС БиХ који дефинише "регулисање права преноса/емитовања". Подносиоцу захтјева, као дистрибутеру, права емитовања нису релевантна, јер не располаже платформом, односно ТВ каналом путем које би тај садржај емитовао;
  - да дакле, да би Подносилац захтјева емитовао предметне садржаје и обратио се АСГ и/или Телекому Српске и стекао права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ (да је такво нешто уопште било могуће), такво емитовање би било могуће тек након додатних трошкова који би

- омогућили емитовање. Ту су, између осталих, трошкови креирања ТВ канала, опремања у техничком и кадровском смислу, трошкови прибављања потребних дозвола, маркетинга и сл.;
- да такво што Подносилац захтјева није имао нити има у својим пословним плановима (као ни било који други оператер, по сазнањима Подносиоца захтјева). Према сазнањима Подносиоца захтјева на основу јавне комуникације БХ Телекома, предметна права уступљена су ексклузивно БХ Телецом-у и нико други их није могао стећи, али ако Савјет у прелиминарном испитивању Захтјева утврди да су Противне стране поставиле услов оператерима за дистрибуцију предметних садржаја у виду њиховог претходног/ истовременог емитирања (који може испунити само БХ Телецом, који се једини бави емитовањем на свом интерном каналу, без дозволе секторског регулатора за емитовање), то би представљало одвојену повреду конкуренције из члана 4. став 1. тачка е) Закона односно члана 10. став 2. тачка д) Закона, у вези са осталим одредбама Закона које су већ истакнуте у Захтјеву, те уколико Савјет утврди постојање таквог захтјева, Подносилац захтјева опреза ради проширује Захтјев и на ове одредбе Закона;
  - надаље, Подносилац захтјева истиче да предметна права нису била доступна, не само Подносиоцу захтјева (који их не би ни могао стећи, јер се не бави емитовањем), него ни било којем другом правном субјекту. Наиме, чињеница је да је БХ Телеком објавио како се ради о ексклузивном споразуму о дјелимичном преносу права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, на основу којег овај оператер ексклузивно емитије ове утакмице, па их нико други није ни могао откупити, јер је ексклузивност од самог БХ Телекома наглашена као битан елемент преноса тих утакмица;
  - да такође, уговор је закључен потпуно нетранспарентно, без објављивања јавног позива или информације о могућностима дјелимичног преноса права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на друге субјекте, те постоји злоупотреба доминантног положаја и у односу на кршење обавезе објаве транспарентних и недискриминаторних услова за пренос права на независна трећа лица. Дакле, нико од субјеката на тржишту није ни био упознат са могућности дјелимичног преноса права на заинтересоване дистрибутере - а према маркетиншкој комуникацији БХ Телекома, таква могућност није ни постојала за било кога другог, јер је БХ Телеком стекао ексклузивна права;
  - да је јавност упозната о договору између АСГ и/или Телеком Српске и БХ Телекома тек накнадно, односно када је дјелимични пренос права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ већ уговорен;
  - да у таквој ситуацији не би имало смисла обраћање било којег пословног субјекта према АСГ и/или Телеком Српске, обзиром да су права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ већ тада ексклузивно пренесена на БХ Телеком, те их нико други није ни могао стећи;
  - да у коначници, ексклузивно уступање права је и пракса када је у питању емитовање спортских

садржаја, те није уобичајено ни познато да се исти емитију путем више емитера;

- да како сматрају да је Захтјев овим комплетиран, моле Савјет да изда потврду о комплетности, отвори поступак и донесе одлуке како се у Захтјеву предлаже.

На основу достављене документације, Конкурентијски савјет је оцијенио да није могуће без проведеног поступка утврдити постојање повреде Закона на које Подносилац захтјева указује, те је донио Закључак о покретању поступка дана 17.05.2021. године, под бројем УП-06-26-3-011-6/21 (у даљем тексту: Закључак).

4. Поступак по Закључку за покретање поступка

У складу са релевантним одредбама Закона, Конкурентијски савјет је доставио Закључак, пуномоћнику Подносиоца захтјева, адвокату Нихаду Сијерчићу дана 17.05.2021. године, актом број УП-06-26-3-011-10/21. Конкурентијски савјет је у складу са чланом 33. став (1) Закона, доставио Закључак и Захтјев привредном субјекту Мтел, дана 17.05.2021. године актом број УП-06-26-3-011-11/21, привредном субјекту АСГ-у актом број УП-06-26-3-011-11/21 и БХ Телеком актом број УП-06-26-3-011-13/21.

Привредни субјекат Мтел је актом запримљеним путем е-маила под бројем УП-06-26-3-011-14/21 од дана 24.05.2021. године затражио додатни рок за достављање очитовања, који му је и одобрен актом број УП-06-26-3-011-14/21 од 26.05.2021. године. У остављеном року, привредни субјекат Мтел је доставио своје очитовање актом запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-20/21 од 17.06.2021. године у којем наводи следеће:

- да је Подносилац одговора није пасивно легитимисан у предметном поступку, имајући у виду да: није уговорна страна у споразуму о дјелимичном приеносу права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, који је предмет Захтјева и да се радња наводне злоупотребе доминантног положаја истакнута у Захтјеву не односи на поступање Мтел-а;
- да Подносилац захтјева нема економски ни правни интерес за покретање предметног поступка, имајући у виду да: се ни Подносилац захтјева ни његова повезана лица нису обраћала Мтел-у ни његовим повезаним лицима како би прибавила права, било (ре)емитовања, било дистрибуције утакмица Мтел Премијер лиге БиХ и Подносилац захтјева није доказао да је претрпио било какву штету услјед закључења споразума о дјелимичном уступању права емитовања Мтел Премијер лиге БиХ;
- да Подносилац захтјева нема директни и индивидуални интерес у предметном поступку, те не може имати ни страначку легитимацију;
- да Захтјеви Telemach-a су контрадикторни и неразумљиви, да наиме, уколико Савјет утврди да у конкретном случају није закључен забрањени споразум у смислу члана 4. Закона, јасно је да нема ни радње злоупотребе доминантног положаја од стране АСГ-а. Са друге стране, уколико би Савјет нашао да је закључен забрањени споразум (што овдје није случај), једно те исто лице, у конкретном случају АСГ, не може два пута одговарати за исту радњу, и за закључење забрањеног споразума и за злоупотребу доминантног положаја због закључења таквог споразума;

- да Подносилац одговора истиче да је поступак по јавном позиву за закључење спонзорских аранжмана за утакмице Премијер лиге БиХ спроведен транспарентно и у складу са прописима. Није јасно како је United Media Sarl могла да учествује као понуђач у процедури за прикупљање понуда за спонзорске аранжмане емитовања Премијер лиге БиХ, имајући у виду да је United Media Sarl привредни субјекат регистрован у Луксембургу, са сједиштем на адреси 43, Boulevard Pierre Frieden, Луксембург, а да је јавни позив био отворен за све заинтересоване правне субјекте са сједиштем на територији Босне и Херцеговине;
- да су нетачни наводи Подносиоца захтјева да је његов приједлог одређења релевантног тржишта у складу са праксом Савјета и праксом Европске комисије;
- да дакле, ниједна од наводних повреда конкуренције описаних у Захтјеву се не може приписати Подносиоцу одговора. Такође, Подносилац одговора није потписник споразума о дјелимичном уступању права емитовања Мтел Премијер лиге БиХ, нити је у посједу истог, те се не може изјашњавати о правој природи и садржини истог;
- да је Telemach Захтјевом тражио од Савјета да покрене поступак због закључења забрањеног споразума из члана 4. Закона између АСГ и/или Мтел-а с једне стране и БХ Телеком-а с друге стране и злоупотребе доминантног положаја од стране АСГ-а у смислу члана 10. Закона;
- да Подносилац одговора истиче да у предметном поступку нема пасивну легитимацију, будући да се ниједна од наведених радњи наводних повреда конкуренције не односи на њега. Наиме, Подносилац одговора није уговорна страна у споразуму који је предмет поступка нити му се могу приписати радње наводне злоупотребе доминантног положаја описане у Захтјеву;
- да се поступак пред Савјетом против неког физичког или правног лица има за циљ заштиту конкуренције, односно утврђивање, санкционисање и спрјечавање аката или радњи које за циљ или посљедицу имају значајно нарушавање, ограничавање и спрјечавање конкуренције на релевантном тржишту. Дакле, предуслов за пасивну легитимацију у поступку због повреде конкуренције јесте учешће у наводној радњи повреде конкуренције, прецизније (1) учешће у закључењу споразума чија се усклађеност са правилима конкуренције испитује или (2) предузимање радњи које потенцијално представљају злоупотребу доминантног положаја, што у овом конкретном предмету није случај
- да како наводи Telemach, предметни Захтјев се односи на споразум о дјелимичном пријеносу права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ између АСГ/МТЕЛ-а и БХ Телеком-а, који, према Telemach-у, представља забрањени споразум о заједничкој производњи;
- да Подносилац одговора није страна у споразуму који је предмет Захтјева. Мтел је како наводи и сам Подносилац захтјева, након спроведеног поступка по јавном позиву, закључио Уговор о спонзорству са Ногометним/фудбалским савезом Босне и Херцеговине ("Н/ФС БИХ") којим је, између осталог, стекао ексклузивна права преноса свих утакмица Премијер лиге БиХ ("лиценцирани садржај");
- да међутим, Уговор о спонзорству није предмет поступка нити је Захтјев поднијет у вези са поступком јавног позива за закључење спонзорских аранжмана за утакмице Премијер лиге БиХ;
- да како је на основу Уговора о спонзорству, Мтел овлашћен да без икаквих ограничења даље преноси права на лиценцирани садржај, те како је емитовање лиценцираног садржаја било могуће само преко емитера аудио-визуелног садржаја, Мтел је у складу са правилима јавног позива и Уговором о спонзорству пренио права на (ре)емитовање и експлоатацију садржаја на АСГ. Након што је уступио подлиценцу за пријенос/емитовање и реемитовање као и експлоатацију садржаја утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, Мтел није утицао нити узимао учешћа у даљем уступању/реемитовању лиценцираног садржаја. Дакле, Мтел је у законитом и транспарентном поступку спроведеном на основу јавног позива стекао ексклузивно право на лиценцирани садржај које право је даље уступио АСГ-у, што је познато и самом Подносиоцу захтјева;
- да надаље, Подносилац одговора истиче да му се ни Подносилац захтјева нити било које од његових повезаних лица која послују у оквиру корпоративне групације United Group, а која посједују дозволу за емитовање, нису обратила ради евентуалне сарадње и уступања лиценцираног садржаја иако им је морало бити познато да оваква могућност постоји, будући да текстом јавног позива није било искључено даље уступање права на емитовање и експлоатацију лиценцираног садржаја;
- да дакле, Мтел је након транспарентне и законите процедуре јавног позива за спонзорске аранжмане за утакмице Премијер лиге закључио уговор о спонзорству са Н/ФС БиХ. Коначно, Мтел није уговорна страна у споразуму поводом кога је покренут предметни поступак, те не може бити пасивно легитимисан у погледу радњи закључења наводно забрањеног споразума из члана 4. Закона;
- да предметни Захтјев, поред забрањеног споразума, обухвата и наводну злоупотребу доминантног положаја од стране АСГ. Како се описана радња наводне злоупотребе доминантног положаја не односи на поступање Мтел-а, јасно је да исти не може имати пасивну легитимацију ни у погледу овог захтјева Telemach-а;
- да коначно, да би физичко или правно лице било пасивно легитимисано у управном поступку неопходно је да има везу са конкретном управном ствари, односно са предметом управног поступка;
- да у конкретном случају Мтел је повезан са предметом поступка само утолико што је повезано лице АСГ-а, а то никако не може бити довољно да се против истог води поступак. Вођење поступка против Мтел-а би био јединствен случај у пракси Савјета, у коме би се поступак због забрањеног споразума водио против субјекта који није потписник истог. Овакво поступање, осим што је противно правилима управног поступка и Закону о

- конкуренцији, противно је и принципима правне сигурности и легитимних очекивања јер би постојала могућност вођења поступка против сваког привредног субјекта чије повезано лице је закључило споразум чија се усклађеност са правилима конкуренције испитује;
- да даље, чињеница да је Мтел учествовао у поступку јавног позива, те закључио уговор о спонзорству са Н/ФС БиХ, никако не може водити закључку да исти у предметном поступку има пасивну легитимацију. Ово прије свега имајући у виду да је сам Telemach јасно одредио у односу на који споразум подноси Захтјев, те прецизирао да се Захтјев не односи на поступак јавног позива;
  - да дакле, на основу свега горе наведеног, јасно је да се ниједна од радњи истакнутих у Захтјеву не може приписати Мтел-у, те да исти није пасивно легитимисан у предметном поступку;
  - да Подносилац захтјева нема правни ни економски интерес за покретање предметног поступка, те не спада у круг лица која су у складу са чланом 27. став 2. Закона овлашћена на подношење захтјева за покретање поступка пред Савјетом;
  - да активну легитимацију за покретање поступка може имати само онај учесник на тржишту коме је наводном повредом конкуренције (радњом злоупотребе доминантног положаја или закључењем рестриктивног споразума) повријеђен економски или правни интерес;
  - да непостојање правног и економског интереса за покретање предметног поступка на страни Telemach-а јасно произилази из чињенице да (i) Telemach према сопственом признању није затражио програмски сацај који је предмет споразума те да (ii) није трпио никакву економску штету усљед закључења предметног споразума;
  - да додатно закључак о непостојању правног и економског интереса на страни Telemach-а, те самим тим и недостатак страначке легитимације за учешће у предметном поступку, потврђен је праксом судова Европске уније. Наиме, расправљајући о страначкој легитимацији, Суд правде Европске уније је установио критеријум "директног и појединачног интереса" који мора бити задовољен да би правном или физичком лицу било признато право да учествује у поступку;
  - да је наведени критеријум директног и појединачног интереса установљен је у предмету Plaumann из 1963. године (тзв. Plaumann тест), према коме интерес правног или физичког лица за учешће у поступку постоји уколико нека радња или акт утиче на њега индивидуално на такав начин који то лице одваја од свих других лица;
  - да примјена Plaumann теста чини неизоставни дио праксе судова Европске уније у свим случајевима у којима се расправља о постојању интереса за вођење поступка. Тако, у одлуци Greenpeace International, Општи суд Европске уније је нашао да Плауманн тест "остаје примјенљив без обзира на природу интереса подносилаца захтјева, били они економски или другачији";
  - да у истој одлуци, Општи суд Европске уније је заузео став да подносиоци захтјева, у датом случају, а на основу критеријума установљених Plaumann тестом, немају директни и појединачни интерес, те им није признао својство странке у поступку: "Околности на које се подносиоци захтјева позивају нису довољне да их диференцирају од свих осталих лица нити да их разликују индивидуално на исти начин као што је то случај са оним на које се одлука односи"
- "Подносиоци захтјева стога не могу да буду погођени оспореном одлуком на другачији начин од било ког другог ко је или ко би могао у будућности да буде у истој ситуацији;
- да уколико критеријуме садржане у Plaumann тесту примјенимо на Подносиоца захтјева, јасно слиједи да одлука Савјета у предметном поступку није од директног утицаја на Telemach, а све и уколико би била, иста не би утицала на пословање и положај Telemach-а на тржишту на другачији начин него што би то био случај са осталим правним субјектима;
  - да правни интерес као процесна претпоставка за покретање поступка постоји у случају да од одлуке у поступку зависи заштита неког угроженог субјективног права те да сходно наведеном, Telemach би био легитимисан да поднесе захтјев за покретање поступка у вези са закључењем забрањеног споразума који има негативне ефекте по конкуренцију на релевантном тржишту, само у случају да га се посљедице тог споразума непосредно тичу;
  - да међутим, Telemach потпуно супротно терету доказивања из члана 36 став 1. Закона није доказао да је и које је његово право доведено у питање наводним повредама конкуренције истакнутим у Захтјеву;
  - да наиме, Захтјевом су обухваћене наводне повреде конкуренције на тржишту телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ. Међутим, Telemach није емитер већ дистрибутер аудиовизуелних садржаја. Другим ријечима, Подносилац захтјева уопште није учесник на тржишту које је у Захтјеву сам предложио као релевантно. По сопственим наводима, Telemach-у "као дистрибутеру, права емитовања нису релевантна";
  - да овом констатацијом, Telemach је практично признао да нема никакав интерес за покретање предметног поступка, а непостојање овог интереса даље је детаљно објаснио у допуни свог Захтјева, наводећи да: се уопште не бави емитовањем аудиовизуелног садржаја, те није ни могао бити уговорна страна у предметном споразуму, да за њега није могуће емитовање предметног садржаја (бар не без значајних трошкова, које нема намјеру да учини), да у својим пословним плановима није имао нити има намјеру да се бави емитовањем аудио-визуелних садржаја;
  - да Савјет је уочио чињеницу да Telemach уопште није учесник на тржишту које сам у Захтјеву предлаже и с тим у вези затражио од Подносиоца захтјева да појасни да ли Захтјев подноси самостално или у својству повезаног лица United Media Sarl које је учествовало у поступку спроведеном на основу јавног позива;
  - да ипак, Подносилац захтјева је у допуни Захтјева истакао да у предметном поступку иступа самостално, а не као повезано друштво United Media Sarl, како слиједи: United Media није нити на који начин укључена у поступак који се води по

- овом Захтјеву" Подносилац захтјева није комуницирао са United Media о овим темама, о условима Јавног позива нема никаквих сазнања изузев информација које су објављене у медијима, те исте нису предмет овог Захтјева;
- да имајући све наведено у виду, јасно је да Telemach нема правни интерес за вођење предметног поступка;
  - да правно или физичко лице поседује економски интерес за подношење захтјева пред Савјетом уколико може да докаже да радње наводне повреде конкуренције непосредно утичу на његово пословање, те да услјед истих трпи штету;
  - да међутим, Подносилац захтјева није пружио нити један доказ у погледу евентуалне или претрпљене штете. Нејасно је како би Telemach уопште могао трпети штету усљед закључења споразума чији предмет, како је сам истакао, за њега уопште није релевантан;
  - да дакле, Подносилац захтјева уопште није легитимисан за учешће у предметном поступку, имајући у виду да: се ни Подносилац захтјева ни његова повезана лица нису обрађала Подносиоцу одговора у циљу остваривања права било емитовања било дистрибуисања утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ, иако су иста знала (имајући у виду јавно објављена правила јавног позива) да је Мтел стекао право преноса/емитовања и даље експлоатације предметног садржаја, да за Подносиоца захтјева права емитовања која су предмет Захтјева уопште нису релевантна, те одлука Савјета у предметном поступку неће бити од значаја за њега, да Подносилац захтјева није пружио нити један доказ о претрпљеној штети усљед наводних повреда конкуренције истакнутих у Захтјеву;
  - да из свега наведеног јасно слиједи да Telemach није доказао постојање свог економског ни правног интереса за вођење поступка, те да не може бити подносилац захтјева у складу са чланом 27 став 2. Закона;
  - да Подносилац одговора се не може изјаснити о меритуму предметног Захтјева будући да није уговорна страна спорног споразума нити се на њега односе радње наводне злоупотребе доминантног положаја. Међутим, Подносилац одговора ће ипак изнијети своја запажања у вези са појединим наводима из Захтјева;
  - да Подносилац захтјева није сигуран у своје аргументе у погледу постојања некаквог "забрањеног и тајног ексклузивног споразума" између Телекома Србија, АСГ, БХ Телекома и Мтел-а указује и чињеница да се истовремено са захтјевом Савјету да утврди да је предметни споразум забрањен у смислу члана 4. став 1. тачке (б) и (ц) Закона о конкуренцији (тачка 6.2.1.), Подносилац захтјева обратио Савјету са захтјевом да утврди и да је АСГ злоупотребио свој доминантни положај у смислу члана 10. став 2. тачке (б) и (ц) Закона о конкуренцији (тачка 631.), при чему у Захтјеву објашњава да је "[...] АСГ закључивањем тајног и ексклузивног споразума, злоупотребио свој доминантни положај, јер другим привредним субјектима који се баве емитирањем није транспарентно и дискриминаторно нити понудио закључење
- уговорне сарадње", односно да је на тај начин "ограничио тржиште и технички развој на штету потрошача";
- да овако постављени захтјеви указују на потпуно неразумијевање материје заштите конкуренције од стране Подносиоца захтјева, јер уколико Савјет утврди да у конкретном случају није закључен некакав забрањени споразум у смислу Закона, јасно је да нема ни радње злоупотребе доминантног положаја од стране АСГ. Прво искључује друго. Са друге стране, уколико би Савјет утврдио да је у конкретном случају закључен забрањени споразум (а није), једно те исто лице, у конкретном случају АСГ, не може да буде одговорно два пута за исту радњу, и за закључење забрањеног споразума и за злоупотребу доминантног положаја због закључења таквог споразума, а што је приједлог Подносиоца захтјева (тачка 6.4.3.);
  - да у том смислу, захтјеви Telemach-а су контрадикторни и неразумљиви јер није јасно шта се и од кога тражи, односно ко би требало да испуни "мјеру у циљу омогућавања и другим заинтересираним субјектима стицање права телевизијског емитовања под једнаким условима који имају Противне стране" (6.4.1.) и налог Савјета да у року од 30 дана од пријема рјешења Савјета којим се установљава да је АСГ злоупотребио свој доминантан положај понуди свим заинтересираним субјектима стицање права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ под једнаким и транспарентним условима" (6.42.);
  - да наиме, нејасно је да ли ове обавезе треба да испуне заједно Телеком Србије, Мтел и АСГ, можда свако од њих односно самостално? (тачка 6.4.1.), или је по Подносиоцу захтјева обавеза искључиво на АСГ (како је наведено у тачки 6.42);
  - да додатно из свега овога је очигледно да ни у ком случају Мтел никако не може да испуни овако предложене мјере јер је исти своја права на емитовање из закљученог Уговора о спонзорству раније уступио АСГ-у, те их не може ни нудити "другим заинтересираним лицима", а из чега неспорно произилази да Мтел није пасивно легитимисан у овом поступку;
  - да такође Подносилац захтјева, чини се, не зна шта хоће, што се и види у његовом одговору на Захтјев за допуну захтјева, гдје на питање Вијећа да ли се обраћао АСГ/Телеком Српске да тражи да дистрибуира предметне садржаје, Telemach наводи да се он не бави емитовањем, али даље ипак "објашњава" да таквој ситуацији не би имало смисла објашњење било којег пословног субјекта према АСГ и/или Телеком Српске, обзиром да су права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ већ тада ексклузивно пренесена на БХ Телеком, те их нико други није ни могао стећи. У коначници, ексклузивно уступање права је и пракса када је у питању емитовање спортских садржаја. Дакле Telemach у свом одговору Савјету указује да је "ексклузивно уступање права пракса када је у питању емитовање спортских садржаја а са друге стране онемогућавање такве праксе, тако што ће се омогућити другим субјектима у тендерском поступку да им се дјелимично пренесу права емитовања Мтел Премијер лиге БиХ а што

- тврдње Подносиоца захтјева чини апсолутно контрадикторним и логички неодрживим;
- да надаље, у погледу навода Подносиоца захтјева да је United Media Sarl доставила најповољнију понуду за права на емитовање, но да је извршни одбор Н/ФС БИХ повезао више услуга и изабрао понуду Мтел-а, Подносилац одговора истиче да је поменута процедура по јавном позиву спроведена у потпуности законито и транспарентно, те да (колико је Подносиоцу одговора познато) остали учесници укључујући и United Media Sarl нису истицали приговоре. Додатно, није јасно како је United Media Sarl, уопште могла бити учесник у поступку по јавном позиву имајући у виду да је регистрована у Луксембургу, а правила јавног позива јасно прописују да је позив отворен за све заинтересоване правне субјекте са сједиштем на територији Босне и Херцеговине;
  - да такође, Подносилац захтјева је неконзистентан у својим наводима о одређењу релевантног тржишта. Наиме, Подносилац захтјева релевантно тржиште у различитим дијеловима Захтјева одређује на различит начин. Тако, најприје предлаже Савјету да релевантно тржиште одреди као "тржиште телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ", да би затим на појединим мјестима у Захтјеву тржиште одредио као "тржиште емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ", те да би приликом образлагања навода о забрањеном споразуму навео да је предметни споразум закључен између директних конкурената "на тржишту емитовања и дистрибуције медијских садржаја"
  - да образлажући свој приједлог релевантног тржишта производа, Telemach се позива на праксу Савјета у којој је тржиште одређено као тржиште дистрибуције спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују и приенос Ливе пакета енглеске Премијер лиге. Међутим, све и уколико бисмо узели у обзир цитирану одлуку Савјета на коју се позива противна страна, а којом је управо Telemach-овом повезаном лицу, Спорт Клуб-у, утврђена злоупотреба доминантног положаја, јасно је да Telemach није слиједио модел из цитиране одлуке приликом предлагања дефиниције релевантног тржишта производа, Наиме, према цитираној одлуци, релевантно тржиште се не односи на емитовање, већ на дистрибуцију програмског садржаја. Исто тако, према цитираној одлуци, не прави се разлика између "телевизијског" и "нетелевизијског" емитовања, нити се истом тржиште ограничава искључиво и само на једно посебно спортско такмичење већ обухвата дистрибуцију спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују пренос утакмица одређеног спортског такмичења;
  - да надаље, нису тачни наводи Подносиоца захтјева према којима је одређење релевантног тржишта производа на нивоу националних фудбалских такмичења у складу са праксом Европске комисије, Наиме, Подносилац захтјева се не позива ни на једну одлуку Европске комисије у овом погледу. Разлог томе лежи у чињеници да такво одређење релевантног тржишта у пракси Европске комисије не постоји. Штавише, одлучујући у поступцима испитивања повреда конкуренције поводом продаје права за емитовање спортског (фудбалског) садржаја (одлуке UEFA Champion league, Premier league и Бундеслига), ни у једном случају није сузила релевантно тржиште на једну националну лигу;
  - да Мтел није потписник нити је у посједу предметног споразума о дјелимичном уступању права на емитовање утакмица Премијер лиге БиХ, те се о правној природи и садржини истог не може изјашњавати. Међутим, Подносилац захтјева може изнијети своја запажања о наводима противне стране о предметном споразуму. Наиме, наводи Telemach-а о предметном споразуму су контрадикторни будући да Telemach најприје наводи да је ријеч о хоризонталном споразуму, и то споразуму о заједничкој производњи, да би затим навео да је ријеч о споразуму којим се једна уговорна страна слаже да престане са производњом одређених производа и то повјерава другој уговорној страни;
  - да Подносилац захтјева се даље погрешно позива на параграф 152 Смјерница Европске уније о хоризонталној сарадњи ("Смјернице") тако што исти не парафразира у цјелости, односно изоставља његов битан дио. Наиме, у параграфу 152 Смјерница је, између осталог, наведено: "Уговори о специјализацији су споразуми између двије стране које су активне на истом тржишту или тржиштима производа, на основу којих се једна страна обавезује да у потпуности или дјелимично обустави производњу одређених производа и да такве производе купује од друге стране, која прихвата да производи и испоручује наведене производе";
  - да дакле, два су услова потребна да би се споразум могао дефинисати у складу са параграфом 152 Смјерница и то (i) да једна страна у цјелости или у дјелимично одустане од производње коју повјерава другој страни, и (ii) да те производе купује од друге стране. У конкретном случају, потребно је да буде испуњен услов да АСГ у цјелости или дјелимично престане са емитовањем лиценцираног садржаја и да исти купује од БХ Телеком-а. Подносилац захтјева је пропустио да цитира други услов, односно обавезу АСГ да купује производе од БХ Телеком-а. Имајући у виду да је очигледно да АСГ не купује лиценцирани садржај од БХ Телеком-а, Уговор не испуњава услове да се дефинише као споразум о хоризонталном подуговарању у складу са параграфом 152 Смјерница како је Подносилац захтјева предложио;
  - да из наведеног јасно слиједи да су наводи Подносиоца захтјева у погледу предметног споразума и дефиниције релевантног тржишта контрадикторни и потпуно неосновани, те предлажу Савјету да се донесе Закључак којим се одбацује предметни захтјев или Рјешење којим се исти одбија као неоснован.
- Привредни субјекат АСГ је актом запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-17/21 дана 03.06.2021. године затражио додатни рок за достављање очитовања, који му је и одобрен актом број УП-06-26-3-011-19/21 од 03.06.2021. године, те на основу захтјева запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-21/21 од 21.06.2021. године, одобрен је додатни

рок актом број УП-06-26-3-011-22/21 од 22.06.2021. године. У остављеном року, привредни субјекат АСГ је доставио своје очитовање актом запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-25/21 од 09.07.2021. године у којем наводи сљедеће:

- да Подносилац захтјева злоупотребава своја процесна овлашћења, имајући у виду да закључење Споразума користи као повод за покретање предметног поступка, а заправо настоји да онемогући спровођење резултата јавног тендера на коме је Мтел стекао права на пренос и експлоатацију садржаја Премијер лиге БиХ;
- да је Подносилац захтјева обмануо Савјет у погледу свог независног поступања у поступку. Наиме, покретање предметног поступка резултат је координације са United Media Sarl, повезаним лицем Telemach-а, које је учествовало у поступку спроведеном по јавном позиву;
- да Захтјев Telemach-а се показује као потпуно неоснован, ако се има у виду да: (i) се ни Telemach а ни његова повезана лица нису обратила Подносиоцу одговора у циљу откупа права на емитовање, (ii) Telemach сам наводи да му, као дистрибутеру, права која су предмет Споразума уопште нису релевантна и (iii) да је Telemach одбио закључење уговора о дистрибуцији Арена Спорт канала путем кога би својим корисницима могао да омогући приступ утакмицама Мтел Премијер лиге БиХ;
- да Telemach, у конкретном случају, није правилно одредио релевантно тржиште производа. Предложена дефиниција релевантног тржишта резултат је Telemach-овог неразумјевања разлике између емитовања спортских такмичења, с једне стране и дистрибуције ТВ канала који укључују емитовање спортских такмичења, с друге стране;
- да Споразум не представља забрањени споразум у смислу члана 4. Закона. Наиме, Споразум нема за циљ нити посљедицу подјелу тржишта, нити се истим било који привредни субјекат ставља у неповољан конкурентски положај, те није ни морао бити поднијет Савјету на појединачно изузеће. Напротив, Споразум је прокомпаративног карактера, будући да се њиме омогућава да права на емитовање једног спортског такмичења реализује више емитера. При томе, ниједном емитеру није била ускраћена могућност, да на исти начин као и БХ Телеком, откупи дјелимично уступање права на емитовање лиценцираног садржаја;
- да Подносилац одговора не ужива доминантан положај на релевантном тржишту, те исти није ни могао злоупотребити. Подносилац захтјева је приликом процјене доминантног положаја потпуно занемарио чињеницу да је у конкретном случају ријеч о специфичном режиму стицања права, у коме се доминантан положај не може цијенити само на основу тржишног учешћа, већ је потребно у обзир узети и (i) специфичан начин функционисања тржишта, односно чињеницу да је ријеч о правима која су прибављена у поступку јавног тендера, као и (ii) правне баријере на које учесници на тржишту не могу утицати - само један понуђач може стећи ексклузивну лиценцу;
- да лиценцирани садржај је био предмет јавног тендера на коме је могао учествовати сваки привредни субјекат, а након спроведеног јавног

тендера информација о имаоцу ексклузивне лиценце била је јавно доступна, те се сваки заинтересовани привредни субјекат могао обратити АСГ-у у циљу откупа лиценцираног садржаја. У случају да Telemach или његово повезано лице које се бави емитовањем имају стварну намјеру да стекну права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге, АСГ истиче да је вољан да им одмах, под истим условима какви су уговорени са БХ Телеком-ом, уступи расположива права на емитовање Мтел Премијер лиге;

- да АСГ није имао обавезу објављивања јавног позива за закључење Споразума, нити је био у обавези објављивања информације о могућности закључења оваквог уговора. Telemach, али и његова повезана лица која имају дозволу за емитовање, могла су и морала знати да постоји могућност откупа права на емитовање лиценцираног садржаја. Прецизније, сваки савјесни учесник на тржишту разумно је могао претпоставити да може тражити откуп права на емитовање лиценцираног садржаја;
- да на крају, Подносилац одговора истиче да су захтјеви Telemach-а контрадикторни и неразумљиви. Мјере чије је изрицање предложио, говоре у прилог аргументу да Telemach не разумије најбоље за шта терети Подносиоца одговора и остале привредне субјекте против којих је покренуо поступак, нити поставља јасне захтјеве по којима би било могуће поступити;
- да усвајањем Telemach-овог Захтјева да обавезе АСГ да уговор о преносу права емитовања закључи са свим заинтересованим привредним субјектима, Савјет би, не само поништио већ и обесмислио резултат тендерског поступка, у коме је на законит и транспарентан начин, Мтел стекао ексклузивна права на пренос/емитовање и експлоатацију садржаја Премијер лиге БиХ. С друге стране, уколико би Савјет у складу са захтјевом Telemach-а наложило раскид Споразума, исто би за посљедицу имао искључење учесника са конкретног релевантног тржишта и проузроковало штету за крајње кориснике;
- да наиме, Telemach је искористио закључење споразума о набавци ексклузивних права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ између АСГ-а и БХ Телеком-а, као повод за покретање предметног поступка пред Савјетом, док је стварни циљ Telemach-а да онемогући спровођење резултата тендерског поступка у коме је Мтел стекао ексклузивна права на пренос/емитовање и експлоатацију Премијер лиге БиХ;
- да је закључењу Споразума претходила јавна тендерска процедура у којој је Ногометни/Фудбалски Савез Босне и Херцеговине ("НС/ФС БиХ") позвао све заинтересоване субјекте да доставе понуде. Један од понуђача у поступку по јавном позиву био је и привредни субјекат United Media Sarl (Луксембург), повезано лице Подносиоца захтјева. Да је United Media Sarl успјела да откупи права на утакмице Премијер лиге БиХ на поменутом јавном тендеру, предметни садржај би се емитовао преко канала Спорт Клуб, док би дистрибуцију вршио Telemach. Међутим, како је тендерска процедура завршена избором

- Мтел-а као најбољег понуђача, Telemach подношењем Захтјева у коме тражи од Савјета да АСГ-у наложи закључење уговора о уступању права на емитовање са свим заинтересованим субјектима, заправо обесмишљава резултат поступка спроведеног по јавном позиву;
- да имајући у виду да Закон о јавним набавкама БиХ налаже да се поступак по јавном позиву спроводи уз поштовање принципа праведне и активне конкуренције, сматрају да су сва права понуђача укључујући United Media Sarl била заштићена, те да нема мјеста наводима Подносиоца захтјева у којима износи примједбе на исход тендерске процедуре;
  - да Савјет је такође уочио чињеницу да, у конкретном случају, нема основа за покретање поступка од стране Telemach-а као самосталног субјекта, па је од истог затражио да појасни да ли Захтјев подноси самостално или у својству повезаног лица United Media Sarl, привредни субјекат који је учествовао у поступку спроведеном на основу јавног позива;
  - да с тим у вези, Telemach је истакао да у предметном поступку иступа самостално, а не као повезано лице United Media Sarl, те да "Унијет Медиа није нити на који начин укључена у поступак који се води по овом Захтјеву" нити је Telemach "комуницирао са Унијет Медиа о овим темама, о условима Јавног позива нема никаквих сазнања изузев информација које су објављене у медијима, те исте нису предмет овог Захтјева";
  - да међутим, нису истинити наводи Подносиоца захтјева да о поступку спроведеном на основу јавног позива нема никаквих других сазнања осим оних објављених у медијима. Из Захтјева произилази да Telemach располаже и информацијама о поступку по јавном позиву које нису јавно доступне. Наиме, на интернет страници НС/ФС БиХ објављено је да су разматране достављене понуде, али не и који понудачи су упутили понуде (доказ: Објава са интернет странице НС/ФС БиХ о одржаној 53. седници извршног одбора НС/ФС БиХ, од 18. јула 2020. године);
  - да према томе, да се информисао само из јавно доступних извора, Telemach не би могао знати појединости о поступку по јавном позиву које је изнео у Захтјеву, укључујући и информацију о привредним субјектима који су упутили понуде;
  - да из горе наведеног слиједи да нису истинити наводи Подносиоца захтјева према којима United Media Sarl није ни на који начин укључена у предметни поступак, те да Telemach нема никаквих сазнања о поступку спроведеном по јавном позиву нити је о томе комуницирао са United Media Sarl. Јасно је да у координацији са United Media Sarl, Telemach овим поступком заправо настоји да спречи АСГ и Мтел да реализују права на емитовање и експлоатацију садржаја Премијер лиге БиХ;
  - да још једна потврда да стварни мотив за покретање поступка није заштита легитимних интереса учесника на тржишту јесу и наводи самог Telemach-а према којима сам наводи да је ексклузивно уступање права само једном емитеру у области спортских садржаја уобичајена пракса и да "није уобичајено ни познато да се исти емитеру путем више емитера ", али Захтјевом ипак од Савјета тражи да обавезе АСГ да уговор о преносу права на емитовање закључи са свим заинтересованим привредним субјектима;
  - да предметним Захтјевом, Telemach је покренуо још један у низу поступака који не представљају ништа друго до злоупотребу процесних овлаштења. Наиме, Telemach у конкретном случају, не може имати никаквих других интереса за вођење поступка осим саботирања АСГ-а и Мтел-а у реализацији права стечених на јавном тендеру. Да Telemach предметним поступком заправо жели да поништи иначе легалне и легитимне резултате поступка спроведеног по јавном позиву јасно произилази и из чињенице (i) да се ни Telemach а ни његова повезана лица нису обратила Подносиоцу одговора у циљу откупа права на емитовање, да (ii) Telemach сам наводи да му, као дистрибутеру, права која су предмет Споразума уопште нису релевантна, и да је (iii) Telemach одбио закључење уговора о дистрибуцији Арена Спорт канала путем кога би својим корисницима могао да омогући приступ утакмицама Мтел Премијер лиге БиХ,
  - да на крају, потврду да нема легитимне интересе за подношење Захтјева дао је и сам Telemach, у допуни Захтјева, у којој је детаљно објаснио да нема никаквих интереса у вези са Споразумом, наводећи да: се уопште не бави емитовањем аудиовизуелног садржаја, те није ни могао бити уговорна страна у Споразуму, да за њега није могуће емитовање предметног садржаја (бар не без значајних трошкова, које нема намјеру да учини) и у својим пословним плановима није имао нити има намјеру да се бави емитовањем аудио-визуелног садржаја.
  - да дакле, у конкретном случају Telemach је: искористио Споразум као повод да покрене поступак којим ће практично поништити резултате поступка спроведеног по јавном позиву; обмануо Савјет у погледу свог независног поступања у поступку и нанео штету не само актерима тендерског поступка, НС/ФС БиХ, АСГ-у, Мтел-у и БХ Телеком-у већ и крајњим корисницима;
  - да из свега наведеног јасно слиједи да Telemach не само да није успио да докаже да је легитиман за подношење Захтјева у складу са чланом 27 став 3. Закона, већ је, напротив, учинио очигледним да његов мотив за подношење Захтјева може бити само остварење нелегитимних циљева који су у супротности са принципима фер конкуренције и добробити крајњих корисника;
  - да Подносилац захтјева је предложио Савјету да релевантно тржиште производа одреди као тржиште телевизијског емитовања Мтел Премијер лиге БиХ. Иако сам наводи да је за одређење релевантног тржишта битно "разумјевање области емитовања спортских телевизијских канала", из образложења предложене дефиниције произилази да Подносилац захтјева ни сам не разумије разлику између емитовања спортских такмичења, с једне стране и дистрибуције ТВ канала који укључују емитовање спортских такмичења, с друге стране;
  - да прво, Подносилац захтјева се позива на ранију праксу Савјета и наводи да је у "упоредивим

- околностама" тржиште било одређено на нивоу националног фудбалског такмичења. Једина сличност између цитиране одлуке и предмета овог поступка јесте чињеница да се у оба случаја радило о спортским садржајима високог квалитета. Међутим, околности из предмета у коме је донијета цитирана одлука и околности овог конкретног случаја нису сличне нити упоредиве. Наиме, у цитираној одлуци је предмет разматрања Вијећа била дистрибуција ТВ канала Спорт клуб, а повреда се састојала у наметању посебних услова о минималном броју корисника и примјени различитих услова у уговорима о дистрибуцији према ЦАТВ/ИПТВ и ДТХ оператерима. Дакле, није било ријечи о емитовању спортског садржаја, нити о уступању права на емитовање појединих утакмица;
- да у цитираној одлуци је тржиште одређено као "тржиште дистрибуције спортских канала са фудбалским садржајима високог квалитета који укључују и пренос Ливе пакета енглеске Премијер лиге". Наведена дефиниција не оправдава став Подносиоца захтјева да свако од "ексклузивних фудбалских такмичења представља засебно релевантно тржиште производа". Наиме, у цитираној одлуци се тржиште не ограничава на једно спортско такмичење, јер се спортско такмичење као такво ни не може дистрибуисати, већ је Савјет дефинисао тржиште као дистрибуцију спортских канала, /и то канала који преносе одређену врсту садржаја (фудбалски садржај високог квалитета), укључујући али не ограничавајући се на пренос конкретног спортског такмичења (у цитираном случају, енглеске Премијер лиге);
  - да друго, Подносилац захтјева истиче да је одређење "релевантног производног тржишта као националних фудбалских такмичења у складу са праксом Европске комисије", при чему се не позива ни на једну одлуку нити на један примјер из ЕУ праксе. Разлог томе лежи у чињеници што /такво одређење релевантног тржишта у пракси Европске комисије не постоји. Штавише, Европска комисија одлучујући у поступцима испитивања повреда конкуренције поводом продаје права за емитовање спортског (фудбалског) садржаја ни у једном случају није сузила релевантно тржиште на једну националну лигу (одлуке (i) UEFA Champion league, (ii) Премиер леагуе и (iii) Бундеслига). Тако, у одлуци UEFA Champions League, Европска комисија одређује релевантно тржиште на следећи начин: "У овом случају, Комисија је такође става да се релевантно тржиште производа може на одговарајући начин дефинисати као тржиште за стицање права емитовања фудбалских манифестација који се редовно играју сваке године. Ова дефиниција би у пракси углавном обухватала националне спортске манифестације прве и друге лиге и купа као и УЕФА Лигу шампиона и УЕФА куп";
  - да даље, Европска комисија у Премиер лиги - одлуци у параграфу 20. дефинише релевантно тржиште као тржиште стицања права на пренос фудбалских утакмица врхунског квалитета, обухватајући и утакмице фудбалских клубова који играју у Премијер лиги, без обзира на то да ли се утакмице тих клубова одигравају под окриљем Премијер лиге или не. Другим речима, релевантно тржиште обухвата пренос свих утакмица које играју фудбалски клубови из Премијер лиге, што може да обухвати (и) Премијер лигу, али и (ии) сва остала такмичења у којима ти клубови учествују, као што су национални купови, европски купови и пријатељске утакмице. Дакле, ни у овом случају релевантно тржиште није ограничено на пренос утакмица једног националног првенства;
  - да треће, Подносилац захтјева наводи да су навијачи који прате одређено национално фудбалско такмичење углавном концентрисани у земљи у којој се такмичење одиграва. Наведени аргумент, сам по себи, може бити тачан, међутим не може послужити као доказ да су (национална) фудбалска такмичења међусобно незаменљива, без обзира на то где су концентрисани навијачи који прате одређено спортско такмичење и какав значај оно за њих има, незамјенљивост се у конкретном случају не може посматрати из перспективе "навијача" односно крајњих корисника. Како је у конкретном случају ријеч о стицању права на емитовање одређеног броја утакмица Мтел Премијер лиге, (не)замјенљивост је једино исправно процјењивати из перспективе емитера који прибављају права на емитовање спортског садржаја. У том смислу, требало је да Telemach понуди доказе да потенцијални емитери не сматрају предметно спортско такмичење замјенљивим са другим спортским такмичењима, односно националним лигама;
  - да осим што у образложењу сопственог приједлога за одређење релевантног тржишта производа Telemach или уопште не даје аргументе или се позива на аргументе и праксу који не могу бити релевантни у конкретном случају, Telemach показује неразумјевање предметне материје и на тај начин што, након давања приједлога за одређење релевантног тржишта као телевизијског емитовања Мтел Премијер лиге БиХ, надаље у Захтјеву уводи нове дефиниције релевантног тржишта производа онако како му у датим околностима одговара, и то: "У тачки 1.3.1. Захтјева, за потребе дефинисања предметног споразума као хоризонталног споразума закљученог између директних конкурената, дефинише тржиште као тржиште "дистрибуције аудиовизуелних медијских услуга у БиХ" Затим, у тачки 3.1. Захтјева, поново образлажући правну квалификацију предметног споразума, наводи нову дефиницију тржишта, и то тржиште емитовања и дистрибуције медијских садржаја";
  - да одређење релевантног тржишта на начин како је Telemach предложио у случајевима попут овог - када су права на емитовање стечена путем јавних позива, при чему учесници у поступку по јавном позиву не могу утицати на обим права емитовања која ће стећи - воде у правни нонсенс. Наиме, бесмислено је да: 1) Најприје као понуђач на јавном тендеру морате да испуните услове за учешће на истом, 2) А затим бивате санкционисани управо због тога што сте испунили услове тендерске процедуре и на законит начин стекли права емитовања (која иначе и нисте могли стећи

- никако другачије него, као ексклузивна, за све утакмице у оквиру једног спортског такмичења);
- да неуспјела манипулација дефиницијом релевантног тржишта показује се још бесмисленијом ако се има у виду да сâм Telemach уопште није учесник на тржишту чију дефиницију је сам предложио. Тако, Telemach у допуни свог Захтјева од 6. априла 2021. године, објашњава како он није емитер, већ дистрибутер медијског садржаја. Како је детаљније образложено у одјелку 1, није оправдано ни смислено покретање поступка због наводне повреде конкуренције на тржишту емитовања спортских садржаја од стране дистрибутера медијског садржаја који сâм признаје да му "права емитовања нису релевантна";
  - да своје наводе о доминантном положају АСГ-а, Telemach заснива на аргумену да АСГ као ималац ексклузивне лиценце одлучује о начину емитовања 100% утакмица Мтел Премијер лиге. Међутим, Telemach овде пропушта да наведе да АСГ није могао утицати на сопствено тржишно учешће, односно на проценат права који ће стећи;
  - да обим у коме се уступа ексклузивна лиценца, па самим тим и проценат права на емитовање, зависи од изворног имаоца лиценце (у овом случају НС/ФС БиХ). Управо због оваквих околности, у којима удио учесника на тржишту заправо не може послужити као основ за закључак да предметни учесник ужива доминантан положај, у пракси тијела за заштиту конкуренције анализирају се и други фактори који могу послужити као индикатор тржишне снаге, а затим и доминантног положаја;
  - да у том смислу приликом процјене евентуалног доминантног положаја АСГ-а, неопходно је узети у обзир и факторе попут начина функционисања релевантног тржишта и (не)постојање правних и стварних тржишних баријера. У конкретном случају, откуп права на емитовање предметног садржаја не функционише на исти начин као што је то случај са медијским правима чији откуп није условљен правилима тендера. Такође, чињеница да, према правилима процедуре, само један понуђач може стећи ексклузивну лиценцу за све утакмице Мтел Премијер лиге, указује на постојање правне баријере за све остале учеснике у поступку спроведеном по јавном позиву. Подносилац захтјева је и сам свјестан специфичности откупа права на емитовање спортских такмичења и правних баријера које у том погледу постоје, те тако признаје: "У коначници, ексклузивно уступање права је и пракса када је у питању емитовање спортских садржаја, те није уобичајено ни познато да се исти емитују путем више емитера;
  - да начин функционисања тржишта која укључују откуп права на емитовање спортских такмичења, као и постојање правних баријера које настају као резултат чињенице да се бира само један понуђач, указују на то да се у случајевима као што је овај постојање доминантног положаја не може оцјењивати на основу процента у коме су остварена права на емитовање. Дакле, све и уколико би прихватили дефиницију релевантног тржишта коју је предложио Telemach, АСГ се ипак не би могао сматрати доминантним;
  - да напротив, доминантан положај и акти његове злоупотребе би се прије могли приписати Подносиоцу захтјева, имајући у виду да исти користи своју тржишну снагу противно интересима крајњих корисника, и то тако што избјегава закључење уговора са оператерима ван сопствене групације и упркос паду квалитета своје услуге задржава убједљиво највише цијене дистрибуције на тржишту у БиХ;
  - да како је напријед наведено, АСГ не ужива доминантан положај на релевантном тржишту, те није ни могао вршити злоупотребу истог, Међутим, без обзира на то што није могао злоупотребити положај који суштински нема, Подносилац одговора ће се, опреза ради, изјаснити и на наводе Подносиоца захтјева о злоупотреби доминантног положаја;
  - да према наводима Подносиоца захтјева, АСГ је злоупотријебио доминантни положај тиме што није, у складу са посебним одговорностима које наводно има, другим привредним субјектима понудио закључење уговора о дјелимичном уступању права на емитовање Мтел Премијер лиге БиХ. Најприје, Подносилац одговора истиче да се посебне одговорности на које се позива Telemach не могу тумачити произвољно и тако да се под њих подведе оно што Telemach-у у датим околностима одговара. Напротив "посебним одговорностима" се наглашава обавеза доминантног субјекта да не нарушава прописана правила конкуренције;
  - да у том смислу, чак и да ужива доминантан положај на релевантном тржишту (што није случај), АСГ не би био дужан да обавјештава сваког емитера понаособ нити све емитере заједно, путем јавног позива, о могућностима откупа права на емитовање појединих утакмица Мтел Премијер лиге, већ би био у обавези да све заинтересоване емитере који му се обрате третира равноправно, да се уздржи од наметања нелегалне куповне и продајне цијене, и да не условљава закључење уговора додатним обавезама које по својој природи или трговинским обичајима немају везе с предметом уговора;
  - да другим ријечима, АСГ није имао обавезу објављивања јавног позива за закључење Споразума нити је био у обавези објављивања информације о могућностима закључења оваквог уговора. С друге стране Telemach, али и његова повезана лица која имају дозволу за емитовање, могла су и морала знати да од АСГ-а могу затражити откуп права на емитовање појединих утакмица Мтел Премијер лиге;
  - да годинама уназад, Telemach и његова повезана лица која имају дозволу за емитовање послују на тржишту у БиХ и упознати су са чињеницом да ималац ексклузивне лиценце за емитовање, по правилу, има право даљег уступања подлиценце уколико исто није изричито искључено. Дакле, ималац лиценце неће моћи даље да уступа лиценцирани садржај само у случајевима у којима му је то уговором изричито забрањено или је изворни ималац права ексклузивно задржао право да даље уступа лиценцу, што овдје није био случај;
  - да како у конкретном случају правилима јавног позива није била изричито искључена могућност подлиценцирања предметног садржаја, већ је

- напротив, јавни позив прописао да ће бити регулисана права преноса/емитовања као и начин експлоатације садржаја утакмица Премијер лиге БиХ, те како је информација о емитеру који је преноси Премијер лигу БиХ била јавно доступна, сваки заинтересовани учесник на тржишту је разумно могао претпоставити да постоји могућност откупа права на емитовање лиценцираног садржаја;
- да Telemach и његова повезана лица би морала, на основу вишегодишњег пословања у БиХ у области емитовања и дистрибуције спортских садржаја, бити упозната са устаљеном праксом у овој области. Тако, опште је познато да поједини изворни имаоци лиценци, попут УЕФА, по правилу задржавају ексклузивно право на уступање права на емитовање, док то није случај са неким другим имаоцима лиценци, као што је то на пример НС/ФС БиХ;
  - да дакле, сваки савјесни учесник на тржишту је на основу јавно доступног текста јавног позива НС/ФС БиХ и пословне праксе у предметној области разумно могао закључити да постоји или бар може постојати могућност за откуп права емитовања лиценцираног садржаја;
  - да потпуно су неосновани наводи Подносиоца захтјева према којима је поступање АСГ-а резултирало затвореним телевизијским емитовањем битних утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на каналу Моја ТВ Спорт;
  - да имајући у виду да поседује ексклузивну лиценцу за емитовање и уступање права на емитовање лиценцираног садржаја, АСГ може ексклузивна права на емитовање лиценцираног садржаја уступити делимично БХ Телеком-у, а делимично другом или другим учесницима на тржишту;
  - да у том смислу, у случају да Telemach или његово повезано лице које се бави емитовањем имају стварну намеру да стекну права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге, АСГ истиче да је вољан да им одмах, под истим условима какви су уговорени са БХ Телеком-ом, уступи расположива права на емитовање Мтел Премијер лиге;
  - да на крају, Подносилац захтјева је у допуни Захтјева од 6. априла 2021. године, АСГ-у ставио на терет још један вид злоупотребе доминантног положаја, и то злоупотребу из члана 10. став 2. тачка д) Закона, наводећи да би постојала одвојена повреда конкуренције уколико би Савјет утврдио да је АСГ постављао "услов оператерима за дистрибуцију предметних садржаја у виду њиховог претходног/истовременог емитирања;
  - да потпуно су нетачне тврдње Подносиоца захтјева да је АСГ могао извршити злоупотребу доминантног положаја постављањем услова, током преговора за дистрибуцију, да се претходно или истовремено са дистрибуцијом врши и емитовање, самом Подносиоцу захтјева мора бити познато да је ова тврдња нетачна, будући да су Подносилац захтјева и АСГ водили преговоре о дистрибуцији крајем 2020. године, те да током преговора није било ријечи о било каквом условљавању дистрибуције Арена Спорт канала прихватањем услова да се најприје емитује Мтел Премијер лига,
- нити је Подносилац захтјева доставио било какве доказе који потврђују ове тврдње;
- да додатно, Подносилац одговора није могао учинити повреду конкуренције из члана 10. став 2. тачка д) Закона закључењем Споразума, будући да предмет истог није дистрибуција спортских садржаја него набавка ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ, те Споразум није ни могао садржавати услов истовременог или претходног емитовања и дистрибуцијом ТВ садржаја;
  - да наводи Подносиоца захтјева у погледу повреде конкуренције из члана 4. Закона су конфузни и противрјечни. Наиме, Подносилац захтјева најприје наводи да Захтјев подноси на основу члана 4. став 1. тачке б) и ц) Закона, а затим цитира тачке ц) и д) наведеног члана (тачка 1.3.2. Захтјева). Додатно Подносилац захтјева у одјелку насловљеном "Забрањени споразум" уопште не спомиње повреду конкуренције из члана 4 став 1. тачка ц) Закона због које је наводно поднио Захтјев, већ образлаже само повреду из тачке б) истог члана - ограничавање тржишта;
  - да такође, Захтјев је противрјечан у дијелу дефиниције Споразума, наиме, Подносилац захтјева истовремено одређује Споразум и као хоризонтални и као вертикални. Тако, у тачки 3.1. Захтјева наводи да је реч о хоризонталном споразуму о заједничкој производњи, док у тачки 3.3. Захтјева тврди да је реч о ексклузивном (вертикалном) споразуму о дјелимичном преносу права емитовања;
  - да без обзира на низ нелогичности садржаних у наводима Telemach-а у дијелу о закључењу забрањеног споразума, Подносилац одговора ће се ипак на исте изјаснити;
  - да прво предмет Споразума је набавка ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ у фудбалу као и регулисање међусобних права и обавеза у вези са уступањем права на пренос и емитовање одговарајућег броја утакмица Мтел Премијер лиге БиХ за сезоне 2020/21, 2021/22, 2022/23 ("лиценцирани садржај"). АСГ је задржао право да на свим каналима и платформама на којима је Арена Спорт доступна емитује утакмице чији жив пренос је уступио БХ Телеком-у, и то 48 сати након живог преноса (члан 2 (3) Споразума);
  - да супротно наводима Подносиоца захтјева, Споразум није морао бити поднијет Савјету на појединачно изузеће, будући да није ријеч о забрањеном споразуму из члана 4 став (1) Закона којим се врши подјела или ограничавање тржишта, како ће детаљније бити образложено у наставку;
  - да неосновани су наводи Подносиоца захтјева да су уговорне стране Споразумом извршиле подјелу тржишта. Прво, подјела тржишта би значила да АСГ на једном географском подручју, а БХ Телеком на другом врши емитовање Мтел Премијер лиге, што овдје није случај;
  - да надаље, није извршена ни подјела "производа". Другим ријечима, АСГ се није одрекао права на емитовање утакмица које је уступио БХ Телеком-у. Све утакмице Мтел Премијер лиге доступне су у дистрибутивном систему АСГ-а преко његове интернет платформе. Додатно, АСГ је задржао и

- право емитовања уступљених утакмица у репризном термину, 48 сати након завршетка живог преноса;
- да у прилог чињеници да нема подјеле тржишта говори и то да Споразум не садржи клаузулу забране конкуренције. Дакле, АСГ се није обавезао да ће се уздржати од уступања права емитовања другим емитерима. АСГ може преостала права емитовања уступити неком другом учеснику на тржишту што јасно говори о томе да не постоји договор о подјели тржишта. У том контексту, АСГ је вољан да садржај за који права преноса још увијек нису откупљена прода неком од заинтересованих емитера, укључујући и повезана лица Подносиоца захтјева, под условом да исти испуњавају стандарде у погледу квалитета продукције;
  - да обе уговорне стране су након закључења Споразума наставиле да самостално воде своју пословну политику и самостално доносе комерцијалне одлуке, тако да не може бити ријечи о усаглашеном наступу и подјели тржишта;
  - да додатно, Подносилац захтјева није образложио на који начин су закључењем Споразума наводно искључена трећа лица са тржишта у одсуству Споразума, сва права би била реализована од стране АСГ-а као имаоца лиценце, аранжмани за подлиценцирање, какав је и Споразум, сматрају се пожељним начином да се избјегну негативне посљедице колективног откупа свих права на емитовање од стране једног емитера. Другим ријечима, Споразумом је спријечено да права на пренос појединих утакмица остану неискоришћена;
  - да на крају, а у погледу навода Подносиоца захтјева да је ријеч о споразуму о заједничкој производњи, Подносилац одговора истиче да се Telemach погрешно позива на параграф 152 Смјерница о хоризонталној сарадњи Европске комисије тако што исти не парафразира у цијелости, већ намјерно изоставља његов битан дио. Наиме, у параграфу 152 Смјерница је, између осталог, наведено: "Једнострани уговори о специјализацији су споразуми између двије стране које су активне на истом тржишту или тржиштима производа, на основу којих се једна страна обавезује да у потпуности или дјелимично обустави производњу одређених производа и да такве производе купује од друге стране, која прихвата да производи и испоручује наведене производе";
  - да дакле два су услова потребна да би се уговор могао подвести под параграф 152 Смјерница, и то (i) да једна страна у цијелости или у дјелимично одустане од производње коју повјерава другој страни, и (ii) да те производе купује од друге стране. У конкретном случају, АСГ би морао да у цијелости или дјелимично престане са емитовањем лиценцираног садржаја и да исти купује од БХ Телеком-а, што није случај. Подносилац захтјева је пропустио да цитира други услов, односно обавезу АСГ-а да купује производе од БХ Телеком-а, имајући у виду да је очигледно да АСГ не купује лиценцирани садржај од БХ Телеком-а, Споразум не може бити дефинисан као споразум о хоризонталном подуговарању у складу са параграфом 152 Смјерница како је Подносилац захтјева предложио;
  - да су нетачни наводи Подносиоца захтјева да је закључењем Споразума корисницима АСГ-а, али и других учесника на тржишту ускраћен приступ предметним утакмицама. Наиме, како је већ наведено чланом 2 (3) Споразума прописано је да АСГ задржава право емитовања утакмица које у живом преносу емитује БХ Телеком, и то 48 сати након живог преноса. Ово право се односи на све платформе и канале на којима је Арена Спорт доступна. Утакмице Мтел Премијер лиге које су уступљене БХ Телекому доступне су и корисницима осталих оператера преко интернет платформе Моја веб ТВ. Додатно, све утакмице Мтел Премијер лиге БиХ су доступне на интернет платформи АСГ-а;
  - да додатно, хипотетички примјер у коме се Подносилац захтјева позива на корисника-пензионера који нема интернет и није корисник БХ Телекома, не може послужити као доказ повреде конкуренције, имајући у виду да управо тај корисник-пензионер може пратити предметне утакмице у репризном термину на каналу Арена Спорт, у року од 48 сати од живог преноса. Додатно, своју бригу за кориснике-пензионере Telemach или његова повезана лица која имају дозволу за емитовање су могла исказати и тиме што би се побринули да истима обезбједи предметни спортски садржај закључењем уговора о дистрибуцији Арена Спорт канала са АСГ-ом (што је Telemach одбио чак и након добијања уговорних услова какве је сам тражио) или упућивањем упита о могућностима откупа права емитовања;
  - да супротно наводима Подносиоца захтјева, преносом права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на канал Моја ТВ Спорт јесте омогућено да се на додатном каналу емитује дио лиценцираног садржаја, имајући у виду да уступљене утакмице могу бити емитоване на оба канала, под условима прописаним чланом 2(3) Споразума;
  - да надаље, према наводима Подносиоца захтјева, АСГ и БХ Телеком користе Споразум "само за спречавање корисника Подносиоца захтјева да приступе предметним садржајима". Ови наводи су потпуно неосновани ако се узме у обзир да је лиценцирани садржај био предмет јавног тендера на коме је могао учествовати сваки привредни субјекат са сједиштем у Босни и Херцеговини, да је након спроведеног јавног тендера информација о имаоцу ексклузивне лиценце била јавно доступна, те да се сваки заинтересовани привредни субјект могао обратити АСГ-у у циљу откупа лиценцираног садржаја;
  - да дакле, Подносилац захтјева и његова повезана лица су имала више прилика да обезбједи својим корисницима наведени садржај али то су пропустили да учине, из поступања Подносиоца захтјева јасно слиједи да настоји да посљедице сопствених пословних одлука припише у кривицу АСГ-у. Међутим, АСГ никако не може бити одговоран за пословање било ког учесника на тржишту, па тако ни повезаних лица Telemach-а, нити може сносити посљедице због чињенице да: 1) се ни Подносилац захтјева ни његова повезана

- лица нису обратила АСГ-у захтјевом за упућивање понуде, 2) је Подносилац захтева одбио да закључи уговор о дистрибуцији Арена Спорт канала, и то под условима које је сам захтјевао;
- да имајући у виду наведено, јасно је да су управо Подносилац захтјева и његова повезана лица сопственим начином пословања ускратили појединим својим корисницима садржаје Мтел Премијер лиге БиХ;
  - да мјере чије је изрицање предложио Подносилац захтјева говоре у прилог аргументу да Подносилац захтјева не разумије најбоље за шта терети Подносиоца одговора и остале привредне субјекте против којих је покренуо поступак, нити поставља јасне захтјеве по којима би било могуће поступити;
  - да најприје Telemach Захтјевом тражи од Савјета да изрекне мјере у циљу омогућавања и другим заинтересованим субјектима да стекну права телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ (тачка 6.4.1 Захтјева);
  - да усвајањем Telemach-овог Захтјева да обавезе АСГ да уговор о преносу права емитовања закључи са свим заинтересованим привредним субјектима Савјет би суштински поништио резултат тендерског поступка, у коме је на законит и транспарентан начин, Мтел стекао ексклузивна права на пренос/емитовање и експлоатацију садржаја Премијер лиге БиХ. Постављени захтјев није у складу са природом права која су предмет уговора, а на коју ни АСГ ни Савјет не могу утицати. Подносилац захтјева би и сам морао бити свјестан немогућности да се уопште поступи по његовом захтјеву, имајући у виду да у допуни Захтева наводи да је "ексклузивно уступање права [је и] пракса када је у питању емитовање спортских садржаја, те није уобичајено ни познато да се исти емитују путем више емитера";
  - да уколико би Савјет, у складу са захтјевом Telemach-а наложило раскид Споразума, исти би за посљедицу имао искључење учесника и постављање баријера евентуалним будућим учесницима на конкретном релевантном тржишту, а штету би трпели и крајњи корисници;
  - да Подносилац захтјева није сигуран у своје аргументе у погледу постојања некаквог "забрањеног и тајног ексклузивног споразума" између Телекома Србија, АСГ, БХ Телеком-а и Мтел-а указује и чињеница да се истовремено са захтјевом Савјету да утврди да је Споразум забрањен у смислу члана 4. став 1, тачке (б) и (ц) Закона (тачка 6.2.1. Захтјева), Подносилац захтјева обратио Савјету захтјевајући да утврди и да је АСГ злоупотребио свој доминантни положај у смислу члана 10. став 2. тачке (б) и (ц) Закона (тачка 6.3.1. Захтјева), при чему у Захтјеву објашњава да је ".....АСГ закључивањем тајног и ексклузивног споразума злоупотребио свој доминантни положај";
  - да овако постављени захтјеви указују на потпуно неразумјевање материје заштите конкуренције од стране Подносиоца захтјева, јер уколико Савјет утврди да у конкретном случају није закључен некакав забрањени споразум у смислу Закона, јасно је да нема ни радње злоупотребе доминантног положаја од стране АСГ, прво искључује друго. Са друге стране, уколико би Савјет утврдио да је у конкретном случају закључен забрањени споразум (што овде није случај), једно те исто лице, у конкретном случају АСГ не може да одговара два пута за исту радњу, и за закључење забрањеног споразума и за злоупотребу доминантног положаја (тачка 6.4.3.)
  - да имајући у виду све напред наведено, АСГ предлаже Савјету да донесе Рјешење којим се захтјев привредног субјекта Telemach одбија као неоснован.
- Привредни субјекат БХ Телеком је актом запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-16/21 од дана 01.06.2021. године затражио додатни рок за достављање очитовања, који му је и одобрен актом број УП-06-26-3-011-18/21 од 03.06.2021. године. У остављеном року, привредни субјекат БХ Телеком је доставио своје очитовање актом запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-16/21 дана 07.07.2021. године у којем наводи следеће:
- да Подносилац захтјева у предметном поступку одређује релевантно тржиште као "тржиште телевизијског емитовања утакмица Мтел Премијер лиге;
  - да како је за одређивање релевантног тржишта у производном смислу у овом поступку битно разумјевање области емитовања спортских ТВ канала и њихове међузамјенивости, из навода и аргументације Подносиоца захтјева у погледу приједлога за одређивање граница производног тржишта, произилази покушај свјесног дезавуисања или висок ниво неразумјевања основне разлике између функционисања тржишта на којима се обезбјеђују "сирова права" на пренос спортских садржаја, у односу на силазно тржиште дистрибуције ТВ канала путем кабловских/ИПТВ оператера из образовања самог Захтјева произилази да Подносилац захтјева свој Захтјев темељи на аргументацији и праксу која се односи на сасвим друго тржиште те два различита тржишта посматра истовјетно, што је довело до бројних контрадикторности између навода у Захтјеву, неконзистентности, те позивања на одлуке Савјета које у конкретном случају нису примјениве;
  - да наиме у ланцу од обезбјеђења права на пренос спортских садржаја до њихове дистрибуције крајњем кориснику, постоје минимално два релевантна тржишта. Прво од њих је тржиште куповине права на ТВ пренос/емитовање спортског садржаја, у сврху њихове продукције и емитовања на ТВ каналима. На овом тржишту међусобно конкуришу ТВ канали, чији је крајњи циљ обогачивање властитог програма, повећање његове вриједности и позиционирање на тржишту продаје права на дистрибуцију ТВ канала оператерима/дистрибутерима ТВ садржаја, које је у односу на прво поменуто тржиште, силазног карактера;
  - да дакле, овдје се ради о два различита тржишта на којима се замјенивост производа посматра од стране различитих конзумента, због тога се она не могу идентификовати у погледу дефинисања граница у производном смислу, на начин како је то предложио Подносилац захтјева. Наиме према пракси Савјета и Европске комисије тржиште дистрибуције спортских ТВ канала (силазно тржиште) може да се ограничи на ужи начин тј. на

- конкретно такмичење (премиер лига), док Подносилац захтјева користећи аналогију, такав принцип ограничавања тржишта примјењује и на узлазно тржиште емитовања, што је потпуно погрешно и неутемељено;
- да то потврђује и пракса Европске комисије гдје је у свим случајевима, у предметима који се односе на уступање права на емитовање спортских садржаја, тржиште одређено у много ширим границама, у односу на силазно тржиште дистрибуције, и то као "...тржиште прибављања права на ТВ емитовање фудбалских догађаја који се одигравају редовно сваке године";
  - да тако је у одлуци Европске комисије од 23. јула 2003. године у предмету број COMP/C.2-37.398 поводом испитивања усклађености са правом Уније заједничке продаје комерцијалних права УЕФА Лиге шампиона, Европска комисија врло јасно направила дистинкцију између ова два тржишта, те констатовала сљедеће: "У овом случају, Комисија је такође узела у обзир да релевантно тржиште у производном смислу може бити исправно дефинисано као тржиште набавке права на емитовање фудбалских такмичења који се одигравају редовито сваке године. Ова дефиниција би у пракси углавном укључивала националну прву и другу лигу, - куп такмичења, УЕФА Лига првака и УЕФА Европска лига (некадашњи УЕФА куп). Права на емитовање фудбалског садржаја креирају специфичан имиџ за ТВ канал и омогућавају му да досегне специфичну публику на малопродајном нивоу који га диференцирају од осталих канала који то не могу";
  - да тако да на исти начин Комисија је у случају Newscorp/ Teleriv, релевантно тржиште у производном смислу означила као "тржиште куповине ексклузивних права на емитовање фудбалских такмичења која се одигравају редовито сваке године, а на којима учествују национални тимови (националне лиге, примарно Премиер лига и купови, УЕФА Лига првака и УЕФА куп);
  - да су ова тржишта различита показује и чињеница да се права за емитовање премиум спортских садржаја на узлазном тржишту редовно продају на ексклузивној основи, што је у тој индустрији опште прихваћено, јер се на тај начин обезбјеђује посебност, конкурентност и позиционирање ТВ канала на тржишту. Ако би сви ТВ канали имали исте програме, конкуренција између њих не би ни постојала. Наведено потврђује и сам Подносилац захтјева у свом поднеску од дана 05.04.2021. године, а у којем наводи "У коначници, ексклузивно уступање права је и пракса када је у питању емитовање спортских садржаја, те није уобичајено ни познато да се исти емитују путем више емитера";
  - да наведено значи да ексклузивна куповина права на емитовање премиум спортских садржаја не само да не представља а priori нарушавање тржишта, већ је у пословној пракси уобичајена а практикују је такође и повезана лица Подносиоца захтјева на исти начин (United Media путем канала Спорт Клуб и Нова БХ). Стога зачуђује зашто Подносилац захтјева текст Захтјева чини потпуно неконзистентним, те напријед цитирану властиту констатацију, наводи у потпуној контрадикцији са његовим приједлогом да Савјет наложи да се споразум о дјелимичном уступању права на емитовање између БХ Телекома и АСГ раскине, те да АСГ та права понуди свима под једнаким и транспарентним условима. Уколико би такво нешто и било прихваћено од стране Савјета, јасно је да то не би ишло у прилог нити повезаним лицима Подносиоца захтјева, који би слиједом такве нове праксе, били обавезани свим заинтересованим субјектима на тржишту понудити права која су она ексклузивно набавила, што би они врло вјероватно жељели избјећи;
  - да подсећамо да је повезано лице Подносиоца захтјева (United Media) поднијело против БХ Телеком-а приговор ПАК-у због случајног пропуста у затамњивању једне једине утакмице, која је ексклузивно емитована на каналу у власништву United Media. У приговору United Media том приликом се наводи: "За потребе своје програмске шеме, Подносилац пријаве купује права на емитовање разних спортских садржаја од њиховог власника - разних спортских асоцијација и њихових агената. Тако је Подносилац пријаве купио ексклузивна права за емитовање Квалификационих утакмица за FIFA World Cup 2022 Qatar ("Катар 2022") ("Заштићени садржај"), између осталог, за територију БиХ и једини има лиценцу за емитовање Заштићеног садржаја на територији БиХ и исти емитује путем ТВ канала Спорт Клуб и/или Нова БХ за утакмице репрезентација Босне и Херцеговине, Србије и Хрватске (доказ: Копија Приговора United Media S.a.r.l. Луксембург против БХ Телеком-а од дана 10.04.2021 године);
  - да и не само да се спортска права прибављају ексклузивно, већ је код повезаних лица Подносиоца захтјева присутна и пракса да преносе права емитовања са канала Спорт Клуб на канал Нова БХТ а да при томе иста нису транспарентно понуђена другим учесницима на истом тржишту. Наведена пракса је у директном сукобу са постављеним Захтјевом. Неспорна је и чињеница да пренос права са Спорт клуба на Нову БХ има за директни циљ нарушавање силазног тржишта на којем послују БХ Телеком и Telemach (повезано лице Спорт Клуба и Нове БХ), као конкуренти и то на начин да се корисницима БХ Телеком-а (који је након проведених поступака пред Конкурентијским савјетом БиХ, у којим је утврђено нарушавање конкуренције на тржишту од стране United Media успио да закључи уговор за дистрибуцију Спорт клуб канала) онемоући праћење најатрактивнијих садржаја који се пребацују на нови комерцијални канал Нова БХ те се тиме директно погодује Telemach-у и настоји присилити БХ Телеком да поново плати додатни канал како би садржај који је већ платио кроз Спорт клуб био доступан корисницима;
  - да за разлику од права на емитовање, права за дистрибуцију канала на силазном тржишту продају се на неексклузивној основи, јер ускраћивање емитовања цијелог ТВ канала који емитује значајан садржај са аспекта крајњег корисника, може да узрокује затварање тржишта, те пракса Конкурентијског савјета потврђује да се та

- тржишта могу посматрати уже у односу на узлазно тржиште емитовања;
- да одређујући релевантно тржиште у конкретном случају као "тржиште телевизијског емитовања утакмица Мтел премиер лиге", Подносилац захтјева покушава постићи стварање нове праксе да се и узлазно тржиште набавке права на емитовање спортског садржаја, посматра једнако уско као и тржишта која су силазна у односу на њега. Међутим, такво нешто није правилно и противно је и пракси Конкуренцијског савјета БиХ, која је установљена одлуком од 16. децембра 2013. године. Подносилац захтјева се у свом Захтјеву позива на исту ову одлуку у којој је Савјет "одредио да релевантно тржиште производа и/или услуга у конкретном случају представља тржиште дистрибуције спортских канала са ногометним садржајима високе квалитете који укључују и пренос Ливе пакета енглеске Премијер лиге у Босни и Херцеговини";
  - да прије свега, у том случају не ради се о тржишту емитовања него дистрибуције, па је реферирање на ову одлуку неправилно. Додатно, Подносилац захтјева при томе пропушта да наведе и остатак текста исте одлуке који експлицитно о томе и говори, односно негира могућност поређења ова два тржишта, па тако Савјет наводи сљедеће "(Противна страна) такође указује и на праксу Европске комисије у предметима уступања права на емитовање спортских садржаја (предмет број СОМР/С.2-37.398) гдје је као релевантно тржиште одређено тржиште прибављања права на ТВ емитовање фудбалских догађаја који се одигравају редовно сваке године". ..Конкуренцијски савјет је утврдио да се ради о предметима који су базирани на различитом чињеничном основу прибављању ТВ права за емитовање спортских догађаја, који као такви не могу бити релевантни за конкретан случај. У конкретном случају ради се о продаји права за дистрибуцију/реемитирање ТВ канала који нуде спортске садржаје, а не о откупу права за спортске садржаје који ће представљати садржај појединог ТВ канала, тако да су наводи Противне стране о могућности међусобног конкурсања ТВ канала прихватљиви, али ирелевантни за предметни случај;
  - да дакле Подносилац захтјева не разликује узлазно и силазно тржиште на подручју емитовања и дистрибуције спортског фудбалског садржаја и покушава да их идентифицира. Погрешно утврђивање релевантног тржишта у производном смислу води до потпуно погрешног тока поступка пред Конкуренцијским савјетом, те БХ Телеком на овом мјесту жели скренути пажњу на то да, све и да је БХ Телеком емитер и да је права набављао на тржишту на којем се обезбјеђују права на емитовање спортских догађаја, то тржиште не би могло бити одређено толико уско (премијер лига) као што је то предложио Подносилац захтјева. На основу релевантних одлука Европске комисије и Конкуренцијског савјета, тржиште куповине права на емитовање одређује се много шире и обухвата сва такмичења која се одигравају током једне године, па у том случају учешће садржаја права на емитовање Мтел Премиер Лиге, а тиме још мање купљеног садржаја у оквиру споразума БХТ/Арена, не представља нити близу значајно тржишно учешће у односу на све остале садржаје који спадају у ту категорију (ТВ емитовање фудбалских догађаја који се одигравају редовито сваке године);
  - да је евидентно да је сервис Моја ТВ Спорт створио забуну о улози БХ Телекома код Подносиоца захтјева, што је самим тим резултирало додатним питањима које је Савјет упутио Подносиоцу захтјева;
  - да је неоспорно међу странама да БХ Телеком не посједује дозволу Регулаторне агенције за комуникације БиХ за емитовање, односно да није емитер у регулаторном смислу. У контексту врста тржишта описаних у дијелу I овог акта, БХ Телеком не може да дјелује у улози ТВ канала, па тако не може бити учесник на тржишту куповине права на (узлазном) тржишту за набавку права на емитовање, као нити на (силазном) тржишту продаје права на дистрибуцију ТВ канала другим дистрибутерима. БХ Телеком, као носилац РАК дозволе за дистрибуцију аудиовизуелних услуга и медијских услуга радија, на силазном тржишту може бити учесник само као купац права на дистрибуцију ТВ канала;
  - да дакле, БХ Телеком као телеком оператер, једнако као и Подносилац захтјева, на тржишту настоји да се диференцира разноврсном понудом ТК услуга и садржаја који путем тих услуга нуди својим корисницима. Између осталог као што је Подносилац захтјева откупио права на пласирање ексклузивних серија које су on-demand доступне на његовој платформи, тако је и БХ Телеком набавио право на емитовање одређеног броја утакмица Мтел Премиер Лиге, које су корисницима БХ Телеком-а доступне на Моја ТВ платформи, под називом МојаТВ Спорт. Опше познато је да је БХ Телеком у претходним периоду од уназад 8 година био ексклузивни спонзор Фудбалског савеза и да је био носилац права на емитовање већине утакмица Премијер лиге, које су се на идентичан начин експлоатисале на платформи БХ Телекома и то Подносилац захтјева није никада оспоравао нити је наведено било оспоравано од стране надлежног регулатора;
  - да дакле истина је да БХ Телеком набавља права за одређене аудиовизуелне садржаје које условно речено емитује, али не у улози емитера у регулаторном смислу, него на својој ИПТВ платформи на којој пласира садржаје корисницима услуга Моја ТВ и Pay per View, што се чини у оквиру сагласности РАК-а. Осим утакмица, ту се убрајају садржаји попут филмова (за вријеме Сарајево Филм Фестивала) и концерата (нпр. концерт Дине Мерлина за Новодишњу ноћ). Будући да се наведено "емитовање" врши сезонски и периодично, оно се не може сматрати емитовањем у оном смислу у којем то врше емитери који имају дозволу РАК-а што је и сам регулатор потврдио својим актом, број 03-29-2059-3/15 од дана 16.09.2015. године. Дакле нетачна је свака тврдња у Захтјеву у којој Подносилац захтјева сервис БХ Телекома под називом Моја ТВ Спорт назива ТВ каналом (докази: Акт Регулаторне агенције за комуникације број 03-29-2059-1/15 од 20.08.2015. године, Акт БХ Телекома

- број 02.25.1-19339/15-1 од дана 31.08.2015- године, Акт Регулаторне агенције за комуникације, број 03-29-2059-3/15 од 16.09.2015. године);
- да на основу напријед наведеног а у вези са уговором који је закључен са АСГ-ом, БХ Телеком је од АСГ купио права за емитовање појединих утакмица Мтел Премиер лиге, али наведени уговорни однос се по својој правној природи не сматра куповином права на емитовање у хоризонталном односу тржишних учесника на истом нивоу, из разлога што БХ Телеком ова права није купио за потребе набавке садржаја за властити канал, већ за потребе своје платформе односно сервиса који је доступан непосредно његовим корисницима бесплатно, а посредно и свим осталим корисницима, путем Pay-per-View сервиса по јако повољној цијени од 1,99 КМ за праћење догађаја у реалном времену у трајању до 180 минута;
  - да дакле, како сервис Моја ТВ Спорт није ТВ канал: а БХ Телеком не дјелује нити на узлазном нити на силазном тржишту, која су описана у дијелу I овог акта, то БХ Телеком у конкретном случају не може нити хипотетички бити у позицији да буде учесник забрањеног споразума из члана 4. став 1. Закона па самим тим није пасивно легитимисан у овом поступку;
  - да БХ Телеком д.д. Сарајево и АСГ су закључиле су Уговор о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица мтел Премијер лиге Босне и Херцеговине у фудбалу број 01-19-1965/20 од дана 04.12.2020. године;
  - да је БХ Телеком којим случајем власник ТВ канала који посједује дозволу РАК-а за емитовање у том случају би се могло говорити евентуално о хоризонталном споразуму између АСГ-а и тог канала;
  - да имајући у виду чињеницу да се АСГ и БХ Телеком д.д. Сарајево баве са двије различите дјелатности, односно да АСГ емитује телевизијске садржаје путем својих канала, а да БХ Телеком дистрибуира телевизијске програме произведене од стране ТВ канала, очигледно је да се у конкретном случају, ради о вертикалном споразуму. Такође, имајући у виду горе изнесене битне елементе Уговора између Арене и БХ Телеком-а, може се закључити да се ради о нереципрочном вертикалном споразуму између конкурентних привредних субјеката. Надаље, обзиром да БХ Телеком нема властити ТВ канал на којем би емитовао ТВ садржаје, него емитовање живог преноса одабраних фудбалских утакмица по Уговору врши на својој затвореној платформи као и путем Pay per View система, јасно је да БХ Телеком не нуди услуге које би биле конкурентне услугама Арене на подручју њеног дјеловања, стога, ради се о нереципрочном вертикалном споразуму између привредних субјеката који су међусобни конкурентни, али на који се примјењује групно изузеће, у смислу члана 6. став 2. тачка ц) Одлуке Конкурентног савјета БиХ о групном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције (вертикални споразуми) (сл.гласник БиХ бр: 1 8/06);
  - да релевантне одредбе предметне Одлуке Конкурентног савјета (Сл. Гласник БиХ бр: 18/06) су: Члан 2. (Појам вертикалног споразума): Вертикални споразуми обухватају споразуме или заједничко дјеловање између два и више привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције а односе се на услове под којима привредни субјекти могу куповати, продавати и/и препродавати одређене производе или услуге;
  - да члан 6. (Вертикални споразум привредних субјеката који међусобно конкуришу): Групно изузеће, у смислу чл. 3. и 4. ове Одлуке, не примјењују се на вертикалне споразуме склопљене између привредних субјеката кој су међусобно конкуренти : Групно изузеће, у смислу става (1) овога члана, се примјењују на вертикалне споразуме склопљене између привредних субјеката који су међусобно конкуренти који не гарантују једнака права и обавезе свакој од страна (нереципрочни вертикални споразуми) и ако: купац нема укупни годишњи приход већи од 4.000.000 КМ или је добављач уједно произвођач и дистрибутер производа, док је купац само дистрибутер производа који су предмет споразума, али не производи конкурентне производе (из споразума) или је добављач даваоц услуга на неколико нивоу трговине, док купац не даје конкурентне услуге на нивоу трговине на којој купује услуге из предметног споразума;
  - да према томе, ради се о нереципрочном вертикалном споразуму који је обухваћен групним изузећем, а не како то Подносилац захтјева настоји приказати као хоризонтални споразум којим конкуренти имају за циљ затворити или подијелити тржиште. У прилог ставу о правној природи Уговора између БХ Телекома и АСГ-а иде и став који је Конкурентног савјет заузео својим Закључком број 03-26-3-016-13-11/13 од 28.11.2013. године у којем је констатовао: Увидом у поднесени Захтјев, Конкурентног савјет је такође оцијенио да се уговор између привредног субјекта ХД-ВИН и привредног субјекта "Spotify", којим је омогућено ексклузивно право преноса ногометних утакмица Турска-Хрватска и Хрватска-Турска из 2011. године, пер се не може сматрати забрањеним споразумом из члана 4. став (1) тачка б) Закона, обзиром да је таква врста уговора о искључивој дистрибуцији обухваћена и регулисана чланом 7. став (1) тачка б) Закона, те поближе дефинисана Одлуком о скупном изузећу споразума између привредних субјеката кој дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције (вертикални споразуми) ("службени гласник БиХ" број 18/06);
  - да с тим у вези, неосновани су наводи Подносиоца захтјева да су АСГ-а и БХ Телеком закључили хоризонтални споразум о подговарању (тачка 3.1 Захтјева), јер није тачно да су уговорне стране међусобни конкуренти. Потпуно је паушална и тврдња, која се односи на исте коментаторе утакмица продуцираних од стране Арена Спорт и БХ Телеком, а којом тврдњом се покушава инсинуирати наводна заједничка производња. Наиме, као што је видљиво из одредби Уговора, Арена Спорт је поставила услове под којима се

- уступају права на пренос а који се односе на високи ниво детаљно разрађених техничких ресурсних и графичких стандарда продукције. Разлог наведеном је између осталог и чињеница да је АСГ задржала право на кориштење материјала свих утакмица које реализира БХ Телеком (члан 4. Уговора), из којег разлога је и одабир извођача продукције морао проћи контролу испуњености од стране АСГ-а (тзв. *endorsment*). Одабир извођача за услуге продукције извршен је у складу са интерним Правилником о набавкама БХ Телеком-а, у коју је сврху БХ Телеком објавио Јавни позив на својој службеној веб страници (доказ: Јавни позив за претквалификацију за достављање понуда вршења услуга продукције и преноса утакмица мтел Премијер Лиге БиХ у Кантону и ван Кантона Сарајево за потребе мултимедијалних сервиса БХ Телекома д.д. Сарајево);
- да поред тога, позив за доставу понуда је и е-маилом упућен свим потенцијалним понуђачима на тржишту, те је на основу окончаног поступка набавка између понуђача који су се јавили на *endorsment* тј. они који су технички могли задовољити све прописане продукцијске стандарде јавног позива, изабран понуђач Адванс д.о.о. Из наведеног је видљиво да је БХ Телеком набавку услуга продукције извршио самостално, властитим средствима, према стандардима које је прописао власник права, те да ни на који начин није имао договор са АСГ-а у смислу заједничке производње /продуцирања преноса утакмица;
  - да је БХ Телеком сматра да уговор који је закључен између БХ Телеком-а и АСГ-а није проузроковао негативне ефекте за кориснике Подносиоца захтјева, из разлога што предмет споразума не представља незамјениви садржај нити по обиму (33 % укупног садржаја мтел Премијер лиге) нити по атрактивности са аспекта корисника (право одабира 3. и 4. утакмице). Осим тога, у периоду закључења предметног уговора корисници *Telemacha* су све утакмице могли пратити путем ТВ канала Арена Спорт БиХ и *Pay per view* сервиса БХ, дакле, корисници *Telemacha* нису ни на који начин могли осјетити посљедице закључања уговора између БХ Телеком-а и АСГ-а. На основу претходно наведеног сматрамо да предметни уговор није проузроковао значајну предност БХ Телеком-а у односу на Подносиоца захтјева те исто потврђујемо са два важна аргумента: 1. Арена Спорт је у свом програму емитовала утакмице које су еквивалент утакмицама за које је БХ Телеком откупио ексклузивна права. Арена Спорт је поред чињенице што је преносила већи број утакмица м:тел Премијер лиге у односу на БХ Телеком (БХ Телеком је стекао права на двије од шест утакмица по колу), такође преносила утакмице свих тимова учесника, те је ексклузивно преносила и најатрактивнију утакмицу, а то је дерби утакмица ФК Сарајево - ФК Жељезничар, и то дана 28.09.2020 године на ТВ каналу Арена Спорт БиХ, што је супротно нетачним наводима Подносиоца захтјева из тачке 3.2 да је утакмица Сарајево - Жељезничар била доступна искључиво путем Моја ТВ Спорт. Наведене чињенице оповргавају и конструкцију Подносиоца захтјева (тачка 3.10
  - Захтјева) да су противне стране након престанка дистрибуције Арена Спорт канала од стране Подносиоца захтјева промијениле програмску шему на примјеру дербија Сарајево - Жељезничар. Дакле, БХ Телеком нема ексклузивност у преносу утакмица између појединих тимова, већ право одабира 3. и 4. утакмице, након што Арена изврши први одабир;
  - да стопа раста/прираста броја корисника БХ Телеком-а након почетка примјене уговора са АСГ-ом није повећана што значи да наведени споразум ни на који начин није БХ Телеком довео у тржишну предност у односу на Подносиоца захтјева. На основу података из табеле испод можемо потврдити да је стопа раста у периоду реализације предметног уговора (од септембра 2020 године) генерално нижа од стопе раста коју је БХ Телеком биљежио у истом периоду 2019. године;
  - да индикативан је искључиви интерес Подносиоца захтјева за дерби утакмице ФК Жељезничар - ФК Сарајево, па тако исте помиње у тачкама 2.1.5, 3.2. и 3.10. свог Захтјева за покретање поступка. Исто упућује да је прави мотив Подносиоца захтјева отварање емитовања утакмица између два наведена тима (као најгледанијих утакмица на подручју гдје Подносилац захтјева има највећу концентрацију на начин како је то Подносилац захтјева неуспјешно покушао са случајем преноса фудбалских утакмица Турска-Хрватска и Хрватска-Турска из 2011. године);
  - да с тим у вези, БХ Телеком налази нужним да укаже на наивност и паушалност тврдње Подносиоца захтјева, изнесене у тачки 3.8. његовог Захтјева која гласи: "Нпр. Корисник-пензионер било којег оператора осим БХ Телеком-а који има само услугу дистрибуције медијских садржаја, а не и приступ интернету, не може никако и нигдје пратити утакмице мтел Премијер лиге БиХ које се емитију путем Моја ТВ Спорт канала. Приликом изношења предње тврдње, на којој Подносилац темељи хипотезу о ускраћености корисника самог Подносиоца захтјева и других дистрибутера да прате поједине од утакмица које се преносе директно на Моја ТВ Спорт, Подносилац захтјева пропушта навести било какав доказ, нпр. број властитих корисника који имају само услугу дистрибуције медијских садржаја, а не и услугу приступа интернету код самог Подносиоца захтјева или неког трећег оператора. Упитно је да ли такви уопште постоје у бази Подносиоца захтјева, па све и де постоје, претпоставља се да су инцидентни случајеви, иако се наведено означава као примјер релевантан за значајно нарушавање тржишта;
  - да коначно, сва лица која имају интерес да гледају предметне утакмице које се емитију на платформи Моја ТВ, имају прилику гледати репризе тих утакмица на Арена Спорт каналима, јер је чланом 2. став 3. Уговора о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица м:тел Премијер лиге Босне и Херцеговине од 04.12.2020. године, предвиђено да Арена задржава права емитирања утакмица, које живом преносу емитије БХ Телеком и то 48 х након живог преноса, те да се то право односи на све платформе и канале на којима је

- Арена доступна. Дакле, доступност утакмица пренесених на платформи Моја ТВ уживо је много шира него што настоји приказати Подносилац захтјева, те овисно од програмске шеме Арена Спорт канала, репризе истих услуга могу гледати сви они којима је доступан Арена Спорт канал. Према томе, Арена Спорт је у свом програму емитовала утакмице које су еквивалент утакмицама за које је БХ Телеком откупио ексклузивна ТВ права преноса уживо;
- да Подносилац захтјева износи такође у најмању руку паушалну, тенденциозну и неозбиљну тезу у ставу 3.4 свог Захтјева која гласи: "У конкретној ситуацији, легитимно се може поставити питање независности комерцијалног наступа БХ Телеком-а и интензитета међусобне конкуренције са Телеком Србија у ситуацији када му Телеком Србија омогућава кључни инпут за пословање". Подносилац захтјева полази од тезе да су утакмице м:тел Премијер лиге БиХ, које се уживо емитују на Моја ТВ платформи, кључни инпут за пословање БХ Телеком-а. Таква теза је неодржива јер, као што је горе наведено чланом 1 . Уговора о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица м:тел Премијер лиге Босне и Херцеговине од 04.12.2020 године, предвиђено да ће БХ Телеком имати право трећег и четвртог избора утакмица, након што Арена изврши одабир прве двије утакмице у сваком колу за ТВ пренос. Дакле ради се о преносу само права на емитовање (у живом преносу) мањег дијела утакмица м:тел Премијер лиге, које саме по себи не могу бити кључни инпут за пословање БХ Телеком-а на тржишту дистрибуције ТВ канала, јер је већи дио утакмица истог такмичења доступан свим гледаоцима у БиХ који имају у програмској понуди својих оператора и Арена Спорт канал. Из тога разлога, нити једна тврдња Подносиоца захтјева која се односи на дјеловање на штету потрошача, ограничавање тржишта у вези са "must have" садржајем, није тачна и утемељена;
  - да Подносилац захтјева чак наводи да постоји основана сумња да је дошло до значајног спречавања, ограничавања и нарушавања тржишне конкуренције, а не нуди нити један доказ или показатељ да је дошло и до најмањег поремећаја на тржишту;
  - да дакле све претходно наведено потврђује да БХ Телеком потписивањем уговора са АСГ-ом није стекао било какву конкурентску предност у односу на Подносиоца захтјева. Другим ријечима, осим пуких навода, Подносилац захтјева није понудио нити један доказ који упућује на то да је баш споразум између АСГ-а и БХ Телеком-а угрозио његову позицију на тржишту, а што се противним странама ставља на терет;
  - да Подносилац захтјева и сам у Захтјеву за покретање поступка признаје да од 01.01.2021. године не дистрибуира канале Арена Спорт. У конкретном случају ради се о самосталној пословној одлуци Подносиоца захтјева, која је у сваком случају имала одређене последице по његово пословање;
  - да је битно истаћи и да су корисници услуге Telemach-а тимове учеснике такмичења могли пратити и путем ТВ канала Арена Спорт. У наставку издвајају само неке од атрактивних утакмица које су, након почетка примјене Уговора између БХ Телеком-а и АСГ-а, ексклузивно емитоване на ТВ каналу Арена Спорт: утакмица ФК Сарајево - ФК Жељезничар емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 04.11.2020. године (градски дерби), утакмица ФК Жељезничар - ХШК Зрињски емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 28.10.2020 године, утакмица ХШК Зрињски - НК Широки Бријег емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 04.11.2020. године, утакмица ФК Борац Бања Лука - ФК Вележ емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 04.10.2020. године, утакмица ФК Сарајево - НК Широки Бријег емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 17.10.2020. године, утакмица ХШК Зрињски - ФК Вележ емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 31.10.2020. године (градски дерби), утакмица ФК Борац Бања Лука - ФК Жељезничар емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 09.11.2020. године;
  - да све претходно наведено иде у прилог аргументацији да су корисници Telemach-а у периоду закључења "спорног" уговора имали могућност гледања атрактивних утакмица м:тел Премијер лиге у оквиру ТВ пакета, а даље је БХ Телеком истим претплатницима осигурао могућност гледања преостале двије утакмице путем пау пер виев сервиса при чему исту праксу не примјењују повезана друштва Подносиоца захтјева а тако корисницима БХ Телеком није омогућено праћење утакмица репрезентације Босне и Херцеговине кроз Пау рег-виев сервис, а све у циљу присиле БХ Телеком-а да услед притиска корисника у своју понуду уврсти додатни канал Нова БХ на коју је након закључивања уговора између БХ Телеком-а и Спорт клуба извршено пребацивање права на емитовање садржаја;
  - да дакле, нема сумње да је корисник Telemach-а у периоду од закључења споразума између Арене и БХ Телеком-а имао могућност гледања свих утакмица м:тел Премијер лиге, без потребе мијењања пружаоца ТВ услуге. Када је у питању тренутак од када је Подносилац захтјева донио одлуку да из своје понуде искључи Арена Спорт пакете и даље је у односу на садржај који је обезбијеђен споразумом, за кориснике Telemach-а све остало непромијењено, јер им је исти садржај све вријеме доступан кроз повољну услугу БХ Телеком-а пау рег view, што значи да БХ Телеком није затворио или ограничио доступност тог садржаја за кориснике Подносиоца захтјева. Дакле, јасно је да нема основа за тврдњу да су АСГ и БХ Телеком подијелили тржиште, како то паушално аргументује Подносилац захтјева;
  - да је неспорно и за самог подносиоца захтјева (тачка 1.2.9. Захтјева) да је БХ Телеком доставио понуду на Јавни позив Фудбалског савеза БиХ од 12.06.2020. године, као један од укупно три понуђача уз Телеком Српске и United Media, те да је покушао самостално прибавити право преноса/емитовања и експлоатације садржаја утакмица Премијер лиге БиХ. По предметном јавном позиву најповољнија понуда је била понуда Телекомуникација Српске. Неспорно је за

- Подносиоца захтјева, такође, да је претходних осам година генерални спонзор Премијер лиге БиХ био БХ Телеком. Дакле, процедура јавног позива коју за одабир генералног спонзора врши Фудбалски савез Босне и Херцеговине, сама по себи подразумијева да више привредних субјеката може доставити своје понуде и да те онај чија је понуда најповољнија бити одабрана;
- да је овом приликом битно истаћи и да је не тако давно, у периоду када је утакмице Премијер лиге реализовао БХРТ, јавност имала могућност гледања само једне или двије утакмице Премијер лиге у ногомету. Уласком БХ Телеком-а у овај сегмент (спонзорски уговор са Фудбалским савезом Босне и Херцеговине) број утакмица за које се реализује ТВ пренос значајно је повећан те су гледаоци имали прилику пратити пет од шест утакмица по такмичарском колу и то на начин да је БХ Телеком путем сервиса МојаТВ Спорт реализовао два ТВ преноса те даљим сублиценцирањем ТВ права, БХРТ реализовао један ТВ пренос и Арена Спорт два ТВ преноса по такмичарском колу;
  - да све наведене утакмице су биле доступне потенцијалним гледаоцима у Босни и Херцеговини а на примјеру МојаТВ Спорт сервиса и гледаоцима ван Босне и Херцеговине. У том периоду Подносилац захтјева није подносио захтјеве са циљем утврђивања злоупотребе доминантног положаја или забрањених споразума са циљем подјеле тржишта, иако је ситуација око права преноса/емитовања утакмица Премијер тиге БиХ била идентична. Вјероватно је то последица чињенице да је и сам Подносилац захтјева имао у својој понуди канала и Арена Спорт канал. Сада након што је Подносилац захтјева донио пословну одлуку да не ресемитује сигнал Арена Спорт канала, последице своје пословне одлуке настоји приказати као резултат наводног поремећаја тржишта. Коначно, чуди чињеница да Telemach у овом поступку оспорава радње које је и сам, односно његово повезано друштво Спорт Клуб, преузимало приликом преноса ексклузивног спортског садржаја са ТВ канала Спорт Клуб на ТВ канал Нова Спорт. Паралелно с овим активностима United Media је извршила пренос права на дистрибуцију утакмица фудбалске репрезентације Босне и Херцеговине у оквиру утакмица квалификација за УЕФА Еуро 2020 и такмичења Лига нација на ТВ канал Нова БХ. При томе је кључна разлика у томе што су у том случају у питању биле утакмице које су оцијењене као високо диференциране у свим одлукама, док се Премијер лига БиХ нигдје није спомињала;
  - да колико је Захтјев тенденциозан илуструје слjedeћи потпуно неосновани навод у тачки 3.9: "Поред тога, закључивање забрањеног споразума је ограничио тржиште на штету потрошача и на основу чињенице да је БХ Телеком једини оператер у БиХ који у основном пакету својим корисницима може понудити оба канала на којима се емитују утакмице Мтел Премијер лиге: Арена Спорт и Моја ТВ Спорт"
  - да из наведеног није јасно, према којим методама логичког закључивања је Подносилац захтјева извео закључак, да је чињеница што је сам одлучио властите кориснике ускратити за садржај који се нуди на каналу Арена Спорт довела до ограничавања тржишта на штету потрошача од стране БХ Телеком-а. БХ Телеком није имао утицај на то што тренутно једини у понуди има све атрактивне спортске садржаје, већ су на то утицали остали оператери на тржишту, који су на основу својих пословних процјена донијели одлуке о томе које канале ће уврстити у понуду својих корисничких пакета;
  - да дакле чињеница да је тренутно већина утакмица Премиер лиге корисницима Подносиоца захтјева недоступна је последица његове властите пословне одлуке да не продужи уговор о дистрибуцији канала Арена Спорт а не споразума закљученог између БХ Телеком-а и Арена из чега произилази да Подносилац захтјева покушава последице властитих пословних одлука представити као ограничење и подјелу тржишта на терет Противних страна;
  - да под тачком 1.3.2. Подносилац захтјева терети БХ Телеком да је са АСГ закључио забрањени споразум из члана 4. Закона о конкуренцији став (1), тачке б) и ц). Међутим, врло је тешко разлучити које тачно повреде Подносилац захтјева сматра да су учињене, будући да текст "подјела тржишта и примјена различитих услова за идентичне трансакције са другим привредним субјектима" не кореспондира са тачкама б) и ц) у члану 4. став (1), на које се Подносилац захтјева позвао, а које утврђују "б) ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја или улагања; ц) подјелу тржишта или извора снабдијевања;
  - да додатно, на страни 3. поднеска од 05.04.2021 године, Подносилац захтјева проширује свој Захтјев и на члан 4. став (1), тачка е) која се односи на "е) закључивање таквих споразума којима се друга страна условљава да прихвати додатне обавезе које по својој природи или обичајима у трговини нису у вези с предметом споразума". Из Уговора је видљиво да исти не садржи такве услове, па је наведена тврдња такође потпуно неутемељена и произвољна;
  - да међутим, БХ Телеком нити не сматра релевантним коју од посебних видова повреда утврђених у члану 4. Подносилац захтјева означава као основ подношења Захтјева, ако се има у виду да Подносилац захтјева није понудио нити назнаку, а камоли доказ о томе да су испуњени општи услови из члана 4. став (1) Закона да би се неки споразум сматрао забрањеним. Другим ријечима, да би споразум између АСГ-а и БХ Телеком-а био забрањен, под условом да су уговорне стране уопште у хоризонталном односу учесника на тржишту, најприје је потребно кумулативно доказати да је исти за циљ и последицу имао спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а који се односе на неку од форми тог нарушавања. Супротно томе, осим нетачних и тенденциозних тврдњи које су имале за циљ да споразум између АСГ-а и БХ Телеком-а представе као грубо кршење закона, Подносилац захтјева није учинио очигледним нити циљ нити последицу која је за њега на тржишту настала као

директна посљедица дјеловања Противних страна, а не његових властитих пословних одлука.

- да на основу свега напријед наведеног, како је јасно да БХ Телеком није пасивно легитимисан у овом поступку, из разлога што није учесник на релевантном тржишту, те како је јасно да се у конкретном уговорном односу између БХ Телеком-а и АСГ-а не ради о хоризонталном споразуму између конкурената нити се ради о набавци кључних инпута, као и да у односу на Подносиоца захтјева тај споразум није имао за циљ и посљедицу спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције, која је за њега на тржишту настала као директа посљедица дјеловања Противних страна, а не властитих пословних одлука Подносиоца захтјева, то БХ Телеком предлаже да Конкурenciјски савјет, након оцјене свих изнесених околности и доказа, донесе Рјешење којим, у односу на пријављени БХ Телеком д.д. Сарајево, одбија Захтјев Telemach-а о покретању поступка, а ради утврђивања постојања забрањеног споразума у складу са чланом 4. став 1. тачке б) и ц) Закона о конкуренцији.

Наведени одговори Противних страна - АСГ-а, Мтел-аи БХ Телеком-а достављени су привредном субјекту Telemach актом број УП-06-26-3-011-29/21 од 22.07.2021. године на упознавање и евентуално очитовање, на које привредни субјекат Telemach није се очитовао.

5. Продужење рока за доношење коначног рјешења

С обзиром на околности у предметном поступку због проглашене пандемије вируса COVID-19 који је утицао на рад Конкурenciјског савјета, опсежност конкретне предметне поступка као и чињенице да је за утврђивање стања и оцјену доказа потребно извршити додатне анализе, Конкурenciјски савјет је процијенио да неће бити у могућности донијети коначно рјешење у року од 4 мјесеца односно 6 мјесеца од дана доношења Закључка о покретању поступка, како је прописано чланом 41. став (1) под а) и ц) Закона.

Конкурenciјски савјет је с тога оцијенио да је рок за доношење коначног рјешења по Закључку о покретању поступка који се односи на утврђивања кршења одредби члана 4. став 1. тачка б), ц) и е) и члана 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона потребно продужити за додатна 3 (три) мјесеца у смислу члана 41. став (2) Закона.

Конкурenciјски савјет је на 91. (деведесетпрвој) сједници одржаној дана 31.08.2021. године, донио Закључак о продужењу рока за доношење рјешења број УП-06-26-3-011-37/21, који је достављен дана 13.09.2021. године Подносиоцу захтјева актом број УП-06-26-3-011-38/21, актом број УП-06-26-3-011-39/21 адвокатском друштву Марић (заступници привредних субјеката Мтел и АСГ-а) и актом број УП-06-26-3-011-40/21.

6. Захтјеви за увид у спис

Привредни субјекат АСГ путем адвокатског друштва Марић & Цо је овом органу у више наврата упућивао захтјеве за увид у спис и то актима број УП-06-26-3-011-28/21 од 15.07.2021. године, УП-06-26-3-011-32/21 од 26.07.2021. године, УП-06-26-3-011-41/21 од 30.09.2021. године, УП-06-26-3-011-45/21 од 12.10.2021. године и УП-06-26-3-011-59/21 од 11.11.2021. године.

Конкурenciјски савјет је наведене захтјеве размотрио и одобрио исте актима: УП-06-26-3-011-30/21 од 22.07.2021. године и УП-06-26-3-011-33/21 од 26.07.2021. године (промјена датума) - УП-06-26-3-011-35/21 од 24.08.2021.

године - увид у спис извршен дана 26.08.2021. године - акт број УП-06-26-3-011-36/21, УП-06-26-3-011-43/21 од 05.10.2021. године, УП-06-26-3-011-46/21 од 13.10.2021. године - увид у спис извршен дана 18.10.2020. године - акт број УП-06-26-3-011-47/21, УП-06-26-3-011-60/21 од 17.11.2021. године - није приступљено.

Такође, на усменој расправи одржаној 19.10.2021. године пуномоћник привредног субјекта Telemach је извршио увид у предметни спис.

7. Релевантно тржиште

Релевантно тржиште, у смислу члана 3. Закона, те чл. 4. и 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта чини тржиште одређених производа/услуга који су предмет обављања дјелатности на одређеном географском тржишту.

Према одредби члана 4. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно тржиште производа обухваћа све производе и/или услуге које потрошачи сматрају међусобно замјењивим с обзиром на њихове битне карактеристике, квалитет, намјену, цијену или начин употребе.

Према одредби члана 5. Одлуке о утврђивању релевантног тржишта, релевантно географско тржиште обухваћа цјелокупан или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којој привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантне услуге под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

Приликом дефинисања релевантног тржишта у предметном поступку Конкурenciјски савјет је узео у обзир све специфичности посматраног тржишта, те сложеност тржишта у смислу његове вертикалне повезаности у ланцу дистрибуције медијског садржаја посматраном "одозго према доле".

Конкурenciјски савјет је прије свега утврдио како АСГ има ексклузивно право на пренос, емитовање и реемитовање свих утакмица Премијер лиге БиХ за период који обухвата такмичарске сезоне 2020/21, 2021/22 и 2020/2023 у живом и/или одложеном преносу у цјелости или дјеломично, те да је додатно Мтел пренио АСГ-у ексклузивно право сублиценцирања предметног садржаја.

Конкурenciјски савјет је приликом одређивања релевантног тржишта узео у обзир сам предмет поступка који је покренут због закључења Уговора о набавци/продаји ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ у фудбалу који је закључен између АСГ-а и БХ Телеком-а.

Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет је одредио да релевантно тржиште производа и/или услуга у конкретном случају представља тржиште продаје ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ у фудбалу.

Релевантно географско тржиште обухвата цјелокупну или значајан дио територије Босне и Херцеговине на којем привредни субјекти дјелују у продаји и/или куповини релевантног производа под једнаким или довољно уједначеним условима и који то тржиште битно разликују од услова конкуренције на сусједним географским тржиштима.

У конкретном случају релевантно географско тржиште је Босна и Херцеговина, јер странке у поступку дјелују или имају могућност да дјелују на цијелој територији Босне и Херцеговине.

Слиједом наведенога, релевантно тржиште предметног поступка је тржиште продаје ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ у фудбалу у Босни и Херцеговини.

8. Усмена расправа и даљи ток поступка

У даљем току поступка, будући да се ради о поступку са странкама са супротним интересима, Конкурнцијски савјет је заказао усмену расправу, у складу са чланом 39. Закона, за дан 19.10. 2021. године (позиви достављени Подносиоцу захтјева актом број УП-06-26-3-011-42/21, Мтел-у и АСГ-у актом број УП-06-26-3-011-43/21 и БХ Телеком актом број УП-06-26-3-011-44/21 дана 05.10.2021. године).

Усмена расправа одржана је у просторијама Конкурнцијског савјета о чему је сачињен Записник број УП-06-26-3-011-48/21.

На усменој расправи Подносилац захтјева и Противне страна у поступку су остали при досадашњим исказима, као и дали додатна појашњења, одговорили на постављена питања, те расправљали о предмету поступка, а на основу доказа који су достављени у поступку.

На усменој расправи странке у поступку су се обавезале доставити додатне одговоре на постављена питања, што је евидентирано записником.

Тако је привредни субјекат Telemach дана 26.10.2021. године поднеском запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-50/21 доставило одговор у вези питања које је постављено на усменој расправи а односи се на чињеницу да ли су изгубили право на емитовање Арена (Спорт) у вријеме када је Арена (Спорт) добила право на пренос Премијер лиге и да ли су у то вријеме имали притужбе на пренос тог садржаја, те колико су мјесеци емитовали наведене садржаје.

У вези с тим, истичу да су на усменој расправи истакли како су право на емитовање ТВ канала Арена Спорт изгубили неколико мјесеци након што је АСГ стекао права на пренос Премијер Лиге БиХ. Надаље прецизирају да је информација о закљученом уговору Мтел-а и Фудбалског савеза БиХ објављена 24.7.2020. године, те да након те информације прве утакмице Премијер Лиге БиХ према закљученом уговору емитоване су на ТВ каналима Арена Спорт од 01.08.2020. године. На основу уговорне сарадње између АСГ и Telemach, ТВ канали су у мрежи Telemach-а били доступни све до 31.12.2020. године, односно канали Арена Спорт са утакмицама Премијер лиге БиХ на основу закљученог уговора између Мтел-а и НСБиХ дистрибуисани су путем Подносиоца захтјева у периоду од августа до краја децембра 2020. године. У наведеном периоду нису имали притужбе на емитовање утакмица Премијер лиге БиХ, јер у првих 7. кола у сезони 2020/2021 није било проблема у емитовању ових садржаја на каналима АСГ-а. Како су и истакли у Захтјеву, поступање противно Закону и правилима конкуренције наступа тек од 8. кола у сезони 2020/2021, када АСГ врши дјелимични пренос права емитовања на БХ Телеком путем забрањеног споразума који је предмет овог поступка. Након што је извршен такав дјелимичан пренос права емитовања, а потом услјед ускраћивања ОТТ права из понуде према Telemach-у, од 01.01. 2021. године и потпуно онемогућена дистрибуција ТВ канала Арена Спорт од стране Подносиоца захтјева, те је приступило покретању поступка пред Савјетом. Даље наводе, да није било времена за преписку у вези са наведеним догађајима, јер су противне стране у врло кратком времену провеле предметне активности, не остављајући Подносиоцу захтјева никакво вријеме да на исте реагује на било који други начин осим покретања поступка пред Савјетом (доказ: распоред утакмица 1. кола Премијер лиге БиХ 2020/21 уз податке о емитеру).

У преосталом дијелу одговора привредни субјекат Telemach је дао и изјашњење на одговоре Противних страна по Захтјеву и Закључку о покретању поступка.

Привредни субјекат АСГ је дана 27.10.2021. године поднеском запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-51/21

доставио одговор у вези питања које је постављено на усменој расправи а односи се на информацију о уговору којим су уступљена права на емитовање Highlights са утакмица Мтел Премијер лиге. У вези с тим, доставили су информацију да су 15.09.2020. године закључили Уговор о достављању садржаја и то Highlights-а и других материјала Мтел Премијер лиге, којим је АСГ уступио привредном субјекту Нова БХ неексклузивна права на емитовање истакнутих тренутака са утакмица и других материјала Мтел Премијер лиге за сезону 2020/21, те су за сезону 2021/2021 закључили исти такав уговор 16.08.2021. године. Такође су навели да супротно тврдњама Telemach-а, немају законску обавезу да уступе право на емитовање Highlights-а, већ да се наведено право уступа на комерцијалној основи.

Надаље, наводе у пословној пракси, приликом преноса права на лиценцирани садржај, емитери који су заинтересовани за откуп права на емитовање се први обраћају имаоцу права (прилог наведеној тврдњи достављена је преписка која је претходила закључењу наведених уговора са БХТВ која представља потврду да су емитери ти који иницирају преговоре).

АСГ у достављеном поднеску истиче да је Мтел пренио на АСГ ексклузивно право на пренос, емитовање и реемитовање свих утакмица Премијер лиге БиХ за период који обухвата такмичарске сезоне 2020/21, 2021/22 и 2020/2023 у живом и/или одложеном преносу у цјелости или дјеломично, те да је додатно Мтел пренио АСГ-у ексклузивно право сублиценцирања предметног садржаја. Стога обавеза давања сагласности на даље уступање лиценцираног садржаја није предвиђена, те АСГ самостално, као носилац ексклузивне лиценце за емитовање и уступање права на емитовање лиценцираних садржаја, уступа право на емитовање појединих утакмица Мтел Премијер лиге заинтересованим емитерима. У коначници наводе, да је споразум о дјелимичном уступању права на емитовање појединих утакмица је спријечено да права на пренос појединих утакмица остану неискоришћена.

Привредни субјекат Мтел је поднеском запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-52/21 од 28.10.2021. године доставио одговор у вези информације које је на усменој расправи затражена а односила се на чињеницу да ли је АСГ затражила од Мтел-а тражила одобрење да дио права уступи БХ Телеком-у.

У вези наведеног, АСГ наводи да није тражио одобрење Мтел-а да уступи дио права на БХ Телеком, нити је имала обавезу да наведено одобрење тражи, те да права и обавезе АСГ-а и Мтел-а регулисане се међусобним уговором, којим је између осталог, предвиђено право АСГ-а на уступање права емитовања другим емитерима, без обавезе тражења било каквог одобрења тражења било каквог одобрења или сагласности. Сматрају да својим поступањем нису на било који начин прекорачили уговорна права и обавезе, те је њено дјеловање у оквирима закљученог уговора, као и дјеловање Мтел-а, који није био дужан да врши контролу евентуалног преноса права на друге емитере, нити је имао права да интервенише у случају таквог преноса.

Привредни субјекат БХ Телеком је поднеском запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-53/21 од 05.11.2021. године доставио одговор у вези чињеница које су затражена на усменој расправи (а прецизиране актом Конкурнцијског савјета број УП-06-26-3-011-49/21 од 25.10.2021. године) а односи се на број корисника за фудбалске садржаје који су предмет споразума са АСГ-ом путем Pay per View сервиса, као и податак да ли је БХ Телеком када је био носилац ексклузивних права за пренос

утакмица Премијер Лиге БиХ иста права преносио другима и под којим условима.

БХ Телеком је у свом одговору навео да путем Pay per View услуге свим заинтересованим грађанима који не морају бити корисници БХ Телеком услуга, омогућио онлине праћење одабраног видео садржаја у реалном времену (утакмице, концерти и сл.) те да се плаћање наведеног сервиса врши једнократно за сваки појединачни видео садржај у зависности о којем догађају је ријеч, а када су у питању утакмице Мтел Премијер лиге, грађани су имали 2 опције за кориштење услуге и то: 1) Категорија 1 : праћење догађаја (утакмице) у реалном времену, при чему је садржај доступан пола сата прије почетка утакмице и траје 180 минута (3 сата) по цијени од 1,99 КМ по догађају (утакмици) и 2) Категорија 2 : праћење догађаја (утакмице) у реалном времену уз могућност накнадног гледања, при чему је садржај доступан пола сата прије почетка догађаја (утакмице) и траје 24 сата од почетка догађаја (утакмице) уз могућност неограниченог броја поновних прегледа купљених садржаја у наредна 24 сата, као и уз додатни бонус 5 дана кориштења Моја веб тв услуге по цијени од 3,99 КМ по догађају (утакмици).

Надаље наводе да је значајна карактеристика да наведени сервис омогућује корисницима који иначе нису корисници ИПТВ услуге (Моја ТВ) нити било које друге услуге БХ Телеком-а, да гледају садржаје приказиване на Моја ТВ само на основу захтјева и плаћене цијене. Дакле утакмице Мтел Премијер Лиге БиХ, приказиване путем сервиса БХ Телеком-а под називом Моја тв Спорт, нису биле затворене за грађане који нису корисници услуга БХ Телеком-а, те су таква лица могла наставити користити услуге свог дотадашњег кабловског оператера, а предметне утакмице гледати путем Pay per View сервиса.

Од битног наводе и да у периоду када су они били носиоци ексклузивних права на пренос утакмица Премијер Лиге БиХ, да су у сваком такмичарском колу једну утакмицу уступали бесплатно БХТ-у, при чему се водило рачуна да у једној такмичарској сезони на БХТ-у буду приказани сви клубови учесници такмичења.

Такође наводе да је БХ Телеком расписивао јавни позив с циљем продаје права преноса другим заинтересованим емитерима, те да су уз накнаду уступљена ТВ емитерима Нова БХ и ТВ1/О Канал, интернет порталима СпортЦентар, СпортСпорт, као и привредном субјекту HD WIN д.о.о. Београд.

Наведене поднеске Конкуренијски савјет је проследио Подносиоцу захтјева актом број УП-06-26-3-011-56/21 од 15.11.2021. године, те је привредни субјекат Telemach актом запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-61/21 од 24.11.2021. године изјаснио се остаје у потпуности код свог Захтјева као и да Уговор који Нова БХ има са АСГ-ом у вези highlights-а (исјечака) са фудбалских утакмица су за потпуно различите производе.

Привредни субјекат БХ Телеком поднео је запримљеним дана 29.11.2021. године под бројем УП-06-26-3-011-62/21 доставио је очитовање на захтјев Конкуренијског савјета у вези констатације привредног субјекта Telemach у одговору запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-50/21 од 26.10.2021. године да постоји могућност да је БХ Телеком прије закључења уговора (децембар 2020) преносио неколико кола без уговора и бесплатно. У наведеном одговору достављени су докази да су за уступљене медијске садржаје достављене фактуре БХ Телекому за мјесец септембар, октобар, новембар, децембар 2020. године и да су исте плаћене. Надаље наводе да прије Закључења Уговора број 01-19-1965/20 од 04.12.2020 године је

претходила одређена процедура преговарања која је укључивала обраћање и понуду БХ Телеком-а АСГ-у, одобрење средстава за набавку, преговарачки поступак и др., да је поступак преговарања трајао неколико мјесеци, те да је уобичајено да у процесу набавке роба и услуга БХ Телеком-а сасвим уобичајено да поступак набавке траје једнако дуго колико и предметни поступак. (као доказ наведеном достављена је Понуда БХ Телеком-а од 13.08.2020. године, Изјава АСГ-а о ексклузивности од 07.09.2020. године, Одлука о одобрењу средстава од 11.09.2020. године, Образложење о одабиру преговарачког поступка и приједлог потенцијалног понуђача од 14.09.2020. године и Позив за достављање понуде путем преговарачког поступка од 17.09.2020. године).

Привредни субјекат АСГ-а поднео је запримљеним дана 29.11.2021. године под бројем УП-06-26-3-011-63/21 доставио је очитовање на захтјев Конкуренијског савјета (на исте чињенице као и БХ Телеком), те навео без обзира што је Уговор између АСГ-а и БХ Телеком-а закључен 04.12.2020. године, у којем је наведено између осталог да су се уговорне сагласиле о битним елементима уговора, што је констатовано и Уговором у тачки 8. гдје је наведено да се права која је БХ Телеком стекао на основу овог уговора примјењује од 19.09.2020. године па до завршетка такмичарске сезоне. (достављени докази у вези хронологије која је претходила потписивању Уговора, фактуре и др.)

9. Пресуда Суда Босне и Херцеговине

Конкуренијски савјет је дана 28.12.2023 године запримио Пресуду Суда БиХ број С1 3 У 042100 22 У од 22.12.2023 године којом је Тужба уважава и оспорено Рјешење број УП-06-26-3-011-68/21 којим се Захтјев за покретање поступка поднесеног од стране привредног субјекта Telemach ВН д.о.о. Џемала Биједића 216, 71000 Сарајево против Arena Channels Group д.о.о., Владимира Поповића 6, 11070 Београд - Нови Београд, Р. Србија, Телекомуникације Републике Српске а.д., Вука Караџића 2, 78000 Бања Лука и БХ Телеком а.д. Франца Лехара 7, 71000 Сарајево ради утврђивања постојања забрањеног споразума према члану 4. став 1. тачка б), ц) и е) и утврђивања злоупотребе доминантног положаја Arena Channels Group д.о.о., Булевар Милутина Миланковића 9А, 11000 Београд, Р. Србија према члану 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона о конкуренцији, одбија као неоснован, поништава и враћа на поновни поступак, те се налаже да у року од 15 дана од дана пријема пресуде на име судских трошкова исплати 380,80 КМ привредном субјекту Телемацх.

У наведеној Пресуди између осталог је наведено, да према стању у спису, судско вијеће закључује да тужени Конкуренијски савјет у поступку по захтјеву привредног субјекта Telemacha као Тужиоца, није поступио у складу са релевантним одредбама Закона о конкуренцији, односно, у складу са одредбама Закона о управном поступку, а посебно имајући у виду члан 9., у вези са чланом 13. цитираног закона, према којем се у поступку мора утврдити право стање ствари, и у том циљу морају се потпуно и правилно утврдити све чињенице које су од важности за доношење законитог и правилног рјешења. Стога, Суд није могао расправити спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, из разлога јер су оне у битним тачкама непотпуно утврђене, изведен је погрешан и неправилан закључак, на начин да је тужени одбио захтјев Тужиоца за утврђивање постојања забрањеног споразума и утврђивања злоупотребе доминантног положаја. Осим тога, према оцијени судског вијећа, тужени није оцијенио да ли је привредни субјекат АСГ злоупотребио доминантан положај, из разлога што није продужио уговор са тужиоцем и тиме ускратио право

корисницима услуга тужиоца да трпе штету плаћањем услуга кориштењем платформе Pay per View, уколико желе гледати спортски садржај Арене спорт, и да на тај начин потрошачи тужиоца трпе штету.

Судско вијеће није могло са сигурношћу испитати, законитост и правилност оспореног рјешења, нити је могло расправити спор на основу чињеница утврђених у управном поступку, зато што су оне у битним тачкама непотпуно утврђене, изведен погрешан и неправилан закључак, на начин, што је тужени само паушално одбио тужиочев захтјев. Тужени није одговорио на наводе из поднеска од 25.10.2021. године, о непримјењивости Одлуке о вертикалним споразумима, односно неиспуњености услова за изузеће у оквиру предметних околности, а тужени није разматрао аргументацију о изузећу предметног споразума, нити је образложио основе према којем је предметни споразум обухваћен неким од групних изузећа из члана 7. Закона о конкуренцији, иако је то дужан учинити у смислу одредбе члана 200. став 2. Закона о управном поступку.

Из изложеног слиједи да оспорено рјешење не садржи разлоге о одлучним чињеницама, због чега је овај суд тужбу уважио, оспорено рјешење поништио и предмет вратио туженом на поновно рјешавање, примјеном одредбе члана 37. став 2. у вези са чланом 34. став 2. Закона о управним споровима. У поновном поступку тужени ће цијенити све наводе тужиоца у овој управној ствари и дати разлоге из којих прихвата или не сваки од датих аргумената, у смислу одредбе члана 200. став 2. Закона о управном поступку.

10. Поступање по Пресуди Суда БиХ

Поступајући по пресуди Суда БиХ, а на основу запримљеног дописа привредног субјекта Telemach број УП-06-26-3-011-68/21 од 03.01.2024 године којим обавјештавају да остају при поднесеном захтјеву и потражују судске трошкове, те је Конкурентски савјет извршио уплату истих у остављеном року од 15 дана.

У истом допису, привредни субјекат Telemach између осталог додатно обавјештава да је конкретни забрањени споразум провођен још и уз кршење секторских прописа, те је секторски регулатор (Регулаторна агенција за комуникације - у даљем тексту РАК) забранио привредном субјекту БХ Телеком да емитира садржаје путем свог инфо канала и кажњавајући овог пословног субјекта због такве праксе. (доказ: Рјешење РАК-а од 25.01.2023 године и Обавјештење РАК-а од 06.02.2023 године).

Наведена Пресуда заједно са очитовањем привредног субјекта Telemach прослијеђено је дана 30.01.2024 године привредним субјектима Мтел и АСГ-у актом број УП-06-26-3-011-81/21 и БХ Телеком-у актом број УП-06-26-3-011-80/21.

Привредни субјекат Мтел је дана 08.02.2024 године актом запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-86/21 навео да остаје при свему што је изнио током поступка, те да Мтел није уговорна страна у уговору који су закључили привредни субјекти АСГ и БХ Телеком који су за предмет има набавку/продају ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ у фудбалу. Како је овај орган и навео у оспореном рјешењу, АСГ није тражио одобрење од Мтел да уступи дио права на БХ Телеком, нити је АСГ то одобрење тражио. Права и обавезе АСГ и Мтел су регулисане међусобним уговором, којим је између осталог предвиђено право АСГ-а на уступање права емитовања другим емитерима без обавезе тражења било каквог одобрења или сагласности. С тим у вези истичу да нису склопили забрањени споразум из члана 4. Закона о конкуренцији, те да није злоупотребио ни доминатни положај из члана 10. јер се предметни поступак није односио на Мтел

у вези повреде конкуренције. Такође, наводе да Рјешење РАК-а није обухваћено временским оквиром поступка предметног поступка и да као такви не могу бити истичани од стране Telemach-а.

Привредни субјекат АСГ је дописом запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-85/21 дана 08.02.2024 године између осталог је навео и следеће:

- да нису испуњени услови да предметни споразум буде поднесен на појединачно изузеће, нити да се разматра његова усаглашеност са правилима о групним изузећима;
- да у Пресуди је указано на пропуст Савјета да цијени Telemach-ове наводе из поднеска од 25.10.2021 године у погледу неиспуњености услова за изузеће Споразума о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ који је закључен између БХ Телеком и АСГ према Одлуци о групном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције;
- да у том смислу указујемо да је Савјет такве наводе цијенио, али посредно, чињеницом да је утврдио да Споразум не представља забрањени споразум у смислу члана 4. став 1. тачка б), ц) и е) Закона о конкуренцији. Оног тренутка када се утврди да било који споразум не представља забрањени споразум, нестaje потреба за даљим испитивањем услова за изузеће таквог споразума;
- да испитивање испуњености услова за изузеће сваког споразума спроводи се кроз постављање одређених питања: те уколико је одговор на питање Да ли споразум представља забрањени споразум из члана 4. Закона одричан, споразум није забрањен и беспредметно је свако даље испитивање услова за изузеће. Иста ситуација је била у предметном поступку, те Савјет није био дужан да посебно образлаже наводе из поднеска од 25. октобра 2021. године имајући у виду да је утврдио да Споразум не представља забрањени споразум у смислу члана 4. став 1. тач. б), ц) и е) Закона;
- да у циљу избегавања непотребног понављања, АСГ истиче да остаје при својим досадашњим изнијетим наводима у поступку пред Савјетом у погледу чињенице да Споразум не представља забрањени споразум у смислу члана 4. став 1. тачка б), ц) и е) Закона што је утврдио и сам Савјет у свом рјешењу;
- да укратко још једном указују (i) да је Споразумом подлиценциран мањи дио (33%) утакмица Премијер лиге БиХ; (ii) да је АСГ задржао права емитовања утакмица које су уступљена БХ Телеком-у; (iii) да Споразум не садржи клаузулу забране конкуренције, те се предметна права могу уступити и другим учесницима на тржишту; (iv) одлуком Telemach-а од 01.01. 2021. године његови корисници су онемогућени да гледају утакмице Премијер лиге БиХ;
- да Telemach нема активну легитимацију да указује да је Споразум морао бити поднесен на појединачно изузеће сагласно члану 5. Закона нити да ли је обухваћен групним изузећима из члана 7. Закона;
- да на овом мјесту такође подсјећају на праксу Савјета и Суда према којој је само странкама у

- споразуму дозвољено подношење захтјева за појединачно изузеће, те посљедишно други субјекти који нису потписници споразума нису активно легитимисани испитивати да ли је исти подлегао обавези подношења на појединачно изузеће сагласно члану 5. Закона, односно да ли је обухваћен групним изузећима из члана 7. Закона (доказ: цитирани наводи из донесених Рјешења Конкуренцијског савјета);
- додатно АСГ упућује Савјет на своје досадашње наводе о непостојању правног/економског интереса за вођење поступка имајући у виду да се Telemach, као телекомуникациони оператер и дистрибутер медијског садржаја, не бави емитовањем аудиовизуелног садржаја, те није ни могао бити уговорна страна;
  - да Суд у Пресуди наводи како Савјет није оцијенио да ли је АСГ злоупотребио доминантан положај из разлога што није продужио уговор са Telemach-ом и да ли корисници услуга Telemach-а трпе штету чињеницом да плаћају услугу коришћења платформе Pay per View уколико желе да гледају спортски садржај Арена спорт;
  - да у том смислу, указују да су Арена Спорт канали крајем 2020. године били заступљени на цијелој територији БиХ код свих оператера који су то затражили, укључујући и Telemach. Међутим, Telemach је одлучио да од 31. децембра 2020. године раскине пословну сарадњу и остави своје кориснике без садржаја како спортских садржаја које емитују Арена Спорт канали, тако и Премијер лиге БиХ;
  - да Telemach је више од три године дистрибуирао Арена Спорт канале по основу уговора о дистрибуцији закљученог 31.03.2017. године. Према томе, утакмице Премијер лиге БиХ које преноси Арена Спорт биле су доступне Telemach-овим корисницима од 1. августа 2020. до истека уговора о дистрибуцији, 31.12.2020. године. У децембру 2020. године, АСГ је Telemach-у понудио наставак пословне сарадње под истим условима какви су били понуђени и осталим операторима. Telemach је ову понуду одбио и условио закључење уговора нижом цијеном, на шта је АСГ морао пристати будући да Telemach као доминантан учесник на тржишту може наметати нелојалне куповне цијене. Међутим чак и овакву понуду која је садржала услове какве је сам захтјевао Telemach је, без образложења, одбио;
  - да све ово наводе с обзиром на чињеницу да се поводом прекида сарадње већ води поступак по захтјеву Telemach-а, у којем је Савјет утврдио да АСГ није злоупотребио доминантан положај и након тога Суд је потврдио предметну одлуку Савјета тако што је одбио тужбу Telemach-а. Све то Telemach-у није било довољно, већ је уложио захтјев за преиспитивање судске одлуке који је такође одбијен од стране апелационог управног вијећа Суда;
  - да дакле, у погледу налога Суда из Пресуде, указујемо да је исти неспроводив и да прекид сарадње између АСГ и Telemach-а у погледу дистрибуције Арена Спорт канала за Савјет представља пресуђену ствар (res iudicata);
  - да у циљу избјегавања непотребног понављања, АСГ истиче да остаје при својим досадашњим изнијетим наводима у поступку пред Савјетом у погледу чињенице да није злоупотребљен доминантан положај у смислу члана 10. став 2. тачка б), ц) и д) Закона;
  - да истицање Обавјештења и Рјешења РАК је беспредметно и забрањено у предметном поступку. Наиме, истицање нових чињеница у конкретном поступку је супротно основним процесним правилима из Закона о управном поступку ("ЗУП") и Закона о управним споровима ("ЗУС");
  - да члан 220. став 2. ЗУП-а предвиђа да се у жалби могу износити нове чињенице и нови докази али је жалилац дужан да образложи због чега их није изнио у првостепеном поступку. Будући да је предметни управни поступак једноступен, није било могуће истаћи жалбу, али се исти принцип сходно може примјенити у поступку по правном лијеку. Према томе, Telemach је био дужан да образложи због чега није истакао нове чињенице током трајања првостепеног поступка;
  - да не само да Telemach није образложио истицање нових чињеница, него то не би ни било могуће. Ово је зато што су Обавјештење и Решење РАК-а донесени на почетку 2023. године - више од годину дана након окончања првостепеног поступка пред Савјетом који обухвата јесен 2020. године па све до доношења рјешења од 16. децембра 2021. године;
  - да додатно, Обавјештење и Рјешење РАК-а не испуњавају основни услов да би се сматрале новим чињеницама у поступку, а то је да их је Telemach могао сазнати током трајања поступка - што очигледно није могуће. Сходно томе, чињенице које у потпуности излазе изван временског оквира поступка и не смију да се истичу у конкретном случају;
  - да поред овога, још и члан 34. став 1. ЗУС-а прописује да суд рјешава спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку. Према томе истицање нових чињеница које су настале након правомоћног окончања управног поступка није могуће истицати у накнадном поступку по правном лијеку. Будући да је Telemach управо то покушао у предметном поступку, треба му ускратити такву злоупотребу процесних права;
  - да чињенични основ сваке одлуке везује се за стање спорног материјално правног односа у вријеме закључења првостепеног поступка. Стога се као нове чињенице могу узети само оне чињенице које су постојале прије него што је првостепени поступак окончан;
  - да је наведено потврђено и праксом Врховног суда Федерације БиХ: " да у тужби се не могу износити нове чињенице и предлагати нови докази, осим ако несумњиво указују да је чињенично стање очигледно другачије од онога које је утврђено у управном поступку и под условом да тужилац пружи доказе да их без своје кривице није могао изнијети, односно предложити до окончања управног поступка" (пресуда Врховног суда Федерације БиХ број 09 0 У 016792 15 Увп од 02.11.2017. године);
  - да узимањем у обзир нових чињеница које су временски настале након окончања првостепеног управног поступка успоставила би се потпуно нова

пракса у цјелости супротна Закону о управном поступку, Закону о управним споровима, као и позитивним правним нормама. Додатно, инсистирање на оцјени таквих доказа који ни не придонесе другачијем рјешавању поступка доводи у заблуду поступајући орган скрећући пажњу са самог предмета овог поступка;

- да Telemach није образложио на који начин су Обавјештење и Рјешење РАК-а релевантни у погледу оцјене да ли је дошло до кршења конкуренције на тржишту БиХ у конкретном случају. Telemach произвољно и паушално истиче: "Овим је доказана и очита неоснованост навода Противних страна да је и Telemach требао тражити емитовање спорних садржаја на свом инфо каналу;
- да током читавог поступка пред Савјетом АСГ је указивао да Telemach нема правни/економски интерес, а не да је Telemach требао тражити утакмице Премијер лига БиХ на свом инфо каналу;
- да надаље Обавјештење и Рјешење РАК-а нису у надлежности Савјета, те је о њима беспредметно расправљати у овом поступку. Осим тога, супротно наводима Telemach-а, Рјешење РАК-а није казнило БХ Телеком због емитовања спортских садржаја на информативним каналима (такве констатације једноставно нема у Рјешењу), па се такво тумачење Telemach-а мора оцијенити као тенденциозно и неосновано;
- да је у надлежности Савјета да утврђује да ли долази до ограничења конкуренције на тржишту БиХ, а не да ли су привредни субјекти имали дозволу да емитују одређене садржаје. Додатно, Обавјештење и Рјешење РАК-а обухватају утакмице Свјетског првенства у Катару и не могу се довести у везу са предметним поступак односи на утакмице Премијер тиге БиХ. На крају, истичемо да је према јавно доступним подацима евидентно да је БХ Телецом стекао потребну дозволу од РАК-а;
- да имајући у виду све наведено, предлагемо да Савјет донесе одлуку којом ће одбити предметни захтјев Telemach-а и утврдити да АСГ није повредио члан 4. став 1. тачка б), ц) и е) и члана 10. став 2, б), ц) и д) Закона.

Привредни субјекат БХ Телеком је дана 09.02.2024 године је дописом запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-87/21 у којем између осталог наводи следеће:

- да су БХ Телеком д.д. Сарајево и Arena Channels Group д.о.о. Београд, Р. Србија закључиле Уговор о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица м:тел Премијер лиге Босне и Херцеговине, дана 04.12.2020. године. Чланом 1. предметног Уговора као предмет истог је дефинисана набавка ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица м:тел Премијер лиге Босне и Херцеговине и то двије утакмице по сваком колу, односно максимално 66 утакмица по сезони. Истим чланом је одређено да ће Арена вршити избор предметних утакмица која ће бити емитоване, а да ће БХ Телеком д.д. имати право трећег и четвртог избора утакмица, након што Арена изврши одабир прве двије утакмице у сваком колу за ТВ пренос. Чланом /2. Уговора је дефинисано да Арена уступа БХ Телекому ексклузивна телевизијска права, те да БХ Телеком /нема права даљег сублиценцирања трећим лицима. Такође је предвиђено да Арена задржава

право /емитовања утакмица, које у живом преносу емитује БХ Телеком и то 48 сати након живог преноса:/

- да БХ Телеком у вријеме закључења Уговора са АСГ-а од 04.12.2020 године није посједовао дозволу РАК-а за емитирање па самим тим није био /емитер нити је дјеловао на тржишту продаје канала другим операторима. БХ Телеком је међутим у оквиру сагласности РАК-а за пружање услуга video-on-demand, набављао права за одређене аудиовизуелне садржаје које је условно речено емитовао, али не у улози емитера у регулаторном смислу, на својој ИПТВ платформи. Осим утакмица, ту су се убрајали садржаји попут филмова (за вријеме Сарајево Филм Фестивала) и концерата (нпр концерт Дине Мерлина за Новодишњу ноћ). Будући да се наведено "емитовање" вршило сезонски и периодично, оно се не може сматрати емитовањем у оном смислу у којем то врше емитери који имају дозволу РАК-а, што је и сам регулатор потврдио својим актом, број 03-29-2059-3/15 од дана 16.09.2015. године. (доказ: акт Регулаторне агенције за комуникације, број 03-29-2059-1115 од 20.08.2015. године, акт Регулаторне агенције за комуникације, број 03-29-2059-3115 од 16.09.2015. године);
- да имајући у виду чињеницу да се АЦГ и БХ Телеком баве са двије различите дјелатности, односно да АСГ емитује телевизијске садржаје путем своје групе канала, а да БХ Телеком дистрибуира телевизијске програме произведене од стране ТВ канала, очигледно је да се у конкретном случају, ради о вертикалном споразуму. Наиме, у ланцу од обезбјеђења права на пренос спортских садржаја до њихове дистрибуције крајњем кориснику, постоје три релевантна тржишта. Прво од њих је тржиште производње спортског садржаја и продаје права на њихово емитовање, на коме конкуришу спортске асоцијације и велетрговци медијских садржаја, друго тржиште је тржиште емитовања, на коме међусобно конкуришу носиоци дозвола за емитовање (ТВ канали), чији је крајњи циљ обогачивање властитог програма, повећање његове вриједности и позиционирање на тржишту продаје права на дистрибуцију ТВ канала операторима/дистрибутерима ТВ садржаја, које је треће, силазно тржиште у односу на горе поменута два тржишта.
- да надаље обзиром да БХ Телецом, у вријеме закључења предметног Уговора и преноса утакмица Премијер лиге БиХ, није посједовао властити ТВ канал на којем би емитовао ТВ садржаје, него емитовање живог преноса одабраних ногометних утакмица по Уговору вршио на својој затвореној платформи, као и путем пау пер виуе система, јасно је да БХ Телецом није нудио услуге које би биле конкурентне услугама Арене на подручју њеног дјеловања. Дјеловање Арене обухвата, дакле прометовање правима на емитовање спортских медијских садржаја, те силазно тржиште производње ТВ канала и њихове продаје. У случају конкретног Уговора између БХ Телекома и Арене, Арена фигурира као велетрговац медијским правима на спортске садржаје, као што је то био у случају у Уговору

između привредног субјекта ХД-ВИН и привредног субјекта "Спортфиве", те се дакле у конкретном случају ради о Споразуму о искључивој дистрибуцији, на који се примјењује групно изузеће, у смислу члана 3, тачка а) Одлуке Конкуренијског савјета БиХ о групном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције (вертикални споразуми). У прилог ставу о правној природи Уговора између БХ Телекома и АСГ-а иде и став које је Конкуренијски савјет заузео својим Закључком број 03-26-3-016-13-11/13 од 28.11.2013. године, у којем је констатовао: "Увидом у поднесени Захтјев, Конкуренијски савјет такође оцијенио да се уговор између привредног субјекта ХД-ВИН и привредног субјекта "Sportfive", којим је омогућено ексклузивно право преноса ногометних утакмица Турска-Хрватска и Хрватска-Турска из 2011. године, пер се не може сматрати забрањеним споразумом из члана 4. став (1) тачка б) Закона, обзиром да је таква врста уговора о дистрибуцији обухваћена и регулисана чланом 7. став (1) тачка б) Закона, те поближе дефинисана Одлуком о скупном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције (вертикални споразуми) - цитирани члан 2. и 6. Одлуке;

- да према томе, и у таквој хипотетичкој ситуацији радило би се о нерепроучном вертикалном споразуму који је обухваћен групним изузећем, а не како то Подносилац захтјева настоји приказати као хоризонтални споразум којим конкурентни имају за циљ затворити или подијелити тржиште.
- да у погледу садржаја поднеска Telemacha од 03.01.2024. године, као и приједлога доказа из истог Поднеска, односно Рјешења РАК-а, број УП1: 05-29-1-972122 од 25.01.2023. године, БХ Телеком истиче: РАК је Рјешењем, број УП1 : 05-29-1-972122 од 25.01.2023. године утврдила да је БХ Телекома д.д. Сарајево без дозволе Регулаторне агенције за комуникације пружао услуге емитовања утакмица Свјетског првенства у фудбалу Катар 2022 као и других различитих програмских садржаја путем сервиса МУ ТВ, те је за утврђено кршење изрекао санкцију - новчану казну БХ Телекому д.д. Сарајево, као правном лицу, у износу од 15.000,00 КМ, те генералном директору БХ Телекома, као одговорном лицу у правном лицу, у износу од 2.000,00 КМ.
- да дакле, чињенична и правна ситуација која је третирана предметним Рјешењем РАК-а је сасвим различита у односу на чињеничне и правне аспекте који су присутни у конкретном поступку пред Конкуренијским савјетом. Наиме, РАК је у предметном Рјешењу и поступку повреде правила третирао питање емитовања утакмица Свјетског првенства у фудбалу Катар 2022 на МУ ТВ сервису БХ Телекома у току 2022. године, док је у поступку пред Конкуренијским савјетом третирано питање приказивања утакмица Премијер лиге БиХ на Моја ТВ Спорт сервису БХ Телекома током 2021. године, а на основу сагласности Агенције за пружање аудиовизуелне услуге на захтјев. Претходно потврђује и Савјет РАК-а у свом Рјешењу, број УП2: 05-29-8-1123 од

29.08.2023. године, којим је одлучила о жалби БХ Телекома на Рјешење исте Агенције од 25.01.2023. године. Наиме, у образложењу поменутог другостепеног Рјешења од 29.08.2023. године, Регулаторна агенција констатује следеће: "С обзиром на чињеницу да је предмет првостепеног поступка био искључиво сервис/услуга жалиоца под називом МУ TV, чији је садржај Агенција анализирала крајем 2022. године у предметном првостепеном поступку и на основу којег је утврђено да је жалилац пружао услугу емитовања утакмица Свјетског првенства у фудбалу Катар 2022, као и других различитих садржаја, без прописане дозволе за емитовање коју издаје Агенција, Савјет Агенције је оцијенио да су без значаја за рјешавање предметне управне ствари жалбени наводи који се односи на жалиочев сервис/услугу Моја ТВ Спорт, коју је Жалилац пружао раније у оквиру издате Сагласности Агенције за пружање аудиовизуелне медијске услуге на захтјев (ВОД), а чији садржаји нису били предмет анализе проведене у првостепеном поступку ....(доказ. Рјешење РАК-а УП2: 05-29-8-1123 од 29.08.2023. године);

Наведена изјашњења достављена су привредном субјекту Telemach-у актом број УП-06-26-3-011-88/21 дана 12.02.2024 године, те је привредни субјекат Telemach актом запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-88/21 дана 23.02.2024 године навео да остаје при свему и да само ради сумирања укратко понавља изјашњење на поновљене наводе Противних страна како слиједи:

а) у односу на наводе пословног субјекта БХ Телеком:/

- споразуми закључени између конкурентата (Телеком Србија Група и БХ Телеком Група) не могу бити изузети по основу Одлуке о групном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције/вертикални споразуми/, како је то јасно истакнуто у члану 6 став (л) предметне Одлуке, из које је потпуно јасно да се групно изузеће, у смислу те Одлуке, не примјењује на вертикалне споразуме склопљене између привредних субјеката који су међусобно конкуренти;
- да према томе, сви рестриктивни споразуми између чланица ове двије групе (укључујући спорни споразум) морали су бити предмет појединачног изузећа од забране, које неспорно никад није ни тражено. Према томе, сви споразуми који су предмет овог поступка су забрањени и ништави, а њиховом реализацијом су Противне стране повриједиле право конкуренције;
- да о правној природи спорних споразума и разлозима зашто су исти забрањени дато је детаљно објашњење током управног поступка и управног спора, а посебно на стр. 2-9 поднеска Подносиоца захтјева од 25.10.2021. године, те из разлога економичности поступка упућују на наведени поднесак;
- да наводи којима БХ Телеком настоји релативизирати да је спорни споразум проведен још и уз тешко кршење секторских прописа (што је утврђено достављеним актима секторског регулатора, који су у међувремену постали и правоћни) потпуно су беспредметни, јер се ради

о питању које је у међувремену мериторно ријешено од надлежног управног органа (Регулаторне агенције за комуникације БиХ) и Савјет је у погледу те чињенице (да је нелиценцирано емитовање које је вршио БХ Телеком законом забрањено, па је спорни споразум проведен нелиценцираним емитовањем противно секторским прописима) везано за одлуку Регулаторне агенције за комуникације БиХ и другачије не може ни одлучити. Наводи о неким ранијим другачијим мишљењима појединих службеника секторског регулатора су ирелевантни, јер се у управним поступцима одлучује коначним управним актима, те било каква мишљења немају никакав значај, осим ако им посебни пропис не даје такав значај (што овдје није случај).

b) у односу на наводе пословног субјекта Мтел:

- једина одбрана Мтел-а се састоји у наводима да је спорне активности подузимало његово повезано лице АСГ, а не сам Мтел из чега Мтел посредно потврђује да је свјестан како је споразум АСГ/БХ Телеком забрањен споразум;
- да како је Мтел први титулар права емитовања утакмица Премијер лиге БиХ, по општим принципима облигационих односа (члан 753), остаје одговоран за радње лица којима је подуговорило своја права/обавезе, па тако у овом случају и за радње АСГ. Тако и Мтел, по оцјени Подносиоца захтјева, одговара за закључење забрањеног споразума АСГ са БХ Телеком-ом. Наиме, када би се усвојило другачије становиште, сваки би субјекат могао избјећи кажњавање за повреду конкуренције тако што би приликом закључења забрањених споразума са конкурентима укључило посредника. Обавеза је Мтел-а (као купца права) да осигура да се емитовање садржаја који је купио врши у складу са свим законима који су примјениви у БиХ, а пропуштање те обавезе подразумијева одговорност овог пословног субјекта за повреду права конкуренције.

c) у односу на наводе пословног субјекта АСГ:

- да у вези са наводима о примјени Одлуке о групном изузећу споразума између привредних субјеката који дјелују на различитим нивоима производње односно дистрибуције /вертикални споразуми/ и забрањености споразума између чланица Телеком Србија Групе и БХ Телеком Групе, упућују (као и у односу на наводе БХ Телекома) на поднесак од 25.10.2021. године, те друге наводе изнесене у досадашњем току поступка и јасне инструкције из Пресуде;
- да у вези са процесним овлашћењима Подносиоца захтјева, истичу да су исти беспредметни како је детаљно појашњено на стр. 9/10 поднеска од 25.10.2021. године. Наиме, Закон о конкуренцији сваком пословном субјекту допушта подношење захтјева за покретање поступка, а након што се поступак покрене - исти води Савјет, а подносиоци захтјева имају статус странке. Дакле, право Подносиоца захтјева се црпи из изричитих законских одредби, те нису потребни никакви додатни докази на те околности;
- да су посебно нелогични наводи АСГ да правни интерес за /покретање поступка нема конкурент чија су два највећа конкурента закључила

забрањени /споразум којим њега и његове кориснике искључују са тржишта (по наводима АСГ испада да нико и никад не би могао поднијети захтјев за покретање поступка - јер ако то право нема /конкурент у односу на забрањени споразум његова два највећа конкурента, поставља се питање када би и ко по АСГ уопште могао подносити такве захтјеве). Даље су исти наводи нелогични и када се има у виду да је ова управна ствар у међувремену оцјењивана и од стране Суда БиХ, па да је Суд БиХ сматрао да Подносилац захтјева нема процесна овлашћења да поднесе Захтјев и врши радње које је вршио у поступку, потврдио би спорно Рјешење или би исто преиначио тако да се Захтјев одбацује. Како Суд БиХ, не само да није учинио ништа слично, него је потврдио све наводе Подносиоца захтјева, јасно је да Суд БиХ сматра да је Подносилац захтјева имао право да Захтјев поднесе, те да је исти основан;

- да АСГ свјесно манипулише и у овај предмет покушава увести одлуке Савјета из сасвим другог предмета који се водио пред Савјетом у односу на сасвим друге околности. Питање злоупотребе доминантног положаја у овом поступку се односи на конкретне радње у вези са спорним емитовањем БХ Премијер лиге, које и јесу предмет овог а не неког другог поступка, о којим околностима не одлучује Савјет ни у једном другом, осим у овом поступку. Околност да је Савјет сматрао да у неком другом предмету АСГ није злоупотребио доминантан положај немају никакав значај. Околности постојања доминантног положаја и његове злоупотребе су детаљно појашњени на стр. 10/11 поднеска од 25.10.2021. године;

- да у вези са наводима да околност како је забрањени споразум провођен још и нелиценцираним емитовањем од стране БХ Телеком нема никакав значај за овај поступак, те да није у досадашњем току поступка истицано како је Подносилац захтјева могао на исти начин емитовати /спорни споразум, истичемо да је лако утврдити да исти нису тачни увидом у стр. 47/48 поништеног Рјешења, а у којим је Савјет прихватио наводе Противних страна - наиме, једино питање које је Савјет разматрао доводећи у питање Захтјев од почетка поступка (видјети акт Савјета од 01.04.2021. године) било је зашто се Подносилац захтјева није обратио АСГ да на исти начин /дистрибуира спорне садржаје. Савјет на стр. 47/48 поништеног Рјешења детаљно елаборира (и /практично само на томе заснива спорно Рјешење) наводе Противних страна да других заинтересованих за овакав начин подуговарања/емитовања није било - Подносилац захтјева све вријеме тврди да није ни могло бити заинтересованих за такав начин подуговарања када је исти противан закону и секторски регулатор је сада то коначно и правоносно утврдио;

- да према томе, комплетна "одбрана" Противних страна је након одлуке секторског регулатора потпуно беспредметна. Нетачни су наводи АСГ да се ради о неким новим околностима које нису постојале у вријеме вођења поступка - БХ Телеком све вријеме на исти споран начин емитује садржаје и свима је то било познато, само је секторски регулатор у међувремену ту праксу и

- санкционисао, што представља само потврду навода које је Подносилац захтјева износио цијелим током поступка;
- због свега наведеног, Подносилац захтјева сматра да наводи Противних страна (ACG, БХ Телеком и Мтел) ни у једном дијелу не негирају постојање повреда конкуренције на које се у Захтјеву указује, те предлажемо да Савјет, у складу са одредбама Закона, донесе рјешење којим ће Захтјев усвојити у цијелости, с тим да се захтјев за накнаду трошкова поступка овим допуњава и за трошкове састава овог поднеска у износу од 240 КМ + ПДВ.

11. Утврђено чињенично стање и оцјена доказа

Након сагледавања релевантних чињеница и доказа утврђених током поступка као и чињеница изнијетих на усменој расправи у вези са Споразумом који је предмет овог поступка, уважавајући препоруке Суда БиХ наведене у пресуди, те савјесном и детаљном оцјеном сваког доказа посебно и свих доказа заједно, Конкурвенцијски савјет је утврдило сљедеће:

- да је Подносилац захтјева привредни субјекат Telemach уписан у Регистар Опћинског суда у Сарајеву под матичним бројем 65-01-0620-08 (стари број 1-18109) регистрован на адреси ул. Цемала Биједића бр. 216 Сарајево Илица, који је дјелује као оператер дигиталне и аналогне кабелске телевизије, као пружалац услуге широкопојасног интернета и као оператер фиксне телефоније;
- да је противна страна Мтел регистрован у Окружном привредном суду у Бања Луци под матичним бројем уписа 1-9317-00. Привредни субјекат Мтел је дио групације чије је матично друштво привредни субјекат Телеком Србија а.д. Београд, Република Србија са учешћем од 65,01%, који нуди услуге из области мобилне телефоније, фиксне телефоније, дигиталне телевизије, Интернета и преноса података.
- да је противна страна у поступку телекомуникацијска компанија Arena Channels Group д.о.о. Београд, регистрована у Агенцији за привредне регистре Републике Србије под матичним 39 бројем 20510293 на адреси Владимира Поповића 6, 11070, Београд-Нови Београд, која је раније пословала под називом HD-WIN д.о.о. Београд, те да је већински власник учешћа у АCG-у телекомуникацијска компанија "Телеком Србија" а.д. Београд, Република Србија;
- да је противна привредни субјект БХ Телеком д.д. Сарајево, ул. Франца Лехара бр. 7., Сарајево, регистрован је код Општинског суда у Сарајеву под матичним бројем 65-02-0012-10 (стари број И-23391) које су у 90% у власништву Федерације Босне и Херцеговине и основна регистрована дјелатност привредног субјекта БХ Телеком је обављање послова из кабловских телекомуникација.
- да је АCG власник ексклузивних права на емитирање садржаја спортских канала са фудбалским садржајима високе квалитете који укључују пренос италијанске фудбалске лиге, француске фудбалске лиге, Мтел Премијер Лиге БиХ, те УЕФА Лиге првака и УЕФА Лиге Европе које емитује под брендом "Арена спорт" за подручје Босне и Херцеговине;
- да је Извршни одбор Фудбалског савеза БиХ донио је одлуку да привредни субјекат Мтел буде нови спонзор савеза за Премијер лигу БиХ те, "А" и "У21" селекције БиХ. Ова одлука озваничена је потписивањем уговора који је уприличен у Сарајеву, 24. јула;
- да је привредни субјекат Мтел у поступку спроведеном на основу јавног позива Фудбалског савеза БиХ стекао ексклузивно право на лиценцирани садржај с обзиром да само један понуђач може стећи ексклузивну лиценцу за све утакмице Премијер лиге;
- да је Мтел у складу Уговором о спонзорству пренио на АCG ексклузивно право на пренос, емитовање и реемитовање свих утакмица Премијер лиге БиХ за период који обухвата такмичарске сезоне 2020/21, 2021/22 и 2020/2023 у живом и/или одложеном преносу у цјелости или дјеломично, те да је додатно Мтел пренио АCG-у ексклузивно право сублиценцирања предметног садржаја;
- да путем Арена спорт, у пакету спортских премијум садржаја националних фудбалских првенстава преноси утакмице Премијер лиге БиХ, утакмице Купа БиХ, те Прве лиге РС и Прве лиге ФБиХ;
- да су се утакмице Мтел Премијер лиге БиХ почеле приказивати на каналима Арена Спорт од 01.08.2020. године;
- да АCG има закључене уговоре са великим бројем оператера у БиХ, те да су до краја 2020. године били заступљени код свих оператера на цијелој територији БиХ укључујући и Telemach;
- да је Telemach дистрибуирао више од 3 године Арена Спорт канале, као и да му је понуђено у децембру да дистрибуише наведене канале укључујући и путем ОТТ сервиса под истим условима какви су били понуђени и другим оператерима;
- да АCG послује на тржишту БиХ 13 година и да једино повезана друштва United Media једино нису продужила сарадњу са њима када су постале дио наведене групације;
- да на основу уговорне сарадње између АCG и Telemach, ТВ канали су у мрежи Telemach-а били доступни све до 31.12.2020. године, односно канали Арена Спорт са утакмицама Мтел Премијер лиге БиХ на основу закљученог уговора између Мтел-а и НСБиХ дистрибуисани су путем Telemacha у периоду од августа до краја децембра 2020. године;
- да у периоду од августа до краја децембра 2020. године привредни субјекат Telemach није имао примједбе на емитовање утакмица Премијер лиге БиХ;
- да од 01.01.2021. године привредни субјекат Telemach је прекидом пословне сарадње са АCG-ом престао да дистрибуише Арена Спорт канале, односно у његовој понуди нема више Арена Спорт канала;
- да престанком дистрибуције Арена Спорт канала, привредни субјекат Telemach је својим корисницима уједно и ускратио праћење фудбалских утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ;
- да иако је на снази био уговор између Telemach-а и АCG-а када је БХ Телеком почео са емитовањем фудбалских утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ

- (19.09.2020. године), Telemach се није нити једном обратио привредном субјекту АСГ са приговором у вези преноса права на емитовање одређених утакмица на БХ Телеком, иако су и тада наводно његови потрошачи били ускраћени за одређени број утакмица;
- да привредном субјекту Telemach као дистрибутеру, права емитовања нису релевантна, јер не располаже платформом, односно ТВ каналом путем које би тај садржај емитовао;
  - да привредни субјекат Telemach није имао нити има у својим пословним плановима намјеру да стиче наведена права емитовања с обзиром да је дистрибутер медијских садржаја те да се уопште не бави емитовањем, и то би изискивало додатне трошкове;
  - да су се утакмице Мтел Премијер лиге БиХ ексклузивно емитовале једино на каналима Арена Спорт-првих 7 кола, те да је од 8. кола емитовање неких утакмица почело се приказивати и на платформи БХ Телеком-а Моја ТВ Спорт;
  - да су привредни субјекти АСГ и БХ Телеком закључили Уговор о набавци/продаји ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ у фудбалу дана 04.12.2020. године а који се примјењује од 19.09.2020. године;
  - да се други привредни субјекти нису обраћали привредном субјекту АСГ у вези могућности откупа одређених утакмица Мтел Премијер лиге Босне и Херцеговине, нити су упућивали касније приговоре у вези наведеног уступања фудбалских утакмица;
  - да је БХ Телеком осим наведеног Уговора закључивао и Уговоре о дистрибуцији Арена спорт канала са АСГ-ом почев од 2011. године;
  - да је предметни Уговор закључен на основу иницијативе заинтересованог привредног субјекта БХ Телеком што је видљиво из писане кореспонденције која је достављена као доказ наведеној тврдњи;
  - да је чланом 1. Уговора о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге Босне и Херцеговине предвиђено да ће БХ Телеком имати право трећег и четвртог избора утакмица, након што Арена изврши одабир прве двије утакмице у сваком колу за ТВ пренос;
  - да је АСГ задржао право да на свим каналима и платформама на којима је Арена Спорт доступна емитује утакмице чији жив пренос је уступио БХ Телеком-у, и то 48 сати након живог преноса (члан 2 (3) Уговора);
  - да БХ Телеком одређени број утакмица Мтел Премиер Лиге емитује путем Моја ТВ платформе под називом МојаТВ Спорт;
  - да БХ Телеком на својој ИПТВ платформи пласира садржаје корисницима услуга путем Моја ТВ и Pay per View сервиса;
  - да БХ Телеком пласира наведене фудбалске садржаје путем платформе односно сервиса Моја ТВ који је доступан непосредно његовим корисницима бесплатно, а посредно и свим осталим корисницима, путем Pay-per-View сервиса по цијени од 1,99 КМ за праћење догађаја у реалном времену у трајању до 180 минута;

- да једини овакав уговор АСГ има са БН Telecom-ом, односно није им се нико јављао да је заинтересован;
- да су на наведени начин закључени и споразуми којима је АСГ уступио право на емитовање Highlights Мтел Премијер Лиге БиХ свим привредним субјектима који су исказали интересовање укључујући и Нову БХ повезано лице привредног субјекта Telemach;
- да је АСГ вољан да садржај за који права преноса још увијек нису откупљена прода неком од заинтересованих емитера, укључујући и повезана лица Подносиоца захтјева, под условом да исти испуњавају стандарде у погледу квалитета продукције;
- да је БХ Телеком у претходним периоду од уназад 8 година био ексклузивни спонзор Фудбалског савеза и да је био носилац права на емитовање већине утакмица Премијер лиге, које су се на идентичан начин експлоатисале на платформи БХ Телеком-а;
- да је БХ Телеком расписивао јавни позив с циљем продаје права преноса другим заинтересованим емитерима, те да су уз накнаду уступљена ТВ емитерима Нова БХ и ТВ1/О Канал, интернет порталима СпортЦентар, СпортСпорт, као и привредном субјекту HD WIN д.о.о. Београд;
- да је РАК донио Рјешење број УП1:05-29-1-972/22 од 25.01.2023 године којим се утврђује да је БХ Телеком пружао услуге емитовања утакмица Свјетског првенства у Катару 2022 године као и других различитих програмских садржаја путем сервиса МУ ТВ без дозволе РАК-а;

Подносилац захтјева је покренуо поступак како би Конкурентијски савјет утврдио да ли је Споразум између Телеком Србија (АСГ и/или Телеком Српске) и БХ Телеком противан Закону из разлога што представља забрањени споразум из члана 4. став 1., тачка б) и ц) Закона те да се утврди како је АСГ злоупотребио доминантни положај ограничавањем тржишта и техничког развоја на штету потрошача у смислу члана 10. став 2. тачка б) Закона, као и на утврђивање постојања дискриминације субјеката који се баве телевизијским емитовањем у смислу члана 10. став 2. тачка ц) Закона.

Подносилац захтјева је додатно проширио захтјев у вези члана 4. став 1. тачка е) односно члана 10. став 2. тачка д) Закона уколико су Противне стране поставиле услов оператерима за дистрибуцију предметних садржаја у виду њиховог претходног/ истовременог емитовања (који може испунити само БХ Телеком), који се једини бави емитовањем на свом интерном каналу.

Забрањени споразум

Чланом 4. став (1) Закона о конкуренцији прописано је да су забрањени споразуми, уговори, поједине одредбе споразума или уговора, заједничка дјеловања и прешутни договори привредних субјеката, као и одлуке и други акти привредних субјеката, који за циљ и посљедицу имају спречавање, ограничавање или нарушавање тржишне конкуренције на релевантном тржишту, а који се односе на:

- б) Ограничавање и контролу производње, тржишта, техничког развоја или улагања;
- ц) Подјелу тржишта или извора снабдијевања;
- е) Закључивање таквих споразума којима се друга страна условљава да прихвати додатне обавезе које

по својој природи или обичајима у трговини нису у вези са предметом споразума.

Споразуми забрањени у складу са ставом (1) члана 4. Закона о конкуренцији су ништакни.

Такође, чланом 101. Уговора о функционисању Европске уније, са којим је усклађен члан 4. Закона о конкуренцији, забрањују се заједничка дјеловања предузетника који штете постојећој или потенцијалној тржишној конкуренцији, а у коначници потрошачима.

Забрањеним споразумима се првенствено настоји остале тржишне учеснике/конкуренте искључити с тржишта, како би створили могућност повисивања цијена, те остваривања додатне добити.

Дакле, забрањени су споразуми између предузетника, привредних субјекта који су стварни или потенцијални конкуренти на тржишту, а забраном су обухваћени како хоризонтални, тако и вертикални споразуми.

Надаље, наведеним чланом 101. Уговора о функционисању Европске уније се забрањује антиконкурентско понашање које настаје као резултат усклађене воље два или више предузетника, а што се је и усаглашено у судској пракси Европске уније, обзиром да је Европски суд у пресуди донесеној у предмету: "Bayer AG v. Commission of the European Communities" од дана 26.10.2000. године, утврдио да је концепт споразума у смислу члана 85. став 1 Уговора о Европској заједници (члан 101. Уговор о функционисању Европске уније), усмјерен на постојање воље између најмање двије стране. Односно, неопходна је усклађена воља привредних субјеката и намјера за штетним поступањем.

Конкурентски савјет је прије свега разматрао основаност покретања поступка против привредног субјекта Мтел на које је Подносилац захтјева указивао, те с обзиром да му прије свега није била позната чињеница ко су уговорне стране у потписаном Уговору, поступак је означавао да покреће против Мтел и/или АЦГ, те притом истицао да је ријеч о повезаним лицима у оквиру исте групације, те да је привредни субјекат Мтел морао бити упознат са наведеним и да као такав сноси одговорност за радње лица којима је подговорило своја права/обавезе, па тако у овом случају и за радње АСГ.

У вези навода Подносиоца захтјева, Конкурентски савјет је утврдио да је Уговор о набавци ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ у фудбалу означеног као Споразум због којег је и покренут поступак пред овим органом закључен између привредних субјеката АСГ-а као носиоца права и БХ Телекома као купца.

Надаље, привредни субјекат Мтел у свом Изјашњењу запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-52/21 од 28.10.2021. године навео да привредни субјекат АСГ није тражио одобрење Мтел-а да уступи дио права на БХ Телеком, нити је имао обавезу да наведено одобрење тражи, те да су права и обавезе АСГ-а и Мтел-а регулисана међусобним уговором, којим је између осталог, предвиђено право АСГ-а на уступање права емитовања другим емитерима, без обавезе тражења било каквог одобрења или сагласности.

Такође привредни субјекат Мтел-а је навео да није био дужан да врши контролу евенгуалног преноса права на друге емитере, нити је имао права да интервенише у случају таквог преноса а узело се у обзир и чињеница да је привредни субјекат Telemach био у уговорном односу са АСГ-ом у вези дистрибуције Арена спорт канала а не са привредним субјектом Мтел, из чега прозилази да привредни субјекат Мтел није био учесник на релевантном тржишту.

Слиједом наведеног, Конкурентски савјет је одлучио као у тачки 1. диспозитива овог Рјешења.

Забрањени споразум - АСГ и БХ Телеком

У вези навода Подносиоца захтјева да је закључивањем предметног Споразума, дошло до ограничавања тржишта у смислу члана 4. став 1. тачка б) Закона јер није омогућено другим привредним субјектима да исказају заинтересованост за предметне садржаје, те да је наведени споразум закључен нетранспарентно је неоснована.

Иако је терет доказивања на странци која је поднијела захтјев за покретање поступка у складу са чланом 36. Закона, привредни субјекат Telemach није доставио нити један доказ да се обраћао привредном субјекту АСГ-у којим би тражио подлиценцирање садржаја чији је АЦГ ексклузивни носилац права. Такође, Подносилац захтјева није доказао ни да су други привредни субјекти на тржишту Босне и Херцеговине тражили наведене садржаје, нити да су се жалили из разлога што је БХ Телеком откупио дио права од привредног субјекта АСГ-а, односно није доказао постојање заинтересованости од стране трећих страна.

У вези питања транспарентности на који указује привредни субјекат Telemach, Конкурентски савјет је узео пријед свегу у обзир да је лиценцирани садржај био предмет Јавног тендера на коме је могао учествовати сваки привредни субјект са сједиштем у Босни и Херцеговини, као и да је након спроведеног јавног тендера информација о имаоцу ексклузивне лиценце била јавно доступна, те да се сваки заинтересовани привредни субјекат се могао обратити АСГ-у у циљу откупа лиценцираног садржаја.

У прилог овој тврдњи истичемо да је сам привредни субјекат Telemach у свом Захтјеву за покретање поступка наводио децидно да њему као дистрибутеру права емитовања нису релевантна јер не располаже са платформом, односно ТВ каналом путем којег би тај садржај емитовао, те и кад би се одлучио на тај пословни потез, изискивало би додатне трошкове. При томе је истицао да није имао нити има у својим пословним плановима наведено а према његовим сазнањима ни било који други оператер.

Такође, Конкурентски савјет је утврдио да је до наведеног уговорног односа дошло тако што је привредни субјекат БХ Телеком исказао интерес и први се самоиницијативно обратио привредном субјекту АСГ са Понудом од 13.08.2020. године, као и да је претходила одређена процедура преговарања која је укључивала осим наведене понуде, и одобрење средстава за набавку, преговарачки поступак и др., односно да је поступак преговарања трајао неколико мјесеци, прије закључења самог Уговора број 01-19-1965/20 од 04.12.2020 године.

Такође, привредни субјекат АСГ је у поступку изјавио да може преостала права емитовања која још увијек нису откупљена продати неком од заинтересованих емитера, укључујући и повезана лица Подносиоца захтјева, уколико постоји њихова заинтересованост.

Констатација привредног субјекта Telemach-а да ли је привредни субјекат БХ Телеком уопште платио права за неколико кола ове лиге прије него што је закључио Уговор и да ли је на овај начин неком другом пословном субјекту понуђено да преноси утакмице на овај начин што указује на потпуно нетранспарентност као и координативан однос између Противних страна, Конкурентски савјет је утврдио да је поменута констатација потпуно неоснована и нетачна, с обзиром да су привредни субјекти АСГ и БХ Телеком доставили доказе о испостављеним и плаћеним фактура за мјесец септембар, октобар, новембар и децембар 2020. године, као и cjелокупну пословну кореспонденцију која је претходила закључењу Уговора. Из наведеног произилази да с обзиром да Уговор иако је закључен у децембру 2020. године примјењује се од 19.09.2020. године, те сходно томе

су наведене фактуре испостављене и плаћене од стране БХ Телеком-а почев од мјесеца септембра 2020. године за уступљене медијске садржаје.

У односу на тврдње да су наведеном сарадњом оштећени корисници привредног субјекта Telemach па чак и корисници самог Мтел-а, Конкурентијски савјет је утврдио да наведеном сарадњом односно потписивањем предметног уговора никако нису могли бити оштећени корисници привредног субјекта Telemach с обзиром да од 01.01.2021. године одлуком о прекиду пословања са АСГ-ом привредни субјекат Telemach више не дистрибуише Арена Спорт канале, те његовим корисницима између осталог нису доступне ни утакмице Мтел Премијер Лиге, као и да привредни субјекат Telemach не може иступати у име трећих лица укључујући и кориснике Мтел-а, самим тиме нема ни законску основу односно није овлаштен да износи тврдње у име трећих лица, које притом нису поткријељене никаквим доказима.

Сам привредни субјекат Telemach наводи да није имао никаквих примједби на пренос фудбалских утакмица за првих 7. кола, већ сматра да уступањем одређеног броја утакмица почев од 8. кола БХ Телеком-у, настаје проблем јер наведено поступање је противно правилима конкуренције.

Такође, Telemach-ова тврдња да је правни интерес да пријави наведени споразум јер је ријеч о његова два највећа конкурента, Конкурентијски савјет сматра неприхватљивом с обзиром да у току цијелог поступка није успио да докаже постојање правног и економског интереса за покретање предметног поступка односно да трпи некакву штету, имајући у виду чињеницу да према сопственом признању се нису обраћали АСГ-у и да нису заинтересовани за наведене садржаје, те је прекидом сарадње са АСГ-ом својим потрошачима је ускратио могућност праћења утакмица Мтел Премијер Лиге.

Наиме, имајући у виду да је уговорни однос Telemach-а и АСГ трајао још пуна 3 мјесеца након што је БХ Телеком почео са емитовањем фудбалских утакмица које су биле предмет садржаја Споразума, указује на чињеницу да наведени садржај привредни субјекат Telemach није сматрао атрактивним за своје претплатнике као ни сами претплатници, јер у току цијелог поступка привредни субјекат Telemach није нити споменуо нити доставио доказ да су постојали приговори/жалбе његових претплатника у вези истог.

На навод из поднеска привредног субјекта Telemach од 25.10.2021 године који се односи на оцјену наведеног споразума у смислу његовог појединачног изузећа и о непријемљивости Одлуке о вертикалним споразумима, коју је овај орган у претходном рјешењу пропустио да детаљно образложи (позвали смо се само на одредбе члан 5. и 7. Закона) а Суд БиХ скренуо пажњу, наводимо слjedeће:

Подносилац захтјева је у самом Захтјеву, али и током цијелог поступка тврдњом да је Противна страна била обавезна да Споразум поднесе Конкурентијском савјету на појединачно изузеће од забране, покушавао да наметне Конкурентијском савјету да изврши оцјену да ли је предметни споразум могуће појединачно изузети од забране.

Наиме, Конкурентијски савјет напомиње да предмет поступка није било утврђивање да ли је Противна страна требала поднијети Споразум Конкурентијском савјету на појединачно изузеће од забране, као ни да ли Споразум потпада под одређена групна изузећа, што је Противна страна покушавала доказати.

Подношење захтјева за појединачно изузеће споразума од забране, у складу са чланом 5. став (1) Закона, дозвољено је само странкама у споразуму. С обзиром да Подносилац захтјева није странка у Споразуму и да Конкурентијски савјет

на појединачна и групна изузећа споразума од забране пази по службеној дужности, наводи обе стране у поступку везани за изузећа Споразума од забране неће се посебно образлагати ни утврђивати.

Да би се могао покренути поступак пред Конкурентијским савјетом, у складу са чланом 27. став (3) Закона, потребно је да привредни субјекат који подноси захтјев докаже свој правни или економски интерес.

С обзиром да Подносилац захтјева уз Захтјев није доставио Споразум, иако је на њему терет доказивања у складу са чланом 36. Закона, Конкурентијски савјет без покретања поступка и прибављања Споразума није могло да утврди постојање правног или економског интереса Подносиоца захтјева. Након покретања поступка и увида у Споразум, те свих каснијих радњи Подносиоца захтјева, Конкурентијски савјет није утврдио постојање правног или економског интереса за покретање предметног поступка. Наиме, Подносилац захтјева није доставио нити један валидан доказ да се обраћао привредном субјекту АСГ-у да тражи подлиценцирање садржаја који је предмет Споразума, нити да је одбијено успостављање пословне сарадње по питању Споразума, од стране АСГ-а Такође, Подносилац захтјева није доказао ни да су други привредни субјекти на тржишту Босне и Херцеговине тражили наведене садржаје.

Овакав став Конкурентијски савјет је је заузео и у поступцима који су вођени против United Media и др. који су окончани Рјешењем број УП-03-26-3-008-53/21 од 04.04.2022 године и Рјешењем број УП-02-26-3-009-49/21 од 14.03.2022 године.

Пресудама Суда БиХ број. С1 3 У 042807 22 У од 17.11.2023 године и број С1 3 У 042709 22 У од 16.11.2023 године (којим су наведена Рјешења поврђена) је констатовано слjedeће: - цитирамо " Није основан нити је од утицаја приговор тужиоца да је противна страна била у обавези да споразум поднесе Конкурентијском савјету на појединачно или групно изузеће од забране. Савјет цијени правилно да је тужени (Конкурентијски савјет) утврдио да такав захтјев није требало ни разматрати обзиром да тужилац није странка у споразуму и обзиром да тужени на групна изузећа пази по службеној дужности. Како би се могао покренути поступак потребно је да привредни субјекат докаже свој правни и економски интерес у складу са чланом 27. Закона.

Стога, што се тиче одредби члана 4. став (1) тачка б) Закона, Подносилац захтјева у току цијелог поступка није доказао да постоје било каква ограничења или нарушавања конкуренције која су учинак закљученог Споразума.

У вези дијела Захтјева привредног субјекта Telemach да је потписаним Споразумом/Уговором извршена подјела тржишта у складу са чланом 4. став 1. тачка ц) Закона између привредних субјеката АСГ и БХ Телекома јер су права емитовања подјељена је неоснована и није поткријељена нити једним доказом.

Наиме, Конкурентијски савјет је утврдио да је ексклузивна права на пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге БиХ путем Јавног тендера стекао привредни субјекат Мтел у конкуренцији са привредним субјектима БХ Телеком и United media и то за период који обухвата такмичарске сезоне 2020/21, 2021/22 и 2020/2023.

Мтел је наведена права пренио на привредног субјекта АСГ, који је као ексклузивни носилац права на емитовање садржаја спортских канала са фудбалским садржајима високе квалитете који укључују пренос италијанске фудбалске лиге, француске фудбалске лиге, те УЕФА Лиге првака и УЕФА Лиге Европе које емитује под брендом "Арена спорт" за подручје Босне и Херцеговине, почео преносити и утакмице

Мтел Премијер Лиге БиХ од 01.08.2020 године и да је као такав би доступан свим његовим претплатницима/крајњим потрошачима укључујући и претплатнике привредног субјекта Telemach као и претплатнике других оператора с којима има закључен уговор о дистрибуцији Арена спорт канала.

Увидом у предметни Уговор, Конкуренцијски савјет је утврдио да чланом 1. Уговора предвиђено да ће БХ Телеком имати право трећег и четвртог избора утакмица, након што Арена изврши одабир прве двије утакмице у сваком колу за ТВ пренос. Дакле ради се о преносу права на емитовање (у живом преносу) мањег дијела утакмица мтел Премијер лиге (око 33%), јер је већи дио утакмица истог такмичења доступан свим гледаоцима у БиХ који имају у програмској понуди својих оператора и Арена Спорт канал.

АСГ као ексклузивни носилац права на емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ је првих 7. кола емитовао наведене утакмице ексклузивно путем Арена Спорт канала, те да је Закључењем Уговора број 01-19-1965/20 од 04.12.2020 године са БХ Телеком-ом који се примјењује од 19.09.2020. године, од 8. кола одређени број утакмица уступио БХ Телеком-у које се емитују путем платформе Моја ТВ Спорт (2 по колу) гдје је БХ Телеком имао право одабира 3. и 4. утакмице.

Надаље, склопљеним Уговором АСГ се није одрекао права на емитовање утакмица које је уступио БХ Телеком-у. Све утакмице Мтел Премијер лиге доступне су у дистрибутивном систему АСГ-а преко његове интернет платформе. Додатно, АСГ је задржао и право емитовања уступљених утакмица у репризном термину, 48 сати након завршетка живог преноса, те уступљене утакмице поред корисника БХ Телеком-а који исте могу пратити преко платформе Моја Тв Спорт, други корисници исте могу пратити путем Pay per view сервиса уз плаћање од 1,99 КМ (180 минута) по емитованом садржају/утакмици.

Наиме, публицизирање односно djelомично уступање ексклузивних права није нека новина (примјер аустријски јавни сервис ОРФ осигурао је пакет најзанимљивијих догађаја и утакмица уживо из Бундеслиге након што је договорио уговор о подлицици са Sky pay-ТВ мрежом - јун 2022 године) и сматра се пожељним начином да се права на пренос појединих утакмица искористе.

АСГ као носилац ексклузивних права на пренос утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ преко канала Арена спорт није преносио све утакмице које су се одигравале у наведеној лиги, већ одређени број које је сматрао занимљивим и значајним за његове гледаоце, те су права на пренос појединих утакмица остала неискоришћена.

Наиме, потписивањем Уговора АСГ са БХ Телеком-ом и уступањем 2 утакмице по колу, потрошачи су стекли могућност да гледају више различитих утакмица, него што је то био случај прије потписивања уговора.

Уступањем одређеног мањег броја утакмица Мтел Премијер лиге БиХ (око 33%) БХ Телекому, које је БХ Телеком емитовао путем Моја ТВ Спорт и путем Pay per view сервиса не може представљати подјелу тржишта, како наводи Подносилац захтјева јер потрошачима који нису претплатници БХ Телекома није ни на који начин ускраћено праћење наведених садржаја, већ управо супротно, омогућено је гледање утакмица које АСГ путем свог канала Арена спорт не би преносио, те су се исте могле гледати у репризном термину на каналима Арена спорт.

Констатација привредног субјекта Telemach, да је наведеним уступањем извршена географска подјела тржишта на начин да БХ Телеком емитује примарно утакмице клубова

са сједиштем које покрива БХ Телеком, а остале Арена Спорт је неутемељена и ничим доказана.

Наиме, потрошачи који су претплатници Мтел-а или неких других оператора са којима АСГ има закључене уговоре и који преносе садржаје са Арена Спорт канала укључујући и утакмице Мтел премијер лиге као и корисници услуга БХ Телекома Моја ТВ спорт живе на подручју цијеле БиХ (ако посматрамо по сједишту оператора који преносе садржаје Арене спорт- Бањалука, Тузла, Добој... и према доступности услуге Моја ТВ Спорт) и претпоставља се да су им различита интересовања.

Да се пренос утакмица врши без обзира на сједиште клубова које покрива Арена Спорт/ БХ Телецом указује и податак утакмица ФК Сарајево - ФК Жељезничар емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 04.11.2020. године (градски дерби), утакмица ФК Жељезничар - ХШК Зрињски емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 28.10.2020 године, утакмица ХШК Зрињски - НК Широки Бријег емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 04.11.2020. године, утакмица ФК Борац Бања Лука - ФК Вележ емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 04.10.2020. године, утакмица ФК Сарајево - НК Широки Бријег емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 17.10.2020. године, утакмица ХШК Зрињски - ФК Вележ емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 31.10.2020. године (градски дерби), утакмица ФК Борац Бања Лука - ФК Жељезничар емитована на ТВ каналу Арена Спорт БиХ дана 09.11.2020. године, да је за дан 17.4.2021 године фудбалски меч ФК Сарајево - Борац преносила Арена Спорт, ФК Младост - ФК Тузла City Моја Тв Спорт, за дан 18.4.2021 године ФК Широки Бријег - ФК Вележ Арена Спорт игд.

У прилог тврдњи о доступности наведених садржаја је и појашњење привредног субјекта БХ Телеком запримљено под бројем УП-06-26-3-11-67/21 од дана 13.12.2021. године а који се односи на упит у вези разлике између платформе ЕОН ОТТ коју посједује привредни субјекат Telemach и Pay per view коју посједује БХ Телеком, наводе да претпостављају да под ОТТ услугом подразумијева се ЕОН мобилна апликација, која је укључена у све ЕОН пакете, те да исту могу користити само корисници/претплатници неког од постојећих пакета Telemach-ове кабловске телевизије.

Надаље наводе да платформу Pay per view БХ Телеком-а могу користити сва лица, односно и лица који нису њихови корисници и прегледати садржај на ограничени временски период, те да је наведена услуга слична услузи Видео Клуб Telemach-а, с тим што Видео клубу Telemacha могу приступити само корисници Telemach-а, док услузи Пау пер виу могу и она лица која нису корисници било које услуге БХ Телецом-а.

У прилог томе су и достављени подаци БХ Телецом-а о гледаности Мтел утакмица путем Pay per view сервиса за период септембар 2020. година до 26.10.2021. године према којим је укупно 10.682 лица гледало наведене утакмице, иде у прилог томе да и други корисници који нису корисници БХ Телеком услуга, су пратили одређене утакмице које су сматрали интересантним, а које не би имали могућност да прате с обзиром да Арена спорт не преноси све утакмице Мтел Премијер лиге.

Дјелимичним преносом права емитовања утакмица Мтел Премијер лиге БиХ на БХ Телеком који је исте емитовао путем канала Моја ТВ Спорт и путем Pay per view сервиса омогућен је алтернативни канал у емитовању наведених садржаја чиме је потрошачима омогућено да гледају утакмице које не би биле емитоване путем Арена Спорт канала и то се не може сматрати подјелом тржишта на начин како то наводи Подносилац захтјева.

Доказ који је доставио привредни субјекат Telemach поднеском заprimљеним под бројем УП-06-26-3-11-79/21 од дана 03.01.2024. године а односи се на Обавјештење и Рјешење издато до стране РАК-а од 25.01.2023 године којим се кажњава привредни субјекат БХ Телеком јер је без дозволе секторског регулатора пружао услуге емитовања Свјетског првенства Катар 2022 као и других садржаја путем Моја ТВ није релеватно за предметни поступак и нема никаквог утицаја на утврђивање постојања забрањеног споразума и исти се није узимао у разматрање.

Дакле, Конкурентски савјет је утврдио у предметном поступку да Споразум не представља забрањени споразум у смислу одредби чланка 4. став 1. тачка ц) Закона.

Накнадно, привредни субјекат Telemach проширује Захтјев и на утврђивање повреде одредби члана 4. став 1. тачка е) Закона, односно члана 10. став 2. тачка д) Закона, да Конкурентски савјет прелиминарно утврди да ли су Противне стране поставиле услов оператерима за дистрибуцију предметних садржаја у виду њиховог претходног/истовременог емитовања.

Конкурентски савјет евентуалне повреде одредби члана 4. став 1. тачка е) Закона на које указује привредни субјекат Telemach није могло утврдити, с обзиром да је предмет закљученог Споразума набавка ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге, те исти не садржи одредбе који се односе на услов истовременог или претходног емитовања и дистрибуције.

На основу увида и анализе свих чињеница и доказа изнесених у овом поступку, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, Конкурентски савјет је утврдио да Подносилац захтјева није успио доказати да су АСГ и БХ Телеком склапањем предметног Уговора, као и радњама везаним за његову припрему, провођење и реализацију, закључили забрањени споразум из члана 4. став (1) тачке б), ц) и е) Закона.

Слиједом наведеног, Конкурентски савјет је одлучио као у тачки 2. диспозитива овог Рјешења.

Злоупотреба доминантног положаја АСГ-а

Члан 9. став (1) Закона прописује да привредни субјекат има доминантан положај на релевантном тржишту роба или услуга, ако се због своје тржишне снаге може понашати у значајној мјери независно од стварних или могућих конкурената, купаца, потрошача или добављача, такође узимајући у обзир учешће тог привредног субјекта на тржишту, учешће које на том тржишту имају његови конкуренти, као и правне и друге запреке за улазак других привредних субјеката на тржиште.

Члан 9. став (2) Закона претпоставља да привредни субјект има доминантан положај на тржишту роба или услуга ако на релевантном тржишту има учешће веће од 40,0%.

Члан 2. Одлуке о дефинисању категорије доминантног положаја даље разрађује појам доминантног положаја, те одређује да привредни субјект на релевантном тржишту производа или услуга има доминантан положај, када се због своје тржишне снаге може понашати и дјеловати у значајној мјери независно од стварних или могућих конкурената, купаца, потрошача или добављача, и на тај начин ограничава или спрјечава ефикасну конкуренцију.

Прије свега, у овом поступку се приступило испитивању постојања доминантног положаја од стране привредног субјекта АСГ.

Увидом у достављену документацију и анализом исте, Конкурентски савјет је утврдио, како су испуњени сви захтјеви из члана 9. став (1) и (2) Закона о конкуренцији, који се односе на утврђивање доминантног положаја, те да АСГ на

релевантном тржишту производа у Босни и Херцеговини има доминантни положај.

Конкурентски савјет је неоспорно у предметном поступку утврдио да је привредни субјекат Мтел у складу са Уговором о спонзорству пренио на АСГ ексклузивно право на пренос, емитовање и реемитовање свих утакмица Премијер лиге БиХ за период који обухвата такмичарске сезоне 2020/21, 2021/22 и 2020/2023 у живом и/или одложеном преносу у цјелости или дјеломично, те да је додатно Мтел пренио АСГ-у ексклузивно право сублиценцирања предметног садржаја.

Према томе, како је АСГ једини и искључиви носилац права на пренос, емитовање и реемитовање свих утакмица Премијер лиге БиХ укључујући и сублиценцирање односно продају ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер Лиге БиХ у фудбалу у Босни и Херцеговини, који представља релевантни производ у предметном поступку, те је Конкурентски савјет утврдио да исти има доминантни положај на релевантном тржишту у Босни и Херцеговини.

Међутим, овдје треба истаћи специфичност самог доминантног положаја који се не може цијенити само на основу тржишног учешћа, већ је потребно у обзир узети и специфичан начин функционисања тржишта, односно чињеницу да је ријеч о правима која су прибављена у поступку јавног позива/тендера, као и правне баријере на које учесници на тржишту не могу утицати - само један понуђач је могао стећи ексклузивну лиценцу на основу које му је дозвољено да врши уступање/продају права на емитовање утакмица лиценцираног садржаја.

У складу са законским прописима који уређују правила, мјере и поступке заштите тржишне конкуренције, да би била ријеч о спрјечавању, ограничавању или нарушавању тржишне конкуренције злоупотребом доминантног положаја морају истовремено бити испуњена два услова, и то да је привредни субјекат у доминантном положају у смислу члана 9. Закона, те да тај доминантни положај злоупотребљује у смислу члана 10. Закона.

Члан 10. став (2) тачке б), ц), и д) Закона прописује да је забрањена злоупотреба доминантног положаја и то б) ограничавање производње, тржишта или техничког развоја на штету потрошача, ц) примјењујући различите услове за исту или сличну врсту послова с осталим странама, чиме их доводе у нераванправан и неповољан конкурентски положај; д) закључујући споразуме којима се условљава да друга странка прихвати додатне обавезе које по својој нарави или према трговинском обичају немају везе с предметом таквог споразума.

Злоупотребом доминантног положаја, поред критерија прописаних у члану 10. Закона, сматрају се и случајеви прописани чланом 9. Одлуке.

У конкретном случају, односно у предметном Захтјеву привредни субјекат Telemach наводи како постоји злоупотреба доминантног положаја, а која се очитује на начин да АСГ је закључивањем тајног и ексклузивног споразума о преносу права на емитовање појединих утакмица са БХ Телеком-ом, злоупотријебио свој доминантни положај ограничавањем тржишта и техничког развоја на штету потрошача у смислу члана 10. став 2. тачка б) Закона и тако што примјењује различите услове пословања према оператерима на силазном тржишту чиме их доводи у нераванправан и неповољан конкурентски положај у смислу члана 10. став 2. тачка ц) Закона као и да уколико су Противне стране поставиле услов оператерима за дистрибуцију предметних садржаја у виду њиховог претходног/ истовременог емитовања (који може испунити

само БХ Телеком), који се једини бави емитовањем на свом интерном каналу представљало би уједно и повреду члана 10. став 2. тачка д).

У вези тврдње да је привредни субјекат АСГ злоупотребио доминантни положај и на штету потрошача смислу члана 10. став 2. тачка б) Закона дјелимичним уступањем права на пренос одређених фудбалских утакмица БХ Телеком-у који исте емитује путем платформе Моја ТВ Спорт, овај орган није могао утврдити повреду на коју Подносилац захтјева указује из разлога што су наведени садржаји доступни и на свим каналима и платформама на којима је Арена Спорт доступна односно емитује утакмице чији живи пренос је уступио БХ Телеком-у, и то 48 сати након живог преноса (члан 2 (3) Споразума), те да заинтересовани корисници путем Pay per View сервиса истима могу приступити уз новчану накнаду, док корисници Telemach не могу приступити ниједном фудбалском садржају који се емитује путем Арена Спорт канала укључујући и утакмице Мтел Премијер Лиге с обзиром да исте Telemach не дистрибуише од 01.01.2021. године.

У вези наведеног привредни субјекат АСГ у свом изјашњењу запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-67/21 дана 13.12.2021. године наводи да има закључене уговоре са великим бројем оператора у БиХ, те да су до краја 2020. године били заступљени код свих оператора на цијелој територији БиХ укључујући и Telemach, те да након истека пословне сарадње Telemach као и његова повезана друштва (чланице United Media Group) нису продужила пословну сарадњу са АСГ-ом.

Надаље се наводи да утакмице Мтел Премијер лиге БиХ које су доступне путем Арена спорт канала и које дистрибуирају скоро сви оператори у БиХ, су доступне и путем Моја ТВ Спорт и платформе Моја web тв која је доступна корисницима свих интернет оператора, те сматрају да није дошло до ограничавања тржишта на штету крајњих корисника.

У наведеном изјашњењу поређења ради наводе да пренос одређених утакмица (нпр. квалификације за еуро 2020) на које су чланице United Media имале ексклузивна права преноса нису биле доступне свим грађанима БиХ, већ само ограниченом броју корисника.

У вези става Суда БиХ да Конкурентијски савјет није оцијенио да ли је привредни субјекат АСГ злоупотребио доминантан положај из разлога што није продужио уговор са привредним субјектом Telemach и тиме његовим корисницима/претплатницима ускратио право на спортске садржаје Арена Спорт, те да уколико исти желе гледати морају плаћати кориштење платформе Pay per View чиме као потрошачи Telemach трапе штету наведеном сљедеће:

Конкурентијски савјет је утврдио на основу достављене кореспонденције да је привредни субјекат Telemach одлучио да прекине сарадњу са привредним субјектом АСГ који се односе на дистрибуцију Арена спорт канала почев од 01.01.2021 године чиме је 303 957 претплатника (број претплатника без повезаних друштава - извор ПАК - годишњи извјештај за 2020 годину) оставио без канала Арена Спорт а самим тиме и без спортских садржаја који су емитовани путем ових канала.

Из наведеног произилази Закључак, да су корисници/претплатници тв пакета које нуди привредни субјекат Telemach, његовом одлуком/пословном политиком лишени комплетне понуде Арена спорт канала, укључујући и фудбалске утакмице Мтел Премијер лиге БиХ које су преносене путем овог канала.

У прилог наведеном иде и чињеница да је прекидом сарадње са АСГ-ом од стране привредног субјекта Telemach,

која је наступила од 01.01.2021 године, корисници њихових услуга упутили више од стотину жалби Омбудсмену за заштиту потрошача који су уговоре са привредним субјектом Telemach закључивали у првом реду због споменутих канала и ексклузивних спортских садржаја, те је Омбудсмен за заштиту потрошача дао Препоруку број 01-24-1-131/21 од 08.01.2021 године те цитирамо:

"Узевши у обзир дугорочну праксу "затамњивања" канала гдје корисници услуга плаћају исте износе рачуна за неиспоручени садржај, на непоштenu пословну праксу и кршење Закона о заштити потрошача у БиХ разликовањем нових и постојећих корисника код мјесечних обвеза, најновије поступање Telemachа представља још један примјер непоштене пословне праксе којом се крше права потрошача те овим путем скрећемо посебну позорност потрошачима на њихово право на избор приликом одабира телеком оператора у сваком тренутку.

Овакве "промјене шеме" које у бити представљају такву промјену предмета уговора да он више не испуњава сврху због које је закључен, представљају најгрубљу повреду права потрошача и повреду начела савјесности и поштења у уговорним односима" - извор: www.ozp.gov.ba.

Наводи привредног субјекта Telemach да након што је извршен дјеломични пренос права емитовања а потом су му ускраћена и ОТТ права из понуде која је упућена према Telemachu од 01.01.2021 године чиме је потпуно онемогућена дистрибуција ТВ канала Арена спорт, због чега је и покренуо овај поступак и поступак у вези понуде за ОТТ услугу јер није имао времена за преписку са АСГ-ом је неоснована.

Конкурентијски савјет је утврдио да поступак који је покренут пред овим органом у вези ОТТ права (и других технологија) коју су наводно ускраћена привредном субјекту Telemach мислећи притом на понуђени Цјеновник од стране привредног субјекта АСГ, те да је то разлог зашто је прекинуо сарадњу са АСГ-ом, је резултирало доношењем Рјешења број УП-05-26-2-010-79/21 од 28.10.2021 године којим се одбија захтјев привредног субјекта Telemach као неоснован. Наведено Рјешење је поврђено и Пресудом Суда БиХ број С1 3 У 41730 22 од 05.09.2023 године.

Из свега наведеног произилази закључак да је привредни субјекат Telemach својом пословном политиком/одлуком да не продужи сарадњу са АСГ-ом од дана 01.01.2021 године својим потрошачима/претплатницима ускратио права праћења канала Арена Спорт а самим тиме и могућности гледања утакмица Мтел Премијер лиге, а не АСГ како је приказано.

Једина могућност да прате неке од утакмица Мтел Премијер лиге, претплатницима Telemachа од 01.01.2021 године је путем сервис Pay per View који омогућује корисницима који иначе нису корисници ИПТВ услуге (Моја ТВ) нити било које друге услуге БХ Телеком-а, да гледају садржаје приказиване на Моја ТВ само на основу захтјева и плаћене цијене. Дакле утакмице Мтел Премијер Лиге БиХ, приказиване путем сервиса БХ Телеком-а под називом Моја ТВ Спорт, нису затворене за грађане који нису корисници услуга БХ Телеком-а, те су таква лица могла наставити користити услуге свог дотадашњег кабловског оператора, а предметне утакмице гледати путем Pay per View сервиса.

С обзиром на све утврђене чињенице и оцјену доказа наведених у предметном поступку а посебно чињенице да привредни субјекат Telemach од 01.01.2021.године због прекида сарадње са АСГ-ом не дистрибуише канале Арена Спорт па самим тиме његови потрошачи не могу пратити ни утакмице Мтел Премијер Лиге, да се није обраћао привредном субјекту АСГ у вези уступања дјелимичних права на пренос утакмица нити има намјеру јер би то изискивало додатне

трошкове, да су уступљене утакмице БХ Телеком-у доступне поред њихових корисника и другим потрошачима путем Pay view сервиса уз одређену новчану накнаду, Конкурenciјски савјет није утврдио злоупотребу доминантног положаја из члана 10. став 2. тачка б) Закона.

Такође, Telemach наводи да је привредни субјекат АСГ злоупотребио свој доминантни положај у смислу члана 10. став 2. тачка ц) јер другим привредним субјектима који се баве емитовањем није транспарентно и дискриминаторно нити понудио закључење уговорне сарадње, у смислу да је наведено посебно очигледно имајући у виду да су постојали и трећи учесници заинтересовани за емитовање релевантних утакмица (односно, који су се пријавили на тендер НС/ФС БиХ за релевантна права), који су стога у истом положају као БХ Телеком.

Конкурenciјски савјет је током провођења поступка утврдио да путем јавног позива/тендера Фудбалског савеза БиХ само један понуђач је могао стећи ексклузивно право на лиценцирани садржај тј. право на емитовање за све утакмице Премијер лиге БиХ са правом сублиценцирања, а које је право стекао привредни субјекат Мтел које је стечено право пренио на привредни субјекат АСГ (своје повезано друштво).

Имајући у виду наведено, овдје треба одвојено посматрати поступак јавног позива/тендера Фудбалског савеза БиХ којим је један понуђач стекао ексклузивно право на лиценцирани садржај и поступак уступања дијела тог ексклузивног права (сублиценцирања) од стране носиоца тог ексклузивног права а који Уговором о спонзорству није био забрањен.

Објавом Фудбалског савеза БиХ да је наведена права стекао привредни субјекат Мтел, те да ће наведени садржаји бити доступни путем Арена Спорт канала, сваки заинтересовани привредни субјекат се могао обратити привредном субјекту Мтел-у (који би га упутио на АСГ с обзиром да је наведена права пренио на њега) или привредном субјекту АСГ са захтјевом у вези откупа одређеног броја фудбалских утакмица.

Привредни субјекти који су заинтересовани за стицање права, било да је ријеч о емитовању или дистрибуцији могу затражити понуду од имаоца права, те ниједном емитеру уколико би био заинтересован није забрањено да на исти начин као и БХ Телеком, откупи дјелимично уступање права на емитовање лиценцираног садржаја.

У вези истог, увидом у достављену пословну кореспонденцију Конкурenciјски савјет је разматрао и утврдио да се привредни субјекат БХ Телеком се самоиницијативно обратио привредном субјекту АСГ са Понудом од 13.08.2020. године привредном субјекту АСГ којој је исказао интерес за откуп одређеног броја утакмица, као и да је претходила одређена процедура преговарања која је укључивала осим наведене понуде, и одобрење средстава за набавку, преговарачки поступак и др., односно да је поступак преговарања трајао неколико мјесеци, прије закључења самог Уговора број 01-19-1965/20 од 04.12.2020 године.

Из наведеног произилази да након што је сам БХ Телеком исказао интерес за куповину наведених права, овом привредном субјекту је уступљена лиценца за пренос и емитовање двије утакмице Мтел Премијер лиге БиХ, те да ће по колу БХ Телеком имати право трећег и четвртог избора утакмица, након што Арена изврши одабир прве двије утакмице у сваком колу за ТВ пренос.

У вези права сублиценцирања, БХ Телеком у свом изјашњењу је навео да је у претходним периоду од уназад 8 година био ексклузивни спонзор Фудбалског савеза и да је био носилац права на емитовање већине утакмица Премијер

лиге, које су се на идентичан начин експлоатисале на платформи БХ Телеком-а те да су уз накнаду уступљена ТВ емитерима Нова БХ и ТВ1/О Канал, интернет порталима СпортЦентар, СпортСпорт, као и привредном субјекту HD WIN д.о.о. Београд.

Конкурenciјски савјет је посебно цијенио чињеницу да се привредни субјекат Telemach није никада обраћао нити Мтел-у нити АСГ за уступањем дијела права на пренос/емитовање фудбалских утакмица Премијер лиге БиХ, да им се до сада једино обратио привредни субјекат БХ Телеком те чињеницу да је привредни субјекат АСГ током поступка у више наврата навео да у случају да Telemach или његово повезано лице које се бави емитовањем имају стварну намјеру да стекну права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге, АСГ истиче да је вољан да им одмах, под истим условима какви су уговорени са БХ Телеком-ом, уступи расположива права на емитовање утакмица Мтел Премијер лиге.

Привредни субјекат Telemach својом констатацијом да њему као дистрибутеру права емитовања нису релевантна и да их нема у својим пословним плановима а према његовим сазнањима нити ни било који други оператер представља управо супротно у односу на његову тврдњу да су постојали трећи учесници заинтересовани за емитовање релевантних утакмица (односно, који су се пријавили на тендер НС/ФС БиХ за релевантна права) који су у истом положају као БХ Телеком, те у смислу члана 36. Закона није доказао као основану.

У прилог томе је и чињеница да других заинтересованих до сада није било у вези уступања права на емитовање утакмица, те да су исти начин како је и закључен и Уговор са БХ Телеком-ом, закључени и споразуми/уговори којима је АСГ уступио право на емитовање Highlights (исјечке фудбалских садржаја) Мтел Премијер Лиге БиХ свим привредним субјектима који су исказали интересовање укључујући и Нову БХ повезано лице привредног субјекта Telemach, под истим условима.

С обзиром да је привредни субјекат АСГ закључивао уговоре на основу исказане заинтересованости како привредног субјекта БХ Телеком, тако и других оператера (у вези права на емитовање Highlights укључујући и Нову БХ повезано друштво Telemach-а), те то што није расписивао јавни позив не може се прихватити као намјера привредног субјекта АСГ да примјени различите услове за исту или сличну врсту послова са осталим странама, чиме их доводе у неравноправан и неповољан конкурентски положај у смислу члана 10. став 1. тачка ц) Закона, на које се позива привредни субјекат Telemach.

Накнадно, привредни субјекат Telemach проширује Захтјев и на утврђивање повреде одредби члана 4. став 1. тачка е) Закона, односно члана 10. став 2. тачка д) Закона, да Конкурenciјски савјет прелиминарно утврди да ли су Противне стране поставиле услов оператерима за дистрибуцију предметних садржаја у виду њиховог претходног/истовременог емитирања.

Конкурenciјски савјет евентуалне повреде одредби члана 10. став 2. тачка д) Закона на које указује привредни субјекат Telemach није могло утврдити, с обзиром да је предмет закљученог Споразума набавка ексклузивних права за пренос/емитовање утакмица Мтел Премијер лиге, те исти не садржи одредбе који се односе на услов истовременог или претходног емитовања и дистрибуције.

Имајући у виду наведено, Конкурenciјски савјет је одлучио као у тачки 4. диспозитива овог Рјешења.

12. Трошкови поступка

Чланом 105. став 1. Закона о управном поступку је прописано да у правилу свака странка сноси своје трошкове поступка (који укључују и трошкове за правно заступање), а чланом 105. став 2. истог Закона је прописано да када у поступку учествују двије или више странака са супротним интересима, странка која је изазвала поступак, а на чију је штету поступак окончан, дужна је противној странци надокнадити оправдане трошкове који су настали у поступку.

Према одредби члана 105. став (3) Закона о управном поступку трошкови за правно заступање надокнађују се само у случајевима кад је такво заступање било нужно и оправдано.

Чланом 108. став 1) истог Закона је прописано да у рјешењу којим се поступак завршава, орган који доноси рјешење одређује ко сноси трошкове поступка, њихов износ и коме се и у којем року имају исплатити. Конкуренијски савјет је приликом израчуна укупних трошкова поступка, узео у обзир одредбе Закона о управном поступку, и Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 22/04 и 24/04) (у даљем тексту: Тарифа).

Пуномоћник Подносиоца захтјева је актом запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-50/21 од 26.10.2021. године доставио је Захтјев за накнаду трошкова поступка у укупном износу од 4.904,00 КМ са укљученим износом ПДВ-а и то: Захтјев за покретање поступка - 240,00 КМ, Поднесак од 05.04.2021. године - 240,00 КМ, Поднесак од 01.07.2021. године - 240,00 КМ, Поднесак од 25.10.2021. године - 240,00 КМ, приступ на усмену расправу - 240,00 КМ (плус 17% ПДВ на све наведено), такса на захтјев по члану 4. и 10. Закона - 2.000,00 КМ и такса на рјешење - 3.000,00 КМ.

Додатно је поднеском запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-79/21 од 03.01.2024 године допунио трошкове поступка у износу од 240,00 КМ+ПДВ, као и поднеском запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-89/21 од 23.02.2024 године за додатних 240,00 КМ+ПДВ.

Конкуренијски савјет је одбио захтјев Подносиоца захтјева за надокнаду трошкова поступка, будући да наведени привредни субјекат није успио у поступку, те стога нема право на надокнаду трошкова поступка, у смислу Закона о управном поступку.

Слиједом наведеног, Конкуренијски савјет је одлучио као у тачки 4. диспозитива овог Рјешења.

Привредни субјекат АСГ заступан по адвокату Езмени Турковић из адвокатског друштва Марић & Џо доставио је Захтјев за накнаду трошкова поступка у укупном износу од 4.650,00 КМ плус ПДВ 17% и то: Одговор Мтел-а од 17.06.2021. године - 930,00 КМ, Одговор АСГ-а од 08.07.2021. године - 930,00 КМ, Увид у спис 26.08.2021. године - 465,00 КМ, Увид у спис 11.10.2021. године - 465,00 КМ, приступ усменој расправи - 930,00 КМ, Одговор АСГ-а од 26.10.2021. године - 930,00 КМ. Као основ за обрачун узета је вриједност просјечне обрачунате плате у ФБиХ у износу од 930,00 КМ у складу са Тарифом.

Привредни субјекат Мтел заступан по адвокату Ђорђу Југовићу, актом запримљеним под бројем УП-06-26-3-011-52/21 од 28.10.2021. године доставио Захтјев за накнаду трошкова поступка у укупном износу од 491,40 КМ са укљученим износом ПДВ-а и то Одговор на Закључак - 240,00 КМ+40,80 КМ (17% ПДВ-а) и приступ на усмену расправу - 180,00 КМ +30,60 КМ (17% ПДВ-а).

Привредни субјекат БХ Телеком није доставио свој захтјев за накнаду трошкова.

Конкуренијски савјет је утврдио да висина трошкова обрачуната у Трошковнику Пуномоћника АСГ-а није

обрачуната у складу са Тарифом о наградама и накнади трошкова за рад адвоката ("Службене новине Федерације БиХ", број 22/04 и 24/04), те се исти признају у сљедећем износу: Одговор Мтел-а од 17.06.2021. године - 240,00 КМ, Одговор АСГ-а од 08.07.2021. године - 240,00 КМ, Увид у спис 26.08.2021. године - 30,00 КМ, Увид у спис 11.10.2021. године - 30,00 КМ, приступ усменој расправи - 300,00 КМ, Одговор АСГ-а од 26.10.2021. године - 240,00 КМ те се исти признају у износу од 1.080,00 КМ са укљученим ПДВ-ом од 183,60 КМ што износи 1.263,60 КМ.

Пуномоћнику привредног субјекта Мтел признају се сви поднесени трошкови у износу од 491,40 КМ са укљученим износом ПДВ-а.

Наведени трошкови привредних субјеката АСГ и Мтел у утврђеним износима уплаћени су од стране Подносиоца захтјева у овом поступку на Рјешење Конкуренијског савјета број УП-06-26-3-011-68/21 од 16.12.2021. године.

13. Административна такса

У складу са чланом 2. тарифни број 107. став (1) тачка ф) и тачка г) Одлуке о висини административних такси у вези са процесним радњама пред Конкуренијским савјетом ("Службени гласник БиХ", број 30/06, 18/11 и 75/18) Подносилац захтјева је на ово Рјешење обавезан платити административну таксу у износу од 3.000,00 КМ у корист Буџета институција Босне и Херцеговине. Административна такса у износу од 3.000,00 КМ је у овом поступку уплаћена дана 22. децембра 2021. године на Рјешење Конкуренијског савјета број УП-06-26-3-011-68/21 од 16.12.2021. године.

14. Поука о правном лијеку

Против овога Рјешења није дозвољена жалба. Незадовољна странка може покренути Управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема, односно објављивања овога Рјешења.

Број УП-06-26-3-011-90/21

24. априла 2024. године

Сарајево

Предсједница

Адиса Бегвић, с. р.

CENTRALNA BANKA BOSNE I HERCEGOVINE

434

Na osnovu člana 2. stav (3) tačaka c) i i), člana 7. stav (1) tačka b) i članova 59. i 70. Zakona o Centralnoj banci Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 01/97, 29/02, 8/03, 13/03, 14/03, 9/05, 76/06 i 32/07) i člana 6. stava (1) tačke a) i d) Zakona o zaštiti ličnih podataka ("Službeni glasnik BiH", 49/06, 76/11 i 89/11), Upravno vijeće Centralne banke Bosne i Hercegovine, na 8. sjednici održanoj dana 22.05.2024. godine, donosi

ODLUKU

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O CENTRALNOM REGISTRU KREDITA POSLOVNIH SUBJEKATA I FIZIČKIH LICA U BOSNI I HERCEGOVINI

Član 1.

U Odluci o Centralnom registru kredita poslovnih subjekata i fizičkih lica u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 44/19 i 77/21) u članu 8. iza stava (3) dodaje se novi stav (4) koji glasi:

"(4) Sve akte u vezi sa distribucijom podataka iz Centralnog registra kredita potpisuje viceguverner Centralne banke nadležan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, evropske integracije i platne sisteme."

Član 2.

U članu 9. u stavu (2) riječ "akta iz člana 10. stav (3) ove odluke" zamjenjuju se riječima "potpunog i urednog zahtjeva iz člana 10. stav (2) ove odluke".

Član 3.

U članu 10. u stavu (3) riječi "guverner Centralne banke svojim pojedinačnim aktom odobrava pristup traženim podacima" zamjenjuju se riječima "Centralna banka će dostaviti tražene podatke ako je to potrebno da bi se obavili poslovi u okviru zakonom utvrđene nadležnosti".

Član 4.

U članu 15. u stavu (1) iza riječi "njegovih ličnih podataka" dodaju se riječi "koje potpisuje viceguverner Centralne banke nadležan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, evropske integracije i platne sisteme".

Član 5.

- (1) U članu 16. iza stava (1) dodaje se novi stav (2) koji glasi: "Ukoliko Centralna banka izdaje izlaznu fakturu za usluge iz stava (1) ovog člana, potpisuje je viceguverner Centralne banke nadležan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, evropske integracije i platne sisteme."
- (2) Dosadašnji stavovi (2), (3) i (4) postaju stavovi (3), (4) i (5).

Član 6.

U članu 17. u stavu (4) riječi "guverner Centralne banke" zamjenjuju se riječima "viceguverner Centralne banke nadležan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, evropske integracije i platne sisteme".

Član 7.

- (1) Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana njenog objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", a primjenjivat će se od 01.07.2024. godine.
- (2) Ova odluka će se objaviti i u "Službenim novinama Federacije BiH", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Brčko distrikta BiH".

Predsjedavajuća

Upravnog vijeća

Centralne banke

Bosne i Hercegovine

Guvernerka

Broj UV-122-02-1-1084-3/24

22. maja 2024. godine

Sarajevo

Dr. **Jasmina Selimović**, s. r.

Temeljem članka 2. stavak (3) točka c) i i), članka 7. stavak (1) točka b) i članaka 59. i 70. Zakona o Centralnoj banci Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 01/97, 29/02, 8/03, 13/03, 14/03, 9/05, 76/06 i 32/07) i članka 6. stavka (1) točke a) i d) Zakona o zaštiti osobnih podataka ("Službeni glasnik BiH", 49/06, 76/11 i 89/11), Upravno vijeće Centralne banke Bosne i Hercegovine, na 8. sjednici održanoj dana 22.05.2024. godine, donosi

**ODLUKU
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O
CENTRALNOM REGISTRU KREDITA POSLOVNIH
SUBJEKATA I FIZIČKIH LICA U BOSNI I
HERCEGOVINI**

Članak 1.

U Odluci o Centralnom registru kredita poslovnih subjekata i fizičkih osoba u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", br. 44/19 i 77/21) u članku 8. iza stavka (3) dodaje se novi stavak (4) koji glasi:

"(4) Sve spise u vezi sa distribucijom podataka iz Centralnog registra kredita potpisuje viceguverner Centralne banke

mjerodavan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, evropske integracije i platne sustave."

Članak 2.

U članku 9. u stavku (2) riječ "spisa iz članka 10. stavak (3) ove odluke" zamjenjuju se riječima "potpunog i urednog zahtjeva iz članka 10. stavak (2) ove odluke".

Članak 3.

U članku 10. u stavku (3) riječi "guverner Centralne banke svojim pojedinačnim spisom odobrava pristup traženim podacima" zamjenjuju se riječima "Centralna banka će dostaviti tražene podatke ako je to potrebno da bi se obavili poslovi u okviru zakonom utvrđene mjerodavnosti".

Članak 4.

U članku 15. u stavku (1) iza riječi "njegovih osobnih podataka" dodaju se riječi "koje potpisuje viceguverner Centralne banke mjerodavan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, evropske integracije i platne sustave".

Članak 5.

- (1) U članku 16. iza stavka (1) dodaje se novi stavak (2) koji glasi: "Ukoliko Centralna banka izdaje izlaznu fakturu za usluge iz stavka (1) ovoga članka, potpisuje je viceguverner Centralne banke mjerodavan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, evropske integracije i platne sustave."
- (2) Dosadašnji stavci (2), (3) i (4) postaju stavci (3), (4) i (5).

Članak 6.

U članku 17. u stavku (4) riječi "guverner Centralne banke" zamjenjuju se riječima "viceguverner Centralne banke mjerodavan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, evropske integracije i platne sustave".

Članak 7.

- (1) Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana njezinog objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", a primjenjivat će se od 01.07.2024. godine.
- (2) Ova odluka će se objaviti i u "Službenim novinama Federacije BiH", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Brčko distrikta BiH".

Predsjedateljica

Upravnog vijeća

Centralne banke

Bosne i Hercegovine

Guvernerka

Broj UV-122-02-1-1084-3/24

22. svibnja 2024. godine

Sarajevo

Dr. **Jasmina Selimović**, v. r.

На основу члана 2. став (3) тачака ц) и и), члана 7. став (1) тачка б) и чланова 59. и 70. Закона о Централној банци Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 01/97, 29/02, 8/03, 13/03, 14/03, 9/05, 76/06 и 32/07) и члана 6. става (1) тачке а) и д) Закона о заштити личних података ("Службени гласник БиХ", 49/06, 76/11 и 89/11), Управни одбор Централне банке Босне и Херцеговине, на 8. сједници одржаној дана 22.05.2024. године, доноси

ОДЛУКУ

**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О
ЦЕНТРАЛНОМ РЕГИСТРУ КРЕДИТА ПОСЛОВНИХ
СУБЈЕКТА И ФИЗИЧКИХ ЛИЦА У БОСНИ И
ХЕРЦЕГОВИНИ**

Члан 1.

У Одлуци о Централном регистру кредита пословних субјеката и физичких лица у Босни и Херцеговини

("Службени гласник БиХ", бр. 44/19 и 77/21) у члану 8. иза става (3) додаје се нови став (4) који гласи:

"(4) Све акте у вези са дистрибуцијом података из Централног регистра кредита потписује вицегувернер Централне банке надлежан за послове Сектора за статистику, сервисирање спољног дуга, европске интеграције и платне системе."

Члан 2.

У члану 9. у ставу (2) ријеч "акта из члана 10. став (3) ове одлуке" замјењују се ријечима "потпуног и уредног захтјева из члана 10. став (2) ове одлуке".

Члан 3.

У члану 10. у ставу (3) ријечи "гувернер Централне банке својим појединачним актом одобрава приступ траженим подацима" замјењују се ријечима "Централна банка ће доставити тражене податке ако је то потребно да би се обавили послови у оквиру законом утврђене надлежности".

Члан 4.

У члану 15. у ставу (1) иза ријечи "његових личних података" додају се ријечи "које потписује вицегувернер Централне банке надлежан за послове Сектора за статистику, сервисирање спољног дуга, европске интеграције и платне системе".

Члан 5.

- (1) У члану 16. иза става (1) додаје се нови став (2) који гласи:
"Уколико Централна банка издаје излазну фактуру за услуге из става (1) овог члана, потписује је вицегувернер Централне банке надлежан за послове Сектора за статистику, сервисирање спољног дуга, европске интеграције и платне системе."
- (2) Досадашњи ставови (2), (3) и (4) постају ставови (3), (4) и (5).

Члан 6.

У члану 17. у ставу (4) ријечи "гувернер Централне банке" замјењују се ријечима "вицегувернер Централне банке надлежан за послове Сектора за статистику, сервисирање спољног дуга, европске интеграције и платне системе".

Члан 7.

- (1) Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана њеног објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењиваће се од 01.07.2024. године.
- (2) Ова одлука ће се објавити и у "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ".

Број УВ-122-02-1-1084-
3/24
22. маја 2024. године
Сарајево

Председавајућа
Управног вјећа
Централне банке
Босне и Херцеговине
Гувернерка
Др **Јасмина Селимовић**, с. р.

435

Na osnovu člana 2. stav (3) tačka c), člana 7. stav (1) tačka b) i članova 59. i 70. Zakona o Centralnoj banci Bosne i Hercegovine ("Службени гласник БиХ", бр. 01/97, 29/02, 8/03, 13/03, 14/03, 9/05, 76/06 и 32/07), Управно вјеће Централне банке Босне и Херцеговине, на 8. сједници одржаној дана 22.05.2024. године, donosi

ODLUKU

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O JEDINSTVENOM REGISTRU RAČUNA POSLOVNIH SUBJEKATA U BOSNI I HERCEGOVINI

Član 1.

U Odluci o Jedinственom registru računa poslovnih subjekata u Bosni i Hercegovini - novelirani tekst ("Службени гласник БиХ", бр. 26/23) у члану 11. таčki b) бришу се ријечи "i vrste računa".

Član 2.

- (1) U članu 13. иза става (3) додаје се нови став (4) који гласи:
"(4) Sve druge akte u vezi sa distribucijom podataka iz JRR potpisuje viceguverner Centralne banke nadležan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, evropske integracije i platne sisteme."
- (2) Dosadašnji stav (4) postaje stav (5).

Član 3.

U članu 14. u stavovima (3) i (4) riječi "guverner Centralne banke može posebnim aktom" zamjenjuju se riječima "viceguverner Centralne banke nadležan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, evropske integracije i platne sisteme može".

Član 4.

- (1) U članu 16. иза става (1) додаје се нови став (2) који гласи:
"Ukoliko Centralna banka izdaje izlaznu fakturu za usluge из става (1) ovog člana potpisuje je viceguverner Centralne banke nadležan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, evropske integracije i platne sisteme."
- (2) Dosadašnji stavovi (2) i (3) postaju stavovi (3) i (4).

Član 5.

U članu 17. u stavu (4) riječi "guverner Centralne banke" zamjenjuju se riječima "viceguverner Centralne banke nadležan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, evropske integracije i platne sisteme".

Član 6.

- (1) Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana njenog objavljivanja u "Службеном гласнику БиХ", а примјењиват ће се од 01.07.2024. године.
- (2) Ova odluka će se objaviti i u "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ".

Број UV-122-02-1-1084-4/24
22. маја 2024. године
Сарајево

Председавајућа
Управног вјећа
Централне банке
Босне и Херцеговине
Гувернерка
Др **Јасмина Селимовић**, с. р.

Temeljem članka 2. stavak (3) točka c), članka 7. stavak (1) točka b) i članaka 59. i 70. Zakona o Centralnoj banci Bosne i Hercegovine ("Службени гласник БиХ", бр. 01/97, 29/02, 8/03, 13/03, 14/03, 9/05, 76/06 и 32/07), Управно вјеће Централне банке Босне и Херцеговине, на 8. сједници одржаној дана 22.05.2024. године, donosi

ODLUKU

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O JEDINSTVENOM REGISTRU RAČUNA POSLOVNIH SUBJEKATA U BOSNI I HERCEGOVINI

Članak 1.

U Odluci o Jedinственom registru računa poslovnih subjekata u Bosni i Hercegovini - novelirani tekst ("Службени

glasnik BiH", br. 26/23) u članu 11. tački b) brišu se riječi "i vrste računa".

Članak 2.

(1) U članku 13. iza stavka (3) dodaje se novi stavak (4) koji glasi:

"(4) Sve druge spise u vezi sa distribucijom podataka iz JRR potpisuje viceguverner Centralne banke mjerodavan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, europske integracije i platne sustave."

(2) Dosadašnji stavak (4) postaje stavak (5).

Članak 3.

U članku 14. u stavovima (3) i (4) riječi "guverner Centralne banke može posebnim spisom" zamjenjuju se riječima "viceguverner Centralne banke mjerodavan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, europske integracije i platne sustave može".

Članak 4.

(1) U članku 16. iza stavka (1) dodaje se novi stavak (2) koji glasi:

"Ukoliko Centralna banka izdaje izlaznu fakturu za usluge iz stavka (1) ovoga članka potpisuje je viceguverner Centralne banke mjerodavan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, europske integracije i platne sustave."

(2) Dosadašnji stavci (2) i (3) postaju stavci (3) i (4).

Članak 5.

U članku 17. u stavku (4) riječi "guverner Centralne banke" zamjenjuju se riječima "viceguverner Centralne banke mjerodavan za poslove Sektora za statistiku, servisiranje vanjskog duga, europske integracije i platne sustave".

Članak 6.

(1) Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana njezinog objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", a primjenjivat će se od 01.07.2024. godine.

(2) Ova odluka će se objaviti i u "Službenim novinama Federacije BiH", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Brčko distrikta BiH".

Predsjedateljica
Upravnog vijeća
Centralne banke

Broj UV-122-02-1-1084-4/24
22. svibnja 2024. godine
Sarajevo

Bosne i Hercegovine
Guvernerka
Dr. Jasmina Selimović, v. r.

Na osnovu člana 2. stav (3) tачка ц), člana 7. stav (1) тачка б) и чланова 59. и 70. Закона о Централној банци Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 01/97, 29/02, 8/03, 13/03, 14/03, 9/05, 76/06 и 32/07), Управни одбор Централне банке Босне и Херцеговине, на 8. сједници одржаној дана 22.05.2024. године, доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ОДЛУКЕ О ЈЕДИНСТВЕНОМ РЕГИСТРУ РАЧУНА ПОСЛОВНИХ СУБЈЕКТА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

Члан 1.

У Одлуци о Јединственом регистру рачуна пословних субјеката у Босни и Херцеговини - новелирани текст ("Службени гласник БиХ", бр. 26/23) у члану 11. тачки б) бришу се ријечи "и врсте рачуна".

Члан 2.

(1) У члану 13. iza stava (3) додаје се нови став (4) који гласи:

"(4) Све друге акте у вези са дистрибуцијом података из ЈРР потписује вицегувернер Централне банке надлежан за послове Сектора за статистику, сервисирање спољног дуга, европске интеграције и платне системе."

(2) Досадашњи став (4) постаје став (5).

Члан 3.

У члану 14. у ставовима (3) и (4) ријечи "гувернер Централне банке може посебним актом" замјењују се ријечима "вицегувернер Централне банке надлежан за послове Сектора за статистику, сервисирање спољног дуга, европске интеграције и платне системе може".

Члан 4.

(1) У члану 16. iza stava (1) додаје се нови став (2) који гласи:

"Уколико Централна банка издаје излазну фактуру за услуге из става (1) овог члана потписује је вицегувернер Централне банке надлежан за послове Сектора за статистику, сервисирање спољног дуга, европске интеграције и платне системе."

(2) Досадашњи ставови (2) и (3) постају ставови (3) и (4).

Члан 5.

У члану 17. у ставу (4) ријечи "гувернер Централне банке" замјењују се ријечима "вицегувернер Централне банке надлежан за послове Сектора за статистику, сервисирање спољног дуга, европске интеграције и платне системе".

Члан 6.

(1) Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана њеног објављивања у "Службеном гласнику БиХ", а примјењиваће се од 01.07.2024. године.

(2) Ова одлука ће се објавити и у "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ".

Председавајућа
Управног одбора
Централне банке
Босне и Херцеговине
Гувернерка

Број УВ-122-02-1-1084-
4/24
22. маја 2024. године
Сарајево

Др Јасмина Селимовић, с. р.

USTAVNI SUD BOSNE I HERCEGOVINE

436

Ustavni sud Bosne i Hercegovine, na osnovu člana 77. stav (1) tačka a), člana 83. i člana 86. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine - Prečišćeni tekst ("Službeni glasnik BiH", br. 94/14 i 47/23), na 144. plenarnoj sjednici održanoj 30. maja 2024. godine donio je

ODLUKU

O IZBORU PREDsjedNIKA I POTPREDsjedNIKA USTAVNOG SUDA BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

Za predsjednika Ustavnog suda Bosne i Hercegovine izabrana je Seada Palavrić.

Član 2.

Za potpredsjednike Ustavnog suda Bosne i Hercegovine izabrane su:

- Valerija Galić
- Angelika Nußberger.

Član 3.

Sutkinje iz čl. 1. i 2. ove odluke preuzimaju dužnost predsjednika i potpredsjednika Ustavnog suda Bosne i Hercegovine počev od 1. juna 2024. godine.

Član 4.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Ova odluka će se objaviti u "Službenom glasniku BiH", "Službenim novinama Federacije BiH", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Brčko distrikta BiH".

Broj SU-06-447/24
30. maja 2024. godine
Sarajevo

Predsjednica
Ustavnog suda
Bosne i Hercegovine
Valerija Galić, s. r.

Ustavni sud Bosne i Hercegovine, na temelju članka 77. stavak (1) točka a), članka 83. i članka 86. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine - Prečišćeni tekst ("Službeni glasnik BiH", br. 94/14 i 47/23), na 144. plenarnoj sjednici održanoj 30. svibnja 2024. godine donio je

ODLUKU

O IZBORU PREDsjedNIKA I DOPREDsjedNIKA
USTAVNOG SUDA BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

Za predsjednika Ustavnog suda Bosne i Hercegovine izabrana je Seada Palavrić.

Članak 2.

Za dopredsjednike Ustavnog suda Bosne i Hercegovine izabrane su:

1. Valerija Galić
2. Angelika Nußberger.

Članak 3.

Sutkinje iz čl. 1. i 2. ove odluke preuzimaju dužnost predsjednika i dopredsjednika Ustavnog suda Bosne i Hercegovine počev od 1. lipnja 2024. godine.

Članak 4.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Ova odluka će se objaviti u "Službenom glasniku BiH", "Službenim novinama Federacije BiH", "Službenom glasniku Republike Srpske" i "Službenom glasniku Brčko distrikta BiH".

Broj SU-06-447/24
30. svibnja 2024. godine
Sarajevo

Predsjednica
Ustavnog suda
Bosne i Hercegovine
Valerija Galić, v. r.

Уставни суд Босне и Херцеговине, на основу члана 77 став (1) тачка а), члана 83 и члана 86 Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - Пречишћени текст ("Службени гласник БиХ", бр. 94/14 и 47/23), на 144. пленарној сједници одржаној 30. маја 2024. године донио је

ODLUKU

O IZBORU PREDsjedNIKA I POTPREDsjedNIKA
USTAVNOG SUDA BOSNE I HERCEGOVINE

Члан 1

За предсједника Уставног суда Босне и Херцеговине изабрана је Сеада Палаврић.

Члан 2

За потпредсједнике Уставног суда Босне и Херцеговине изабране су:

1. Валерија Галић
2. Angelika Nußberger.

Члан 3

Судије из чл. 1 и 2 ове одлуке преузимају дужност предсједника и потпредсједника Уставног суда Босне и Херцеговине почев од 1. јуна 2024. године.

Члан 4

Ова одлука ступа на снагу даном доношења.

Ова одлука ће се објавити у "Службеном гласнику БиХ", "Службеним новинама Федерације БиХ", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ".

Број СУ-06-447/24
30. маја 2024. године
Сарајево

Предсједница
Уставног суда
Босне и Херцеговине
Валерија Галић, с. р.

ISPRAVKE

437

На основу члана 28. став 5. Закона о државној служби у институцијима Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 19/02, 35/03, 4/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/06, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 и 18/24) и члана 12. став (3) Правилника о условима и начину обављања интерних конкурса, интерних и екстерних премјештаја државних службеника у институцијима Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 62/10, 30/14 и 38/17), Агенција за државну службу Босне и Херцеговине, по службеној дужности, објављује

ISPRAVKU

PREGLEDA POSTAVLJENIH DRŽAVNIH SLUŽBENIKA
PO INTERNIM OGLASIMA ZA MART 2024. GODINE

I

Таčka VII предметног Pregleda постављених државних службеника по интерним огласима за март 2024. године се брише, јер је грешkom објављено постављење Sonje Vučković на радно мјесто шеф Odsjeka за правна питања, међународну сарадњу и подршку у Финансијско-обавјештајном одјелjenju, Државна агенција за истраге и заштиту, почев од 01.04.2024. године, будући да предметно постављење именоване uопче nije извршено, због поступка сигурносних провјера.

II

Таčka VIII предметног Pregleda постављених државних службеника по интерним огласима за март 2024. године се брише, јер је грешkom објављено постављење Marka Kosorića на радно мјесто стручни савјетник-оперативни аналитичар у Сектору за истраживање ратних злочина и кривичних djела казњивих по међународном humanитарном праву, Државна агенција за истраге и заштиту, почев од 01.04.2024. године, будући да предметно постављење именованог uопче nije извршено, због поступка сигурносних провјера.

III

Ostatak teksta предметног Pregleda остаје исти.

Број 03-34-2-153-10/24
5. јуна 2024. године
Сарајево

Равнатељница
Anita Markić, с. р.

На temelju члана 28. ставак 5. Закона о државној служби у институцијима Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 19/02, 35/03, 4/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/06, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 и 18/24) и члана 12. ставак (3) Правилника о условима и начину обављања интерних конкурса, интерних и екстерних премјештаја државних службеника у институцијима Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 62/10, 30/14 и 38/17), Агенција за државну службу Босне и Херцеговине, по службеној дужности, објављује

**ISPRAVKU
PREGLEDA POSTAVLJENIH DRŽAVNIH SLUŽBENIKA
PO INTERNIM NATJEČAJIMA
ZA OŽUJAK 2024. GODINE**

I

Točka VII predmetnog Pregleda postavljenih državnih službenika po internim oglasima za ožujak 2024. godine se briše, jer je greškom objavljeno postavljenje Sonje Vučković na radno mjesto šef Odsjeka za pravna pitanja, međunarodnu suradnju i potporu u Financijsko-obavještajnom odjelu, Državna agencija za istrage i zaštitu, počev od 01.04.2024. godine, budući da predmetno postavljenje imenovane uopće nije izvršeno, zbog postupka sigurnosnih provjera.

II

Točka VIII predmetnog Pregleda postavljenih državnih službenika po internim oglasima za ožujak 2024. godine se briše, jer je greškom objavljeno postavljenje Marka Kosorića na radno mjesto stručni savjetnik-operativni analitičar u Sektoru za istraživanje ratnih zločina i krivičnih djela kažnjivih po međunarodnom humanitarnom pravu, Državna agencija za istrage i zaštitu, počev od 01.04.2024. godine, budući da predmetno postavljenje imenovanog uopće nije izvršeno, zbog postupka sigurnosnih provjera.

III

Ostatak teksta predmetnog Pregleda ostaje isti.

Broj 03-34-2-153-10/24
5. lipnja 2024. godine
Sarajevo

Ravnateljica
Anita Markić, v. r.

На основу члана 28. став 5. Закона о државној служби у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 19/02, 35/03, 4/04, 26/04, 37/04, 48/05, 2/06, 32/06, 43/09, 8/10, 40/12, 93/17 и 18/24) и члана 12. став (3) Правилника о условима и начину обављања интерних

конкурса, интерних и екстерних премјештаја државних службеника у институцијама Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 62/10, 30/14 и 38/17), Агенција за државну службу Босне и Херцеговине, по службеној дужности, објављује

**ISPRAVKU
PREGLEDA POSTAVLJENIH DRŽAVNIH
SLUŽBENIKA PO INTERNIM OGLASIMA
ZA MART 2024. GODINE**

I

Тачка VII предметног Прегледа постављених државних службеника по интерним огласима за март 2024. године се брише, јер је грешком објављено постављење Соње Вучковић на радно мјесто шеф Одсјека за правна питања, међународну сарадњу и подршку у Финансијско-обавјештајном одјељењу, Државна агенција за истраге и заштиту, почев од 01.04.2024. године, будући да предметно постављење именоване уопште није извршено, због поступка безбједносних провјера.

II

Тачка VIII предметног Прегледа постављених државних службеника по интерним огласима за март 2024. године се брише, јер је грешком објављено постављење Марка Косорића, на радно мјесто стручни савјетник-оперативни аналитичар у Сектору за истраживање ратних злочина и кривичних дјела кажњивих по међународном хуманитарном праву, Државна агенција за истраге и заштиту, почев од 01.04.2024. године, будући да предметно постављење именованог уопште није извршено, због поступка безбједносних провјера.

III

Ostatak teksta predmetnog Pregleda ostaje isti.

Broj 03-34-2-153-10/24
5. јуна 2024. године
Сарајево

Директорица
Анита Маркић, с. р.

SADRŽAJ

**MINISTARSTVO CIVILNIH POSLOVA
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 429 Rješenje o imenovanju pomoćnice ministrice u Sektoru za državljanstvo i putne isprave (bosanski jezik) 1
Rješenje o imenovanju pomoćnice ministrice u Sektoru za državljanstvo i putne isprave (hrvatski jezik) 1
Рјешенје о именовану помоћнице министарке у Сектору за држављанство и путне исправе (српски језик) 1
- 430 Rješenje imenovanju pomoćnice ministrice u Sektoru za rad, zapošljavanje, socijalnu zaštitu i penzije (bosanski jezik) 2
Rješenje imenovanju pomoćnice ministrice u Sektoru za rad, zapošljavanje, socijalnu zaštitu i mirovinu (hrvatski jezik) 2
Рјешенје о именовану помоћнице министарке у Сектору за рад, запошљавање, социјалну заштиту и пензије (српски језик) 2
- 431 Rješenje o imenovanju pomoćnika ministrice u Sektoru za zdravstvo (bosanski jezik) 2
Rješenje o imenovanju pomoćnika ministrice u Sektoru za zdravstvo (hrvatski jezik) 2
Рјешенје о именовану помоћника министарке у Сектору за здравство (српски језик) 3

**KONKURENCIJSKO VIJEĆE
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 432 Rješenje broj UP-06-26-1-036-16/23 (bosanski jezik) 3
Rješenje broj UP-06-26-1-036-16/23 (hrvatski jezik) 6
Рјешенје број УП-06-26-1-036-16/23 (српски језик) 8
- 433 Rješenje broj UP-06-26-3-011-90/21 (bosanski jezik) 11
Rješenje broj UP-06-26-3-011-90/21 (hrvatski jezik) 49
Рјешенје број УП-06-26-3-011-90/21 (српски језик) 88

**CENTRALNA BANKA
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 434 Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o Centralnom registru kredita poslovnih subjekata i fizičkih lica u Bosni i Hercegovini (bosanski jezik) 129
Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o Centralnom registru kredita poslovnih subjekata i fizičkih lica u Bosni i Hercegovini (hrvatski jezik) 130
Одлука о измјенама и допунама Одлуке о Централном регистру кредита пословних субјеката и физичких лица у Босни и Херцеговини (српски језик) 130
- 435 Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o Jedinственом регистру рачуна пословних субјеката у Bosni i Hercegovini (bosanski jezik) 131
Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o Jedinственом регистру рачуна пословних субјеката у Bosni i Hercegovini (hrvatski jezik) 131
Одлука о измјенама и допунама Одлуке о Јединственом регистру рачуна пословних субјеката у Босни и Херцеговини (српски језик) 132

**USTAVNI SUD
BOSNE I HERCEGOVINE**

- 436 Odluka o izboru predsjednika i potpredsjednika Ustavnog suda Bosne i Hercegovine (bosanski jezik) 132
Odluka o izboru predsjednika i potpredsjednika Ustavnog suda Bosne i Hercegovine (hrvatski jezik) 133
Одлука о избору председника и потпредседника Уставног суда Босне и Херцеговине (српски језик) 133

ISPRAVKE

- 437 Ispravka Pregleda postavljenih državnih službenika po internim oglasima za mart 2024. godine (bosanski jezik) 133
Ispravka Pregleda postavljenih državnih službenika po internim natječajima za ožujak 2024. godine (hrvatski jezik) 133
Исправка Прегледа постављених државних службеника по интерним огласима за март 2024. године (српски језик) 134

**NERMIN HALILAGIĆ
&
MATEO MARKOVIĆ**

**UVIĐAJ KOD
UBOJSTVA
VATRENIM
ORUŽJEM**

Sarajevo, 2022.

Ines KRTALIĆ

Senad OGLEČEVAC

§

**PRIRUČNIK
ZA POŁAGANJE
STRUCNOG
UPRAVNOG
ISPITA**

Sarajevo, 2022.

JP NIO Službeni list BiH - Svakom zloupotrebom kupac se obavezuje da plati nastalu štetu - Sva prava zadržava © JP NIO

službena
glasila
2023.

Adobe

JP NIO Službeni list BiH
Dž. Bijedića 39, Sarajevo
Bosna i Hercegovina
tel/fax: ++387 33 722 079
722 054
722 041
e-mail: slist@slist.ba
www.sluzbenilist.ba

http://www.sluzbeniist.ba/home/index

Službeni list - Naslovna stranica

File Edit View Favorites Tools Help

Convert Select

SLUŽBENI LIST BiH
JP NIO Službeni list Bosne i Hercegovine

Jezik Službena glasila Oglašavanje Pretraga Vijesti Web shop Info Javne nabave

Naslovna stranica

Pretplata

Cjenovnik

Izdavaštvo

Info - historijat

Kontakt

Medun. saradnja

Korisni linkovi

Oglasni dio

branka

Promjena šifre

Odjava

IZMJENE PLANA JAVNIH NABAVKI ZA 2022. GODINU

Službeni glasnik BiH broj 1/23

VJEĆE MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE
ODLUKU O IMENOVANJU PREDSTAVNIKA BOSNE I HERCEGOVINE U ZAJEDNIČKI ODBOR ZA OBRAZOVNU I ZNANSTVENU SURADNJU IZMEĐU VIJEĆA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE I VLADE REPUBLIKE SJEVERNE MAKEDONIJE

VJEĆE MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE
ODLUKU O ODOBRAVANJU SREDSTAVA TEKUĆE PRIČUVE

Službene novine Federacije BiH broj 104/22

VLADA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
UREDBU O PRESTANKU VAŽENJA UREDBE O UTVRĐIVANJU VLASTITIH PRIHODA, NAČINA I ROKOVA RASPODJELE

VLADA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
UREDBU O KRITERIJIMA ZA OBRAČUN I NAČIN PLAĆANJA NAKNADA ZA PROIZVODE KOJI NAKON UPOTREBE POSTAJU AMBALAŽNI OTPAD I ELEKTRIČNI I ELEKTRONSKI OTPAD

Službene novine Kantona Sarajevo broj 1/23

SKUPŠTINA KANTONA SARAJEVO
ODLUKU O DAVANJU SAGLASNOSTI NA ODLUKU O PRIVREMENOM FINANSIRANJU ZAVODA ZDRAVSTVENOG

Međunarodni ugovori broj 8/22

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
ODLUKU O PRIHVATANJU ODRICANJA I IZMJENA I DOPUNA U SVEZI SPORAZUMA O INVESTICIJSKOM

JP NIO
Službeni list BiH
Dž. Bjeđića 39/III
71000 Sarajevo, BiH
tel/fax:
+387 33 72 20 30
e-pošta:
[Službeni list BiH](#)

ISO 9001
INTERCERT

BAZA PRAVNIH AKATA

SLUŽBENI GLASNIK BOSNE I HERCEGOVINE
Izdanje na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
Издање на босанском, хрватском и српском језику

SLUŽBENI GLASNIK

BOSNE I HERCEGOVINE

Izdavač: JP NIO Službeni list BiH
Dž. Bijedića 39/III, 71000 Sarajevo, Bosna i Hercegovina
Direktor i odgovorni urednik: Dragan Prusina
Tehnička priprema: Uredništvo JP NIO Službeni list BiH
Štampa: UNIONINVESTPLASTIKA d. d. Sarajevo
Za štampariju: Muhamed Mirvić

Telefoni:

Centrala:	033 72 20 30
Direktor:	033 72 20 61
Uredništvo:	033 72 20 38
Računovodstvo:	033 72 20 48
Služba za pravne i opće poslove:	033 72 20 51
Pretplata:	033 72 20 54
Oglasni odjel:	033 72 20 49 i 72 20 50
Komercijala sa poslovnicom i prodajom:	033 72 20 43

Pretplata se utvrđuje polugodišnje, a uplata se vrši UNAPRIJED u korist računa:

UNICREDIT BANK DD 338-320-22000052-11

ASA BANKA DD Sarajevo 134-470-10067655-09

ADDIKO BANK AD

Banja Luka, filijala Brčko 552-000-00000017-12

RAIFFEISEN BANK DD BiH Sarajevo 161-000-00071700-57

Reklamacije za neprimljene brojeve primaju se 20 dana od izlaska lista.

Identifikacijski broj 4200226120002

Porezni broj 01071019

PDV broj 200226120002

Pretplata za I polugodište 2024. godine na

"Službeni glasnik Bosne i Hercegovine" 120,00 KM.

Web izdanje: <http://www.sluzbenilist.ba>

Godišnja pretplata 240,00 KM po korisniku

e-mail: redakcija@sllist.ba - oglasis@sllist.ba - pretplata@sllist.ba

- racunovodstvo@sllist.ba - jnb.komercijala@sllist.ba